

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. 951 ..... Acc. No. 72752

Author. പൊന്നിയിറപ്പ് രാജു

Title. മരണശാല നവോധാനം

1166

X

മഹത്തായ സമാധാനം

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചൈനയെപ്പറ്റി
ഒരു ഏഷ്യാക്കാരുൻ നൽകുന്ന
തന്മാർ വിപ്ലവം

ഗ്രന്ഥകർത്താ:

രാജാ ഹതീസിംഗ്

✕

വിവർത്തകൻ:

എൻ. എം. ഏബ്രഹാം ബി. എ.

(എഡിറ്റർ, മലയാള മനോരമ, കോട്ടയം)

പ്രസാധകൻ:

മനോരമ പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസ്

പി. ബി. 26-കോട്ടയം

കേരളം

വില രൂ. 2.25

M 951

Hut - M

15/1/53

Copy Right 1953, by Raja Hutheesing

വീഷയവിവർ.

ഒന്നാം ഭാഗം

മതിൽക്കെട്ടു കൊണ്ടു സംവരണം ചെയ്ത
നഗരത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര

1. നീതപയ്യൂടനം
2. പീക്കിംഗ്
3. മാവൊസേതുംഗ്
4. ചൗ എൻ-ലയി
5. ചാ പെയി-ഷാ
6. പുതിയ സാമ്രാജ്യത്വദൃഷ്ട്വ്യൂതപം

രണ്ടാം ഭാഗം

ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ നശിക്കുക

1. ഭൂപരിഷ്കാരം
2. ഗ്രാമങ്ങളുടെ പ്രദർശനം
3. ജൂവായി.പദിതപചലതി
4. തൊഴിലാളികളും മോഡലുകളും
5. വിദേശസഹായം
6. വ്യവസായപുരോഗതി
7. നാണയപ്പെരുപ്പവും മുതലെടുപ്പും
8. ചൈനയുടെ സമ്പൽവ്യവസ്ഥിതി

മൂന്നാം ഭാഗം

മഹത്തായ സമാധാനം

1. മസ്കിഷ്കപ്രക്ഷാളനം
2. തൊഴിലിൻകൂടെ സംസ്കരണം
3. സാൻഫാൻവുഫാൻ
4. രോഗബീജനമരം
5. സേപ്റ്റോധിപന്യം

അനുബന്ധം

പൊതുപരിപാടി

സർവ്വ ഏകപുത്രാധിപതികളും ജനങ്ങളെ സംയോജിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറയുമ്പോൾ അവർ തൊറിയരിപ്പിക്കുകയാണ്. അത് അസാധ്യമാണ്. അവർ സൗമ്യതയോടു കൂടി ജനങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള ജനങ്ങളുടെ ജന്മാവകാശം അവർ മോഷ്ടിച്ചെടുക്കുകയും അവരെ ഭീതിപ്പെടുത്തുകയുമാണു ചെയ്യുക. മഹത്തായ സമാധാനം എന്നു സർവ്വാധിപത്യഭരണത്തിൽ പറയുന്നതിൽ അധഃപതനത്തിന്റെ വിത്തുകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

മൊൺടെസ്കി

K. M. KURIAN
General Secretary
All Kerala Balajana Sakhyam
Kottayam, Kottayam.

ഒന്നാമത്തെ

മതിൽക്കെട്ടുകൊണ്ടു വലയം ചെയ്ത
നഗരത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര

E. M. BURMAN
General Agent
All Agents
No. 100
No. 100

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

നീതപര്യടനം

“സംസാരിക്കുന്നവർക്ക് ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ, അറിയാവുന്നവർ മിണ്ടുകയില്ല.”

ഈ വാക്കുകൾ, ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയത് ലാഖൊ-സു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായിട്ടാണ്. ലാഖൊ-സു തന്നെ അറിവുള്ള ഒരാളെന്ന നാം വിശ്വസിക്കണമെങ്കിൽ പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് അദ്ദേഹം അയ്യായിരം വാക്കുകളുള്ള ഒരു പുസ്തകം എഴുതിയത്?

പൊ-ചു-ഐ.

1951 സെപ്റ്റംബർ ആരാഭത്തിലാണ് ചൈനയിലേക്കു പോകുന്നതിനുള്ള ക്ഷണം ഇൻഡ്യ-ചൈനാ സൗഹാർദ്ദസംഘത്തിൽനിന്നു ലഭിച്ചത്. ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ അംഗമെന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽ അനേക വർഷങ്ങൾ സോത്സാഹം പങ്കെടുത്തശേഷം ഞാൻ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിട്ടു പത്രപ്രവർത്തനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യഭാരതം ദുർഭരണത്തിനും, മർദ്ദനത്തിനും, ദാരിദ്ര്യത്തിനും എതിരായി സമരം നടത്തുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചുകഴിഞ്ഞ ഇൻഡ്യൻ ജനതയുടെ ഫലശൂന്യതാബോധത്തിലും നൈരാശ്യത്തിലും ഞാൻ പങ്കുകൊണ്ടു. നമ്മുടെ നേതൃത്വത്തിന്റെ കഴിവുകേടുകൾ പ്രകടമായിക്കണ്ടു. ജനലക്ഷങ്ങൾ യാതൊരു ആശയമില്ലാതെ വിശപ്പിലും അജ്ഞതയിലും തുടർന്നു പോന്നു. ഏഷ്യയിലെ ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ വിധിവൈചരീത്യം മാറ്റിക്കിട്ടുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ തേടുന്നതിനു ചൈന ഒരു പുതിയ പാതാവ്യുപദാനം ചെയ്യുന്നതായി തോന്നി. ചൈനീസ് ജനതയുടെ നേട്ടങ്ങൾ നേരിട്ടുകാണുവാനുള്ള ജിജ്ഞാസ എനിക്കു വളരെ അധികം.

ഇങ്ങനെ ഒരു സന്ദർഭത്തിനുവേണ്ടി ഞാൻ വളരെ വർഷങ്ങൾ കാത്തിരുന്നതാണ്. എന്റെ, ചൈനയുമായുള്ള സമ്പർക്കം 1937-ൽ ആരംഭിച്ചിരുന്നു. അന്ന് ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ചൈനാ സഹായകമ്മിറ്റിയുടെ സെക്രട്ടറി എന്ന

നിലയിൽ ഒരു മെഡിക്കൽ എഡ്യൂക്കേഷൻ യൂണിറ്റ് സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ വേണ്ട സഹായങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നു. ജപ്പാന്റെ ആക്രമണത്തെ ചെറുക്കുവാൻ ചൈനീസ് ജനത നടത്തിയ സമരത്തിൽ നമ്മുടെ സഹതാപലക്ഷ്യമായിട്ടാണ് ആ മെഡിക്കൽ യൂണിറ്റ് സംഘടിപ്പിച്ചത്. അന്നുമുതൽ ചൈനാരാജ്യത്തെപ്പറ്റി എന്തെല്ലാം കച്ചിൽ കിട്ടിയിട്ടുണ്ടോ അതെല്ലാം ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. എഡ്ഗാർസ്നോ, എപ്സ്റ്റൈൻ, ഗന്തർസ്റ്റൈൻ എന്നിവരെപ്പോലെയുള്ള എഴുത്തുകാർ, യെന്നാനിൽ മാവോസെ-തുംഗിന്റെ നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രശംസിച്ചിരുന്നു. അവർ പറഞ്ഞത് ചൈനയിലെ കമ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടി സിദ്ധാന്തങ്ങളെ അത്ര കാൽമാക്കിയിട്ടില്ലെന്നും, രാജ്യത്തെ ഏകീകരിക്കുവാനും പുരോഗമനപരമായ ഒരു ഭരണം ക്രമപ്പെടുത്തുവാനും വേണ്ടി "ഉദാരമായ ഭൂമിയമപരിഷ്കരണ"ത്തിനാണ് അവർ പ്രവർത്തിച്ചതെന്നുമാണ്. സന്ദ്രാജ്യദൃഷ്ടിപ്രഭുതവും, അഴിമതിയാന്തരങ്ങളിലായി ചൈനീസ് ജനതയെ ഞെരുക്കി വീർപ്പു മുട്ടിച്ചിരുന്നു. അവർ ഇന്നു നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പല പ്രശ്നങ്ങളും നമ്മൾ ഇൻഡ്യയിലും മറ്റും ഏഷ്യയിലെ അവികസിത രാജ്യങ്ങളിലും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവ തന്നെയാണ്.

വിശപ്പും, അജ്ഞതയും, ദാരിദ്ര്യവും, ദുരിതവും ചൈനക്കാരുടെ ജീവിതത്തെ വിലയിടിഞ്ഞതും, നിറപ്പുകിട്ടുകളിൽ ഭ്രമമുള്ളതുമാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ട്. ഏകിലും അവരുടെ സൗമ്യമായ പുഞ്ചിരിയും, നന്മയാനാഭിവാഞ്ഛയും അവർ നിലനിർത്തിയിരുന്നു. രണ്ടായിരം വർഷങ്ങൾ ഇൻഡ്യയും ചൈനയും യാതൊരു ശബ്ദവും കൂടാത്ത അയൽരാജ്യങ്ങളായി കഴിഞ്ഞുപോന്നു. പൊതുവായ പല സംരംഭങ്ങളിൽ സഹകരിച്ചും, പരസ്പരധാരണയിലും അവർ വർത്തിച്ചിരുന്നു. കല, മതം, തത്വശാസ്ത്രം, സാഹിത്യം എന്നിവിഷയങ്ങളിൽ അന്വേഷണം ഞങ്ങൾ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ശതാബ്ദങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഹിമാലയാപർവ്വതവും, മദ്ധ്യേഷ്യൻ മരുഭൂമികളും കടന്ന് അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും സഞ്ചാരികൾ പ്രയോജനവും ശക്തിയും സംഭരിക്കുവാൻ യാത്രചെയ്യുകയും, അവരുടെ കാൽമുദ്രകൾ തക്ഷശില, ലംഗ് മെൻ, താന്തുംഗ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പതിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചിയാംഗ് കൈഷിക്കിന്റെ അധ്യക്ഷതനേതൃത്വത്തിൽ ചൈന ഇന്ന് ഒരു ഏകീകൃതരാജ്യമായി. വിപുലമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ മാവോസെ-തുംഗിന്റെയും കമ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിയുടെയും സുദൃഢനേതൃത്വത്തിൽ വന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയിലെ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർ അവകാശപ്പെടുന്നത് ചൈനീസ് ജനതയുടെ ജീവിതനിലവാരം ദിനംപ്രതിയെന്നവണ്ണം അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, വമ്പിച്ച നദീതടപദ്ധതികൾ രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ഉത്സാഹപൂർവ്വം പ്രവർത്തി

കണ ജനലക്ഷങ്ങളുടെ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടുകൂടിയുള്ള പ്രയത്നം മൂലം നിർദ്ദിഷ്ടതീയതിക്കു മുമ്പ് തന്നെ പൂർണ്ണിയാക്കപ്പെടുന്നുവെന്നും, വിദ്യാഭ്യാസവും, ഭവനനിർമ്മാണവും, വൈദ്യസഹായവും ഭൂതഗതിയിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചു വരികയാണെന്നും, അതേനേരം ഇൻഡ്യ ഭക്ഷ്യദൗർലഭ്യത്തിലും, തുണിനിയന്ത്രണത്തിലും കിടന്നു കഴിയുകയാണെന്നുമാണ്.

ജനങ്ങളുടെ ഭരണാധിപത്യത്തിൽ തടങ്കൽ പാളയങ്ങൾ ഇല്ലെന്നും ജനഹിതത്തെ ഭീതിപ്പെടുത്തി വഴക്കുനിയ്ക്കുന്നവ്യക്തിസ്വപാതന്ത്ര്യങ്ങളെ അടിച്ചമർത്തുന്നില്ലെന്നും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ഉന്നയിപ്പറയുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ഇടമാനുസരണം പ്രവർത്തിക്കുന്ന യഥാർത്ഥജനാധിപത്യമാണ് അവിടെയുള്ളതെന്നും, സ്വേച്ഛാധിപത്യമുള്ളതു് അഴിമതി, സാന്ദ്രാജ്യദൃഷ്ട് പ്രഭൃതത്തിന്റെ ചൂഷണങ്ങൾ, പിന്തിരിപ്പൻശക്തികൾ എന്നിവയുടെ മേൽ മാത്രമാണെന്നും അവർ അവകാശപ്പെടുന്നു. ദേശീയസ്വപാതന്ത്ര്യത്തിലും, വ്യക്തിസ്വപാതന്ത്ര്യത്തിലും, ഭക്ഷണം, താമസസൗക്യം, വസ്ത്രം, അവസരസമത്വം എന്നിവയുടെ ജനാവകാശത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന സകലക്കും നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾക്കു ചൈന ഉത്തരം നൽകുന്നുവെന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. ചൈനയിൽ ഇപ്പോൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു പല പ്രചരണ തന്ത്രജ്ഞരും അവകാശപ്പെടുന്ന "ഫാഗ്-ഷെൻ" അല്ലെങ്കിൽ ശരീരനവീകരണപ്രസ്ഥാനത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. ചൈനക്കാർക്ക് നല്ലതെന്താണെന്ന് അവർ തന്നെയാണ് തീരുമാനിക്കേണ്ടതു്. പുരാതനമായ നമ്മുടെ അയർരാജ്യം അവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്ക് ഐശ്വര്യസൗഭാഗ്യം കൈവരുത്താനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചെങ്കിൽ ഇൻഡ്യക്കാർക്ക് അതീവ സന്തോഷമേയുള്ളൂ. ഞാൻ അവിടെപ്പോയാൽ എന്റെ സ്വന്തം രാജ്യത്തെ സഹായിക്കാനുള്ള പലതും അവിടെനിന്നു പഠിക്കുമെന്നും ഞാൻ വിചാരിച്ചു.

അങ്ങനെ ചൈനയിലെ വിവിധ സംഘങ്ങളുടെ ഒരതിഥി എന്ന നിലയിലും ഇൻഡ്യ-ചൈനാ സൗഹാർദ്ദസംഘത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിലും 1951 ഒക്ടോബർ, നവമ്പർമാസങ്ങളിൽ ആറു വാരക്കാലം ചൈനയിൽ ചെലവിട്ടുവാനുള്ള സന്ദർഭം ലഭിച്ചതു് ഞാൻ സന്തോഷം സ്പികരിച്ചു. ഞാൻ യാത്രതിരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഇൻഡ്യയിലെ പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി ഞാനയയ്ക്കുന്ന റിപ്പോർട്ടുകളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം സംബന്ധിച്ചു് പ്രസ്സ്റ്റ്സ് ഓഫ് ഇൻഡ്യയുമായി വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. ഞങ്ങളുടെ യാത്രാപരിപാടിയിൽ 1951 ഒക്ടോബർ 1-ാം തീയതി പീക്കിംഗ് നഗരത്തിൽ വെച്ചു് പീപ്പിൾസ് ഡെമോക്രസി (ചൈനയിലെ ജനകീയ ഭരണം) സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ ദ്വിതീയ

വാർഷികാഘോഷം നടത്തുന്നതിൽ സംബന്ധിക്കുവാനും, രണ്ടാഴ്ചകൾ അവിടെ താമസിക്കുവാനും സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. പിന്നീട് മുക്ഡൻ, ടീൻസ്റ്റാൻ, നാങ്കിംഗ്, ഷാംഗ്ഹായ്, കാൻറൺ എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച് നവീന ചൈനയിലെ കാർഷികവും വ്യാവസായികവുമായ നേട്ടങ്ങൾ നേരിട്ട് കാണുവാനുള്ള സൗകര്യം ലഭിച്ചു. ഭൂപരിഷ്കാരപദ്ധതിയിൽപ്പെട്ട ഗ്രാമങ്ങളും, ഒരു ആരോഗ്യകേന്ദ്രമായ ഹാംഗ്ചൗ നഗരവും കാണുവാനുള്ള പരിചാസികളും ഞങ്ങളുടെ യാത്രയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ആറ് ആഴ്ചകൾ കഴിഞ്ഞു ഞാൻ നാട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചുപോന്നു.

ഒരു നഗരത്തിൽനിന്നു മറ്റൊരു നഗരത്തിലേക്കു പോകുമ്പോഴും, സ്വാപനങ്ങളും, വ്യവസായയാന്ത്രിക സങ്കേതങ്ങളും സന്ദർശിച്ചപ്പോഴും, ഔദ്യോഗികസ്വീകരണച്ചടങ്ങുകളിൽ സംബന്ധിച്ചപ്പോഴും, സ്വാതന്ത്ര്യസ്ഥാപനത്തിനുശേഷം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ രാജ്യത്തിനുണ്ടായിരിക്കുന്ന പല നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ ഞങ്ങൾ കേട്ടു. ഡിസ്റ്റിക്ട് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, വ്യവസായശാലാ മാനേജർമാർ, ട്രാവർമ്മെൻറ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, മന്ത്രിമാർ തുടങ്ങിയവർ, ഒരേ മട്ടിൽ വസ്തുതകളെപ്പറ്റി ദീർഘമായി ചർച്ചിച്ചുചർച്ചിച്ചു. ട.ട.ത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. യഥാർത്ഥ വസ്തുതകളല്ല ഞങ്ങൾക്ക് ആ വിവരങ്ങളിൽനിന്നു ലഭിച്ചതെന്നും, പ്രത്യേക പ്രചരണതന്ത്രത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അവകാശവാദങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു അവയെന്നും പിന്നീട് തെളിഞ്ഞു. പത്രങ്ങൾ, മാസികകൾ, പുസ്തകങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം ഒരേ ചട്ടക്കൂട്ടിലിട്ട ചില പ്രമാണങ്ങളെയും സൂത്രങ്ങളെയുംപറ്റി പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നു. അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ കാണാനേ ഇല്ല; പ്രത്യക്ഷവാദങ്ങൾ അപ്രത്യക്ഷമായിരുന്നു; പക്ഷാന്തരങ്ങൾ സാധ്യമായ യാതൊന്നും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. കർമ്മ വിധിപ്രകാരം മാത്രം ഉച്ചരിക്കപ്പെടുന്ന ചില ജപങ്ങൾപോലെ പ്രസിദ്ധീകൃതങ്ങളായ പലതിലക്ഷ്യങ്ങൾ കല്ലിതമായി നേടിക്കഴിഞ്ഞ പല്ലുവിയേടുകേൾക്കാനുള്ള ഒരു സന്ദർശകനായ ഞാൻ ഒരു മോട്ടോർയന്ത്രം നയിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ ഒരു സ്പെർമ്മാധിപത്യരാജ്യത്തിന്റെ മഹിമകൾ പ്രകീർത്തിക്കുന്ന വസ്തുതകൾ മാത്രം കാണാനും മനസ്സിലാക്കുവാനും അങ്ങാ ഇങ്ങാ പൊക്കൊണ്ടിരുന്നു. ചൈനയിലെ പുതിയ ദൈവമാണ്— വിശുദ്ധ സർപ്പമാണ് കമ്മ്യൂണിസമെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി.

മഷിയുടെ നിറംപൂണ്ടു കിടക്കുന്ന കൃഷ്ണകളത്തിലെ കയത്തിൽ ഒരു വിശുദ്ധസർപ്പം വസിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് ആളുകൾ പറയുന്നത്. മനുഷ്യരാധം ഒരിക്കലും അതിനെ കണ്ടിട്ടില്ല. കളത്തിനരികിൽ ഒരു മണ്ഡപം തീർത്തിട്ടുണ്ട്. അധികാരികൾ

അവിടെ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളും നിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു സർപ്പം സർപ്പമായി തന്നെ കഴിയും. എന്നാൽ മനുഷ്യക്ക് അതിനെ ഒരു ദൈവമാക്കാൻ കഴിയും.

പോ. ചു. ഐ.

ഇൻഡ്യയിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ ആറു വാരങ്ങളിലെ യാത്രാസന്ദർശനങ്ങളിൽ എന്റെ മനസ്സിൽ തിങ്ങിക്കൂടിയ ആശയ സമൂഹങ്ങളിൽ യഥാർത്ഥ വസ്തുതകളേതാണ്, സങ്കല്പകഥകളേതാണ് എന്നു വേർതിരിച്ചെടുക്കുവാൻ വിഷമം തോന്നി. ഒരു അതിഥിക്ക് ആതിഥേയനോടുണ്ടായിരിക്കേണ്ട മര്യാദബാധ്യത കളൊന്നും കൂടാതെ കഴിയുമെങ്കിൽ തിരിച്ചുപോകാനും, സ്ഥിരീകരണമൊ, പ്രത്യുഖ്യാനമൊ ആവശ്യമുള്ള വിവരങ്ങൾ കണ്ടു പിടിക്കാനോ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ചൈനയെപ്പറ്റിയുള്ള വാർത്തകൾ ഇൻഡ്യൻ പത്രങ്ങൾക്ക് നൽകുവാൻ വേണ്ടി പീക്കിംഗിൽ ഒരു സ്ഥിരമായ പ്രതിനിധിയെ നിയോഗിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ 'പ്രസ്സിഡന്റ്' ഓഫ് ഇൻഡ്യയ്ക്കുള്ള ഉത്കണ്ഠയും എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. ഇൻഡ്യൻ ഗവണ്മെന്റിനും, ചൈനയിൽനിന്നും ഒരു സ്വതന്ത്ര വാർത്താവിതരണ ഏജൻസിയുടെ സേവനം ആവശ്യമായി തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. രണ്ടു രാജ്യങ്ങളിലെയും ജനങ്ങൾ തമ്മിൽ ശരിയായ ധാരണകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ അങ്ങനെയൊരു മാർഗ്ഗം ആവശ്യമാണെന്നു ഗവണ്മെന്റ് വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ചൈനയെപ്പറ്റിയുള്ള എന്റെ അഭിപ്രായം ഒന്നും ഞാൻ പുറത്തു പറഞ്ഞില്ല. എന്റെ അഭിപ്രായം എന്തെങ്കിലും ചെളിപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിനോടെ ചൈനയിലേയ്ക്കുള്ള എല്ലാ പ്രവേശന കവാടങ്ങളും എനിക്കെതിരായി അടയ്ക്കപ്പെട്ടായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു.

1952 മാർച്ചമാസത്തിൽ മെയ്ദിനാഘോഷങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ചൈനയിലേയ്ക്കു് ഒരു ഔദ്യോഗിക സാംസ്കാരിക പ്രതിനിധിസംഘത്തെ അയയ്ക്കുന്ന വിവരം ഗവണ്മെന്റ് പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഒരു പത്രലേഖകനെന്ന നിലയിൽ ചൈനയുമായുള്ള സമ്പർക്കം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ചൈനയിലേയ്ക്കു പോകുവാൻ സമ്മതമാണോ എന്ന് 'പ്രസ്സിഡന്റ്' എന്നോടു് ആരാഞ്ഞപ്പോൾ ആ സൗകര്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകതന്നെ ചെയ്തു. എന്റെ പ്രഥമയാത്രാപരിപാടിയിൽ ഹൂവായി നദീപദ്ധതിയും, താന്തംഗിലെ സാംസ്കാരിക സ്മാരകങ്ങളും കൺഫ്യൂഷ്യസ് ക്ഷേത്രവും സന്ദർശിക്കുവാൻ സൗകര്യപ്പെടുത്തി.

ചൈനയിലേക്കു ഞാൻ തിരിച്ചുവന്നതു് ഒരു പത്രലേഖകനായിട്ടാണ്. ഒരു അനുഭവോദ്യോഗിക സന്ദർശകൻ, സഞ്ചാര സൗകര്യം സംബന്ധിച്ചും, താമസത്തിനുള്ള സൗകര്യം ലഭിക്കുന്ന

കാർയത്തിലും നേരിടാവുന്ന വൈഷമ്യങ്ങളെപ്പറ്റി എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. ചുറ്റിസഞ്ചരിക്കുന്നതിന് ഒരു ഐഡൻറിറ്റി (തിരിച്ചറിയാനുള്ള സാക്ഷിപത്രം) കാർഡും, യാത്രയ്ക്കുള്ള പെർമിറ്റുകളും എവിടെയും വേണ്ടിയിരുന്നതിനുപുറമേ താമസിക്കുന്നതിനും നാണയമാറ്റത്തിനും വേണ്ടിയ സൗകര്യങ്ങളും ആവശ്യമായിരുന്നു. അതിനാൽ ഞാൻ ജോലി സ്വീകരിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഈ കാര്യങ്ങൾ സാധിച്ചുകിട്ടുന്നതിന് പിക്കിംഗിലെ ഇൻഡ്യൻ അംബാസഡറോടഭ്യർത്ഥിക്കുവാൻ ഇൻഡ്യൻവിദേശകാര്യലയത്തെ ഞാൻ സമീപിച്ചു. എന്നെ സ്വാഗതം ചെയ്യുവാൻ ചൈനാക്കാർ സന്നദ്ധരായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഈ ക്രമീകരണങ്ങളെല്ലാം അവിടെ ചെയ്തുതരമെന്ന് എന്നെ അറിയിച്ചു. എന്നാലും ഞാൻ ഇൻഡ്യയിൽനിന്നു യാത്രതിരിച്ചത് വളരെയധികം ആശങ്കകളോടുകൂടിയാണ്. എനിക്കറിയാമായിരുന്ന ചൈനാക്കാർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പത്രലേഖകന്മാരെ മാത്രമേ യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വാഗതം ചെയ്തിരുന്നുള്ളുവെന്ന്.

എന്റെ അസ്വാസ്ഥ്യത്തിന് മറ്റൊരു കാരണവുമുണ്ടായിരുന്നു. ചൈനയിലെ സ്ഥിതിഗതികളെ സംബന്ധിച്ച് ഞാൻ പ്രധാന മന്ത്രിയായ കേവലം വ്യക്തിപരമായ ഒരു കത്തു ഇൻഡ്യൻ പ്രതിനിധിസംഘത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്കെല്ലാം ഒരു സെക്രട്ടറിയുടെ അനവധാനതകൊണ്ട് സങ്കുലാർ ചെയ്യുവാൻ ഇടവന്നു. ആ കത്തിൽ ആവശ്യം കഴിഞ്ഞു കയറുമതി ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം ചൈനയിൽ ഭക്ഷ്യവർദ്ധനവുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള അവകാശവാദം കേൾക്കാറുണ്ടെങ്കിലും അവിടെ സാരമായ സാമ്പത്തികപുരോഗതിയൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. ആ കത്തു ചൈനാക്കാരുടെ ആശയയെങ്കിലും കൈയിൽചെന്ന് പെടാൻ ഇടയാക്കിയിൽ എന്റെ നില വളരെ പരുങ്ങലിൽ ആകുമെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആ കത്തു പിൻപലിക്കുവാൻ ഞാൻ വിദേശകാര്യലയ അധികൃതരോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടത് താമസിച്ച് പോയി.

കാൻറണിൽ ഞാൻ എത്തിയപ്പോൾ ഉണ്ടായ ഒരു സംഭവം എന്റെ വൈഷമ്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. പ്രതിനിധിസംഘത്തിലെ ഒരംഗത്തിന് ഒരു പാവപ്പെട്ട കുട്ടി അതിന്റെ ഇളയ കൊച്ചിനെ മുതുകിൽവഹിച്ചുകൊണ്ട് പോകുന്നതിന്റെ ഫോട്ടോ എടുക്കുന്നതിന് അവരെ ശരിയായി നിറുത്തുവാൻ എന്റെ സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം പടം എടുത്തശേഷം ഞാനും ഒന്നരണ്ടു പടം എടുക്കുവാൻ ക്യാമറ ശരിപ്പെടുത്തി. പെട്ടെന്നു ഞങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ചൈനീസുദാഷി അതു തടുത്തു

കൊണ്ടു ക്യാമറയുടെ ലെൻസും പൊത്തി. അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ ഇൻഡ്യൻ പ്രതിനിധിസംഘത്തിന്റെ സെക്രട്ടറി എന്ന അറിയിച്ച ഞാൻ "നിയന്ത്രിതപ്രദേശ"ങ്ങളുടെ ഫോട്ടോ എടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചതായി ചൈനാക്കാർ പരാതിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും. എന്നെ അതു വിസ്മയ ഭരിതനാക്കി. ഞാൻ എടുത്ത ഫിലിം അധികൃതരെ ഏൽപ്പിക്കാമെന്നും ഞാൻ സന്നദ്ധത പ്രദർശിപ്പിച്ചു. അതിനു് എനിക്കു കിട്ടിയ മറുപടി ഒരു വിദേശ പത്രലേഖകൻ എന്ന നിലയിൽ ഫോട്ടോ എടുക്കുവാൻ പ്രത്യേക പെർമിറ്റും വാങ്ങിച്ചിരിക്കണമെന്നു മാത്രമാണ്. ഈ സംഭവം ചൈനാക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവിടെ അവസാനിച്ചുവെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിച്ചതു്.

പിക്കിംഗിൽ വന്നു് എന്റെ അക്രഡിറ്റേഷൻ രേഖകൾ സംബന്ധിച്ചു് എംബസ്സി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അടുക്കൽ അന്വേഷണം നടത്തി. എന്റെ കാർഡ് ലഭിക്കുവാൻ ചില കടലാസുകളിൽ ഒപ്പിട്ടു കൊടുത്ത ശേഷം ഏകദേശം അര മണിക്കൂറോളം താമസിച്ചാൽ മതിയാകുമെന്നാണ് എങ്ങനാടു പറഞ്ഞതു്. അന്നേരം എനിക്കു മനസ്സിലായില്ല. പ്രസ്തുത കാർഡിനു വേണ്ടി ഞാൻ ഏഴു ദിവസങ്ങൾ താമസിക്കേണ്ടി വരുമെന്നും. അതിനിടയാക്കിയ കാരണം, ഞാൻ ഒരു അനഭിലഷണീയ വ്യക്തിയാണെന്നു് ഇൻഡ്യൻ അംബാസ്സഡർ ശ്രീ. പണിക്കർ തീരുമാനിച്ചുവെന്നുള്ളതാണ്.

ശ്രീ. പണിക്കർ പൊക്കം കുറഞ്ഞു തടിച്ച ആളാണ്. ആടിന്റേതുപോലെ താടിയിൽ മാത്രമുള്ള ഫ്ലാഷ്ബാറ്റിയും വച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണിൽ സ്വന്തം സാസാരചാതുര്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സ്വാഭാവികമായ സ്വയം സ്മരിക്കും. ചെട്ടെന്നു കാര്യം ഗ്രഹിക്കുന്ന സമർത്ഥനായ ഒരു സംഭാഷണചതുരനാണദ്ദേഹം. ധീരനാണെന്നുവെച്ചാൽ ഒരു മുളളൻപന്നിയാണെന്നദ്ദേഹത്തെ വർണ്ണിക്കാറുണ്ടു്. ആശയങ്ങളാകുന്ന മുളളകൾ വിജ്യാഭിതങ്ങളായി നിന്നു തുള്ളും. അനേക വർഷങ്ങൾ ഇൻഡ്യൻ നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ സേവനത്തിൽ കഴിച്ചു കൂട്ടിയതുകൊണ്ടു് അധികാരത്തിലിരിക്കുന്നവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തി കഴിഞ്ഞുകൂടാനുള്ള ഒരു മനോഗതി അദ്ദേഹം ശീലിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എല്ലാവരുടെ അടുക്കലും നല്ല പിള്ള ചമയുന്ന അദ്ദേഹം തന്നിൽ മാത്രമേ വിശ്വാസം അർപ്പിക്കുന്നുള്ളു.

ചിയാങ്ങു കയിഷക്കിന്റെ കാലത്തു് കമിന്റാങ്ങിന്റെ അജയ്യതയിൽ ഒരു വിശ്വാസിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. 1948-ൽ നാകിംഗിൽ നിന്നു ഇൻഡ്യാഗവർണ്മെന്റു ചിയാങ്ങുമായി ഒരു പ്രതിരോധസന്ധിയിൽ ഏർപ്പെടണമെന്നു് അദ്ദേഹം ഉപദേശം നൽകിയതാണു്. 1951 ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ പിക്കിംഗിൽവെച്ചു്

അദ്ദേഹന്റെ കണ്ടപ്പോൾ പുതിയ ജനായത്തഭരണത്തിന്റെ വർ
നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രതിപാദനങ്ങൾ ആണ് ഞാൻ കേൾ
ക്കേണ്ടി വന്നത്. അദ്ദേഹം നൽകിയ "വസ്തു"കൾ എല്ലാംതന്നെ
ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രചരണവകുപ്പ് നൽകിയവ മാത്ര
മാണെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഞാൻ രണ്ടാമത്തെ പ്രാവശ്യം പീക്കിംഗിൽ വന്നപ്പോൾ
ഇൻഡ്യൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിയെ എതിർത്ത
ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനാണ് ഞാനെന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. കൂടാ
തെ ചൈനായെപ്പറ്റിയുള്ള എന്റെ കുറിപ്പിൽ ശ്രീ പണിക്ക
രുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ എതിർക്കാൻ ഞാൻ ഡയറിയെഴുതുകയും
ചെയ്തിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒരു പത്രലേഖകൻ എന്നുള്ള നില
യിൽ എന്റെ ചുമതലകൾ നിർവഹിക്കുന്നതിനെ തടസ്സപ്പെടു
ത്തുവാനും അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. ഒരാഴ്ച മുഴുവനും ഇൻ
ഡ്യൻ എംബസ്സിയ്ക്കുള്ള ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടത്തിൽ, ഭക്ഷണമോ
പണമോ, നഗരത്തിൽ ഇറങ്ങി സ്വാതന്ത്ര്യമായി സഞ്ചരിക്കാ
നുള്ള പെർമിറ്റോ ഇല്ലാതെ ഒരു സ്നേഹിതന്റെ കൂടെ ഒരു
മുറിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി ഇൻഡ്യൻ വിദേശകാര്യവകുപ്പിന്റെ ഇട
പെടൽ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ പ്രസ്സ്ട്രസ്സ് ഓഫ് ഇൻ
ഡ്യന്റേ കേബിൾ അയച്ചതിനു ശേഷമാണ് എന്റെ അക്ര
ഡിറ്റേഷൻ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാർഡ് കിട്ടിയത്.

ഈ "കാരാഗൃഹവാസ"കാലത്ത് എന്റെ വൈഷമ്യങ്ങൾ
സംബന്ധിച്ചുള്ള കാരണങ്ങൾ എനിക്ക് നിന്നു മറയ്ക്കപ്പെട്ടി
രുന്നു. പ്രധാനമന്ത്രിക്കു ഞാൻ അയച്ച കത്തിലെ കുറിപ്പ്
ചൈനാക്കാർ കൈവശപ്പെടുത്തിയെന്നും, എന്നോടുള്ള പ്രതിഷേ
ധത്തിന് അതു മതിയായ കാരണമായിരുന്നുവെന്നുമാണ് ശ്രീ.
പണിക്കർ എന്നോടു പറഞ്ഞത്. പിന്നീടു ഞാൻ അറിഞ്ഞത്
ചൈനായെപ്പറ്റിയുള്ള എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച
ഇൻഡ്യൻ പ്രതിനിധിസംഘത്തോടു അദ്ദേഹം പരാതിപ്പെട്ടു
വെന്നും, വിദേശകാര്യലയത്തിൽനിന്ന് എന്നെപ്പറ്റി യാതൊരു
നിർദ്ദേശവും ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുവെന്നുമാണ്.
എന്നാൽ വിദേശകാര്യമന്ത്രിക്ക് കാൻറണിൽ വച്ചു നടന്ന
ഫോട്ടോഗ്രാഫ് സംഭവത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യു
കയും ചെയ്തിരുന്നു. കൂടുതൽ സമാധാനം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട്
വിദേശകാര്യലയത്തിൽനിന്നു എഴുതിയപ്പോൾ എന്റെ വ്യക്തി
പരമായ നില—പത്രപ്രവർത്തകനെന്നുള്ള നിലയല്ല—ചൈനാ
യിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയാണെന്ന് അദ്ദേഹം
മറുപടി നൽകി.

അവസാനം അക്രഡിറ്റേഷൻ ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞതിനു
ശേഷവും ഒരു പുതിയ വാർത്താനിയന്ത്രണരീതി എനിക്കു തട

സ്സങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ചൈനാസ്സ ഭോഷകരമായ വിധത്തിലുള്ള റിപ്പോർട്ടുകൾ യാതൊന്നും ഞാൻ അയക്കുന്നതല്ലെന്നു ഇൻഡ്യൻ എംബസ്സിയിൽ നിന്നു ഉറപ്പു നൽകേണ്ടതായി വന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അയയ്ക്കുന്ന എല്ലാ കത്തുകളും ലേഖനങ്ങളും ഇൻഡ്യൻ എംബസ്സി വഴിയായിരിക്കണമെന്നും എന്നോടു പറഞ്ഞു. കൂടാതെ ഇൻഡ്യൻ സാംസ്കാരിക പ്രതിനിധിസംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മാത്രമേ എനിക്ക് റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളൂന്നും, അവർ സന്ദർശിക്കുന്ന വിവിധ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ വച്ചു നടക്കുന്ന ചോദ്യോത്തര വേളകളിൽ ഞാൻ പങ്കെടുക്കരുതെന്നും എനിക്ക് നിർദ്ദേശം ലഭിച്ചു. പിന്നീടു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി ഈ വ്യവസ്ഥകളൊന്നും ചൈനീസ് അധികാരികൾ നിഷ്കർഷിച്ചതല്ലെന്നു. അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ പീക്കിംഗ് വിട്ടശേഷം എനിക്കുബോധിച്ചതു പോലെ ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചുപോന്നു.

സാധാരണഗതിയിൽ എന്നെ തിരിച്ചു വിളിക്കുവാൻ എന്റെ മുതലാളിമാരോടു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുമായിരുന്നു. എന്നാൽ എനിക്ക് പരിചയമായിത്തീർന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒന്നുകൂടി യാത്ര ചെയ്യുവാനുള്ള സന്ദർഭം കിട്ടിയതു കളയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. ഒരു സ്വപരത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഔദ്യോഗിക പ്രസ്താവനകൾ കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കാൻ ഞാൻ ഒട്ടും ആഗ്രഹിച്ചില്ല. ഞാൻ ആ സമയത്തു എന്റെ കണ്ണുകൾ ചുറ്റും ഓടാൻ അനുവദിക്കുകയാണ് ചെയ്തതു്. എന്റെ രണ്ടു സന്ദർശനങ്ങൾക്കിടയിൽ അവിടെ നടന്ന പരിവർത്തനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനും കൂടിക്കഴിഞ്ഞു. എന്റെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞ ചില ആശയങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ചു ശരിപ്പെടുത്താനാണ് ഞാൻ ശ്രമിച്ചതു്.

എന്റെ പ്രഥമ സന്ദർശനത്തിൽത്തന്നെ ഒരു കാര്യം എനിക്ക് ഹാരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. അതായതു് ചൈനായിൽ നടത്തുന്ന ഏതു യാത്രയും ഒരു നീതപര്യടനം (കൺഡക്ടഡ് ടൂർ) മാത്രമായിരിക്കാനേ നിവൃത്തിയുള്ളുവെന്നും, എല്ലാ സംഭാഷണങ്ങളും, യോഗങ്ങളും, സമ്പർക്കങ്ങളും സുസൃഷ്ടം നിരീക്ഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദ്വിഭാഷിയുടെ കൺമുൻപിലേ നടത്താൻ സാധിക്കയുള്ളുവെന്നുമായിരുന്നു ആ പാഠം ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ നല്ല വശമുള്ള ചൈനാക്കാരുപോലും അതു ഉപയോഗിക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ചിരുന്നു. ബ്രിട്ടനിലെയും അമേരിക്കയിലെയും സർവകലാശാലകളിൽ ബിരുദം നേടിയ അനേകം ചൈനീസു പ്രൊഫസർമാരെ അവിടെ ഞാൻ കണ്ടു. ഇംഗ്ലീഷ് നല്ല വശമായിരുന്ന അവർ പോലും ഒരു സ്ഥിരനയമെന്നപോലെ ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ചൈനീസ് ഭാഷയിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതുവരെ എന്റെ ചോദ്യങ്ങൾ മനസ്സിലായി

ല്ലെന്നു ഭാവികകയും ചെയ്തിരുന്നു. പലപ്പോഴും എന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്കു ശരിയല്ലാത്ത ഉത്തരങ്ങൾ നൽകുമ്പോൾ ദ്വിഭാഷിയുടെ പരിമിതമായ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാജ്ഞാനം മൂലം വിവർത്തനത്തിൽ തെറ്റു പററിയതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ സംഭവിച്ചതെന്നുള്ള വിശദീകരണം സ്വീകരിക്കേണ്ടി വന്നു. ഞാൻ ചോദ്യം ചോദിച്ച ആളിന് നല്ലവണ്ണം അതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലായ സന്ദർഭങ്ങളിലും, വികലമായ ഭാഷാവിവർത്തനങ്ങൾ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഉത്തരം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നത്.

അമേരിക്കയിൽ അഭ്യസനം കഴിച്ച മാഡംസെൻ യാററ്--സെൻ ആദ്യ ഇംഗ്ലീഷിൽ സംസാരിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. ആ ഭാഷ മറന്നുപോയെന്നാണ് അവർ അതിനു കാരണം പറഞ്ഞത്. ഇൻഡ്യൻ സാംസ്കാരികപ്രതിനിധിസംഘത്തിന്റെ നേതൃസ്വാനു വഹിച്ചിരുന്ന മിസ്സിസ് പണ്ഡിറ്റ് ഒരു ദ്വിഭാഷിയുടെ സഹായത്തോടുകൂടിയാണ് അവരുമായി സംഭാഷണം നടത്തിയത്. മാഡംസെൻ്റെ ഞങ്ങൾ ആദ്യം കണ്ടത് 1951 ഒക്ടോബറിലായിരുന്നു. അവരെ കണ്ടാൽ പ്രായത്തെ സംബന്ധിച്ച യാതൊരു തെറ്റും തോന്നുമായിരുന്നില്ല. ശരീരം തടിച്ചുവരികയായിരുന്നു. ഒരുകാലത്തു് അവർ വളരെ സൗന്ദര്യവതിയായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇന്നും അവർക്കൊരു ആകർഷണീയതയും ആഭിജാത്യം തോന്നിക്കുന്ന ആകാരഭംഗിയുമുണ്ടായിരുന്നു. ചൈനീസ് കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ നീല യൂണിഫോം ധരിക്കുന്നതിന് അവർ വിനയമില്ലാത്തവരാണ് ചെയ്യുന്നത്. 1951 ഒക്ടോബറിൽ നടന്ന പല സ്വീകരണസൽക്കാരങ്ങളിലും, പിന്നീടു് 1952 മെയ് മാസത്തിൽ ഷാഗ് ഹെയിൽ വെച്ചും ഞാൻ അവരെ കണ്ടപ്പോഴെല്ലാം അവർ കുറുത്തവസ്ത്രം ഭംഗിയായി ധരിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോഴും കുറുത്തതായി തോന്നിച്ചിരുന്ന തലമുടി പുറകോട്ടു് ചീകി പുറകിൽ ഒരു ബൺമാതിരി കെട്ടിവെച്ചിരുന്നു. എന്തോ ഒരു ലാളിത്യവും മൃദുത്വവും അവരുടെ നടപ്പിൽ ദൃശ്യമായിരുന്നു. വലിയ കാര്യങ്ങളൊന്നും ചർച്ചചെയ്യാനില്ലാത്ത ഔപചാരിക സന്ദർശനങ്ങളിൽ വിചാരമഗ്നമായ ഒരു മൂലാനത അവരുടെ ദൃഷ്ടി കളിൽ വിക്ഷിപിക്കാമായിരുന്നു. ഒരുപക്ഷേ കമ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിയുമായുള്ള സഖിതപത്തിന്റെ പ്രഥമ ഉത്സാഹം മങ്ങിത്തുടങ്ങിയിരിക്കും. വല്ലപ്പോഴുമൊക്കെ ചില പ്രശ്നങ്ങളും ബഹുമാനികളും സെൻ യാററ്--സെനീന് നൽകുമെന്നല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിനു വലിയ പ്രാധാന്യമൊന്നും കല്പിക്കുന്നതിനു കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർ അനുകൂലിച്ചില്ല. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഞങ്ങളുടെ സംഭാഷണം മാഡംസെൻ്റെ ഇൻഡ്യയിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി മാത്രം പരിമിതപ്പെടുത്തേണ്ടിവന്നു. എന്തെങ്കിലും ഒരു ചർച്ചയ്ക്കു ഉദ്യമിച്ചപ്പോഴെല്ലാം ജലദോഷമായിരുന്നതുകൊണ്ടു് സംസാരി

ക്കാൻ വീക്ഷമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു അവർ സംഭാഷണം മാറ്റുമാ യിരുന്നു. ആരംഭത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ സംഭാഷണം ഒരു ദ്വിഭാഷി യിൽ കൂടെയായിരുന്നെങ്കിലും സാവധാനത്തിൽ ഒന്നാംതരം ഇംഗ്ലീഷിൽ അവർ സംസാരിച്ചുതുടങ്ങി.

വിദേശകാര്യാലയങ്ങളിൽ വാത്മാവിതരണഗവേഷണ ഡയറ ക്ലർ ആയിരുന്ന മാഡംകംഗ് വെന്നും നല്ലപോലെ ഇംഗ്ലീഷും സംസാരിക്കുമായിരുന്നു. അന്നു സമരപ്രദർശനസമ്മേളനത്തിൽ അവർ എന്നെ പത്തുമിനിട്ടു നേരത്തെ ഒരു വിസ്കാരംതന്നെ നടത്തി. പ്രദർശനം സംബന്ധിച്ചുള്ള എന്റെ പ്രത്യംലാതമെ ന്നാണെന്നറിവാൻ അവർക്ക് ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇൻഡ്യൻസാംസ്കാരിക പ്രതിനിധിസംഘത്തിലെ രണ്ടംഗ ങ്ങൾ വിദേശകാര്യാലയത്തിൽ എത്തി ചെന്നായെപ്പാറി ചില വിവരങ്ങൾ അറിയുവാൻ അവരെ സമീപിച്ചപ്പോൾ ഇംഗ്ലീ ഷിൽ സംസാരിക്കുവാൻ വിസമ്മതിക്കുകയുണ്ടായി.

ഇംഗ്ലീഷും സംസാരിക്കുന്നതിലുള്ള ഈ വൈമനസ്സും ദേശാ ഭിമാനത്തിന്റെയും, ദേശീയനായത്തിന്റെയും ചേരിൽ പ്രാണന്റെ ഒരു പത്രപ്രവർത്തക സ്നേഹിതൻ ന്യായീകരിച്ചു. എന്നാൽ ഞാൻ വിചാരിച്ചതു് അതിഥികളായി ആഗതരായിരിക്കുന്നവ രോടു അവർക്കു മനസ്സിലാകുന്ന ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നതു് കേവലം മര്യാദമാത്രമാണെന്നാണു്. ചെന്നായിലെത്തിയ ഈ ഇൻഡ്യൻസന്ദർശകർ ഒരു സൗഹാർദ്ദസംസ്ഥാപന സംരംഭ ണ്ണിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നവർ മാത്രമാണു്. യാതൊരു നയതന്ത്രപര മായ ആലോചനകളിലും അവർ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഭാഷയുടെ നിഷ്കൃഷ്ടമായ വിനിയോഗം അത്യന്താപേക്ഷിതമല്ലാതിരുന്ന അനൗപചാരികസംഭാഷണങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു അവരുടേതു്. ഏതു സംഭാഷണവും ഒരു സഹപ്രവർത്തകന്റെ പരിശോധനയും, പുനഃപരിശോധനയും കഴിയാതെ അനുവദിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നാണു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന നയമെന്നു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. എല്ലാ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുരാജ്യങ്ങളെയും ബാധി ക്കുന്ന ഒരു പൊതുനയമാണതെന്നും വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള സംസൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണത്തിന്റെ ഫലമായി എല്ലാ സംഭാഷണങ്ങളും, പ്രസംഗങ്ങളും, വിവരിക്കുന്ന വൃത്താ നങ്ങളും വിരസമായ ചർച്ചിതചർവണങ്ങളായിത്തീരുന്നു. സന്ദർശകന്റെ വിജ്ഞാനത്തിനു് യാതൊരു പുതിയ നേട്ടവും ലഭിക്കുന്നമില്ല. എല്ലാ വസ്തുതകളും, സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കു കളും, വിവരണങ്ങളും പച്ചപ്പോഴും എഴുതിത്തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന ഒരു രേഖയിൽനിന്നു് വീണ്ടും വീണ്ടും വായിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു കഥ പല പ്രാവശ്യം കേട്ടുകഴിയുമ്പോൾ, ചൈനീസ് ജന തരെയ്പ്പോലെ തന്നെ സന്ദർശകനും, ലഭ്യമായ സകല തെളിവു

കളും ആസ്സമോക്കി വിശദമാക്കിയ യഥാർത്ഥവസ്തുതയാണവയെന്നു വിചാരിച്ചുപോകുന്നു. സത്യസന്ധരും സദുദ്ദേശത്തോടു കൂടിയവരുമായ അനേകരും ചൈനയിൽനിന്നു തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ കേട്ട കഥകളെല്ലാം അവരുടെ സ്വന്തം അവലോകനങ്ങളിൽനിന്നു ലഭിച്ച വിവരങ്ങളായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നതിൽ അർത്ഥം തോന്നുന്നില്ല.

ഞങ്ങൾക്കു നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്ന വിവരങ്ങൾ ഞങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ കൺമുൻപിൽ കണ്ട വസ്തുതകളെപ്പറ്റി എന്തുപറയുന്നു എന്നൊരു ചോദ്യമുണ്ടാകാം. ചൈനാ സന്ദർശിച്ച ഞങ്ങളിൽ പലരോടും ഞങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുവാൻ ആവശ്യപ്പെടാറുണ്ട്. ഞങ്ങളെ കാണിച്ചുതരാത്ത എന്തെങ്കിലും ഞങ്ങൾക്കു കാണുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നോ? ചൈനാ സന്ദർശിക്കുന്ന ഒരാൾ, തയാറാക്കപ്പെട്ട പരിപാടിയനുസരിച്ചു മാത്രമേയെങ്കിലും കണ്ടുപിടിക്കുകയുള്ളൂ. ആ പരിപാടി സ്വീകരിക്കുവാനോ പരിത്യജിക്കുവാനോ അയാൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥലം സന്ദർശിക്കുവാൻ മുൻകൂട്ടിയുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ കൂടാതെ സാധ്യമല്ല. സന്ദർശകന് ഇഷ്ടമുള്ള ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്തേക്കു പോകണമെങ്കിൽ അതു തികച്ചും അസാധ്യമെന്നുതന്നെ പറയാം. പരിപാടിയനുസരിച്ചുള്ള സ്ഥലത്തേക്കു പോകാതിരിക്കാൻ അയാൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. ഭാഷയുടെ വൈഷമ്യം മാത്രമല്ല ഈ കാര്യത്തിൽ തടസ്സമായി വരുന്നുണ്ട്.

ഒരിക്കൽ ഇൻഡ്യൻ പ്രതിനിധിസംഘത്തിലെ ഒരാൾ പരിപാടിയനുസരിച്ചു സംഘത്തിന്റെ കൂടെ പോകുന്നതിനു പകരം പീക്കിംഗ് സർവകലാശാലയിലെ ഒരു പ്രൊഫസറെ സന്ദർശിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഒരു സൂപ്പർ പ്രൊഫസർക്കു നൽകിയിരുന്ന കത്തും അയാളുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ നയിക്കുന്നതിന് സാധാരണ ഗതിയിൽ കൂടെപ്പോകുമായിരുന്ന ദ്വിഭാഷിസംഘത്തിന്റെ കൂടെ പോകേണ്ടിയിരുന്നു. തനിച്ചു സർവകലാശാലാ മന്ദിരത്തിൽ എത്തിയ ഇദ്ദേഹം പ്രൊഫസറുടെ മേൽവിലാസം എഴുതിയ ഒരു കടലാസും കയ്യിൽ പിടിച്ചു കാണുന്നവരോടൊന്നും പ്രൊഫസറുടെ അടുക്കലേക്കു നയിക്കുവാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. അദ്ദേഹം കണ്ട ആരും അതിനു തയ്യാറായില്ല. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞു 'ഇംഗ്ലീഷ്' സംസാരിക്കാൻ കഴിവുള്ള ഒരാൾ വന്നു അദ്ദേഹത്തെ വളരെ സൗമ്യമായി അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. മുൻകൂട്ടിയുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ കൂടാതെ പ്രൊഫസറെ കാണുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന്. പ്രതിനിധിസംഘാംഗം സ്നേഹിതനെ കാണുവാൻ സാധിക്കാതെ ഹോട്ടലിലേക്കു മടങ്ങി. പിന്നീട് ഒരു നിയന്ത്രിതപ്രദേശ

മായ സർവകലാശാലയിൽ ദ്വിഭാഷിയെക്കൂടാതെ പോയതുതന്നെ തെറ്റായിപ്പോയെന്നു അധികാരികൾ ശാന്തമായി അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി.

അതിഥികളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും താല്പര്യങ്ങളും അറിയിക്കുവാൻ അധികാരികൾ ആവശ്യപ്പെടുമെന്നുള്ളതു വാസ്തവമാണ്. സന്ദർശനങ്ങൾക്കുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ സാധ്യമാണെങ്കിൽ സന്ദർശകനെ അവിടെ കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും. അതിനു സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെയൊരു സ്ഥലമോ സ്ഥാപനമോ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നില്ലെന്നായിരിക്കാമുപരി. എന്റെ പ്രഥമസന്ദർശനത്തിൽ നാങ്കിംഗ് സർവകലാശാല നടത്തിയ ഒരു പ്രദർശനം കാണുവാൻ പോയി. പ്രദർശനവസ്തുക്കളിൽ ഒന്ന് ഈ സർവകലാശാല സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള അനുവാദം ഒരു അമേരിക്കൻ മിഷൻ നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള ചാർട്ടറായിരുന്നു. ഈ രേഖകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത് ചൈനീസ് സംസ്കാരത്തെ വിചയിക്കുവാൻ അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യദൃഷ്ടപ്രകാരം പദ്ധതി തയ്യാറാക്കിയിരുന്നവെന്നും കാണിക്കുകയായിരുന്നു. രാഷ്ട്രതന്ത്രം, സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം എന്നിവ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഇംഗ്ലീഷ്, ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ചില പേജുകൾ തുറന്നുവെച്ച് ചിലവരികൾ ചുവന്ന പെൻസിലുകൊണ്ട് അടയാളപ്പെടുത്തി പ്രദർശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ചൈനീസ് വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ദേശീയബോധത്തെ ഹനിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ കരുതിക്കൂട്ടിയുള്ള ശ്രമമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു തെളിയിക്കുവാനാണ് അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നത്. ഈ സർവകലാശാലയിൽ ലക്ഷക്കണക്കിന് അമേരിക്കൻ ഡോളർ ചെലവാക്കിയിരുന്നു എന്നു നിന്നിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് എന്റെ രണ്ടാം സന്ദർശനത്തിൽ ഇൻഡ്യൻ പ്രതിനിധിസംഘത്തോടു സന്ദർശനപരിപാടിയിൽ ഈ സർവകലാശാല കൂടെ ഉൾപ്പെടുത്താൻ ചൈനീസധികൃതരോടാവശ്യപ്പെടണമെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. സംഘാഗങ്ങളിൽ ഏതാനും പേർ ഇൻഡ്യൻ വിദ്യാഭ്യാസലോകത്തു സുപ്രശസ്തരും ആയിരുന്നു. ഡെലിഗേഷൻ സെക്രട്ടറി ഈ അപേക്ഷ നൽകിയപ്പോൾ ലഭിച്ച മറുപടി നാങ്കിംഗിൽ അങ്ങനെയൊരു സർവകലാശാല സ്ഥിതിചെയ്യുന്നേയില്ലെന്നാണ്. പ്രകടമായിട്ട് അതൊരു ഓർമ്മപ്പിശകായിരുന്നു. അവസാനം ഒരു സന്ദർശനം ക്രമപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ സംഘത്തിലെ ഒരംഗത്തിനു മാത്രം അവിടെ എത്തിക്കേണമെന്നോ രണ്ടോ പ്രൊഫസ്സറന്മാരെ കാണുവാനോ, ഏതാനും വിദ്യാർത്ഥികൾ ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് സന്ദർശിക്കുവാനോ സൗകര്യം അനുവദിച്ചു.

അതുപോലെയുള്ള അനേകസന്ദർഭങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം ഇവിടെ എടുത്തുപറയുന്നത് വിരസമായ ഒരു ജോലിയായിരിക്കും. അനേകം പേർ നിഷേധിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുത

യാണു് ഞാൻ ഈ പറയുന്ന ആരോപണം എന്നു് എന്നീക്കു റിയോ, ഒരു പക്ഷേ തങ്ങളുടെ ആതിഥേയരോടു കാണിക്കുന്ന ഒരു പരമോദയാണു് തങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ച സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം സന്ദർശിക്കുവാൻ സൗകര്യം നൽകിയില്ലെന്നു പറയുന്നതെന്നുള്ള ഒരു തോന്നൽ കൊണ്ടായിരിക്കാം അവർ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ജനങ്ങളോടു് ഉള്ളതു തുറന്നുപറയുവാൻ നമുക്കൊരു ബാധ്യതയുണ്ടെന്നാണു് എന്നീക്കു തോന്നുന്നതു്. പ്രത്യേകിച്ചു്, ഇൻഡ്യയിലെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും ജനായത്തഭരണത്തിന്റെയും നേരെ തുരങ്കം, വസ്തുവാണം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുമാർഗ്ഗം മാത്രമാണു് പുരോഗതിക്കുള്ള ഉപാധിയെന്നു തെളിയിക്കുവാനും നമ്മുടെ ഉപചാരപൂർവമായ അംഗീകരണ പ്രസ്താവനകൾ വിനിയോഗിക്കപ്പെട്ടുകാണുമ്പോൾ അതു് അത്യാവശ്യമായി തോന്നുന്നു.

ഇങ്ങനെ പരിമിതമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മാത്രമാണു് ഒരു സന്ദർശകനു് അനുവദിക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിലും സുസ്വച്ഛവും എന്നാൽ ക്ഷണികവുമായ ചില അനുഭവപാഠങ്ങൾ വല്ലപ്പോഴുമൊക്കെ ചില വസ്തുതകളിൽ പ്രകാശം വീശി. അങ്ങനെ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടു് രൂപവൽക്കരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞു. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു വീക്ഷണസൗകര്യം സാമ്പത്തികവും വ്യാവസായികവുമായി ചെന്നു മുൻകാലത്തു് നേടിയിരുന്ന പുരോഗതിയെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവുമായി കൂട്ടിക്കലർത്തിയപ്പോൾ അടുത്തകാലത്തു് പുത്താണവിടെ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നതെന്നു് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സഹായിച്ചു. എല്ലാറ്റിലുമധികം വസ്തുനിഷ്ഠമായ ഒരു നേപഷണ ബുദ്ധിയാണാവശ്യം. പ്രചരണങ്ങളുടെ ബാഹുല്യത്തിനിടയിൽ കൂടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ അനേപഷിക്കുന്ന ഒരു മനസ്സും, തെളിവുകൾ ലഭിക്കുന്നതുവരെ വാസ്തവസ്ഥിതി സ്വീകരിക്കുകയോ, ഉപേക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുകയാണു് വേണ്ടതു്.

യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ അറിയാനുള്ള പ്രയത്നം ചെന്നായിൽ കരോക്കൂടെ വൈഷമ്യം കാണത്താണു്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു് അടവുകളിൽ ചെന്നു അത്രതന്നെ പുരോഗമിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അന്നന്നത്തെ ദിഷ്ടതിയുടെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ മുഴുകിക്കഴിയുന്ന ജനലക്ഷങ്ങളാണവിടെ അധികവും. അതേ സമയം ഒരു കെട്ടുറപ്പുള്ള ഏകീകൃതരാജ്യമായി ചെന്നു ഇനിയും സംവിധാനപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ചെന്ന ഏകഭരണത്തിൻ കീഴിൽ വന്നുകഴിഞ്ഞതെങ്കിലും പീക്കിംഗിൽനിന്നുള്ള ഉത്തരവുകൾക്കു മുക്തൻ മുതൽ കാൻറൻ വരെയും, സിയാൻ മുതൽ ഷാംഗ്ഹായി വരെയും പ്രാബല്യമുണ്ടെങ്കിലും ഒരുപൊതുഭരണക്രമം ഇനിയും കെട്ടിപ്പടുക്കേണ്ടതായും സേപഹാധികാരത്തിന്റെ പിടികൂറുകൾക്കു സംപൂർണ്ണമായി ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ ബാധിച്ചുകഴിയേണ്ടതായുമാണിരിക്കുന്നതു്. "വിമോചനം" പ്രായേണ ആധുനികമായ ഒരു നേട്ട

K. M. KURIAN
General Secretary
Ad Kerala Rajyana Sahayam
Manorama, Kottayam

മാണം. എന്നാൽ ചൈനാ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ വളരെ പഴക്കം ചെന്നതും അതിഭീമവുമാണ്. ഞാൻ കേട്ടിട്ടു സംഭാഷണങ്ങളിലെ സ്വരഭേദങ്ങളും പദങ്ങളുടെ അതിസൂക്ഷ്മമായ ഉപയോഗവ്യത്യാസങ്ങളും ഞാൻ നന്നാൽ നന്നായി നോക്കിയിട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരേചോദ്യം വളരെപ്പേരും ഞാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും ചോദിച്ചു. ഇങ്ങിനെ ഞാൻ ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ സന്ദർശകരുടെ ക്ഷേമാനേപഷണത്തിനു ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ മുറുമുറപ്പും, അപമര്യാദയും തന്നെ ഉളവാക്കിയെങ്കിലും രസകരമായ പല വിവരങ്ങളും താഴെപ്പറയുന്നപോലെയുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് എനിക്കു ലഭിക്കുകയുണ്ടായി, "മഞ്ചൂറിയായിൽ നിന്നു സകല യന്ത്രങ്ങളും റഷ്യാക്കാർ കൊണ്ടുപോയി. അവയിൽ വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ തിരിച്ചു തന്നുള്ളൂ" "ഉത്തരകൊറിയക്കാർ അക്ഷമരായിരിക്കുകയാണ്."

എന്റെ പ്രഥമസന്ദർശനം കഴിഞ്ഞു അധികം താമസിയാതെ തന്നെ വീണ്ടും ചൈനായിലേക്കു വരുവാൻ ഇടയായതിന്റെ പ്രയോജനവും എനിക്കു ലഭിച്ചു. പുരോഗതിയെപ്പറ്റി ഉന്നയിച്ചുകേട്ട അവകാശവാദങ്ങളിൽ എത്രമാത്രം കഴമ്പുണ്ടെന്ന് ഞാൻ സന്ദർശിച്ച രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങളെ: താരതമ്യപ്പെടുത്തി വിലയിരുത്താൻ സാധിച്ചു. എന്റെ രാഷ്ട്രീയ ജീവിതാനുഭവങ്ങളും 1939 മുതൽ 1942 വരെ ഇൻഡ്യൻനാഷണൽ പ്ലാനിംഗ് സെക്രട്ടറിയെന്ന നിലയിൽ ലഭിച്ച സാമ്പത്തികപരിശീലനവും മൂലം അവികസിതരാജ്യങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികാഭിവൃദ്ധിയിൽ അന്തർഭവിച്ചിരുന്ന വിവിധ വശങ്ങളെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മർദ്ദിതരും ക്ഷുത്പീഡിതരും മായ ഒരു ജനതയുടെ പ്രാഥമികാസക്തി വ്യക്തിപരവും ദേശീയവുമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ആവശ്യത്തിനുള്ള ആഹാരവും, വസ്ത്രവും, താമസസൗകര്യവുമുള്ള മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ പൗരാവകാശത്തിനും വേണ്ടിയാണെന്നുള്ള വാസ്തവം എനിക്കറിയാം. ഇവയുടെ സംതൃപ്തിക്കുവേണ്ടിയുള്ള തൃഷ്ണ ഏഷ്യയിലെയും, ആഫ്രിക്കയിലെയും നിരാശാതപ്തരായ ജനങ്ങളെ കമ്മ്യൂണിസത്തിലേക്കു തള്ളിവിടുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ചൈനീസ് ജനതയെപ്പറ്റി വളരെ മതിപ്പാണ് എനിക്കെന്നും തോന്നിയിട്ടുള്ളതു്. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും സമാധാനത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള അവരുടെ സമരം നമ്മുടെ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളുടെയും പൊതുവായ ലക്ഷ്യങ്ങളുടെയും പോരാട്ടത്തിന്റെയും ഭാഗമാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിന് നാം തമ്മിലുള്ള സൗഹാർദ്ദവും പരസ്പരധാരണകളും വളരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ സ്വേച്ഛാധിപത്യഭരണം

ജനങ്ങളെ അടിമതത്തിലേക്കു നയിക്കുകയും, സമാധാനവും, പുരോഗതിയും അവകാശത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും എന്നിങ്ങനെയും, നമ്മെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ ചൈനയിൽ എന്തു ഭരണമാണ് നടക്കുന്നതെന്നുള്ളതു് നമുക്ക് ഉൽക്കണ്ഠകാരണമൊന്നുമല്ല. അവർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുഭരണംകൊണ്ടു് സൗത്ത് ചൈനയിൽ അതു മതിയാകുമായിരുന്നു. അവരുമായി സൗഹാർദ്ദത്തിലും സഹകരണത്തിലും തുടർന്നു പോരാനും പ്രയാസമുണ്ടാകയില്ല. ഞാൻ അവിടെ കണ്ടതു് അതേപടി ഞാൻ എഴുതുന്നതു് രാജ്യാന്തരകമ്മ്യൂണിസം ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലെ സ്വാതന്ത്ര്യം താറുമാറാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്; ചൈനയിലെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റി അവാസ്തവങ്ങളായവിവരങ്ങൾ നൽകി ഭക്ഷണത്തിനും വീടിനും വിശന്നദാഹിച്ചിരുന്നയാളുകളെ അവരുടെ സ്വന്തജനങ്ങളുടെ നേരെ ഇളകിവിട്ടു നശിപ്പിക്കുന്നതു് നടക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്.

ഇൻഡ്യയിലെ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകാലങ്ങളിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ അവകാശവാദങ്ങൾ ഇൻഡ്യൻ സമ്മതിദായകനെപ്പോലെയെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്നവെന്നു ഞാൻ കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. എന്റെ കൂടെ പ്രഥമ സന്ദർശനത്തിൽ ചൈനയിൽ വന്ന പലരും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു് സഹയാത്രക്കാരും, ഞങ്ങൾ കണ്ടതെല്ലാം പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവരുമാണ്. പരമ്പരാഗതമായി ഇൻഡ്യയും ചൈനയും തമ്മിലുള്ള സൗഹാർദ്ദബന്ധം, ഇവരുടെ തുപോലെയുള്ള പ്രചരണങ്ങളെ അപ്പടിവിശ്വസിച്ചിരിക്കുകയും ജനങ്ങളിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയും ചെയ്യാൻ സഹായിച്ചു. ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സഹായത്തിലേ പല അംഗങ്ങളും മര്യദ പരിഗണിച്ചു മുകത അവലംബിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് പുരോഗതിയെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ അവകാശവാദങ്ങൾ ഏഷ്യയിലെ അനേകലക്ഷം ജനങ്ങളിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ ജനലക്ഷങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും, സമാധാനത്തിന്റെയും, പുരോഗതിയുടെയും പേരിൽ അവർ അഭിലഷിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ തന്നെ അവർക്കു നിഷേധിക്കുന്ന സേചരായിപത്യഭരണത്തിലേക്കു സാവധാനമായി അവരെ നയിച്ചുകൊണ്ടു പോകുകയാണെന്നു്.

വിപുലമായ ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ അതിർത്തികളിൽ മാത്രമേ ഞാൻ എത്തിയിട്ടുള്ളൂ എന്നെന്നിങ്ങനെയും. ചൈനക്കാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അന്ത്യർ കാണുന്നതിനു് അനുവദിക്കാവുന്ന കാര്യങ്ങളെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളു. എന്റെ നിരൂപണങ്ങൾ പലതും നീതികരിക്കത്തക്കതോ അതിശയോക്തിപരങ്ങളോ ആയില്ലാകാം. എന്നാൽ ഞാൻ കണ്ട കുറച്ചുകാര്യങ്ങൾ മറ്റുള്ളവ

രോട്ടം പറയേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നു. സാധാരണക്കാരന്റെ സ്ഥിതി നന്നാക്കുവാനുള്ള വ്യഗ്രതയിൽ നമ്മുടെ ദേശീയസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും ജനായത്ത ഭരണത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനം മാന്യന ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടു പോകുന്ന സ്വജനങ്ങളോടു ഞാൻ കണ്ടതു പറയുന്നതു് ആവശ്യം തന്നെയാണു്.

ഗാന്ധിജിയുടെ കീഴിൽ, മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉത്തമമായിരിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അതിന്റെ സിദ്ധാന്തപരമായ വശങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാൻ അത്ര തല്പരനായിരുന്നില്ല. വിശപ്പുകൊണ്ടു് വലയുന്ന ജനതയോടു് അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നേടുവാൻ ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതുവരെ ക്ഷമാപൂർവ്വം താമസിക്കണമെന്നു് പറയുന്നതു് മടയത്തരമാണെന്നു് എനിക്കറിയാം. എന്നാൽ ഞാൻ ചൈനയിൽ കണ്ട കാര്യങ്ങൾ എന്നെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയ ഒരു സംഗതി തെറ്റായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ വിജയത്തിൽ എത്തിക്കുന്ന കിൽ തന്നെ ആ വിജയം താൽക്കാലികം മാത്രമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതുമാണു്. ഈ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ അവകൊണ്ടു നേടണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വിത്തുകൾ അന്തർലീനമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടു്.

മാവോസെ-തുംഗിന്റെ പുതിയ ജനായത്ത സേചമാധിപത്യത്തിൽ ചൈനീസ് ജനത സ്വാതന്ത്ര്യവും, യഥാർത്ഥജനായത്ത ഭരണരീതിയും സമ്പാദിച്ചുവെച്ചെന്നു കാണുവാനാണു് ഞാൻ ചൈനയിൽ പോയതു്. നിഷ്ഠൂരമായ ഒരു വർഗ്ഗസമരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ഗവർണ്മെൻറിനെ ഞാൻ അവിടെ കണ്ടു.

കമ്യൂണിസംകൊണ്ടു് എത്രമാത്രം പുരോഗതി പ്രാപിച്ചു എന്നു കാണുവാനാണു് ഞാൻ ചൈനയിൽ പോയതു്. സത്യം അറിയുന്ന ഏകമാർഗ്ഗമെന്നുവകാശപ്പെടുന്ന ഒരു മതംതന്നെയാണു കമ്യൂണിസം എന്നെന്നിരിക്കറിയാം. അതിനെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും സംശയങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നതുതന്നെ വേദവിപരീതമാണു്. മത വിശ്വാസം പ്രായേണ അത്യുത്തങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണു് വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതു്. സാമ്പത്തികവും, സാംസ്കാരികവും ശാസ്ത്രീയവുമായ അനേക അത്യുത്തപുരോഗമനങ്ങൾ കമ്യൂണിസം അവകാശപ്പെടുന്നു. ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതു് പുരോഗമനം സാദ്ധ്യമാകുന്നതു് സംശയങ്ങൾ ചോദിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം മനുഷ്യമനസ്സിലുള്ളപ്പോൾ മാത്രമാണെന്നാണു്. ഭീതികൂടാതെ കാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാനുള്ള സാഹസികത്വവും, സംശയങ്ങളുടെ നേരെ തുറന്ന മനസ്സും ഉള്ളിടത്താണു് പുരോഗതി.

സാങ്കേതികമായ ജ്ഞാനക്കുറവിന്റെ ഫലമായി വ്യവസായ നിയമലക്ഷ്യം തന്നെത്താൻ അവിടെ ദർശിച്ചു. ചൈനയിൽ സാങ്കേതിക വിജ്ഞാനമുള്ള കുറച്ചുപേരേത്തന്നെ പീഡിപ്പിക്കുകയും, മസ്തിഷ്കപ്രക്ഷാളനമൊ, “അദ്ധ്വാനത്തിൽകൂടെയുള്ള ന.വീകരണ”മൊ നടത്തുന്ന ഒരുവക സംസ്കരണപദ്ധതിയിൽ ബദ്ധപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുകയാണ്.

ഭൂപരിഷ്കാരം കർഷകർക്കു സംഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട് ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, സമാധാനകാലത്തുള്ള കൃഷി മുമ്പു സാധാരണയായി കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന വിളവു നൽകുന്നുവെന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ വശീകരിച്ച കർഷകരുടെ തീക്ഷ്ണവികാരങ്ങൾ കമ്യൂണിസ്റ്റ് സേപചരായീപത്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും സാധിക്കുവാൻ ശരിക്കു ഉപയോഗിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഇയിസു, ചുവാംഗ്സുവിനോടു പറഞ്ഞു; “വികാരരഹിതമായ ഒരു നിലപ്രാപിക്കുവാൻ ഒരു മനുഷ്യനു കഴിയുമൊ.” ചുവാംഗ്സു പറഞ്ഞു “കഴിയും.”

ഇയിസു:—“വികാരങ്ങളില്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനെന്നു വിളിച്ചുകൂടാ.”

ചുവാംഗ്സു:—“താവൊ മനുഷ്യനു സാരാംശം നൽകി. സ്വർഗ്ഗം അവനു ആകൃതി നൽകി. പിന്നെ അവനെ മനുഷ്യനെന്നു വിളിക്കാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെയാണു്.”

ഇയിസു:—“അവൻ ഒരു മനുഷ്യനാണെന്നു സമ്മതിച്ചാൽ തന്നെ, അവൻ എങ്ങിനെയാണു് വികാരരഹിതമായിരിക്കുന്നതെന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്.”

ചുവാംഗ്സു:—“ഞാൻ പറയുന്നതു് നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. വികാരരഹിതമെന്നു് ഞാൻ പറയുമ്പോൾ ഞാൻ അർത്ഥമാക്കുന്നതു് സ്നേഹമൊ വിദ്വേഷമൊ അവന്റെ ഉള്ളിൽ ഹാനി വരുത്തുവാൻ അനുവദിക്കുകയില്ലെന്നാണു്. സംഗതികളുടെ സംഭവഗതിയനുസരിച്ചു് അവൻ സ്വയം നയിക്കുകയും, ജീവിതത്തെ ചൂഷണം ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്യും.”

ഇയിസു പറഞ്ഞു:—അവൻ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ അവനു് ഒരു ശരീരം ഉള്ളതുകൊണ്ടു് എന്തു, പ്രയോജനമാണു്.” *

* “ചുവാംഗ്സു” ആർതർ വെയിലിയുടെ പരിഭാഷ.

ഒരു മഹാജനതയെ ഒരു പുതിയ പ്രയാശ നൽകി തട്ടിയുണർത്തിയതിന്റെ ഫലമായി അവർക്ക് ഉന്മേഷം പൂണ്ടതായി ഞാൻ കണ്ടു. എന്നാൽ അതല്ലനേരത്തേക്കു മാത്രമേ നിലനിന്നുള്ളൂ. ഉരണ്ടുകൂടിവരുന്ന അന്ധകാരത്തിന്റെ കാരാറിൽ അവർ വീണ്ടും കൂട്ടങ്ങി. ആ ജനതയുടെ വികാരാഗിയെ തട്ടിക്കെടുത്തുന്നതിനാണ് അന്ധകാരം ശ്രമിക്കുന്നത്. ആ ജനതയുടെ മനുഷ്യത്വം, സൗമ്യത, സഹിഷ്ണുത, വിജ്ഞാനശൃംഗളയെന്നിവയെല്ലാം അതുകെടുത്തു. ചൈനയിലെ നാല്പതു കോടി ജനങ്ങളെ ഒരു സേപമാധിപത്യത്തിന്റെ സേവനാത്മം വികാരരഹിതമായ നിശ്ചലതയിലേക്ക് അടിച്ചുതാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഭക്ഷിക്കുവാനുള്ള അവരുടെ അവകാശത്തിന് അവരുടെ മനുഷ്യത്വമാണ് പണയം വെച്ചിരിക്കുന്നത്.

വീക്കിംഗ്

ഗവർണ്ണമെന്റിന്റെ ഒരു ബഹുമാന്യാതിഥിയെന്ന നിലയിൽ ചൈനയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നത് ഹൃദ്യമായ ഒരനുഭവമാണ്. വിമാനസർപ്പിസുകൾ ഒന്നുമില്ല. അതിഥിയുടെ ഉപയോഗത്തിന് ഒരു സൈനികവിമാനം വിട്ടുകൊടുത്താൽ മാത്രമേ വിമാനയാത്ര സാദ്ധ്യമാകയുള്ളൂ. എന്നാൽ തീവണ്ടികൾ നല്ല വൃത്തിയുള്ളതും കൃത്യസമയങ്ങളിൽ ഓടുന്നവയുമാണ്. അതിഥികൾക്കു പ്രത്യേക റെയിൽവേ കോച്ചുകൾ സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കും. ജനായത്ത രാജ്യങ്ങളിലെ തീവണ്ടിസ്റ്റേഷനുകളിൽ കാണുന്ന തിക്കും തെരക്കുമൊന്നും അവിടെ കാണുകയില്ല. ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്കു പോകുവാനുള്ള പ്രത്യേകാവകാശം സമ്പാദിച്ചവരെ വളരെ അടക്കത്തിലും ചിട്ടയിലുമാണ് ചണ്ടിയിൽ ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

എന്റെ പ്രഥമസന്ദർശനത്തിൽ ഞാൻ ചൈനയിൽ പ്രവേശിച്ചത് ഹോങ്കോംഗിൽനിന്നു കാൻറണിലേക്കുള്ള ഏതാനും മണിക്കൂർനേരത്തെ യാത്രകഴിഞ്ഞാണ്. നേരിട്ടുള്ള തീവണ്ടികൾ ഇല്ലായിരുന്നു. കസ്റ്റംസ് അതിർത്തിയിൽ ഏകദേശം ഒരു ഹർലോംഗ് നടന്നുപോരേണ്ടിയിരുന്നു. അതിർത്തികൾ എത്ര കരുതലോടുകൂടിയാണ് കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നതെന്ന് അപ്പോൾ എനിക്കു മനസ്സിലായി. നല്ല ഒരു എക്സറേ പരിശോധനപോലെ നിഷ്കൃഷ്ടമായ പരിശോധനകൾ കഴിഞ്ഞെ ചൈനീസ് യാത്രക്കാരനുള്ളിൽ കടക്കുവാൻ അനുവാദം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. പെട്ടിയും സാമാനങ്ങളുമെല്ലാം തീവണ്ടിയിൽ വെച്ച് അനേകം പ്രാവശ്യം ആയുധപാണികളായ കാവൽക്കാർ പരിശോധിക്കും. സ്റ്റേൻ തോക്കുകൾ തന്നെ കൈവശമുള്ള ഭടന്മാരായിരുന്നു ഈ പരിശോധകർ. പ്രചരണപ്രസംഗങ്ങളും, യൂത്ത് ലീഗ് അംഗങ്ങൾ നടത്തിയ ലഘുലേഖ വില്പനകളും തീവണ്ടിയിൽ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. എല്ലാ സ്റ്റേഷനുകളിലും ആയുധപാണികളായ ഭടന്മാർ കാവൽ നിന്നിരുന്നു. കാൻറണിൽ എത്തിയപ്പോൾ പുഷ്പങ്ങൾ കയ്യിൽ ഏന്തി വരിവരിയായിനിന്ന ആൺകുട്ടികളും ചെൺകുട്ടികളും ഞങ്ങൾക്കു ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു സപ്ലൈകരണം നൽകി. ഇവരുടെ അച്ഛന്മാരായ

വിവിധ സംഘടനകളുടെ പ്രതിനിധികൾ അണിനിരന്നു നിന്നിരുന്നു. അവരുമായി ഹസ്തദാനം കഴിഞ്ഞു ഞങ്ങൾ പുറത്തേക്കു പോകുകയും അവിടെ തയ്യാറെടുത്തിരുന്ന കാറ്റുകളിൽ ക്ഷണത്തിൽ ഞങ്ങളെ അതിഥി മന്ദിരത്തിലേക്ക് ആനയിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടെവെച്ചു കാൻറണിലെ പ്രാദേശിക ആതിഥേയന്മാർ ഞങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചു. ഞങ്ങളെ ഓരോരുത്തരായി പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പരിചയപ്പെടുത്തിയശേഷം ഞങ്ങളുടെ മുറികൾ ക്ലാബ് ക്വാട്ടർസിലെ സെമിനാർ റൂമിൽ ഞങ്ങൾക്കു ചായയും പഴങ്ങളും നൽകുകയുണ്ടായി. വൈകുന്നേരം ഒരു ഡിന്നർ സൽക്കാരം നടത്തപ്പെട്ടു. സ്വാഗതപ്രസംഗങ്ങൾ നടക്കുകയും അവയ്ക്കു മറുപടിയായി ഇൻഡ്യൻ ജനതയ്ക്ക് ചൈനാക്കാരുടെനേക്കുള്ള സഹായം വേണ്ടതും അനുഭാവത്തെയും ഞങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഞങ്ങൾ പിന്നീടു പോയിടത്തെല്ലാം ഇതേപരിപാടി തന്നെ ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു.

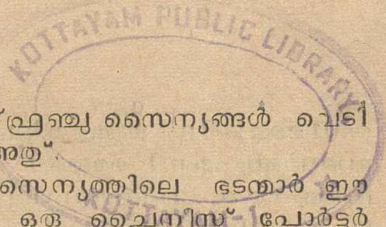
അന്നു വൈകുന്നേരം, യുദ്ധംകൊണ്ടു ക്ഷീണിച്ച ചൈനാ രാജ്യത്തിലാണ് ഞാൻ നിൽക്കുന്നതെന്നുള്ള ഒരനുസ്മരണ എനിക്കുണ്ടായി. കളികഴിഞ്ഞു ഞാൻ ഡിന്നറിനുവേണ്ടി വസ്ത്രം മാറുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്നു, ആസന്നമായ വിമാനാക്രമണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന സൈറൻ ഉഴുതുകയും നഗരം മുഴുവൻ അന്ധകാരവൃതമാകുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയൊരു വിമാനാക്രമണ പരിശീലനം നൽകുന്ന കരുതൽ നടപടികളുടെ ആവശ്യമെന്താണെന്നോ, ആരുടെ നേക്കാണെന്നോ എനിക്കു മനസ്സിലായില്ല. കുറെക്കഴിഞ്ഞു ഇതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ ആക്കും അതിനൊരു വിശദീകരണം നൽകുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഫോർമോസാ വലിയ ദുരന്തമല്ലെന്നും, ദക്ഷിണ ചൈനയിൽ ചിയാങ്ങിന്റെ ഏജൻറന്മാർ വളരെ ജാഗ്രതയായി പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നുണ്ടെന്നും മാത്രം ഒരു സമാധാനം ലഭിച്ചു. കാൻറണിൽ നാലു ദിവസം താമസിച്ചതിനിടയിൽ ഈ മുൻകരുതലുകൾ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. അവിടെത്തെ ഒരു സാധാരണ നടപടിയായിത്തന്നെ തോന്നി.

കാൻറണിനഗരം ഒരൊറ്റ വലിയ കമ്പോളമാണ്. എല്ലാ തെരുവുകളും തുടർന്നു തുടർന്നു പോകുന്ന ഷോപ്പുകളെക്കൊണ്ടു നിബിഡമാണ്. അവയിലെല്ലാം സാമാനങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരുന്നതായി കണ്ടു. മുൻപു ശേഖരിച്ചുവെച്ചിരുന്ന സാധനങ്ങൾ പുറത്തുവന്നതായിട്ടാണ് അവയെ വിചാരിക്കേണ്ടതു്. ഗവർണ്മെന്റു വക ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു സ്റ്റോറുകളിലല്ലാതെ വാങ്ങുവാൻ ആളുകൾ തിങ്ങിക്കൂടിയ ഒരു സ്ഥലവും കണ്ടില്ല. തെരുവുകൾ വെറുപ്പുതോന്നത്തക്കവിധം വികൃതരൂപമുള്ളതാണ്. ഷോപ്പുകളുടെ പേരുകൾ വലിയ ചൈനീസ് അക്ഷരത്തിൽ എഴുതിയ ബോർഡു

കൂട്ടാണു് അവിടത്തെ ഏക അലങ്കാരം. വാചനഗതാഗതം ഇല്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. അങ്ങുമിങ്ങും റിക്ഷാകൾ മാത്രം പോകുന്നതു് കാണാം. എന്നാൽ സൈക്കിൾ ഘടിപ്പിച്ചതായ ഈ റിക്ഷാകൾ അനേകായിരമായി വേലകാത്തു് അവയുടെ ചുവപ്പു നിറമങ്ങിയ ശീലയുമായി വഴിയരികിൽ നിരത്തിയിട്ടിരിക്കുന്നതും കാണാൻ കഴിയും. ഞങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ച കാറുകൾ ഈ റോഡുകളിൽക്കൂടെ ചീറിപ്പോകുന്ന വേഗത്തിൽ എലക്ട്രിക് ഹോണിന്റെ ശബ്ദം നിറുത്താതെ പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

പേൾ നദിയിലും, തോടുകളിലും അനേകായിരം കുടുംബങ്ങൾ ഒരതരം ചീനക്കപ്പലുകളിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. ഒരു ദിവസം രാവിലെ നദിയുടെ കരയിൽക്കൂടെയുള്ള റോഡിൽ നടന്നുപോയപ്പോൾ, അത്ര വളരെയൊന്നും നിശ്ശബത പാലിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അവരുടെ ജീവിതരീതി കാണുവാൻ ഇടയായി. വർണ്ണശബളമായ ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു അതു്. ഞാൻ ചെന്നായിൽ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ കണ്ടിട്ടുള്ള സൗന്ദര്യവതികളായ സ്ത്രീകളുടെ സംഖ്യ എല്ലാം കൂടെ കൂട്ടിയാലും ഈ ചെറിയ കപ്പലുകളിൽ താമസിച്ചിരുന്ന അത്രയും ലാവണ്യം തികഞ്ഞ സ്ത്രീകളെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയും കണ്ടില്ല. അവരുടെ ദേഹത്തിൽ ഒതുങ്ങിക്കിടന്ന കേവലം സാധാരണമായ നീലയൊ, കറുത്തതോ ആയ ഉടുപ്പുകളും, അവരുടെ കറുത്ത മുടികൾ നീണ്ടുകിടക്കുന്നതു് ചീകിക്കൊണ്ടു നിന്നപ്പോഴുള്ള തിളക്കവും, ബദാംകരുവിന്റെ നിറത്തോടുകൂടിയുള്ള മുഖകമലങ്ങൾ റോസാപുഷ്പത്തിന്റെ നേരിയ അരുണിമയോടുകൂടി വിളങ്ങുന്നതുമെല്ലാം മറക്കുവാനാവാത്ത ഒരു കാഴ്ചയാണ് എന്നിരിക്കു നൽകിയതു്. എന്നാൽ, നീളം കുറച്ചു വെട്ടിയ തലമുടിയും, ജീർണ്ണിച്ച സൺയാറു്—സെൻ ഉടുപ്പുകളുമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന അവരുടെ മുഖത്തു് പുഞ്ചിരികൾ മങ്ങിമറഞ്ഞു്, ഒരു രൂക്ഷതയും ഉഗ്രതയും കരിനിഴൽ വീശിയതു് നിർഭാഗ്യകരമായിത്തോന്നി.

നഗര മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു പഴയ കെട്ടിടത്തിന്റെ സ്താരകാവ ശിഷ്ടങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഒഴിഞ്ഞ ഒരു കക്കാത്തോട്ടുമാതിരി അതവിടെനിന്നു. അതിന്റെ കൽത്തൂണു് നിരകൾ എക്സിബിഷൻ മൈതാനത്തെ ഭരിച്ചുനിൽക്കുന്നതായിത്തോന്നാം. ജപ്പാൻ കാരമായുള്ള ദീപ്ഘസമരത്തിൽ ചൈനീസ് ജനത അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന ദുരിതങ്ങളുടെ സ്മാരകമായിട്ടാണ് ആ കെട്ടിടം നിൽക്കുന്നതു്. നഗരത്തിന്റെ മറ്റൊരു മൂക്കിൽ, മുമ്പു ബ്രിട്ടീഷു കാങ്ക്സൗജന്യമായനുവദിച്ചിരുന്ന സ്ഥാനവും, നഗരവും തമ്മിൽ യോജിപ്പിച്ച പാലത്തിനു സമീപം വേറൊരു സ്മാരകം നിൽപ്പുണ്ടു്. “ഷൊക്കീ കൂട്ടക്കൊല” നടന്നതിന്റെ സ്താരകാ

പ്രകടനക്കാർക്കെതിരായി ബ്രിട്ടീഷ് ഗുണ്ടു സൈന്യങ്ങൾ ചെടി വച്ചതിന്റെ സ്മാരകമായിരുന്നു അത്.

ഇന്നു ജനകീയ വിമോചന സൈന്യത്തിലെ ഭടന്മാർ ഈ പാലത്തിൽ റോണുചുറ്റുന്നുണ്ട്. ഒരു ചൈനീസ് പോർട്ടർ തലയിലൊരു ഭാണ്ഡവുമായി പാലത്തിൽ നടന്നുപോകുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. തോളിൽ ഒരു തോക്ക് തൂക്കിയിട്ടിരുന്ന ഒരു ഭടൻ അവനെ അലസമായി സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി നിന്നിരുന്നു. പോർട്ടർ അടുത്തുചെന്നപ്പോൾ തോക്കെടുത്ത് അയാളുടെ വിലങ്ങെ മാറ്റു തടസ്സമായി നിട്ടിരിക്കാണ്ട് "ചോദിച്ചു" തന്റെ കാർഡ് എവിടെ" എന്ന്. ശാന്തമായി ആ സാധു ഭാണ്ഡം താഴെ ഇറക്കി ഭദ്രമായി ഉടുപ്പിനുള്ളിൽ എവിടെയോ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ഒരു ചുവന്ന ഐ ഡൻറിവികാർഡും തപ്പി എടുത്തു കാണിച്ചു. ഇതാണ് നവീന ചൈന.

72752

കാൻറണിൽനിന്നു ഹാങ്കോവഴി ഞങ്ങൾ പീക്കിംഗിലേക്കു വിമാനമാറ്റം തിരിച്ചു. ഒരു ഡക്കോട്ടാ വിമാനത്തിലാണ് ഞങ്ങൾ യാത്ര ചെയ്തത്. ഞങ്ങളുടെ ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥലത്തെത്തുവാൻ എട്ടുമണി കൂർന്നേരത്തെ വിമാനയാത്ര വേണ്ടിവന്നു. കാൻറണിലും, ഹാങ്കോ വിലും കണ്ട വിമാനത്താവളങ്ങളുടെ സ്ഥിതി അതിശോചനീയമായിരുന്നുവെന്നു പറയാം. വിമാനത്താവളങ്ങൾ കണ്ടും കഴിയുമായി കിടന്നിരുന്നു. എവിടെയെങ്കിലും ഇരിക്കാനോ, യാത്രാസമയം കാത്തു നിൽക്കാനോ സൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ യാംഗ്സി നദിയുടെ മുകളിൽക്കൂടെയുള്ള യാത്ര നയനാഭിരാമമായ ഒന്നായിരുന്നു. വിസ്തൃതമായി നീണ്ടുകിടന്ന നദിജലപ്പുരപ്പ് നദി കരകവിഞ്ഞൊഴുകിയിരുന്നു. വന്ന് വ്യക്തമാക്കി, അനേക മൈൽ ദൂരം ഓരോ ഇഞ്ചു സ്ഥലവും കൃഷിചെയ്തിരുന്നു. തട്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കിയുള്ള കൃഷി രീതി ചൈനയിൽ അജ്ഞാതമായിരുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ പറന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ചൈനീസ് കർഷകരുടെ കഠിനാദ്ധ്വാനത്തിനുള്ള പാരമ്പര്യത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ അനുസ്മരിച്ചു. ചൈനയുടെ ഏതോ ഒരു ഭാഗത്ത് ചൈനീസ് കർഷകൻ ഭൂലോകവും സ്വർഗ്ഗവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിൽ മദ്ധ്യവർത്തിയായി വർത്തിക്കുന്നുവെന്നു സ്വയം പരിഗണിക്കുന്നതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. വെള്ളപ്പൊക്കവും, ക്ഷാമവും അവന്റെ പ്രതിഭിന്ന വിധിഫലമായി അവൻ അംഗീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞുപോന്നു. എന്നാൽ അവർ ഓമനിച്ചു സൂക്ഷിച്ചു വന്ന ഭൂമിയിൽ അവൻ അക്ഷീണമായ അദ്ധ്വാനം നടത്തിയിരുന്നു.

അങ്ങനെ പുരാതനമായ മതിൽക്കെട്ടും മഞ്ചുവംശജരുടെ മഞ്ഞനിറത്തിലുള്ള ഓട്ടുകൾമേഞ്ഞ സുന്ദരമായ കൊട്ടാരങ്ങളും കാണുന്ന അധീശനഗരമായ പീക്കിംഗിൽ ഞങ്ങൾ വന്നെത്തി. അനേകരാജവംശങ്ങളുടെ ഭരണതലസ്ഥാനമായിരുന്ന പീക്കിംഗ്

തനിചൈനിസ് മാതൃകയിലുള്ള ഒരു നഗരമാണ്. ജാകറന്ത് ലാബർണം എന്നീ മരങ്ങൾ വിസ്താരമേറിയ പ്രധാന തെരുവിന്റെ രണ്ടു പാർശ്വങ്ങളിലും നിരന്നു നിൽക്കുന്നു. ഈ തെരുവ് “നിരോധിതനഗര”ത്തിന്റെ കിഴക്കേ മതിൽക്കെട്ടിനരികിൽ കൂടെ പോകുന്നു. “തിയെൻ ആൻ മാൻ” അഥവാ സ്വർഗ്ഗീയ സമാധാനത്തിന്റെ പടിവാതിൽ, മോസ്കോവിലെ റെഡ് സ്ക്വയറിന്റെ തനിപ്പകർപ്പായിത്തോന്നി. അതിന്റെ ഗംഭീരമായ ഈസ്റ്റേർണിന്റെ ചുവന്ന തൂണുകളും, മഞ്ഞ ഓട്ടുകൾമേഞ്ഞ പുരകളും ചുവന്ന ചൈനാ സിൽക്കുകൾകൊണ്ടുള്ള ബലൂൺ വിളക്കുകളും എല്ലാം നവീന ചൈനായിലെ ജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കേന്ദ്രമാണതെന്ന് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. ഈ സ്ക്വയറിൽ വെച്ചാണ് രണ്ടു കൊല്ലങ്ങൾ മുമ്പ്, ഈ “നിരോധിത നഗര”ത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന ആറു മാർബിൾ പാലങ്ങളുടെ നേക്കുള്ള ഗേറ്റിന്റെ ബാൽക്കണിയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് മാവോസേതുഗ് ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചത്. “ചൈനായിലെ ജനകീയ ഗവൺമെന്റ് ഇന്ന് പീക്കിംഗിൽ അധികാരം ഭരമേൽക്കുന്നു” ആ പ്രഖ്യാപനം കഴിഞ്ഞു രണ്ടു കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം ഈ സ്ക്വയറിൽ വെച്ച് 1951 ഒക്ടോബർ ഒന്നാം തീയതി കൂമിനാങ്ങ് സൈന്യത്തിൽനിന്ന് പിടിച്ചെടുത്ത അമേരിക്കൻ യുദ്ധസാമഗ്രികളും വഹിച്ചു വിമോചന സൈന്യം മാർച്ചുചെയ്തു പോയപ്പോൾ ജനകീയ സംഘടിതശക്തിയുടെ പ്രാബല്യം ഞാൻ കണ്ടു. ആ സൈനികപ്രകടനം ആറു മണിക്കൂർ നേരത്തേക്കുണ്ടായിരുന്നു. മോസ്കോയിൽ സാധാരണ ഈ ദശ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന കൊടികളും, വലിയ ചിത്രങ്ങളും, പുഷ്പവർഷവും നൃത്തക്കാരും എല്ലാം ഇവിടെയും കാണാമായിരുന്നു.

എഡ്ഗാർസ്നോ, പീക്കിംഗിനെ വിവരിക്കുന്നത് എന്തോ ഇനിയും സംഭവിക്കാനുള്ള ഒരു നഗരമെന്നാണ്. അദ്ദേഹം “ഏഷ്യ സ്കൂലുവേണ്ടിയുള്ള സമരാ” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു:— “പീക്കിംഗ് ഒരു വിധി വിരോധമെന്ന നിലയിൽ വർത്തിക്കുന്നു. അതിന്റെ ദിവസങ്ങൾ എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. മദ്ധ്യകാല സംസ്കാരം ഇന്നും അവിടെ അതിജീവിക്കുന്നു. ആ നഗരത്തിന്റെ ഗഹനമായ ഭിത്തികൾക്കുള്ളിൽ ശതാബ്ദങ്ങളിൽ നടത്തിയ കൊള്ളയുടെ സംഭരണത്തിന്റെയും, പ്രതാപത്തിന്റെയും ഇടയ്ക്ക് പത്തുലക്ഷത്തിലധികം ജനങ്ങൾ വസിക്കുകയാണ്... ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്ന് വിരമിച്ച രാജസേവകന്മാരുടെയും, സാമ്രാജ്യസൈനിക ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും, ജന്മികളുടെയും, സന്യാസികളുടെയും, ശില്പി വ്യാപാരികളുടെയും, സംസ്കാരം പ്രദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന റിക്ഷാക്കാരുടെയും നഗരമാണ് പീക്കിംഗ്. ആഭിജാത്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന സംവിധാനവും,

നിർമ്മാണവും കഴിഞ്ഞ നഗരമാണതു്; കലയുടെ ഭണ്ഡാരം, പ്രള ക്കന്മാരുടെ ജന്മസ്ഥലം; അധഃപതനത്തിന്റെയും, ഉന്മാദജനക മായ ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞുനടക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ ഉപജാപങ്ങളുടെയും നഗരം. സ്വഭാവ മാറിമറയുകാൾ ഉല്ലാസങ്ങളുടെ ആകർഷണീ യതാണവിടെ. തനി ദൃഷ്ടതയേക്കാൾ അധികം വഞ്ചകത്വമുള്ള ഒരു പട്ടണം; അവിടെ, നല്ല തെളിവും ചുട്ടുമുള്ള വസന്തകാല ത്തിന്റെയും, ഇരുണ്ട ശരൽക്കാലത്തിന്റെയും, മഞ്ഞുപെയ്ത മര ങ്ങളും, കട്ടിയായിത്തീർന്ന തടാകങ്ങളും ശീതകാലത്തെ സൂര്യപ്രഭ യിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്നതിന്റെയും സ്ഥിതിവ്യത്യാസങ്ങൾ കാണാം. തിന്മയുമായുള്ള നിത്യമായ ഒത്തുതീർപ്പുകളുടെ നഗര മാണു് പീക്കിംഗു്. വിലയില്ലാത്ത ചിരിയും വിശ്രമവും, കടുംബ പ്രേമവും, അവിടെ ഉണ്ടു്. ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ ദുരന്തദുഃഖങ്ങളുടെ ഈ നഗരത്തിൽ വൃത്തിഹീനതയെ സംബന്ധിച്ചു് ഒരുലക്ഷ്യത യാണുള്ളതു്. ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും അപ്രതീക്ഷിത മായ അക്രമങ്ങളുടെ ഒരു നഗരമാണതു്. ഇവിടെയാണു് പുനരു ജ്ജീവനം ലഭിച്ച വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒരു ജനതയുടെ സമരശ്ലോക ങ്ങൾ രചിച്ചതു്. ശോബിമരുഭൂമിയിൽ നിന്നുതുറന്ന മംഗോളി യൻ കൊടുങ്കാറ്റുകൾ കണ്ണിൽപൊടിനിറച്ചു അന്ധതവരുത്തുന്ന ഈ നഗരത്തിൽ അവശേഷിക്കുന്നതു്, ജീവിതത്തിന്റെ ഏറ്റവും പുരാതനമായ ധൂളികൾ തുകിയ മനോഹരമായ ക്ഷേത്ര ങ്ങളും, സ്വർണ്ണനിർമ്മിതമായ കൊട്ടാരമേല്പുരകളും ആണു്.

ഇന്നു് പീക്കിംഗു് നഗരത്തിനെന്തോ സാഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവിടെത്തെ പൊടി തുടച്ചുമാറിയിരിക്കുന്നു. മനസ്സിൽനിന്നു വിട്ടുപോകാത്ത ക്ഷേത്രഭംഗിയും, കൊട്ടാരമേല്പുരകളുടെ പ്രഭയും ഇന്നും അവിടെ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, വിലയില്ലാത്ത പൊ ടിച്ചിരികളൊന്നും അവിടെ കേൾക്കാനില്ല. കലയും, കലീനത്വ മുളള ജീവിതവും അവിടെ നിന്നു് അപ്രത്യക്ഷമായി. അവയുടെ സ്ഥാനത്തു് ദാരിദ്ര്യവും, വിരസികത്വവും കാട്ടുന്ന പുരുഷന്മാ രെയും സ്ത്രീകളെയുമാണു് ദർശിക്കുക. സ്ത്രീകൾ അവരുടെ നീല യൂണിഫോമുകളിൽ ഒരേ ജീവിതമാതൃകയിലേയ്ക്കു് വാങ്ങൽക്കു ഷെടുക്കയാണു്. പണ്ഡിതന്മാരും വിദ്യാന്മാരും അവിടെനിന്നു് പോയിരിക്കുമാണു്. പകരം അവിടെ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ വിളിച്ചു നടക്കുന്ന ചെറു കർഷകനെ കാണാം. പുരാതനമായ നഗരഭിത്തി കൾക്കുള്ളിൽ പുതിയ നിരോധിത നഗരങ്ങൾ പണിതു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. റിക്ഷാകൂലിക്കാർമാത്രം ഇന്നും അവിടെയുണ്ടു്. വണ്ടിയിൽ കയറാൻ വരുന്നവരെ കാത്തു് പുകയുംവലിച്ചു് അവർ അവിടെ ഇരിക്കുന്നതു് ഇന്നും കാണാം.

പീക്കിംഗു് ശുചിത്വമുള്ള നഗരമായി മാറിയിട്ടുണ്ടു്. കഠി നാദ്ധ്യാനവും ശിക്ഷണവും അവിടെ ദർശിക്കാം, പുനരുജ്ജീ

വനം പ്രാപിച്ച വിദ്യാർത്ഥികളെ ഇന്നിവിടെ കാണുകയില്ല. അതിനുപകരം മസ്ലിംഷ് ക്ക പ്രക്ഷാളനത്തിനും, അഭ്യസനത്തിനും നിഷ്കർഷമായ ഒരു പദ്ധതിക്കു വിധേയരാക്കിയ യുവജനങ്ങളെ കാണാം. സൂപ്രസിദ്ധമായ അവിടത്തെ ഭക്ഷണശാലകൾ എല്ലാം അപ്രത്യക്ഷമായി. കാരണം മദ്യാസക്തരും തീവ്രിക്കാരും അവിടെ ഇല്ലെന്നുള്ളതാണ്. റിപ്പബ്ളിക്ക് ദിനാഘോഷത്തോടനുബന്ധിച്ചു നടത്തപ്പെട്ട സ്റ്റേറ്റു വിരുന്നു സൽക്കാരത്തിൽ നൽകിയ ഭക്ഷണത്തേക്കാൾ മോശമായ ഒരു ഭക്ഷണത്തിനു ഞാൻ ഇരുന്നിട്ടില്ലതന്നെ. സുഖലോലുപതം വെടിഞ്ഞ ഉഗ്രജീവിതവും, സ്വയത്യാഗവും, വിശപ്പുമാണ് ഞാൻ അവിടെ മണത്തറിഞ്ഞത്.

വേനൽക്കാല കൊട്ടാരങ്ങളിലും ശീതകാലകൊട്ടാരങ്ങളിലും ഉള്ള ഇടനാഴികൾ സാധാരണ വസ്തുങ്ങൾ ധരിച്ച ചെറു കർഷകരെയും, ഡിസ്റ്റിക്ട് സന്ദർശകന്മാരെയും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു. സൈനികപ്രകടനങ്ങൾ കാണാൻ വന്നവരാണവർ. സിർക്കു വസ്തുങ്ങളുടെ ലോലാരവമൊ കമ്പുപട്ടുകളുടെ പകിട്ടൊ ഒന്നും അവിടെയില്ല. സാധാരണക്കാരൻ അവന്റെ അവകാശങ്ങൾ പിടിച്ചെടുത്തുയെന്നാണവർ പറയുന്നത്. ഒരുപക്ഷേ സാധാരണക്കാരൻ വിമോചന സൈന്യത്തിൽ സേവനമനുഷ്ഠിക്കുകയായിരിക്കും. എന്നും വൈകുന്നേരം തിയെൻ-ആൻമാൻ സ്കപയറിൽ നൃത്തം ചെയ്യാനും, കൂത്തുകളിക്കാനും തിങ്ങിക്കൂട്ടുന്ന ഈ ഭടന്മാർ രാത്രിവളരെ ഇരുട്ടിയെ അപരടെ വിനോദം അവസാനിപ്പിക്കാറുള്ളു. നിരോധിത നഗരമെന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന പീക്കിംഗിന്റെ മതിൽക്കെട്ടിനുള്ളിലുള്ള പാക്കിൽ പിടയാണി ചെടികൾ വളരുന്നു. ഭംഗിയിലും സൗരഭ്യത്തിലും ഇവിടെ കാണുന്ന പിടയാണിപ്പുഷ്പങ്ങളെ വെല്ലുവാൻ ലോകത്തിലെ മറ്റൊരുകൊല്ലം പുഷ്പങ്ങൾക്കു സാധിക്കുകയില്ല. സ്വർഗ്ഗലോകത്തിലെ ക്ഷേത്രം, തടാകങ്ങൾ, ഒൻപതു സർപ്പഭിത്തികളും പീക്കിംഗിലെ ശരൽകാലസൂത്ര്യപ്രഭൃതിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു സായാഹ്നത്തിൽ ചൈനീസ് ഭാഷാ വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു ഹ്രസ്വകാരനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മോഹനാംഗിയായ ഭാര്യയുമൊരുമിച്ചു ഡിന്നർ കഴിഞ്ഞു ഞാൻ രാത്രി വൈകിയപ്പോൾ തിരിച്ചുപോന്നതോർക്കുന്നു. ഞാൻ ഒരു സൈക്കിൾറിക്കായിലാണ് പോന്നത്. സുന്ദരമായ ഒരു വസന്തകാലരാത്രി; റിക്കായുടെ ഡ്രൈവർ സംഭാഷണത്തിന് ആനുകൂല്യവും കാണിച്ചു. അയാളുടെ മുറി ഇംഗ്ലീഷിൽ പഴയ പീക്കിംഗിനെക്കുറിച്ചും, വിദേശ ഏംബസിക്ൾ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന തെരുവിന്റെപ്പറ്റിയും അയാൾ സംസാരിച്ചു. ഒരു കെട്ടിടം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു, ചൈനായുടെ സാമ്രാജ്യപ്രതാപകാലത്തു് അവിടെ താമസിച്ചിരുന്ന വിദേശീയരെപ്പറ്റി അയാൾ

വിവരിച്ചു. ഇന്നിവിടെ ചില ഗവർണ്മെന്റാഫീസുകളാണ് സ്വാനം പിടിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന്, അല്പം താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. പഴയകാലത്തെ സല്ലാരസദസ്സുകളെയും, അത്ഭുതകരമായ പാചകശേഷിയെയും അയാൾ അനസ്ഥരിച്ചു. എന്നെ റിക്ഷായിൽനിന്നിറക്കിയപ്പോൾ അയാൾക്ക് കൊടുക്കാൻ ചില്ലറ എന്റെ കൈവശമില്ലായിരുന്നു. ഇരുപതിനായിരം യെന്നിന്റെ ഒരു നോട്ട് ഞാൻ അയാൾക്കു വച്ചുനീട്ടി. അയാൾ ചിരിച്ചു കൊണ്ടുപറഞ്ഞു:-“ഞാൻനിങ്ങൾക്ക് തരാനുള്ള ബാക്കിക്കൊണ്ട് നിങ്ങളെന്തു കാണിക്കാനാണ്”. ഞാൻ അയാളെ അങ്ങനെ വിട്ടുപോന്നു.

പിക്കിംഗ് ആണ് ചൈന. ചൈനയുടെ ഭാഗിയെ കരുപ്പിടിപ്പിക്കുന്ന ആളുകൾ അവിടെയുണ്ട്. എന്നാൽ എനിക്ക് പ്രാധാന്യമർഹിക്കാത്ത ഡിനറുകളുടെയും, ആതിഥേയരും, അതിമികളും ഉരുവിട്ട ഒരേതരം പ്രസംഗങ്ങളുടെയും വിരസതയാണ് തോന്നിയത്. പരസ്പരം മൈത്രിയും, സൗഹാർദ്ദവും രണ്ടായിരം മൈൽ നീളമുള്ള പൊതു അതിർത്തിയിലും, രണ്ടായിരം കൊല്ലങ്ങൾ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും പകർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സംസ്കാരവും, ലോകസമാധാനവും, സർവ്വലോക ഐക്യവും, ഞങ്ങളുടെ ദ്വിഭാഷികൾ വഴിയായി നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന കഴമ്പില്ലാത്ത പ്രസംഗങ്ങളിലും സംഭാഷണങ്ങളിലും എപ്പോഴും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടു. ഞങ്ങളുടെ ഇടത്തും വലത്തും ആസനസ്ഥരായിരുന്ന പ്രസിദ്ധ നേതാക്കന്മാരുമായി സംഭാഷണത്തിനിടയ്ക്ക് മുതിരിച്ചാറും, കടുപ്പംകൂടിയ മദ്യവും കുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഗൗരവമായി ഏതെങ്കിലും സംസാരിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചെങ്കിൽ ഒറ്റയായി ഈ ചൈനക്കാരെ കിട്ടുവാൻ വിഷമമായിരുന്നു. അവർ കൈപ്പോഴും ജോലിത്തിരക്കാണ്. ഞങ്ങളുടെ സംഘത്തിലെ ഒരു സഹായത്ത് ചൌ എൻ-ലായിയോടു ഭൂപരിഷ്കാരത്തെപ്പറ്റി ചോദിക്കുവാൻ മുതിർന്നു. ആദ്യമേ ഗ്രാമപ്രദേശം കണ്ടശേഷം പിന്നെ വന്ന് ചൌവിനോടു സംസാരിക്കാനൊരു നിർദ്ദേശമായിരുന്നു മറുപടി. അങ്ങനെ ഒരു സന്ദർഭം ഒരിക്കലും വന്നുചേർന്നില്ല. കാഴ്ചകൾ കാണാനുള്ള ഒരു വിനോദയാത്രാകേന്ദ്രമായിരുന്നു ഒരു സന്ദർശകന് പിക്കിംഗ് നഗരം. പുരാതന പ്രസിദ്ധമായ സ്മാരകസ്തൂപങ്ങളും, പ്രസംഗങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു നൽകുന്ന അച്ചടിച്ച ഔദ്യോഗിക പ്രസ്താവനകളും ഇടകലർന്നുള്ള സ്മരണയാണ് സന്ദർശകന്റെ മനസ്സിൽ നിലനിൽക്കുന്നത്.

എന്റെ രണ്ടു സന്ദർശനങ്ങളിലും രണ്ടാഴ്ചകൾ വീതം ഞാൻ പിക്കിംഗിൽ താമസിച്ചു. ചൈനീസ് നാടകശാലകളിൽ ഞങ്ങളുടെ വിനോദത്തിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകം നടത്തിയ സംഗീതപ്രകടനം ഞാൻ കണ്ടു. റഷ്യൻവിപ്ലവഗാനങ്ങളുടെ മാതൃകയിൽപുതു

തായിരചിച്ച ചൈനീസ് ഗീതങ്ങൾ ഞാൻ കേൾക്കുകയുണ്ടായി. ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെ നൂത്തപ്രകടനങ്ങളും കണ്ടു. ചൈനയിലെ ഏറ്റവും പ്രശസ്ത നാട്യ കലാവിദഗ്ദ്ധൻ രെയിലാൻ-മാഗ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്രമസങ്കേതത്തിൽ നിന്നു വന്നു സ്ത്രീവേഷ നാട്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണമായ കഴിവും, ലാവണ്യത്തികവും; മനോജ്ഞതയും പ്രദർശിപ്പിച്ചു ഞങ്ങളെ അത്ഭുത പരതന്ത്രരാക്കി. സുന്ദരമായ സിൽക്കുവസ്തുങ്ങളുടെ മൃദലാരവവും, ചൈനീസുവസ്തുങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധമായ ലോലതയും നാടകവേദിയിൽ മാത്രമേ കാണാറുള്ളൂ. എപ്പോഴും അവിടെ പ്രയത്നമാണ്. വീരന്മാരുടെ ഒരു ദേശം കെട്ടിപ്പണിയുവാൻ കഠിനപ്രയത്നം നിഷ്കൂലമായ ഇപ്പോഴത്തെ മുകുതയിൽ നിന്നു പുതിയ ഒരു ശക്തി ഉദയം ചെയ്തേക്കാം. മനുഷ്യന്റെ ജീവനു് നിസ്സാരമായ ഒരു വില കല്പിക്കുന്ന ഒരു മുത്തിയായിരിക്കും ആ ശക്തി.

ഞാൻ സർവ്വകലാശാലകൾ സന്ദർശിച്ചു. ഭൂചരിഷ്കാരത്തെയും നാണ്യവർദ്ധനവിനെയും സംബന്ധിച്ച പ്രസംഗങ്ങൾ ഞാനവിടെ കേട്ടു. പീക്കിംഗ് നഗരരാജ്യത്തിലുള്ള ഗ്രാമീണരുടെ ഇടയിൽ ഒരു ദിവസം ഞാൻ ചെലവഴിച്ചു. വിദേശരാജ്യങ്ങളുടെ എംബസ്സികൾ സന്ദർശിച്ചു; അവരുമായി സംഭാഷണം നടത്തി. എന്നാൽ ഏന്റെ സ്മരണയിൽ മായാത്ത ചിത്രം സൃഷ്ടിച്ച ഒരു സംഭവം ചിലപ്പോൾ-ഷിയുടെ സ്റ്റുഡിയോ സന്ദർശനമാണ്. ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾ ഞാൻ അവിടെ ചെലവിട്ടതിനിടയിൽ ഏന്റെ അഭ്യർത്ഥനയനുസരിച്ചു ഒരു ചിത്രവും അദ്ദേഹം വരച്ചു. ചൈനയിലുള്ള ഒരു സാധാരണ ഗൃഹത്തിൽ ഞാനോ മറ്റു ഇൻഡ്യൻ സന്ദർശകരോ പ്രവേശിക്കുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഏകഭവനമാണതു്. ഞാൻ കവോമോ-ജോയുടെ വീട്ടിൽ ഒരു അനുപചാരികസന്ദർശനത്തിനു പോയിട്ടുണ്ട്. അതു പോലെ മാലം സൺ യാറാ-സെന്നിന്റെ കൂടെ ഒരിക്കൽ ചായയും കഴിച്ചു. എന്നാൽ ഇവ രണ്ടും ഔപചാരികസന്ദർശനങ്ങൾ പോലെ ഔദ്യോഗികചിട്ടയിലാണ് നടന്നതു്. ചൈനയിലെ പത്രങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ചുറ്റും കണ്ട ജനതയുടെ ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച യാതൊരു ഗ്രാഹ്യവും ഞങ്ങൾക്കു നൽകിയില്ല. പലപ്പോഴും പീക്കിംഗിലെ ജനലക്ഷങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു് ഒരു ഏകാന്തതയാണ് ഞങ്ങൾക്കനുഭവപ്പെട്ടതു്. അനേകം ചൈനക്കാരുടെ ബുദ്ധിമണ്ഡലത്തിലുള്ള ശൂന്യതയെ എന്തെങ്കിലും കൊണ്ടു് നിറയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെ അവർ നേരിട്ടെന്നതിനെപ്പറ്റി എനിക്കു ഭാവന ചെയ്യുവാൻ കഴിയും. പുതിയ ആശയവിത്തുകൾ പാകാൻ ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ ഭൂതലമായിരുന്നു അവരുടെ ബുദ്ധി. ഒരുപക്ഷെ, മനുഷ്യമനസ്സ്, അതിനതന്നെ കഴിയുന്ന ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകഴിയാൻ കൂട്ടിൽ പിടിച്ചിട്ടുനതുപോലെ നിയ

ത്രീച്ചാൽ അധികദിവസം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് ആ നിലയെ എതിർത്തു തുടങ്ങുമെന്നുള്ള തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാ യിരിക്കും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ആത്യന്തികമായി ബുദ്ധിപരമായ അതിന്റെ കാവൽ ശൃംഖലകൾ അയച്ചു, കിട്ടുന്നത് അംഗീകരിക്കാൻ നിർബന്ധിതമാകും.

1951-ൽ ഞാൻ പീക്കിംഗിൽ കഴിച്ച രണ്ടു വാരങ്ങൾ ഒരു പൂർണ്ണപദ്ധതിയനുസരിച്ചാണ് ചെലവിട്ടത്. "കൌതുകകര" മെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലത്തേക്ക് ഓരോ ദിവസവും ഞാൻ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഞങ്ങളെ ഏതെങ്കിലും അധികാരി സ്വീകരിച്ചു ഹസ്തദാനം ആദിയായ ചടങ്ങുകൾ കഴിഞ്ഞാൽ ഞങ്ങളെ ഒരു മുറിയിലേക്ക് ആനയിക്കും. അവിടെ ചായയും, പഴങ്ങളും നിശ്ചയമായും നിരത്തിവെച്ചിരിക്കും. ഉടനെ ആ സ്ഥാപനത്തെപ്പറ്റി അതിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ എഴുന്നേറ്റു ഒരു പ്രസംഗം നടത്തും. ദേശീയ "വിമോചന"ത്തിന് മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായ പുരോഗതിയെപ്പറ്റി ചില വിശദവിവരങ്ങളും, സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകളും, ശതമാനക്കണക്കുകളുമുള്ള അഭിവൃദ്ധിയുമായിരിക്കും ആ പ്രസംഗം. ചിലപ്പോഴെല്ലാം ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ ഞങ്ങളോടാവശ്യപ്പെടും. മറ്റു ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ സ്ഥാപനം കണ്ടുകഴിഞ്ഞശേഷം ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാമെന്ന് ഒരു പ്രഖ്യാപനം മാത്രം നടക്കും. സന്ദർശനം കഴിഞ്ഞു ചായയും പഴങ്ങളും തരും. കുറച്ചു ചോദ്യോത്തരങ്ങളും നടക്കും. സർവ്വകലാശാലകളിൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ ഞങ്ങൾ അപൂർവ്വമായിട്ടേ കണ്ടുള്ളൂ. അവിടെത്തെ ഗ്രന്ഥശാലയും, ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന ശാസ്ത്രീയമോ ചരിത്രപഠനമോ ആയ ചില പ്രദർശനങ്ങളും കാണുകയായിരിക്കും അവിടെത്തെ പ്രധാന സന്ദർശനപരിപാടി.

ഞങ്ങളുടെ യാത്രാപരിപാടിയിൽ വിവിധ ജനകീയസംഘടനാകേന്ദ്രങ്ങൾ കാണാൻ സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അവിടെയും സ്വീകരണോപചാരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു സംഘടനകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി പറയും. അങ്ങനെ ഭൂപരിഷ്കാരം, നാണയപ്പെരുപ്പം, സമാധാനകൗൺസിലുകൾ, തൊഴിലാളി ഫെഡറേഷൻ എന്നിവയെപ്പറ്റിയെല്ലാം ഞങ്ങൾ കേട്ടു. ചർച്ചകൾ ഒരിടത്തും നടത്തപ്പെട്ടില്ല. പ്രസംഗങ്ങളും ഏതാനും ചില ചോദ്യങ്ങളും മാത്രം നടക്കും. വൈകുന്നേരം വിരുന്നസൽക്കാരങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും പ്രതിദിനപരിപാടികളായിരുന്നു. ചുരുക്കം ചില ദിവസങ്ങളിൽ സംഗീതപ്രകടനങ്ങളോ, പാട്ടുകളോ ചില ചിത്രപ്രദർശനങ്ങളോ. ഹോട്ടലിൽ വെച്ചുതന്നെയോ ബാക്പാറിംഗ് ഹോളിലോ നടന്നെന്നുവരും. ഞങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടംപോലെ ചെലവിടാനുള്ള സമയം ഇല്ലായിരുന്നുവെന്നതന്നെ പറയാം. എങ്കിലും ഞാൻ

പലപ്പോഴും നിർദ്ദിഷ്ടയാത്രാപരിപാടി വലയത്തിൽ നിന്നു പുറത്തു ചാടി ചെന്നായിൽ താമസമാക്കിയിരുന്ന പല വിദേശീയരെ സന്ദർശിച്ചു സംഭാഷണം നടത്തുമായിരുന്നു.

ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ദർശനാവസരങ്ങൾ ഞാൻ സകൗതുകം നോക്കിപ്പറഞ്ഞിരുന്നു. അവരിൽനിന്നാണ് ചെന്നായിൽ പ്രതിദിനം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വിവരങ്ങൾ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയത്. ഇവിടത്തെ ഇൻഡ്യൻ അംബാസിഡറേയും, മറ്റുപല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും എനിക്കു നേരത്തെ പരിചയമായിരുന്നു. അവരുടെ സഹായത്തോടുകൂടെ ബ്രിട്ടീഷ് എംബസ്സിനേതാവിനേയും, സ്വീസ് മന്ത്രി മി. റെസ്സോണിക്കോയേയും, ഇൻഡോനേഷൻ പ്രതിനിധി മി. മാധധിയേയും മറ്റു പലരേയും ഞാൻ സന്ദർശിച്ചു. പ്രഥമസന്ദർശനത്തിലെപ്പോലെ നയിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രം പോകാതെ എന്റെ അഭിഷ്ഠമനുസരിച്ചും ചില പരിപാടികൾ ഞാൻ സ്വീകരിച്ചു. ഇവരുമായി ഞാൻ ചിലവിട്ട സായാഹ്നങ്ങൾ എന്റെ വസ്തുനിഷ്ഠമായ വീക്ഷണഗതിയുടേതാമാർത്ഥ്യബോധവും എനിക്കു വീണ്ടെടുത്തുതന്നു. മനുഷ്യമനസ്സിനെ ബന്ധനത്തിൽ നിറുത്തുവാൻ പ്രയത്നിക്കുന്ന മർദ്ദനസാഹചര്യങ്ങളെപ്പറ്റി എനിക്കെപ്പോഴും ഭീതിയാണുള്ളത്. ചർച്ചിത ചർച്ചണത്തിന്റെ ക്രൂരമർദ്ദനങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടാനുള്ള മാർഗ്ഗം സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടി സംഭാഷണം നടത്തുവാൻ കഴിയുന്ന കൂട്ടുകാരെ കിട്ടുകയാണ്. ജോജ്ജ് ഓർവെൽ ഭാവന ചെയ്യുന്ന 1984 എന്തുപോലെയിരിക്കുമെന്ന് ഇപ്പോൾ എനിക്കു അറിയാം.

ഒക്ടോബറിൽ നടന്ന ഒരു വിചിത്രസംഭവം എന്റെ മനസ്സിൽ വരുന്നു. അനൗപചാരിക ഇൻഡ്യൻ സൗഹാർദ്ദസംഘത്തിലെ ഒരംഗമായി പീക്കിംഗിൽ ഞാൻ എത്തിയതിന്റെ രണ്ടാംദിവസമാണ് അതു സംഭവിച്ചത്. രണ്ടുകോടി യെൻ (ഏകദേശം 90 ഡോളർ) വച്ച് ഒരു പൊതിക്കെട്ടു എന്റെ കയ്യിൽ തന്നു. ഞാൻ വിസ്മയഭരിതനായി കണ്ണു മിഴിച്ചുനിന്നു. കുറേക്കൂടെ കാർഷ്ണാനമുണ്ടെന്നു ഗണിക്കപ്പെട്ടന്ന കൂട്ടുകാരോടു കാരണം അന്വേഷിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞത് മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്ന സ്നേഹിതന്മാരേല്ലാം പാവങ്ങളാണെന്ന് ജനകീയരാജ്യത്തിലുള്ളവർ വിശ്വസിക്കുന്നതാണിതിന്റെ അർത്ഥമെന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് നാട്ടിലേക്കു തിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ വല്ല സമ്മാനങ്ങളുമൊക്കെ ഇവിടെനിന്നു വാങ്ങിച്ചു സ്വജനങ്ങൾക്കു നൽകാനാണീ ധനസഹായമെന്ന് അവർ പറഞ്ഞുതന്നു. ഞാൻ അതു സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ ദാതാവിനെ ആക്ഷേപിക്കുമായിരിക്കുമോ എന്നൊരു സംശയം തോന്നി. എന്നാൽ എന്തെയാണ് ആക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്കു തോന്നുകയാൽ എന്തെ

കീലും ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ് ഞാൻ ഒരു എംബസ്സിയുദ്യോഗസ്ഥൻ
മായി ആലോചിച്ചു. പന്നാ തിരിച്ചുകൊടുക്കുകയാണ് വേണ്ട
തെന്നു് അദ്ദേഹവും ഉപദേശിക്കയാൽ ഞാൻ അങ്ങനെയെന്ന
ചെയ്തു.

മെയ് മാസത്തിൽ ഞാൻ ചൈനയിലേക്കു വീണ്ടും വന്ന
പ്പോൾ എന്റെ അഭിഷ്ഠമനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ എനിക്കു
സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നു. നിർദ്ദിഷ്ടപരിപാടികൾക്കൊന്നും ഞാൻ
വിധേയനായിരുന്നില്ല. എന്റെ ഐഡൻറിഫിക്കേഷനും
മറ്റും ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടി പി.കിംഗിൽ താമസിക്കേണ്ടിവന്ന
പ്പോൾ ഞാൻ വായനയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. എനിക്ക് അപ്പുർകൗതുക
വസ്തുക്കളിൽ അതിയായ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നതിനാലാണു്
അങ്ങനെയുള്ള വസ്തുക്കൾ വില്പന നടത്തുന്ന വ്യാപാരികൾ പല
നിധികളുമായി എന്നെ സമീപിച്ചു. പുരാതനചൈനയിലെ
സുന്ദരവസ്തുക്കളുടെ മദ്ധ്യേ ഞാൻ ആ ആഴ്ച കഴിച്ചു.

പെർമിറ്റു് കിട്ടിയപ്പോൾ, മുമ്പു ഞാൻ യാത്ര ചെയ്ത സ്ഥല
ങ്ങളിലൂടെയെല്ലാം ഇൻഡ്യൻ പ്രതിനിധിസംഘത്തിന്റെ കൂടെ
വീണ്ടും ഞാൻ യാത്രചെയ്തു. തനിച്ചു യാത്ര ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ
അനുവദിക്കപ്പെട്ടുമായിരുന്നുവെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.
എന്നാൽ സായാഹ്നങ്ങൾ എന്റെ സ്വന്തമായിരിക്കാൻ ഞാൻ തീരു
മാനിച്ചു. എംബസ്സി സർവ്വീസിലുള്ള എന്റെ പഴയ സംഘത്തുക്കളു
മായി ഞാൻ ആ സമയം ചെലവിട്ടു. പ്രഥമസന്ദർശനത്തേതി
ലേക്കാൾ കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടി അവർ എന്നോടു
സംസാരിച്ചു.

മി. റസ്സോണിക്കൊ എന്നിക്കൊരു നിത്യ ആനന്ദം തന്നെ
യായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബപാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഒരു
വശത്തു കാസനോവായിൽനിന്നും മറ്റൊരു പാർശ്വത്തിൽ
പോപ്പിന്റെ വശത്തുനിന്നും വിനൂടർച്ചാവകാശമുള്ളതായി
അദ്ദേഹം സ്വയം വിവരിക്കുമായിരുന്നു. സുന്ദരമായ ഒരു ഭവനവും,
സംഭാഷണചതുരതയും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. സ്വിസ്
മന്ത്രിക്ക് വിഷമംപിടിച്ച ഉത്തരവാദിത്വമാണുണ്ടായിരുന്നതു്!
കഴിഞ്ഞ പതിമൂന്നു മാസങ്ങളായി പല ദുരിതങ്ങളിൽ കടന്നു
പോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്ന റോമൻകത്തോലിക്ക് മിഷ്യൻ സംഘങ്ങൾ
അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് മന്ത്രി
മിസ്റ്റർ ലാംബും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായി മി. ഗിലെറ്റും അവ
രുടെ പതിമാതം വിവിക്തത്വം അനുഭവിച്ച നാലു കൂട്ടുകാരായി
വർത്തിച്ചു. ചൈനയിൽ അവർ വളരെ പഴക്കം ചെന്നവരും
ചൈനായുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം അറിയാവുന്നവരുമാണു്.
ഇപ്പോൾ അവർ ജനസമ്പർക്കത്തിൽനിന്നു പൂർണ്ണമായി വേർ

തിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ബ്രിട്ടീഷ് എംബസ്സിയുടെ സുന്ദരമായ ഉദ്യാനം അവരുടെ കാരാഗൃഹം തന്നെയായിരുന്നു.

പീക്കിംഗ് രാജ്യവും, മന്ദയയും, മുകുതയും ബാധിച്ച നഗരമായിരുന്നു. എന്നാൽ ചൈനയിൽ എന്തെങ്കിലും നിലയുള്ളവരെല്ലാം അവിടെയാണ് താമസിച്ചത്. ഏഷ്യയുടെ ജാതകം മാറി കൂറിക്കുവാൻ അവർ പ്രയത്നിക്കുകയാണ്. അവരെ ഒരു നോക്കുകാണുവാൻ കിട്ടുന്നതൊ, അവരിൽനിന്നു എന്തെങ്കിലും ക്ഷമിച്ചു വാക്കുകൾ കേൾക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതൊ ആയ അവസരങ്ങൾ, നമ്മുടെ എല്ലാ മുകളിൽ തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന അജ്ഞാതവധ്ഗത്തെ സംബന്ധിച്ചു എന്തെങ്കിലും പുതിയ വെളിച്ചം നൽകുവാൻ പര്യാപ്തമായേക്കാം. അവരെപ്പറ്റി വളരെയധികമൊന്നുമറിയുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുകയില്ലായിരിക്കും. എന്നാൽ അവരെ അവഗണിക്കുന്നത് അപകടകരമാണ്.

മാവോ സെ-തുംഗ്

പീക്കിംഗ് നഗരത്തിലുള്ള ഞങ്ങളുടെ താമസത്തിനിടയ്ക്ക്, മാവോ സെ-തുംഗിന് ചുറ്റും പടർന്ന് പന്തലിച്ചുവരുന്ന പല കല്പിതകഥകളെപ്പറ്റി ഞാൻ കേൾക്കുകയും വായിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സമുദ്ധരിക്കുന്ന താരം, രാഷ്ട്രപിതാവു്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരെ വിജയത്തിലേക്കു നയിച്ച വിജ്ഞാനസംപൂർണ്ണൻ, എന്നിങ്ങനെ പലതും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി കേൾക്കാം. മാവോയിസം ഒരു പുതിയ മതം തന്നെയായി വളരുകയാണ്. അതിനെ വിമർശിക്കാനോ, ചോദ്യം ചെയ്യുവാനോ പാടില്ല. ഒരു കാലത്തു പത്രലേഖകനാറെ കാണുന്നതും അവരുടെകൂടെ സമയം ചെലവഴിക്കുന്നതും അദ്ദേഹത്തിന് പ്രിയതരമായിരുന്നു. സാധാരണ കൃഷിക്കാരും തൊഴിലാളികളുമായി അദ്ദേഹം സ്വതന്ത്രമായി ഇടപെടുകയും, അവരുടെ മനോഹതികൾ നേരിട്ടു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. ധനാനിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ എളിയവസതിയിൽ നൂറുകണക്കിന് ജനങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും, അനേകായിരം എഴുത്തുകൾക്ക് സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ മറുപടി എഴുതുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം വന്നതോടുകൂടി നിരോധനനഗരത്തിൽ തന്നെയെന്നോ, പശ്ചിമഭാഗത്തുള്ള കുന്നുകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ക്ഷേത്രത്തിലാണോ അദ്ദേഹം താമസിക്കുന്നതെന്നു് ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. ജനങ്ങളുമായി സമ്പർക്കം ചെയ്യുന്ന പതിവു് തീരെ നിന്നു. സ്വന്ത പ്രശ്നങ്ങളെ വിവരിച്ചു ചെറുകർഷകരും തൊഴിലാളികളും അദ്ദേഹത്തിനയയ്ക്കുന്ന കത്തുകൾക്ക് മറുപടി എഴുതുവാനോ, അവരെ കാണുവാനോ അദ്ദേഹത്തിനു നേരമില്ല. പൊതുസമ്മേളനങ്ങളിലും ചടങ്ങുകളിലും അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറില്ല. മെയ്ദിനത്തിലോ ഒക്ടോബർ ഒന്നിൽ നടക്കുന്ന സൈനിക പ്രകടനങ്ങളിലോ നടക്കുന്ന ശുപചാരിക സ്വീകരണങ്ങളിൽ മാത്രം അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുവെന്നുവരാം. അങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ തന്നെ അദ്ദേഹം പങ്കെടുക്കുന്ന പരിപാടി ഏതാനും മിനിറ്റുകൾ മുമ്പു മാത്രമേ പ്രഖ്യാപിക്കാറുള്ളൂ. മാവോ ഏതോ ദിവ്യരഹസ്യമായോ, ഒരു പുതിയ ദേവനായി തന്നെയോ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുകയാണ്.

എവിടെപ്പോയാലും, ഭവനങ്ങളിലും, ആഫീസുകളിലും, തൈവുകളിലും, റെയിൽവെസ്റ്റേഷനുകളിലും, മാവോയുടെ ചിത്രം തലയേൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. യുവത്വം തുളുവുന്ന പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. മാവോ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. "ജനങ്ങൾ ഭരിക്കണം. ജനങ്ങളില്ലാത്ത ഒരു ഭരണവുമില്ല". എന്നാൽ ജനങ്ങൾ അവിടെയെങ്ങുമില്ല. നേതാവുമാത്രം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ "മാവോയുടെ ചിന്തകൾ" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാർക്സ്, എംഗൽസ്, ലെനിൻ എന്നിവരുടെ തത്വസംഹിതകൾ പുനരാവർത്തിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം ആ പുസ്തകത്തിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ എണെപ്പോലെയുള്ള ഒരു വെറും മൃത്യുവശഗനായ സാധാരണക്കാരൻ പ്രവേശം ലഭിക്കുകയോ? അതും അദ്വൈതമന്യനാശിച്ചുള്ള ഒരു സന്ദർശനത്തിന് അദ്ദേഹത്തെ ദൂരനിന്ന് രണ്ടു പ്രാവശ്യം കാണാൻ സാധിച്ചതുതന്നെ വചിയകാര്യമായി കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

1951 സെപ്റ്റംബർ 30-ാം തീയതി നടന്ന രാജകീയ വിദ്വേഷത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഏതാനും അടികൾ മാത്രം ദൂരെ നിന്ന്, നവീൻ ചൈനയ്ക്കു ഞാൻ പാനോപചാരം നടത്തി. ആ സമയം ഇൻഡ്യൻ പ്രതിനിധി സംഘത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്ന ഏതാനും വാക്കുകൾ ചുണ്ടനക്കി ഒന്നു പിറുപിറുത്തു. റോബർട്ട് ചെയിൻ അദ്ദേഹത്തെ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണ്. തടിച്ച ശരീരം, വിസ്തൃതമായ തോളുകൾ, സിംഹത്തിന്റെ തല, നീലക്കുറുപ്പുള്ള തലമുടി, നീളംകൂടി ചരിവുള്ള നെറ്റിത്തടം, മടിഞ്ഞുചുരുട്ടിയ ചുണ്ടുകൾ, വിശാലമായ കണ്ണുകൾ, ഇവയാണ് മാവോയുടെ ശരീരഭാവം. ഒരു ഭൗതിക സൽക്കാരവേളയിൽ ചു-ടെ, ചെറുപ്പൻ ലായി ആദിയായ നേതാക്കന്മാർ മാവോയുടെ ചുറ്റും നിൽക്കുകയായിരുന്നു. നീലസർജ്ജ് തൂണികൊണ്ടുള്ള സൺയാറ്റ്-സെൻസുട്ടിൽ നിൽക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ കണ്ടപ്പോൾ പടങ്ങളിൽ കാണാറുള്ള നല്ല തടിച്ച ശരീരമുള്ള ആളായി തോന്നി. റാളരെ ദയയോ സ്നേഹവുമില്ലാത്ത ഒരു പിതാവു് ഒരു പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി മക്കളെ ഈ ഉൽസവാഘോഷങ്ങളിലേക്കു സ്വാഗതം ചെയ്യുന്ന രീതിയിലാണ് അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഴുത്ത കണ്ണുകൾ സന്ദർശകന്റെ മുഖത്ത് നേരെ പതിഞ്ഞു് ഉള്ളിലേക്കു കടന്നു. ഹസ്സുദാനം ചെയ്യുമ്പോൾ ആ കൊച്ചുതടിച്ച കൈകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം മുറുകിപ്പിടിക്കുകയും സൗഹാർദ്ദാതിരേകാ പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭൗതികമായ ടോസ്സ് പ്രസംഗങ്ങൾക്കു ശേഷം ഓരോ മേശക്കരികിലും വന്നു മംഗളാശംസകൾക്കു മറുപടി പറയുകയും വീണ്ടും ഹസ്സുദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. സ്റ്റേറ്റ് ബ്ലാക്

ററിംഗ് ഹോളിൽ ആയിരത്തിയുഴനൂറു കർഷകനേതാക്കളും തൊഴിലാളി വീരന്മാരും തടിച്ചുകൂടിയിരുന്നു. തങ്ങളുടെ രക്ഷകൻ അല്ലനേരമെങ്കിലും തങ്ങളുടെ കൂടെ സ്വാതന്ത്ര്യമായി ചുറ്റിനടന്നതിൽ അവർ സസന്തോഷം പുളകം കൊണ്ടു. ഒക്ടോബർ ഒന്നിനുള്ള സൈനികാലോചനകളിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാൻ രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നു പ്രാതിനിധ്യം പദവിയായി വന്നെത്തിയ വരാണപർ. മാവോ ഹോളിൽ ചുറ്റിനടന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ജനകൂട്ടം ഗാനാലാപനം നടത്തി.

“തുംഗ് ഫ്ഫംഗ് ഹംഗ് തായി-യാംഗ് ഷെംഗ് ചുംഗ്-കൂവൊ ചു-ലായി ഐ-ഗൊ മാവോ സേ-തുംഗ്. സൂര്യൻ ചെങ്കുതിർ വീശി കിഴക്ക് ഉദയം ചെയ്യുന്നു. ചൈനാ ഒരു മാവോ സേതുംഗിനെ അവതരിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം ചൈനീസ് ജനതയുടെ ക്ഷേമത്തിനു പ്രയത്നം കുന്നു.

അയ്യയ്യൊ—അദ്ദേഹം ജനങ്ങളുടെ മഹാനായ രക്ഷിതാവാണ്.”

മാവോ സേ-തുംഗ് വാൻ ഷൂയി! മാവോ സേ-തുംഗ് വാൻ ഷൂയി!

മാവോ സേ-തുംഗ് പതിനായിരം കൊല്ലങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിക്കട്ടെ!”

അടുത്ത ദിവസവും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടു. അന്ന് അദ്ദേഹം തിരയൻ ആൻ-മേൻ സ്കമ്പറിൽ സൈനികസഖ്യം സ്വീകരിക്കുകയായിരുന്നു. ഉന്നത പീഠത്തിൽ നിന്ന അദ്ദേഹത്തിനു ചുറ്റും പോളിറ്റ് ബ്യൂറോ അംഗങ്ങൾ നിന്നിരുന്നു. നിബിഡമായി വളർന്നു നിന്ന പുരികവുമായി സമൃദ്ധനായ ചന്ദ്ര എൻ-ലായി അവിടെയുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിനടുത്തു് നിന്നതു് പാർട്ടിയുടെ തലച്ചോറെന്നു പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന ലിയു ഷാവൊ-ചി ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിഷയം പീടിച്ച ജോലി മാവോയിനും സ്റ്റാലിനിസത്തിലേക്കും മറിച്ചും പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതാണ്. മാധ്യമസംവാദം അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ദുർല്ലഭമായി മാത്രം ദേശീയ നേതാക്കന്മാരോടൊന്നിച്ചു് ബഹുമാന്യസ്ഥാനത്തു് പൊതുജനങ്ങൾക്കു് ആ മഹതിയെ കാണാൻ കഴിയുന്ന ഒരു സന്ദർഭമായിരുന്നു അതു്. സ്ഥാനവും സ്വാധീനവുമനുസരിച്ചു് ആ നേതൃനിര അങ്ങനെ നീണ്ടുനിന്നതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ മാവോ നിശ്ചലനം എന്നാൽ സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണം ചെയ്തും നിന്നിരുന്നു. കുറിയായനായിരുന്ന ചു-ടെ അനേകസമരങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ചു് കാറ്റും ചെയിലും കൊണ്ടു മുഖവുമായി ഒരു ജീപ്പിൽ പരേഡ് നയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ ചൈനായുടെ സായുധശക്തി അനുഗമിച്ചു.

മാവോ വീണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നീല സൂട്ടിലാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. ഒരു മുടിവെച്ച തൊപ്പിയും അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉന്നത പീഠത്തിന് അല്പം താഴെയായി മാവോയുടെ ചിത്രം തൂങ്ങി കിടന്നിരുന്നു. ചിത്രത്തിൽ സ്ഥൂലകായനായി തലയെടുത്ത് ഉദയസൂര്യനെ നോക്കി അദ്ദേഹം നിൽക്കുന്നുണ്ട്. രാവിലെ പത്തുമണി മുതൽ മൂന്നുമണിവരെ ആ നില്പിൽ അദ്ദേഹം നിന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ കൈയൊന്നുപൊക്കി ആശീർവാദമട്ടിൽ സല്യട്ട് നടത്തും. ആരാധകരെ ആശീർവദിക്കുന്ന ഒരു മഹാപുരോഹിതന്റെ പ്രതീതിയാണ് അപ്പോൾ തോന്നുക. ആ സമയാ താഴെ നിൽക്കുന്ന അനേകായിരം കാണികൾ "മാവോ സെ-തുഗ് വാൻഷ്യയി" എന്നു മുറയിടും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രാമീണകർഷകുഖം ചിലപ്പോൾ ഒരു പുഞ്ചിരിതുകി പ്രകാശിക്കുന്നതു കാണാം. കണ്ണുകൾ അപ്പോൾ ചുളിഞ്ഞു റിടുങ്ങിയ വിള്ളൽ മാത്രമായി തോന്നും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ആ വിസ്തൃത സ്കവയിൽ വ്യാപിച്ചു നിൽക്കുകയാണ്. അവിടെ ആഗതരായ മഹാലക്ഷങ്ങളുടെ മനസ്സും ഹൃദയവും ഒരു ദൃഢനിശ്ചയത്തോടുകൂടെ കൈകൾ അമർത്തി പിടിച്ചിരുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹത്താൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വായിൽനിന്നു വീഴുന്ന വാക്കുകൾക്കു നിയമത്തിന്റെ പ്രാബല്യം മാത്രമല്ലയുള്ളതു്; ജ്ഞാനവും സത്യവും കൂടിക്കർലന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തോടു വിധോജിക്കുന്നത് ദൈവദൂഷണമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികളെ സംബന്ധിച്ചു കിലും നൂറുശതമാനവും അങ്ങനെ തന്നെയാണ്.

മാവോയിക്കു് ഇന്നു് അറുപതു് വയസ്സുണ്ടു്. സുദീർഘവും വിശ്രമരഹിതവുമായ യെന്നാനിലെ ജീവിതം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരോഗ്യത്തെ സാരമായി ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാലാമത്തെ ഭാര്യയുമായുള്ള കുടുംബജീവിതം ഒരു നിശ്ചലവിഷയമായിട്ടാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. യുവത്വം തോന്നിക്കുന്ന മുഖഭാഗം ഇന്നും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടെങ്കിലും തലയിലെ കറുത്ത തലമുടി ഉള്ളവയസ്സിൽ കുറച്ചാണ് അദ്ദേഹത്തിനു് പ്രായം കല്പിക്കുന്നതിനു് ഇടയാക്കുന്തെങ്കിലും സൈനികപരേഡുകളിൽ ദീർഘസമയം ഇങ്ങനെ നിൽക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിനു് വളരെ ക്ഷീണമാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടു് സ്വാധാരണ ആറുമണിക്കൂർ നേരം നടത്തപ്പെടുന്ന പ്രകടനങ്ങൾ ഇപ്പോൾ മൂന്നായി കുറച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഇൻഡ്യൻ ജനതയുടെ പേക്ഷു് ഔദ്യോഗിക ഇൻഡ്യൻ പ്രതിനിധിസംഘം അദ്ദേഹത്തിനു് വിലപിടിച്ചുപല സമ്മാനങ്ങൾ നൽകിയപ്പോൾ അവയുടെ നേക്കു കണ്ണോടിക്കുപോലും ചെയ്യാതെ അവ എടുത്തുമാറുവാൻ ആംഗ്യം കാണിക്കുകയാണ്.

ചെത്തു്. സംഘത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്കു് ഇതൊരു നിരാശയായിരുന്നു; ഈ സമ്മാനങ്ങൾ വേണ്ട വിധത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചില്ലെന്നും അഭിനന്ദനരൂപത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു് ഒരു വാക്കുപോലും ലഭിക്കുവാനിടയായില്ലെന്നു മുളള വസ്തുത അവർക്കു് അസംബന്ധ്യജനകമായിരുന്നു. കരകൊഴിഞ്ഞു് അവർ കലാപ്രദർശനത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു. സംഘാംഗങ്ങളിൽ പെട്ട ഒരാളുടെ ഇൻഡ്യൻ നൃത്തപ്രകടനവും പരിചാടിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു മാവോ ഒരു മദ്ധ്യനിരയിൽ ഇരുന്നു് ഈ പ്രകടനത്തെ വീക്ഷിച്ചു. മറ്റൊരു ഇൻഡ്യൻ സംഘാംഗം മാവോയുടെ മുഖത്തു് ഈ ഇൻഡ്യൻ കലാപ്രദർശനം ഉളവാക്കിയ ഭാവഭേദങ്ങൾ സസൂക്ഷ്മം നിരീക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. യാതൊരു വ്യത്യാസവും ആ മുഖത്തു് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകണ്ടില്ല. മുക്ഡൻ ഹോട്ടലിന്റെ സന്ദർശനശാലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ചിത്രം വച്ചിരുന്നതു ഞാനോക്കുന്നു. സ്റ്റാലിന്റെയും മാവോയുടെയും പൂർണ്ണമായ ചിത്രമായിരുന്നു അതു്. ക്രെംലിന്റെ അനേകം തൂണുകളുള്ള ഒരു ഇടനാഴിയിൽ കൂടെ അവർ രണ്ടുപേരും നടന്നുവരുന്നതായുള്ള ഒരു ചിത്രമായിരുന്നു അതു്. മൊളോട്ടോവും ചൗ എൻ-ലായും പുറകിൽ നടക്കുന്നു. മുസ് അവിടെ സ്റ്റാലിന്റെ ഒരു പൂർണ്ണമായ ചിത്രവും വച്ചിരുന്നു. സോവിയറ്റ് സൈന്യങ്ങൾ മഞ്ചൂറിയായിൽ താവളമടിച്ചു കിടന്ന കാലത്തു് ലഭിച്ച ഒരു ചിത്രമായിരുന്നു അതെന്നാണു് തോന്നുന്നതു്. എന്നാൽ ഞാൻ 1952 മെയ് മാസത്തിൽ വീണ്ടും മുക്ഡനിൽ എത്തിയപ്പോൾ ആ ചിത്രം അവിടെ കണ്ടില്ല. പകരം മറ്റൊരു ചിത്രം ചൈന-സോവിയറ്റ് സൗഹാർദ്ദത്തെ ചിത്രീകരിച്ചു് അവിടെ രൂക്ഷിയിരുന്നു. കലാകാരൻ രണ്ടു ചൈനീസ് നേതാക്കന്മാരുടെയും, അവരുടെ സമനിലയുള്ള റഷ്യൻ നേതാക്കന്മാരെക്കാൾ ഉയരംകൂടിയവരായി വരയ്ക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. അതെന്നിട്ടു് ഒരു വിനോദമായിത്തോന്നി. കാരണം ഇതേ ചിത്രം റഷ്യൻ പെയിൻറിംഗിൽ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. അതിൽ റഷ്യൻ നേതാക്കന്മാരെ ചൈനീസ് നേതാക്കന്മാരെക്കാൾ ഉയരം കൂടിയവരായി വരച്ചിരുന്നു. ഓരോ കൂട്ടർക്കും തങ്ങളുടെ ജനങ്ങളെ ആരാണീമൈത്രിബന്ധത്തിൽ വലിയ ചേട്ടൻ എന്ന ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ആവശ്യമായിരുന്നു.

സ്റ്റാലിൻ മരിക്കുന്നതുവരെ മാവോയും സ്റ്റാലിനും തമ്മിൽ വലിയ സ്നേഹമായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ചൈനയുടെ ആഭ്യന്തരസമരത്തിൽ സോവിയറ്റ് റഷ്യ മാവോയെ പരിപൂർണ്ണമായി അവഗണിച്ചിരുന്നു. മഹായുദ്ധകാലത്തിനുശേഷവും, ചിയാങ്ങിനെ ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ഇത്ര പേരും പരാജയപ്പെടുത്തുമെന്ന് അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല. 1927

മുതൽ കോമിൻറണിനും, സ്റ്റാലിനും പ്രതിപക്ഷമായി വർത്തിച്ച ഒരു നിലയാണ് മാവോയിക്കുണ്ടായിരുന്നത്. ഭൂമി പിടിച്ചെടുക്കുന്നതും നഗരങ്ങളിൽ സായുധ സമരത്തിന് സാധാരണക്കാർ തയ്യാറാകുന്നതും പരിമിതമായ തോതിൽ മാത്രമേ പാടുള്ളൂയെന്ന് സ്റ്റാലിനും കോമിൻറണും നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു. ബോറോഡിൻ, റോയി എന്നിവർ തീരിച്ചുപോയതിനുശേഷം ഈ നയത്തിന്റെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിച്ചത് ലൈലൈ-സാൻ ആയിരുന്നു. അയാൾ മോസ്കോയിൽ പരിശീലനം ലഭിച്ച ഒരു സാഹസികനായിരുന്നു. 1949-ൽ മോസ്കോയിൽ പോകുന്നതുവരെ ചൈനയിൽ വെളിയിൽ സഞ്ചരിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്ന മാവോയുടെ ശക്തി സംഭരിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കർഷകവർഗ്ഗബന്ധവും, ആവർഗ്ഗത്തിലുള്ള ജനനവുമാണ്. കർഷകന് ഭൂമിക്കുവേണ്ടിയുള്ള ആവേശം അദ്ദേഹത്തിനു ശരിക്കറിയാമായിരുന്നു. സാധാരണ കർഷകന്റെ സഹായം കൂടാതെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ പ്രതിരോധ സംരംഭം പരാജയമടയുമെന്നും അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞു. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന് അവന്റെ ഉത്സാഹപൂർവ്വമായ സഹകരണം നേടിയാൽ മാത്രം മതി. മാവോ വളരെ കാലം കഴിഞ്ഞു ഇങ്ങനെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട് "പ്രതിരോധത്തിനുള്ള സമരം സാക്ഷാൽ കർഷകന്റെ സമരമാണ്".

1939-ൽ "ചൈനീസ് വിപ്ലവവും ചൈനയിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ മാവോ ചൈനയിലെ വിപ്ലവത്തെ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു സ്വന്തമായുള്ള സിദ്ധാന്തത്തെ ഇങ്ങനെ വിശകലനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

"ഇങ്ങനെയുള്ള ശത്രുക്കളെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ വിപ്ലവ സൈന്യങ്ങളുടെ പ്രത്യേക താവളങ്ങൾ എവിടെ ആയിരിക്കണമെന്നുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ ഉദിക്കുന്നു. സാമ്രാജ്യദുഷ്പ്രഭുത്വവൻശക്തികളും അവരുടെ സഖ്യത്തിൽപ്പെട്ട ചൈനയിലെ പിൻതിരിപ്പൻ സൈന്യശേഖരങ്ങളും പ്രധാനപ്പെട്ട ചൈനീസ് നഗരങ്ങളിൽ താവളമുറപ്പിക്കുന്നതായിട്ടാണു കാണുന്നത്. വിപ്ലവസൈന്യങ്ങൾ അവരുടെ ശക്തി സംഭരിച്ചു വളരുകയും, സുശക്തമായ സൈന്യങ്ങളുമായി നേരിട്ടു നിശ്ചിതമായ യുദ്ധങ്ങളിൽ നിന്നു കഴിയുന്നതും മാറിനിൽക്കുകയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ സ്വന്തശക്തി എത്രമാത്രമുണ്ടെന്ന് നിശ്ചയമാകുന്നതുവരെ, ഉൾപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു മാറി, അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ സൈനികവും, രാഷ്ട്രീയവും, സാമ്പത്തികവും സാംസ്കാരികവുമായ വൻവിപ്ലവ ആസ്ഥാനങ്ങളാക്കിത്തീർക്കുകയാണു വേണ്ടത്. അങ്ങനെയുള്ള പ്രബലകേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്ന്, നഗരങ്ങൾ ആസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടു ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു തിരിയുന്ന അവരുടെ ദ്രോഹികളായ ശത്രുക്കളെ ഓടിക്കാൻ സാധിക്കും. കൂടാതെ ഈ പ്രബല സങ്കേതങ്ങൾ

ളിൽ നിന്നും, സ്ഥിരപരിശ്രമത്തോടു കൂടി ദിർഘമായ സമയം നടത്തിയാൽ, ക്രമേണ പരിപൂർണ്ണ വിജയം നേടുവാൻ കഴിയും. അങ്ങനെയുള്ള പരിതസ്ഥിതികളിലും, ചൈനയിലെ സാമ്പത്തിക പുരോഗതിയുടെ സമീകൃതഭാവം കൊണ്ടും (ഗ്രാമീണ സാമ്പത്തികസ്ഥിതിനാഗ്നിക സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയോടു പൂർണ്ണമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കഴിയുകയല്ല) ചൈനാരാജ്യത്തു് ന്റെ ഭൂവിസ്തൃതി കൊണ്ടും (വിപ്ലവ സൈന്യങ്ങൾക്കു് മാറിനിൽക്കുവാൻ സിമാതീതമായ വിസ്താരമാണു് ചൈനയ്ക്കുള്ളതു്) വിപ്ലവസൈന്യ വിരോധികളുടെ ഇടയിലുള്ള അനൈകൃതവും തമ്മിൽതമ്മിലുള്ള മത്സരവും കൊണ്ടും ചൈനീസ് വിപ്ലവസൈന്യത്തിലെ സുപ്രധാനഘടകം ചൈനീസ് കർഷകജനതയായതുകൊണ്ടും, ആജനത കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുനേതൃത്വത്തിലായതുകൊണ്ടും, ചൈനീസ് വിപ്ലവം പ്രഥമമായി ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ വിജയിക്കുവാനുള്ള സാധ്യതയാണു തെളിഞ്ഞുകാണുന്നതു്. അങ്ങനെ ചൈനീസ് വിപ്ലവം തികച്ചും അസമതപരമായ ഒരു മണ്ഡലത്തിൽകൂടെ അതിൻ്റെ പര്യവസാനത്തിലേക്കു പ്രയാണം ചെയ്യുവാൻ നിർബന്ധിതമായിരിക്കുന്നു. അതു നമ്മുടെ വൈഷമ്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, വിപ്ലവത്തിൻ്റെ കാലദൈർഘ്യം കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു.”

വളരെ മർമ്മപ്രധാനമായ ഒരു സമീപനവ്യത്യാസമാണു് ഈ വിപ്ലവധാരണയിൽ ദർശിക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു പാഷണ്ഡോപദേശവുമായി കോമിൻറൺ യാതൊരുബന്ധവും പുലർത്തുകയില്ല. ചൈനാക്കാർ കോമിൻറണിൻ്റെ സഹായമൊന്നും കൂടാതെ സ്വന്തശക്തിയിൽ അവരുടെ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിച്ചേരാൻ വിട്ടുകയാണു് റഷ്യ ചെയ്തതു്. എന്നാൽ ചിയാംഗ് കൈഷിങ്ങ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ചൈനയിൽ നിന്ന പാടേ നിർമ്മാജ്ജനം ചെയ്യുവാൻ നടത്തിയ അഞ്ചു വൻസൈനിക ക്രമണങ്ങളിൽകൂടെ മാവോയുടെ വിശകലനം ആണു് ശരിയായി തന്നതെന്നു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർപാിച്ചു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു് മതത്തിൻ്റെ അപ്പന്റോലിക പ്രധാനാചാര്യ സമിതിയിൽ ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപദേശം ഇന്നു് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു്. മാർക്സ്, എംഗൽസ്, ലെനിൻ എന്നിവരുടെ പിന്തുടർച്ചാവകാശം നേരെ മാവോയിൽ പതിഞ്ഞതായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. കമ്മ്യൂണിസത്തിൻ്റെ പശ്ചിമശാഖയുടെ പ്രാതിനിധ്യം റഷ്യയ്ക്കാണു്. പൂർവ്വശാഖ മാവോയിസ്റ്റുവുമാണു്. റഷ്യയും മാവോയും സഖ്യത്തിലാണു്. പക്ഷെ പരസ്പരം സംശയാലുക്കളായി കഴിയുകയാണു്. എന്നാൽ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളുമായി സംപൂർണ്ണമായി വിച്ഛേദിക്കപ്പെട്ടു കഴിയുന്ന മാവോയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു ചൈനയും കൂടുതൽ കൂടുതൽ സൈനികവും, സാങ്കേതികവും, സാമ്പത്തികവും

മായ സഹായങ്ങൾക്ക് റഷ്യയെ കൂടുതൽ ആശ്രയിക്കേണ്ടി വരുന്നുണ്ട്. റഷ്യയുടെ ആധിപത്യത്തിന് ഒരു പ്രതിവിധിയെന്ന നിലയിൽ ഇൻഡ്യയുമായുള്ള സൗഹാർദ്ദം മാവോ ഭാവന ചെയ്യുന്നു. ഒരുപക്ഷെ, ഈ വസ്തുതയെക്കുറിച്ച് ഇൻഡ്യയുമായി കൂടുതൽ ബന്ധം സുദൃഢമാക്കുവാൻ ചൈന അഭിലഷിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം.

ഞാൻ മാവോയെ പിന്നീട് കണ്ടില്ല എന്നാൽ ഇൻഡ്യൻ സാംസ്കാരികസംഘമാവോയെ സന്ദർശിക്കുവാൻ പോയപ്പോൾ ഞാൻ പിക്കിംഗിൽ തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യമേ മിസ്സിസ് പണ്ഡിറ്റും പിന്നീട് ഏതാനും മിനിറ്റുകൾ കഴിഞ്ഞു മറ്റു സംഘാംഗങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്നിധിയിലേക്ക് ആനയിക്കപ്പെട്ടു. ചൈനാക്കും ഇൻഡ്യയ്ക്കും ചാപെയിൽ ഉപയോഗിച്ചുപാനോപചാരങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനിടയിൽ മാവോയുമായി സാഭാഷണം നടത്തുവാൻ മിസ്സിസ് പണ്ഡിറ്റിന് സൗകര്യം ലഭിച്ചില്ലെന്നതന്നെ പായാ. അദ്ദേഹം ഹസ്തദാനം ചെയ്തതിനിടയിൽ സംഘാംഗങ്ങളിൽ ആരോ തങ്ങൾ ചൈനയിൽ വരുവാൻ ഇടയായതിൽ സന്തോഷമുണ്ടെന്നോ എന്തോ പിറുപിറുത്തുവെന്നു പിന്നീട് ഞാൻ അറിഞ്ഞു. മാവോ ഇപ്രകാരം അതിന് മറുപടി പറഞ്ഞതായിട്ടാണ് ഞാൻ കേട്ടത്. “സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി നമുക്ക് ഒരുമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാം. നിർമ്മാണപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ നമുക്ക് സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാം.” മാവോയുടെ “ഏഷ്യൻ മനോഭാവ”ത്തിന്റെ ഒരു പ്രകടനമായി ചിലർ ഇതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കാറുണ്ട്. ഇതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി എനിക്ക് അത്ര നിശ്ചയാപോരാ. ഏഷ്യ ചൈനയുടെ സ്വാധീനശക്തി പ്രയോഗിക്കാനുള്ള മണ്ഡലമാണെന്നു മാവോ കരുതുന്നു എന്നു മാത്രമേ എനിക്ക് തോന്നുന്നുള്ളൂ.

അടുത്തകാലത്തു മാവോയ്ക്ക് ഇൻഡ്യയോടുള്ള മനോഭാവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ സിദ്ധാന്തംകൊണ്ടു വന്ന മാറ്റങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നുണ്ട്. മുമ്പ് അദ്ദേഹം എപ്പോഴും പറയുമായിരുന്നത് “സോവ്യറ്റ് റഷ്യയുടെ സഹായമില്ലാതെ ചൈനയുടെ അന്തിമ വിജയം സാദ്ധ്യമല്ല” എന്നായിരുന്നു. പീറ്റിംഗ്സ് പൊളിറ്റിക്കൽ കൺസൾട്ടേറ്റീവ് കൺസിലിന്റെ പ്രഥമ ദേശീയ കമ്മിറ്റിയുടെ മൂന്നാമത്തെ യോഗത്തിൽ പിന്നെയും റഷ്യയോടുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിച്ചു “രാജ്യാന്തരമണ്ഡലങ്ങളിൽ നമ്മൾ ആശ്രയിച്ചത്, സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സമാധാനത്തിന്റെയും ജനായത്ത ഭരണരാജ്യങ്ങളുടെയും സഖ്യത്തിലും ലോകമാസകലമുള്ള ജനതകളുടെ സൗഹാർദ്ദത്തിലുമാണ്.” മൂന്നുകൊല്ലം റഷ്യയുമായി അടുത്തതിന്റെ അനുഭവത്തിൽനിന്ന് ഇന്നദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണ

ത്തിൻകീഴിലിരിക്കുന്ന സാമ്രാജ്യത്തിൽ റഷ്യൻ ആധിപത്യസാധ്യതയെ ഭയപ്പെട്ടുവാനുമാ അദ്ദേഹം പഠിച്ചു. അതുകൊണ്ട് 1951 ഒക്ടോബറിൽ ചൈന മുഴുവൻ ഒരു പുതിയ നിർദ്ദേശം പ്രചരിപ്പിച്ചു. അതായത് ഇൻഡ്യൻ ജനതയുമായി സൗഹാർദ്ദം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നായിരുന്നു ആ നിർദ്ദേശം. ആ ആണ്ടിലെ ഒക്ടോബർ സൈനികപരേഡിൽ ഉപയോഗിക്കുവാൻ തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന മുദ്രാവാക്യപ്പട്ടികയിൽ “ഏഷ്യൻ ജനങ്ങളുടെ ഐക്യം നീണ്ടാൽ വിജയിക്കട്ടെ” എന്നുള്ള വാക്യം പ്രഥമമായി സ്ഥലം പിടിച്ചിരുന്നു. ചൈനയിൽ എത്തിയ ഇൻഡ്യൻ സന്ദർശകരോടു് ഇൻഡ്യയുടെ പ്രതിനിധികൾ എന്ന നിലയിൽ കൂടുതൽ ആതിഥ്യമർപ്പാദകൾ പ്രകടിപ്പിക്കുവാനും, ടോസ്റ്റ് പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുവാനുമുള്ള ഒരു വ്യക്ത ദൃശ്യമായിരുന്നു. എങ്കിലും ഇൻഡ്യയിലെ ഗവണ്മെന്റിനെപ്പറ്റിയോ, പ്രധാനമന്ത്രിയെപ്പറ്റിയോ, ഒരക്ഷരാപോലും ഒരിടത്തും പറഞ്ഞുകേട്ടില്ല. ഈ നയം മാറ്റാത്തതിന്റെ പൊരുൾ എന്തായിരിക്കും? മാവോ ഇപ്പോൾ ചൈനീസ് ജനതയുടെ കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റിന്റെ ചെയർമെനാണ്. ജനങ്ങളുടെ വിപ്ലവ സൈനിക കൗൺസിലിന്റെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനമാണ്. വിജയം അദ്ദേഹത്തെ ഒരു സ്വേച്ഛാധിപതിയായി മാറ്റി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇച്ഛ രാജ്യത്തെ നിയമമായി. അധികാരം കൈവശപ്പെടുത്താനുള്ള മോഹം കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ മാവോയിക്കു പ്രേരകമായിരുന്നു. എന്നാൽ അന്ന് അദ്ദേഹം ഒരു സാധാരണ കർഷകനായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാർട്ടിയുടെ വിജയാപജയങ്ങളോടു് അദ്ദേഹം ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇന്നദ്ദേഹം സാരക്ഷകതാരമാണ്. അനിയന്ത്രിതമായി അദ്ദേഹം സ്വാധീനമാക്കിയിരിക്കുന്ന അധികാരം ഏഷ്യൻരാജ്യശക്തികളുമായുള്ള സഖ്യത്തിൽ വർദ്ധിക്കുകയേയുള്ളൂ. സോവിയറ്റുയുണിയനോടുള്ള ഉപചാരവിധേയത്വത്തിൽ അതു സാധ്യമല്ല.

വിദൂരമായ ചൈനീസ് പ്രദേശങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വാധീനശക്തി ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ ചെലുത്തുന്ന പ്രേരണയുടെ മാറ്ററിയുവാൻ എനിക്കിടയായി കാലോകാശം ഉത്തരപൂർവ്വഭാഗത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമമാണ്. അവിടെ സ്ത്രീകൾ ഞങ്ങൾക്കു ഹസ്തദാനം ചെയ്യുവാൻ തിരക്കു കൂട്ടുന്നതു ഞങ്ങൾ കണ്ടു. മാവോയുടെ ഹസ്തങ്ങൾ സ്പർശിച്ച കൈകളായിരുന്നു ഞങ്ങളുടേതെന്നുള്ളതായിരുന്നു ഈ തിരക്കിനു കാരണം. തങ്ങളുടെ കയ്യുപ്പുകൾ വിവരിച്ചു മാവോയിക്കുഴുതിയ കത്തുകളും, അവയ്ക്കു ലഭിച്ച മറുപടികളുമായിരുന്നു ഞങ്ങളുമായി അവർ നടത്തിയ സംസാരവിഷയം. കൊഞ്ചിപ്പറഞ്ഞുതുടങ്ങുന്ന പിഞ്ചുപൈതങ്ങളെ മുതൽ “തുംഗ് ഹാഗ്” ഹാഗ്” എന്നുള്ള ഗാനം പഠിപ്പിക്കും. ഷാഗ് ഹായിൽ ഒരു ചുലസ്ത്രീ ഞങ്ങളെ കാണുവാൻ പ്രത്യേക താല്പര്യ

ത്തോടു കൂടിവന്നു. അതിനു കാരണം ഒക്ടോബർ പരേഡിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ ചീക്കിംഗിൽ എത്തിയ അവസരത്തിൽ മാവോ അവരോടു പറഞ്ഞു. "ഇൻഡ്യയാണു നമ്മുടെ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന അയൽരാജ്യം. ഇൻഡ്യയെ കൂടുതൽ അറിവാൻ ശ്രമിക്കണം" എന്ന്. പ്രതിരോധസമരത്തിലെ സ്ത്രീസംഘടനയുടെ അദ്ധ്യക്ഷയായിരുന്ന ചാംഗ് മാമായിരുന്നു ആ വൃദ്ധ. കമിനാങ്ങ് സൈന്യങ്ങൾ നിഗ്രഹിച്ചു കുന്നുപോലെ മറിച്ചിട്ടിരുന്ന മൃതശരീരങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവരും ചത്തുകിടന്നതായി വിചാരിച്ചു അവരെ വിട്ടിട്ടു പോയതാണ്.

ചൈനയുടെ പൂർവ്വചരിത്രത്തിൽ ആർക്കും നേടാൻ കഴിയാത്ത അധികാരശക്തി ഇന്നു മാവോയിക്കുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ പറ്റി എഴുതുന്ന കെട്ടുകഥകൾക്ക് അദ്ദേഹവും കീഴ്പ്പെട്ടുകയാണോ?

ചര യെൻ-ലായി

സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്നതിലുള്ള രസത്തെക്കാൾ എനിക്കു കൂടുതൽ താല്പര്യം ആളുകളിലും, അവർക്കെത്ര സാഭവിക്കുന്നുവെന്നതിലുമാണ്. എന്നാൽ ഒരു സന്ദർശകനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജനങ്ങൾക്കു് ഒന്നും സംഭവിക്കുന്നതേയില്ലെന്നു വേണം പറയുവാൻ. അവരെല്ലാം പുതിയ ജനായത്തഭരണാ വിജയിപ്പിക്കുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയാണ്. എല്ലാം പരിചാടിയനുസരിച്ചു നിർവചിക്കപ്പെടുന്നു. നിർദ്ദിഷ്ടപദ്ധതികൾ സമയത്തിനു മുമ്പു ചെയ്തു തീർക്കുന്നു. ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ കവിഞ്ഞ ഉല്ലാസനം നടക്കുന്നു. പുതിയ പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ സംഭാവന ചെയ്തു ജനങ്ങളുടെ വീരാധിപതിയാകാനുണ്ടായ നേതാക്കന്മാർ സകല റെക്കോർഡുകളേയും ഭേദിക്കുകയാണ്. പത്രങ്ങളിൽ സന്ദർശകർക്കു നൽകിയ സ്വീകരണങ്ങളുടെയും, അവിടെ നടന്ന പ്രസംഗങ്ങളുടെയും സൗഹാർദ്ദപരമായ അന്തരീക്ഷത്തെയും പറ്റിയുള്ള റിപ്പോർട്ടുകളെല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല. കൊറിയൻ സന്ധിയാലോചനകളെ പറ്റിയുള്ള റിപ്പോർട്ടുകളും ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതു തന്നെ വീണ്ടും പറഞ്ഞുള്ള വിരസമായ വിവരണങ്ങളായിരുന്നു. നഗരങ്ങളിൽ വസിച്ചിരുന്നവർക്കു നഗരാതിർത്തിക്കു വെളിച്ചിച്ചുള്ള ലോകം അജ്ഞാതമായിരുന്നു. എനിക്കു കാണിച്ചു തന്നതു മാത്രം കാണാനാണെങ്കിലും ഞാൻ ഇത്ര ദൂരം യാത്ര ചെയ്തു വരേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എനിക്കു തരുന്ന ലഘുലേഖകൾ വായിക്കുകയും ചിത്രങ്ങൾ കാണുകയും മാത്രം മതിയായിരുന്നു.

ഞാൻ ചൈനയിൽ വന്നതു സജ്ജവീരായി വർത്തിക്കുന്ന ആളുകളെ കാണുവാനും കേൾക്കുവാനുമാണ്. അല്ലാതെ ചരട്ടു വലിച്ചു കളിപ്പിക്കുന്ന പാവകളെ കാണാനല്ല. സ്റ്റേജിനു പുറകിൽ പോയി അവിടെ ആളുകളുമായി സംസാരിക്കുവാനും അവരുടെ മാനസികപ്രത്യംഘാതങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനും ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഇവിടെ പീക്കിംഗ് നഗരമുണ്ട്. ചരിത്രഗതിയെ മാറിമറിച്ചു വീരപുരുഷന്മാർ എല്ലാം ഇവിടെയാണ് താമസം. അവരോടാരോടും ഒരു ചോദ്യം പോലും ചോദിക്കുവാൻ എനിക്കു് അവസരം കിട്ടിയില്ല. എല്ലാം വിരസവും നിരാശാജനകവുമായി എനിക്കു തോന്നി.

ഞാൻ പ്രധാന ദ്വിഭാഷിയോടുചെന്ന് പറയും, എനിക്കു മാവോ സെ-തുൾ, ചൗ എൻ ലായി, ലിയുഷാവൊ-ചി മുതലായവരെ സന്ദർശിക്കണമെന്ന്. വീണ്ടും വീണ്ടും ആ അഭ്യർത്ഥന ഞാൻ ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എപ്പോഴും എനിക്കു കിട്ടിയ മറുപടി “നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷ അയച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്” എന്നായിരുന്നു. സന്ദർശകസംഘങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന്റെ പ്രധാന ചുമതലകൾ വഹിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനെ കാണണമെന്ന് ഞാൻ അവസാനം ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഞാൻ അയാളെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി, എന്റെ അഭ്യർത്ഥനയിൽ അസാധാരണമായി യാതൊന്നുമില്ലെന്ന്. ഇൻഡ്യൻ വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളുടെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിലാണ് ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നതെന്നും, ചൈനയിലെ നേതാക്കന്മാർക്കു പറയാനുള്ള കാര്യങ്ങൾക്ക് ഇൻഡ്യയിൽ ഏറ്റവും വിപുലമായ പ്രസിദ്ധീകരണം ലഭിക്കുന്നതാണെന്നും ഞാൻ അറിയിച്ചു. ഞങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്നത്രയും ഏഴുതിയാൽപോരാ എന്നു ഞാൻ വിശദീകരിച്ചു. ചൈനീസുനേതാക്കന്മാരുടെ സ്വന്തം വാക്കുകളിൽ നവീനചൈനയുടെ ചിന്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന പ്രചോദനശക്തികളെപ്പറ്റി ഇൻഡ്യൻ ജനത അറിയണം. എന്റെ അടിയന്തിരമായ അഭ്യർത്ഥനയ്ക്ക് ഏതാണ്ടൊരു ഫലമുണ്ടായെന്നു തോന്നുന്നു. എനിക്കു ചോദിക്കാനുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ ഏഴുതി ഏല്പിക്കുവാൻ അയാൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. പ്രസ്തുത കടലാസ് വിഭാഗകാർച്ചാലയത്തിലേക്ക് അയക്കാമെന്ന് അയാൾ ഭരമേറ്റു. അതിൽ കൂടുതൽ ഒന്നും അയാൾക്കു പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ഒരു സന്ദർശനത്തിനാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള എന്റെ അഭ്യർത്ഥനയെ സംബന്ധിച്ചു പിന്നെ ഞാൻ ഒന്നും കേട്ടില്ല. പീക്കിംഗിലുള്ള ഞങ്ങളുടെ താമസം അവസാനിക്കാറായിരുന്നു. ഞാൻ സത്യം പറഞ്ഞാൽ നിരാശാഭരിതനായി. എന്റെ ഭഗ്നോത്സാഹത്തെപ്പറ്റിയും മറുപടി കിട്ടാത്തതിലുള്ള എന്റെ നീരസത്തെപ്പറ്റിയും അറിഞ്ഞ പ്രധാന ദ്വിഭാഷി മാഡം ലിയു എന്ന ഒരു ദിവസം വന്നു കണ്ടു. ചൈന പത്രപ്രതിനിധി സന്ദർശനങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്നറിയിച്ചു. എങ്കിലും ഒരു സ്വീകരണയോഗത്തിൽ വെച്ചു പ്രധാനമന്ത്രി ചൗ-എൻ-ലായിയെ കാണുവാൻ സാധിച്ചേക്കുമെന്ന് അവർ പ്രതയാശിക്കുന്നതായി പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ യൊരു വമ്പിച്ച ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ വെച്ചു അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടു കൊണ്ടു പത്രങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലെന്നും, എന്റെ ചോദ്യങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി എനിക്കു തനിച്ചൊരു സന്ദർശനം അനുവദിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രസ്സ് കോൺഫറൻസു വിളിച്ചുകൂട്ടി എല്ലാവർക്കും ചോദ്യം ചോദിക്കാൻ സൗകര്യമുണ്ടാക്കാമല്ലോയെന്നും ഞാൻ അഭി

പ്രായപ്പെട്ടു. വീണ്ടും എന്റെ അഭ്യർത്ഥന ജൂന്യാകാശത്തിൽ ലയിച്ചുപോയതായിട്ടാണ് തോന്നിയത്.

ഞങ്ങൾ പീക്കിംഗ് വിട്ടുപോകുന്നതിന് മൂന്നു ദിവസം മുമ്പ് ഇൻഡ്യൻ കൗൺസിലർ ഒരു അനുപചാരിക ഡിന്നറിന് ഇൻഡ്യൻ സൗഹാർദ്ദസംഘത്തെ ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായി. അന്നു കഴിഞ്ഞു ഞങ്ങൾക്കു പെട്ടെന്നൊരു അറിവ് ലഭിച്ചു. ഡിന്നർ കഴിഞ്ഞു രാത്രി 9 മണിക്കു ഞങ്ങൾ തിരിച്ചുവന്ന് ചൈനീസ് വിപദശക്തിയാലയത്തിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ഒരു സ്വീകരണത്തിൽ, പീക്കിംഗിലുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ സംഘാംഗങ്ങളും സംബന്ധിക്കണമെന്നു ഞങ്ങളെ അറിയിച്ചു. അവിടെവെച്ചു പ്രധാനമന്ത്രിയെ കാണുവാനുള്ള സൗകര്യം എനിക്കു ലഭിക്കുമെന്നുള്ള സൂചനയും ലഭിച്ചു. ആ സായാഹ്നത്തിലെ സാധ്യതകളെ സംബന്ധിച്ചു വലിയ ആവേശമൊന്നും എനിക്കു തോന്നിയിരുന്നില്ല. ഏകിലും ഞാൻ മുമ്പു കഠിച്ചുകൊടുത്ത പ്രശ്നാവലിയുടെ ഒരു പ്രതി കയ്യിൽ കരുതിയിരുന്നു.

ഞങ്ങൾ ഈ സ്റ്റേറ്റ് സ്വീകരണത്തിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ കൃത്യം 9-30-നു എത്തി. എല്ലാ എംബസ്സി പ്രതിനിധികളും അവിടെ ഹാജരായിരുന്നു. പൂർണ്ണരോപ്യൻരാജ്യങ്ങൾ, റഷ്യ, ഇന്ധോനേഷ്യ, ബർമ്മ, പാക്കിസ്ഥാൻ, ഇൻഡ്യ, ഇവയുടെ യെല്ലാം പ്രതിനിധികളെ അവിടെ കണ്ടു. ഞങ്ങൾ ഒരു യന്ത്രം കണക്കെ ഹസ്തദാനങ്ങൾ നടത്തി. ഇരിക്കാനുള്ള മുറിയിലേക്കു നടന്നു. കഴിഞ്ഞ ബാങ്കപാറ്റകളിലെല്ലാം നടന്ന് പ്രസംഗങ്ങളും പ്രതീക്ഷിച്ചു അവിടെ ഇരിപ്പായി. ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു മാലംബിയ പ്രധാനമന്ത്രിയെ അനുഗമിച്ചു അവിടെ ആഗതയായി. ഞങ്ങളെ അദ്ദേഹത്തിന് പരിചയപ്പെടുത്തി. അപ്പോഴാണ് വാദിക്കൽനിന്നു ഞങ്ങളെ സ്വീകരിച്ച ആൾ പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്നുവെന്നുള്ള കഥ വിസ്മയപൂർണ്ണം ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയത്. ഞങ്ങൾക്കു സുപരിചിതമായിരുന്ന ന്യൂഡെൽഹിയിലെ സാമ്രാജ്യപദവിയിലുള്ള പ്രോട്ടോക്കോൾ രീതികളിൽ നിന്ന് ഇതു തികച്ചും വിഭിന്നമായിരുന്നു. പിന്നീടു ഡൈനിംഗ് ഹോളിലേക്കുപോയി ഇഷ്ടമുള്ളിടത്തു സ്ഥാനം പിടിക്കുവാൻ ഞങ്ങളോടാവശ്യപ്പെട്ടു. പ്രധാനമേശ്വരീകീർത്തിയുടെ ഞാൻ പോയപ്പോൾ ഞാൻ മുഖവഴുതിയ ചോദ്യങ്ങൾ ഉള്ള ആ കടലാസു മേശപ്പുറത്ത് പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ കസേര ഇട്ടിരിക്കുന്നിടത്ത് ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടു. ഏകദേശം ഇരുനൂറു അതിഥികൾ സംബന്ധിച്ച ആ വിരുന്നിൽ ഈ ചോദ്യങ്ങൾ എല്ലാം ചോദിക്കുന്നതിനേപ്പറ്റി എനിക്കാശ്ചര്യവും, പരിഭ്രമവും തോന്നി. പല ചോദ്യങ്ങളും അവരിൽ പലർക്കും താല്പര്യമില്ലാത്തവയായിരുന്നു എന്നെ നിന്നറിയാം. ഏകിലും, മറ്റുള്ളവർക്ക് അവരുടെ ചോദ്യങ്ങൾ

ചോദിക്കാൻ ലഭിക്കുന്ന ഈയവസരത്തെ ഞാൻ മുഴുവനായി കവ
ൻെടുക്കുന്നുവെന്നുള്ള പരാതി പലർക്കും തോന്നിയാൽ തന്നെ,
എന്നിരിക്ക കിട്ടുന്ന അവസരം മുറയ്ക്കുപയോഗിക്കുവാൻതന്നെ ഞാൻ
തീരുമാനിച്ചു.

കാൽമാത്രപ്രസക്തമായ ഒരു ബിസിനസ്സുസമ്മേളനമായി
രുന്നു അത്. ചൗ-എൻ-ലായി എഴുന്നേറ്റു് ഒരു പ്രസംഗംചെയ്തു.
ഞങ്ങളെയെല്ലാം ചൈനയിലേക്കു സ്വാഗതം ചെയ്യുകയും, ഞങ്ങ
ൾക്കാവശ്യമുള്ളതെല്ലാം കാണുവാൻ സൗകര്യം ലഭിച്ചുവെന്നു്
അദ്ദേഹം പ്രത്യംഗിക്കയും ചെയ്തു. പല വീഴ്ചകളും കുറവുകളും
കണ്ടേക്കാമെങ്കിലും നവീനചൈന രണ്ടു വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ള
ശിശുവാണെന്നു് അദ്ദേഹം അനുസ്മരിച്ചു. അതിമികൾക്കു പല
കാര്യങ്ങളും എന്നിൽനിന്നറിയാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരിക്ക
മെന്നും, അങ്ങനെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്കു് ഉത്തരം പറയാൻ
അദ്ദേഹം തയ്യാറാണെന്നും അറിയിച്ചു. അഞ്ചു മിനിറ്റുനേരം
മാത്രം നീണ്ടുനിന്ന ഒരു ചെറിയ പ്രസംഗമായിരുന്നു അത്.
പ്രസംഗം ഇംഗ്ലീഷിലും, റഷ്യൻഭാഷയിലും വിവർത്തനംചെയ്തു.
പരിഭാഷകൾ തീർന്നുടനേ, ചൗ-എൻ-ലായി ചോദ്യങ്ങൾ
പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന രൂപത്തിൽ ഒരു നിമിഷം നിന്നശേഷം എന്റെ
നേരെ തിരിഞ്ഞു. ഞാൻ എഴുന്നേറ്റുനിന്നു് എന്റെ ചോദ്യങ്ങൾ
അവതരിപ്പിക്കുമെന്നു് അദ്ദേഹംപ്രതീക്ഷിച്ചു.

ചൗ-എൻ ലായിയെ അടുത്തുകാണുവാൻ എനിക്കു ലഭിച്ച
പ്രഥമസന്ദർഭമായിരുന്നു അത്. ഇൻഡ്യയുടെ നെഹ്റുവിനെ
പ്പോലെ, അദ്ദേഹവും വളരെ സൂക്ഷ്മനാണ്. സൺ യാറ്റ്-
സെൻ യൂണിഫാറത്തിൽ സാധിക്കാവുന്നതിൽ ഏറ്റവും സുഭഗ
മായി അദ്ദേഹം വസ്ത്രധാരണം ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ
സൂട്ട് ഒന്നാത്തരം തയ്യൽക്കാരൻ തയ്ച്ചതാണ്. സ്വന്തം സുഭഗത
യിലുള്ള ആത്മവിശ്വാസത്തോടുകൂടെ ചൈനീസ് പ്രഭുത്വ
ത്തിന്റെ ആർദ്രതയും, മനോജ്ഞതയും ഇണങ്ങിച്ചേർന്നപ്പോൾ,
അനഹങ്കാരമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിപ്രഭാവത്തെപ്പറ്റി
സാധാരണക്കാരായ ഗ്രാമീണജനതയിൽ മതിപ്പു തോന്നിപ്പി
വാൻ അതു പര്യാപ്തമായിരുന്നു. നല്ല സ്വരഭംഗിയുള്ള ശബ്ദവും,
സംസ്കാരം തുളുമ്പുന്ന ചേഷ്ടകളും യുവസഹജവും, സാംക്രമികവു
മായ ചിരിയും, മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകളും, പ്രേക്ഷകനെ മാന്ത്രി
കമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകർഷണീയതയാൽ വശീകരിച്ചു
നിറുത്തുമായിരുന്നു. ലോകത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനറിയാം.
പ്രബുദ്ധഭാഷയും ജർമ്മനും സരസമായി സംസാരിക്കാം. അദ്ദേഹം
ഫ്രാൻസിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു. അന്നു ലൈ ലൈ-
സാനും, ലോമാനും ചേർന്നു് ചൈനയിലെ കമ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടി
അദ്ദേഹം സ്വാപിച്ചു. കമിന്താങ്ങുമായുള്ള സഹകരണകാല

വിഷമഘട്ടത്തിൽ യെന്നാന്റെ പ്രതിനിധ്യം ചുങ്കിംഗിൽ വഹിച്ചത് അദ്ദേഹമാണ്. വർത്തമാനം പറയുവാൻ കൊള്ളാവുന്ന ഏക കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചൗ-എൻ-ലായി ആയിരുന്നുവെന്ന് ചിയാങ്ങ കൈഷസ്ത്ത് വിചാരിച്ചിരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു.

യെന്നാനിലും പിന്നീട് ചുങ്കിംഗിലും വിശ്രമരഹിതമായ ഒരു ജീവിതം നയിച്ചിട്ടും ചൗ-എൻ-ലായുടെ യുവത്വം, അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞതായി തോന്നിയില്ല. ഹസ്തദാനം ചെയ്യുന്നത് ഒരു ദൃഢതയോടുകൂടിയായിരുന്നു. മുറിയിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും അദ്ദേഹം വിഹരിച്ചത് ചുറ്റുചുറ്റുകോടെയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കറുത്തു ഇടതിങ്ങിനിന്ന പുരികം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹാതിശയത്തെയും, അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച പ്രസ്ഥാനത്തിലുള്ള തീക്ഷ്ണതയേയും പ്രസ്താവിക്കാൻ സഹായിച്ചു. വർത്തമാനം പറയുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷ്ടമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംസാര വിഷയത്തിലുള്ള സൂചിതത്വവും, പണ്ഡിതോചിതവുമായ സമീപനരീതി ശ്രോതാക്കളെ ആകർഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹത്തിന് ബോദ്ധ്യമായിരുന്നു. 1952-ൽ അദ്ദേഹത്തെവിണ്ടും ഇൻഡ്യൻ കലാപ്രദർശനം ഉൾക്കൊണ്ടും ചെയ്ത അവസരത്തിൽ കണ്ടപ്പോൾ, എത്രയും അധികം ചിത്രങ്ങൾ ചുറ്റിനടന്നു കാണുവാൻ അദ്ദേഹം ബുദ്ധിമുട്ടിയതിൽ എനിക്കത്ഭുതം തോന്നി. സാധനത്തിൽ ചുറ്റിനടന്ന് ഓരോചിത്രത്തെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹം വിമർശനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വിമർശനങ്ങൾ കലാപരമായി അദ്ദേഹം അത്രയധികമൊന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്ന് വെളിപ്പെടുത്തി. ചിത്രകലയുടെ സാങ്കേതികവശങ്ങളെ സ്വർഗ്ഗീകാതെ ചിത്രങ്ങളുടെ വിഷയത്തെപ്പറ്റിയാണ് അദ്ദേഹം പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നത്. എനിക്കു തോന്നിയത്, അദ്ദേഹം മനപ്പൂർവ്വം കലയെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചത് ഒരു സംസ്കാരം ചെയ്ത ആളായി അദ്ദേഹം പരിഗണിക്കപ്പെടണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചതു കൊണ്ടാണെന്നാണ്.

സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റിയംഗമാണെങ്കിലും പാർട്ടി ഭരണയന്ത്രവുമായി ചൗവിനു വലിയ ബന്ധമൊന്നുമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിപരമായ ജനസ്വാധീനത്തെ നിദാനമാക്കിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നത്. പൗരസ്ത്യ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഒരാളുടെ സൗഖ്യവ്യയം, സുഭഗതയും, ആഭിജാത്യത്തിന്റെ അന്യതവുമാണ് അയാൾക്ക് വളരെ സ്വാധീനശക്തി നൽകുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ആജ്ഞാപരമായോ, ബുദ്ധിശക്തിയോ വലിയതായി അയാൾക്കുണ്ടായിരിക്കണമെന്നില്ല. നെഹറുവിന് ഇൻഡ്യയിലും, ജിന്നായിക്ക് പാക്കിസ്ഥാനിലുമുള്ള അപാരമായ ജനസ്വാധീനത്തിനു കാരണം, അവരുടെ ബുദ്ധിപരമായ കഴിവുകൾ പോലെതന്നെ അവരുടെ വ്യക്തിപരമായ ആകർഷണീയതയും,

അവരുടെ സമുന്തമായ സാമൂഹ്യനിലയുമാണ്. എവിടെയോ ദുരിതവും, വൈരുദ്ധ്യവും കാണുന്നിടത്തു് ഇങ്ങനെയുള്ള വ്യക്തികൾ സൗന്ദര്യവഞ്ചോദത്തിലേക്കെത്തിനോക്കാൻ അല്ലമായെങ്കിലും പ്രത്യേക നൽകുകയാണ്.

ഞാൻ പതിനാറു ചോദ്യങ്ങളാണുനയിച്ചിരുന്നതു്. അവ ഒരോന്നും ഒന്നിൽനിന്നു് ഒന്നിലേക്കു കടക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ക്രമീകരിച്ചു് പ്രധാന പോയിന്റുകൾ ഉത്തരങ്ങളിൽ സൂത്രത്തിൽ മാറ്റാനിടയാക്കാത്തവണ്ണം ഞാൻ ശരിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ ഇത്രയുമധികംപേർ കൂടിയിരുന്ന ഒരുസമരത്തിൽ അവയെ അപ്പടി ആശ്രയിക്കാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു. നൂററിയമ്പതു് വിദേശരാജ്യ പ്രതിനിധികൾ കൂടാതെ, ഉപപ്രധാനമന്ത്രിമാരായിരുന്ന തുൾ-ഡെ-വു, കുവോ മോജോ, കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റിന്റെ സെക്രട്ടറി ജനറൽ ലിൻചോ-ചു, ഉപവിദേശകാര്യമന്ത്രി വാഗ്-ചിയാ-സിയാംഗ് എന്നിവരും ഡന്നിഫിരെയായിരുന്നു. കൊറിയൻ യുദ്ധത്തെപ്പറ്റിയും ശരിയായ സന്ധിയാലോചനകളുടെ സാദ്ധ്യതകളെപ്പറ്റിയും ചെട്ടെന്നു ചോദിക്കുന്നതു് ആതിഥേയരോടു കാണിക്കുന്ന അപമര്യാദമായി ഗണിക്കപ്പെടുമെന്നു തോന്നിയതിനാൽ ഞാൻ അതിനു തയ്യാറായില്ല. അങ്ങനെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യം തോന്നുന്നവിധത്തിൽ നടപടികൾ പുരോഗമിക്കുമോയെന്നു് ഞാൻ ക്ഷമാപൂർവ്വം കാത്തിരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു.

ഒരുസന്ദർഭംകിട്ടിയതു ശരിക്കുപയോഗിക്കുവാനുള്ള ഉൽക്കണ്ഠയിൽ ഞാൻ ചെട്ടെന്നെഴുന്നേറ്റുനിന്നു. ഒരുദിഭാഷി എന്റെയരുകിൽ ഓടി എത്തി ചൗവോയോടുതന്നെ നേരിട്ടു് ഏതാനും ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നതിനനുവദനം തേടിയതു് ലോകത്തിൽ പലതൊറിലാരുണകളും ഉള്ളതുകൊണ്ടാണെന്നു ഞാൻ വിശദീകരിച്ചു. ഇൻഡ്യയിലുള്ള ഞങ്ങൾ സമാധാനത്തെപ്പറ്റി കേൾക്കാറുണ്ടു്. എന്നാൽ ലോകം ഒരു സംഘട്ടനസ്ഥിതിയിലാണ് കഴിയുന്നതു്. സമാധാനത്തെപ്പറ്റി ചൈനാക്കുള്ള ധാരണ സദയം വിശദീകരിക്കുമോ എന്ന് പ്രധാനമന്ത്രിയോടു ഞാൻ ചോദിച്ചു എങ്ങിനെയാണ് ആദർശങ്ങളിൽ വൈരുദ്ധ്യമുള്ള രണ്ടു തത്വസാഹിതകൾ സഹവർത്തിത്വത്തിൽ കഴിയുന്നതെന്നു് അദ്ദേഹം വിശദീകരിക്കുമോ?

ചൗ ചെസ്സു ചെറിയ പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞു് ആ ഹോളിൽ വ്യാപിച്ച മുകുത ഞാൻ ഭഞ്ജിച്ചു. പ്രതിഷേധസൂചകമായ നോട്ടങ്ങൾ എന്റെ ചുറ്റിൽനിന്നും എന്റെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞു. എന്തെന്നാൽ എന്റെ ചോദ്യത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സമാധാനമുന്നണി ശ്രമങ്ങളിലും സമാധാന ഉടമ്പടികളിലുമുള്ള സംശയം അന്തർഭവിച്ചിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രലാപങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരുന്ന ഒരു

ജനതെയുടെ നടുവിലായിരുന്നല്ലോ ഞാൻ നിന്നിരുന്നതു്. എന്നാൽ ചുരു-എൻ-ലായി എന്റെ നേരെ പുഞ്ചിരിയുണ്ടായി. എന്റെ ഇംഗ്ലീഷു ചോദ്യം അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയെന്നു എനിക്ക് കാണാമായിരുന്നു. എങ്കിലും ദ്വിഭാഷി ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ ഭാഷയിലേക്കു രാജ്യസഭയിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്തു തീരുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം കാത്തുനിന്നു. അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ മറുപടി നൽകി. "ഒന്നാത്തരം ഒരു ചോദ്യമാണ് നിങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. സമാധാനം രാജ്യാന്തരമണ്ഡലങ്ങളിൽ ഒരു കേന്ദ്രപ്രശ്നമായിരിക്കുകയാണ്. ചൈനയിലെ ജനങ്ങൾ സമാധാനകാംക്ഷികളാണ്. ചൈനീസ് ജനകീയ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ വിദേശനയത്തിലെ അടിസ്ഥാനതത്വം, രാജ്യത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യവും, രാജ്യാതൃത്തി, രാജ്യത്തിന്റെ പരമാധികാരം എന്നിവയുടെ സംരക്ഷണവും, എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുമായി രാജ്യാന്തരപരമായ സമാധാനവും, സൗഹൃദസഹകരണത്തിന്റെ പാലനവും, സാമ്രാജ്യദ്രഷ്ടിപ്രകൃത ആക്രമണത്തിന്റെയും യുദ്ധത്തിന്റെയും നയത്തിനു് നേരെയുള്ള പ്രതിഷേധവുമാണ്. കേന്ദ്രജനകീയ ഗവർണ്മെന്റു സംസ്ഥാപിച്ച സുദിനത്തിൽ ലോകത്തോടു മാവോ-സേ-തുഗ് പ്രഖ്യാപിച്ച, സമത്വം, പരസ്പരമായുള്ള പ്രയോജനം, രാജ്യാതിർത്തിയും പരമാധികാരവും സംബന്ധിച്ച പരസ്പരസമ്മതം എന്നിവ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഏതു വിദേശഗവർണ്മെന്റുകളോടും നയതന്ത്രപരമായ ബന്ധം ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ ചൈനീസ് ജനകീയ റിപ്പബ്ലിക്ക് സന്നദ്ധമാണെന്നു്. സോഷ്യലിസ്റ്റായാലും ജനാധിപത്യരാജ്യങ്ങളായാലും, മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളായാലും അവരുമായി സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം സാദ്ധ്യമാണെന്നു് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ സാമ്രാജ്യദുർമ്മോഹികളായ രാജ്യക്കാർ സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വത്തിനു് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. സമാധാനപൂർവ്വമായ മത്സരത്തെപ്പറ്റി അവർക്കു ഭയവുമാണു്. ഈ സാമ്രാജ്യദ്രഷ്ടിപ്രകൃതരാജ്യങ്ങൾ അവരുടെ ആക്രമണനയം വിദേശങ്ങളിൽ തുടരുന്നതിൽ നിന്നു പിന്മാറുവാനോ അവരുടെ സമരതന്ത്രങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാനോ വൈമനസ്സുള്ളവരാണ്. അവരെ ഞങ്ങൾക്കു് എതിർക്കാതിരിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതു് ശാശ്വതമായ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുന്നതു് ലോകത്തിലെ എല്ലാ ജനങ്ങളുടെയും ഉത്തമതാല്പര്യങ്ങൾക്കു് ആവശ്യമാണെന്നാണു്. അതുകൊണ്ടു് ആ സമാധാനം നേടുവാൻ സാദ്ധ്യവുമാണു്. സാമ്രാജ്യദുർമ്മോഹികളുടെ നയം പരാജയപ്പെടുത്തുവാനും സാധിക്കും. അതായതു് ലോകത്തിലെ സാമാന്യജനങ്ങൾ സമാധാനത്തിനു വേണ്ടി സമരം ചെയ്താൽ, സുസ്ഥിരമായ സമാധാനം

ആക്രമണപരമായ യുദ്ധങ്ങളെ തുരത്തി വിജയാഘോഷം നടത്തുകതന്നെ ചെയ്യും."

ഈ പ്രസംഗം ചൗ-എൻ-ലായുടെ സെക്രട്ടറി പുഷ്പ-ചാഗ് ആണ് ഞങ്ങൾക്കു വിവർത്തനം ചെയ്തത്. പു ഒരു സന്തത സഹചാരിയായി ചൗച്ചിന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ 1952 മെയ് മാസത്തിൽ വീണ്ടും പ്രധാനമന്ത്രിയെ കണ്ടപ്പോഴും പു കൂടെയുണ്ട്. അദ്ദേഹം നല്ല ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കും. ഹാർവാർഡ് സർവകലാശാലയിൽ ചേർന്ന് ധനതത്വശാസ്ത്രം അദ്ദേഹം പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചൈനായുടെ വിമോചനസമരം കഴിഞ്ഞു സ്വന്തം നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയ ചൈനാക്കാരിൽ പെട്ടയാളാണ് അദ്ദേഹം. സ്വരാജ്യസേവനത്തിന് കമ്യൂണിസം ഒരു മാർഗ്ഗമായി അംഗീകരിച്ചവരുടെ ഗണത്തിൽ അദ്ദേഹം പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടു പരിചയപ്പെട്ടതിൽനിന്നും അദ്ദേഹം ഒരു കാലത്തു ഇപ്പോഴത്തേതിൽനിന്നും സുഖപ്രദമായ ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾ ആസ്വദിച്ചിരുന്ന ആളാണെന്നും എനിക്കു മനസ്സിലായി. എന്നാൽ ഇന്ന് ചൈനയിലെ കമ്യൂണിസ്റ്റ് ജീവിതരീതിയിലെ അസുഖപ്രദമായ കഷ്ടപ്പാടുകളെ അദ്ദേഹം സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. മറ്റു പല യുവാക്കളെയും ഞാൻ അവിടെ കണ്ടതുടച്ചാലെ. ഇപ്പോഴത്തെ ഭരണാധികാരികളിൽ കീഴിൽ രാജ്യസേവനം നടത്തുന്നതിൽ എന്തോ ഒരു ആദ്ധ്യാത്മികസംതൃപ്തി അദ്ദേഹത്തിനും ഉള്ളതായി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ചൗ വിനുള്ള പല സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളും രീതികളും പുയിക്കുമുണ്ട്. തന്റെ യജമാനനോടുള്ള ഭക്തിയും അദ്ദേഹത്തിലുണ്ടെന്നു കാണുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഈ ഉത്തരം ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതാണ്. എന്നാൽ സാധാരണ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ഉരുവിടാറുള്ള "സാമ്രാജ്യദുർമ്മോഹവും, കമ്യൂണിസ്റ്റുലോകത്തിലെ സമാധാനകാഷ്ഠികളായ ജനങ്ങളും" എന്ന പ്രലപനത്തിൽ കവിഞ്ഞു എന്തെങ്കിലും അദ്ദേഹം പറയുമെന്ന് ഞാൻ ആശിച്ചു. ഞാൻ അറിയാൻ ആഗ്രഹിച്ചതു സമാധാനം എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ ആശയം എന്താണെന്നും, ആ ആശയം വിഭിന്നമായ അഭിപ്രായഗതികൾ ഉള്ള ജനവിഭാഗങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുന്നതിനെ ആദരിക്കുന്നുണ്ടോയെന്നുമായിരുന്നു. ചൈനീസ് ജനതയ്ക്കു സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിനുള്ള കലാവാസന സ്വായത്തമാക്കിയ സുദീർഘ പാരമ്പര്യമുണ്ട്. ആ പാരമ്പര്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നിൽ നിന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് കൺഫ്യൂഷ്യസിന്റെയും ബുദ്ധന്റെയും പുരാണപ്രസിദ്ധമായ വിജ്ഞാനം പ്രദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും കൂടെ പറയുമെന്ന് ഞാൻ ആശിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ വെറും വ്യർത്ഥമായ ഒരു ആശയായി

രന്നു അത്. സമാധാനം വിജയിക്കണമെങ്കിൽ അത് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും, അക്രമരാഹിത്യത്തിലും കൂടെ വിഭാവനം ചെയ്യാതെ സാധ്യമല്ലെന്നുള്ളത് എനിക്കു പരമബോധ്യമുള്ള ഒരു വസ്തുതയാണ്. അങ്ങനെയുള്ള സമാധാനം, ഒരുവന്റെയോ ഒരുവളുടെയോ, ഇഷ്ടംപോലെയുള്ള ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അംഗീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതു പ്രവർദ്ധമാകുക തന്നെ ചെയ്യും. ആ സമാധാനത്തിന് നിലനിൽക്കാൻ കഴിയും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കൂടുതൽ ബലംകൊണ്ട് സ്വയം മാറുള്ള വരുടെമേൽ അടിച്ചേല്പിക്കുകയല്ല അതു ചെയ്യുന്നത്. പിന്നെയൊ, എല്ലാ അനീതിപരമായ അവകാശവാദങ്ങളെയും എതിർക്കാനുള്ള നിശ്ചയദാർഢ്യംകൊണ്ടാണതു പ്രബലപ്പെടുത്തുന്നത്. തൃഗുണങ്ങൾ സഹിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയാണ് മനുഷ്യർക്കു വേണ്ടത്. അല്ലാതെ മൃഗീയശക്തികൊണ്ട് തങ്ങളുടെ ഇംഗിതങ്ങൾ മാറാൻ വരുടെ മേൽ അടിച്ചേല്പിക്കുകയല്ല. അനേകായിരം ഇൻഡ്യാക്കാർ സഹിച്ചു വേദനകളിൽനിന്നു ഉടലെടുത്ത ഇൻഡ്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യം അവസാനം ഇൻഡ്യയും ബ്രിട്ടനുമായുള്ള സൗഹാർദ്ദവേട്ടയിലേക്കാണ് നയിച്ചതെന്ന് എനിക്കറിയാം. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും സംരക്ഷണത്തിന്റെ പേരിൽ നടന്ന രണ്ടു ലോകമഹായുദ്ധങ്ങൾ, രാഷ്ട്രങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സമാധാനത്തിലേക്കല്ല നയിച്ചതെന്നു നാം കണ്ടു.

ചൗ നൽകിയ ഉത്തരം വളരെയധികം പറയാതെ വിട്ടു. എന്നാൽ ചോദിച്ച പ്രശ്നത്തിൽനിന്നു വഴുതിപ്പോകാതെ അതിൽ തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ നിർത്തുവാനുള്ള എന്റെ അടുത്ത ചോദ്യത്തിന് പെട്ടെന്നു ഞാൻ ചിന്തിച്ച രൂപം കൊടുക്കേണ്ടി വന്നു. എന്നാൽ അതു ഞാൻ ദ്രുതഗതിയിൽ നിർവഹിക്കുന്നതിനിടയ്ക്ക് ദ്വിഭാഷി മറ്റൊരു സൂചിത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കു മാറി. അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു, ഏഷ്യൻരാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സൗഹാർദ്ദം സംസ്ഥാപിക്കുന്നതിനു പേണ്ടി ചെന്നു ഒരു ഏഷ്യൻ സൗഹാർദ്ദസമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടണമെന്ന്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ ചോദ്യം ഏഷ്യൻജനതകൾ തമ്മിലുള്ള ഐക്യം സമാധാനം സുശക്തമാക്കാനും, അവരെ അക്രമണത്തിൽനിന്നു സംരക്ഷിക്കുവാനും പര്യാപ്തമാകുമോയെന്നു ചോദിക്കുവാൻ എനിക്കു സന്ദർഭം ലഭിച്ചു. അങ്ങനെയൊരു ഐക്യം ഒരു പ്രാദേശികകൂട്ടുകെട്ടായി പരിഗണിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നും, അതു സമാധാനത്തിന്റെ നേരെയുള്ള ഒരു ഭീഷണിയായി കണക്കാക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നും ഞാൻ ചോദിച്ചു. ഞാൻ ആ ചോദ്യം ചോദിച്ചപ്പോൾ ഒക്ടോബർ ഒന്നാംതീയതിയിലെ സൈനികപരേഡിൽ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട ഏഷ്യൻ ഐക്യമെന്ന മുദ്രാവാക്യം എന്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുസമരതന്ത്രത്തിൽ ഇതിന്

എതു സ്ഥാനമാണുള്ളതെന്നാണു് എനിക്കിയേണ്ടിയിരുന്നതു്. പ്രധാനമന്ത്രി ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു:—

“ചൈന, ഇൻഡ്യ, ബർമ്മ, ഇൻഡോനേഷ്യ, പാക്കിസ്ഥാൻ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങളും ജപ്പാൻകാർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള മറ്റെല്ലാ ഏഷ്യൻജനതയും അവരുടെ ഐക്യം സംശയമാക്കുകയും സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി സമാരംഭം നടത്തുകയും ചെയ്താൽ, നിശ്ചയമായും അമേരിക്കയിൽനിന്നും മറ്റു സാമ്രാജ്യദൃഷ്ടിപ്രദരൂപരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള ആക്രമണത്തെ നേരിടാൻ അവർക്കു കഴിയുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഐക്യം ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതു് ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ ജനങ്ങളുടെ ഐക്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു സഭാവനയായിരിക്കും. ഒരു വിധത്തിലും അതിനൊരു തടസ്സമായിരിക്കയില്ല. ഏഷ്യൻജനതയുടെ ഈ ഐക്യം ലോകസമാധാനം സംരക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടിയും ആക്രമണപരമായ യുദ്ധങ്ങളെ എതിരിടാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടു കൂടി ഏഷ്യൻ ജനതയുടെ ഐക്യം ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു് ലോകസമാധാനത്തിനു് അതൊരു ഭീഷണിയായിത്തീരാൻ സാദ്ധ്യതയില്ല. ഏഷ്യൻ ജനതയുടെ ഐക്യം ലോകസമാധാനത്തിനു് ഒരു ഭീഷണിയാണെന്നു പറയുന്നതു് തന്നെ അമേരിക്കയും മറ്റു സാമ്രാജ്യദുർമ്മോഹികളുമാണു്. അവരാണു് ഏഷ്യയിൽ സൈനികആസ്ഥാനങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചും, ജപ്പാന്റെ പുനരായുധീകരണം സാധിച്ചും, ആക്രമണപരമായ അവരുടെ യുദ്ധശ്രമങ്ങൾ വിപുലപ്പെടുത്തിയും ഏഷ്യയിലെ സമാധാനത്തെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നതു്.” കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആശയഗതിയിൽ ഐക്യം എന്നു പറയുന്നതു് പശ്ചിമരാജ്യങ്ങൾക്കെതിരായുള്ള ഐക്യമാണു്. സമാധാനം എന്നു പറയുന്നതു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു സമാധാനവുമാണു്. ഏഷ്യയിലെ പുതിയ രാഷ്ട്രങ്ങൾ പോലും സ്വതന്ത്രവർമെന്റുകളായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ആ രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങളോടുമാത്രമാണു് ഈ ഐക്യാഭ്യർത്ഥന നടത്തുന്നതു്. ഇൻഡോചൈന, തായ്‌ലാൻഡ്, മലയാ എന്നീ രാജ്യങ്ങളെ ഏഷ്യൻ ലിസ്റ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി പറയാഞ്ഞതു തന്നെ ശ്രദ്ധേയമാണു്.

ഒരു സാമ്പത്തികവിദഗ്ദ്ധനെ സപയം വിളിച്ചിരുന്ന മറ്റെൊരു സംഘാംഗത്തിനു് ചോദ്യം ചോദിക്കാനുള്ള സന്ദർഭമായിരുന്നു പിന്നത്തേതു്. ഒരു ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നതിനു പകരം ഒരു പ്രസംഗമാണു് അദ്ദേഹം നടത്തിയതു്. ചൈനയിലെ സാമൂഹ്യഘടനയിൽ വിവിധ വർഗ്ഗങ്ങളുൾപ്പെട്ട കെട്ടുപാടിനെയും, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വിവിധ പാർട്ടികൾ ഉൾപ്പെട്ട രാഷ്ട്രഘടനയേയും പററിയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിപാദനം. അദ്ദേഹം പ്രസംഗം സമാപി

പ്പിച്ചത് ചൈനീസ് ജനായത്ത ഭരണം ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് സ്റ്റേറായി പരിവർത്തനം ചെയ്യുവാൻ എത്രകാലമെടുക്കുമെന്നും മുതലെടുപ്പ്, വാണിജ്യം സാങ്കേതികവകുപ്പിൽപ്പെട്ട് ജോലിക്കാർ, ജനസംഖ്യ എന്നിവ സംബന്ധിച്ചുള്ള സാമ്പത്തിക പരിപാടി എന്താണെന്നും ചോദിച്ചുകൊണ്ടാണ്. ചൈനായുടെ സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതി ഒരു സങ്കീർണ്ണ വ്യവസ്ഥിതിയാണെന്നുള്ളത് ചൗ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം മറുപടി നൽകി. “ചൈനായുടെ സാമ്പത്തികാഭിപ്രായയുടെ ഭാവി, വ്യവസായങ്ങളുടെ ഉടമ സ്റ്റേയിററിനായിരിക്കുകയും, കൃഷി കൂട്ടുമയിലാക്കുകയുമാണ്. എന്നാൽ വളരെക്കാലം കൊണ്ടേ ഇതു സാധിക്കൂ. ചൈനീസ് ജനതയുടെ ആലോചനയോടും അനവാദത്തോടും കൂടിയായിരിക്കാതെങ്ങൽ സോഷ്യലിസത്തിലോട്ടു പ്രവേശിക്കുന്നതു്. ഓരോ കാൽവയ്പ്പും നിശ്ചയം വരുത്തി മാത്രമേ മുമ്പോട്ടു വയ്ക്കൂ”

ചൈനായുടെ സാമ്പത്തികനിലയുടെ അസ്വസ്ഥതയാലോചിച്ചാൽ, വിദേശസഹായവും, സാങ്കേതിക സാമർത്ഥ്യവും സ്വാഗതം ചെയ്യുകയില്ലേ എന്നു ചോദിക്കുവാൻ ചൗവിന്റെ ഉത്തരം എനിക്കു സന്ദർഭം നൽകി. “ഞങ്ങളുടെ രാജ്യം വ്യവസായികരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ പല വൈഷമ്യങ്ങളും നേരിടേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ആ വൈഷമ്യങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തം ശക്തികൊണ്ട് തന്നെ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു ഞങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും ഞങ്ങളോടു സൗഹാർദ്ദപൂർവ്വം വർത്തിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും ഞങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളോടു സഹതാപമുള്ള ജനതകളിൽ നിന്നും സഹായങ്ങൾ ഞങ്ങൾ സ്വാഗതം ചെയ്യും. യന്ത്രസാമഗ്രികളും, സാങ്കേതിക സാമർത്ഥ്യവും സംബന്ധിച്ച സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ നിന്നും; പൂർവ്വജർമ്മനിയിൽ നിന്നും പൂർവയൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും ഗണ്യമായ സഹായങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു കൊല്ലങ്ങളായി അസംസ്കൃതസാധനങ്ങൾ കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിൽ ദക്ഷിണ പൂർവേഷ്യൻ രാജ്യങ്ങൾ വളരെ സഹായകമായിരുന്നു. ഉദാഹരണമായി റെയിൽവെ അഡ്മിനിസ്റ്റേഷൻ ഞങ്ങൾ പാിച്ചതു് സോവിയറ്റ് റഷ്യയിൽ നിന്നാണ്”.

ജനസംഖ്യ പ്രശ്നത്തെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് ചൗ നൽകിയതു് മാർക്സിസ്റ്റുകൾ സാധാരണകൊടുക്കാറുള്ള മറുപടിയാണ്. ഒരു ഗ്രന്ഥകാരനായിരുന്ന ആൾ സന്ദർഭത്തിനൊത്തു സാമ്പത്തിക വിദഗ്ദ്ധനായി മാറിയ ദേഹമാണ് കമ്പോമോ-ജോ അദ്ദേഹം 1949-ൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. “ചൈനായിലെ ഭക്ഷ്യപ്രശ്നം അമിതമായ ജനവർദ്ധന

കൊണ്ട് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതല്ല. അമിതമായ സാമ്പത്തിക ചൂഷണം, വിദേശമുതലാളിത്വം ചൈനയിൽ തന്നെയുള്ള കൊള്ള തൊഴിലാളിയായി ചേർന്നു നടത്തിയതിന്റെ ഫലമാണ്. ഇങ്ങനെ ചൂഷണം നടത്തിയവരുടെ നേർക്കുള്ള തിരിച്ചടിയെ ചൈനീസ് ജനത ഇപ്പോൾ നടത്തുകയാണ്. ജനസംഖ്യ വീണ്ടും വർദ്ധിക്കുമെങ്കിലും സമീപ ഭാവിയെ തന്നെ ചൈനയിൽ യാതൊരു ഭക്ഷ്യപ്രശ്നവും അവശേഷിക്കുകയില്ല. "ചുറ്റും സന്ദർഭത്തിൽ പറഞ്ഞതിപ്രകാരമാണ് "ഞങ്ങൾക്കു വിസ്തൃതമായ ഭൂമിയാണുള്ളതു്. ഇനിയും കൃഷി ചെയ്യാതെ കിടക്കുന്ന പ്രദേശം വളരെയുണ്ടു്. ഞങ്ങളുടെ നദീതടപദ്ധതികൾക്കും ജലസേചന സംരംഭങ്ങൾക്കും ധാരാളം തൊഴിലാളികളെ ആവശ്യമുണ്ടു്. ജനസംഖ്യയുടെ പ്രശ്നം അതുകൊണ്ടു് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നില്ല തന്നെ." അധികസിതരാജ്യങ്ങളിലെ ഏകമുതൽ കൂലികൊണ്ടു തൊഴിലാളികളാണ്. ഇവിടെ ഉന്നയിച്ച മാർക്സിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തം വ്യവസായത്തിനുള്ള മുതൽമുടക്കു കണ്ടെത്തുകയെന്നല്ലാതെ, ജനങ്ങളുടെ ജീവനത്തോടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന പ്രയത്നങ്ങളിലല്ല ശ്രദ്ധപതിക്കുന്നതു്.

കൊറിയൻ യുദ്ധവും, സന്ധിയാലോചനകളും സംബന്ധിച്ചു് ഒരു ചോദ്യം ചൗവിനോടു ചോദിക്കുവാൻ ഞാൻ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. സമയാ ദ്രുതഗതിയിൽ പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ ചോദ്യം ചോദിക്കാതെ വിട്ടാൽ ഈ പൊതുസന്ദർശനത്തിന്റെ കഥയിൽ കാര്യമായ എന്തെങ്കിലും നടന്ന പ്രതിതി ജനിപ്പിക്കുകയില്ലെന്നു തോന്നും ഞാൻ ഈ ആശയം മനസ്സിൽ കൂടെക്കൂടെ തട്ടിക്കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവസാനം ഞാൻ സാദാഷണം ഈ വിഷയത്തിലേക്കു് അടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു. പെട്ടെന്നു് ഈ ചോദ്യത്തിലേക്കു കടന്നതായി തോന്നിക്കുതല്ലോ. അതുകൊണ്ടു് എന്റെ ചോദ്യം ഇങ്ങനെയാക്കി. പ്രജായത്ത ഭരണരീതി അല്ലെങ്കിൽ ധൈര്യം സിദ്ധിയിൽ ഒരു വ്യക്തിക്കു അവന്റെ നന്മ എന്താണെന്നു വെച്ചാൽ അതു് തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ അവനു് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടു്. സേപ്റ്റോധിപത്യത്തിൽ നേരെ മറിച്ചു വളരെപ്പേരുടെ നന്മയെന്താണെന്നു് തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള അവകാശം ഒരു വ്യക്തിക്കോ, ഒരു സാമൂഹത്തിനോ നൽകുന്നു. ഈ രണ്ടു ആശയങ്ങൾ കൂടെ ചേർത്തിന്നുവരുന്നതു് ഒരു പരിശ്രമമാണു് പ്രജായത്ത സേപ്റ്റോധിപത്യമെന്നും അഥവാ ധൈര്യം സിദ്ധിയിൽ ധൈര്യം സിദ്ധിയിൽ ചൈന നടത്തുന്നതു്. ഇതു് എങ്ങനെ സാധിക്കും? ആ പേരുതന്നെ പാസ് പാസ് വിരുദ്ധമായ രണ്ടു ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണു്.

ഈ ചോദ്യം കേവലം താത്വികമായ ഒന്നാണെന്നും, അതിനു ചൗവിന്റെ മറുപടി എന്തായിരിക്കുമെന്നും എനിക്കറി

യാമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യത്തു പ്രജായത്ത്
 ഞെപ്പാറി പറയുന്നതെല്ലാം അപ്പടിസ്ഥാനീകരിക്കുവാൻ ഞാൻ തയാ
 റില്ലായിരുന്നു. വെമ്പ് അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കുന്നതിന്റെ മറ്റൊര
 യീതന്നു ഈ ചോദ്യം, അദ്ദേഹം പാഞ്ഞ വാക്കുകൾ അതേ രൂപ
 ണ്തിൽ അദ്ദേഹം വീണ്ടും വായിച്ചു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു നിയമിച്ച്
 എന്റെ പക്കൽ ഇല്ല. എന്നാൽ ഞാൻ കുറിച്ചുത്ത നോട്ടുകൾ
 ഒരു വിധം സാപൂർണ്ണമായിരുന്നു. വ്യത്യസ്തങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലാത്ത
 വിധത്തിൽ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചെന്ന
 ഇങ്ങനെ മറുപടി നൽകി: “പ്രജായത്ത് ഭരണരീതിയുമാ, സേപ്റ്റോ
 ധിപത്യവും ചൈനയിലെ രാഷ്ട്രീയമായികാരത്തിന്റെ രണ്ടു
 വശങ്ങളാണ്. ചെറുകർഷകർ, തൊഴിലാളികൾ, ഇടത്തരക്കാ
 രായ ബുർഷ്വാസികൾ, ദേശീയബുർഷ്വാസികൾ, ഇവരെല്ലാം
 കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ്. ഈ വർഗ്ഗക്കാ
 ളെല്ലാം പ്രജായത്ത് പരമായ അവകാശങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവർക്ക്
 എല്ലാ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളുമുണ്ട്—പ്രസ്താവസ്വാതന്ത്ര്യം, പത്രപ്രച
 ളനസ്വാതന്ത്ര്യം, സംഘടനാസ്വാതന്ത്ര്യം, മതവിശ്വാസ
 സ്വാതന്ത്ര്യം, ഇവയെല്ലാമുണ്ട്. അവരാണ് വർമെൻറിനെ തെര
 ഞെത്തുകുന്നത്. ജനങ്ങളുടെ ഡെമോക്രസി എന്നു പറയുന്ന
 തിന്റെ അർത്ഥം ഇതാണ്. ചൈനയിലെ ഈ ജനങ്ങൾ പരാ
 ജിതരായ മറ്റു വർഗ്ഗക്കാരുടെ മേൽ സേപ്റ്റോധിപത്യം നട
 ത്തുന്നു. വലിയ ഭൂമിമേൽ, അധികാരപ്രമത്തരായ മുതലാളികൾ,
 കമിനാങ്ങ് എന്നിവരെല്ലാം ആ വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നു. ഈ
 വർഗ്ഗങ്ങളിൽ പെട്ട വ്യക്തികൾക്ക് സ്വയം പരിവർത്തനം ചെയ്യാ
 നുള്ള സന്ദർഭസൗകര്യങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെ ജനങ്ങൾക്കു
 ജനാധിപത്യസ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്, മറ്റുള്ളവരുടെ മേൽ സേപ്റ്റോ
 ധിപത്യവും. ഈ രണ്ടും പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളല്ല. അവ ഏകീ
 ഭവിച്ചു വർത്തിക്കുന്നു.”

സ്വന്തം ഇഷ്ടംപോലെ പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം
 കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നേതൃത്വം വകവെക്കുന്നില്ലെന്നു വാദിക്കുവാൻ
 ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. എന്നാൽ ചെന്ന മറുപടി പറഞ്ഞുകൊ
 ണ്ടിരുന്നപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ കൊറിയൻ പ്രശ്നത്തെ
 പറ്റിയിരുന്ന ചോദ്യം കഴിവുള്ളിടത്തോളം മാർദ്ദവപ്പെടുത്തി
 ചോദിക്കാൻ ഞാൻ തയാറാകുകയായിരുന്നു. ഞാൻ എഴുതിക്കൊ
 ട്ടുത്ത പ്രശ്നാവലിയിൽ പകുതി ചോദ്യങ്ങളും കൊറിയയെ
 പറ്റിയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇത്ര വളരെ ആളുകൾ സംബ
 ധിച്ച ഒരു സദസ്സിൽ എപ്പോഴും മറ്റു ചോദ്യക്കാരുടെ
 വിഷയങ്ങളുടെയിടയിൽക്കൂടെ ഒരിക്കൽ മാത്രം ഈ വിഷയം
 കൊണ്ടുവരാൻ എന്നിരിക്കു കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. എന്റെ ചോദ്യം
 ഇതായിരുന്നു. കൊറിയയിൽ ചൈന സംസ്ഥാപിക്കുവാൻ

ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്താണ്? യു. എൻ സൈനുകുങ്ങൾ 38-ാം സമാന്തര രേഖയിലേക്കു പിൻവാങ്ങുന്നത്, കൊറിയയിൽ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രാഥമിക നടപടിയായി ചൈന വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇങ്ങനെ പിൻമാറിയാൽ, ഉത്തര ദക്ഷിണ കൊറിയയുടെ സമാധാനപരമായ സംയോജനം സാധിക്കുന്നതുവരെ, അവ തമ്മിലുള്ള അതിർത്തിരേഖയായി 33-ാം സമാന്തര രേഖ ഗണിക്കപ്പെടുമെന്നുള്ളതിന് ചൈന ഉറപ്പുനൽകുമോ? പുവ്ലേഷ്യൻ പ്രശ്നങ്ങളുടെ ആകെക്കൂടിയുള്ള പരിഹാരത്തിൽ നിന്നു വേർതിരിച്ചു, കൊറിയൻ പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി പര്യാലോചിച്ചു എത്രയും വേഗം കൊറിയൻ ജനതയുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾക്ക് ഒരു അറുതി വരുത്താൻ സാധ്യമല്ലെ?

ഈ ചോദ്യം 1951 ഒക്ടോബറിചാണ് നടന്നത്. സന്ധി സംഭാഷണങ്ങൾക്ക് ഒരു അവസാനം കാണാതെ അപ്പേഴ്സും തുടരുകയാണ്. ചൗ-എൻ-ലായി ശരിയായി ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകിയിരുന്നെങ്കിൽ, ആ മറുപടിക്ക് ഈ സാഹചര്യത്തിൽ വളരെ പ്രാധാന്യം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം വെറുതെ അമോരിക്കയ്ക്ക് എതിരായി പറയുന്ന ആക്രമണാരോപണങ്ങളും, ചൈനയുടെ സമാധാനകാക്ഷയ്ക്കു ആവർത്തിച്ചു പറയുകമാത്രമേ ചെയ്തുള്ളൂ. "നീതിപൂർവകവും ന്യായയുക്തവുമായ ഒരു തീരുമാനം ഇപ്പോൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സന്ധിസംഭാഷണങ്ങൾ വഴിയായി വേഗം തന്നെ ഉണ്ടാകുമെന്നാണ് ചൈനയ്ക്കിടയിലെ ജനങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. വെടിവയ്പ്പു നിറുത്തുകയും, യുദ്ധവിരാമവുമാണ് കൊറിയൻ പ്രശ്ന പരിഹാരത്തിനുള്ള പ്രഥമ നടപടി. ഈ പ്രഥമ നടപടിക്കുശേഷം മാത്രമേ കൊറിയൻ പ്രശ്നം സംബന്ധിച്ചും പൂർവ്വേഷ്യയിലുള്ള മറ്റു പ്രശ്നങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചുമുള്ള സമാധാനപരമായ പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളിലേക്കു നമുക്കു കടക്കുവാൻ കഴിയൂ. അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യപ്രവർത്തകർ ഈ വഴിയെ പോകാൻ വിസമ്മതിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം. എന്നാൽ ഈ മാർഗ്ഗം വെട്ടിത്തൂക്കാൻ, ചൈനീസ് ജനതയുടേയും, കൊറിയൻ ജനതയുടേയും, ലോകമൊട്ടുക്കുള്ള ജനങ്ങളുടേയും സഹായവും നിരന്തരവുമായ പ്രയത്നംകൊണ്ടു സാധിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമുണ്ട്."

നേരം രാത്രി 2 മണി കഴിഞ്ഞു. എന്റെ ചോദ്യങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ് യുക്തമെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. ആ മുറിയിലുണ്ടായിരുന്ന മറ്റുള്ളവരുടെ നേക്ക് തിരിഞ്ഞു ചൗ ചോദ്യങ്ങൾ ക്ഷണിച്ചു. ഇൻഡോനേഷ്യയിൽ നിന്നുവന്ന ഒരു പ്രതിനിധി അതുവരെ മുൻമായി അവിടെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം എഴുന്നേറ്റുനിന്നു, മാനന്യര്യപ്രശാന്തതയും സ്തുതിക്കുന്ന ഭാവത്തോടുകൂടി പത്തു മിനിറ്റുനേരം സ്വന്തം ഭാഷയിൽ സാസാ

രിച്ചു. അദ്ദേഹം നല്ല ഒരു വാഗ്മിയായിരുന്നു. ഇൻഡയാനേ
 ഷ്യൻ ഭാഷയ്ക്ക് ഒരു ശക്തിയും ഗാംഭീര്യവുമുണ്ട്. പ്രസംഗം പരി
 ഭാഷപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞയുടനെ എല്ലാവർക്കും തോന്നി എന്തോ
 സംഭവിച്ചുവെന്നു്. ഗാഢമായ ഒരു മൂർത്ത അവിടെ വ്യാപിച്ചു.
 ഇൻഡോനേഷ്യക്കാർ ചോദിച്ചതിതാണ് "ദക്ഷിണ പൂർവ്വേ
 ഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ പലയിടത്തും അധിവസിക്കുന്ന ചൈനക്കാ
 റെ സംബന്ധിച്ച ചൈനായുടെ നയമെന്താണ്? അവർ താമസി
 ക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിലെ പൗരത്വം സ്വീകരിച്ചു തദ്ദേശീയരായി കഴി
 യുകയാണോ അതോ ചൈനായുടെ സാമ്രാജ്യ വിപുലീകരണത്തി
 നുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമായി അവരെ കരുതുകയാണോ?"

കമ്മ്യൂണിസവും, സാമ്രാജ്യ ദൃഷ്ട് പ്രകൃതവും ഒന്നിച്ചു പ്രവർ
 ത്തിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥിതിയാണ് ഏഷ്യയിലും, പൂർവ യൂറോപ്പിലും
 വാസ്തവത്തിൽ നിലവിലിരിക്കുന്നതു്. ചോദ്യം പരമവും ആ
 ക്ഷേപകരവുമായിരുന്നു. ചൗ അതെ രൗദ്രതയോടുകൂടി ആദ്യം
 പ്രത്യക്രമണം നടത്തിയെങ്കിലും, വളരെ ആതിഥേയമര്യദായുള്ള
 ഒരാളായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അധിക നേരം സ്വയം മാനം സംസാരി
 ക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ക്ഷോഭത്തിന്റെ അനന്വിമിഷമായ ഒരു
 പ്രസ്താവണം കയ്യുടെ സുന്ദരമായ ചലനത്തിലും സ്വരത്തിൽ
 പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഒരു പരമതയിലും മാത്രം എറിഞ്ഞടങ്ങി. എ
 ന്നാൽ ആ കോപം രണ്ടുത്തരങ്ങൾ ആ ചോദ്യത്തിനു് ലഭിക്കുവാൻ
 എനിക്കുവസരം നൽകി. ഒന്നു ഞാൻ തന്നെ കുറിച്ചുട്ടത്ത ഉത്ത
 രമായിരുന്നു. മറ്റേതു് എന്റെ കുറിപ്പു് ഔദ്യോഗികമായ തിരു
 തലുകൾക്കു് സമർപ്പിച്ച ശേഷം തിരിച്ചു കിട്ടിയ ഉത്തരമായിര
 ന്നു. ഈ പ്രസ്താവണം ഹാൻ സിന്റെ റിപ്പോർട്ടുകൾ ഞങ്ങളുടെ
 ഫയലിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു് വിരോധമില്ലെന്നു് ചൗ ഞങ്ങളെ
 അറിയിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പു് "അ
 തിന്റെ ഒരു പ്രതി ഔദ്യോഗികമായ തിരുത്തലിനു് അയയ്ക്കണ
 മെന്നും, സംഭാഷണം പരിഭാഷപ്പെടുത്തുമ്പോൾ പല തെറ്റുകളും
 സംഭവിക്കാമെന്നും" അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഈ രണ്ടു രൂപങ്ങൾ
 തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ചൈനായുടെ നയത്തിലേക്കു വെളിച്ചം
 വീശി. എന്റെ കുറിപ്പിൽ ഞാൻ എഴുതിയ ഉത്തരം ഇങ്ങനെ
 യാണ്.

"ദേശീയതയുടെ പ്രശ്നം അടുത്തകാലത്തുമാത്രം ഉദിച്ചുവന്ന
 ഒന്നാണ്. ദക്ഷിണ പൂർവ്വേഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ ചിലതു് ദേശീയ
 പൗരത്വം സംബന്ധിച്ചു് അവരുടെ സ്വന്തമായ നിയമങ്ങൾ നട
 പ്പാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. മറ്റുള്ള രാജ്യങ്ങളുമായി ഈ പ്രശ്നം സംബ
 ന്ധിച്ചു് ചർച്ചകൾ നടത്താൻ ഞങ്ങൾ ഒരുക്കമാണു്, വിമോ
 ചനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ജനത
 പുറത്തുനിന്നു വരുന്ന സ്വാധീനശക്തികളെ സാശയന്തോടുകൂടി

യാൺ വീക്ഷിക്കുന്നതെന്ന് ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. എന്നാൽ നാം സത്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കണം. നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ മൂന്നാഴ്ചകൾ ചൈനയിൽ താമസിച്ചു ഇവിടത്തെ സ്ഥിതിഗതികളുടെ കടുത്തവശവും വെളുത്തവശവും നേരിട്ടുകണ്ടു. നാം കണ്ട കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അറിവ് നമുക്കുണ്ടായിരിക്കണം. ഡച്ചുകാരനായി ഇൻഡോനേഷ്യ നടുത്തു സമരത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു സഹതാപമാണുള്ളതു്. ഇപ്പോൾ അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യ ദുഷ് പ്രഭുത്വത്തിനെതിരായി അവർ നടത്തുന്ന സമരത്തിലും ഞങ്ങൾക്കു സഹതാപമുണ്ട്. ജപ്പാന്റെ ആക്രമണത്തിന്റെ ഫലമായും ഇൻഡോനേഷ്യ ദുരിതങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. അതു പോലെയുള്ള കഷ്ടപ്പാടുകൾ ചൈനയും സഹിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളും വിദേശീയരുടെ സാമ്രാജ്യ ദുർമ്മോഹത്തിന് ഇരയായിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് നമ്മൾ തമ്മിൽ പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കേണ്ടതാണ്. നിങ്ങൾ ചൈനീസ് ജനതയെ മനസ്സിലാക്കണം. കൊറിയൻ ജനതയ്ക്കും വിയറ്റ്നാമിലെ ജനങ്ങൾക്കും എതിരായി ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വാർ നടത്തിയിട്ടുള്ള ആക്രമണങ്ങളെ ഞങ്ങൾ നീതീകരിക്കുന്നില്ല. അവയെ ഞങ്ങൾ പ്രതിഷേധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള അബദ്ധങ്ങൾ ഇറിയും കാണിക്കയില്ലെന്ന് ഞങ്ങൾ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുകയാണ്. ചൈനീസ് ജനാധിപത്യം ഒരിക്കലും സാമ്രാജ്യ ദുഷ് പ്രഭുത്വപരമായിരിക്കയില്ല. ഞങ്ങൾ ആക്രമണത്തെ ചെറുക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ തന്നെ മറ്റുള്ളവരുടെ നേക്ക് ആക്രമണം അഴിച്ചു പിടുകയില്ല. സാമ്രാജ്യ ദുർമ്മോഹികൾ ഞങ്ങൾക്ക് എതിരായി കിംവദന്തികൾ പ്രചരിപ്പിച്ചു അവരുടെ ആക്രമണപരമായ ഉദ്ദേശങ്ങൾ സാധിക്കാനും നമ്മുടെ ഐക്യ ശിഥിലപ്പെടുത്താനും ശ്രമിക്കുകയാണ്. ഔദ്യോഗിക റിപ്പോർട്ട് ഇങ്ങനെയാണ്.

സാമ്രാജ്യ ദുഷ് പ്രഭുത്വത്തിന്റെ മർദ്ദനങ്ങൾ സഹിച്ചിരുന്നവരോ, സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരോ ആയ രാജ്യക്കാരായതുകൊണ്ട് നാം തമ്മിൽ പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഇൻഡോനേഷ്യൻ പ്രതിനിധി സംഘത്തിൽ പെട്ട മഹമ്മദ് താബ്രാനി അതുകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കണം ചൈനീസ് ജനത എത്രമാത്രം സഹതാപബുദ്ധിയോടുകൂടിയുള്ളവരാണെന്ന്. വളരെക്കാലം അവർതന്നെ മർദ്ദനമനുഭവിച്ച ശേഷം ലോകത്തിലെ എല്ലാ മർദ്ദിത ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും, പ്രത്യേകിച്ചു ഏഷ്യയിലുള്ള മർദ്ദിതർക്കുവേണ്ടിയും അവർ നില്ക്കുകയുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിലെ സാമന്ത സമ്പ്രദായ ഭരണകാലത്തു് ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാർ കൊറിയ വിയറ്റ്നാം തുടങ്ങിയ ഏഷ്യയിലെ ഞങ്ങളുടെ സഹോദര രാജ്യങ്ങളെ

ളുടെ നേക്കു ആക്രമണം നടത്തിയിട്ടുള്ള വസ്തുത ഞങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ അത് സാമന്ത ദുഷ്പ്രഭുത്വകാലത്തു് അവർ ചെയ്ത ഒരു അപരാധമാണു്. ചൈനയിലെ അന്നത്തെ ആധിപത്യത്തിന്റെ പാതകകൃത്യമാണതു്. ഇവയെല്ലാം ഞങ്ങൾ പ്രതിഷേധിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണു്. സാമ്രാജ്യ ദുർമ്മോചികളെ ഞങ്ങൾ ഇവിടെനിന്നും ഓടിച്ചു കഴിഞ്ഞു; സാമന്തശക്തികളെ നിർമ്മാജ്ജനാ ചെയ്തു. പുതിയജനകീയചൈന ഒരു വിധത്തിലും അങ്ങനെയുള്ള ഒരു കാര്യം ചെയ്യുകയില്ലെന്നുറപ്പു, പറയാം. ഈ സാധാരണത്തിൽ ഇൻഡോനേഷ്യയിൽ നിന്നു വന്ന സ്നേഹിതന്മാരുൾപ്പെടെ ഇവിടെ സന്നിഹിതരായിട്ടുള്ള എല്ലാവരും പിക്കിംഗിലും, ഇനിയും നിങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും എത്ര സൗഹാർദ്ദപൂർവ്വം, ഉൽസാഹപൂർവ്വമാണു് നിങ്ങളെ ചൈനയിലെ ജനങ്ങൾ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതെന്നു് നിങ്ങൾ കാണുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. പുതിയ ചൈന ആക്രമണത്തെ എതിർക്കുന്നു. അന്യരുടെ നേക്കു് ഞങ്ങൾ തന്നെ അതു് ആരംഭിക്കുകയില്ല. അവസാനമായി സാമ്രാജ്യവാദികൾ ഞങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരുടെ നേക്കു് ആക്രമണം ആരംഭിക്കുമെന്നു് കിംവദന്തികൾ പ്രചരിപ്പിച്ചു വരുന്ന സംഭവവും ഞാൻ നിങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കട്ടെ. നിങ്ങൾക്കതു വിശ്വസിക്കാൻ സാധിക്കുമോ? നമ്മിൽ പരസ്പര സംശയങ്ങളും മൽസരങ്ങളും ഇളക്കിവിട്ടു് അവരുടെ ആക്രമണപരമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ സാധിക്കാനാണു് അവർ ആശിക്കുന്നതു്. സമാധാന പ്രേമികളായ നാം യോജിച്ചു നിൽക്കണം. സാധാരണ പറയുന്ന ഈ മുന്നറിവു നാം മനസ്സിൽ വയ്ക്കേണ്ടതാണു്. “പോക്കററടിക്കാരെ സൂക്ഷിക്കണം”;

ഞാൻ എന്റെ പ്രസ്സിഡ്ജോർട്ടിന്റെ പ്രതി തിരുത്തലിനായി അടുത്ത ദിവസം തന്നെ അയച്ചു. മൂന്നു ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാണു് അതു് തിരിച്ചുകിട്ടിയതു്. വളരെയധികം ചുവന്നപെൻസിലുകൊണ്ടുള്ള വെട്ടുകളും തിരുത്തലുകളും അതിലുണ്ടായിരുന്നു. ഈപ്രതിയുടെ കൂടെ ചർച്ചകളുടെ ഔദ്യോഗിക റിപ്പോർട്ടിന്റെ പ്രതിയും അയച്ചുതന്നു. ഔദ്യോഗിക പ്രസ്താവനയിൽ ഏതെങ്കിലും ഭാഗം എനിക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളവിധം ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണെന്നും എന്നോടു പറഞ്ഞു. എന്റെ റിപ്പോർട്ടു തിരുത്തലുകൾ കഴിഞ്ഞു് തിരിച്ചു വരാൻ കാത്തിരുന്നപ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ ആരെങ്കിലും, ഈ ചർച്ചകളെപ്പറ്റിയുള്ള റിപ്പോർട്ടുകൾ എന്നെക്കാൾ മുമ്പു് ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി എനിക്ക് ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ടായിരുന്നു. പാബ്ളൊനെറുഡാ, ഇലിയയെറാൻ ബർഗ് എന്നിവർ പ്രത്യേക അതിഥികളായി ഈ സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു. യെറാൻ ബർഗ് ഇരുന്നൂതന്നെ പ്രധാന മന്ത്രിക്കു സമീപം

അതിമാന്യമായ സ്ഥാനത്തായിരുന്നു. പത്രപ്രതിനിധികളായി സംബന്ധിച്ച മറ്റുള്ളവരെല്ലാം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളായിരുന്നു.

എന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ വരുത്തിയ തിരുത്തലുകൾ എല്ലാം തന്നെ പദങ്ങളിലുള്ള വ്യക്തതയോടെയും എന്റെ ചോദ്യങ്ങൾ പല ദിവസങ്ങളായി പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ പക്കൽ ഇരുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേശമേൽ കണ്ട ചില കടലാസുകൾ അദ്ദേഹം അതിനു തയ്യാറാക്കിയ ഉത്തരങ്ങൾ ആയിരിക്കണം. സമ്മേളനത്തിൽ എന്റെ ചോദ്യങ്ങൾ പലതും ചോദിക്കുകയുണ്ടായില്ല. കറേ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം ഉത്തരം നൽകിയതുമില്ല 35-ാം സമാന്തരരേഖ സംരക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചോദ്യം അതു പോലെ ഉത്തരം നൽകാത്തതിൽ പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇൻഡോനേഷ്യൻ പ്രതിനിധിയുടെ ചോദ്യം നിനച്ചിരിയ്ക്കാതെ വന്നതും വളച്ചുകൊടുത്തുമാണല്ലോ നേരെ ചോദിച്ചതായിരുന്നു. വിപുലമായ പല പ്രശ്നങ്ങളും ആ ചോദ്യത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദക്ഷിണപൂർവേഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം ചൈനാക്കാരായ വിദേശികൾ ആ രാജ്യങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും, നിലനിൽപ്പും ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ടുവന്നതിൽ, വളരെ ഗൗരവമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ചൈനയുടെ നേരെ വന്ന വെല്ലുവിളി പെട്ടെന്നു തോന്നിയ ക്ഷോഭത്തിൽ നിരാകരിക്കുവാനും ഈ പ്രശ്നത്തിന് സമാധാനപൂർവമായ പരിഹാരം കാണുന്നതിനു ചൈനയ്ക്കുള്ള അഭിലാഷം ഉറപ്പിച്ചു പറയാനും അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചതായിരുന്നു. എന്നാൽ പക്ഷമായ പരിചിന്തയിൽ ചൈനാക്കാരെ നിവേദനവാൻ ഉദ്ദേശമില്ലാത്ത ഒരു വാർത്താമാണ് താൻ നൽകാൻ പോകുന്നതെന്നു വ്യക്തമായി കണ്ടു. കൂടാതെ ഇൻഡോനേഷ്യ ഇപ്പോഴും സ്വതന്ത്രമല്ലെന്നു പറഞ്ഞു ഇൻഡോനേഷ്യന്റെ നേരെ ഒരു കത്തു വാക്കു അദ്ദേഹം പ്രയോഗിച്ചു. അമ്മേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വപ്രത്യാപത്തിന്റെ അടിമത്വത്തിൽ നിന്ന് ഇപ്പോഴും ഇൻഡോനേഷ്യ വിമോചനം പ്രാപിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്നും, ചൈനയിൽ അദ്ദേഹംകണ്ടുകാഴ്ചകൾ ഒന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നാണ് പ്രധാന മന്ത്രി ആരോപിച്ചത്. ആക്രമണത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നിഷേധം ആവേശത്തോടുകൂടിയതും, അന്തിമവുമായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം ഔദ്യോഗിക റിപ്പോർട്ടിൽ മയപ്പെടുത്തേണ്ടതാവശ്യമായിരുന്നു.

അഞ്ചുമണിക്കൂർ നേരത്തെ ചർച്ചകൾ വിഫലം ആയിരുന്നു. ചൈനയുടെ പെരുമാറ്റത്തിലുള്ള സുഭദ്രതയും അന്യായസംഭവം എന്നെ ആകർഷിച്ചു. സ്വയം ആത്മനിയന്ത്രണത്തിനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവും എനിക്കു മനസ്സിലായി. പല സന്ദർഭങ്ങളിൽ ക്ഷണികമായ ക്ഷോഭത്തിനു നെടുവിയേയ്കേ

കുന്നതു് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്; എന്നാൽ കുറച്ചു നേരത്തേക്കു നെഹ്രു ആത്മനിയന്ത്രണത്തിനു കഴിവില്ലാതെ നിന്നുപോകാ. പിന്നെ ആ ക്ഷോഭശീലത്തിനു് ഒരു ക്ഷമാപണമെന്നരീതിയിൽ ഒരു പുഞ്ചിരി തൂകുകയാണു് പതിവു്. ചൊവിന്റെ കോപം നേരെ മറിച്ച്, അദൃശ്യമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൗഹാർദ്ദാതിരേകത്തിലേക്കു വഴുതി മാറുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷോഭാതീതനാക്കുന്നതിനു കാരണമുണ്ടാക്കിയ ശ്രോതാവിനാണു് പശ്ചാത്താപം ഉണ്ടാകുന്നതു്.

പിന്നെയും അനേകം പ്രാവശ്യം ചൗവിനെ പല സ്വീകരണസൽക്കാരങ്ങളിലും, വിരുന്നുകളിലും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദ്യം ചോദിക്കാൻ മറ്റൊരവസരം കിട്ടിയില്ല എന്റെ ദ്വിതീയ സന്ദർശനത്തിൽ ഒരിക്കൽ ലയിസൺ ഓഫീസു് വഴിയായി, ഇൻഡോനേഷ്യൻ പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം ചെയ്ത പ്രസ്താവനകളെ ആസ്പദമാക്കി ചില ചോദ്യങ്ങൾ അയച്ചുകൊടുത്തു. കുറെ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു ഒന്നുകിൽ എനിക്കാരു സന്ദർശനം അനുവദിക്കാമെന്നും അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ചൈനാവിട്ടുനന്ദിനുമുമ്പു് ഉത്തരം രേഖാമൂലം തരാമെന്നും എന്നെ അറിയിച്ചു. ഇവരണ്ടും നടന്നില്ല.

ഇൻഡ്യൻ കലാപ്രദർശനം ഉൽഘാടനം ചെയ്ത അവസരത്തിലും പിന്നീടു് ചുറ്റിനടന്നു പ്രദർശനവസ്തുക്കൾ കണ്ടു് ചിത്രങ്ങളെപ്പറ്റി നിരൂപണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും ഞാൻ ചൗവിനെ സൂക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹം വളരെ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും പല അവസരങ്ങളിലും ഇൻഡ്യയിലെ രംഗങ്ങൾക്കു് ചൈനായിലേതിനാടുള്ള സാമ്യത്തെപ്പറ്റി എടുത്തു പറയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അവസാനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരൂപണങ്ങൾ റജിസ്റ്ററിൽ അദ്ദേഹം എഴുതി. ആ അവസരത്തിൽ അടുത്തുനിന്നിരുന്ന കുവാമോ—ജോയിക്കു തന്നെക്കാൾ വളരെ നന്നായി ഈ കൃത്യം ചെയ്യുവാൻ കഴിയുമെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. ചൈനീസു നേതാക്കന്മാർ അവരുടെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഏകാഗ്രത മറന്നു് ഒരു ഫലിതം പറഞ്ഞു ചിരിച്ചുകണ്ട ഏക അവസരമായിരുന്നു അതു്.

ചി പെയി-ഷി

പീക്കിംഗിലെ എന്റെ പ്രഥമസന്ദർശനം എന്റെ സ്കൂളി-
 നയിൽ മായാത്തചിത്രം വരച്ചതു് പ്രധാനമന്ത്രി ചൗ എൻ-
 ലായിയുടെ സ്വീകരണസൽക്കാരവേളയിൽ നടന്ന സുദീർഘ
 മായ സായാഹ്നചർച്ചകളായിരുന്നു. ദ്വിതീയസന്ദർശനത്തിൽ
 അതുപോലെ അവിസ്കരണീയമായി നിൽക്കുന്ന സംഭവം ചി
 പെയി-ഷിയുടെ സ്റ്റുഡിയോയിൽ ചെലവഴിച്ച ഒരു സുപ്രഭാ-
 തമാണ്. ചൈനായുടെ "വിമോചന"ഘട്ടത്തിനു മുമ്പു് ഇരു-
 പതുവർഷക്കാലം ലോകപ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ച കഴിഞ്ഞ ചിത്ര-
 കലാകാരനായ വയോവൃദ്ധനാണ് ചി പെയി-ഷി. വിപ്ലവ-
 ത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം പുതിയ നേതൃത്വത്തിന്റെ അപ്രീതിക്കു-
 പാത്രമായി സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായി. ഇലിയ എന്റെബർഗ്ഗ്
 അടുത്തകാലത്തു നടത്തിയ ശുപാർശപ്രകാരം അദ്ദേഹം
 വീണ്ടും സ്ഥാനസ്ഥിതനായി അപ്രതീക്ഷിതമായിട്ടാണ് ഞാൻ
 ചി പെയി-ഷിയെ കാണാൻ പോയതു്. എന്റെ ഒരു സ്നേഹി-
 തനും ചൈനീസ് ഭാഷാവിദഗ്ദ്ധനുമായ ഒരു ഹ്രസ്വകാരനും,
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയുമൊരുമിച്ചാണ് ഞാൻ പോയതു്. ഞാൻ
 ചൈനയിൽ വന്നെത്തിയശേഷം പെർമിറ്റുകൾ കാത്തു താമ-
 സിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ചൈനയിലെ കലാപരമായ നിധികളെപ്പറ്റി
 താല്പര്യപൂർവ്വം പഠിക്കുന്നതു് എന്റെ ഒരു വിനോദമായിരുന്നു.
 കൗതുകവസ്തുവിൽപ്പനക്കാർ അവഎന്റെ മുറിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു.
 ചിമുട്ടെ പല ചിത്രങ്ങളും അത്തുട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ഒരുദിവസം
 വൈകുന്നേരം ഈ ചിത്രങ്ങൾ എന്നെ വളരെയധികം സന്തോ-
 ഷിപ്പിച്ചതായി എന്റെ ഹ്രസ്വസുന്ദേഹിതനോടു സന്ദർഭവേ-
 ശാൽ പറയാനിടയാകുകയും അതു കേട്ടു്, ഒന്നരണ്ടു ദിവസത്തി-
 നകം ചിമുട്ടെ സ്റ്റുഡിയോ സന്ദർശിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ചോദ്യ-
 വാൻ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്ന വിവരം എന്നെ അറിയിക്കുകയു-
 ണ്ടായി. എന്നെക്കൂടെ കൊണ്ടുപോകണമെന്നു ഞാൻ കെഞ്ചി
 അപേക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്തതു്. അങ്ങനെ ഒരുദിവസം രാവിലെ
 ഒരു റിക്ഷാവണ്ടിയിൽ പീക്കിംഗിന്റെ ദക്ഷിണപശ്ചിമഭാഗ-
 ണ്തേക്കു സാമാന്യം ദീർഘമായ ഒരു യാത്ര തന്നെ നടത്തി.

പ്രഞ്ചദമ്പതിമാർ അവരുടെ സൈങ്കിളിൽ എൻ്റെ കൂടെ ചവുട്ടിപ്പോന്നു. നഗരത്തിൻ്റെ മുൻ ഫാഷ്യൻകേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നു വളരെ ദൂരത്തേക്കാണ് ഞങ്ങൾ യാത്രചെയ്തു്.

വസന്തകാലത്തെ സുന്ദരമായ ഒരു പ്രഭാതമായിരുന്നു അതു്. വിസ്മൃതമായ ആ നഗരവീഥിയിൽ ഞങ്ങളെ ആശ്ളേഷിച്ച ശീതളശുദ്ധമായ വായുവിൽ ജാകരന്തപുഷ്പത്തിൻ്റെ സൗരഭ്യം എവിടെയും തീക്ഷ്ണമായി നാസികാരന്ധ്രങ്ങളിൽ തട്ടി. പുരാതന പീക്കിംഗിൻ്റെ ശ്വാസങ്ങൾ എന്നെ അതിൻ്റെ സുഗന്ധമായ ഇളംചുട്ടുകൊണ്ടു് ആവരണം ചെയ്യുന്നതായി തോന്നി. വളരെ ഇടുങ്ങിയ കുടിലുകളുടെ ഇടയ്ക്കുള്ള വൈഷമ്യങ്ങൾ തരണം ചെയ്തു ഞങ്ങൾ ചിപെയി—ഷിയുടെ ഭവനത്തിൽ എത്തി. പുറത്തുനിന്നു നോക്കുമ്പോൾ അതു വളരെ ചെറുതായും ഇടിഞ്ഞുചൊളിഞ്ഞു കിടന്നതായും തോന്നി. എന്നാൽ പുറം മാത്രം കണ്ടുകൊണ്ടു് ഒരു വീടിനെപ്പറ്റി വളരെയൊന്നും പറയാൻ സാധ്യമല്ല. ഒരു ഷണ്ഡൻ വന്നു് ഞങ്ങൾക്കു വാതിൽ തുറന്നു തന്നു. നവീനചൈനയിൽ അയാളുടെ സ്ത്രീസഹജമായ ശബ്ദം വളരെ വിചിത്രമായി തോന്നി. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ പിമ്പിൽ വാതിൽ അടച്ചു് ഞങ്ങൾ ഉള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഇതാണ് യഥാർത്ഥചൈന എന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലായി. അലറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭിത്തിപ്പരസ്യങ്ങൾക്കും, ശബ്ദമുഖരിതമായ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾക്കും മാററുവാൻ കഴിയാത്ത യഥാർത്ഥചൈനയാണ് ഞാൻ കണ്ടതു്. ദാരിദ്ര്യവും ഇല്ലായ്മയും, വിശപ്പും അവിടെ ദർശിക്കാമായിരുന്നു.

ഒരു ചെറിയ മുററാകടന്നു, ഞങ്ങളെ ഒരു മുറിയിലേക്കു ആനയിച്ചു. താമസവും, സ്റ്റുഡിയോയും, മറ്റൊല്ലാ ഉപയോഗങ്ങളും കൂടിച്ചേർന്ന ഒരു മുറിയായിരുന്നു അതു്. ഔദ്യോഗികമായി യാതൊരു സന്ദർശകനും ഇവിടെ വരാൻ അനുവദിക്കാത്തതിൻ്റെ കാരണം എനിക്കു മനസ്സിലായി. കമ്യൂണിസം മുഖത്തിൻ്റെ ഒരു വശം മാത്രമേ പ്രദർശിപ്പിക്കാറുള്ളൂ. അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാൾ വിരൂപമായ മറ്റേവശം കണ്ടു ഞെട്ടലുണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനാണ് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു്. മുതലാളിത്തത്തിലും കമ്യൂണിസത്തിലും, സൗന്ദര്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നതു് മനുഷ്യദുരിതങ്ങളിൽ നിന്നാണ്. വൃത്തികേടായിക്കിടക്കുന്ന ഈ സ്റ്റുഡിയോയിൽ ആധുനികചൈനയിലെ ഏറ്റവും കലാസുന്ദരമായ ചിത്രങ്ങൾ പല ആണ്ടുകളിലായി വന്നടിഞ്ഞു വീണ പൊടിപടലത്തിനടിയിൽ ചുരുണ്ടുകിടക്കുന്നു. നാല്പ്പത്തിയെട്ടു കണ്ടേറുകളും, ഒരു റീപോട്ടും മുറിയുടെ ഒരുഭാഗം അലങ്കരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു ഭാഗത്തു് ഒരു നീളംകൂടി ഉയർന്ന മേശ പച്ച ഫ്ലാറൽ തൂണികൊണ്ടു് മുടിയിട്ടിട്ടുണ്ടു്. കലാചായ്മൻ്റെ ചിത്രം വരയ്ക്കുന്ന ചട്ടക്കൂടാണതു്.

മണ്ടിയ തവിട്ടുനിറത്തിലുള്ള ഒരു ചൈനീസ് കപ്പായം ധരിച്ച് ഗുരു ഒരു ഡെക്കുകസേരയിൽ ഇരുന്നിരുന്നു. ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുറ്റും ഇരുന്നു. 92 വയസ്സു പ്രായമുണ്ടദ്ദേഹത്തിന്. എങ്കിലും വാർദ്ധക്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർമ്മാണാത്മകമായ പ്രതിഭയെ വാട്ടി ഉണക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം നിശ്ചലനായി അവിടെ ഇരുന്നു. കൺഫ്യൂഷ്യസിന്റെപോലെ നീണ്ട മുഖവും, വളരെദൂരെ ദൃഷ്ടിപതിച്ചിരുന്ന കണ്ണുമാണ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്. കൃശവും, തുവെള്ളയുമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെതാടിമിശ്ര മാത്രമേ ജീവചൈതന്യമുള്ളതായി അദ്ദേഹത്തിൽ കണ്ടുള്ളൂ. നീണ്ട, അസ്ഥിദാർഢ്യമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഫടികസദൃശമായ കൈകൾ കസേരയുടെ രണ്ടുകൈകളിലും വിശ്രമംകൊണ്ടു. ഇണനിസ് ദേശ്യഭാഷ മാത്രമേ അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. മൻഡാറിൻ ഭാഷ അദ്ദേഹത്തിനു വശമില്ലായിരുന്നു. എന്റെ ഹ്രെഞ്ചുസ് നേഹിതൻ മറ്റൊരു ചൈനക്കാരനേയും കൂടെ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. അയാൾ കല പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു. മഞ്ചുചക്രവർത്തിവംശജനായിരുന്ന അയാൾക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് അറിഞ്ഞുകൂടാ. അതുകൊണ്ട് രണ്ടു ഭാഷാന്തരങ്ങൾ മുഖേന നടന്ന സാഭാഷണം കൂടുതൽ വിഷമകരമായിരുന്നു.

കഴിഞ്ഞ യാത്രയിൽ ചി പെയി—ഷിയെ ഒരു സ്റ്റേറ്റ് സർക്കാരുവേളയിൽ ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നീണ്ട കുറുത്തകപ്പായവും ഉയരംകൂടിയ വെൽവെറു തൊപ്പിയുമായി സാവധാനത്തിൽ തന്റെ വിശ്വസ്തപരിചാരികയുടെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു നടക്കുവന്നു. ഇത്രയും വയസ്സായിട്ടും അവരെ വിവാഹം ചെയ്യണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. മറ്റൊരു കയ്യിൽ ചുവന്ന വാർണിഷ് ഇട്ട ഒരു നീണ്ടവടി പിടിച്ചിരുന്നു. നിലയുണിടാത്തതിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്ന പുരുഷന്മാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും ഇടയ്ക്ക് അദ്ദേഹം സ്ഥാനംതെറ്റി അവിടെ വന്നപോലെ കാണപ്പെട്ടു. പുരാതനമായ കൺഫ്യൂഷ്യൻ വിജ്ഞാനയുഗത്തിൽനിന്ന് ഒരു മഹാമുനികണക്കെ, ജനങ്ങളെ പിതൃഭക്തിയിലേക്കും, പൂർവ്വികന്മാരെയുള്ള ആരാധനയിലേക്കും തിരിച്ചുവിളിക്കാൻ അദ്ദേഹം നടന്നുവരുന്നതായി തോന്നി. ഇന്ന് അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടപ്പോൾ മനുഷ്യാത്മാവിനു വേണ്ടിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമരം പരാജയപ്പെട്ടതായും, വിശ്രമമല്ലാതെ തനിക്കു മറ്റൊന്നും ആവശ്യമില്ലാത്തതായുമാണു തോന്നിയത്.

ചി പെയി—ഷി നവീന ചൈനായുടെ ഏറ്റവും വലിയ കലാകാരനാണ്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം കലയിൽ പഴയ പാരമ്പര്യത്തിലുള്ള വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നു. ഇന്ന് അതൊന്നും കലയായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നില്ല. കല കലയ്ക്കുവേണ്ടിയെന്ന പ്രമാണ

ത്തിൽ കമ്യൂണിസം വിശ്വസിക്കുന്നമില്ല. ചി വരയ്ക്കുന്നത് പുഷ്പങ്ങൾ, പക്ഷികൾ, വരാൽമീൻ, ഞെട്ട് എന്നിവയുടെ യൊക്കെ പടമാണ്. രാഷ്ട്രീയഭിത്തിപ്പരസ്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം പെയിൻറു ചെയ്യാറില്ല. വിപ്ലവത്തിനു ശേഷം അദ്ദേഹം വിസ്മൃതിയിലേക്കു മാറിപ്പോയെടുത്തു നിന്നു എറാൻബർഗ് ആണ് അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുപിടിച്ചു തിരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നത്. എന്നാൽ ആ മഹാചിത്രകലാകാരൻ അംഗീകരണം ലഭിച്ചതല്ലാതെ, ദാരിദ്ര്യത്തിൽ നിന്നുള്ള വിടുതൽ അതുകൊണ്ടു വന്നില്ല. ലളിതസൗകര്യം തികഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ ആർക്കുംവേണ്ട. അതുകൊണ്ടു് ആ വൃദ്ധൻ പടങ്ങൾ വരച്ചു വരച്ചു ചുരുട്ടിക്കുട്ടിയിടുകയാണ്. ജനകീയ ചൈന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പടങ്ങളുടെ അച്ചടിച്ച പ്രതികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വാല്യം വളരെ പണം ചെലവുചെയ്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. പ്രശാന്താതിഥികൾ വരുമ്പോൾ അവർക്കു് സമ്മാനിക്കാൻ വച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു കൗതുകവസ്തുവാണതു്. എന്നാൽ ആ ചിത്രങ്ങളുടെ മൂലചിത്രങ്ങൾ നിസ്സാരവില കൊടുത്താൽ ആർട്ട്ഷോപ്പുകളിൽ നിന്നു കിട്ടും.

എനിക്കുവേണ്ടി ഒരു പടംവരച്ചുതരണമെന്നു ചീയോടു ആവശ്യപ്പെടണമെന്നു് എനിക്കുതോന്നി. അദ്ദേഹം ജോലി ചെയ്യുന്ന രീതി കാണുവാൻ മാത്രമായിരുന്നു അതു്. അതു് രണ്ടു ഭാഷാവിവർത്തനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുള്ള സംഭാഷണമായിരുന്നതു കൊണ്ടു് ആ ചോദ്യം ചോദിക്കുവാൻ ഞാൻ ബുദ്ധിമുട്ടി. എന്നാൽ ശാന്തമായി ഞങ്ങൾ കാത്തിരുന്നപ്പോൾ ആ വൃദ്ധന്റെ കൂട്ടുകാരി ചൈനായിൽ എപ്പോഴും പതിവുള്ള വിധം ഞങ്ങൾക്കു ചായ ഒഴിച്ചുതന്നു. പക്ഷെ ഗുരുവിന്റെ കപ്പിൾമാത്രം തേയിലയിട്ടിരുന്നതും ഞങ്ങൾക്കു വെറും ചൂടുവെള്ളം ഒഴിച്ചുതന്നതും കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. തന്റെ അതിഥികൾക്കു ചായ നൽകാനുള്ള തേയിലവാങ്ങാൻ ധനസൗകര്യം അദ്ദേഹത്തിനില്ലായിരുന്നുവെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. അതുകൊണ്ടു് ഞാൻ എന്റെ അപേക്ഷ ഉടനെ സമർപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം ചിത്രം വരയ്ക്കണമെന്നു് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതായി മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഉന്മേഷം പുണ്ടു. ഒരു ജീവൻ വന്നതുപോലെ വേല ചെയ്യാനുള്ള ഉൽക്കണ്ഠ അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ആ പരിവർത്തനം പെട്ടെന്നു സംഭവിച്ചതു സമ്പൂർണ്ണവുമായിരുന്നു.

ഷർട്ടിന്റെ കൈമടക്കി തിരുകിവച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു "ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിശ്ചയമായും പടം വരയ്ക്കാം. എന്നാൽ ഒരു ചതുരശ്രങ്ങളു നല്ലതിനായിരും യുവാൻ സു് നിങ്ങൾക്കു ചെലവാകും." ഇതു് ഏകദേശം രണ്ടു ഡോളർ (വത്തു രൂപാ) മാത്രമായിരുന്നതുകൊണ്ടു് മടി കൂടാതെ സമ്മതിച്ചു.

“എന്തിന്റെ ചിത്രമാണ് നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത്? പുഷ്പങ്ങളാണോ? അതോ പക്ഷികളോ ഞങ്ങളോ മതിയോ?” അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു.

“നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളത്; ഈ സമയാ നിങ്ങളുടെ ഭാവനയിൽ എത്തുന്ന എന്തിന്റെയെങ്കിലും പടം മതി” ഞാൻ മറുപടി നൽകി. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഒരു ലേഖനമെഴുതാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കലാവാസനയെ സംബന്ധിച്ച് എന്റെ സ്വദേശത്തുള്ളവർക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ അതു സഹായിക്കുമെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഇൻഡ്യൻ സാംസ്കാരിക പ്രതിനിധിസംഘം ഇപ്പോൾ ചൈനയിൽ പര്യടനം നടത്തുന്ന അവസരമായതുകൊണ്ട് രണ്ടു രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള പൗരാണികമായ സൗഹാർദ്ദബന്ധത്തെയും, കലാപരമായി പരസ്പരം നടന്നുവന്ന സമ്പർക്കത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും ചിത്രമായാൽ സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കുമെന്നും ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. എന്നാൽ എന്റെ വാക്കുകൾക്കൊന്നും വലിയ അത്മമുണ്ടെന്ന് വ്യഭാൻ തോന്നിയതായി കണ്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചോദ്യം വീണ്ടും ആവർത്തിക്കമാത്രമാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. അദ്ദേഹം പെയിന്ററുചെയ്യുന്നത് ഇന്നതിന്റെ ചിത്രമായിരിക്കണമെന്നു ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. എന്റെ പ്രതീക്ഷ അദ്ദേഹത്തിനു സ്വയം തോന്നുന്ന എന്തെങ്കിലും സൃഷ്ടിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞു “ഒരു പ്രകൃതിചിത്രമായിരിക്കട്ടെ. പുഷ്പങ്ങൾ വിഷയമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള നിങ്ങളുടെ അനവധി ചിത്രങ്ങൾ ഞാൻ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു.” അല്പം ശങ്കിച്ചുനിന്നു വ്യഭാൻ എന്റെ നേരെ തുറിച്ചുനോക്കി, ദ്വിഭാഷിയുടെ നേരെ കൈകൊണ്ട് ആംഗ്യം കാണിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. “അദ്ദേഹത്തോടു പറയൂ—അതിന് ഇരട്ടി വിലയാകുമെന്ന്.”

ഞാൻ സമ്മതിച്ചു. വളഞ്ഞ കണക്കുകൂട്ടലുകൾ നടത്തിയ വ്യഭാനിൽ വിനോദം തോന്നിയെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ദാരുണമായ ബുദ്ധിമുട്ട് എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാമായിരുന്നു. ആർട്ഷോപ്പുകളിൽ മൂന്ന് അടി ചതുരശ്രമായിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ നാല്പതിനായിരം യുവാൻ കൊടുത്താൽ എനിക്കു കിട്ടുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ എനിക്കു അദ്ദേഹം ചിത്രം വരയ്ക്കുന്നത് കാണണമായിരുന്നു. പെയിന്ററുചെയ്യുവാൻ ആവശ്യം തോന്നിയിട്ടുതന്നെയല്ല, തന്റെ സ്വന്തം ഇഷ്ടംപോലെ വരയ്ക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ എങ്ങനെയാണ് അദ്ദേഹം പെയിന്ററു ചെയ്യുന്നതെന്നു കാണാനുള്ള പുതുമയും എനിക്കു തോന്നി. ഷർട്ടിന്റെ കയ്ക്ക് ചുരുട്ടിവെച്ചു താഴെപ്പോരാതിരിക്കാൻ മൊട്ടുസൂചി കുത്തി ഉറപ്പിച്ചു. കൂട്ടുകാരി അലമാരയി

ലിതന്ന ഘനംകുറഞ്ഞ കടലാസ് എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു. അവൾ ചായം കട്ടയായിരുന്നത് പൊടിച്ചു തയാറാക്കി. അദ്ദേഹം കുറച്ചു നേരം മേശയ്ക്കുകീഴിൽ കടലാസ് നിവർത്തുപിടിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നു. ഒരു കയ്യിൽ ബ്രഷുപിടിച്ചും മററു കൈ കൊണ്ടു കടലാസിന്റെ നേർമ്മ പരിശോധിച്ചു. അങ്ങനെ ഏതാനും മിനിറ്റുകൾ കഴിഞ്ഞു. പെട്ടെന്നു കടലാസിൽ ഒരു സ്ഥാനത്തു വിരൽ പതിച്ചുപെയിൻറു ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങി. തിരിഞ്ഞു എന്നെ നോക്കി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "വളരെലളിതമായ ഒരു പടം ഞാൻ വരയ്ക്കാം. കാരണം നല്ലതായിട്ടുള്ളതൊക്കെയും ലളിതമായിരിക്കും." നല്ലതു മിനിറ്റു നേരം അദ്ദേഹം ജോലിചെയ്തു. ഇടയ്ക്കിടെ കുറുത്ത പെയിൻറിന്റെ വിവിധ രൂപം കിട്ടാൻ ചായം വെള്ളവും കൂട്ടി ചാലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അവസാനം എന്റെ മുഖിൽ ഒരു പുൽമൈതാനത്തിന്റെ പടംവെച്ചു. രണ്ടു പശുക്കൾ വസന്തകാലത്തെ മങ്ങിയ സൂര്യപ്രഭയിൽ വിശ്രമിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കറപ്പും വെളുപ്പും വർണ്ണത്തിൽ മാത്രമുള്ള ചിത്രങ്ങൾ ചൈനീസ് വീക്ഷണഗതിയിൽ കലയുടെ ഒരു സത്യഭാസമായിട്ടാണ് പരിഗണിക്കാറുള്ളതെന്ന് എനിക്കറിയാം. എന്നാൽ ഈ ചിത്രത്തിൽ കണ്ട സമ്പൂർണ്ണലാളിത്യം എന്നെ അല്പം നിരാശപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. ഒരു വാക്കുപോലും ഉച്ചരിക്കാതെ ഷർട്ടിന്റെ കൈകൾ അഴിച്ചിട്ടു പെയി-ഷി വീണ്ടും കസേരയിൽ സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഖി ചിത്രം എടുത്തു ഒരു ചരടിൽ ഉണങ്ങുവാൻ തുക്കിയിട്ടു. എന്റെ അജ്ഞതയിൽ ഞാൻ മൂകത അവലംബിച്ചിരുന്നു. ഒരു ആർട്ടുഷോപ്പിൽ നിന്നു ചി പെയി-ഷിയുടെ ഇതിനേക്കാൾ നല്ല ചിത്രങ്ങൾ ഇതിൽ കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്കു കിട്ടുമായിരുന്നല്ലോ എന്നുപോലും ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. എന്നാൽ ഈ സന്ദർശനത്തിൽ കൂടെ ഒരു യഥാർത്ഥ കഥ കണ്ടെത്തുവാൻ ഞാൻ തീരുമാനം ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഒരു സംഭാഷണം ആരംഭിക്കുകയും, ഒരു മഹാ കലാകാരന്റെ അന്തഃസത്തയേയും, ചൈനായുടെ പുരാണപ്രസിദ്ധമായ ചിന്താഗതിയേയും തുറന്നുകാട്ടുവാൻ അതു സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു.

രണ്ടു പശുക്കളെ എന്തിനാണ് ചിത്രത്തിൽ വരച്ചതെന്നും, അതിൽ ഒന്നു അവിടെ കിടക്കുകയും മററതു എതിർവശത്തോട്ടു തിരിഞ്ഞു ദൂരെ ദൃഷ്ടിപതിപ്പിച്ചു നിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിധത്തിൽ ഭാവന ചെയ്യാൻ കാരണമെന്താണെന്നും പറയുവാൻ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടഭ്യർത്ഥിച്ചു. "ഈ രണ്ടു പശുക്കളും ചൈനായുടെയും ഇൻഡ്യയുടെ ഭിന്നസംസ്കാരങ്ങളെ പ്രതിബിംബിക്കുകയാണോ? അതിന്റെനൈങ്കിലും അർത്ഥമുണ്ടോ?"

വൃദ്ധൻ നീഷേധരൂപത്തിൽ തലകുലുക്കി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു “പടത്തിൽ യാതൊരു പ്രത്യേക അർത്ഥവും ഞാൻ കല്പിച്ചിട്ടില്ല. ഞാൻ ഒരു രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനല്ല. അവ രണ്ടു മൃഗങ്ങൾ ആണ്. അതുമാത്രം.”

“എന്നാൽ എന്തുകൊണ്ടു രണ്ടു പശുക്കളെ വരച്ചു. മറ്റേതെങ്കിലും അല്ലാതെ.”

ചിപെയി-ഷിമറുപടി പറഞ്ഞു. “രണ്ടു പശുക്കളെ വരയ്ക്കണമെന്നു എന്തുകൊണ്ടോ എനിക്കു തോന്നി.” മുഖത്തു് അല്പം പ്രകാശം വീശിയതുപോലെ തോന്നി. അദ്ദേഹം തുടന്നു “ആ പശുക്കൾ എന്റെ ബാല്യകാലം അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയാണ്. പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുവരെ ഞാൻ കന്നുകാലികളെ മേയിച്ചുനടന്ന ഒരു ചെറുക്കനായിരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? എന്റെ ചിത്രങ്ങളിൽ അപൂർവ്വമായിട്ടേ പശുക്കളെ വരയ്ക്കാറുള്ളൂ. ഇന്നു ഞാൻ എന്റെ ബാല്യകാലം ഓർത്തു.

“അങ്ങയുടെ ബാല്യകാലം സൗഭാഗ്യകരമായിരുന്നോ?” “ഞാൻ വളരെ ദരിദ്രമായ ഒരു കർഷകകുടുംബത്തിലാണ് ജനിച്ചതു്. ഒരു ദരിദ്രകർഷകൻ സൗഭാഗ്യത്തേപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാറില്ല.”

“അങ്ങു ചിത്രകല അഭ്യസിച്ചതെവിടെയാണ്? ചിത്രങ്ങൾ ചെയ്യിൻറു ചെയ്യണമെന്നു് ആഗ്രഹം തോന്നിയതെന്നാണ്?”

“എനിക്കു പന്ത്രണ്ടുവയസ്സായിരുന്നപ്പോൾ എന്റെ ജീവിതഭാവിയെ തിരിച്ചുവിട്ട ഒരു സംഭവം ഉണ്ടായി. ഒരു ദിവസം ഞാൻ പശുക്കളെ വീട്ടിൽ തിരിച്ചു കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ എന്റെ പിതാമഹൻ മനസ്സിലായി ഞാൻ ഒരു പശുവിനെ കുറച്ചാണ് വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നതെന്നു്. ഒരു പശു എവിടെ നടന്നു പൊയ്ക്കഴിഞ്ഞുവെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയില്ല. പിതാമഹൻ എന്നെ നല്ലതുപോലെ പ്രചരിക്കുകയും, ക്രമമായി പെരുമാറുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഞാൻ വീടുവിട്ടോടി. സമീപമുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ഒരു ആശാരി കുടുംബത്തിൽ ആശാരിപ്പണിയിൽ ശിഷ്യത്വംസ്വീകരിച്ചു താമസമായി.”

ചിത്രത്തിലെ പശുക്കൾ എന്തിനെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നു് എനിക്കു പിടികിട്ടി. തന്നെ വിട്ടു ദൂരെപ്പോയ പശുവായിരുന്നു അതു്. ആ പശുവാണ് അദ്ദേഹത്തിനു് നിർഭാഗ്യം വരുത്തിവച്ചതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർമ്മാണകലാവാസന ചൊട്ടെടുത്തപ്പോഴാണ്. ദാരിദ്ര്യപീഡയനുഭവിച്ച ബാല്യകാലത്തിന്റെ ശോകസംപൂർണ്ണമായ പ്രതീതി എനിക്കപ്പോൾ അനുഭവവേദ്യമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം എനിക്കു വേണ്ടി വരച്ചതന്ന ചിത്രത്തിൽ ചൈനയുടെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ നയിച്ച എൺപതു

കൊല്ലത്തെ സുദീർഘ ജീവിതത്തിന് പിന്നിലുള്ള ശൈശവ കാലത്തെ ഗ്രാമത്തിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹം നടന്നുചെല്ലുകയാണ്. ആ ഗ്രാമീണ പ്രകൃതി സൗന്ദര്യമൊഴിച്ചാൽ അദ്ദേഹമൊരു സൗഭാഗ്യവും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. അവിടെ കുട്ടിക്കാലത്ത് സൗഭാഗ്യമെന്തെന്നോ സന്താപമെന്തെന്നോ അന്വേഷിക്കാതെ അദ്ദേഹം ഓടിനടന്നു, അദ്ദേഹം എനിക്കു വരച്ചുതന്ന ചിത്രത്തിനു വേണ്ടി എന്റെ ഹൃദയം കൃതജ്ഞതാ നിർഭരമായി.

“അങ്ങ് എങ്ങനെ പീക്കിംഗിൽ വന്നുചേർന്നു?” ഞാൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചു. ഇവിടെ വിജയവും സൗഭാഗ്യവും അങ്ങു കണ്ടെത്തിയില്ലെ?”

“50 വയസ്സായപ്പോഴാണ് ഞാൻ പീക്കിംഗിൽ വന്നെത്തിയത്. 30 കൊല്ലങ്ങൾ ഞാൻ ഗ്രാമങ്ങൾ തോറും സഞ്ചരിച്ച് കൊണ്ടുപണി, ലേഖനശില്പം, പെയിന്റിംഗ് എന്നിവ പഠിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ എന്റെ സ്വന്തം ഗ്രാമം വിട്ട് ഇണാനീസ് ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലെ പ്രകൃതിസൗന്ദര്യം ആസ്വദിച്ചു. മൂന്നു ഗുരുക്കന്മാരുടെ കീഴിൽ ഞാൻ പെയിന്റിംഗ് അഭ്യസിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്റെ ഗുരുക്കന്മാർ ആരും കലീനവംശജരോ, പൗരാണിക കലാവിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവരോ ആയിരുന്നില്ല.”

പിന്നെയും ഞാൻ ചോദിച്ചു, പീക്കിംഗിൽ അദ്ദേഹം വന്നതെന്തിനാണെന്ന്. “ഞാൻ ഉൽക്കർഷേച്ഛാഭരിതനായിരുന്നു.” അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു. “ജീവിതത്തിൽ എന്തെങ്കിലും സാധിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. പീക്കിംഗിൽ എന്റെ ചിത്രങ്ങൾ വിൽക്കുന്നതിൽ ഞാൻ വിജയം വരിച്ചു. ചൈനീസു പ്രഭുക്കന്മാർ അലങ്കാരപ്രദമായ കല ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് വിൽക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ ഞാൻ വരച്ചു.”

ഇതിനകം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗത്രൻ ഞങ്ങളുടെ കൂടെ വന്നുചേർന്നിരുന്നു. അയാൾ ഇടയ്ക്കുകയറി പറഞ്ഞു “എന്റെ വലിയച്ഛൻ ഒരു ബുർഷ്ച അല്ല. അദ്ദേഹത്തിന് എന്തെങ്കിലും ജീവിതത്തിൽ നേടണമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം അദ്ദേഹത്തിന് ജനങ്ങളെ സേവിക്കണമെന്നു മാത്രമാണ്.”

ഈ യുവാവ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിയുടെ ഒരു ബോഡ്ജ് ധരിച്ചിരുന്നതു് ഞാൻ കണ്ടു. അയാളും ഒരു കലാകാരനായിരുന്നു. എന്നാൽ അയാൾ വരച്ച ചിത്രങ്ങൾ ആധുനിക ചൈനയിൽ ആവശ്യമുള്ളതായിരുന്നു. മാവോ സെ-തുംഗിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ അയാൾ വരച്ചിരുന്നുവെന്നു ഞാൻ അനുമാനിച്ചു. എന്റെ സംശയപൂർവമായ പുഞ്ചിരി കണ്ടു് അയാൾ ഒരു കഥ എന്നോടു പറഞ്ഞതു് അതേ രൂപത്തിൽ ഇവിടെ പകർത്തുകയാണ്.

“മഞ്ചുവംശജരുടെ ഭരണകാലത്തും എന്റെ വലിയച്ഛൻ ഒരു സാധാരണക്കാരനായി സാധാരണക്കാരുടെ ഇടയിൽ കഴിയുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഒരു പ്രളവായി അദ്ദേഹത്തെ ഉയർത്താമെന്ന് ചക്രവർത്തി പറഞ്ഞതാണ്. കൊട്ടാരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പടങ്ങൾ അത്രയധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ പദവി വലിയച്ഛൻ നിരസിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്ന് നിർബന്ധം പിടിച്ചാൽ താൻ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു താമസം മാറുമെന്നും തനിക്കു പരിചിതമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ തുടർന്നു ജീവിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം ഭീഷണി നൽകി. വലിയച്ഛൻ എപ്പോഴും സാമാന്യജനങ്ങളുടെ കൂടെയായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും അങ്ങനെ തന്നെ.”

“സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക്”, പുഷ്പങ്ങളുടെയും, പക്ഷികളുടെയും മൽസ്യങ്ങളുടെയും, ഞണ്ടുകളുടെയും ചിത്രങ്ങൾക്കു പ്രത്യേക അർത്ഥമുണ്ടോയെന്നെനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. നവീന ചൈനയിലെ കലാപ്രദർശനത്തിലോ, കലാമന്ദിരങ്ങളിലോ, ചിപെയി-ഷിയുടെ ചിത്രങ്ങൾ തൂക്കിയിട്ടിരുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടില്ല. ഒരു കവിയും രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനുമായിരുന്ന കുവോമോ-ജോയുടെ ഇരിപ്പുകുറിയിൽ ചുവന്നതും വെള്ളയുമായ ധാലിയാപുഷ്പങ്ങളുടെ ഒരു വലിയ പടം മാത്രം ഞാൻ കണ്ടു. മഹാനായ ഈ ചൈനീസു കലാകാരന് തന്റെ അതിഥികൾക്ക് ചായ നൽകാനുള്ള പണം പോലും ഇല്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ബഹുമതിമാത്രമുണ്ടിപ്പോൾ. അതുതന്നെ ഒരു റഷ്യൻ പത്രപ്രവർത്തകന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങളിൽ കൗതുകം തോന്നിയതു കൊണ്ട് മാത്രമാണ്.

ഇനിയും കൂടുതൽ താമസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ചിപെയി-ഷിയിൽനിന്ന് എന്തെങ്കിലും ലഭിക്കുവാൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ലെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി, പൗത്രനാണ് പിന്നീടു സംഭാഷണ ചുമതല ഏറ്റെടുത്തത്. വൃദ്ധൻ മൗനമായിരുന്നതേയുള്ളൂ. അദ്ദേഹം ക്ഷീണിതനായും കണ്ടു. എനിക്കുവേണ്ടി വരച്ച പടവും ചീനൽകിയ സന്ദേശവും എടുത്തു ഞങ്ങൾ അവിടെനിന്നു പോന്നു.

പുതിയ സാമ്രാജ്യ ദുഷ്പ്രഭൃതം

“ചൈന-സോവിയറ്റ് സഖ്യഉടമ്പടിക്ക് ഒപ്പുവെച്ചത് ജപ്പാൻകാരോ അപതടെ സഖ്യത്തിൽ പെട്ടവരോ, ഞങ്ങൾക്കെതിരായി ഒരു ആക്രമണം നടത്തുന്നതിനെ തടയുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ്” എന്ന് ഉപപ്രധാനമന്ത്രിയായ ക്വെൻ-ജോ എന്റെ ഒരു ചോദ്യത്തിന് മറുപടി നൽകി. “ഉത്തര അറ്റ് ലാൻറിക്ക് ഉടമ്പടി സഖ്യത്തിൽ നിന്ന് അത് വിഭിന്നമാണ്. അറ്റ് ലാൻറിക്ക് ഉടമ്പടി യുദ്ധാക്രമണത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള ഒരു സഖ്യമാണ്. നേറോ വധിക്കുന്നതിന് ഓങ്ങുന്ന വാളാണ്. ഞങ്ങൾ പ്രതിരോധത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമാണ് വാൾ പിടിക്കുന്നത്”. ഈ വാൾ പിടിക്കാൻ ചൈന സോവിയറ്റ് രാഷ്ട്രയെ വളരെ ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കുകയാണ്. ആദർശപരമായ താല്പ്യങ്ങളും സാമ്പത്തികമായ പരാധീനതയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചേരിയിലേക്ക് ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തുവാൻ ചൈനയിൽ പ്രോണ നൽകുന്നു. രാഷ്ട്രീയവും, സാമ്പത്തികവുമായ പുനരുദ്ധാരണ സാരങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ച അതിഭീമമായ പ്രശ്നങ്ങൾ നവീന ചൈന നേരിടുകയാണ്. കാര്യക്ഷമമായ ഒരു ഭരണയന്ത്ര വിസ്തൃതമായ ഒരു രാജ്യം മുഴുവൻ ഭരിക്കുവാനും, വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യവും, സഹിഷ്ണുതയും, പരസ്പരധാരണയും പരിചയിച്ചു കഴിഞ്ഞ ഒരു വമ്പിച്ച ജനവിഭാഗത്തെ മുഴുവൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സേപ്തമായിപത്യത്തിൽ അടക്കി വയ്ക്കാനും ചൈനയ്ക്ക് ആവശ്യമാണ്. ചൈനയുടെ വ്യാവസായികവും, സാമ്പത്തികവുമായ നിവൃത്തിമാർഗ്ഗങ്ങൾ കഴഞ്ഞു താരുമാറായിരുന്നു. ദാരിദ്ര്യവും വിശപ്പും രാജ്യത്തു നടമാടി. വിദേശചൂഷണവും, വിദേശ സൈന്യത്താവങ്ങളും, സമരദുർമ്മോഹികളായ പ്രളക്കന്മാരും, രാജ്യത്തെ അശക്തമാക്കിയിട്ടാണ് വിട്ടത്. പുതിയ ആക്രമണത്തിനും, സൈനിക പുനരധിവാസത്തിനും ചൈന തുറന്നു കിടക്കുകയാണ്. ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് രാജ്യത്തെ ഏകീകരിക്കാനും, ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തോടുമർത്തു പാനം സമയവും സഹായവും വേണ്ടിയിരുന്നു.

നിർഭാഗ്യവശാൽ അമേരിക്കയുടെ കഴഞ്ഞതും പ്രമാദസംപൂർണ്ണവുമായ നയം ചൈനക്കാരിൽ വളരെ അമർഷവും കൈയ്പും ഉളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. യുനൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സും, യു എൻ ആർ ആർ എ യും, യു എൻ പോലും ചൈനക്കാർ സംശയ

ത്തോടെ വീക്ഷിക്കുന്നു. രാജ്യത്തു് അസമാധാനവും, അഴിമതിയും പുനരുദ്ധരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് ഇവർ ചെയ്യുന്നതെന്നു് അവരുടെ മനസ്സിൽ കയറിയിട്ടുണ്ടു്. സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ്റെ സഹായം തേടുകയല്ലാതെ മാവോയിക്കു ഗത്യന്തരമില്ലായിരുന്നു. 1945 വരെയും ചൈനയിൽ ഐക്യവും സുസ്ഥിരമായ ഒരു ഗവൺമെന്റും കൈവരുത്താൻ റഷ്യാക്കാർ ആശ്രയിച്ചതു് ചിയാങ്ങിനെയാണ്. മാവോ തൻ്റെ സ്വന്തം "നക്ഷത്ര"ത്തെ പിൻതുടരുകയായിരുന്നു. വിമോചനത്തിനുള്ള തുറന്ന സമരം ആരംഭിക്കുന്നതിൻ്റെ നാനിയായി ഒരു കർഷക വിപ്ലവം സംഘടിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു മാവോ അന്നു ചെയ്തതു്. വനാന്തരത്തിൽ ഇരുപത്തിമൂന്നു വർഷങ്ങൾ അദ്ദേഹം അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു കയ്യിപ്പെട്ടു. പ്രതിരോധസമരങ്ങൾ സ്വന്തമായി നടത്തുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തതു്. റഷ്യ സഹായം അന്നു നിഷേധിച്ചു. കോമിൻറൺ മാവോയെ "അവസര സേവകൻ" എന്നു വിളിച്ചു. ചൈനീസ് പർവത വനാന്തരങ്ങളിൽ "അയാളുടെ കല്ലിത സുഖമയമായ സോവിയറ്റ് റിപ്പബ്ലിക്" രൂപവല്ക്കരിക്കുവാൻ വിട്ടുകൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തതു്. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിൻ്റെ വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനത്തിനു് യാതൊരു നേതൃത്വവും കോമിൻറൺ നൽകിയില്ല. മാവോ അന്നു അനേക സമരങ്ങൾ നടത്തുക തന്നെയല്ല, ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാർക്കു് അവരുടെതായ ഒരു വിപ്ലവ തത്വവും അദ്ദേഹം നൽകി. ഇന്നു മാവോയിക്കു റഷ്യൻ സഹായം ആവശ്യമായിരുന്നു.

1949 ജൂലൈ മാസത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതി "വിദേശരാജ്യങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും ജനങ്ങളുടെ പൊതുവായ സമരത്തിൽ നാം ഐക്യപ്പെടണം. നമ്മളെ സമത്വനിലയിൽ കരുതുന്ന രാജ്യങ്ങളുമായും നാം ഐക്യബന്ധം പാലിക്കണം. ഇതിൻ്റെ അർത്ഥം നാം സോവിയറ്റ് യൂണിയനുമായും, എല്ലാ പുതിയ ജനായത്ത രാജ്യങ്ങളുമായും. എല്ലാ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗങ്ങളുമായും, ഏതുരാജ്യത്തുമുള്ള സാമാന്യജനങ്ങളുമായും നാം ഐക്യം സൃഷ്ടിക്കണമെന്നാണ്. അതായതു് രാജ്യാന്തരപരമായ ഒരു ഐക്യമുന്നണി സൃഷ്ടിക്കണം". ഇദ്ദേഹത്തിൻ്റെ അഭിപ്രായം മാറുവാൻ എന്തു കാര്യങ്ങളാണ് സംഭവിച്ചതു്. ചൈനയെ ഒരു ഏകഘടകമായി കൊണ്ടുവരാനും ഒരു സംയുക്തഭരണം രൂപവൽക്കരിക്കാനുമുള്ള അമേരിക്കൻ പ്രയത്നം പരാജയപ്പെട്ടതിനു പ്രധാന കാരണം ചിയാങ്ങിൻ്റെ സൈന്യങ്ങൾക്കു് അമേരിക്ക സൈനിക സഹായം തുടന്നു നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നതാണ്. ഈ സഹായം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാർക്കെ തകർന്നതാണ് ചിയാങ്ങു് വിനിയോഗിച്ചതു്. 1949 ജൂലൈ ആയിട്ടും രാജ്യം ഒന്നാക്കാനുള്ള യത്നം ഫലിക്കാതിരുന്നു. കൂടിയാങ്ങു് സൈന്യം

ദക്ഷിണ ചൈനയിൽ സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചു. 1948 നവമ്പർ മാസത്തിൽ മാവോ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു. “കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ പ്രത്യേക കൃത്യം രാജ്യത്തിനുള്ളിലുള്ള എല്ലാ വിപ്ലവ ശക്തികളെയും ഒന്നിച്ചു കൊണ്ടുവരികയാണ്. അങ്ങനെ അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യ ദുഷ്ടതയെയും, കൂമിനാങ്ങിൻ്റെ പിന്തിരിപ്പൻ ഭരണത്തെയും ഓടിച്ചു ഇവിടെ ഒരു ജനകീയ റിപ്പബ്ലിക്ക് സോവിയറ്റ് യൂണിയനുമായുള്ള സഖ്യത്തോടുകൂടി സ്ഥാപിക്കണം.”

ഇതൊരു പൂർണ്ണമായ മാറ്റമാണ്. അദ്ദേഹം ഭരണമാറ്റ കൃത്യം നിർവ്വഹിച്ചശേഷം സഹായത്തിന് സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ്റെ നേക്കു തിരിഞ്ഞു. അതിഭീമമായ പല പ്രശ്നങ്ങളും നേരിട്ടുവാനുണ്ടെന്നും, അവയെ വിജയപൂർവ്വം അഭിമുഖീകരിക്കണമെങ്കിൽ ആഭ്യന്തരമായ സമാധാനം സുരക്ഷിതമാക്കുകയും, ചിയാങ് തിരിച്ചുവരാനുള്ള ഏതു ശ്രമത്തെയും പ്രതിരോധിക്കാനുള്ള തന്റേടം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു വിശ്വാസവും ഉറപ്പും നൽകേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നും അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞു. 1949 ഡിസമ്പറിൽ ഇദം പ്രഥമമായി മാവോ മോസ്കോ സന്ദർശിച്ചു. പല ആഴ്ചകൾ നടത്തിയ ചർച്ചകളുടെയും വിലാപശലിൻ്റെയും ഫലമായി ചൈന-സോവിയറ്റ് സൗഹാർദ്ദ ഉടമ്പടിയും പരസ്പര സഹായം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന സഖ്യവും പൂർത്തിയാക്കിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം തിരിച്ചുവന്നു. മാറ്റാതെ ഉടമ്പടിയും അഞ്ചുകൊല്ലങ്ങൾകൊണ്ട് തന്നതീകത്തക്കവിധത്തിൽ കേവലം മുപ്പതു കോടി ഡോളറിൻ്റെ സാമ്പത്തിക സഹായവും അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചു. ഈ സഖ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രഖ്യാപനം പെട്ടെന്ന് രാജ്യത്തിനുള്ളിൽ അതിൻ്റെ രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ ഫലം ഉളവാക്കി. ചൈനയെ ആക്രമിക്കണമെങ്കിൽ ഒരു അഖിലലോക യുദ്ധത്തിലേക്കുതന്നെ ചാടാതെ നില്ക്കുന്നതില്ലെന്നുള്ള നിലയാണ് ഈ സഖ്യം വരുത്തി വെച്ചത്.

സമന്വർ തമ്മിലുള്ള ഒരു സഖ്യം അല്ലിത്. ചൈനാക്കു വിപ്ലവകരമായ ഭൂമിയും, വമ്പിച്ച ജനസംഖ്യാശക്തിയുമുണ്ടെങ്കിലും ഇന്ന് സൈനികവും സാങ്കേതികവുമായ കാര്യത്തിൽ അവർ പരിപൂർണ്ണമായി സോവിയറ്റ് രാജ്യയുടെ ആശ്രിതയാണ്. മാവോയിക്ക് അതറിയാം. യാഥാർത്ഥ്യബോധമുള്ള ഒരു ആളായതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ പരിമിതികളെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തിനറിയാം. ആധുനിക യുദ്ധസാമഗ്രികളോടുകൂടിയ ഒരു സൈന്യമായി തൻ്റെ സൈന്യത്തെ സജ്ജമാക്കണമെങ്കിൽ സൈനിക സാമഗ്രികൾ അദ്ദേഹത്തിനു വാങ്ങിയേ തീരൂ. ഒക്ടോബർ ഒന്നാം തീയതിയിലെ പരേഡിൽ ചൈനീസ് സൈന്യവിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നു പ്രത്യേകം തെരഞ്ഞെടുത്ത കരസൈന്യത്തിലേയും വിമാ

നസൈന്യത്തിലേയും റെജിമെന്റുകൾ കൂമിനാങ്ങിൽനിന്നും പിടിച്ചെടുത്ത അമേരിക്കൻ സൈനിക യന്ത്രസാമഗ്രികളുമായി മാർച്ച് ചെയ്യുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ള യന്ത്രസാമഗ്രികൾ പഴഞ്ചൻ രാത്രികയായി മാറിപ്പോകുന്നതുകൊണ്ട് ഏറ്റവും പുതിയതരം സാമഗ്രികൾ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കാൻ ചൈനാക്കു വശമുണ്ടായിരിക്കണം. പൂർവദേശ അതിർത്തികൾ സാരക്ഷീകവൻ അവിടെയൊരു പ്രബല സൈന്യത്തെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഗതിയിൽ റഷ്യയ്ക്കും താല്പര്യമുണ്ട്. ശത്രുവിനെ രണ്ടു സൈനിക മേഖലകളിൽ വിഭജിച്ചു നിറുത്തി റഷ്യയുടെ വിസ്തൃതമായ രാഷ്ട്രീയവും ഭൂമിശാസ്ത്രപരവുമായ അതിർത്തികൾ സംരക്ഷിക്കുകയാണ് ആ താല്പര്യം. അതുകൊണ്ട് നല്ല പരിശീലനം ലഭിച്ചതും റഷ്യൻ യുദ്ധ സാമഗ്രികളോടുകൂടിയതുമായ ഒരു വിമാന സൈന്യത്തെ ഇന്നു ചൈനയിൽ നാം കാണുന്നു.

ഭൂമിയിലുള്ള സമ്മർദ്ദംനീക്കുവാൻചൈനയിൽ വ്യവസായ വൽക്കരണം ആവശ്യമായി. അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന വ്യവസായങ്ങൾ പുനരുദ്ധരിക്കുകയും, പുതിയ ഘനവ്യവസായങ്ങൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. സോവിയറ്റ് റഷ്യയ്ക്കു ഘനസാധനങ്ങളോ, സാങ്കേതിക സഹായമോ ആവശ്യം കഴിഞ്ഞു അധികമായി ചൈനാക്കു നൽകാൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ല. ഉത്തര ചൈനയിലും, മഞ്ചൂറിയയിലും മാവോയുടെ ചിത്രങ്ങൾ തൂക്കിയിട്ടിരുന്നിടത്തെല്ലാം സ്റ്റാലിൻറെ ചിത്രവും ഒരു സന്തത അനുസ്മരണ എന്ന വിധത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനുകളിലും, ഹോട്ടലുകളിലും, തീയേറ്ററുകളിലും രണ്ടുഭാഷകളിലും പേരെഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്ന ബോർഡുകളാണു കാണുന്നത്. ദക്ഷിണ ചൈനയിൽ ഈ റഷ്യൻസ്വാധീന ലക്ഷണങ്ങൾ അത്രയ്ക്കുതന്നെ കാണാറില്ല. അവിടെയുള്ള ചിത്രങ്ങൾ മാർക്സിന്റേതു മുതൽ സ്റ്റാലിൻറെയും മാവോയുടേയും വരെ കമ്മ്യൂണിസത്തിലേക്കുള്ള പാഥ വളരെദീർഘമാണെന്നു പ്രേക്ഷകർക്കു അനുസ്മരണ നൽകത്തക്കവിധം വിവിധ നേതാക്കന്മാരുടെആയിരുന്നു.

സ്ത്രീകളിലും കോളജുകളിലും ഇംഗ്ലീഷു ഭാഷയുടെ സ്ഥാനം റഷ്യൻ ഭാഷ അപഹരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ബുക്ക്ഷോപ്പുകൾ മുഴുവൻ റഷ്യൻ പുസ്തകങ്ങൾ, മാസികകൾ, ലഘുലേഖകൾ മുതലായവയെക്കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു. ഇംഗ്ലീഷു പുസ്തകങ്ങൾ അവിടെയെങ്ങുംതന്നെ കിട്ടാതായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ലിയു ഷാവോ-ചി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിയുടെ ഭാഷാവിദഗ്ദ്ധനാണ്. മാവോയിസം സ്റ്റാലിനിസ്റ്റത്തിൻറെ മാർഗ്ഗങ്ങളിലും മറിച്ചും ജനങ്ങൾക്കു വിശദീകരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം എപ്പോഴും വ്യാപൃതനാണ്. ചൈനീസു വിപ്ലവത്തിൻറെ ചരിത്രം തന്നെ റഷ്യ ചൈനയിൽ നൽകിയ വിപ്ലവോദയ ഉപദേശങ്ങളും സഹായങ്ങളും ചിത്രീക

രിക്കുന്ന വിധത്തിൽ മാറിയിരുന്നു. ആ പ്രവർത്തനത്തിൽ കൂടെ തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തെപ്പറ്റിയും അതു ശക്തിപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യത്തെപ്പറ്റിയും വളരെ ഉൽബോധനം നടക്കുന്നുമുണ്ട്.

റഷ്യയോടുള്ള പരാധീനതയെക്കുറിച്ചും വർദ്ധിച്ചു വരുന്ന റഷ്യൻ അധികാരശക്തിയെക്കുറിച്ചും മാവോ തികച്ചും ബോധവാനാണ്. റഷ്യൻ കരടിയുടെ കൃതിലേക്കു ചൈനയെ വലിച്ചെറിഞ്ഞ പാശ്ചാത്യശക്തികൾ മൂലം, അദ്ദേഹത്തിന് അതല്ലാതെ മറ്റു പോംവഴികളൊന്നുമില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു ചുറ്റും ഇടതുപക്ഷത്തേക്കു സുശക്തമായ നിയമസമീകരിച്ചുകൊണ്ടും ചൈനയെ സോവിയറ്റുവൽക്കരിക്കണമെന്നു ശഠിച്ചുകൊണ്ടും ലിയുഷാവോ—ചി, വെംഗ് ചെൻ, കാവോ കാംഗ് എന്നിവർ നിൽക്കുന്നത് അദ്ദേഹം കാണുന്നു. സൈനികകേന്ദ്രങ്ങളിലും സ്കൂളുകളിലും കോളേജുകളിലും റഷ്യൻ സംപ്രദായങ്ങളിലും റഷ്യൻ സ്വാധീനത്തിലും പരിശീലിച്ച ഒരു പുതിയ തലമുറ ഉയർന്നുവരികയാണ്. രാജ്യത്തിനുള്ളിൽ അധികാരത്തിനുവേണ്ടി നടക്കുന്ന ഏതു വടംവലിയും റഷ്യയുടെ സ്വാധീനശക്തിയും ആനുകൂല്യവും നിർണ്ണായകമായ പങ്കുവഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ മാവോ—യുടെ കൂട്ടുകെട്ട് നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളം കാലം മാവോയുടെ ഇച്ഛാശക്തിക്കെതിരായി ഒന്നും സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നില്ല.

ഇൻഡ്യൻ അംബാസഡറോടു മാവോ മോസ്കോയിലായിരുന്നപ്പോൾ, ഒരു വിമാന നിർമ്മാണശാല സന്ദർശിച്ചു വന്നു. അന്നു സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരിക്കൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. “നിങ്ങളുടെ രാജ്യവും എന്റെതും നാം തന്നെ സ്വന്തമായി അത് നിർവഹിക്കാൻ പ്രാപ്തമാകുന്നതുവരെ നിർണ്ണായകമായി നമുക്ക് ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അതുവരെ നാം സാവധാനത്തിൽ പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ സാവധാനമായി അദ്ദേഹം നീങ്ങുകയാണ്. എന്നാൽ സുനിശ്ചിതമായി അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നുമുണ്ട്. മാവോ ഒരിക്കലും ടിറോയും ആയി മാറുകയില്ല. ചരിത്രവും ആദർശപരമായ ഐക്യവും സോവിയറ്റ് റഷ്യയുമായി ഒരു ധാരണയിൽ കഴിയുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ ബന്ധിച്ചു നിറുത്തുന്നു. എന്നാൽ അതേ സമയം ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളും, പ്രത്യേകിച്ചു ഇൻഡ്യയുമായി ഒരു ധാരണയിൽ എത്തുവാനും അദ്ദേഹം കാൽവെച്ചു മുമ്പോട്ടു ഗമിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ സംരംഭത്തിൽ ചൈനാക്കാർക്കു പാരമ്പര്യമായിത്തന്നെ വിദേശ്യരോടുള്ള വിരോധം മാവോയ്ക്കു അനുകൂലമായി വർത്തിക്കുന്നു. റഷ്യാക്കാരുടെ ഒരു കാലത്തു “വിദേശ ചെങ്കിത്താൻമാർ” ആയിരുന്നു. സാധാരണക്കാരായ ചൈനാക്കാർ റഷ്യാക്കാരെ വിളിച്ചിരുന്നതു “വലിയ മുക്കൻമാർ” എന്നായിരുന്നു.

1951 ഒക്ടോബർ ഒന്നാം തീയതി മാവോ ഇടപ്രഥമമായി ഏഷ്യൻ ഐക്യമെന്ന മുദ്രാവാക്യം മുഴക്കി. അന്നത്തെ ആഘോഷിച്ചടങ്ങുകളിൽ സോവിയറ്റ് പ്രതിനിധി സാഘം ഒഴിച്ചാൽ പിന്നത്തെ മാന്യസ്ഥാനം ഇൻഡ്യൻ പ്രതിനിധി സംഘത്തിനാണ് നൽകിയത്. 1952 സെപ്റ്റംബറിൽ പുതിയതായി നിരമിക്കപ്പെട്ട ഇൻഡ്യൻ അംബാസഡറെ സ്വാഗതം ചെയ്തുകൊണ്ട് മാവോ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു. “നമ്മുടെ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സൗഹാർദ്ദത്തെ കൂടുതലായി ദൃഢപ്പെടുത്തുകയും ഏകീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും ഏഷ്യയിലും ലോകത്തിലെല്ലായിടത്തും സമാധാനം സംസ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള നമ്മുടെ പൊതു ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുവാൻ അതു പ്രയോജനപ്പെടുമെന്നും എനിക്കവിശ്വാസമുണ്ട്.” മാവോയുടെ ഈ വാക്കുകൾ ജനഹൃദയങ്ങളിൽ മാറൊലിക്കൊണ്ടു. എന്റെ രണ്ടു സന്ദർശന വേളയിലും ഞങ്ങളുടെ മേൽ സ്നേഹ സൗഹാർദ്ദപ്രകടനങ്ങൾ അപർ വർഷിക്കയാണു ചെയ്തത്. അത് സോവിയറ്റ് റഷ്യയ്ക്ക് ഒരു മുന്നറിവും സൂചനയുമായിരുന്നു. പാശ്ചാത്യശക്തികളുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിൽ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ സ്ഥിച്ച ഏഷ്യയിലെ ജനങ്ങളുടെ ഫലപ്രദമായ പിന്തുണ ചൈനയിക്കുണ്ടെന്ന് മാവോ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു കൊല്ലങ്ങൾ തെളിയിച്ചത് റഷ്യൻ കമ്മ്യൂണിസം പരാജയപ്പെട്ടിട്ടു് ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസം വിജയിച്ചു എന്നാണ്.

ഞാൻ കുവോമോ—ജോയെ കണ്ടപ്പോൾ മാവോയുടെ “ഏഷ്യൻ പ്രജ്ഞ” യെ സംബന്ധിച്ചു് എന്തെങ്കിലും പറയുമെന്നു ഞാൻ ആശിച്ചിരുന്നു. ഏഷ്യൻ ഐക്യമെന്നും ഏഷ്യൻ സമാധാനമെന്നും ഒക്കെ പറയുന്നത് പ്രാദേശികമായ ഒരു സംയുക്ത സുരക്ഷിതത്വം സാധിക്കാനാണെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ഏനിക്കു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. പൂർവ്വ രാജ്യങ്ങളുടെ നേരെയും പശ്ചിമ രാജ്യങ്ങളുടെ നേരെയും ആ സുരക്ഷിതനിര പ്രബലമാക്കണം. സോവിയറ്റ് റഷ്യയുമായി സമതന്ത്രിയ സുദൃഢമാക്കുകയും അങ്ങനെ പശ്ചിമ ഭാഗത്തു സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് മാവോയുടെ ഒരു നയമാണ്. കുവോമോ—ജോ ഇങ്ങനെ മറുപടി പറയുകയുണ്ടായി “ഞങ്ങൾ ഏഷ്യൻ ഐക്യം കാംക്ഷിക്കുന്നത് പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ പുരോഗതിയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ്.

ഏഷ്യൻരാജ്യങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുംസ്വയന്റിർണ്ണയാധികാരത്തിനുമുള്ള അവരുടെ അവകാശം സ്ഥാപിക്കുവാൻ പേണ്ടി ശ്രമിക്കുകയാണ്. ഏഷ്യയ്ക്കു് ഒരുമോൺറൊതത്വം ഞങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കുകയല്ല. ഏഷ്യൻജനതയ്ക്കുള്ള സ്വയംനിർണ്ണയാവകാശമാത്രം ഞങ്ങൾ തേടുകയാണ്. ഏഷ്യ ഞങ്ങൾക്കു പേണമെന്നു

ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുകയല്ല. പാശ്ചാത്യ സാസ്കാരത്തെ ഞങ്ങൾ തിരസ്കരിക്കുന്നില്ല. ലോക ഐക്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു നടപടിമാത്രമാണ് ഏഷ്യൻ ഐക്യം."

പൂർവരാജ്യങ്ങൾക്കും പശ്ചിമരാജ്യങ്ങൾക്കും ഇടയ്ക്ക് ഒരു മൂന്നാമത്തെ ശക്തിയായി ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങൾ വർത്തിക്കാതെ ഏഷ്യൻഐക്യം ലോകഐക്യത്തിലേക്കും സമാധാനത്തിലേക്കും നയിക്കുമോയെന്ന് വിശദീകരിക്കുവാൻ ഞാൻ കമ്പോമോ-ജോയെ നിർബന്ധിച്ചു. ശരിയായ ഒരു ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടന, സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി ഇതിനേക്കാൾ വളരെ നല്ല ഉറപ്പായിരിക്കുമില്ലേ? "ഏഷ്യൻ ഐക്യം സമാധാനം സുരക്ഷിതമാക്കും" അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു. "ലോകത്തിൽ രണ്ടുതരം ശക്തികളേ ഉള്ളൂ. സമാധാനത്തിന്റെ ശക്തികളും, യുദ്ധത്തിന്റെ ശക്തികളും. മൂന്നാമതൊരു ശക്തിയില്ല. ഏഷ്യൻ ഐക്യം സമാധാനത്തിന്റെ ശക്തിവർദ്ധിപ്പിക്കും. എല്ലാ പാശ്ചാത്യശക്തികളും സാമ്രാജ്യദുർമ്മോഹികളാണെന്നു പറയുകയല്ല. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ ഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങളും സമാധാനം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മൾ സമാധാനത്തിന്റെ വശത്തേക്കു ചാഞ്ഞുനിൽക്കുകയാണ്. രണ്ടു ശക്തികൾ തമ്മിലുള്ള സമരം രൂക്ഷതരമായി വരികയാണ്. സമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഏക പ്രത്യേക സമാധാനത്തിന്റെ വശത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുക മാത്രമാണ്. ഇടയ്ക്കതിനു മറ്റൊരു വഴിയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഏഷ്യൻ ഐക്യം ലോകസമാധാനവും ലോകഐക്യവും നേടുന്നതിനുള്ള ഒരു നടപടിയാണ്."

മാവോ 1949ൽ പറഞ്ഞത് ഞാൻ അനുസ്മരിച്ചു. അന്നു അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം ഏഴുതിയിട്ടുണ്ട്:

"സൺയാറാസെനിയുടെ നാൽപ്പതു കൊല്ലത്തെയും ചൈനീസ് കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ഇരുപത്തിയെട്ടു കൊല്ലത്തേയും അനുഭവങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി വിജയം വരിക്കാനും, അതു സുദൃഢമാക്കാനും ഞങ്ങൾ ഒരു വശത്തേക്കു ചാരിനിൽക്കണമെന്നുള്ളത് ഞങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യം വന്നിരിക്കുകയാണ്. ഈ അനുഭവങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നത് ഒന്നുകിൽ ചൈനീസ് ജനത സാമ്രാജ്യദുഷ്പ്രേതപക്ഷത്തോടു ചേർന്നു നിൽക്കണം അല്ലെങ്കിൽ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ പക്ഷത്തോടു ചേരണം എന്നുള്ളതാണ്. ഈ തത്വത്തിനു വിഭിന്നമായി യാതൊരു സന്ദർഭവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. വേലിയിൽ കയറിയിരുന്നത് അങ്ങോട്ടോ ഇങ്ങോട്ടോയെന്നു ശങ്കിച്ചു കഴിയാൻ സദ്ധ്യമല്ല. മൂന്നാമതൊരു മാർഗ്ഗമില്ലതന്നെ. നിഷ്പക്ഷത ഒരു കൃത്രിമമാത്രമാണ്; മൂന്നാമതൊരു മാർഗ്ഗം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നില്ല."

യാമാത്യബോധമുള്ള മാവോ തത്വങ്ങളിലെന്നപോലെ വളരെ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടു കൂടിയാണ് അന്നു അങ്ങനെ പറഞ്ഞത്. ലോകം ഒന്നുകിൽ കറുത്തത്, അല്ലെങ്കിൽ വെളുത്തത്, അതിനിടയ്ക്കൊരു നിറമില്ല. എന്നാൽ വേദാന്ത തത്വങ്ങളെ പറ്റി മാവോ തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. "അവ ചാണകത്തെക്കാൾ നിരുപയോഃങ്ങളാണ്. ചാണകം വളമായിട്ടെങ്കിലും ഉപയോഗപ്രദമാണ്. ഇപ്പോൾ മാവേ അഭിപ്രായം മാറി വരികയാണ്. ഒരിക്കൽ സാമ്രാജ്യദ്രുഷ്ടപ്രളതത്തിന്റെ വേട്ടപ്പട്ടികൾ എന്ന അദ്ദേഹം വിളിച്ച രാജ്യങ്ങളുമായിട്ടാണ് ഏഷ്യൻ ഐക്യത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. സോവിയറ്റ്‌റുമായുള്ള സഖ്യം മൂലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥനിലയെന്താണെന്ന് വേഗം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തത്വപ്രലപന സ്വഭാവം മാറിവരികയാണ്.

ഒരു പക്ഷേ കൊറിയൻ യുദ്ധമായിരിക്കണം വിദേശരാജ്യബന്ധം സംബന്ധിച്ച് ഒരു പുതിയ വീക്ഷണഗതി നൽകിയത്. കൊറിയായും ഇൻഡോചൈനയും ചൈനായുടെ സ്വാധീനവലയത്തിൽ നിൽക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളാണെന്നു ചരിത്രപരമായ കാരണങ്ങളാൽ ചൈനാ വിചാരിച്ചു വന്നുവെന്നത് പരമാർത്ഥമാണ്. പാരമ്പര്യമായി, ചൈനായെ അക്രമിച്ചു കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള വാതിൽ മാർഗ്ഗം കൊറിയ ആയിരുന്നു. ഇൻഡോചൈന, ചൈനായുടെ നെല്ലറയിൽ ഒരു ഭാഗമാണ്. ദക്ഷിണ ചൈനായിക്ക് അവിടെനിന്നു നെല്ലു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളിലെ അധികാരികൾ ചൈനായോടു സൗഹാർദ്ദമായി വർത്തിക്കുന്നവരായിരിക്കണമെന്നുള്ള കാര്യം ചൈനായുടെ ഒരാവശ്യമാണ്. എന്നിരുന്നാലും യുദ്ധംകൊണ്ടു തളർന്നവശായിരുന്ന ചൈനാ അവളുടെ ഒഴിഞ്ഞ ഭണ്ഡാരത്തെ വിണ്ടും തെരുക്കുവാൻ ഉദ്യുക്തമാകുമായിരുന്നു. അതിനു തയാറായെങ്കിൽ ഈ യുദ്ധം വേഗം വിജയപത്രിയായി ആയിത്തീരുന്നതുള്ള ഒരു ഉറപ്പും, സൈനികവും സാമ്പത്തികവുമായ സഹായവാഗ്ദാനങ്ങളും ലഭിച്ചിരിക്കണം. യുദ്ധംകൊണ്ടുള്ള തളർച്ചയുടെ കൂടെ ഉഗ്രമായ നിരാശയും ചൈനായെ ബാധിച്ചിരുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. അതിനു കാരണം വാഗ്ദാനങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നിടത്തോളം വന്നുചേർന്നിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ്.

ആരംഭത്തിൽ, സൈന്യത്തിന്റെ പുനസ്സംഘടനയ്ക്കും, നവീനയുദ്ധസമ്പ്രദായങ്ങളിൽ സൈന്യത്തിനു പരിശീലനം ലഭിക്കുന്നതിനും ഈ യുദ്ധം സഹായകമായിരുന്നു. യുദ്ധപരിതസ്ഥിതിയുടെ സമ്മർദ്ദം മൂലം വ്യവസായം പുനസ്സംഘടിപ്പിക്കുവാനും, ജനങ്ങളുടെ വ്യവസായസംരംഭങ്ങളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞു. ദേശീയ പ്രതിരോധനത്തിന്റെ പേരിൽ വമ്പിച്ച

ത്യാഗങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ മേൽ കെട്ടി വയ്ക്കാൻ ചൈനാക്കു സാധിച്ചു. നിർബന്ധിത സംഭാവനകൾക്കും, ഗവർണ്മെന്റിനോടെ തിർത്തുനിന്നവരുടെ ബഹിഷ്കരണങ്ങൾക്കും, കഠിനമായ ജീവിതസുഖപരിവർജ്ജനങ്ങൾക്കും ജനങ്ങൾ വഴങ്ങി, വിലക്കയററപ്പും, കഠിനാദ്ധ്വാനങ്ങളും സ്വാഭാവികമായ ഫലമാണെന്ന് അംഗീകരിച്ചു. യുദ്ധമെന്ന തിന്മയിൽ കൂടെ നന്മയിലേക്കു തിരിയുവാൻ ഒരുമാർഗ്ഗമായി. എന്നാൽ ഈ സഹനശക്തിക്കും ഒരതിരണ്ടു്.

വിമർശനങ്ങളുടെ പൊറുപൊറുക്കൽ അങ്ങുമിങ്ങും കേൾക്കാം. സമാധാനകാലത്തെ നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്കു തിരിച്ചുവരാൻ ജനങ്ങൾ ഇച്ഛിച്ചു. സിംഗ്മാൻ റിയുടെ പിന്നിൽ ജനങ്ങളില്ലെന്നു ചൈനാക്കാർ പറയാറുണ്ടു്. എന്നാൽ പിന്നെ ദക്ഷിണകൊറിയക്കാർ ഉത്തരകൊറിയ ആക്രമിച്ചതെന്തു കൊണ്ടാണെന്ന് ഞാൻ വിണ്ടും വിണ്ടും ചോദിച്ചിരുന്നു. അവസാനം ഒരു ഉന്നതകമ്മ്യൂണിസ്റ്റുനേതാവു് പാഞ്ഞതിങ്ങനെയാണു്. "സിംഗ്മാൻ റിയുടെ കൂലിപ്പട്ടാളക്കാരെ നിഷ്പ്രയാസം ഉത്തരകൊറിയായിക്കു് പരാജയപ്പെടുത്താമായിരുന്നു. വിപുലമായ തോതിലുള്ള ഒരു യുദ്ധത്തിലേക്കു് അതിനു പ്രവേശിക്കേണ്ടിയിരുന്നില്ല, എന്നാൽ അവർ അക്ഷമരായിരുന്നു." പാൻ മുൻജോൺ കൂടിയായലോചനകളുടെ വിവരങ്ങൾ പത്രങ്ങളിൽ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നതു് വളരെ വിചിത്രത്തോടുകൂടിയായിരുന്നു. രോഗാണുക്കൾ ഉപയോഗിച്ചുള്ള സമരീതിയെപ്പറ്റി പാതിപ്പെടേണ്ടതു് ചൈനായിക്കു് മനഃപൂർവ്വം ചെയ്യേണ്ട രോഗശൃമായിവന്നുയെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നിയതു്. ക്ഷിണിച്ചുവന്ന ജനങ്ങൾക്കു വിണ്ടും വാശിജനിപ്പിക്കാൻ അതു് ഒരു മാർഗ്ഗമായിരുന്നു. കൂടുതൽ കഠിനതരമായ ത്യാഗങ്ങളിലേക്കു ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കാൻ യുദ്ധത്തിന്റെ നിഷ്ഠൂരമായ കഥകൾ വളരെ പ്രയോജനപ്പെടുത്താവുന്നതാണു്.

കൊറിയൻ യുദ്ധം അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള ചൈനാ യുടെ അഭിലാഷം വളരെ ആത്മാർത്ഥമായ ഒന്നാണു്. എന്നാൽ ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ മുഖം മഞ്ഞളിക്കുവാൻ ഇടയാക്കുന്നതു് ചൈനായിക്കു് അനുവദിക്കാവുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല. ദേശഭിമാനത്തിന്റെയും ഐക്യത്തിന്റെയും പേരിൽ ജനങ്ങൾ ദീർഘനാളുകളായി ദുരിതങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു വരികയാണു്. കൊറിയായിലെ സ്കൂളനോവസ്ഥ ഉരക്കുകൾ കൊണ്ടുള്ള യുദ്ധസാമഗ്രികളുടെനേരെ ചൈനീസുജനതയുടെ രക്തം പൊരുതിനേടിയ ഒരു വിജയമായിട്ടാണു് വർണ്ണിക്കപ്പെടുന്നതു്. വേട്ടക്കാരന്റെയും കടുവായുടെയും ഒരു പഴയ കഥ ആവർത്തിച്ചുവർത്തിച്ചു ജനങ്ങളോടു പറയുമായിരുന്നു. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളാകുന്ന വേടൻ ചൈനായാകുന്ന കടുവായുടെ വായിൽ കൊണ്ടു കൈ ഇട്ടു.

ഇപ്പോൾ ആ കൈ എടുക്കാൻ കഴവാ അനുവദിച്ചാൽ അതിനു തന്നെ ആപത്തായിത്തീരും. എന്നാൽ നിർഭാഗ്യവശാൽ കഴവായിക്ക് ആ കൈ വിട്ടുങ്ങാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നുള്ളതാണ് സ്ഥിതി. തന്മൂലം ഏഷ്യൻ ഐക്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ആഹ്വാനം കൊണ്ട് ചൈനാ സോവിയറ്റ് സഖ്യത്തിലെ കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള അസമത്വം പരിഹരിക്കുമാത്രമല്ല ഉദ്ദേശം. കൊറിയയിൽ ചൈനായിക്കു ജളതപം പറ്റാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി നടത്തുന്ന ഒരു സഹായാഭ്യർത്ഥനകൂടെയാണ്.

കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരനായ മാവോ ഇപ്പോൾ മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളും അവരുടെ കൂടെ “ഓടുന്ന നായാട്ടുപട്ടികളു്”മായി സഹവർത്തിത്വം ആകാമെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. ചൗ ആതു തന്നെ എന്നോടു ആവർത്തിച്ചു പറയുകയുണ്ടായി. “സോഷ്യലിസ്റ്റായാലും, പ്രജായത്തരാജ്യങ്ങളായാലും, മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളായാലും സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം സാദ്ധ്യമാണെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ കമ്യൂണിസ്റ്റുചൈനായുടെ അഭിമതപ്രകാരം മാവോയുടെ കരുങ്ങൾ ഏഷ്യൻ ഐക്യ സുശക്തമാക്കുകയും, ചൈനാ-സോവിയറ്റ് സഖ്യത്തിനു് ലോകം വണങ്ങുവാൻ നിർബന്ധിതരാകയും ചെയ്യാൽമാത്രമേ സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വം സാദ്ധ്യമാകയുള്ളൂ.

ഈ ഒരു ഉദ്ദേശ്യസാദ്ധ്യത്തിനു് ദക്ഷിണപൂർവ്വേഷ്യയിൽ പല ഭാഗങ്ങളിലായി അധിവസിക്കുന്ന ഒരു കോടിയോളം ചൈനാക്കാരെ വിനിയോഗിക്കാമെന്നു് ചൈനാ ആശിക്കുന്നു. ഈ ചൈനാക്കാർ മറ്റൊരു രാജ്യത്തെയും പൗരത്വം സ്വീകരിക്കാതെ ചൈനീസുപൗരത്വം തന്നെ പാലിച്ചുകൊള്ളണം. ഒരു ബലത്തിൽ മറ്റുള്ള രാജ്യങ്ങളുമായി ഈ ചീനരുടെ പൗരത്വപ്രശ്നം ചർച്ച ചെയ്യുവാൻ സന്നദ്ധമാണെന്നു് ചൗ എൻ-ലായി പ്രസ്താവിച്ചുവെങ്കിലും ആ തെറ്റു പിന്നീടു തിരുത്തി. ഇൻഡോ ചൈനായിലും, തായ്‌ലാണ്ടിലും, മലയായിലും, ബർമ്മായിലും, ഇൻഡ്യയിലും പല തലമുറകളായി അധിവസിച്ചുവരുന്ന ചൈനാക്കാർ ആരും ചൈനായിക്കു നഷ്ടപ്പെടുവാൻ ഒരുപ്രകാരത്തിലും അനുവദിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ എനിക്കു യാതൊരു സംശയവും തോന്നുന്നില്ല. 1952 ആരാഭത്തിൽ ഇൻഡോനേഷ്യയിൽ നിന്നു കറെ ചീനവിദ്യാർത്ഥികൾ അവരുടെ രാജ്യത്തെ പാസ് പോർട്ടുമായി ചൈനായിൽ വന്നിറങ്ങി. ഈ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പാസ് പോർട്ടുകൾ ചൈനീസ് ഗവർണ്മെൻറു കണ്ടുകെട്ടിയശേഷം ചൈനായുടെ പാസ് പോർട്ടുകൾ ഇവരുടെ കയ്യിൽ ഇരിക്കണമെന്നു് അനുശാസിക്കയാണുണ്ടായതു്. ഇൻഡോനേഷ്യൻ അംബാസഡർ പല പ്രതിഷേധനടപടികളും ഈ കാര്യത്തിൽ നടത്തി. യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല.

മരണാഭംഗ സന്ദർഭത്തിൽ ഇൻഡ്യൻ അബോസഡർ പ്രധാന മന്ത്രി ചൗവിനോട്ട് ചെയനായിൽ പാർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന എഴുപതു വിഭേദങ്ങളെക്കുറിച്ചു മനഃശ്യാപരമായ കാരണങ്ങളാൽ മോചിപ്പിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ചൗ ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞതായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. “മലയാളിൽ പതിനാലായിരം ചീനരെ തടവുകാരാക്കിയിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം ഈ കുറ്റവാളികളെ വിമോചിപ്പിക്കുവാൻ എന്നെ നിർബന്ധിക്കരുത്.” പീപ്പിൾസ് പൊളിറ്റിക്കൽ കൺസൾട്ടേറ്റീവ് കൗൺസിലിൽ വിഭേദങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന ചീനരുടെ പ്രതിനിധികളായി പതിനാറു അംഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. അങ്ങനെ ചെയനായിൽ വെളിയിൽ അനേക തലമുറകളായി അധിവസിച്ചുവന്ന ചീനരുടെ സ്വഭേദത്തോടുള്ള ബന്ധം വിട്ടുകൊടുക്കാൻ ചെയനായിൽ യാതൊരു ദേശവുമില്ലെന്ന വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. കൽക്കട്ടായിൽ പതിനായിരത്തോളം ചീനർ താമസിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവരുടെ ഇടയിൽക്കൂടെ കമ്യൂണിസ്റ്റും കാരകടത്തിവിടാനും, തപങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള സകല തന്ത്രങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനോടു നിസ്സഹകരണം നടത്തിയാൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന ഭയാനകമായ വിപത്തുകളെപ്പറ്റി ഭീഷണിപ്പെടുത്തി നിർബന്ധിച്ചുകൊണ്ട് സമ്മതത്തിലേക്ക് അവരെ കൊണ്ടുവരികയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഒരു ചീന അധ്യാപകൻ ഭായ്ക്കുയുടെയും, ഭായ്യാമാതാവിന്റെയും ഭീഷണികൾ സഹിക്കവയ്യാതെ ആത്മഹത്യ ചെയ്യുവാനിടയായ ഒരു സംഭവം ഉണ്ടായി.

വിഭേദങ്ങളിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചീനരെ ഉപയോഗിച്ചു ഭക്ഷണപൂർവ്വേഷ്യയെ വിഭേദസാമ്രാജ്യദൃഷ്ടിപ്രഭുത്വത്തിൽനിന്നു വിമോചിപ്പിക്കുവാനും, ഏഷ്യൻ ഐക്യം സംസ്ഥാപിക്കുവാനുമാണ് ചെയനാ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഈ ഗൂഢോദ്ദേശങ്ങൾ സാധിക്കുവാൻ ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികമായ കഴിവുകേടും, പൗരത്വത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അനിശ്ചിതനിലപാടും തക്കങ്ങളും തക്കത്തിൽ ചെയനാ മുതലേടുക്കുകയാണ്. ഇൻഡോ ചെയനായിൽ ഹോ ചീമിൻ ചെയനാക്കാരുടെ സഹായത്തോടു കൂടി ഒരു കഠിനസമരം തന്നെ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചെയനാ തുറന്നു സമരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. തായ്‌ലാണ്ടിൽ അമേരിക്കയും ബ്രിട്ടനും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന നയതന്ത്ര വടംവലിയിൽ അഴിമതിക്കും കൈക്കൂലിക്കും വിധേയരായ തായ്‌ലാണ്ട് രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാർ ചൈനീസ് തന്ത്രങ്ങൾക്കു പറ്റിയ ഇരയാണ്. അതേ സമയം തായ്‌ലാണ്ടിലെ ഏകജനസമ്മതനായ നേതാവെന്ന പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന പ്രിഡിഷാംഗ് ഹായിൽ അവസരം കാത്തു താമസിക്കുകയാണ്. ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങൾ ഒരു വിമോചകൻ പകരം ഒരു പുതിയ സാമ്രാജ്യദൃഷ്ടിമാണ് തങ്ങളെ വലയും

ചെയ്യുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഈ സ്ഥിതി ഉടരുകതന്നെ ചെയ്യും.

ദക്ഷിണപൂർവ്വേഷ്യയിലുള്ള ഏതു സംഭവവികാസങ്ങളിലും നിർണ്ണായകമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു സുപ്രധാനഘടകം ചൈനയും ഇൻഡ്യയുമായുള്ള ബന്ധമാണ്. അതിന്റെ കാരണം ഇൻഡ്യയ്ക്കു വെളിയിൽ താമസിക്കുന്ന ഇൻഡ്യാക്കാരുടെ പ്രധാന സാമ്പത്തിക താൽപ്പര്യങ്ങളും, രാഷ്ട്രീയസ്വാധീനശക്തിയും ചൈനയ്ക്കു എതിർശക്തിയായി വർത്തിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതാണ്. ചൈനയുടെ നയത്തിന് നേരെ വിരുദ്ധമായി ഇൻഡ്യാക്കാർ ഏതേതുരാജ്യങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്നുവോ അവിടത്തെ പൗരന്മാരും സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളണമെന്നാണ് ഇൻഡ്യയുടെ നിർദ്ദേശം. അത് പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു വ്യത്യസ്തമാണ്. പുറമേ "രണ്ടായിരം കെല്ലത്തെ പഴക്കമുള്ള നൗകാർദ്ദ"ത്തെപ്പറ്റിയും പരസ്പരമുള്ള സാംസ്കാരികസമ്പർക്കത്തെപ്പറ്റിയും ചൈന വളരെ പ്രശംസിക്കുക പതിവാണ്. എന്നാൽ ഇൻഡ്യൻഗവർണ്മെന്റിന്റെയോ, ഇൻഡ്യൻതാൽപ്പര്യങ്ങളെയോ ചൈന അത്ര കാരുണ്യമായി കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം.

ചൈനീസുകമ്യൂണിസ്റ്റുകളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇൻഡ്യ ഒരു സ്വതന്ത്രരാജ്യമേയല്ല. ചൈനീസ്ഗവർണ്മെന്റിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള പത്രങ്ങൾ ഇൻഡ്യൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളെയും, നെഹറുവിനെയുംപറ്റി അവജ്ഞ ജനിപ്പിക്കുന്ന ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന "സ്വതന്ത്ര്യവും സ്വതന്ത്രമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളും അവിടെയുണ്ടെങ്കിലും ബ്രിട്ടീഷുകാരുടേ, അവരോടൊപ്പം കൂടുതൽ അമേരിക്കയും ഇൻഡ്യൻ സാമ്പത്തികനിലയെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഉത്തരകൊറിയയാണ് ആദ്യമേ അക്രമണം നടത്തിയെന്നുള്ള ഐക്യരാഷ്ട്രസമിതിയുടെ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചതിന് ഇൻഡ്യയെ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കൂടെയോടുന്ന വേട്ടപ്പട്ടിയെന്ന് വിളിച്ചതാണ്. കാവോകാംഗ്, ഷാംഗ്ഹായിലെ മേയർ ചെൻഗി ആദിയായവർ മിസ്സിസ് പണ്ഡിറ്റിനോടു് ഇൻഡ്യയിൽ ഇപ്പോഴും ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ഇടപെടൽ നടക്കുന്നതിനെയും ഇൻഡ്യൻവിദേശനയത്തിൽ കോമൺവെൽത്തിന്റെ സ്വാധീനശക്തിയേയും കുറിച്ചു ചോദ്യവർഷം നടത്തിയെന്നു ഞാൻ കേട്ടു. ഇൻഡ്യയുടെ പൂർണ്ണ വിമോചനം ഇനിയും സാധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്നു തുറന്ന സൂചനകളും നടക്കാതെ നിലയില്ല.

ഞാൻ പങ്കെടുത്ത രണ്ടു പ്രതിനിധിസംഘങ്ങളോടും ചൈനയുടെ വർത്തമാനം പ്രത്യക്ഷമായ്തന്നെ ഭിന്നമായിരുന്നു. ഒന്നൊരു അനൗദ്യോഗിക ജനപ്രതിനിധിസംഘമായിരുന്നു. അതിനും മറ്റൊരു നൽകിയ ചുവന്നപരവതാനി വിരിച്ചു

സ്വീകരണങ്ങൾ തന്നെയാണ് നൽകിയതെങ്കിലും, സ്വീകരണത്തിൽ കൂടുതൽ ജനകീയസൗഹൃദവും ആഹ്ലാദവും പ്രകടമായിരുന്നു. ഇൻഡ്യാഗവർണ്മെന്റിന്റെ പ്രതിനിധിസംഘത്തിന് ലഭിച്ച സ്വീകരണം കേവലം ഭൗപചാരികമായ ചടങ്ങു നിർവഹണം മാത്രമായിട്ടാണ് കണ്ടത്. അവരെ സ്വാഗതാചെയ്യുവാൻ ജനക്കൂട്ടങ്ങൾ തടിച്ചുകൂടിയിരുന്നില്ല. അവർക്കു നൽകിയ വിവരങ്ങളും പരിമിതമായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ പ്രതിനിധിസംഘത്തേക്കാൾ, "നീതസ്വഭാവ"മുള്ള ഒരു യാത്രാചരിപാടിയാണ് ഭൗദ്യോഗികസംഘത്തിന് അനുസരിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്.

ടിബറ്റിൽ ഇദംപ്രഥമമായി ഇൻഡ്യയും ചൈനയും ഒരു സംഘട്ടനത്തിൽ വന്നെത്തി. വ്യക്തിയമായി ടിബറ്റുകാർ ചൈനക്കാരോടു ബന്ധപ്പെടുന്നതെങ്കിലും ടിബറ്റുകാർ എന്നാ രാഷ്ട്രീയമായി സ്വതന്ത്രയായിരുന്നു. ചൈനയുടെ സഹായം നേടേണ്ടതിലും, സംരക്ഷണത്തിലുമാണ് ടിബറ്റും കഴിഞ്ഞുകൂടിയതെന്നുപറയാം. എന്നാൽ ചൈനയുമായുള്ള ടിബറ്റിന്റെ ബന്ധം അത്ര സുദൃഢമായിരുന്നില്ല. ടിബറ്റിന്റെ മേൽ അധികാരകർത്വതാപാലിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ചൈന അത്ര സുശക്തവുമായിരുന്നില്ല. ഇരുപതാംശതാബ്ദത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ മാത്രമാണ് ഇൻഡ്യയിലെ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ രാഷ്ട്രീയം ആ രാജ്യത്തിന്റെ ആഭ്യന്തരകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാൻ ഉദ്യമിച്ചത്. മതം, ഭാഷ എന്നിവകൊണ്ട് ടിബറ്റിന് ഇൻഡ്യയോടാണ് ചൈനയേക്കാൾ കൂടുതൽ ബന്ധമുള്ളത്. ആഭ്യന്തരമായ സ്വാതന്ത്ര്യം ടിബറ്റുപാലിക്കേണ്ടത് ഇൻഡ്യയ്ക്കു താല്പര്യമുള്ള സംഗതിയാണ്. ചൈനയ്ക്കു അധീശകർത്തവസ്ഥാനം വല്ലതും നൽകുന്നതിൽ ഇൻഡ്യയ്ക്കു വിരോധവുമില്ല. എന്നാൽ ഈ അടുത്തകാലത്തു ചൈനയ്ക്കു സമാധാനപരമായ ഉദ്ദേശങ്ങൾ മാത്രമാണ് ടിബറ്റിലുള്ളതെന്ന് ഇൻഡ്യൻ അംബാസഡർക്ക് ഉറപ്പു നൽകിയശേഷം, സൈനികശക്തി ഉപയോഗിച്ചു ടിബറ്റിൽ പ്രവേശിക്കയും ആ രാജ്യത്തിൽ സ്ഥാനമുറപ്പിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തത്. ഇന്ന് ഇൻഡ്യയും, അവളുടെ അയർരാജ്യങ്ങളായ നീപ്പാളും ഭൂട്ടാനും അവരുടെ കാര്യങ്ങളിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റുസംക്രമസാധ്യതയെ നേരിടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഇൻഡ്യയും ചൈനയും തമ്മിൽ രണ്ടായിരംമൈൽ നീളത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അതിർത്തിയിൽ സുശക്തമായ ഒരു സൈന്യം നിലകൊള്ളുകയാണ്. ആക്രമിക്കാനല്ലായിരിക്കാം. ആക്രമണം അത്ര സാധ്യമായ കാര്യമല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് ആക്രമണത്തിനല്ലായിരിക്കാം എന്നു പറയുന്നത്. എന്നാൽ നിശ്ചയമായും ഇൻഡ്യയുടെ "വിഭജന"ത്തിന് പ്രേരണചെയ്യത്താനും സഹായിക്കാനും ആ സൈന്യകേന്ദ്രീകരണത്തിനുദ്ദേശമുണ്ട്.

രാഷ്ട്രീയമായി സ്വഹസ്തങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുത്തുക മാത്രമല്ല മാവോയിക്ക് ഇൻഡ്യകൂലം സാധിക്കേണ്ടതു്. റഷ്യയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന തുച്ഛമായ സാമ്പത്തികസഹായത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു സാമ്പത്തിക സഖി ആയും ഇൻഡ്യയെ മാവോ കരുതുന്നുണ്ടു്. ഔദ്യോഗിക ചൈന ഇൻഡ്യയോടു സൗഹാർദ്ദപരമായി വർത്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതേ സമയം ഇൻഡ്യൻ ജനതയുടെ “വിഘോഷന” സമരത്തിലും വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചൈനാ നൽകിക്കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്.

അങ്ങനെ ഏഷ്യൻ ഐക്യ പുരോഗമിപ്പിക്കുവാൻ മാവോ പരിശ്രമം ചെയ്യുമ്പോൾ റഷ്യ ചൈനായുടെ മണ്ണിൽ സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണു്. നിയന്ത്രിതഭരണത്തിൽ സഹായങ്ങൾ റഷ്യ നൽകുന്നുണ്ടു്. വളരെ സൗഹാർദ്ദമായ പെരുമാറ്റമാണെങ്കിലും എല്ലാ കാര്യത്തിലും റഷ്യ ഇടപെടുന്നുണ്ടു്. മധ്യാദ പുർവമാണെങ്കിലും നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടുകൂടിയാണു് റഷ്യ അവിടെ നിൽക്കുന്നതു്. ചൈനായുടെ വിപുലമായ ജനശക്തിയും വിഭവങ്ങളും അടുത്തു വരുന്ന സമരത്തിനു് റഷ്യയ്ക്കു് സഹായകമാണു്. അതിനു് ക്ഷമാപൂർവ്വം കാത്തുനിൽക്കുന്നതിനു് റഷ്യ സംതൃപ്തയാണു്. ഈ യവനരത്തിൽ ചൈനയെ അത്യപ്തിപ്പെടുത്തുന്ന യാതൊന്നും റഷ്യ ചെയ്യുകയില്ല. ചൈനയിലെ സാധാരണക്കാരായ ജനലക്ഷങ്ങൾ റഷ്യ ഒരു പാശ്ചാത്യശക്തിയാണെന്നുള്ള ധാരണയിൽ കഴിയുന്നുവെന്നു റഷ്യയ്ക്കുതന്നെയറിയാ. “വിഭദശ ചൈകിത്താന്മാ”രുടെ പാരമ്പര്യമായ അധിനിവേശ വ്യഗ്രതയും, ചൂഷണവും റഷ്യയ്ക്കു മുളുതായി അവർ പരിഗണിക്കുന്നുണ്ടു്. ചൈനയിലെ ആഭ്യന്തര ഭരണകാരങ്ങളിൽ ഇടപെടുന്നതായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാവുന്ന ഏതു കാര്യത്തിൽ നിന്നും പിന്നീട് ചൈനയിലെ റഷ്യൻ എംബസ്സി ഒഴിഞ്ഞുമാറിക്കളയും. ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ ഈ ജോലി നിർവഹിക്കാൻ മറുപുരുവരെ നിയോഗിക്കുകയാണു് റഷ്യ ചെയ്യുന്നതു്.

പിന്നീട് ചൈനയിലെ ഇൻഡ്യൻ അംബാസഡർ അപകാശപ്പെടുകയുണ്ടായി. “റഷ്യയ്ക്കു ചൈനായുടെ മേൽ സ്വാധീനമാ അധികാരമോ ഉണ്ടെന്നു്” വിചാരിക്കുന്നതു് തെറ്റാണെന്നു്. ഈ നിഗമനത്തിനു് ഉപോക്തബലകമായി ചൈനായുടെ ഉൾപ്രദേശങ്ങളിലെ വിടെയോവച്ചു് ഒരു റഷ്യാക്കാരനെ അറസ്തു ചെയ്തതായ ഒരു കഥ അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ടു്. “സോവിയറ്റു്” എംബസ്സി ചൈനീസ് വിഭദശകാര്യലയവുമായി ഒരു സോവിയറ്റു പൗരന്റെ ഈ അറസ്തു സംബന്ധിച്ചു തുടർച്ചയായ അന്വേഷണം നടത്തിയിട്ടും യാതൊരറിവും അവിടെ നിന്നു നൽകിയില്ല. അവസാനം ഈ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ വ്യക്തിപരമായി ഇടപെടണമെന്നു് എംബസ്സി എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടു. ഞാൻ ആ കാര്യത്തിൽ

പ്രവേശിക്കയും തുടർച്ചയായി നടത്തിയ എന്റെ നിവേദന ഫലമായി ഈ സോവിയറ്റ് പൗരന്റെ മോചനം സാധിച്ചു കൊടുക്കയും ചെയ്തു."

ചൈനയിൽ റഷ്യക്കാരുടെ പെരുമാറ്റങ്ങൾ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമാണ് നടത്തുന്നതെന്നുള്ളതിന് ഞങ്ങളുടെ ദ്വിഭാഷിയുടെ താഴെപ്പറയുന്ന സമാഭാഷണം തന്നെ മനിയായ തെളിവാണ്. എന്റെ സതീർത്ഥ്യരിൽ ഒരാൾ ചാംഗിനോട്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. "ഇൻഡ്യാ ഒരു അർദ്ധ ഉപനിവേശരാജ്യമാണെന്നു നിങ്ങൾ കരുതുന്നു. ഞങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ബ്രിട്ടീഷ് സ്വാധീനശക്തിയിൽ പെട്ടു കിടക്കുന്നതായി നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ റഷ്യയുടെ സ്വാധീന ശക്തിയിൽ വളരെയധികം പെട്ടുകിടക്കുന്നുവെന്നാണ്."

ചാംഗിന്റെ മറുപടി വളരെ ക്ഷോഭത്തോടുകൂടിയായിരുന്നു. "അതെ! ഞങ്ങൾക്കു സാങ്കേതികമായ ഉപദേശങ്ങൾക്കും സഹായങ്ങൾക്കും ഞങ്ങൾ റഷ്യയെ ആശ്രയിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ അതു ഒളിച്ചുവെച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഒരു ചൈനാക്കാരൻ റഷ്യക്കാരുടെ ഉത്തരവു് അനുസരിച്ചു് വായും പൊത്തിക്കിടക്കുന്ന തെവിടെയെങ്കിലും കണ്ടോ?"

ഇല്ല. ഒരു റഷ്യക്കാരൻ ചൈനാക്കാരനു് ഉത്തരവിട്ടെന്നതു് ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. അതിനു് അവനാവശ്യമില്ല. അവന്റെ വൃത്തികെട്ട ജോലി ചെയ്യുവാൻ മാറുള്ളവരെ അപൻ കണ്ടു പിടിക്കയാണ്.

ഭാഗം രണ്ടു്

ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ നശിക്കുക

ഭൂമിയമപരിഷ്കാരം

ഏതെങ്കിലും ഒറ്റ സംഭവം പഴയ ചൈനായുടെ രൂപം മാറ്റുവാനും ഫ്യൂവൽ സേച്ഛാധിപത്യത്തിൻ കീഴിൽ ഞെരുങ്ങി ശ്വാസം മുട്ടിക്കഴിഞ്ഞ ജനങ്ങൾക്ക് പുതിയ ജീവനും ഉന്മേഷവും നൽകുവാനും ഇടയാക്കിയെന്നു പറയാമെങ്കിൽ അതു ഭൂമിയമപരിഷ്കാരമാണ്. “ചൈനയുടെ ആത്യന്തികമായ വിജയം നാകിംഗോ മറ്റോതെങ്കിലും വർണ്ണനരമോ, ആകർഷണ കേന്ദ്രമായി വർത്തിച്ചു സാധിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമല്ലെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം” ചിയാങ്ങ് കൈഷങ്കും അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. രാജ്യമാസകലമുള്ള ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയശക്തിയാണ് അതിനു അടിസ്ഥാനം. എന്നാൽ ചിയാങ്ങിന്റെ ശക്തി സാമന്തപ്രഭുക്കന്മാരായ വർഭൂവുടമകളെയും നഗര 'കൊമ്പ്'ദോർ' മാറേയും (വിദേശസ്ഥാപനങ്ങളിലെ നാട്ടുകാരായ ജീവനക്കാരുടെ ക്ഷേമാന്വേഷണാർത്ഥം നിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ) ആശ്രയിച്ചാണ് നിന്നിരുന്നത്. യഥാർത്ഥ ചൈനാ അവിടുത്തെ ബഹുഭൂരിപക്ഷമായ ചെറുകിട കർഷകരാണ്. അവരുടെ വിശ്വാസം സമാജ്ജീകരണ ചിയാങ്ങിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. മാധോ സെ-തുങ് നേരെ മാറിച്ച് മുഴുവനായി ആശ്രയിച്ചത് ഈ ചെറുകിടകർഷകരെയാണ്. അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതി. “പ്രതിരോധസമര യഥാർത്ഥത്തിൽ കർഷകരുടെ സമരമാണ്. ഈ പ്രതിരോധസമരത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതെല്ലാം, ഞങ്ങൾ ആഹരിക്കുന്നതെല്ലാം തന്നെ കർഷകർ ഞങ്ങൾക്കു തന്നിട്ടുള്ളവയാണ്.” മറ്റൊരിടത്തു വീണ്ടും അദ്ദേഹം എഴുതി “ഗ്രാമങ്ങളും ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളും വൻ നഗരങ്ങളെയും, പട്ടണങ്ങളെയും തോല്പിച്ചു.”

“ചൈനീസ് വിപ്ലവവും കമ്മ്യൂണിസവും” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ചൈനീസ് ജനതയുടെ സാമൂഹ്യഘടനയെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം വിശകലനം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

“നമ്മുടെ സാമൂഹ്യഘടന ഇന്ന് അധിനിവേശപരവും, അർദ്ധഅധിനിവേശപരവും, അർദ്ധസാമന്തസമ്പ്രദായത്തിലുള്ളതാകയാൽ ചൈനീസ് വിപ്ലവത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ശത്രുക്കൾ സാമ്രാജ്യവാദികളും ഫ്യൂവൽശക്തികളുമാണ്. അതുകൊണ്ടു ചൈനായിലെ വിപ്ലവത്തിന്റെ പ്രകൃതരൂപം ഒരു തൊഴിലാളിസോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതിയേയല്ല പ്രതിബിംബിപ്പിക്കുന്നത്. അതൊരു ബുർഷവാപ്രജായത്തരീതിയാണ്.

.. രാഷ്ട്രീയമായി പറയുകയാണെങ്കിൽ അതു വല വിപ്ലവ വർഷങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ട ഒന്നാണ്. അവ സായോജിച്ചിട്ടു സാമ്രാജ്യവ ദികളുടെയും, രാജ്യദ്രോഹികളുടെയും, പിന്തിരിപ്പന്മാരുടെയും മേൽ ഒരു സേപ്താധിപത്യം തന്നെ സ്ഥാപിക്കുകയും ഒരു ബുർഷവാ സേപ്താധിപത്യമായി ചൈനയിലെ സാമൂഹ്യ സ്വീതി പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനെ എതിർക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. സാമ്പത്തികമായി പറയുന്നപക്ഷം എല്ലാ വൻമുതലാളി താല്പര്യങ്ങളെയും, സാമ്രാജ്യവാദികളുടെയും രാജ്യദ്രോഹികളുടെയും, പിന്തിരിപ്പന്മാരുടെയും, വിപുലസംരംഭങ്ങളെയും, ദേശവൽക്കരിക്കുവാൻ ഈ വിപ്ലവം ശ്രമിക്കുകയാണ്. അവ ചെറുകർഷകരുടെ ഇടയിൽ വിതരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ഇടത്തരവും ചെറുതുമായ സ്വകാര്യവ്യവസായങ്ങളെ അതു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. ധനികരായ കർഷകരുടെ സാമ്പത്തികനിലയെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ഈ വിപ്ലവം ശ്രമിക്കുന്നുമില്ല.

ഈ നില നാഷണൽ വിശ്വാസ വിപരീതമാണ്. ഒരു മാർക്സിസവിശ്വാസി വിപ്ലവത്തിന്റെ ആശയമായി ചെറുകിട കർഷകരെ പരിഗണിക്കുകയെന്നത് ഒരു പുത്തരിയാണ്. എന്നാൽ, മാവോ നിലാനങ്ങളിലൊന്നും കടിച്ചു തൂങ്ങിനിൽക്കുന്ന ആളല്ല. ചൈനയിലെ തൊഴിലാളികൾ എന്നു പറയുന്നവർ ഒരു ന്യൂനപക്ഷമാണെന്ന് മാവോ കണ്ടു. ഉള്ളവർതന്നെ വൻ നഗരങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവരും, അവിടെയുള്ള വിദേശ വൻ തോക്കുകളുടെ പിടിയിൽ പെട്ടവരുമാണെന്ന് അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞു. അധികാരം പിടിച്ചെടുക്കുന്നതിന് മാവോയും ചിയാങ്ങും തമ്മിലുള്ള മത്സരത്തിന്റെ സാരമായ വശം കർഷകരുടെ വിശ്വാസം നമാജ്ജിക്കുകയെന്നുള്ളതായിരുന്നു. അതിൽ മാവോ വിജയിച്ചു. അതു സാധിച്ചത് ഭൂനിയമ പരിഷ്കാരം കൊണ്ട് കർഷകരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്ക് സ്ഥിര പ്രതിഷ്ഠ നൽകിക്കൊണ്ടാണ്.

ചൈനീസ് കർഷകന്റെ ദാരിദ്ര്യത്തെപ്പറ്റി ഊഹിക്കാൻ പോലും വിഷമമാണ്. 41 കോടി ജനസംഖ്യയുള്ള കാർഷിക പ്രധാനമായ ഒരു ജനതയിൽ പത്തിലൊന്ന് ആളുകൾ മാത്രം 60 മുതൽ 70 വരെ ശതാംശം ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥരാണ്. പിന്നെയുള്ളതിൽ 60 ശതമാനം ആളുകൾ ദരിദ്രരായ കർഷകരാണ്. അവർ ഭൂഉടമകളല്ലാത്ത കർഷകത്തൊഴിലാളികൾ മാത്രമാണ്. അവർക്ക് സ്വന്തമായി ഭൂമി ഇല്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. ഒന്നുകിൽ അവർ കൃഷി ഭൂമിയിൽ അടിമവേല ചെയ്യുന്നവരാണ്. അല്ലെങ്കിൽ വളരെ ദുർവഹമായ പാട്ടത്തിന് ചെറിയ തുണ്ട് ഭൂമികൾ പാട്ടത്തിനെടുത്ത് കൃഷി ചെയ്തു ദയനീയമായ വിധത്തിൽ കാലക്ഷേപം നടത്തുന്നവരാണ്. വിളവിന്റെ 5%

മുതൽ 70 ശതമാനം വരെ ജന്മിമാക്ക് അവർ പാട്ടം കൊടുത്തു വരുന്നതായി ശരാശരികണക്ക് എടുത്തിട്ടുണ്ട്. ചില സമയങ്ങളിൽ വിളവു മുഴുവൻ തന്നെ പാട്ടമായി എടുത്തു കൊണ്ടു പോകുന്ന പതിവുമുള്ളതായി പറയപ്പെടുന്നു. പട്ടിണിയുടെ തോതിലുള്ള ജീവിതമാണ് അവർ നയിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ദിനങ്ങൾക്കും സാംക്രമിക രോഗങ്ങൾക്കും അവർ വേഗം വിധേയരാകുന്നു. കൊള്ള ചെയ്യുന്നതിന് ഒരു സംഘത്തലവനോ, യുദ്ധക്കളുകിയായ ഒരു ഇടപ്രളവോ വിളിച്ചാൽ അവരുടെ കൂടെ ചേരുന്നതിന് എത്ര ആളെ വേണമെങ്കിലും കിട്ടുന്ന ഒരു ദുഃസ്ഥതിയാണിത്. അങ്ങിനെ ജീവിതത്തിനും മരണത്തിനും ഇടയ്ക്കു കഴിച്ചു കൂട്ടുന്ന ഒരു ജനതയ്ക്ക്, ഭൂമിയില്ലാത്തവർക്ക് വൻ ഭൂഉടമകളുടെ ഭൂമിയിടിച്ചെടുത്തു വിതരണം ചെയ്യുന്ന ഭൂനിയമ പരിഷ്കാരം വരുത്തിയാൽ എത്രമാത്രം ശക്തമായ വികാരാവേശമാണുണ്ടാകുകയെന്നത് നിഷ്പ്രയാസം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും.

കർഷകനോടു മാവോ ചെയ്തിരുന്ന വാഗ്ദാനം അദ്ദേഹം നിറവേറുകതന്നെ ചെയ്തു. ഇന്നുവരെ ഏകദേശം 31 കോടി ജനങ്ങൾ വസിക്കുന്നയി-തൈ.ല്ലാം ഭൂനിയമപരിഷ്കാരം നടപ്പാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. ബാക്കിയും ഉടനെ ചെയ്തു തീർക്കുന്നതാണ്.

1960 ജൂൺമാസത്തിൽ നടന്ന ചൈനീസ് പീപ്പിൾസ് കോൺസൾറോറീവ് കോൺഫറൻസിന്റെ നാഷണൽ കമ്മിറ്റിയിലേക്ക് ലിയു ഷാവെ-ചി സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ടിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. “ഭൂനിയമപരിഷ്കാരത്തിന്റെ മർമ്മം ജന്മിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഭൂമി മുഴുവൻ കണ്ടുകെട്ടി ഭൂമിയില്ലാത്തവർക്കോ, ഭദ്രാരിഭ്യമുള്ളവർക്കോ വിതരണം നടത്തുകയെന്നതാണ്. അങ്ങനെ ജന്മികളെന്നുള്ള വർഗ്ഗമേ നിഷ്വാസനം ചെയ്യാവൂട്ടുന്നു. ഫ്യൂവൽ സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള ചൂഷണരീതിമാറ്റി കർഷകരുടെ ഉടമയിലുള്ള ഭൂ വ്യവസ്ഥിതി സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് ഇതുമൂലം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്”.

കാർഷികനിയമാവലി അവകാശപ്പെടുന്നു, ഭൂനിയമപരിഷ്കാരം നഷ്ടപിലാക്കിയത് “ഗ്രാമത്തെ ഉൽപ്പാദനശക്തികൾ സ്വതന്ത്രമാക്കി കാർഷികവിഭവങ്ങളുടെ ഉൽപ്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും അങ്ങനെ നവീന ചൈനയുടെ വ്യവസായവൽക്കരണത്തിന് മാറ്റം തെളിക്കുവാനും” ആണെന്നു്. ഉൽപ്പാദനം പ്രധാന ഉദ്ദേശമായിരുന്നതുകൊണ്ട് കാർഷികനിയമം ധനികരായ കർഷകരെയോ, ഇടത്തരക്കാരെയോ സ്റ്റർശിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചില്ല. മാവോ ഇങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു: “അധികമുള്ള ഭൂമിയും കർഷകധനികരുടെവസ്തുവകയും ഇനിയും നാം പിടിച്ചെടുക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൂടാ. നമ്മുടെ കർഷകധനികന്മാരുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി നിലനിറുത്തേണ്ടതു് നമ്മുടെ ആവശ്യമായിത്തീർന്നി

രിക്കുന്നു. ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലെ ഉൽപ്പാദനം പുനരുദ്ധരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അത്യാവശ്യമായ മറ്റൊരു സംഗതിനമുക്കില്ല" ധനികരായ കർഷകർ എന്നു നിർവചിക്കപ്പെടുന്നത് ഭൂമി ഉടമസ്ഥതയിലൊ, പാട്ടുവ്യവസ്ഥയിലൊ കൈവശമുള്ളവരും ആ ഭൂമിയിൽ അവരും അവർ കൂലിക്കു നിയോഗിക്കുന്ന തൊഴിലാളികളും പണിയെടുക്കുന്നവരുമായ ആളുകളെയാണ്. ഇടത്തരക്കാരായ കർഷകർ കുറച്ചു ഭൂമിക്ക് ഉടമാവകാശമൊ, പാട്ടുഅവകാശമൊ ഉള്ളവരാണ്. അവന്റെ സ്വന്തമായ പേലയേയും പ്രയത്നത്തേയും മാത്രമാണ് അവന്റെ കാലക്ഷേപത്തിന് ആശ്രയിക്കുന്നത്. സാമാന്യമായി പറയുന്നപക്ഷം ഇങ്ങനെയുള്ള കർഷകധനികരുടെയും ഇടത്തരക്കാരുടെയും ഭൂമി പിടിച്ചെടുത്തിട്ടില്ല.

അടിസ്ഥാനപരമായി ചൈന ജന്മിത്തം അവസാനിപ്പിച്ചു വലിയ ഭൂഉടമകളുടെയും, ക്ഷേത്രങ്ങളുടെയും, പള്ളികളുടെയും, പുണ്യസ്ഥാനങ്ങളുടെയും ഭൂമിയും ഉൽപ്പാദനമാർഗ്ഗങ്ങളും, വ്യവസായികളും വ്യാപാരികളുമായവരുടെ ഉടമസ്ഥതയിൽ കിട്ടുന്ന ഭൂമിയും കൈവശപ്പെടുത്തി, ഭൂമി ഇല്ലാത്തവരും, അല്ല ഭൂമിയുള്ളവരും, മറ്റും ഉൽപ്പാദനമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇല്ലാത്തവരുമായവർക്ക് അവ വിതരണം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ്. ചൈനയുടെ സാമ്പത്തിക പരിമിതികൾമൂലം കർഷകധനികരെയും, മുതലാളി വർഗ്ഗത്തെയും തങ്ങളുടെ സുഹൃത്തുക്കളായി പരിഗണിക്കുവാൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ നിർബന്ധിതരായി. രാജ്യത്തെ ഉൽപ്പാദനം നിലനിറുത്തുവാൻ അവ രണ്ടും ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ പുതിയ ജനായത്ത ഭരണത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ സേവ്യാധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ ഈ രണ്ടു കൂട്ടർക്കും യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ലാത്ത ഭാവിയാണ് അവരെ തുറിച്ചുനോക്കുന്നത്.

പുനർവിതരണ പരിപാടിയിൽ ചൈനയിലെ 24 കോടി ഏക്കർ കൃഷി ചെയ്യുന്ന ഭൂമിയിൽ പകുതിയും വീതിച്ചുകഴിഞ്ഞു. വ്യക്തിയെ കണക്കാക്കി വിതരണം നടത്തുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു കർഷകനു ലഭിക്കുന്ന ഭൂമി അവന്റെ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളുടെ സംഖ്യയെ അനുസരിച്ചിരിക്കും. അവൻ താമസിക്കുന്ന പ്രദേശത്തിന്റെ ഭൂസ്ഥിതിയും വലിപ്പത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടും. ഓരോ കുടുംബത്തിനും ലഭിക്കുന്ന ഭൂമിയുടെ വിസ്തീർണ്ണം ഡിസ്ത്രിക്ട് തോറും ആയതുകൊണ്ട് വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടിരിക്കും. ഉത്തരഭാഗത്തും ദക്ഷിണപ്രദേശങ്ങളിലും ആതു ഭിന്നമായിരിക്കുന്നതാണ്. മുകൾ ധന സ്ഥിപമുള്ള ഉത്തരപുഴുപ്രദേശത്ത് ഒരാൾക്ക് 2.7 മൗ ഭൂമി കിട്ടും; പീക്കിംഗിന് സമീപം ഒരാൾക്ക് 1.9 മൗ ആണ് ശരാശരി ആയോഹരി. ദക്ഷിണപ്രദേശത്ത് അത് 1.3 മൗ ആയി കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (6 മൗ കിട്ടുന്നത് ഒരു ഏക്കർ ആണ്) ഇത്ര ചെറിയ തുണ്ടു ഭൂമികൾ ഭൂദാനം ശമിപ്പി

കണത്തിന് പര്യാപ്തമായേക്കാം. എന്നാൽ അവ സാമ്പത്തിക ഭദ്രത്വം അനാദായകരവും, കൂടുതൽ ഉൽപ്പാദനത്തിനും, തൊഴിൽ വർദ്ധനവിനും പ്രോത്സാഹനം നൽകാത്തതുമായിരിക്കും.

കർഷകന്റെ ദാരിദ്ര്യമൂലം ചൈനയിൽ ദീർഘകാലമായി നിലവിലിരുന്നതു ചെറിയ ഉദ്യമത്തോടുകൂടിയുള്ള കടംകൃഷി സമ്പ്രദായമാണ്. ഭൂനിയമപരിഷ്കാരംകൊണ്ടുമാത്രം ഉൽപ്പാദനം കാര്യമായവിധത്തിൽ വർദ്ധിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ ന്യായമില്ല. അതുകൊണ്ട് ദരിദ്രനെ സഹായിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം അതുസംബന്ധം ചെയ്യപ്പെട്ടതായി വിചാരിച്ചുകൂടാ. വലിയ പാട്ടനിരക്കിൽ നിന്നും അവ പിരിച്ചുടുക്കുവാൻ ജനികൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന മർദ്ദനപരമായ നടപടികളിൽനിന്നും ദരിദ്രകർഷകർക്ക് ആശ്വാസം ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്നുവേണ്ടി. എന്നാൽ ഇതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് വിളവിന്റെ 18 ശതമാനം അതത് സാധനങ്ങളായിത്തന്നെ ഗവർണ്മെന്റിന് നികുതിയിനത്തിൽ നൽകണം. (ഈ നികുതിനിരക്കിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മചിന്തകൾ ലഭ്യമല്ലെന്നുള്ള സംഗതി ഞാൻ എടുത്തു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പീക്കിംഗിലും മറ്റും സ്ഥലങ്ങളിലും 13 ശതമാനമാത്രമേ നികുതി നിരക്കുള്ളൂവെന്നു ഞാൻ കേട്ടു. എന്നാൽ കമ്യൂണിസ്റ്റ് നയത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി അനുകരിക്കുന്ന രണ്ട് അമ്മേരിക്കർ നടത്തുന്ന ചൈനാ പ്രതിമാസ റിവ്യൂ എന്ന മാസികയിൽ ഈ നികുതിനിരക്ക് 27 ശതമാനമാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു.) നിശ്ചിതമായ നികുതിനിരക്കു എന്തായിരുന്നാലും കുഗ്രാമങ്ങളിലെ കർഷകർ കൂടുതൽ സന്തോഷമുള്ളവരായും പണ്ടത്തേതിനേക്കാൾ നന്നായി ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവും ലഭിക്കുന്നവരായും കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു മുമ്പു ഉൽപ്പാദനത്തിന്റെ അംശം അവനു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നതിൽ കൂടുതൽ ഇപ്പോൾ കിട്ടുന്നുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പ്രശ്നം അവസാനമായി പരിഹരിക്കണമെങ്കിൽ കാർഷിക വിഭവങ്ങളുടെ ഉൽപ്പാദനം വളരെ വർദ്ധിപ്പിക്കാതെയും, നവീന ചൈനയുടെ വ്യവസായവൽക്കരണം സാധിക്കാതെയും, രാജ്യമാസകലം ജീവിതനിലവാരം ഉയർത്താതെയും, ചൈനാ സോഷ്യലിസത്തിലേയ്ക്കു പ്രയാണം ചെയ്യാതെയും സാധ്യമല്ലെന്നു കമ്യൂണിസ്റ്റ് കാർ സമ്മതിക്കുന്നു. പുതിയ വളങ്ങളും, യാന്ത്രികമായ കൃഷി ആയുധങ്ങളും ഉപയോഗിക്കാതെ കാർഷികോല്പാദനം അസാധ്യമാണ്. എന്നാൽ കർഷകത്തൊഴിലാളിയെ ഇപ്പോൾ ഒരു ചെറു തുണ്ടു ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥനാക്കി മാറ്റിയതുകൊണ്ട് ആ തരത്തിലുള്ള കൃഷിക്കു ആവശ്യമായ സാമ്പത്തിക കഴിവോ, ഉപകരണങ്ങളോ ലഭിക്കുകയില്ല. അങ്ങനെയുള്ള കടംകൃഷി സാധ്യമാകണമെങ്കിൽ ചെറിയ കൃഷി സ്ഥലങ്ങൾ സംയോജിപ്പിച്ചു വിസ്തൃതമായ

കാർഷികത്തോട്ടങ്ങളായി സഹകരണസംഘങ്ങൾ വഴിയായോ, കൂട്ടുകൃഷിമർഗ്ഗമായോ മാറേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കർഷകന ഭൂമിയോടു് ഇത്രയധികം പ്രതിപത്തിയുള്ള ഒരു രാജ്യത്തു് ഈ മാർഗ്ഗങ്ങൾ അത്ര സുസാദ്ധ്യമാണോ?

ചൈനയിലെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്ന ഫലങ്ങൾ പരിഗണിച്ചാൽ ഭൂനിയമപരിഷ്കാരത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ പരിണാമങ്ങൾ വിദൂരഫലദായകമാണെന്നു പറയാം. ഈ പരിഷ്കാരത്തിനു വിനയോന്വിത സാങ്കേതിക വിദ്യകൾ കർഷകനു ഗ്രാമത്തിലുണ്ടായിരുന്ന അവന്റെ ഭരണാധിപന്മാരുടെ നേരെ അനാസ്ഥമായിക്കഴിഞ്ഞ നിലയിൽനിന്നു് തുറന്ന എതിർപ്പിനും നിയമലംഘനത്തിനും അവനെ സന്നദ്ധമാക്കുന്ന രീതിയിലായിരുന്നു. "ആരോപണം" "അവഹേളനപൂർവ്വമായ സംസാരം" "സമരയോഗങ്ങൾ" എന്നിവയിൽ കൂടെ ഭൂനിയമപരിഷ്കാരത്തിനു പ്രത്യേകം പരിശീലനം നൽകിയ സംഘങ്ങൾ കർഷകർ പുരാതനമായി അടിച്ചമർത്തി വച്ചിരുന്ന അവരുടെ വികാരങ്ങൾ പുറത്തേക്കു് ഒഴുക്കിവിട്ടുകയാണ്. അവരുടെ ജന്മിമാരെ അവർ അധിക്ഷേപിച്ചു. ജന്മിമാരുടെ ദേവന്മാരെ അവർ വെല്ലുവിളിച്ചു. അവരുടെ ദുർവിധിയെ മുകമായി സഹിക്കയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ പഠിച്ചിട്ടു ജന്മിമാരെ തന്നെ അവർ അവഹേളിച്ചു. ഈ പ്രവർത്തനപരിപാടിയിൽ രക്തപ്പുഴകൾ തന്നെ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. ഈ രോഷത്തിൽ നിന്നു ചുരുക്കം ചില ഭൂട്ടെമകൾ, അവർ വളരെ നിഷ്ഠൂരമർദ്ദനങ്ങൾ ചെയ്തില്ലെന്നകാരണത്താൽ രക്ഷപ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങനെ രക്ഷപ്പെട്ടവർക്കു് ഭൂമിയില്ലാതിരുന്ന തൊഴിലാളികൾ കൊടുത്ത അത്രയും ഭൂമി നൽകി. വേല ചെയ്തു് അവർ നന്നാകുവാനത്രേ ഇത്രയും ഭൂമി അവർക്കു നൽകിയതു്. രാജ്യമാസകലം കർഷകസംഘങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ചു് അവയിൽകൂടെ രാജ്യത്തെ ഭരണാധികാരം മുൻപാരിക്കലും ചൈനയുടെ ചരിത്രത്തിൽ സാധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വിധത്തിൽ പിക്കിംഗിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കാൻ ഗവർണ്മെൻറിനു സാധിച്ചു. കർഷകൻ ദീർഘനാളുകൾ സ്വപ്നം കണ്ടിരുന്ന കായ്മസാധിച്ചതോടുകൂടി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിയെ വിശ്വസിച്ചും ആശ്രയിച്ചും അവൻ കഴിയുകയാണ്. പാർട്ടിയുടെ ഏതു് അഭിലാഷവും സാധിച്ചുകൊടുക്കാൻ അവൻ സന്നദ്ധനാണ്.

ഭൂനിയമ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം ഉൽപാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിൽ കൃഷിസമ്പ്രദായങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയെന്നുള്ളതായിരുന്നു. അങ്ങനെ വ്യവസായചൽക്കരണത്തിനും, ജനലക്ഷങ്ങളുടെ ജീവിതത്തോടു് ഉയർത്തുവാനും മാർഗ്ഗം തെളിയിക്കണം. ഈ ലക്ഷ്യം സാധിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കാണിക്കാൻ തുടർച്ചയായി ഗവർണ്മെൻറു് ഉൽപാദന വർദ്ധനയ്ക്കു് അവകാശം

പ്പെടാറുണ്ട്. കൃഷിസാധനങ്ങൾ കൂടുതൽ ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ചു വേണം വ്യവസായത്തിന് ആവശ്യമുള്ള പണം ഉണ്ടാക്കാൻ. ഗവർണ്മെന്റു ഉൽപ്പാദനവർദ്ധനവിനെ സാധൂകരിച്ചുള്ള കണക്കുകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ പ്രസ്തുത കണക്കുകൾ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഉൽപ്പാദനത്തിന്റെ ഇത്ര ശതമാനം കൂടിയെന്നുള്ള ഒരു താരതമ്യവിശദീകരണം മാത്രമാണ്. അതിനാൽ എന്താത്രം ഉൽപ്പാദനം യഥാർത്ഥത്തിൽ നടന്നു എന്നു കണക്കു കൂട്ടിയെടുക്കാൻ അസാധ്യമാണ്. സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ ശേഖരിക്കാനുള്ള ഭരണയന്ത്രം ഇല്ലാത്ത ഒരു രാജ്യത്ത്, കണക്കുകൾതരാനുള്ള ശ്രമം കേവലം ഊഹാപോഹങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയായിരിക്കും. ചൈനയെ സംബന്ധിച്ച താദൃശസ്ഥിതിവിവരങ്ങൾക്ക് ഒരു രാഷ്ട്രീയോദ്ദേശം കൂടെയുണ്ട്. ഗവർണ്മെന്റിൽ കൂടെ മാത്രമേ പുരോഗമനം സാധ്യമാകൂയെന്നു ജനങ്ങൾക്കു തെളിയിച്ചു കൊടുക്കാൻ കൂടെ ഈ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം ഉപകരിക്കണം. ഒരു ഇൻഡ്യാക്കാരൻ എന്നുള്ള നിലയ്ക്ക് ഈ കണക്കുകളിൽ എനിക്കു പ്രത്യേക താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലെ പട്ടിണിക്കാരായ ജനചക്ഷുക്കൾക്കുള്ള രക്ഷാമർദ്ദം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രീതി സ്വീകരിക്കുകയാണെന്നുള്ള വാദവും ഈ കണക്കു പ്രസിദ്ധീകരണംകൊണ്ട് സമർത്ഥിക്കുന്നതിനാലായിരുന്നു എനിക്കു താല്പര്യം തോന്നിയത്.

പീക്കിംഗിലെ മേയർ പൊഗ് ചെൻ ചൈനയിലെ ത്രിമൂർത്തികളിൽ മാവോയും ചുടേയും കഴിഞ്ഞുള്ള മൂന്നാംസ്ഥാനാർഹനായ പാർട്ടിയുടെ ശിക്ഷണാധികാരം വഹിക്കുന്ന ജിതേന്ദ്രിയനായിരുന്നു. മുഖക്ഷൗരം ഭംഗിയായി നടത്തുന്നതിൽ അദ്ദേഹം നിഷ്കർഷയായി ശ്രദ്ധിക്കാ. നല്ല തടിച്ച് ഉറച്ച ശരീരം. സംസാരത്തിൽ ആത്മസൗമ്യനായി നിഷ്ഠ പലിക്കുന്ന സ്റ്റോയിക്ക് തപജ്ഞാനിയുടെ ദൃഢസ്വരം പ്രകടമാണ്. മാർക്സിസത്തിലും ലെനിനിസത്തിലുമുള്ള പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസവും ഭക്തിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ വാക്കിലും ദർശിക്കാം. പീക്കിംഗിലെ മേയർ എന്നുള്ള നിലയിൽ ചൈനീസ് ഗവർണ്മെന്റിലെ മർമ്മപ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനമാണ് അദ്ദേഹം വഹിക്കുന്നത്. വിഷമകരമായ പല ജോലികൾ നിർവഹിക്കാനുള്ളപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെയാണ് പലപ്പോഴും നിയോഗിക്കാറുള്ളത്. സാഹസനാപരമായ ശിക്ഷണസന്ദർഭങ്ങളും ആജ്ഞാശക്തി പ്രയോഗിക്കേണ്ട അവസരങ്ങളും വരുമ്പോൾ അദ്ദേഹമാണ് അതിനു നിയോഗിക്കപ്പെടുക. ഉത്തരചൈനയിലെ ഭൂനിയമപരിഷ്കാരം നടപ്പിൽ വരുത്താനുള്ള ചുമതല വഹിച്ചത് പെംഗ് ചെൻ ആയിരുന്നു. 1952 ഫെബ്രുവരിയിൽ സാൻഫാൻ വുഫാൻ ശുദ്ധീകരണസംരംഭത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ചതും അദ്ദേഹമാണ്.

യിരുന്നു. ഗവർണ്മെന്റിലും, വ്യവസായങ്ങളിലുമുള്ള അഴിമതികൾ ദൂരീകരിക്കുന്ന പ്രയത്നമായിരുന്നു അത്.

ചൈനാസന്ദർശിച്ച വിദേശസംഘങ്ങളോടു് അദ്ദേഹം ചെയ്ത അതി ഗംഭീരമായ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഭൂനിയമപരിഷ്കാരം മൂലം ചൈനായിക്കു കയറ്റുമതി ചെയ്യാൻ തക്കവിധത്തിൽ ഭക്ഷ്യോൽപാദനം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് അവകാശപ്പെട്ടു. കഴിഞ്ഞ എഴുപത്തിമൂന്നു വർഷങ്ങളായി ചൈനാ ഭക്ഷ്യകായ്കളിൽ ഒരു കമ്മിപ്രദേശമായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു വർഷങ്ങളിൽ പ്രഥമ വർഷത്തിൽ 14 ശതമാനവും ദ്വിതീയ വർഷത്തിൽ 8 ശതമാനവും ഉൽപാദനം വർദ്ധിച്ചു. 22 ശതമാനം ഉൽപാദനം വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ കമ്മി രാജ്യമായിരുന്ന ചൈനാ ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾ കയറ്റുമതി ചെയ്യുന്ന ഒരു രാജ്യമായി മാറിയിരിക്കുന്നു.

പ്രകൃത്യതന്നെ ഞാൻ ഒരു സംശയാലുവാണു്. ഒന്നിനെപ്പറ്റിയും വലിയ തീക്ഷ്ണതയോ, അമിതോത്സാഹമോ എനിക്കു തോന്നാറില്ല. എന്റെ സ്വന്ത നാട്ടിൽ ദാരിദ്ര്യം ഞാൻ കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ചൈനായുടെ ഈ അവകാശവാദങ്ങൾ അപ്പടി സ്വീകരിക്കുവാൻ എനിക്കു് അഗ്രഹം തോന്നി കാരണം ഏഷ്യയിലെ പട്ടിണിപ്പാവങ്ങൾ ആശങ്കു മാർഗ്ഗം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നവയായിരുന്നു അവ. എന്നാൽ നാണുപ്പെരുപ്പനിയന്ത്രണത്തെപ്പറ്റി നാൻഹാൻ-ചെൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ പ്രസ്താവിച്ചതു ഞാൻ ഓർത്തു. നാണുപ്പെരുപ്പകാലത്തു് കാർഷികോൽപ്പാദനങ്ങൾ 30 ശതമാനം കുറഞ്ഞുപോയിയെന്നും ഇപ്പോൾ കറൻസിക്ക് ഒരു സ്ഥിരത നൽകിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഉൽപ്പാദനത്തിൽ 22 ശതമാനം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ അസാധാരണതപമൊന്നു മില്ലെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. പീപ്പിൾസ് ബാങ്കിന്റെ ഗവർണ്ണർ എന്നുള്ള നിലയിൽ യഥാർത്ഥവിവരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു കൂടുതൽ അറിയാമായിരിക്കണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'അറിവനുസരിച്ചു 1951-ലെ ഉൽപ്പാദനം 1936-ചേതിന്റെ 92 ശതമാനമായിരുന്നു. 1936-ലെ ഉൽപ്പാദനം സാധാരണയുള്ളതിൽ വളരെ കൂടുതലായിരുന്നു. മഞ്ചൂരിയായിലെ കാർഷികവിഭവങ്ങളും ആകണക്കിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. 1936-ൽ ചൈനാഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾ ഇറക്കുമതി ചെയ്തിരുന്നില്ല. ഓരോ ഇനത്തിലുമുള്ള ഉല്പാദനത്തിന്റെ കണക്കു താഴെപ്പറയുന്ന പ്രകാരമാണു്.

നെല്ല്	1951-ൽ	99.4	—	1936-ൽ	100
ഗോതമ്പു്	"	85.5	—	"	100
പഞ്ഞി	"	133.0	—	"	100
പുകയില	"	130.5	—	"	100
ചണം	"	227.1	—	"	100

ഈ കണക്കുകളിൽ നിന്നു ചൈനയിലെ ഭക്ഷ്യോല്പാദനം കയറ്റുമതി ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം ആവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞു വർദ്ധിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് കാണാം. നേരെ മാറിച്ച് 1936-നും 1951-നും ഇടയ്ക്കുള്ള ജനസംഖ്യാവർദ്ധനവ് കണക്കാക്കുന്ന പക്ഷം, ഭക്ഷ്യ സാധനങ്ങളുടെ കുറവ് മുമ്പിലത്തെക്കാൾ ഗുരുതരമായിരിക്കണമെന്ന മനസ്സിലാക്കാം. അതുകൊണ്ട് ചൈനാ ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ കയറ്റുമതി ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നത് അത്യന്തമുഖ്യമാണ്. 1951-ൽ 5 ലക്ഷം ടൺ നെല്ലും ചാമയും ചൈനാ ഇൻഡ്യയിലേക്കു കയറ്റുമതി ചെയ്തു. 1952-ൽ അത് ഒന്നര ലക്ഷം ടൺ ആയിരുന്നു. ഈ കയറ്റുമതികൾ ചൈനാ യിൽ ഉപഭോക്താവിന്റെ ആവശ്യത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീയ കാൽവയ്പ്പാണെന്നു പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. ചൈനായുടെ പല ഭാഗങ്ങളിലും ഭക്ഷ്യക്ഷാമം നമുക്കു നോക്കാൻ ചൈനാ ഇൻഡ്യയിലേക്കു ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾ കയറ്റുമതി ചെയ്യുകയാണെന്നുള്ള പത്രവാർത്തകൾ ഹോങ്കോങ്ങിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്നു.

യഥാർത്ഥ സ്ഥിതികൾ എന്തായിരുന്നാലും ഞാൻ സന്ദർശിച്ച അനവധി നഗരങ്ങളിൽ എല്ലാം ധാരാളം ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ സുലഭമായിരുന്നുവെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. റേഷനോ മറ്റു ഭക്ഷ്യ സാധന നിയന്ത്രണങ്ങളോ അവിടെയെങ്ങും കണ്ടില്ല. ഓരോ സ്ഥലത്തും ധാന്യങ്ങളുടെ വില വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ആ വ്യത്യാസങ്ങൾ ട്രാൻസ്പോർട്ട് സംബന്ധിച്ച പരിമിതികളേയും പ്രാദേശികമായ സാമ്പത്തിക പശ്ചാത്തപാലിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങളേയും കാരണമാക്കിയുള്ളതായിരുന്നു.

കയറ്റുമതി ചെയ്തു ധാന്യങ്ങൾ ഗവർണ്മെന്റ് നികുതിയായി പിരിച്ചെടുക്കുന്നതിൽ ചെലവുകഴിഞ്ഞു മിച്ചം വരുന്നതായിരുന്നു ഭൂ നികുതി പിരിക്കുന്നത് കൃഷിയൽപാദനങ്ങളായിട്ടാണ്. ഈ സാധനങ്ങൾ കാർഷിക പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നു മാറി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന നഗരങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനാണ് പയോഗിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണമായി 1950-ൽ ഗവർണ്മെന്റ് എട്ടു കോടി ആളുകൾക്കു ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ നൽകേണ്ടഭാരം വഹിക്കേണ്ടിവന്നു. 1949-ൽ 2 കോടി ഏക്കർ പ്രദേശം ക്ഷാമബാധിതമെന്ന് കണക്കാക്കിയിരുന്നത് 1952-ൽ 70 ലക്ഷമായി കുറച്ചുകൊണ്ട് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ഭാരം വളരെ കുറയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ഭക്ഷ്യ സാധനങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിൽ പിശുക്കും നിയന്ത്രണങ്ങളും പാഴ്ചെലവുകളുടെ കർശനമായ നിരോധനങ്ങളുമൂലം ഭക്ഷ്യനില ഗണ്യമായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു. ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ബാധ്യതകൾ എല്ലാം നിർവഹിച്ചശേഷം ബാക്കിയുള്ളത് കയറ്റുമതി ചെയ്തു.

ഒരു കാർഷിക ഗ്രാമം ഞാൻ സന്ദർശിച്ചതിൽ നിന്നും ഒരു കാര്യം എനിക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ട്. കാർഷിക ഉൽപാദനം അവിടെ വർദ്ധിക്കുവാനുള്ള മുഖ്യ കാരണം ഇപ്പോൾ ചെയ്തായിൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയമായ പ്രശാന്ത നിലയാണെന്നാണ് എനിക്കറിയാൻ കഴിഞ്ഞത്. സമാധാനവും ക്രമവും അവിടെയുണ്ട്. കൊള്ളക്കാരും യുദ്ധകൃത്യകളായ ഇടപ്രദക്കന്മാരുടെ സായുധഭക്താരും ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളെ ആക്രമിക്കുന്നില്ല. രഹസ്യ സംഘടനകൾ അവിടെയൊരു ഭീഷണിയായി തുടരുന്നില്ല. കർഷകന്മാർ കൊലപാതകമോ ബലാൽ സംഗമമോ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ഭീതി മാറി. അതുകൊണ്ട് അവർ നിർബാധമായി ജോലി ചെയ്യാം. അവന്റെ സ്വന്തമെന്ന് കരുതാവുന്ന സാധനങ്ങൾ അവൻ കൂട്ടുതലായുണ്ട്. കാരണം അവൻ തൊഴിൽ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉൽപാദനങ്ങളുടെ കുറഞ്ഞ ഒരു ഓഹരിമാത്രമേ ഗവൺമെന്റു വസൂലാക്കുന്നുള്ളൂ. കഴിഞ്ഞ കാലത്തേക്കാൾ കുറച്ചുകൂടെ വസ്തുങ്ങൾ അവൻ ധരിക്കുവാൻ ലഭിക്കുന്നു. അവന്റെ തീറ്റിക്കുള്ള ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾ മുന്തിലത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ അവനുണ്ട്. അവൻ അതുകൊണ്ട് സംതൃപ്തനാണ്.

ദരികാൽ അവൻ ആരാധിക്കുകയും ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്ത ദേവന്മാരെ അവൻ ഇപ്പോൾ ഭയപ്പെടുന്നില്ല, ദരിദ്രനായി തുടരുന്ന മെന്റുള്ളത് മാറ്റുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു ദുർവിധിയായി അവൻ കരുതുന്നില്ല. ശതാബ്ദങ്ങളായി ബുദ്ധൻ അവൻ നിഷേധിച്ചത് അവന്റെ പ്രയത്നങ്ങൾ അവൻ സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. പഴയ ക്ഷേത്രങ്ങളും ബിംബങ്ങളും പരിത്യജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയുടെ സ്ഥാനത്ത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയോടുള്ള ഭക്തി കുടി കൊള്ളുന്നു. അവൻ പുതുജീവൻ നൽകി ജീവിതത്തിൽ പ്രത്യേക ഉദിച്ചിച്ച് ആ പാർട്ടിയാണ്. ഈ നേട്ടം സമ്പാദിക്കുവാൻ നാഷണൽ ഉള്ള പ്രവൃത്തികളിൽ കൂടുതൽ പ്രയത്നങ്ങളൊന്നും വേണ്ടിവന്നില്ല. ഭൂപരിഷ്കാരത്തിന്റെ പ്രയോജനങ്ങൾ അവൻ കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ടറിഞ്ഞു. അവൻ ചെന്ന ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കുടിയിരുന്ന വിഗ്രഹങ്ങളെ എടുത്തു മാറ്റി. ക്ഷേത്രങ്ങൾ സ്തുളകളായും സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തന കേന്ദ്രങ്ങളായും അവൻ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി.

വസ്തുവകകൾ സംബന്ധിച്ച പുതിയ ക്രമവും ബന്ധവും ചെയ്തായിൽ വരുത്തിയവിപ്ലവകരമായ പരിവർത്തനം ഒരുത്തര കാണുവാൻ കഴിയും. കൽക്കരിഖനികൾ ഉള്ള താത്തുഗ് നഗരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്ത ഒരു പഴയ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഞാൻ ചെന്നു. വളരെ പുരാതനമായ ഒരു കെട്ടിടമായിരുന്നു അത്. വർണ്ണങ്ങളും ഗിൽറുപണികളും കൊണ്ട് അലംകൃതമായ സാധാരണ ചൈനീസ് ക്ഷേത്രങ്ങൾപ്പോലെ ഇതും അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവി

ടെയുള്ള സന്യാസിമാത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന പുരോഹിതന്മാർ എണ്ണത്തിൽ ചുരുക്കമായിരുന്നു. എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും അവരാണ് നിർവഹിച്ചിരുന്നത്. ഈ പുരോഹിതന്മാർ എന്നോടു പർത്തു ആരും അവിടെ ഇപ്പോൾ ആരാധനയ്ക്കു ചെല്ലുക പതിവില്ലെന്നു. അവരുടെ നിത്യവൃത്തി കഴിച്ചുപോന്നത് മറ്റും വകയായി അനുവദിച്ചിരുന്ന ചെറിയ പറമ്പിൽ വേലചെയ്തും ഗവർണ്മെന്റ് അവർക്കു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന വേതനം കൊണ്ടുമാണ്. മറ്റു പല ക്ഷേത്രങ്ങളും അന്യ ഉപയോഗങ്ങൾക്കായി മാറിയിരുന്നു. താത്തുംഗിലെ ക്ഷേത്രം പതിനൊന്നാം ശതാബ്ദം മുതലുള്ള ഒരു ചരിത്ര സ്മാരകവസ്തുവായിരുന്നതു കൊണ്ടു് അതു് അങ്ങനെയെന്ന തുടങ്ങുവാൻ അനുവദിക്കുകയാണ് ചെയ്തതു്.

താത്തുംഗ് ക്ഷേത്രത്തിൽ സുഗന്ധധൂപത്തിനു് കത്തിച്ചിരുന്ന കോലുകളുടെ പല അവശിഷ്ടങ്ങൾ ധൂപക്കുറ്റിയിൽ കിടക്കുന്നതു് ഞങ്ങൾക്കു കാണാമായിരുന്നു. ശ്രീബുദ്ധനെ ആരാധിക്കുന്നതു് ഇപ്പോഴും അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു് ഞങ്ങളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. ഒരു സന്യാസിയോടു ഞങ്ങൾ ചോദിച്ചു, വളരെ പേർ ക്ഷേത്രത്തിൽ വരാറുണ്ടോയെന്നു്. അദ്ദേഹം അല്പം ശങ്കാധീനമായ സ്വരത്തിൽ മറുപടി പറഞ്ഞതു് പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തുവാൻ വളരെ കുറച്ചുപേർ മാത്രമേ വരിക പതിവുള്ളുവെന്നും, മറ്റുള്ളവർ വരാത്തതു് ഭയം മൂലമാണെന്നുമാണ്. ചെട്ടെന്നു് ഞങ്ങളുടെ ദ്വിദാഷി ഞങ്ങളുടെ സമീപത്തേയ്ക്കു വരുന്നതു് അയാൾ കണ്ടു. ഇതുവരെ ഞങ്ങളുടെ സംഭാഷണം വിവർത്തനം ചെയ്തിരുന്നതു് ഞങ്ങളുടെ കൂടെത്തന്നെയുണ്ടായിരുന്നവരിൽ ചൈനിസ് ഭാഷ അല്പം വശമുള്ള ആളായിരുന്നു. സന്യാസിയുടെ കഥകൾക്കെല്ലാം ഒരു മാറ്റം സംഭവിച്ചു. അയാൾ പറഞ്ഞു, ഒറ്റ ഒരുത്തൻപോലും ക്ഷേത്രാരാധനയ്ക്കു വരിക പതിവില്ലെന്നും, ധൂപം കത്തിക്കുന്നിടത്തുകണ്ടു ചെറിയ കോലുകളെല്ലാം അയാളുടെ പ്രാർത്ഥനകൾക്കു ഉപയോഗിച്ചതായിരുന്നുവെന്നും.

ഉദ്ദേശമാപ്രകാരം മാറിയിരുന്നോടുകൂടെ പഴയ പല പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കും മാറ്റം സംഭവിച്ചു. മാതാപിതാക്കന്മാരോടു് കുട്ടികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന അനുസരണവും, സ്ത്രീകളുടെ മേൽ പുരുഷന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്ന അധികാരകർതൃത്വവും ഇപ്പോൾ കാണാനില്ല. മറ്റുള്ളതെന്തെല്ലാം മറ്റു കാരണങ്ങളായിരിക്കാം കുടുംബബന്ധശിഥിലീകരണത്തിനു് നിദാനമായിരുന്നതു്. എന്നാൽ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ ഈ കുടുംബശ്രംഖലയുടെ കണ്ണികൾ ചൊടിച്ചതു് ഭൂമിയമപരിഷ്കാരമാണ്. സാഹിത്യവിഷയങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിനും മറ്റും സ്ത്രീകൾ ക്ലാസ്സുകളിൽ പോകുകയും, കുട്ടികളെപ്പോലെ അവരുടെ അറിവു് മറ്റുള്ളവർക്കു കാണിച്ചു കൊടുക്കുവാനുള്ള കൗതുകം

പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. സന്ദർശകരായ ഞങ്ങളുടെ ചുറ്റും എത്തിക്കൂടിയ ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ സ്ത്രീകൾ തങ്ങളുടെ നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കാൻ ഉത്സാഹംകൊള്ളുന്നതുകണ്ടു. വളരെ പഴയ ഒരു ചൊല്ലുണ്ട്. "ഒരു ദരിദ്രൻ സംസാരിക്കുവാൻ അവകാശമില്ല" എന്നാണത്. എന്നാൽ നവീന ചൈന ദൃഷ്ടികൾ ഉയർത്തി നോക്കുകയും സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു പോരുന്നു. ഉൽപാദനം വർദ്ധിച്ചുവെന്നും, അഭിവൃദ്ധി കാണാൻ തുടങ്ങിയെന്നുമുള്ള അവകാശവാദങ്ങളെക്കാൾ വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാണിത്. "ഉല്പാദനം ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ പുനരുദ്ധരിക്കുന്ന" കാര്യമേ മാത്രം പഠനമുള്ളൂ. എന്നാൽ കാർഷിക നിയമപരിഷ്കാരത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം വ്യവസായവൽക്കരണത്തിന് വഴിതെളിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കാർഷികോല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നായിരുന്നു അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നത്. ചൈനക്കാർ നൽകിയ കണക്കുകൾ ആസ്പദമാക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെ, ചൈനയുടെ വ്യവസായവൽക്കരണത്തിനു സഹായിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ദേശീയ മിഷൻ കൈവരുത്തുവാൻ കാർഷികോൽപ്പാദനം ആവശ്യത്തിലധികമായി വർദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് കാണിക്കുവാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. ഭൂപരിഷ്കാരം രാഷ്ട്രീയമായും വിപ്ലവകരവുമായുള്ള ഒരു ശക്തിയെന്നല്ലാതെ സാമ്പത്തികമായ ഒരു മാറ്റമാണ് അതു വരുത്തിയതെന്നു കണക്കാക്കാൻ സാധ്യമല്ല. സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള കൃഷി, പ്രത്യേകിച്ചു കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ ചെറിയ ചെറിയ തുണ്ടുകളായിരിക്കുന്ന ദക്ഷിണ പ്രദേശങ്ങളിൽ വളരെ പരിമിത തോതിൽ മാത്രമേ നടപ്പായുള്ളൂ. ചെറിയ കർഷകന്റെ വ്യക്തിത്വബോധവും, ശതാബ്ദങ്ങളായി ഭൂമിയോടുള്ള അവന്റെ ദൃഢപ്രേമവും വൻതോതിലുള്ള കൃഷിപരിവർത്തനത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റം വളരെ ദന്ദശക്തിയിലും വൈഷമ്യം നിറഞ്ഞതാക്കാനേ ഇടയാക്കിയുള്ളൂ.

വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ചെറിയ ഭൂമിമേഖലയോടൊപ്പം ആവൽക്കരമാണെന്ന് ചൈനീസ് നേതാക്കന്മാർക്കറിയാം. എന്നാൽ കർഷകർതന്നെ യന്ത്രസഹായത്തോടുകൂടെ കൃഷി നടത്തുന്നതിന്റെ പ്രയോജനം മനസ്സിലാക്കുമെന്നും അങ്ങനെ കൂടുതൽ കൃഷിസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ആവശ്യം അവരുതന്നെ ബോധ്യമാകുമെന്നും നേതാക്കന്മാർ പ്രതീക്ഷിച്ചു കഴിയുകയാണ്. പീപ്പിൾസ് ബാങ്കിലെ നാൻ ഹാൻ—ചെൻ വ്യവസായവൽക്കരണത്തിന് ആവശ്യമായ മുതൽമുടക്ക് യന്ത്രസഹായത്തോടുകൂടിയുള്ള കൃഷിസമ്പ്രദായം മുഖം സാധിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാളാണ്. എന്നാൽ മുടക്കുമുതൽ ശേഖരിക്കത്തക്കവിധം കൃഷിഉല്പാദനത്തിൽനിന്നൊരു മിഷൻ ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇൻഡ്യയിലേക്കു കയറുമതി ചെയ്യുന്ന ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾ എത്ര തുച്ഛമായ ഒരു തോതി

ലാണ്. അതുവെച്ചുകൊണ്ട് കാർഷിക ഉൽപ്പാദനത്തിൽ വർദ്ധനവ് മിച്ചത്തെപ്പറ്റി ഒരു നിർണ്ണയം ചെയ്യുന്നത് ഒട്ടും നിതീകരിക്കത്തക്കതല്ല.

ഭൂപരിഷ്കാരം സാമ്പത്തികമായ അതിന്റെ ഉദ്ദേശം നേടിയില്ലെങ്കിലും സാമൂഹ്യമായ ഒരു പരിവർത്തനം, കർഷകന്റെ പ്രാഥമികമായ ഒരു അഭിവാഞ്ഛ സാധിച്ചുകൊടുത്തു. അവന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ എല്ലാം സാധിക്കുന്നതിനുള്ള വിഭവങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലായിരിക്കാം. മുമ്പിലത്തേതിലേക്കാൾ അവന്റെ കഞ്ഞിക്കലം അല്പം കൂടെ മാത്രമേ വലുതായി കാണുകയുള്ളൂ. എങ്കിലും ശതാബ്ദങ്ങളായി അവൻ സ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാര്യം സാധിച്ചു അതുകൊണ്ട് ചൈനയിലെ കർഷകർക്ക് ഒരു പുതിയ ചൈതന്യവും ആത്മവിശ്വാസവും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതാണ് മാവോയുടെ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ പിന്നിൽ ആണിക്കല്ലായി നിൽക്കുന്ന ശക്തി.

ഒരു ഭരണാധികാരിക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട പ്രധാനപ്പെട്ട മൂന്നു ഗുണങ്ങൾ എന്തെന്നു പറയുവാൻ കൺഫ്യൂഷിസിനോടു് ഒരിക്കൽ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആ മഹാമുനി ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞു. "ഭക്ഷ്യകാര്യത്തിൽ പര്യാപ്തം, സൈനികമായ പര്യാപ്തം, ഭരണാധികാരിയിൽ ജനങ്ങൾക്കുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ പര്യാപ്തം".

ഇവയിൽ രണ്ടുകാര്യമേ സാധ്യമാവൂ എന്നു വന്നാൽ ഏതാണ് വിട്ടുകളയുന്നതെന്നു് അദ്ദേഹത്തോടു വീണ്ടും ചോദിച്ചു. "സൈനികശക്തി വിട്ടുകളയൂ" എന്നദ്ദേഹം മറുപടി നൽകി. വീണ്ടും അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു ഒന്നു മാത്രമേ കഴിയുകയിൽ അതേതായ്രിക്കുമെന്നു്, കൺഫ്യൂഷിസു് പറഞ്ഞു. "ജനങ്ങൾ അവരുടെ ഭക്ഷണം നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ എന്നാലും ഭരണാധികാരിയിലുള്ള അവരുടെ വിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കട്ടെ".

ചൈനയിലെ ജനങ്ങൾക്കു് ആ വിശ്വാസം ഉണ്ടു്, ഇപ്പോഴത്തേക്കെങ്കിലും.

ഗ്രാമങ്ങളുടെ പ്രദർശനം

ഭൂനയചരിക്ക്കാരും ഗ്രാമപ്രദേശത്തെ സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥിതിയിൽ രണ്ടു വിഭിന്നരൂപത്തിൽ വരുത്തിയ പുരോഗമനം കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഞാൻ രണ്ടു ഗ്രാമങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു. ഇവയിൽ ഒന്നു പീക്കിംഗിൻ സമീപവും, മറേറ്റു ഉത്തര പൂർവ്വപ്രദേശത്തുള്ള മുക്ഡൻ നഗരത്തിന് സമീപവുമായിരുന്നു. എന്റെ ഈ രണ്ടു സന്ദർശനങ്ങളിലും ഒരു വസ്തുത പ്രകടമായിരുന്നു. പുതിയ സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥിതിയുടെ പുരോഗതി പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനുള്ള രണ്ടു പ്രദർശനഗ്രാമങ്ങളായിരുന്നു ഇവ. ആദ്യത്തേതിന് ഏതാനും മൈൽ ദൂരം മാത്രമേ പീക്കിംഗിൽ നിന്നുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. നഗരത്തിൽ സന്യാസികൾ നൽകുന്ന ഒരു ഗ്രാമമായിരുന്നു അതു. വയലുകൾക്കു മദ്ധ്യേയുടെ പോകുന്ന ഒരു പൊലിപിടിച്ച റോഡിൽകൂടെയാണ് ഞങ്ങൾ പോയത്. ഞങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ഗ്രാമവാസികളുടെ ഒരു വലിയ സംഘം തന്നെ അടുത്തുകൂടി. ഞങ്ങൾ വണ്ടിയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ഗ്രാമീണർ കൈകൊട്ടി. അതാണ് ചൈനാക്കാരുടെ സ്വാഗതാശംസ നൽകുന്നതിനുള്ള സാധാരണരീതി. അവർ ഞങ്ങളുടെ ചുറ്റും വന്നു ഞങ്ങൾക്കു ഹസ്തദാനം ചെയ്തു. ഞങ്ങളെ കണ്ടതിലുള്ള അവരുടെ സന്തോഷം അവരുടെ പുഞ്ചിരികൾ വ്യക്തമാക്കി. ഞങ്ങൾക്കു നൽകിയ സ്വാഗതത്തിന് മറുപടിയായി ഞങ്ങളും കൈകൊട്ടണമായിരുന്നു. പക്ഷെ ഞങ്ങൾക്കുതന്നെ ചെയ്യുവാൻ അല്പം നാണം തോന്നിയതിനാലും, ആ ദേശീയമര്യാദ പഠിച്ചുതുടങ്ങാത്തതിനാലും ആ ചടങ്ങിൽ എന്തോ ഒരു അവലക്ഷണം തോന്നിയമാതിരി ഞങ്ങൾ ഒന്നും ചെയ്യാതെ നിന്നു. ഈ ജനക്കൂട്ടത്തിലെ പുരുഷന്മാർ നിലവസ്ത്രം ധരിച്ചിരുന്നു. സ്ത്രീകൾ അവരുടെ പഴയ പ്രിൻ്റ് ചെയ്ത പഞ്ഞിനൂൽ വസ്ത്രങ്ങൾ തന്നെ ധരിക്കുന്നതിൽ നിർബന്ധം കാണിച്ചു. “യുവമുന്നോടികൾ” എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന പുതിയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു ചെറുപ്പക്കാർ ധരിക്കാറുള്ള ചുവന്ന കണ്ഠവസ്ത്രം കുഞ്ഞുങ്ങൾ കഴുത്തിന് ചുറ്റിയിരുന്നു.

ഈ കർഷകജനങ്ങളുമായി അധികനേരം സംസാരിച്ചു നിൽക്കാൻ ഞങ്ങളെ അനുവദിച്ചില്ല. അവർക്കു ഞങ്ങളോടു സംസാരിക്കുന്നതിന് വളരെ സന്തോഷമായിരുന്നിട്ടും അതിന് സാധിച്ചില്ല. ഞങ്ങളെ കർഷകസംഘം ആഫീസിലേയ്ക്ക്

വേഗം നയിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. മുൻകൂട്ടി ഏതോ പാടി ഉണ്ടായിരുന്നപോലെ ജനങ്ങൾ ഓരോരുത്തരായി ഞങ്ങളെ വിട്ടുപോയി. കുറെ കുട്ടികൾ മാത്രം ഞങ്ങളെ തുറിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നു. ഞങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള ഒരു മോഹം ആ നോട്ടത്തിൽ കാണാമായിരുന്നു. ഞങ്ങളിൽ ഒന്നു രണ്ടു പേർ ആപ്പീസുമുറിയുടെ മൂടി കെട്ടിയ അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിന്നുമാറി പുറത്തെ സൂര്യപ്രകാശം ആനന്ദിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ഈ കണ്ണുങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കുപോയി. എന്തെങ്കിലും അവതമായി സംസാരിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു ഞങ്ങൾ ആശിച്ചു. അവർ പാട്ടുപാടാനും നൃത്തം ചെയ്യാനും ആരംഭിച്ചപ്പോഴേക്കും അധികൃതർ വന്നു അവരെ തടസ്സം ചെയ്തതിനാൽ അവരും അവിടെനിന്നു അപ്രത്യക്ഷരായി.

ചൈനീസു കുട്ടികൾ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ആകർഷണീയരായ കുട്ടികളാണെന്നു ഒരു വിധത്തിൽ പറയാം. ചോറുതിന്നു ചെയ്തുള്ള വിൽ മുഖവും, പതുങ്ങിയ മൂക്കും പ്രകാശിക്കുന്ന കണ്ണുകളും, മിക്കവാറും ഉണ്ടായിരുന്ന അനാരോഗ്യകരമായ അവരുടെ ശരീരത്തെയും, അതുടെ അപൂർണ്ണമായ ആഹാരനിലയേയും ഒളിച്ചുവയ്ക്കുമായിരുന്നു. സ്റ്റേഫ്രോകോക്കസുകൾക്കു പാസ്റ്ററസൗമാർദ്ദത്തിനും അവർക്കുള്ള കൊതി ദൃശ്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു വിദേശീയനോടു സാഹോദര്യം സ്ഥാപിക്കുന്നത് അവിടെ അനുവദനീയമായിരുന്ന ആനന്ദത്തിൽ പെട്ടുനില്പു. പെട്ടെന്നു ഈ കുട്ടികൾ അവിടെനിന്നു മാറിക്കളയുവാൻ അവരെ ഭയപ്പെടുത്തിയതെന്നായിരുന്നുവെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലായില്ല. ഞങ്ങളുടെ ദ്വിഭാഷികളുമായി സംസാരിക്കാൻ ഞങ്ങളെ വിട്ടുപോയി. നവീനചൈനയിലെ സന്തോഷസൗഭാഗ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള റിപ്പോർട്ടുകളാണ് ദ്വിഭാഷികളിൽനിന്നു കേൾക്കുന്നത്. ജനങ്ങളും ഞങ്ങളും തമ്മിൽ അദൃശ്യമായി നിന്നിരുന്ന മറകടന്നു പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കുവാൻ വിഷമമായിരുന്നു.

ഈ ഗ്രാമത്തിലെ ജനസംഖ്യ 2050 ആയിരുന്നു. അവിടെ അധിവസിച്ചിരുന്ന 430 കുടുംബങ്ങൾക്കു 2190 മനുഷ്യരിൽ 365 ഏകദേശം ഭൂമിയുണ്ടായിരുന്നു. ശരാശരി ഒരു ആളിനു 1.7 മനുഷ്യരുണ്ട്. ഭൂപരിഷ്കാരത്തിനുമുമ്പു വൻഭൂതടമകൾ എന്നു ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന 20 കുടുംബങ്ങൾ 1435 മനുഷ്യരെ കൈവശം വച്ചിരുന്നു. ഇന്നു അവരിൽ ചിലർക്കു മറ്റു കർഷകരുടെ ഒപ്പം ഭൂമിയുണ്ട്. മാറ്റുള്ളവർ സമസ്ത ഷട്ടർമാളെ വളർത്താൻ മർദ്ദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കുറാത്തിനു ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടി

രിക്കയാണ്. ഗ്രാമീണർക്ക് 12.6 കോടി യുവാൻ ഗവർണ്മെന്റു കടമായി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പത്തുലക്ഷം യുവാൻ 45 ഡോളർ അഥവാ 16 പവൻ സമമാണ്.

1950 ആരംഭത്തിൽ ഭൂപരിഷ്കാരം ഗ്രാമങ്ങളിൽ നടപ്പാക്കി. ഞാൻ സന്ദർശിച്ച അനേകം കർഷകകുടുംബങ്ങളിൽ അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായി. വിട്ടുകളിൽ ടൈംപിസുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ചില പഴയ പിഞ്ഞാണങ്ങളും അവിടെ കണ്ടു. മുമ്പ് ഭൂഉടമകളായി കഴിഞ്ഞവരുടെ വസ്തുവകകൾ എടുത്തു വിതരണം ചെയ്തപ്പോൾ കിട്ടിയതായിരിക്കണം ഈ സാധനങ്ങൾ. ഒരു കുടുംബത്തിൽ ഈയർ ഫോൺ ഘടിപ്പിച്ച ഒരു ക്രിസ്തൻ റേഡിയോയുമുണ്ടായിരുന്നു.

ഡിസ്ത്രിക്റ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതു കൂടുതൽ ഉല്ലാഭനംഭ്രമയപരിഷ്കാരത്തിനുശേഷം ഉണ്ടെന്നാണ്. കർഷകർ കൂടുതൽ ഉത്സാഹപൂർവ്വം പണിയെടുക്കുകയും ജലസേചന പദ്ധതികൾ മൂലം ആവശ്യത്തിനുള്ള വെള്ളം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തതാണ് ഇതിനു കാരണമായി പറയുന്നത്. വണ്ടികളും വണ്ടി വലിക്കുന്ന അനവധി മൃഗങ്ങളെയും ഈ ഗ്രാമവാങ്ങിയിരുന്നു. പുതിയ കിണറുകൾ പല സ്ഥലങ്ങളിലും കുഴിച്ചു. വിമോചനത്തിനുശേഷം ഇവിടെ ഒരു പ്രൈമറി സ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ 160 കുട്ടികൾ പഠിക്കുന്നു. പ്രായം ചെന്ന 420 പേർ ഈ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ഭാഷാപരമായ അഭ്യയനം നടത്തുന്നു. ദേശഭിമാനബോധം വളർത്തുവാൻ ഉപകരിച്ച ഒരു പണപ്പിരിവ് അവിടെ നടന്നു. ഗ്രാമീണർ 5.45 കോടി യുവാൻ കൊറിയായുടെ സഹായാർത്ഥവും അമേരിക്കൻ സഹായത്തെ പ്രതിരോധിക്കുവാനും സംഭാവനചെയ്തു. പ്രതിവർഷം ഒരു ഗ്രാമീണ കുടുംബം ഇപ്പോൾ 2 കോടി യുവാൻ സമ്പാദിക്കുന്നു.

കുടുംബത്തിന്റെ ആദായത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മേൽപ്പറഞ്ഞ കണക്കുകൾ വിശ്വസിക്കാൻ വിഷമമായിരുന്നു. ചൈനാക്കാരൻ സാധാരണ 100,000 പത്തുലക്ഷമെന്നു വായിക്കാറുണ്ട്. അതു കൊണ്ട് 2 കോടിയെന്നു അവർ പറയുന്നത് 20 ലക്ഷമായിരിക്കണം. ഈ സംഖ്യ കുറെക്കൂടെ യഥാർത്ഥമാണെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ ഇതുപോലെ സമീപമുള്ള ഒരു ഷൺലിൽ കൃഷിസാധനങ്ങൾകൊണ്ടുപോയി വിറ്റു ഉപജീവനം നടത്തുന്ന ഒരു ഗ്രാമീണന്റെ ജീവിതത്തോതിനെക്കാൾതാണ ഒരു നിലവാരമാണ് ഇവിടെത്തെ ഗ്രാമീണ കർഷകനുണ്ടായിരുന്നത്.

ഗ്രാമീണ വസതികളിൽ പലതും രണ്ടു മുറികൾ ഉള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ ആയിരുന്നു. രണ്ടു കുടുംബങ്ങളും അധിവസിച്ചിരുന്നു. ഒരു മുറിയിൽ രണ്ടു മണ്ണുടുപ്പുകൾ ഓരോ കുടുംബത്തിന്റെയും ആവശ്യത്തിനു ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. കിടപ്പുമുറി മറ്റൊതാണ്.

അതിൽ രണ്ടു കാംഗുകൾ ഉണ്ടു്. കാംഗ് എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഭിത്തിയോടു ചേർത്തു നിർമ്മിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്ലാറ്റ് ഫോറം അല്ലെങ്കിൽ പീഠം ആണു്. മുറിയുടെ എതിർവശങ്ങളിൽ ഭിത്തിയോടു ചേർന്നാണു് കാംഗുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതു്. വയ്ക്കോലുകൾകൊണ്ടു് നിർമ്മിച്ച പായ് കാംഗിൽ വിരിച്ചിരുന്നു. പകൽ സമയത്തു് കുടുംബത്തിന്റെ എല്ലാ സാധനങ്ങളും കാംഗിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു് ഭംഗിയായി അടുക്കിവെച്ചിരിക്കും. ഒരു കാംഗ് ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിനുപയോഗിക്കുന്നതാണു്. രാത്രിയിൽ കാംഗിന്റെ മുകളിൽ കുടുംബാംഗങ്ങൾ ഏല്പാം ഉറങ്ങുന്നു. മഞ്ഞുകാലത്തു് ഈ കാംഗിനടിയിൽ നെരുപ്പോടുവെച്ചു് ചൂടാക്കാനുള്ള സൗകര്യമുണ്ടു്.

സ്ഥിതിസമത്വം സ്ഥാപിക്കാനുള്ള നിരപ്പാക്കൽ സംരംഭം മൂലം അനേകരുടെയും ജീവിതനിലവാരത്തിൽ അല്പമൊതയർച്ച വന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് പ്രത്യക്ഷമാണു്. എന്നാൽ യുദ്ധകാലത്തു് ചൈനയിലെ കാർഷികോല്പാദനം 30 ശതമാനം കുറയുകയാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു് ഓർക്കണം. ഉല്പാദനവർദ്ധനവുസംബന്ധിച്ചു പല കണക്കുകളും ഡിസ്റ്റിക്ട് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതന്നു. എന്നാൽ രാജ്യമാസകലമുള്ള ഉൽപ്പാദനത്തോതിനെ സംബന്ധിച്ചു പീക്കിംഗിൽ അവകാശപ്പെട്ടിരുന്ന കണക്കുകൾ ഡിസ്റ്റിക്ട് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തന്നതിൽ കുറവായിരുന്നു. ഗ്രാമങ്ങളിലെ കണക്കുകളെക്കാൾ അവ ഒരു പക്ഷേ യഥാർത്ഥ്യവുമായി കുറച്ചുകൂടെ പൊരുത്തപ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കണം. ഗ്രാമീണരിൽതന്നെ രണ്ടു പ്രമാണികൾ ഞങ്ങൾക്കു വിവരങ്ങൾ പറഞ്ഞുതരാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അവർ രാജ്യത്തിന്റെ വിമോചനത്തിനു് മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള വസ്തുതകളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവർ നൽകിയ പലവിവരങ്ങളും യുദ്ധകാലത്തെയും ഇപ്പോഴത്തെയും സ്ഥിതികൾ താരതമ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. നവീന ചൈനായുടെ ചരിത്രരേഖകൾ 1946-47-നു് അപ്പുറമുള്ള ആണ്ടുകളെ സ്പർശിക്കുന്നതേയില്ല.

ഞാൻ മറെറൊരു ഗ്രാമം സന്ദർശിച്ചു. ഉത്തരപ്പുവ്വപ്രദേശത്തുള്ള മുകുന്ദൻ നഗരത്തിൽനിന്നു് പതിനഞ്ചുമൈൽ ദൂരെയാണു് ഈ ഗ്രാമം. നാലു കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു് ഭൂപരിഷ്കാരം ആരംഭിച്ചതുതന്നെ ഉത്തരപ്പുവ്വപ്രദേശങ്ങളിലാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ ഫലം കാണേണ്ടതാണു്. നവീനചൈനായുടെ പുരോഗതിക്കു് ഏറ്റവും ഉത്തമമായ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതു് ഉത്തരപ്പുവ്വപ്രദേശത്തെ ഗ്രാമങ്ങളാണു്. എന്റെ രണ്ടു സന്ദർശനങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള ഏഴുമാസക്കാലംകൊണ്ടുതന്നെ കാര്യമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ ഞാൻ അവിടെ കണ്ടു്.

പതിവുപോലെ സ്നേഹപ്രകടനങ്ങൾകൊണ്ട് ഗ്രാമീണർ ഞങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചു. ഈ പ്രാവശ്യം ഗ്രാമീണർ ഞങ്ങളെ വിട്ടുപോകാതെ ഞങ്ങളുടെ സന്ദർശനസമയം മുഴുവൻ കുറെക്കൂടെ സ്വാതന്ത്ര്യമായി ഞങ്ങളുടെകൂടെ ചെലവഴിച്ചു. പുരുഷന്മാരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ധരിച്ചിരുന്നത് വെള്ളപ്പാൽപ്പാൽ, നീലകാൽപ്പാൽ, കാക്കി പുൽക്കാവറുമായിരുന്നു. ചിലർ ഫെൽറ്റ് ഹാറ്റുകളും ധരിച്ചിരുന്നു. ദക്ഷിണചൈനയിലുള്ള വരൈക്കാൽ ഉയരംകൂടിയ വരാണവർ. കൂടെക്കൂടെ അദ്ധ്വാനശീലരുമാണ്. എല്ലാസ്ത്രീകളും നീലവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചിരുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു മുട്ടയും, അതിൽതന്നെ പൂഴുങ്ങിയ കോണം (ഒരുവക ചോളം) പൂഴുങ്ങിയ ചീനവും (പട്ടാണിപ്പയർ) തിന്നുവുമ്പോൾ തന്നെ. അവ തിന്നില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അത് താമസസ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയൊള്ളണമെന്നു സ്ത്രീകൾ നിർബന്ധിച്ചു. പീക്കിംഗിനു സമീപമുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ ലഭിച്ചതിൽ ഭിന്നമായിരുന്നു ഈ സ്വാഗതം. അവിടെ എന്റെ പ്രഥമസന്ദർശനത്തിൽ ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ ഗ്രാമീണർ പല സന്ധ്യവർഗ്ഗങ്ങളും ഞാൻ ഹോട്ടലിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാൻതന്നു. രണ്ടാമത് ഔദ്യോഗികപ്രതിനിധിസംഘത്തിന്റെകൂടെ മെയ് മാസത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ പ്രഥമസന്ദർശനാവസരത്തിൽ കണ്ട സമ്മാനദാനങ്ങൾ ഒന്നും അവർ നടത്തിയില്ല.

ഉത്തരപൂർവപ്രദേശത്തു് സന്ദർശിച്ച ഈ ഗ്രാമത്തിന്റെ പേർ കാവോകാംഗ് എന്നാണ്. ആ പ്രദേശത്തെ ഭരണാധിപന്റെ പേർറിനോട്ട് അനുബന്ധിച്ചായിരിക്കണം ആ വില്ലേജിനു നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടതു്. എന്റെ പ്രഥമ സന്ദർശനത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഒരു കർഷകന്റെ കൂടലിനു് മുന്തിലുള്ള മുറ്റത്തു് ഞങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനു് പെട്ടെന്നു കൊണ്ടുവന്നിട്ടു ബഞ്ചിപ്പാണിരുന്നതു്. അവിടെ ഡിസ്റ്റിക്ട് ഉദ്യോഗസ്ഥനു് ഉല്ലാസനവർദ്ധനവിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ നൽകുവാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ തന്നെ കർഷകരോടു് ചോദിച്ച മനസ്സിലാക്കേണ്ടിവന്നു. രണ്ടാമത്തെ സന്ദർശനത്തിൽ ഒരു പുതിയ ഡിസ്റ്റിക്ടാപ്പീസ് കെട്ടിടം ഗ്രാമത്തിൽ നിന്നു് ഏകദേശം രണ്ടു മൈൽ അകലെയായി പണിതിരുന്നു. അവിടെ ഞങ്ങൾക്കു എല്ലാ "വിവരങ്ങളും" തന്നെ ഗ്രാമത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമായി സംസാരിക്കുവാൻ അവസരം നൽകി. ദ്വിഭാഷികൾ അതിനു ഞങ്ങളെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

കാവോകാംഗ് ഗ്രാമത്തിൽ 168 കുടുംബങ്ങൾ അധിവസിച്ചിരുന്നു. 742 ആണ് അവിടത്തെ ആകെ ജനസംഖ്യ. 2473 മൗഭൂമി അവിടെ ഉള്ളതിൽ ഭൂരഹിതരായ ഓരോ ആൾക്കും 2.7 മൗ വിതാ ലഭിച്ചു. ഇടത്തരം ഗ്രാമീണനു് 3 മൗ വിതവും

ഉണ്ടായിരുന്നു. വിമോചനത്തിനു മുമ്പ് 2413 മൗ 10 കുടുംബങ്ങളുടെ വകയായിരുന്നു. ആ കുടുംബങ്ങളിൽ രണ്ടെണ്ണമേ ഇപ്പോൾ അവിടെ ശേഷിച്ചുള്ളൂ. അവർക്ക് സാധ്യമായ മറ്റു ഗ്രാമീണരെപ്പോലെയുള്ള ഭൂമിയുണ്ട്. മറ്റേ എട്ടു കുടുംബങ്ങളും ആ ഗ്രാമം "വിട്ടുപോയി." ഗ്രാമീണന്റെ ജീവിതത്തോടു അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുവെന്നതിൽ യാതൊരു സംശയത്തിനുമവകാശമില്ല. അവനെ കണ്ടാൽ മുമ്പിലത്തേതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ ഭക്ഷണവും, കൂടുതൽ വസ്തുക്കളും അവനുണ്ടെന്നു തോന്നും. എന്നാൽ കാർഷിക ഉല്പാദനം വർദ്ധിച്ചുവെന്നു കാണിക്കാൻ യാതൊരു തെളിവും കാണാനില്ലായിരുന്നു. വല്ല അഭിവൃദ്ധിയുമവിടെയുണ്ടെങ്കിൽ അനേക വർഷങ്ങളിലെ സൈനികാധിവാസത്തിനു ശേഷം സ്ഥിതിഗതികൾ ശാന്തമായിവന്നതിന്റെ വ്യത്യസ്തം കൊണ്ടു സാധാരണയുള്ള ഉല്പാദനം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ.

എന്റെ പ്രഥമ സന്ദർശനത്തിൽ കാവോകാംഗ് ഗ്രാമം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ഗവേഷണസംരംഭം മൂലം ശ്രദ്ധാർഹമായ ഒരുസ്ഥാനമായി കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. ഭൂമിയുടെ വിതരണം കഴിഞ്ഞു കറെ കർഷകർ ഒരു പരസ്പരസഹായപദ്ധതിയിൽ സംഘമായി ചേർന്നു. മറ്റു ചിലർ തൊഴിലാളികളെ അന്യോന്യം അയച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഗ്രൂപ്പുകളിൽ ചേർന്നു. ഇങ്ങനെ പതിനാലു ഗ്രൂപ്പുകളുണ്ടായിരുന്നതിൽ 40 കുടുംബങ്ങൾ സഹകരിച്ചു. 40 പുരുഷന്മാരും 13 സ്ത്രീകളും ഈ കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്ന് സംഘങ്ങളിൽ അംഗങ്ങളായി ചേർന്നിരുന്നു. പരസ്പരസഹായ ഗ്രൂപ്പിൽ തൊഴിൽ, കാർഷികചണിയായുധങ്ങൾ, കാലിമൃഗങ്ങൾ എന്നിവ പൊതുപ്രയോജനത്തിനു സാഭരിക്കുകയും അവയുടെ പ്രായം, സാമത്സ്യം, ജോലിചെയ്യാനുള്ള കഴിവ് എന്നിവ ആസ്പദമാക്കി കൂലിനിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. നേരെ മറിച്ച് തൊഴിലാളിപരസ്പരസഹായ ഗ്രൂപ്പിൽ എല്ലാ തൊഴിലാളികളുടെയും കൂലി ഒരേ നിലയിൽ മതിച്ചിരുന്നു. ഗ്രാമത്തിലെ എല്ലാ കർഷകരും തന്നെ ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഗ്രൂപ്പിൽ ചേരാൻ നിർബന്ധിതമായ ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയാണ് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങൾ മാത്രം ജോലി ചെയ്യാൻ തീരുന്നതിൽ കൂടുതൽ ഭൂമി ഓരോ കുടുംബത്തിനുമുണ്ടായിരുന്നതാണ് അതിനു കാരണം. എന്നാൽ ഈ വസ്തുത സമ്മതിക്കാൻ വില്ലേജ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വൈമനസ്യം കാണിച്ചു. ഗ്രാമങ്ങളിൽ സഹകരണമനോഭാവമുള്ളവരുടെയും ലക്ഷണമായിട്ടാണ് ഈ സംഘങ്ങളുടെ രൂപവൽക്കരണത്തെ സംബന്ധിച്ച് അവർ അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നത്. എന്നെ ആ കാര്യം ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതിൽ അവർ ഉൽക്ക

ണ്ണയും പ്രദർശിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ഗ്രാമവാസികളുടെ അഭിപ്രായം നേരിട്ടറിയുന്നതിനാണ് എനിക്കു താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നത്. അതു കൊണ്ട് ഓരോരുത്തരോടും ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു വക നിർബന്ധം തന്നെ ഞാൻ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. എന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് അവർ നൽകിയ ഉത്തരങ്ങൾക്കിടയിൽ കയറി വില്ലേജ് ഉദ്യോഗസ്ഥനും ഞങ്ങളുടെ ദപിഭാഷികളും അവരോടു ചില തെല്ലാം പറയുകയും, അവരുടെ ദീർഘ ചർച്ചകൾക്കു ശേഷം വരുന്ന ഉത്തരങ്ങൾക്കു ഞാൻ കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു രാജ്യത്തിൽ യഥാർത്ഥ വസ്തുതകൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് ഒരേ ചോദ്യം എത്രയും അധികം ആളുകളോടു ചോദിക്കുകയാണ് മാർഗ്ഗം. ഉത്തരങ്ങൾ എല്ലാം ഒന്നു തന്നെയാണെങ്കിലും ചെറിയ ചെറിയ വ്യത്യാസങ്ങൾ വിശദാംശങ്ങളിൽ ദർശിക്കുവാൻ കഴിയും. അങ്ങനെയൊന്നു തത്തയെപ്പോലെ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ജ്യോതിക വിവാങ്ങത്തിൽ കൂടുതൽ ചില തെല്ലാം ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഒരുത്തന് കഴിയുന്നതാണ്.

വളരെ കുഞ്ഞുങ്ങളുള്ള കുടുംബങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഓരോ കുടുംബത്തിനും തനിച്ചു കൃഷി ചെയ്യാവുന്നതിൽ കൂടുതൽ ഭൂമി കൊടുത്തിരുന്നു. അങ്ങനെ തനിയെ കൃഷി ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇതുപോലെയുള്ള പരസ്പര സഹായ ഗ്രൂപ്പുകളിൽ കർഷകർ ചേർന്നതെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ഈ കുടുംബങ്ങളിലെ സ്ത്രീജനങ്ങൾ ഒന്നുകിൽ രോഗികളായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ കൃഷി സ്ഥലങ്ങളിൽ പണിയെടുക്കാൻ സാധിക്കാത്തവിധത്തിൽ മററുകാരനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ പരസ്പര സഹായ ഗ്രൂപ്പുകളിൽ ചേർന്നവർ അവരവരുടെ ഉൽപ്പാദനങ്ങൾ ഒരു പൊതു സംഭരണത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടു് മുമ്പു തീരുമാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു വിലയും കണക്കുവെച്ചു് ഓരോരുത്തർക്കും വീതിച്ചെടുക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നതെന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ഓരോ കർഷകനും അവന്റെ കൃഷിസ്ഥലത്തെ ഉല്പാദനം ശേഖരിക്കുന്നതിൽ നിന്നു് മററുള്ളവർ ചെയ്തു തന്ന സഹായത്തിനുള്ള പ്രതിഫലം നൽകുകയാണ് പതിവു്. വില്ലേജ് ഉദ്യോഗസ്ഥനും, ഞങ്ങളുടെ ദപിഭാഷികളും ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു് കർഷകരുടെ ഉൽപ്പാദനങ്ങൾ ഒരു പൊതുശേഖരണമായി ഒന്നിച്ചു സംഭരിക്കുമെന്നാണ്. എന്നാൽ കർഷകർ എല്ലാവരും അങ്ങനെയല്ല കാര്യങ്ങൾ നടക്കുന്നതെന്നു് ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു് പരസ്പര സഹായ ഗ്രൂപ്പുകൾ എന്ന പേരിൽ നടക്കുന്നതു്, അവർവരുടെ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടുതൽ തൊഴിൽ സഹായം ആവശ്യമുള്ളതിനു് ഈ സംഘത്തിൽ പെട്ടവരെ ഉപയോഗിക്കുകയും, അവർക്കു് ഉടമസ്ഥൻ ഉഭയ സമ്മതപ്രകാരമുള്ള കൂലി നൽകുകയുമാണ്. ഒരു വിധത്തിൽ ഈ

സംഘങ്ങളെ എംപ്ലോയിമെന്റ് എക്സ്ചേഞ്ച് എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. സഹകരണത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ തത്വം ഈ സംഘടനയിൽ ഇല്ലെന്നു തന്നെ വിചാരിക്കണം.

എന്റെ രണ്ടു സന്ദർശനങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള ഏഴു മാസങ്ങൾ ഈ ഗ്രാമത്തിൽ വലിയ പരിവർത്തനം വരുത്തിയിരുന്നു. ആദ്യമുണ്ടായിരുന്ന സഹകരണ ഗ്രൂപ്പുകൾ മാറി ഒരു വലിയ കൂട്ടുകൃഷി സംരംഭമായി ആ ഗ്രാമം മാറിയിരുന്നു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ചെറിയ ചെറിയ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളുടെയും അതിരുകളും വേലികളും ഒന്നും ഇപ്പോൾ കാണാനില്ല. അതിനു പകരം 450 ഏക്കർ വിസ്താരമുള്ള ഒറ്റതോട്ടം തോതിലുള്ള കൃഷിസ്ഥലമാണ് അവിടെ കണ്ടത്. ഈ ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥത പുതിയ സഹകരണ പ്രസ്ഥാനം അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മാനേജ്മെന്റ് ഒരു ഏകീകൃത ഘടനയിലാണ് നടക്കുന്നത്. ഈ കൃഷിസ്ഥലത്തിന്റെ ഓരോഭാഗത്തും എന്തൊക്കെയാണ് കൃഷി നടത്തേണ്ടതെന്നു തീരുമാനിക്കുന്നത് പൊതു സംഘമാണ്. ഓരോ കർഷകനും അവന്റെ പ്രയത്നവും, പണിയായുധങ്ങളും ഭൂമിയും ആ പ്ലാൻ അനുസരിച്ചു സംഭാവന ചെയ്യും. ആകെ ഉണ്ടാകുന്ന ഉൽപ്പാദനം ശേഖരിച്ച് നിർദ്ദിഷ്ട തോതിൽ വിതരിക്കും. നികുതിക്കും, അടുത്ത കൃഷിക്കുള്ള വിഴിതിനും മാറ്റി വെച്ച ശേഷമാണ് ഇങ്ങനെ വിതരണമെന്നത്. ഉൽപ്പാദനത്തിന്റെ അറുപതു ശതമാനം വേലകൾക്കുള്ള കൂലിക്ക് വിതരിക്കും. 30 ശതമാനം ഭൂമിക്കും, 10 ശതമാനം കന്നുകാലിക്കും പണി ആയുധങ്ങൾക്കുമായി നൽകും. ഓരോ കർഷകനും അങ്ങനെ പൊതു സംഭരണത്തിലേയ്ക്കു സംഭാവന ചെയ്തതനുസരിച്ചു അവന്റെ ഓഹരി കിട്ടുന്നു.

ഈ പുതിയ പദ്ധതിപ്രകാരം കാലിവർഗ്ഗങ്ങൾ വലിക്കുന്ന ആധുനികമായ ചില പുതിയതരം കൃഷി ആയുധങ്ങൾ തവണ സമ്പാദനമനുസരിച്ചു ഗവർണ്മെന്റിന്റെ സഹായത്തോടു കൂടെ വാങ്ങുവാൻ ഗ്രാമത്തിനു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ വാങ്ങുന്ന ആയുധങ്ങൾക്ക് ആദ്യത്തെ കൊല്ലം വിലയുടെ 25 ശതമാനവും, അടുത്ത കൊല്ലം 35 ശതമാനവും ബാക്കിയുള്ളത് മൂന്നാമത്തെ കൊല്ലവും അടച്ചുതീർക്കണം. ഈ പുതിയതരം പണി ആയുധങ്ങൾ കാണിച്ചു തരുവാൻ എന്നെ കൃഷിസ്ഥലത്തുള്ള കളത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി. ഈ ആയുധങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥത ഗ്രാമക്കാർക്കു തന്നെയാണോ എന്നതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ അൽപ്പം സംശയാലുവായിരുന്നു. ആധുനികമായ കൃഷി ആയുധങ്ങൾ ഒന്നും സ്റ്റേറ്റിന്റെ വകയായുള്ള കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിൽ പോലും ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായില്ല. ഓരോ ഗ്രാമങ്ങൾക്കും വിൽക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ആ രീതിയിലുള്ള ആയുധങ്ങൾ ചൈനാക്കു് ഇല്ലതാനും.

പരിഷ്കരണത്തിന് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഗ്രാമങ്ങൾ ആയാൽ കുറേ ലഭിച്ചുവെന്നു വന്നേക്കാം. അല്പസമയത്തേക്ക് എന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു വിചാരം ഉദിക്കാതിരുന്നില്ല. ഈ ഗ്രാമത്തിൽ കണ്ട ആയുധങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ സന്ദർശനത്തിന് മാത്രം അവിടെ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടതായിരുന്നു എന്നായിരുന്നു ആ ചിന്ത. അതു ശരിയായിരിക്കാം, തെറ്റായിരിക്കാം, എന്നാൽ ഒന്നു പരമാർത്ഥമാണ്. കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ വിസ്തൃതമായ ഒറ്റ വൻബ്ളോക്കായി അവിടെ കണ്ടു. ഓരോ കർഷകന്റേയും കൃഷിഭൂമിയുടെ ചെറിയ ചെറിയ അതിരുകൾ അവിടെ കാണാനില്ല. മറ്റൊരു കാര്യവും അതുപോലെ പരമാർത്ഥമാണ്. ആ ഡിസ്ത്രിക്റ്റിൽ സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ കൃഷി ചെയ്യപ്പെടുന്നത് കാവോ കാംഗ് എന്ന ആ ഏക ഗ്രാമത്തിൽ മാത്രമാണ്.

ഈ പുരോഗതി ശരിയായ ലക്ഷ്യത്തിലേയ്ക്കുവെന്നു പറയാം. എന്നാൽ ഈ പ്രസ്ഥാനം രാജ്യമാസകലം വ്യാപകമാക്കുമ്പോൾ തൊഴിൽ സംബന്ധിച്ച അനേകം പ്രശ്നങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുമെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. ആധുനിക കൃഷി സമ്പ്രദായങ്ങളെ ഉൽപ്പാദന വർദ്ധനവിന് വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കണമെങ്കിൽ, വിപുലമായ തോതിൽ കൃഷിഭൂമികൾ സൗകര്യപ്പെടുത്തണം. ചൈനയിലെ അപകടം തലമുറകളായി അവിടെ സംഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൃഷിഭൂമിയുടെ വിഭജനമാണ്. കൃഷിയെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയുന്നവരുടെ സംഖ്യ കുറച്ചു മറ്റേതെങ്കിലും തൊഴിലിലേയ്ക്കു മാറാത്ത പക്ഷം ഇനിയും ഈ വിഭജനം തുടർന്ന് അനാദായകരമായ ചെറുതുണ്ടു ഭൂമികളായി കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ അവശേഷിക്കും. ഈ പരസ്പര സഹായ പ്രസ്ഥാനം ഒരു പ്രഥമ നടപടിയായി നടപ്പാക്കുവാൻ ചൈനീസ് ഗവർണ്മെന്റ് ഉൽസാഹിക്കുകയാണ്. കർഷകനെ ആ കാര്യത്തിൽ ഗവർണ്മെന്റ് നിർബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കർഷകർ ഇന്നു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഭൂപ്രതിപത്തി മൂലം ചിലപ്പോൾ പെട്ടെന്നു കൂട്ടുകൃഷിസമ്പ്രദായം നടപ്പാക്കുന്നതു കൊണ്ട് ഒരു എതിർപ്പിന് തന്നെ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചേക്കാം. അതുകൊണ്ട് ഈ പ്രേമം കുറഞ്ഞു അവർ നിയന്ത്രണാധീനരായി കഴിയുമ്പോൾ കൂട്ടുകൃഷിസമ്പ്രദായം സ്വാഭാവികമായി നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയും. 1952-ൽ വിദേശസന്ദർശകരോടു് പീക്കിംഗിലെ മേയർ പെംഗ് ചൻ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. "കൂട്ടുകൃഷിസമ്പ്രദായം കർഷകർ തന്നെ മുൻകൈ എടുത്തു പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴെ നടപ്പിലാക്കൂ. കർഷകരെ നിർബന്ധിച്ചു് ആ കാര്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നത് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ തന്നെ തീരോധാനത്തിനിടയാക്കും. കർഷകഭൂമിയുടെ വിഭജനം അതിന്റെ

പരമാവധിയിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. കൂട്ടുകൃഷിസമ്പ്രദായം ഇന്ന് സാമ്പത്തികമായ ഒരത്യാവശ്യമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

സഹകരണഗ്രാമമായ കാവോ കാംഗിലുള്ള കർഷകർ അവർക്കു സ്വന്തമായുണ്ടായിരുന്ന ഭൂമിയോടുള്ള അവരുടെ ഹൃദയ ബന്ധത്തെപ്പറ്റി തുടർച്ചയായി പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ ഭൂമി അവരുടെതാണെന്നും, അരിൽനിന്ന് അവർക്ക് വാങ്ങുവാൻ സാധിച്ചതുണി, അവരുടെ സ്വന്തമെന്ന് വിളിക്കാവുന്ന പന്നി, കോഴിക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ, അവരുടെ പാർപ്പിടങ്ങൾ, എന്നിവയെല്ലാം അവരെ ആ ഭൂമിയോടു കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുയെന്നും അവർ പ്രസ്താവിച്ചു. മറ്റു ചില തൊഴിലുകളിൽ കൂടെ അവർക്കു സമ്പാദിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ പണത്തെപ്പറ്റി അഭിമാനപൂർവ്വം അവർ വിസ്തരിച്ചു. കർഷകർ അവരുടെ ഭൂമികളുടെ ആധാരം ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ സ്വന്തമെന്ന് വിളിക്കാവുന്ന ഭൂമിയെ നോക്കി ആനന്ദിക്കുവാൻ രാത്രിയിൽ ഉറക്കത്തിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റ് അവർ പോകുമെന്നും മറ്റു കൂട്ടുകഥകൾ ഞാൻ കേട്ടു. അഭിമാനത്തോടുകൂടിത്തന്നെ പല കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരും ഇത്തരം കഥകൾ എനോടു പറഞ്ഞു.

രണ്ടു മുറികളുള്ള ഒരു കൂടലിൽ മറ്റൊരു കുടുംബത്തോടുകൂടി താമസിക്കുന്ന ഒരു കർഷകകുടുംബത്തെ ഞാൻ സന്ദർശിച്ചു. മൂന്നു ഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു ആ കുടുംബത്തിൽ. വെയിലും കാറ്റുംകൊണ്ടു നിറം മാറിയിരുന്ന ആ കർഷകന്റെ മുഖത്തു നീണ്ട പല ചുളികളും രേഖകളും കാണാമായിരുന്നു. ഭൂപരിഷ്കാരത്തിനു മുമ്പു ഭരഹിതനായിരുന്നു അയാൾ. ഇന്ന് അയാൾ ഒൻപതു മുറ വിസ്തീർണ്ണമുള്ള കാർഷികഭൂമിയുടെ മാതൃകാകർഷക ഉടമയാണ്. അയാളുടെ ഭാര്യ ഞങ്ങൾ ഇരുന്നതിനു സമീപമുള്ള ഒരു കാംഗിൽ ഇരുന്നിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ച മറ്റു വനിതകൾക്കുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ അവരുടെ തലമുടിയും നിളം കുറച്ചു വെട്ടിയതായിരുന്നു. കൈരണ്ടും കെട്ടി ഇരുന്നിരുന്ന ആ സ്ത്രീയോടു, തന്റെ വിവരണങ്ങൾക്കിടയിൽ സംസാരം ശരിമാണോ എന്ന് ഉറപ്പുവരുത്താൻ ആ കർഷകൻ ചോദിക്കുമായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഭാര്യ ഭർത്താവു പറഞ്ഞതു തിരുത്തിപ്പറയുകയോ, നേരെ വിപരീതമായ വിവരണം നൽകുകയോ ചെയ്തിരുന്നു. ആദായം സംബന്ധിച്ചുള്ള കണക്കുകൾ ഭാര്യസ്ത്രയായിരുന്നു ഭർത്താവിനെക്കാൾ നിശ്ചയമുള്ളതായിരുന്നു. ഒൻപതു വയസ്സു പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന അവരുടെ പുത്രി പുറത്തു അകത്തും ചാടിക്കളിച്ചുനടന്നിരുന്നു. ചൈനയിലെ മറ്റു കുട്ടികളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ ഈ പെൺകുട്ടി ഒരു അരസികയായി തോന്നി. അവളുടെ തലമുടിയും ചികിരിക്കട്ടാതെ അലക്ഷ്യമായിട്ടിട്ടിരുന്നു.

അർ മണിക്കൂർ നേരം അയാൾക്കു ലഭിച്ച മഹാ ഭാഗ്യത്തെ പറ്റിത്തന്നെ അയാൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. "തിനയും കാവോളിയാംഗും ഞാൻ എന്റെ വയലിൽ കൃഷി ചെയ്തു. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം പരസ്പരസഹായ ഗ്രൂപ്പിൽ ഞാൻ ചേർന്നുകൊണ്ടു് എനിക്കു കൂടുതൽ വിളവു കിട്ടി. കുറെ പനികളെയും ഞാൻ വളർത്തി. സഹകരണ സ്റ്റോറിലേക്കോ, ട്രാണിലേക്കോ എന്റെ കൃഷിവിഭവങ്ങൾ ഞാൻ ഒരു വണ്ടിയിൽ വലിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. മറ്റു് ഉപജോലികൾ ചെയ്യാനും എനിക്കു നേരം കിട്ടി. മുപ്പതു ലക്ഷത്തിൽ പരം യുവാൻ എനിക്കു സമ്പാദിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു."

ഞാൻ പറഞ്ഞു "ഇപ്പോൾ പരസ്പരസഹായ തൊഴിൽ ഗ്രൂപ്പുകൾ ഇല്ലല്ലോ. സഹകരണസംഘത്തിലെ ഒരംഗമാണു് നിങ്ങളിപ്പോൾ. നിങ്ങളുടെ ഭൂമി നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം തന്നെ ആയിരിക്കുമോ?"

അയാൾ ഭാഗ്യയെന്നോക്കി. അവർ തമ്മിൽ ഒരു സംവാദം തന്നെ നടന്നു. എനിക്കു് ആ സംവാദമെന്താണെന്നറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ആ തർക്കത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ ദ്വിഭാഷിയും പങ്കെടുത്തിരുന്നു.

സാവധാനത്തിൽ വികിവികി അയാൾമറുപടി പറഞ്ഞു "ഇപ്പോൾ എനിക്കു തിനയുടെയും കാവോളിയാംഗിന്റെയും കൂടുതൽ നല്ല ഒരു വിളവുകിട്ടും. ഭൂമി എന്റേതു തന്നെയായിരിക്കും."

"ഒരു പക്ഷെ നിങ്ങൾക്കിനിയും കാവോളിയാംഗ് വിളയിക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നുവരാം. കോഓപ്പറേറ്റീവുകാർ ഇവിടെ കൃഷി ചെയ്യാനുദ്ദേശിക്കുന്നത് മറ്റൊന്നായിരിക്കും. അപ്പോഴും നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നത് ഭൂമി നിങ്ങളുടേതുതന്നെയാണെന്നാണോ?"

കർഷകൻ എന്റെ നേരെ നോക്കി. മറുപടി പറയാൻ അയാൾ കഴങ്ങുന്നതായി തോന്നി.

"ഞാൻ എന്റെ ഭൂമിയും, വണ്ടിയും കോഓപ്പറേറ്റീവിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. കാവോളിയാംഗ് തിനയുമായിരിക്കും ഇനിയും ഇവിടെ കൃഷി ചെയ്യുന്നത്. ഭൂമി എന്റേതാണ്, വണ്ടിയും എന്റേതാണ്. എന്റെ വണ്ടിക്കു ഒരോ ഹരി നൽകപ്പെടുമെന്നാണ് എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം കിട്ടിയതിൽ കൂടുതൽ എനിക്കു കിട്ടുന്നതാണ്."

"മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ഇങ്ങനെ ബുദ്ധിമുട്ടി ജോലി ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്കിഷ്ടമാണോ?" ഞാൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചു. "പരസ്പരസഹായ തൊഴിൽസംഘം ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾ മറ്റാക്കെങ്കിലും ചെയ്തുകൊടുത്ത വേലയ്ക്കു നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടുമായിരുന്നു. ഭൂമി നിങ്ങളുടെ കൈവശം ഇതന്നി

തന്നു. നിങ്ങളുടെ ഭൂമിയുടെ അതിർത്തി ഇപ്പോൾ എവിടെയാണു്?”

“പരസ്ഥരസഹായം നല്ലതായിരുന്നു. എന്റെ ജോലികൾക്കും സഹായം ലഭിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ കോടാപ്പറേറീവിൽനിന്നു് എനിക്കു കൂടുതൽ ആദായം ലഭിക്കും. ഞാൻ എന്റെ ഭൂമിയും, വണ്ടിയും മാത്രമാണു് നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഭൂമി എന്തൊതുതന്നെയായിരിക്കും.”

ജോലിക്കു ഉത്സാഹവും, കർഷകന്റെ നിലയിൽ വന്നിരിക്കുന്ന വ്യത്യസ്തത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രത്യക്ഷമായ അഭിമാനവും ഇവിടെ തെളിഞ്ഞു കാണാമായിരുന്നു. എന്നാൽ നൂറ്റാണ്ടുകാലത്തെ കഷ്ടപ്പാടുകളുടെ ഫലമായി അവരവർക്കു് സ്വന്തമായി വന്നുചേർന്ന വസ്തുവകകൾ തുടർന്നു കൈവശം വയ്ക്കാനുള്ള ഒരു ദുഃഖനീശ്ചയവും ദർശനീയമായിരുന്നു. കൂട്ടുകൃഷി സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള ചൈനീസുര വർമെൻറിന്റെ എല്ലാ പദ്ധതികളിലും ഈ പരിമിതിയെപ്പറ്റിയുള്ള ബോധ്യം നിഴലിച്ചുകാണാം. കാര്യമായി അവശേഷിക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നമാണിതു്. കർഷകൻ അവന്റെ വസ്തുവകകൾ പൊതുനന്മയ്ക്കായി വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഗവർമെൻറു് വിജയിക്കുമോ? അതോ ഗവർമെൻറു നിർബന്ധം ചെയ്യുന്നതിനു ശക്തി ഉപയോഗിച്ചു് ആ കാര്യം നിർവ്വഹിക്കേണ്ടിവരുന്നതുമോ?

ഊവായി നദീതടപദ്ധതി

ഊവായിനദിയുടെ വിസ്തൃമായ വെള്ളപ്പുരപ്പിൽ ഞങ്ങൾ കയറിയ വിനോദയാത്രാബോട്ട് വളഞ്ഞും തിരിഞ്ഞും മന്ദഗതിയിൽ മുന്നോട്ടു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ചൈനയുടെ ഉൾപ്രദേശത്തുള്ള വിശാലമായ മൈതാനപ്രദേശങ്ങളെ പോഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, എന്നാൽ പലപ്പോഴും അവയെ അശ്രുയിച്ചുകഴിയുന്ന ജനലക്ഷങ്ങളെ അശാധമായ വേദനയിൽ താഴ്ത്തിക്കൊണ്ടും പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മൂന്നു മഹാനദികളാണ് ഊവായിയും യാംഗ്സെയും യെല്ലോയും. അവിടെ അധിവസിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന പുരാതന ജനസമൂഹായത്തിന് ദുരിതത്തിന്റെയും ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും നടുവിൽ ജീവിക്കുന്നതിനുള്ള മൃഗലക്ഷണമല്ലവശമാണ്. ആ സാഹചര്യം ഇന്നും അവിടെ ഉടരുകയാണ്, ഇപ്പോൾ ഒരു പുതിയ മാതൃക അവിടെ വീശിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. യുഗാന്തരങ്ങളിലെ പൊടിപടലം തുത്തു വാരിക്കളഞ്ഞു സൗഭാഗ്യത്തിനുവേണ്ടി ആരാഞ്ഞുനടക്കുന്ന മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ ആവരണം മാറ്റിക്കാണിക്കുകയാണ് ആ മാതൃക.

സ്വന്തം ജീവിതത്തിന് മറ്റൊരു രൂപം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ജനതയുടെ വീര്യം എനിക്കു നേരിട്ടു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. പുതിയ ഗാനങ്ങളുടെ താളത്തിനൊത്തു മാർച്ച ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന അനേകം യുവജനങ്ങളുടെ ഉത്സാഹം എനിക്കു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു. വേല ചെയ്യുവാനും, നിർമ്മാണം സാധിക്കുവാനുമുള്ള അവരുടെ ദുഃഖനീശ്ചയം ഞാൻ കണ്ടു. എന്തൊരന്ധിമലക്ഷ്യത്തിലേക്കാണ് ബുദ്ധിമുട്ടുകളെന്ന് ഞാൻ വിസ്മയം പൂണ്ടു സ്വയം ചോദിച്ചു വിശപ്പിൽനിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം മാത്രമാണോ ഒരു മനുഷ്യജീവിയുടെ ആവശ്യം. സംരൂപമായ ഒരു വയറുകൊണ്ട് എന്തു പ്രയോജനമാണുള്ളതു്, നിങ്ങളുടെ മനസ്സിന് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അജ്ഞാത വിമിക്തിലേക്കു പഠനത്തുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലെങ്കിൽ. നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾക്ക് പുതിയ രൂപങ്ങൾ കാണാനും പുതിയ സൗന്ദര്യം ആസ്വദിക്കാനും കഴിയില്ലെങ്കിൽ എനിക്കു ആ പ്രശ്നത്തിന്

ഉത്തരം നൽകാൻ സാധ്യമല്ല. കാരണം ഞാൻ വിശപ്പൊന്നാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാൽ വിശപ്പ് വന്നാൽ അതിലെ നിയമമാണെന്നെനിക്കറിയാം.

ഉറവായിനദിതീരങ്ങളിലും, പീക്കിംഗിൽനിന്നും അനേകം മൈൽ വിദൂരമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിലും ഈ മഹാരാജ്യത്തു് അധിവസിക്കുന്ന ജനലക്ഷങ്ങളിൽ ഗണ്യമായ ഒരു വിഭാഗത്തെ കാണുവാനും, അവരെ ക്ഷേമപ്പെടുത്തുകയോ അറിയിക്കുന്ന ചില പ്രശ്നങ്ങളെ അറിയുവാനും കഴിയും. അവരെ യെല്ലാം ഞങ്ങൾക്കു ചുറ്റും കാണാം. ചിലർ അവരുടെ ചീനക്കപ്പലുകളിൽ താമസിക്കുകയും അദ്ധ്വാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റുള്ളവർ അവരുടെ ചെറിയ കൃഷിഭൂമികളിൽ പണിയെടുക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ മറ്റൊരിടത്തും കാണാത്തവണ്ണം അവർ ബുദ്ധിമുട്ടി വേല ചെയ്യുന്നു. കൊച്ചുകുട്ടികൾ നദീതീരത്തുകൂടെ അവരുടെ ശക്തി മുഴുവൻ ഉപയോഗിച്ചു് നദിയിൽ കിടക്കുന്ന ചീനത്തോണികൾ വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതു് കാണാം. തോണിയിൽ കെട്ടിയിട്ടുള്ള കയറിന്റെ മറ്റൊരു അറ്റം ഒരു തടിക്കമ്പിൽ കെട്ടിയിരിക്കും. ആ തടിക്കമ്പിൽ കുട്ടികൾ കുന്നിത്തുപ്പിടിച്ചുവലിക്കുകയാണ്. ഒരു പുരുഷനും അയാളുടെ മകനും കരയ്ക്കുകണ്ട വയലിൽ കലപ്പു വലിക്കുന്നതു കാണാം. ആ വയലിൽനിന്നുള്ള ഉല്ലാസനമാണ് ആ വയലിനപ്പൊത്തു കാണുന്ന ഗ്രാമവാസികളുടെ ജീവനെയോ, മരണത്തെയോ നിർണ്ണയിക്കുന്നതു്. ഇതായിരുന്നു ചൈന. പുതിയ വിപ്ലവം ജനലക്ഷങ്ങളെ ദാരിദ്ര്യത്തിലേക്കു് ബന്ധിച്ചുനിറുത്തുന്ന നൂകാ അഴിച്ചുകുറ്റയാൻ പശ്ചാത്യമാകുന്നില്ലെങ്കിൽ ചൈനാ എന്നും ഈ സ്ഥിതിയിൽ തന്നെ തുടരും.

ആയിരം കൊല്ലങ്ങളിലധികം ഈ ദുർവ്വഹമായ ഭാരതത്തിൽനിന്നും മുക്തിനേടുവാനുള്ള പ്രയാസകൾ ഒന്നും കാണാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടി. ഭൂമി ഫലഭൂയിഷ്ടമായിരുന്നു. സുശക്തമായ മഹാ നദികൾ അവയെ പാടിപോഷിപ്പിച്ചു വന്നതോടെ ഒരു വെല്ലുവിളിയെന്ന നിലയിലും വർത്തിച്ചു. മറ്റുള്ള ജനങ്ങളിൽനിന്നും വേർപെട്ടു്, പുറത്തെ ലോകത്തു നടക്കുന്ന പരിവർത്തനരൂപാന്തരങ്ങളുടെ സ്വാധീന വലയത്തിൽനിന്നെല്ലാം മാറി അവർ കഴിഞ്ഞുകൂടി. അവരുടെ സാമൂഹ്യജീവിതം നിശ്ചലമായിനിന്നു. മനുഷ്യൻ അവന്റെ ഭൂതകാലത്തെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് സമാധാനവും, ഭദ്രതയും നേടിക്കഴിഞ്ഞു. രാജവാഗങ്ങൾ വന്നും പോയുമിരുന്നു. ചൈനീസ് കർഷകനും ഇതിലൊന്നും ഒരു കാര്യവുമില്ലാത്തതുപോലെ, അലക്ഷ്യമായ അലസതയിൽ ജീവിച്ചു. പൂർവ്വികന്മാരെടുള്ള ആരാധനയിലും, പിതൃ ഭക്തിയിലും, ഭരണാധികാരികളെ കൺഹൃദ്യം സിദ്ധാന്തപ്രകാരം

ഉള്ള അനന്തരണത്തിലും കർഷകൻ ബന്ധിതനായിരുന്നു. എ. ഡി. നാലാം ശതകത്തിലും, അഞ്ചാംശതകത്തിലും രാജ്യമാസകലം വ്യാപിച്ച ബുദ്ധമതം ജനങ്ങളുടെ ജീവിതരീതിയെ മാറ്റാൻ അപര്യാപ്തമായി ഭവിച്ചു. സ്വയന്ദ്രവാണാപ്രാപിക്കാൻ ഇറങ്ങിത്തിരിച്ച രാജകുമാരനായ ശ്രീ ബുദ്ധൻ ഈശ്വരന്റെ അനന്തമായ പ്രഭാഗോളമായിത്തീർന്നു. കൺഫ്യൂഷ്യസിന്റെ തീവ്രമായ ധർമ്മസംഹിതകർക്ക് ശ്രീ ബുദ്ധൻ ശക്തിപ്രദാനം ചെയ്തു. പൂർവ്വന്മാരുടെ യാഗപീഠത്തിൽ ആത്മാർപ്പണം നടത്തുവാനാണ് കൺഫ്യൂഷ്യസ് പഠിപ്പിച്ചത്. സച്ച ജനങ്ങളുടെയും പരമപിതൃസ്ഥാനം രാജ വിനു ലഭിച്ചു. അനേക ലക്ഷങ്ങൾ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ അടിമത്വം അംഗീകരിച്ച് ഭൂമിയിൽ വേലയെടുത്ത് ജീവിച്ചുപോന്നു. സർവ്വ രാഷ്ട്രീയാധികാരങ്ങളും ഈ ഇടപ്രഭുക്കന്മാരിലാണ് നിക്ഷിപ്തമായിരുന്നത്. പഴഞ്ചനായിത്തീർന്ന പാരമ്പര്യങ്ങളിൽനിന്നും ആചാരങ്ങളിൽനിന്നും വിമുക്തമാകുവാൻ കഴിയാതെ ജനങ്ങൾ നിസ്സഹായതയിൽ കഴിഞ്ഞുപോന്നു.

എന്നാൽ നവീന ചൈനാ ഈ നിലയെല്ലാം മാറ്റി. ഭൂതകാലത്തെ ചങ്ങലകളിൽനിന്നും കർഷകൻ വിമോചിതനായി. സാമൂഹ്യജീവിതം ആകമാനം ഉടച്ചുവാർക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ജാക്ക്ബെൽഡൻ പറയുന്നതുപോലെ "ഭൂഭൂമി ബന്ധം തട്ടിമറിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചൈനായിലെ പുതിയ സംഭവകഥകൾ ഈ പുരാതന രാജ്യത്ത് ഉദയം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു നവീന യുഗത്തിന്റെ വിജ്ഞാന സമ്പന്നമായ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്." ഒരു കഷണം ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥത ലഭിച്ചതിലുള്ള കർഷകന്റെ ആനന്ദവും ഈ പരിവർത്തനം സാധ്യമാക്കിയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിലുള്ള അവന്റെ വിശ്വാസവും അഭിമാനവും എനിക്ക് സ്പർശിച്ചറിയാവുന്നതുപോലെ സുവ്യക്തമായിരുന്നു. അവന്റെ നട്ടെല്ലു വളയാതെയാണ് അവൻ നടന്നത്. നിങ്ങളുടെ നേരെ അവൻ നോക്കുമ്പോൾ അവന്റെ കണ്ണുകൾ തിളങ്ങി. അവന്റെ ഭായ്യയും, മകളും ഈ പ്രതാപബോധത്തിൽ പങ്കാളികളായിരുന്നു. അവരുടെ വീട്ടിനുള്ളിൽ ഗ്രാമപ്രഭുവിന്റെ കാമാന്ധമായ ദൃഷ്ടികളിൽനിന്നും തങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ ഒളിച്ചു വസ്തുവാൻ അവർ മൂലകളിൽ ഒളിച്ചു കഴിയേണ്ട കാര്യമൊന്നുമില്ല ഇപ്പോൾ. ദുർഗ്രാഹ്യമായ ഒരു ബുദ്ധന്റെ മുമ്പിൽ മഞ്ഞക്കപ്പായ ധാരികളായ പുരോഹിതർ സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ പുകയ്ക്കുന്ന പതിവു ക്ഷേത്രങ്ങളിൽനിന്നും അപ്രത്യക്ഷമായി. നവീന ചൈനാ അവളുടെ ഭാഗ്യേയത്തെ നയിക്കുവാൻ നവീന നേതാക്കന്മാരോടുകൂടിയാണ് രംഗപ്രവേശം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. യുഗാന്തരങ്ങളിൽ താഴുകൂടിയ

കീടം തകർത്തു മാറ്റുന്നതു വളരെ ശ്രമകരമായ ഒരു കൃത്യമായിരുന്നിരിക്കണം.

ചൈനയിലെ ജനലക്ഷങ്ങൾക്കു ഭൂമിവികാരനിർ ഭക്തപ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു സമ്പാദ്യവസ്തുവാണു്. അതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വിചാരിച്ചുള്ളതല്ല. വസന്തകാലത്തെ മഴയുള്ള ഒരു ദിനത്തിൽ ഞാൻ ഈ വിനോദയാത്രക്കുപുലിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ ഒരു തണുത്ത കാറ്റു് ചക്രവാളം കാണുവാൻ കഴിയാത്ത ആ മൈതാനപ്രദേശത്തു് ഊതിക്കൊണ്ടിരുന്നവളുത്തു തിരിഞ്ഞൊഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്ന നദി ഒരു ജലക്കയറിന്റെ പ്രതിതിയാണ് ഈ പ്രകൃതിചിത്രത്തിനു് നൽകിയതു്. അങ്ങുമിങ്ങുമുള്ള ഭൂശകലങ്ങളെ കെട്ടിയിണക്കിയിരിക്കുന്ന കയറു് ഞങ്ങളുടെ ചെറിയ നദിവാഹനം ജനിപ്പിച്ച കല്ലോല തല്ലുങ്ങൾ നദീജലവും കരയാ യോജിക്കുന്ന അതിർത്തിപ്രദേശങ്ങൾക്കു രൂപഭേദംവരുത്തി. ഭൂമി ഉറപ്പിന്റെ ചിഹ്നമായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ജീവനും പ്രത്യാശയും ജനതയ്ക്കു പ്രദാനം ചെയ്തു. ജീവിതത്തോടുള്ള പ്രിയവും, മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയവും ഭൂമിയെ പറ്റിപ്പിടിച്ചു കിടക്കുവാൻ കർഷകനു പ്രേരണനൽകി. ഭൂമിയുടെ ഉറപ്പിൽ കാലുനിക്കൊണ്ടു് അതിനുവേണ്ടി സമരം ചെയ്യുവാൻ അവനു കഴിഞ്ഞു. അവന്റെ ജീവിതരീതിക്കു പരിവർത്തനം ഉണ്ടായി. എന്നാൽ അവന്റെ ചെറിയ ഗ്രാമത്തിന്റെ അതിർത്തികൾക്കപ്പുറം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്താണെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി അവനു് ബോധമുണ്ടാകത്തക്കവിധം അവന്റെ മനോഭാവത്തിനു് മാറ്റമുണ്ടായൊയെന്നു് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. അന്നന്നത്തെ ദിവസത്തിനുവേണ്ടിയാണ് അവൻ ജീവിച്ചുവന്നതു്. രാഷ്ട്രീയക്കാരും, പുരോഹിതന്മാരും വാഗ്ദാനം ചെയ്യുവാൻ ഉൽക്കണ്ഠകാണിക്കുന്ന അനേക "നാളെ" സംബന്ധിച്ചു അവനു യാതൊരു വിശ്വാസവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ആരും ഉപദ്രവിക്കാതെ തനിയെ വിട്ടേക്കണമെന്നു മാത്രമാണു് അവനു് ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നതു്. ഇപ്പോൾ അവനു് പ്രിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഭൂമി അവന്റെ കൈവശം വന്നുചേർന്നതുകൊണ്ടു് അവനു മറ്റൊന്നാണു് മോഹിക്കാനുള്ളതു്? നാലായിരം കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു് ഒരു ചൈനീസ് കവി ഇങ്ങനെ എഴുതി.

പ്രഭാതം മുതൽ
അസ്തമനസൂര്യന്റെ അരുണിമവരെ
ഞാൻ അദ്ധ്വാനം ചെയ്യുന്നു.
എന്റെ കിണറു ഞാൻ കുഴിക്കുന്നു,
എന്റെ വയൽ ഞാൻ ഉഴുന്നു.
എന്റെ ഭക്ഷണം ഞാൻ സമ്പാദിക്കുന്നു,
കുടിക്കാനുള്ളതും.

എന്തിന് ഞാൻ വിചാരപ്പെടണം
 ആരു ഭൂമി ഭരിക്കുന്നുവെന്ന്,
 എനിക്കു
 സ്വൈരത ഉണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിൽ.

അനേക ശതാബ്ദങ്ങളായി ചൈനീസ് കർഷകനെ ഇട
 പ്രഭുക്കന്മാരുടെ ദുരാഗ്രഹങ്ങൾക്ക് വിധേയനായി വിട്ടിരിക്കയാ
 യിരുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ അവനു സ്വൈരതവേണമെങ്കിൽ അവന്റെ
 ഭരണകർത്താക്കൾ കെട്ടിപ്പണിയുവാൻ ബദ്ധപ്പെടുന്ന സാമൂഹ്യ
 വ്യവസ്ഥിതിയെ തകിടംമറിക്കുന്ന അപകടത്തിലേക്കു മാറേണ്ടി
 വരും. ലോഷയാത്രകളിൽ അവൻ മാർച്ച് ചെയ്തുപോകാൻ
 ഉത്തരവു കിട്ടുമ്പോൾ പൊയ്ക്കൊള്ളണം. പഞ്ചനക്ഷത്രങ്ങൾ
 പതിച്ച ചെങ്കൊടി വീശാൻ ആജ്ഞാപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ
 വീശണം. മന്ദമായിട്ടാണെങ്കിലും സുനിശ്ചിതമായിട്ടു കറങ്ങി
 കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കമ്യൂണിസമാകുന്ന വൻപല്ലച്ചക്രത്തിലെ ഒരു
 പല്ലായി സ്ഥിതിചെയ്യാനുള്ള മുറുകൾ എല്ലാം അവൻ അഭ്യസി
 ക്കുകയാണ്. പൊതുനന്മ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന എന്തിനോ
 വേണ്ടിമറ്റു പല ചുമതലകളും വഹിക്കുവാൻ അവൻ സന്നദ്ധ
 നായിരിക്കണം. അവനും അവന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ മുഴുവനും
 മണിക്കൂറുകൾ ലോഷയാത്രകളിൽ മാർച്ചചെയ്തുകൊണ്ടു പോകു
 ന്നതു് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മുഷിഞ്ഞു് ഒടിഞ്ഞുമാങ്ങിയ കറാകറൻ
 സിനോട്ടുകളും അവന്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ചിരിക്കും. “കൊറിയ
 സഹായ” ഘണ്ടിനോ “അമേരിക്കൻ നിരോധ” ഘണ്ടിനോ
 ഉള്ള അവന്റെ സുഭാവനയാണതു്. ഈ കഷ്ടപ്പാടൊന്നും സഹി
 ക്കുന്നതു് അവനു കയ്യിൽ കിട്ടിയ ഒരുതുണ്ടു ഭൂമിയെപ്പറ്റിയുള്ള
 അവന്റെ ആനന്ദത്തിനുവേണ്ടി പ്രത്യുപകാരമായിട്ടാണ്. ജന
 ങ്ങളുടെ വിമോചനസമരത്തിൽച്ചേർന്നു അവൻ തോക്കെടുത്തു്
 സമരകക്ഷനനായി. അവൻ എന്നും ഒരു കടപ്പാടിലാണ്.
 അവന്റെ വയലിലേക്കു് അ പൻ ദൃഷ്ടിപതിക്കുമ്പോൾ ഒരു കട്ട
 മണ്ണു് അ പൻ കയ്യിലെടുക്കുകയാണ്. അതിന്റെ തരികൾ
 അവന്റെ കയ്യിൽ സ് പർശിക്കുമ്പോൾ അവൻ ആനന്ദതുന്ദിലനാ
 കുന്നു. അവന്റെ ഭൂമി അവനു് സ്വന്തമാക്കിത്തന്ന ആളുകൾക്കു
 വേണ്ടി അവൻ എന്തും ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ സന്നദ്ധനാണ്. എന്നാൽ
 ഈ കൃതജ്ഞതാബോധം എത്രനാൾ നീണ്ടുനിൽക്കും. കർഷകൻ
 പ്രകൃത്യാ വ്യക്തിസിദ്ധാന്തക്കാരനാണ്. എന്നാൽ ഇനിയും
 മറ്റുപദ്രവങ്ങൾ ഒന്നുമില്ലാതെ സ്വൈരമായി കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ
 അവനു് സാദ്ധ്യമല്ല.

ഞാൻ ഹുവായി നദിയിൽക്കൂടെ സഞ്ചരിച്ചതു് കൈവശാ
 വകാശബോധത്തിന്റെ തിരത്തുള്ളിലിൽ പ്രേരിതമായ ഒരു ബഹു
 ജനപ്രസ്ഥാനത്തെ നേരിട്ടു കണ്ടറിയുവാനായിരുന്നു. ഈ താഴ്വര

കളിൽ അധിവസിക്കുന്ന ജനലക്ഷങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിന് പര്യാപ്തമായ ഒരു വൻപണിയിൽ സഹകരിക്കുവാൻ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരായി 20 ലക്ഷം ആളുകളാണ് മുന്പോട്ടു വന്നിരിക്കുന്നത്. ഒരു വിവിധോദ്ദേശസംരംഭമായിരുന്നു ഇത്. ചൈനയിലെ മഹാനദികൾ ഒട്ടും അസുയർഹമല്ലാത്ത പേരു സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചൈനയുടെ മഹാദുഃഖമെന്നു. ഇവയെ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കി അവയുടെ ജലം, കാർഷികവ്യവസായസംരംഭങ്ങൾക്കു വിനിയോഗിക്കാനുള്ള പദ്ധതിയായിരുന്നു അത്. ഞങ്ങളുടെ കൂടെ ഈ പദ്ധതിയുടെ മുഴുവൻ ചാർജ്ജ് വഹിച്ചിരുന്ന ഒരുവനിത ഉണ്ടായിരുന്നു. ഡെപ്യൂട്ടി ചീഫ് എഞ്ചിനീയറായിരുന്നു അവർ. പിക്കിംഗിൽവെച്ചു ഗവർണ്മെന്റിൽ വളരെ ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങൾ വഹിച്ചിരുന്ന അനേകം സ്ത്രീകളെ ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടി. ആരോഗ്യവകുപ്പുമന്ത്രിയും, നീതിന്യായവകുപ്പ് ഡെപ്യൂട്ടിമന്ത്രിയും സ്ത്രീകളായിരുന്നു. വിമോചിതരായ ചൈനീസ് വനിതാലോകത്തിന്റെ പ്രശസ്ത മാതൃകകളായി ശോഭിച്ചിരുന്ന മാനേകം മഹതികളെയും ഞാൻ കണ്ടിരുന്നു. ചരവർണ്ണത്തിലുള്ള താഴ്ന്നതരം പണിതവസ്തുക്കൾകൊണ്ടുള്ള സൺയാററ്സെൻ സൂട്ടിലാണ് അവർ നടന്നിരുന്നത്. വെട്ടിനിറുത്തിയ അവരുടെ തലമുടി ചീകി പുറകോട്ടു വെച്ച് ബോബ് ക്ളിപ്പുകൾ കൊണ്ട് ഉറപ്പിച്ചിരുന്നു. കൃത്രിമങ്ങളായ ശോഭവർദ്ധനദ്രവ്യങ്ങളൊന്നും ആനക്കൊമ്പിന്റെ നിറമുള്ള അവരുടെ ചർമ്മത്തിൽ പുരട്ടിയിരുന്നില്ല. ഉഗ്രമായ ഭാവവും, കർത്തവ്യ നിർവഹണത്തിലുള്ള ഉൽസാഹവും. കാര്യം സാധിക്കാനുള്ള വ്യഗ്രതയും അവരുടെ പോക്കിൽ ദൃശ്യമായിരുന്നു.

ഞങ്ങളെ അനുഗമിച്ചിരുന്ന സ്ത്രീകളായ മൂന്നു ദ്വിഭാഷികളും, പ്രതിനിധി സംഘത്തിന്റെ കൂടെ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന വിദേശ കാര്യാലയത്തിലെ ചെറുകിട ഉദ്യോഗസ്ഥകളും എല്ലാം വളരെ ഗൗരവഭാവത്തോടു കൂടിയാണ് അവരുടെ കൃത്യനിർവഹണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. അപൂർവമായിട്ടു പോലും ഒരു പുഞ്ചിരി തൂകുവാൻ അവർ സ്വയം അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. അവർ ചെറിയവരായിരുന്നു. കോട്ടൺ തുണികൾകൊണ്ടുള്ള സൂട്ടാണ് അവരും ധരിച്ചിരുന്നത്. പുറകുപ്ലായത്തിന്റെ ബട്ടൻ ഇടാതെ തുറന്നിട്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ ലളിതമായ ഷർട്ടുകൾക്കു പൊടിപിടിച്ചിമറു കപ്പായങ്ങളേക്കാൾ ആകർഷണീയത തോന്നി. അവരുടെ മുഖം വിളറിയും ഉഗ്രഭാവത്തോടു കൂടിയും, അവരുടെ തലമുടി പുറകോട്ടു ചീകി ബോബ് പിൻ കൂത്തിയും ഇരുന്നതിനാൽ കർത്തവ്യ നിഷ്ഠയുടെ ഒരു രൗദ്രത തോന്നി. ദുർലഭമായി ചിലപ്പോൾ നിറമുള്ള ഒരു സിൽക്കു രൂവാല കഴുത്തിൽ ചുറ്റിയത് ചൈനീസ് വനിതകൾ പണ്ടു

ത്തെപ്പോലെ തന്നെ ഇപ്പോഴും അവരുടെ വർണ്ണമോഹനമായ സിൽക്കു തുണികൾ ഇഷ്ടപ്പെടുവെന്നു അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. എന്റെ പ്രഥമ സന്ദർശനത്തിൽ എന്റെ ദ്വിഭാഷിയായി സഞ്ചരിച്ച ഒരു സ്ത്രീയെപ്പറ്റി ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. അവർ വളരെ ഗൗരവഭാവമുള്ള ഒരു യുവതി ആയിരുന്നു. നല്ല ഭംഗിയുള്ള വസ്തുക്കളിലോ, മറ്റു വിനോദങ്ങളിലോ യാതൊരു ശ്രദ്ധയും അവർ പ്രദർശിപ്പിച്ചു കണ്ടില്ല. ഒരിക്കൽ ഞാൻ അവളോടു ചോദിച്ചു, അവർക്കു ആകർഷണീയമായ വസ്തുക്കൾ ധരിക്കാൻ ഇഷ്ടമില്ലെന്നു. അവളുടെ മറുപടി ചുറുക്കുള്ളതും സമർത്ഥമായിരുന്നു. "ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിനു കഴിവുണ്ടാകുന്ന അവസരത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഭംഗിയുള്ള വസ്ത്രം ധരിക്കും". ഷാംഗ്ഹായിൽ വെച്ച് ഒരിക്കൽ ഒരു സുഖവും ഉല്ലാസവും തോന്നിയ സമയം അവളുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു ഒരു നൃത്തപ്പാട്ടിന്റെ രാഗം മുളി. ചൈനക്കാർക്കു നൃത്തത്തിൽ വളരെ കൗതുകമുണ്ടെന്നു എന്നിരിക്കറിയാമായിരുന്നു. വളരെ ഉദാസീനമായ ഒരു നോട്ടമായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി. ബുർഷ്യാ രസങ്ങളൊന്നും ചൈനക്കാർക്കു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലെന്നുള്ള ഒരു ലളിതമായ അനുസ്മരണയായിരുന്നു അവരുടെ ഭാവം. ഞാൻ മുളിപ്പാട്ടു നിറുത്തി മുകുത അവലംബിക്കേണ്ടിവന്നു. സ്ത്രീകൾക്കു സഹജമായുള്ള മുദ്രലതയും, ലജ്ജയും ചൈനയിൽ നിന്നു അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുകയാണ്. ഒരു മാർദ്ദവമായ ഹൃദയത്തെപ്പോലും കടുപ്പമുള്ളതാക്കിത്തീർക്കുവാൻ ഒരു വിപ്ലവസംരംഭത്തിനു കഴിയണം. അല്ലെങ്കിൽ അതു പരാജയപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും.

എന്നാൽ ഈ സ്ത്രീ എഞ്ചിനീയർ ഒരു ആജ്ഞാശക്തിയും ഭരണശേഷിയും പ്രകടിപ്പിച്ച ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു. അവളുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിൽ ആയിരക്കണക്കിനു ആളുകൾ പ്രവൃത്തി ചെയ്തിരുന്നു. അവരെല്ലാം സംഘടിപ്പിക്കുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്തതു ആ സ്ത്രീ ആയിരുന്നു. ഒരു പഴയ പാർട്ടിപ്രവർത്തകയുടെ ആത്മ വിശ്വാസവും അധികാര ബോധവും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. ചിയെൻ ചിൻ—യോഗ് 1941—ൽ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിൽ ചേർന്നതാണ്. ഷാംഗ്ഹായിൽ അന്നവർ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിനി ആയിരുന്നു. അവിടെ നിന്നു 1942—ൽ വിമോചിത പ്രദേശത്തേയ്ക്കു അവർ രക്ഷപ്പെട്ടു. ജപ്പാൻകാരുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കാനാണവർ പോയതു്. ആറുമെൽ ഞങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ച ആ ബാർജിലെ രണ്ടു ദിവസത്തെ മുഷിഞ്ഞ യാത്രയിൽ ഈ സ്ത്രീയുടെ പ്രുഷമായ ശബ്ദത്തിന്റെ ശക്തിയാണ് നിരന്തരമായി നിന്നു എന്നെ തടഞ്ഞു നിറുത്തിയതു് ബാർജിലെ ഇടനാഴികളിൽ കൂടെയെല്ലാം ഒരു അനായാസതപാ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് അവർ നടന്നിരുന്നു. പുരുഷന്മാർ ഉപ

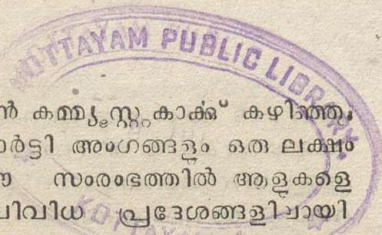
യോഗിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള അവളുടെ ചെരിപ്പുകൾ വർണ്ണപ്പകിട്ടുള്ളതും പരുപരുത്തുമായ കമ്പിളി സോക്ക്സിന്റെ പുറമെ പാറിപ്പിടിച്ചിരുന്നു. അവളുടെ നീല കോട്ടൻ ട്രൗസർ ഇടുപ്പിൽ ബന്ധിച്ച് മുഴച്ചു നിന്നു. കണങ്കാൽ ഭാഗത്ത് ട്രൗസറിന്റെ അറ്റം അസാധാരണമായ വിധം നീളം കുറഞ്ഞാണ് കണ്ടത്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഇടയിൽ അവളെപ്പറ്റിയുള്ള മതിപ്പും ആദരവും പ്രകടമായിക്കണ്ടു. അവളുടെ ചുറ്റും അവർ കൂടി അവൾ പറയുന്നതെല്ലാം സേവപിടിക്കുന്ന മാതിരി കണ്ണുകൾ മിഴിച്ചു ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്നത് കാണാം. അഴകിന്റെ ഭാവമൊന്നും അവളിൽ ദൃശ്യമായിരുന്നില്ല. അവളുടെ ചെകിട്ടത്തെ എല്ലുപൊങ്ങിയ മുഖവും മുളളൻ തലമുടിയും, പുറത്തേയ്ക്ക് ഉന്നി നിന്ന പല്ലും വിസ്താരമുള്ള വായും നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നെങ്കിൽ അവളുടെ ശങ്കാരഹിതമായ ആത്മവിശ്വാസം കൊണ്ടുമാത്രമാണ്. ചിരിയുടെയും, കോപത്തിന്റെയും ലാഞ്ചനകൾ അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ മാറിമാറി പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിശ്വാസത്തിലുള്ള ദുഃഖബോധത്തിൽ നിന്നുൽഭവിച്ച അവളുടെ ഔദ്ധത്യം മൂലം അവൾ കേവലം ഒരു സാധാരണക്കാരിയോ, ഒരു എഞ്ചിനീയറോ മാത്രമല്ലെന്ന തോന്നിക്കുമായിരുന്നു. ഞാൻ ജിജ്ഞാസാഭരിതനായി.

ഒരു ദിവസം ഏഴുമണിക്കൂർ തുടർച്ചയായി ഹുവായി നദി പദ്ധതിയെപ്പറ്റി അവൾ ഞങ്ങളോടു സംസാരിച്ചു. ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനും, ചായയ്ക്കും മാത്രം ഏതാനും സമയത്തെ വിരാമമുണ്ടായിരുന്നു. അവൾ പറഞ്ഞു "പിന്തിരിപ്പന്താരായ കമിന്താങ്ങിന്റെ ഒൻപതു കൊല്ലത്തെ ഭരണത്തിൽ ഈ പ്രദേശത്തെ ജനങ്ങൾ ഭയങ്കരമായ ജലപ്രളയനാശങ്ങൾ സഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അമ്പതു ലക്ഷം ആളുകൾ മൃതിയടഞ്ഞു. ഈ അത്യാഹിതം തടഞ്ഞു നിറുത്താനുള്ള ഒരു ആത്മാർത്ഥമായ പ്രയത്നം മാവോ സെ-തംഗിന്റെയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെയും നേതൃത്വത്തിൽ മാത്രമേ നടത്താൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. 1938-ൽ ഈ പിന്തിരിപ്പന്താർ എല്ലാ നദിയിലുമുണ്ടായിരുന്ന ചിറകൾ പൊളിച്ചുവിടുകയായിരുന്നു ചെയ്തത്. ആ നദിയുടെ ഒഴുക്ക് മറ്റൊരു വശത്തേയ്ക്കു മാറി വെള്ളം ഹുവായി നദിയിൽ വന്നുകൂടി. ഹുവായിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞു. യെല്ലോ നദിക്കും ഹുവായിക്കും മദ്ധ്യേയുള്ള പ്രദേശം മുവഴുവൻ വിസ്തൃതമായ ഒരു തടാകമായി മാറി."

പിന്തിരിപ്പന്താരോടു വെറുപ്പും വിദ്വേഷവും വിവരം കുറഞ്ഞവരുടെ മനസ്സിൽ സൃഷ്ടിക്കാൻ ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രസ്താവനകൾ കൊണ്ടു എളുപ്പം സാധിക്കുമായിരുന്നു. നിർലജ്ജം യഥാർത്ഥ സ്ഥിതിഗതികളെ മറച്ചുവയ്ക്കുന്ന പ്രസ്താവനകളായിരുന്നു അവ. എന്നാൽ ചൈനയിലെ അടുത്ത കാലത്തെ ചരിത്രത്തെപ്പറ്റി

അറിവുള്ളവരെന്നു ഗണിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു വിദേശ സന്ദർശക സംഘത്തെ ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രസ്താവനകൾ കൊണ്ടു മയക്കിവിടാനുള്ള പ്രയത്നത്തിലാണ് എനിക്കു താല്പര്യം ജനിച്ചതു്. ചരിത്രത്തിന്റെ ഈ വിധത്തിലുള്ള വിവർത്തനങ്ങൾ പലതും ഞങ്ങൾക്കു കേൾക്കേണ്ടിവന്നു. ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞുതന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ശരിയായ നിഗമനങ്ങളിലെത്തണമെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അത്യധികം ജാഗ്രതാവസ്ഥയിൽ തന്നെ കഴിയേണ്ടിയിരുന്നു. യഥാർത്ഥമെന്നായിരുന്നു. പതിനാലാം ശതാബ്ദം മുതൽ 935 വെള്ളച്ചൊക്കവും വരൾച്ചയും, സാധാരണ ഗതിയിൽ സ്വച്ഛന്ദമായി ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നദിയുടെ തീരങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന ജനലക്ഷങ്ങളെ കഷ്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. “യുവകുമാരി” എന്നാണു് ഈ നദിയെ ജനങ്ങൾ വിളിക്കുന്നതു്. ലോകത്തിലൊരു നദിയേയും ജനങ്ങൾ ഇത്രയധികം സ്നേഹിക്കുന്നില്ലെന്നാണു് പറയേണ്ടതു്. “ഞങ്ങൾ എവിടെ പോയാലും എത്ര ദൂരം പോയാലും ഹൃദയായിപ്പോലെ മറ്റൊരു സ്ഥലം കാണുകയില്ല” എന്നാണവർ പാടുന്നതു്. എന്നാൽ ഈ നദി അനേക ദുരിതങ്ങളും ദുഃഖങ്ങളും അവർക്കു വരുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അഞ്ചുകോടി ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമം ഈ നദിതീരത്തോടു ബന്ധിച്ചാണു് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു്. ചൈനയിൽ ഏറ്റവുമധികം ജനസാന്ദ്രതയുള്ള ഒരു പ്രദേശമാണതു്. അതിന്റെ സമുദ്ധാരണം, ജനങ്ങളുടെ സഹാനുഭൂതിയിലും, സഹകരണത്തിലും അഗാധമായ വേരുകൾ ഉറപ്പിക്കണമെന്നു് ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏതു ഗവർണ്മെന്റിനും, അതിനു് ഒന്നാന്തരം സന്ദർഭം നൽകുകയാണു്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ആ അവസരം ശരിക്കു ഉപയോഗിച്ചു. 1949-ൽ ചൈനീസ് റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ സ്ഥാപനം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ മാവോ സെ-തുംഗ് “ഹൃദയായി നദിയെ നിയന്ത്രിക്കണം.” എന്നു പ്രഖ്യാപനം നടത്തി.

ഹൃദയായി നദി പദ്ധതി ആധുനിക ചൈനയുടെ എല്ലാ ശക്തികളെയും ബലഹീനതകളേയും തികച്ചും വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്. തൊഴിൽ ചെയ്യാൻ ആളുകളുടെ കാര്യത്തിൽ ചൈനാ സമ്പന്നനായാണു്. എന്നാൽ സാങ്കേതികസാമർത്ഥ്യമുള്ളവരുടെ കാര്യത്തിൽ ദരിദ്രവുമാണു്. ചിറയും തോടുകളും ആണ്ടുതോറും നിർമ്മിച്ചു ജലസേചനം നടത്തുന്ന സമ്പ്രദായമായിരുന്നു ചൈനീസ് കർഷകൻ അവലംബിച്ചു വന്നതു്. ഒരിക്കൽ ചിറപൊട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ നദി തന്നെ അതിന്റെ തടം ഊതി എടുത്തും എക്കൽകലക്കിയും, ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങൾ പ്രളയത്തിനടിയിലാക്കി ഒഴുകി നാശം ചെയ്യുന്നു. കർഷകൻ അവന്റെ നിസ്സഹായതയുടെ ഇരയായി നോക്കിനിൽക്കയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ലായിരുന്നു. പൊട്ടിയ ഒരു ചിറ വീണ്ടും ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുവരണമെങ്കിൽ ലക്ഷക്കണക്കിനു് ആളുകളെ സംഘടിപ്പിച്ചു് ആ ജോലിയിൽ സഹകരിപ്പി

കേണ്ടിയിരുന്നു. അതു സാധിക്കുവാൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കക്ഷിത്തം അമ്പതിനായിരം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി അംഗങ്ങളും ഒരു ലക്ഷം യുവജനസംഘനേതാക്കന്മാരും, ഈ സംരംഭത്തിൽ ആളുകളെ സംഭരിച്ച സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ വിവിധ പ്രദേശങ്ങളിലായി പ്രവർത്തനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. യോഗങ്ങളും, മുദ്രാവാക്യങ്ങളും ലോപ്യയാത്രകളും സംഘടിപ്പിച്ച് നടത്തി ജപ്പാൻകാരുടെയോ തദ്ദേശങ്ങളുടേതോ ചൂഷണമർദ്ദനങ്ങൾക്കു വിധേയരായിരുന്ന കർഷകരെ പട്ടാറ്റപ്പോറ്റത്തിൽ കയറി പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ഇപ്പോൾ അവർ ഭൂമി നൽകിയ ഗവർണ്മെന്റിനപ്പുറം അനുസ്മരിപ്പിക്കുവാനായിരുന്നു അത്. ഇനിയും അവർ ഭൂമി നൽകാൻപ്രയത്നിച്ച ഈ സൈനികഉദ്യോഗസ്ഥസംഘങ്ങൾക്കു വേണ്ടി എല്ലാമുറിയെ പണി എടുക്കേണ്ട കൃത്യത്തോടൊത്താണ് അറിക്കുള്ളത്. “കാനിഡാനത്തിൽസൗഭാഗ്യം” “കയ്പെങ്കിലും മധുരമായത്” എന്നൊക്കെ കർഷകരുടെ ചെവിയിൽ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ പതിഞ്ഞു. അവൻ ശ്രദ്ധിച്ചു.

72752

ചൌ-ഷാൻ നാൽപ്പത്തിയെട്ടു വയസ്സുള്ള ഒരു ഗ്രാമീണപ്രവർത്തകനായിരുന്നു. മയമില്ലാത്ത ശരീരവും, അദ്ധ്വാനശീലവുമുള്ള ആളാണ് ചൌ-ഷാൻ. കഴിഞ്ഞ മഞ്ഞുകാലത്ത് ഹൂവായി നദീപദ്ധതി പ്രചാരക സംഘത്തോടുകൂടി അവൻ സഞ്ചരിച്ചു. ആ പദ്ധതിക്കു തൊഴിലാളികളെ ശേഖരിക്കുവാനുള്ള ഒരു സംഘത്തിൽ അവൻ ഗ്രാമങ്ങൾ തോറും യാത്ര ചെയ്തു. കർഷകരുടെ ഒരു യോഗത്തിൽ അവൻ പ്രസംഗിച്ചതിങ്ങനെയാണ് “മുന്ദ, നമ്മൾ കാനിനമായ നികുതി ഭാരങ്ങൾക്കു വിധേയമായിരുന്നു. നദികളിലെ ചിറകൾക്കു നാം പണിയെടുത്തത് ഭൂപ്രദത്താരുടെ വക ഭൂമി സംരക്ഷിക്കാനായിരുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ മാവോ നമുക്കു ഭൂമി തന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ കുടുംബത്തിന് ഇരുപത്തിയൊന്നു മൗ ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥതയാണ് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു ഹൂവായി നദിയിൽ പണി എടുത്തു നമ്മുടെ ഭൂമിയെ സംരക്ഷിക്കണം.”

ചിൻഷം—ലിംഗ് ഒരു സാധു കർഷകന്റെ മകളായിരുന്നു. അവൾക്ക് ഒൻപതു വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ളപ്പോൾ അവളുടെ അച്ഛൻ ജപ്പാൻകാരാൽ വധിക്കപ്പെട്ടു. ഭൂപരിഷ്കാരമനുസരിച്ച് അവൾക്കു കുറെ ഭൂമി ലഭിച്ചു. അവളുടെ പ്രധാന ജോലി അവളുടെ ഗ്രാമത്തിലുള്ള പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളുമായ ജോലിക്കാരെ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടു വരുകയായിരുന്നു. അവളും അവളെപ്പോലെ അനേകരും കമിന്നാങ്ങിന്റെയും, ഭൂപ്രദത്താരുടെയും മർദ്ദനങ്ങൾക്ക് ഇരയായവരാണ്. ഇപ്പോൾ പുതിയ ഭരണാധിപന്മാരുടെ സജീവ പ്രചാരണപ്രവർത്തകരായി അവർ തീർന്നിരിക്കുന്നു. അവരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി 2,200,000 സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ കൂലിപ്പണിക്കു ശേഖരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഇവരിൽ മിക്കവരും

അവരുടെ സ്വന്തം തുറന്നുകൊണ്ടു പണിയെടുത്തിരുന്നു. ശരത് കാലത്തെ കെയ്ത്തിനും, വസന്തകാലത്തെ കൃഷിയിറക്കിനും ഇടയ്ക്കുള്ള വിശ്രമകാലത്താണ് ഈ പണിയെടുക്കുചിന്ത അവർ കൂടി വന്നത്. അവർക്കു താമസിക്കാനുള്ള സൗകര്യവും മെഡിക്കൽ ശുശ്രൂഷയും സൗജന്യമായി ലഭിക്കുന്നതിനു പുറമെ നാലു കട്ടി അരിയും പ്രതിദിനം കൂലി ലഭിക്കും. (ഒരു കട്ടി=1.1 റാത്തൽ) ശരാശരി 80 ദിവസം, പ്രതിവർഷം ഇങ്ങനെ പണിയെടുക്കും. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു കൊല്ലക്കാലംകൊണ്ടു് 1370 മൈൽചിറ അവർ തീർത്തു. കൂടാതെ 540മൈൽ നദീതടം കഴിച്ച് ആഴം കൂട്ടി.

എന്നാൽ നദിയുടെ ഗതി വീണ്ടും തുറക്കുക മാത്രമായിരുന്നില്ല അവിടത്തെ ആവശ്യം. ഒഴുകുന്ന വെള്ളം നിയന്ത്രിക്കുകയും ശേഖരിച്ചു നിർത്തുകയും ആവശ്യമായിരുന്നു. ഹൂവായിനദിയിൽ വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു വിട്ടുന ഇരുന്തുറിലധികം പോഷകനദികൾ ഉണ്ടു്. ഈ പോഷകനദികൾ ആരംഭിക്കുന്ന ഗിരിപ്രദേശങ്ങളിൽ ഇരുപത്തിയൊന്നു റിസർവോയർ പണിച്ച് അവയിലെ വെള്ളം ശേഖരിക്കണം. മദ്ധ്യതാഴ്വരപ്രദേശങ്ങളിൽ ഒരു അണക്കെട്ടു തീർത്തു കഴിഞ്ഞു. തന്മൂലം 13,000 ഘനഗജം വെള്ളം ഒരു സെക്കണ്ടിൽ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നതു് 6500 ഘനഗജമായി കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ജലശേഖരണസാധ്യതകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ മദ്ധ്യപ്രദേശത്തും, താന പ്രദേശങ്ങളിലും പതിനേഴു തടാകങ്ങൾ കഴിച്ച് ആഴം വരുത്തികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിസ്തൃതമായ ഹംഗ് ചാതടാകവും ഈ പദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അണക്കെട്ടുകൾ, സ്കീയിംഗ് വാതിലുകൾ, കല്ലുകൾ എന്നിങ്ങനെ സാങ്കേതികസാമർത്ഥ്യം ആവശ്യമായിരിക്കുന്ന ഒരു പദ്ധതിയാണിതു്. സാങ്കേതികപരിശീലനമുള്ള 16,000പേർ ഈ പദ്ധതിയിൽ ജോലി എടുക്കുന്നതായി പറയാം. ഇവരിൽ ഫോർമാൻമാർ, എഞ്ചിനീയറിംഗ് വിദ്യാർത്ഥികൾ, മേലേകിടയിലുള്ള എഞ്ചിനീയർമാരും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഭരണപരമായ ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കും മറ്റുമായി ഇവരെ കൂടാതെ 40,000പേർ വേറെയും ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ഈ കണക്കുകൾ വിശ്വസിക്കാൻ വിഷമം തോന്നുന്നുണ്ടു്. ഒരു ഒറ്റപദ്ധതിക്കുതന്നെ ഇത്രയും ആളുകളെ നിയോഗിക്കത്തക്കവണ്ണം സാങ്കേതികപരിശീലനം കഴിഞ്ഞവർ ചൈനയിലില്ലെന്നുള്ളതാണു് ആ വൈഷമ്യത്തിനു കാരണം. എന്നാൽ ഒരു "മാതൃകായോഗ്യനായ ജോലിക്കാരൻ" ഏകദേശമായി എഞ്ചിനീയരുടെ സ്ഥാനംതന്നെ നൽകുവാൻ ചൈനയിൽ വലിയ പ്രതിപത്തി കാണുന്നുണ്ടു്. 1950 അവസാനത്തിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള "മോഡൽ വർക്കർ"മാരുടെ സംഖ്യ 24,672 ആയിരുന്നുവെന്നും, ഇവരെല്ലാം ഹൂവായി നദി പദ്ധതിയിൽവെച്ചു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നും കാണുന്നു.

സ്ത്രീ ഡെപ്യൂട്ടി എഞ്ചിനീയറായ ചിൻ—യെംതന്നെ ഒരു എഞ്ചിനീയർ ബിരുദംനേടിയ അൾ ആയിരുന്നില്ല. ഷാംഗ് ഹായ് സർവകലാശാലയിൽ അവളുടെ ഡിഗ്രിപരിശീലനകാലത്തിലെ മൂന്നാം കൊല്ലം അവൾ “വിമോചിത പ്രദേശത്തേയ്ക്ക്” ഓടിപ്പോന്നു. എന്നാൽ മാന്ത്രികമായ അവളുടെ സംഭാഷണത്തിൽ ലയിച്ചുപോയ ഞാൻ, അവൾ വിവരിച്ച വിവിധോദ്ദേശ്യ പദ്ധതികളുടെ വിവരങ്ങൾ എല്ലാം യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കാൾ കൂടുതലായി പ്രചരണ കഥകളായിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയില്ല. ജംഗ്ഹൊചിയിൽ ഉള്ള അണക്കെട്ടു കണ്ടപ്പോഴാണ് ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേയ്ക്ക് ഞാൻ ഉണർന്നത്. ഈ അണക്കെട്ടാണ് ഹുവായി നദീതീരപ്രദേശങ്ങളുടെ കേന്ദ്രനിയന്ത്രണസ്ഥാനമായി അവസാനം രൂപമെടുക്കുന്നതെന്ന് അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

ഒഴുക്കു കയറി നദിയിൽ കൂടെയുള്ള ഈ യാത്ര അനേക നൈരാശ്യങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു പ്രദാനം ചെയ്തു. എങ്കിലും ഒരു ഭാരതീയന് ജീവൽപ്രധാനമായ പല പാഠങ്ങളും ഈ യാത്രയിൽ പഠിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. എൺപതു ലക്ഷം ഏക്കർ ഭൂമിയിൽ ജലസേചനം നടത്തുകയും, നൂറ്റി എഴുപതു ലക്ഷം ജനങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനം വരുത്തുകയും, അഞ്ഞൂറുലക്ഷം ആളുകൾക്കു തന്മൂലം ഭക്ഷ്യസുരക്ഷിതത്വം നൽകുകയും ചെയ്യുവാനുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സംരംഭം നിശ്ചയമായും അതിഭീമമായ ഒന്നാണെന്നാണ് ഭാവനയിൽവരിക. കൂടാതെ പ്രാദേശികമായി ഈ പദ്ധതിയിൽ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നവരുടെ ജനസംഖ്യയും വേഗം പണി പൂർത്തിയാക്കാൻ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും സംഖ്യയും കണക്കാക്കിയാൽ പുതിയ ജനകീയ ഭരണത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ സംസാരവിഷയം ഈ പദ്ധതിയായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ നദിതടപദ്ധതി കാണുവാൻ ഞാൻ മന്ത്രമായിരുന്നില്ല അത്യധികം ഉത്സാഹഭരിതനായിരുന്നത്. ഞാൻ അനുഗമിച്ച ഇൻഡ്യൻപ്രതിനിധിസംഘത്തിലെ ഓരോ അംഗവും ഈ പദ്ധതിയിൽനിന്ന് ഇൻഡ്യാക്കാരെ ഇന്ന് അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇതുപോലെയുള്ള പ്രശ്നപരിഹാരങ്ങൾക്കു പ്രയോജനപ്പെടുന്ന പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുവാൻ ഉത്സുകരായിരുന്നു. ദൈനീസ്പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ പ്രത്യേക അഭിലാഷമനുസരിച്ച് ആറു മൈൽ ഞങ്ങളെ ഈ നദിയിൽ കൂടെ യാത്രാസൗകര്യം നൽകിക്കൊണ്ടുപോകുകയായിരുന്നു. മറ്റൊരു സന്ദർശകർക്കു ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു പദ്ധതിസന്ദർശനസൗകര്യം നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നു എന്നോടു പറയുകയുണ്ടായി. ഞങ്ങളുടെ ചെറിയ ബാർകിലെ അസൗകര്യങ്ങൾ എല്ലാം

സഹിച്ചു ഈ യാത്ര പുത്തിയാക്കാൻ അവർ വളരെ താല്പ്യവും പ്രദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ വിഹലമായ ഒരു യാത്രയായിരുന്നു അതെന്നാണ് പിന്നീട് തെളിഞ്ഞത്.

നദിയുടെ രണ്ടു കരകളിലുമുള്ള അനേക ഗ്രാമങ്ങൾ ഞങ്ങൾ കടന്നുപോയി. എന്നാൽ അവിടെയെല്ലാം ആളുകൾ അവരുടെ നിത്യപ്രയത്നങ്ങളിലും ജോലികളിലും കഴിയുന്നതായി കണ്ടു. ഒരു മഹാപലതീയുടെ വൻപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ദർശിക്കാവുന്ന ബഹളങ്ങളും, തെരക്കും അവിടെയെങ്ങും കണ്ടില്ല. ചിറകളും ചാലുകളും പണിതീർന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. നദി അതിന്റെ തടത്തിൽതന്നെ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ചിലപ്പോഴെല്ലാം കുഞ്ഞുങ്ങൾ അവിടവിടെയായി ചെങ്കൊടിയും പിടിച്ചു ഘോഷയാത്ര നടത്തിയതായി കണ്ടു. എന്നാൽ അവയും മുകമായ സാധാരണപരിപാടിയിൽ ചെട്ട ഘോഷയാത്രകളായിരുന്നു. പാട്ടും മുദ്രാവാക്യങ്ങളുടെ ഘോഷവും ഒന്നും കേട്ടില്ല. മൂന്നു രാത്രികൾ ആ ബാർജിൽ ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങിയെങ്കിലും ഒരിക്കൽപോലും കർഷകരുടെ യാഗ്-കൊമ്പുത്തത്തിന്റെയൊ മെന്റയുടെയൊ, കൈമണികളുടെയൊ ശബ്ദം കേൾക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു സാധിച്ചില്ല.

യാഗ്-കൊമ്പുത്തം-കൊമ്പുത്തം എന്നൊരു പഴയ ഗ്രാമീണനടപാടായിരുന്നു. എന്നാൽ തീവ്രസദാചാരവാദികളായ ഗ്രാമീണർ ആ നന്തകലയുടെ പ്രചാരത്തെ തടഞ്ഞിരുന്നു. മാവോ അതു പുനർജീവിപ്പിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിപരമായ അനുഭാവം നർകി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. ഇന്നത് കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ കലാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. നഗരങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും ജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യദാദിവാന്മരയെ പ്രകടിപ്പിക്കുവാനും, പരിമിക്കുവാനും ആഹ്ലാദിക്കുവാനും പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും ഈ നൃത്തത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. ഒരു പ്രാചീനജനകീയ നൃത്തകലയാണിത്. കൊമ്പുത്തകാലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഈ നൃത്തത്തിന് പ്രത്യേകനിബന്ധനകളൊന്നുമില്ല. കൂടെ ഇത്രപേരു വേണമെന്നോ പൂത്തമൊ മറ്റു ലൈൻമാതൃകകൾ പാലിക്കണമെന്നോ ഒരു ചട്ടവുമില്ല. നന്തകന്റെ കഴുത്തിൽ അരവരെ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ചെറിയ മദ്ദളങ്ങളും കൈമണികളും സംഗീതവുമുണ്ട്. താളമത്ര വിഷമമുള്ളതല്ല. വേഗം വശമാക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഒരേതരത്തിൽ ദർഘനേരം തുടരുന്നതാളംചവിട്ടു വിശ്വസ്യമായിത്തോന്നാം. യാഗ്-കൊമ്പുത്തത്തിന് ചൈനക്കാർ പാടിയ ഒരു പഴയ പാട്ട് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു.

എല്ലാ കൊല്ലവും കൊമ്പുത്തം-കൊമ്പുത്തം-കൊമ്പുത്തം ഒന്നുമില്ല. എല്ലാ കൊല്ലവും കടംവാങ്ങുക; ഏതുകൊല്ലവും കടത്തിൽ തന്നെ

പൊളിഞ്ഞ കുടിലുകൾ, ചെറിയ ചരവങ്ങൾ, വളഞ്ഞ പാത്രങ്ങൾ അര ഏക്കർ സ്ഥലം, അഞ്ചു ശവകുടീരങ്ങൾ.

കർഷകനായ ചിന്നിന്റെ കുടുംബത്തിന് അഞ്ചു ശവകുടീരങ്ങളും അര ഏക്കർ സ്ഥലവും, ഇന്നും അവന് അര ഏക്കർ സ്ഥലമേയുള്ളൂ. യാഗ്-കൊ ഇപ്പോൾ ആണ്ടു മുഴുവൻ നടത്തുന്ന ഒരു ദേശീയ നൃത്തമാണ്. ഒക്ടോബർ ഒന്നാം തീയതിയിലെ സൈനിക പ്രകടനങ്ങളിലും, സ്ത്രീകളുടെ വിവിധയാത്രകളിലും ഈ നൃത്തം ഒരു പ്രധാന പരിപാടിയായിരിക്കും.

എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഹൃദയാധിപ്രദേശത്തു് വസനകാലമായിരുന്നു. കർഷകൻ വളരെ ജോലിത്തിരക്കുള്ള സമയമായതുകൊണ്ടു് അവൻ നൃത്തത്തിന് നേരമില്ല. ഒരു പഴയ മോഡലിലുള്ള മണ്ണുമാന്തിക്കപ്പൽ അടിയിൽനിന്നു ചെളിമണ്ണു വാരി മറിക്കുമ്പോൾ ചങ്ങലകൾ കിടന്നിരിക്കുമ്പോൾ പുറപ്പെടുവിച്ചതല്ലാതെ ഞാനെന്നും കേട്ടില്ല ഈ "യുവകന്യക"യെ നിയന്ത്രണാധീനമാക്കുന്ന മഹാസംരംഭത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ ഇവിടെയുള്ള ഗ്രാമീണപ്രശാന്തതയിൽ യാതൊരു ചലനവും ജനിപ്പിച്ചതായി കണ്ടില്ല. എന്നാൽ ജംഗ് ഹോചിയിലെ വൻ അണക്കെട്ടു സമീപിക്കുമ്പോഴെങ്കിലും ജനങ്ങളുടെ അത്യന്താഹലപ്രകടനങ്ങൾ കാണുമെന്ന് ഞാൻ പ്രത്യാശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അനേക ലക്ഷങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു ദുർഗ്ഗമായ അനവധിവൈഷമ്യങ്ങളെ നേരിടേണ്ടിവരുന്ന മഹാപദ്ധതിയിൽ മനുഷ്യകരങ്ങൾകൊണ്ടു് തന്നെ വിജയം വരിക്കാനുള്ള പ്രയത്നം കാണുവാൻ ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചു.

അനേകം ചെറിയ ചിന്നക്കല്ലുകളിൽ പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയും കയറിക്കൊണ്ടു് പോകുന്നതു് ഞങ്ങൾ കാണുകയുണ്ടായി. ആ കല്ലുകൾ ഒരു നിശ്ചിത ലക്ഷ്യമൊന്നുമില്ലാതെ ഒഴുകി പൊയ്കൊണ്ടിരുന്നതായി തോന്നി. ഈ പഴയെൻ കൊച്ചു പത്തേമാരികളായിരുന്നു പലരുടെയും യഥാർത്ഥ വീടു്. ചൈനയിലെ ശീഘ്രഗതിയിൽ പെരുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജനലക്ഷങ്ങൾക്കു് ഒരു സ്ഥിരജീവിതവും, അവരുടെ ഉണങ്ങി ക്ഷീണിച്ച ശരീരങ്ങൾക്കു് മേൽപ്പുരയും ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ ഇനിയും എത്രയോ ആണ്ടുകൾ കാത്തിരിക്കണം. നാൽപ്പത്തിയെട്ടു മണിക്കൂർ നേരത്തെ മന്ദവും മുരഞ്ഞുമായ യാത്രയ്ക്കു ശേഷം ഞങ്ങൾ ജംഗ് ഹോചിയിൽ എത്തി. നവീന ചൈനയുടെ വൻ നേട്ടങ്ങളെ കാണുവാൻ അവയുടെ ഉൽസാഹത്തിൽ ഭാഗഭാക്കുകാനും ഞങ്ങൾക്കു് അത്യാകാംക്ഷയുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ ആ മോഹന പ്രതീക്ഷകൾ വീണ്ടും ഞങ്ങളെ തെറ്റിമാറി;

ഭഗവാശയമായ വിസ്തൃതത്തോടുകൂടി ഞാൻ ആ കാഴ്ചയെ നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നു. ഈപദ്ധതിയെപ്പറ്റിയും, കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം മൂന്നു മാസംകൊണ്ട് “ജനകീയശക്തിയുടെയും ബുദ്ധിയുടെയും” പ്രയോഗംകൊണ്ട് ഈ പണി തീർന്നതിനേപ്പറ്റിയും എന്തൊര വിവരണങ്ങൾ ആണ് ഞങ്ങൾ കേട്ടത്. ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ കണ്ടത് ഒരു അണ ആയിരുന്നു. മൂന്നു വിഭാഗങ്ങൾ ഉള്ള കേവലം ഒരു ചിറമാത്രമായിരുന്നു അത്. നദീജലത്തിന്റെ ഒഴുക്കു നിയന്ത്രിക്കുവാൻ മാത്രം അത് ഉപകരിച്ചിരുന്നു. ആദ്യത്തെ ഭാഗം തുറന്നു നദീതടമായിരുന്നു. രണ്ടാമത്തേത് ഏകദേശം മൂന്നു ശതമാനം നീളത്തിൽ എട്ടു ചീപ്പുകളോടു (സ്കൂയിംഗ് ഗേറ്റുകൾ) കൂടിയ ഒരു ഭാഗമാണ്. മൂന്നാമത്തെ വിഭാഗത്തിന് നാലു ചീപ്പുകൾ ഉണ്ട്. തടാകപ്രദേശമെന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന താണ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു വെള്ളം തിരിച്ചു വിടുന്നത് ഈ മൂന്നാമത്തെ ഭാഗത്തുകൂടിയാണ്. ഈ പണിക്കു വേണ്ടിവന്ന കൂലിക്കാരുടെ സംഖ്യയും, സാധനങ്ങളുടെ കണക്കും സംബന്ധിച്ചു എത്ര എത്ര സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകളാണ് ഞങ്ങളോടു വിവരിച്ചിരുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും ഈ ചിറയിലോട്ടു നോക്കാൻ പോലും എനിക്കു തോന്നാത്തവിധം അത്രയ്ക്കു ലഘുവായ ഒരു പണിയായിരുന്നു അത്. ഞങ്ങളുടെ നേതാവും, ആതിഥേയയുമായിരുന്ന ഡെപ്യൂട്ടിചീഫ് എഞ്ചിനീയർ എന്റെ മുഖത്തു പ്രകടമായിരുന്ന നിരാശ കണ്ടു മനസ്സിലാക്കി. ഉൽസാഹപൂർവ്വം പണിയെടുത്തലക്ഷ്യംകണക്കിനുള്ള ഗ്രാമീണവേലക്കാരുടെയും അവിടെ കണ്ടില്ല. അവരെ മൂന്നു മാസം താമസിപ്പിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ താമസസൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തതായി അവിടെ യാതൊരു ലക്ഷണവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഏതാനും ചെറിയ കുടിലുകൾ മാത്രം തടാകപ്രദേശത്തു സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നു. മൂന്നാംവിഭാഗത്തിന്റെ പണിതന്നെ ഇനിയും പൂർത്തിയായിട്ടില്ല. ജലപ്രളയനിരോധന സിദ്ധാന്തം മുഴുവൻ വലിയ ഫലഭൂയിഷ്ഠമല്ലാതിരുന്ന മേലോര പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രളയം സൃഷ്ടിക്കുകയും അങ്ങനെ താണപ്രദേശങ്ങളിൽ വെള്ളത്തിന്റെ ഒഴുക്കു ലഘുപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന പരിപാടിമാത്രമായിരുന്നു. ഡെപ്യൂട്ടിചീഫ് എഞ്ചിനീയർ ഇതു സമ്മതിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ പദ്ധതിയെ അവർ പിന്നെയും നീതീകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കൂടുതൽ ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ താഴ്ന്ന പ്രദേശങ്ങളെ അമിതമായ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽ നിന്നും സംരക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ ആധാരം. വാസ്തവത്തിൽ അവരുടെ അഭിമാനത്തിന് ക്ഷതം വന്നതായി കാണാമായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ അഭിമാനം പുലർത്തുവാനുള്ള ശ്രമം അവർ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ചൈനീസ് ജനങ്ങളുടെ പ്രയത്നഫലമായിരുന്നു ഈ അണക്കെട്ടു മുഴുവൻ എന്നാ

യിരുന്നു അവരുടെ വാദം. “സ്കൂയിസ്” ഗേറ്റുകൾ, കോൺക്രീറ്റു ചാലിക്കുന്ന യന്ത്രം മുതലായി ഇവിടെ കാണുന്നതെല്ലാം ചൈനയിൽ നിർമ്മിച്ചതാണ്. 1,350,000൪൯ അരിയുടെ വിലയ്ക്കു സമമായ പണം മുഴുവൻ ഈ പദ്ധതികളവേണ്ടി ഞങ്ങൾ ചെലവിട്ടു. തുറന്നു കിടക്കുന്ന നദീഭാഗത്തു് ഇനിയും ലോക്കു് ഞങ്ങൾ പണിതു തീർക്കാ” എന്നിങ്ങനെ അവർ ദൃഢസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു. നദിയുടെ മുകൾഭാഗത്തു കുറെ ദൂരം അകലെ ഫ്ലാറ്റ് സ്കീം എന്ന സ്ഥലത്തു് ഇതു സംബന്ധിച്ചു വൻ പണികൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും, ചൈനയുടെ പ്രയത്നങ്ങൾ നേരിട്ടു കാണണമെങ്കിൽ അവിടെയാണ് ഞാൻ പോകേണ്ടിയിരുന്നതെന്നും അവർ പറയുകയുണ്ടായി. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുരാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം ഇതാണ് പതിവു്. താൽപ്പര്യം തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങൾ കാണണമെങ്കിൽ അവിടെ ചെന്നെത്താൻ പ്രയാസമാണെന്നാണു പറയുക. സംഖ്യയില്ലാത്ത ഔദ്യോഗിക പ്രസ്താവനകളിലും ലഘുലേഖകളിലും നിന്നു കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടു് ഒരു സന്ദർശകൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊള്ളണം.

എന്നിരുന്നാലും ഹൂവായിനദിയിലെ ജംഗ് ഹോചി സന്ദർശിച്ചതു് പലവിധത്തിൽ ഉപകാരപ്രദമായിരുന്നു. മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ നദീതടപദ്ധതികൾ അധികാരികൾക്കു് നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദുർഘട പ്രശ്നങ്ങൾ പലതും ഇവിടെ ഭൂപരിഷ്കാരം പരിഹരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ജലം കെട്ടിനിൽക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിച്ചിരുന്നവർക്കു് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകുന്നതും അവരെ മാറ്റി താമസിപ്പിക്കുന്നതും ഒന്നും ഇവിടെ ഒരു വൈഷമ്യവുമുണ്ടാക്കിയില്ല. ഭൂവിതരണം നടത്തുന്ന മറ്റൊവിടെയെങ്കിലും അവർക്കു് ഒരോഹരിയിൽ ഭാഗഭാക്കാകാം.

ആസന്നമായ പ്രശ്നങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതിൽ യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടു കൂടിയുള്ള ഒരു സമീപനം ദൃശ്യമായിരുന്നു. ചൈനയിൽ തന്നെ ലഭ്യമായ സാങ്കേതിക സാമർത്ഥ്യങ്ങളും, സാധനസാമഗ്രികളും കൊണ്ടു് നേടാവുന്ന പുരോഗതിയോ, പരിഹാരങ്ങളോ മാത്രമേ അവർ തേടുന്നുള്ളൂ. ജനലക്ഷങ്ങളെ സംഘടിപ്പിച്ചു പണിയെടുപ്പിക്കാൻ അവർ കഴിയുന്നു. ലക്ഷക്കണക്കിനുള്ള തൊഴിലാളികൾ ബുദ്ധിമുട്ടി പണിയെടുക്കാതെ ഹൂവായിലെ ചിറകൾ ആവശ്യപ്പെട്ട സമയംകൊണ്ടു് തീരുന്നതല്ല. പുരാതനമായ ഈ രാജ്യത്തത്തിന്റെ പ്രകൃതിഭാവംതന്നെ മാറ്റി മറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നവകാശപ്പെടുന്ന ഈ മഹാ വിപ്ലവത്തിന്റെ പിന്നിൽ വർത്തിക്കുന്ന പ്രേരണാശക്തിയുടെ കാര്യങ്ങളൊന്നും വീശിക്കാണാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. ഔദ്യോഗികപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ കർഷകന്റെ വിക്ഷണനത്തിൽ ഭൂപരിഷ്കാരം വരുത്തിയിരിക്കുന്ന മാറ്റത്തെ

പറ്റി വിവരിച്ചു കാണാറുണ്ട്. “ചരിത്രത്തിൽ പ്രഥമമായി കർഷകർ ഭൂമി സ്വന്തമായി പാട്ടവും കടവും കൂടാതെ ലഭിച്ചു”യെന്നാണ് അവയുടെ വിവരണം. ഇപ്പോൾ കർഷകൻ അവനു വേണ്ടിത്തന്നെയാണ് പണിയെടുക്കുന്നതെന്ന് അവൻ ബോധ്യമുള്ളതായി പറയപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങനെയൊരു പരിവർത്തനം ചൈനയുടെ വ്യവസായവൽക്കരണത്തിന് ആവശ്യമായ സൃഷ്ടിപരമായ പ്രയത്നങ്ങൾക്കു കൂടിയേതീരൂ. ഉടമസ്ഥസ്വീകൃതമുള്ള കർഷകന്റെ ഈ ബോധ്യം ഞാൻ ചൈനയിൽ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ കണ്ടു. ജീവിതത്തിനും മരണത്തിനും മദ്ധ്യേ പ്രത്യേക നൽകുന്ന ഒരു സങ്കേതരൂപമാണ് ഭൂമി. പ്രത്യേകമായി ചൈനയെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന വൈഷമ്യമലകൾ മാറ്റുവാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ഉടമയിലുള്ള ആസ്വാദനവും, സോഷ്യലിസംകൊണ്ടു വരുത്തുന്ന പൊതുനന്മയും രണ്ടു വിഭിന്ന വികാരങ്ങളാണ്.

തൊഴിലാളികളും “മോഡലുകളും”

“ജനങ്ങളുടെ അമർഷമാണ് പ്രധാനമായും ചിയാംഗ് കൈ
 ഷക്കിനെ ഗ്രസിച്ചു പരാജയപ്പെടുത്തിയത്. ജലിച്ചുവന്ന പ്ര
 ത്യാശയും, കൊലപാതകത്തിനതന്നെ സന്നദ്ധമായ വിദ്വേഷവും,
 വിപ്ലവത്തിന്റെയും യുദ്ധത്തിന്റെയും രംഗങ്ങളിൽ ചൈനീ
 സ് കർഷകജനത നിർലോഭം തുറന്നുവിട്ടത് വികാരപരമായി
 ഒരു അണുബോംബിന്റെ ശക്തിയോടുകൂടി പൊട്ടിത്തെറിച്ചു
 ശക്തിയുടെ ഒരു പ്രളയംതന്നെ ചൈനായിലെ സാമൂഹ്യജീവി
 തത്തിനുള്ളിൽ സൃഷ്ടിക്കുകയും, അങ്ങനെ അതു ഭഞ്ജിക്കപ്പെടുക
 യുമാണെന്നായിരുന്നു എന്ന് ജാക്ക് ബെൽഡൻ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.
 പരമ്പരാഗതമായി ഉദാസീനതയിൽ കഴിഞ്ഞ കർഷകരുടെ
 വികാരങ്ങൾ കഠിനമായ നിരാശയുടെയും, അവരെ മർദ്ദിച്ചു പ്രള
 ക്കന്മാരുടെ നേരെയുള്ള വിദ്വേഷത്തിന്റെയും ഫലമായിരണ്ടാം
 ലോകമഹായുദ്ധകാലത്ത് പ്രക്ഷുബ്ധമായതാണ്. “നമ്മുടെ
 രക്തം ഊറ്റിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന ഭൂപ്രദേശത്തോടെ നശിപ്പിക്കുക” എന്ന
 വർ സമരാട്ടഹാസം മുഴക്കിയത് കമ്യൂണിസ്റ്റുകളുടെ മുദ്രാവാക്യ
 മായി. പാട്ടം കുറയ്ക്കണമെന്നേ ഇതുവരെ കമ്യൂണിസ്റ്റുകൾ ആവ
 ശ്യപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ. ജന്മിത്വം അവസാനിപ്പിക്കുമെന്നും, കർഷ
 കരുടെ ഇടയിൽ ഭൂമിവിതരണം ചെയ്യുമെന്നും ഉള്ള വാഗ്ദാന
 ങ്ങളുടെ മേൽ സവാരി ചെയ്ത് കമ്യൂണിസ്റ്റുകൾ അധികാരത്തി
 ലേയ്ക്കു മുന്നേറി. ചൈനായിലെ വിപ്ലവം പ്രധാനമായും കർ
 ഷകരുടെ വിപ്ലവം ആയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് കർഷകരുടെ
 സ്വാധീനശക്തി ഭരണകൂടത്തിൽ പ്രബലപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നുള്ളതു്
 പ്രതീക്ഷിക്കാമായിരുന്നു. വർഗ്ഗസമരം സംബന്ധിച്ചുള്ള കമ്യൂ
 നിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ നേതൃ
 ത്വവും സേച്ഛാധിപത്യവും, സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ
 അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ചൈനീസ് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ
 ത്തിൽ ഏകദേശം ഇരുപതുലക്ഷം വ്യവസായത്തൊഴിലാളികൾ
 ഉണ്ട്. അവർ വിപ്ലവാത്മകമായ സാധ്യതകൾ ഉള്ളവരായി
 രുന്നെങ്കിലും ദുർബ്ബലരായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് കമ്യൂണിസ്റ്റ്
 പാർട്ടിയുടെ ലക്ഷ്യം ഈ തൊഴിലാളി വിഭാഗത്തിനെ പ്രധാന

മായും വ്യക്തിഗതവും. യാഥാസ്ഥിതികവുമായ വാസനകൾ ഉള്ള കർഷകരുടെ നേരെ സംഘടിപ്പിച്ച ശക്തിപ്പെടുത്തുകയാണ്. കർഷകന്റെ ഭദ്രാഹം ശമിപ്പിച്ചാൽ പിന്നെ അവനെ ആത്മ ഉപദ്രവിക്കരുതെന്നുള്ള ഒരു സമാധാനാഭിലാഷത്തിൽ കഴിയുക യേയുള്ളൂ. കർഷകനും തൊഴിലാളിയും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷാ വസ്ഥയാണ് അചിരേണ ചൈനയിലെ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ഭാവിയെന്തായിരിക്കുമെന്ന് നിർണ്ണയിക്കാൻ പോകുന്നത്.

ഈ വൈതല്യത്തെപ്പറ്റി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാം. അതുകൊണ്ടും കർഷകരെ അവരുടെ ഭ്രമിയുമായി വിട്ടിരിക്കുകയാണ്. കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ സഹകരണാടി സ്ഥാനത്തിലുള്ള കൃഷി ആരംഭിക്കുന്നതിന് ഏറ്റവും മുമ്പാ യും കരുതലോടുകൂടിയുള്ള നടപടികളാണ് എടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നതെന്നു നാം കണ്ടു. അതേസമയംതന്നെ, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തോടൊപ്പം ജനങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും, അങ്ങനെ ആശയപരമായി സംശയവും ഏകീകൃതവുമായ ഒരു തൊഴിലാളിസംഘത്തെ കെട്ടിപ്പടുക്കുകയുമാണ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി യാതൊരു കലവറയും കൂടാതെ തന്നെ ഒരു സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിലേക്ക് ഒരുക്കങ്ങൾ കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

തൊഴിലാളിപ്രസ്ഥാനം ചൈനീസ് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ജീവൽപ്രധാനമായ ഒരു ഉപകരണമാണ്. പാർട്ടിയിൽ നിന്ന് ഉദാരമായ ധനസഹായവും, മറ്റു സൗകര്യങ്ങളും അതിനലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിന് പ്രതിഫലമായി തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം ഗവർണ്മെന്റിന്റെ നയപരിപാടികൾ അനുകൂലിച്ചു നടപ്പിലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. അവരെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ശക്തിവർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ളതെല്ലാം അവർ ചെയ്യുമെന്നും പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ട്രേഡ് യൂണിയൻ നിയമമനുസരിച്ച് തൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചട്ടങ്ങളും, ശാസനകളുമെല്ലാം വ്യവസായഭാരവാഹികൾ നിഷ്കൃഷ്ടമായി പരിപാലിക്കുന്നുണ്ടോയെന്നും പരിശോധിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചുമതല ട്രേഡ് യൂണിയനുകൾക്കാണ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. സ്റ്റേറ്റുമയിലുള്ള വ്യവസായങ്ങളിൽ അവർ നേരിട്ടുതന്നെ ഉൽപാദനത്തിലും മാനേജ്മെന്റിലും ഫാക്ടറി ഭരണ കമ്മിറ്റികളിൽകൂടെ ഭാഗഭാക്കാകുന്നു. ഈ ഒരു രീതിമൂലം എല്ലാ തൊഴിലാളികളെയും യൂണിയന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാങ്കേതികമായി ട്രേഡ് യൂണിയനിൽ ചേരുന്നതിനോ ചേരാതിരിക്കാനോ തൊഴിലാളികൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നാണ് വയ്പ്പ്. ഇന്ന് അഖില ചൈനാ തൊഴിലാളി ഫെഡറേഷനിൽ അറുപതു ലക്ഷം അംഗങ്ങളുണ്ട്. വ്യവസായങ്ങളിലും തപാൽ, കമ്പിത്ത

പാൽ, റെയിൽവേ, ട്രാൻസ്പോർട്ട്, വിദ്യാഭ്യാസം, പത്രപ്രവൃത്തികൾ, അച്ചടി മുതലായ ശാഖകളിലും ജോലി ചെയ്യുന്ന തൊഴിലാളികൾ ഈ ഫെഡറേഷനിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

ഫാക്ടറി ഭരണകമ്മിറ്റികളെ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്, ജനാധിപത്യപരമായ മാനേജ്മെന്റ് എന്നു പറയപ്പെടുന്ന അവകാശം തൊഴിലാളികൾക്കു നൽകുവാനാണ്. എന്നാൽ പൊതു മേഖലയിലുള്ള ഫാക്ടറിയിലെ കമ്മിറ്റി ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് ബ്യൂറോയുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്. ഈ ബ്യൂറോയാണ് ഉൽപാദന വേഗം വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള ഉത്തേജനം നൽകുന്നതിന് ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഉൽപാദന പദ്ധതികളും നിർദ്ദേശങ്ങളും ബ്യൂറോ കമ്മിറ്റിയുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും. ആ പദ്ധതികൾ നടപ്പാക്കുകയാണ് കമ്മിറ്റിയുടെ ജോലി. കൂലിവ്യവസ്ഥയോ തൊഴിലാളി ക്ഷേമത്തിനുള്ള മറ്റു കാര്യങ്ങളോ സംബന്ധിച്ച ബ്യൂറോ ചെയ്യുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ കവിഞ്ഞാനും കമ്മിറ്റി ചെയ്യുന്നില്ല സ്വകാര്യ വ്യവസായങ്ങൾ ഗവർണ്മെന്റിലേക്ക് എടുത്തുകഴിയുമ്പോൾ കുറഞ്ഞ കൂലി നിരക്ക് സ്വീകരിക്കുവാൻ തൊഴിലാളികൾ നിർബന്ധിതരായ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. സ്വകാര്യ ഉടമയിലുള്ള വ്യവസായങ്ങളിൽ ഈ കമ്മിറ്റികൾ അനവധി സംവാദങ്ങൾക്കും, വഴക്കുകൾക്കും കാരണമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഷാഗ് ഹെയിലുള്ള പല വ്യവസായികളും യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലാത്ത അപസാനമില്ലാത്ത സംവാദങ്ങൾ നടത്തി സമയം പാഴാക്കുകയാണ് ഈ കമ്മിറ്റികളെക്കണ്ടുള്ള പ്രയോജനമെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. കൂലി, അധികമുള്ള ജോലിക്കാരെ പിരിച്ചുവിടുക തുടങ്ങിയ അനവധി പ്രശ്നങ്ങളെ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അങ്ങിനെയുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ ഗവർണ്മെന്റ് ചേമ്പർ ബ്യൂറോയുടെ പര്യാലോചനയ്ക്കു സമർപ്പിക്കുക പതിവാണ്. അവർ ഇടപെടുന്നതെപ്പോഴും തൊഴിലാളികളുടെ വശം പറഞ്ഞു സഹായിക്കാനാണ്. അതേ പ്രശ്നങ്ങൾ തന്നെ ആ വ്യവസായം ഗവർണ്മെന്റിലേക്കെടുത്തു കഴിയുമ്പോൾ ഉടമയുടെ വശത്തേക്കു പ്രയോജനമുള്ള തീരുമാനങ്ങൾ ഉടനെ ചെയ്യുന്നതും അപ്പു മല്ല. കൂലിനിരക്കുകൾ ക്രമീകരിക്കുന്നതിനുള്ള മാനേജ്മെന്റിന്റെ അവകാശങ്ങളും ജോലികൾ വേലക്കാക്കു നൽകാനും, ജോലിക്കാരെ പിരിച്ചുവിടാനും, ഉൽപാദനം നയിക്കാനുമെല്ലമുള്ള അധികാരങ്ങളും കടലാസ്സിൽ ഉണ്ട്. തുണിനെയ്ത്തു വ്യവസായമൊഴികെ മറ്റു പല സ്വകാര്യ വ്യവസായങ്ങളും തുടർച്ചയായി കുറഞ്ഞുവരുന്ന ലാഭത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയാണ്. ഉൽപാദനച്ചെലവ്, വില്പനയുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്തനിലയിലാണ് നിയന്ത്രണാധികാരികൾ ക്രമീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

ഗവർണ്ണമെന്റിന്റെ സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ഉദ്ദേശങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിനുള്ള ഏജൻസികളായിട്ടാണ് ട്രേഡ് യൂണിയനുകൾ വർത്തിക്കുന്നത്. ചൈനയിലെ വിവരങ്ങൾ നൽകുന്ന ഭൗമഭൂമിക പ്രസിദ്ധീകരണമായ ഗൈഡ്ബുക്കിൽ അഖില ചൈനാ തൊഴിലാളി ഫെഡറേഷന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ താഴെപ്പറയുന്നവയും ഉൾപ്പെടുന്നു. “കൂടുതൽ ഉൽപാദനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള മത്സരസംരംഭങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുക, വ്യവസായങ്ങളിലെ അപകടനിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങളും, ആരോഗ്യ നടപടികളും പരിഷ്കരിക്കുക, സാംസ്കാരിക കേന്ദ്രങ്ങളും ക്ലബുകളും സ്ഥാപിച്ച് തൊഴിലാളികളുടെ ഇടയിലുള്ള അക്ഷരാഭ്യാസമില്ലായ്മയും, അജ്ഞതയും നീക്കുക അങ്ങനെ മാർക്സിസവും, ലെനിനിസവും ചൈനീസുവിപ്ലവത്തിനെപ്പറ്റിയുള്ള മാവോ-സെ-തുംഗിന്റെ സിദ്ധാന്തവും പഠിപ്പിക്കുക.”

കൊറിയൻ യുദ്ധത്തിന്റെ പേരുപറഞ്ഞു തൊഴിലാളികൾ കൂടുതൽ മണിക്കൂറുകൾ ജോലി ചെയ്യാനും, കൊറിയൻസഹായക ഫണ്ടിനുവേണ്ടി “ദേശാഭിമാന സംഘങ്ങളിൽ” ചേർന്നുകൂടുതൽ ജോലിസമയം സംഭാവന ചെയ്യാനും നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടു. അനേകം ഫാക്ടറികളും പ്രതിദിനം ഒന്നോ രണ്ടോ മണിക്കൂറുകൾ കൂടുതൽ ജോലിചെയ്ത് എട്ടുമണിക്കൂർ ജോലിസമയമെന്നല്ല പത്തുപതിനൊന്നും മണിക്കൂറുകളാണ് പ്രതിദിനം അവർ ജോലിചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്. നാകിങ്ങിൽ വച്ച് ഒരു വളംനിർമ്മാണ ഫാക്ടറിയിൽ ചൈനക്കേരം ജോലി അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വിസിൽ ഊതുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. പക്ഷെ ഒരൊറ്റ തൊഴിലാളിയും സ്വഗൃഹത്തിലേക്കു മടങ്ങാൻ ഇറങ്ങി വരുന്നതു ഞാൻ കണ്ടില്ല. അവർ ഫാക്ടറികളിൽ പത്തു പന്ത്രണ്ടും പേർ ഓരോ സംഘമായി യന്ത്രസാമഗ്രികളുടെ ചുറ്റുമിരുന്നു ഉൽപാദന പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ചകൾ നടത്തുകയായിരുന്നു എന്നാണ് എന്നോടു പറഞ്ഞത്. ഞാൻ ഇങ്ങനെ സംവാദങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്ത പലരേയും കാണുകയുണ്ടായി. അവരിൽ പലരും കണ്ണുമിഴിച്ച് അവിടെ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന രാഷ്ട്രീയ അദ്ധ്യയനം ശ്രദ്ധിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നതെന്ന മട്ടിൽ അവിടെയിരിക്കുന്നതുകണ്ടു. എല്ലാ ഫാക്ടറികളിലും വേലസമയം തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പും, വൈകുന്നേരം വേലകഴിഞ്ഞും ഓരോ മണിക്കൂർ ഇങ്ങനെയുള്ള ക്ലാസ്സുകൾ നടക്കുന്നുണ്ടത്രെ. ഈ ക്ലാസ്സുകളിൽ തൊഴിലാളികൾ വായിക്കാൻ പഠിക്കുന്നതിനോടു കൂടി തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തെപ്പറ്റി അനുസ്മരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ജോലി സാമത്സ്യമുള്ള തൊഴിലാളികൾ യന്ത്രങ്ങളും മറ്റും നടത്തുന്നതെങ്ങനെയാണെന്നു കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതും ഈ ക്ലാസ്സുകളിലാണ്. ഈ പാഠ്യപദ്ധതിയുടെ പ്രയോജനം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിലും വേലയോടുകൂടി സുദീർഘ

സമയം ഫാക്ടറികളിൽ ചെലവിടുവാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നത് ഫലം കുറയ്ക്കുന്ന ഒരു നടപടിയാണെന്ന് പറയണം.

“ചൈനാ റി കൺസ്റ്റ്രക്ട്സ്”

(“ചൈനായുടെ പുന:നിർമ്മാണം”) എന്നപ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:—

ചൈനായിലെ തൊഴിലാളികളെ ജീവിതത്തിന് ഒരു അഭിവാഞ്ഛര തോന്നുകയാണിപ്പോൾ. അവന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ അധികാരി അവൻ തന്നെയാണെന്ന് അവനറിയാം. ഫാക്ടറിയിൽ അതിന്റെ പ്രായോഗികാനുഭവം അവനു ലഭിക്കുന്നു. ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഓരോ കാൽവയ്പ്പും, അവന്റെ സമ്പാദ്യത്തിനും സാമാന്യക്ഷേമത്തിനുമുള്ള ചുവടുക്കളാണെന്ന് അവനറിയാം. എതിർപ്പുംകൂടാതെയുള്ള മുകമായ ശിക്ഷണ വിധേയത്വത്തിനു പകരം തന്റേടവും കാര്യശേഷിയുമാണ് അവൻ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ ഈ തന്റേടം കൂടെക്കൂടെ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന രാഷ്ട്രീയ പ്രചരണ പരിപാടികളാണ് നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. കഴിഞ്ഞ രണ്ടുകൊല്ലങ്ങൾക്കിടയിൽ മൂന്ന് വൻപ്രചരണ സംരംഭങ്ങൾ നടന്നു. ഇവയിൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം നേതൃത്വം കൊടുക്കുവാനുള്ള ആഹ്വാനങ്ങളും പരിശീലനങ്ങളും നൽകിയത് വർഗ്ഗസമരബോധം ഉജ്ജ്വലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ്. ആദ്യത്തെ സംരംഭത്തിൽ കമിന്താങ്ങിനെ അനുകൂലിച്ച പിന്തിരിപ്പന്മാരെ കണ്ടുപിടിച്ചു പിഴുതുകളയാനാണ് ശ്രമിച്ചത്. പിന്നെ കൊറിയൻ സഹായകപ്രസ്ഥാനവും അമേരിക്കൻ പ്രതിരോധസംരംഭവുമാണ് പ്രക്ഷോഭണമുദ്രാവാക്യമായിരുന്നത്. മൂന്നാമത്തേത് സാൻ ഫാൻവുഫാൻ പ്രസ്ഥാനമായിരുന്നു. ഈ പ്രചരണ സംരംഭങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികവും, ധനപരവുമായ ഉദ്ദേശത്തോടു കൂടി തൊഴിലാളികളെ തട്ടിയുണർത്തുവാനും, രാജ്യത്തെ മുഖ്യ വർഗ്ഗമെന്ന നിലയിൽ സ്റ്റേറ്റിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഭാഗഭാക്കുകുന്നുയെന്നുള്ള ബോധം സൃഷ്ടിക്കുവാനും സഹായകമായിരുന്നു.

തൊഴിലാളിപ്രസ്ഥാനം ഉല്പാദനവർദ്ധനവിന് ഒരു മാർഗ്ഗമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത് “മാതൃകാജോലിക്കാ”രെ തെരഞ്ഞെടുത്തു നിയോഗിക്കുന്ന ഏർപ്പാടിൽക്കൂടെയാണ്. ഓരോ പ്ലാൻറിലും, നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഇങ്ങനെയുള്ള “മോഡൽ വർക്കേഴ്സ്”സിനെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് അവർക്ക് കൂടുതൽ കൂലിയും മറ്റു പല സൗജന്യങ്ങളും അനുവദിക്കുക പതിവാണ്. സന്ദർശകർ ഒരു ഫാക്ടറിയിൽ വന്നാൽ ഈ മോഡൽ വർക്കേഴ്സ് സ്വീകരണസംഘത്തിൽ നിശ്ചയമായും കാണും. അവർക്ക് കിട്ടിയ മെഡലുകളും മറ്റു ബഹുമതികളും അവർ അഭിമാനപൂർവ്വം ധരിച്ചിരിക്കും. പുതിയ “കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും” വർദ്ധിത ഉല്പാദന

ങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച അനവധി അവകാശവാദങ്ങളും അവർ പറ്റി വിവരിച്ചു കേൾപ്പിക്കാറുണ്ട്. അവരെപ്പറ്റി വലിയ പ്രസിദ്ധീകരണപ്രചാരണങ്ങളും നടത്തുക പതിവാണ്. മെയ് ദിനാഘോഷങ്ങളിലും മറ്റു പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങളിലെ ഘോഷയാത്രാപരിപാടികളിലും അവർ കൂടെ മാർച്ച് ചെയ്തുപോകാൻ പീക്കിംഗിലേക്ക് അവരെ അയക്കും. എൻറയന്ത്രശാലാസന്ദർശന വേളകളിലെല്ലാം ഞാൻ അവരെ കാണുമായിരുന്നു. അവരുടെ ഒടിഞ്ഞുമടങ്ങിയ നീല സൂട്ടുകളും ധരിച്ച്, അവരുടെ പദവികളെപ്പറ്റി വികൃതമായ ഒരു ഭാവവും പുണ്ട് ഒരു ചെറിയ പുഞ്ചിരിയുമായി അവരങ്ങനെ അചഞ്ചലമായി നിലകൊള്ളും.

ഒരു "മോഡൽ" ജോലിക്കാരനാകാൻ എന്തെല്ലാം യോഗ്യതകളാണ് വേണ്ടതെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അവരുടെ പേരിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന അവകാശവാദങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥലക്ഷണങ്ങൾ ഒന്നും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. "കണ്ടുപിടുത്തം" എന്നപദം നിർലോഭമായി ഉപയോഗിച്ചു കാണുകയും, വളരെ വിരസമായ വിധത്തിൽ നേട്ടങ്ങളുടെ നീണ്ടപട്ടിക ആവർത്തിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത്, സാങ്കേതിക സാമർത്ഥ്യം വിദഗ്ദ്ധനോട്ടത്തിൽ സാവധാനത്തിൽ സ്വായത്തമാക്കാവുന്ന ഒരു ഗുണമാണെന്നുള്ള സാധാരണ ധാരണയെ വെല്ലുവിളിക്കുകയാണ്. മുതലാളികൾക്കുവേണ്ടിയല്ല അവർ ജോലി ചെയ്യുന്നതെന്നും പ്രത്യേക അവർക്കുവേണ്ടിത്തന്നെയും, രാജ്യം ഒട്ടാകെ മുഴുത്ത നന്മയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് ബുദ്ധിമുട്ടുന്നതെന്നുമുള്ള അറിവ്, പുതിയ കഴിവുകളുടെ ഒരു പ്രളയംതന്നെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുമോ? പ്രതിഭാവില്ലാത്തുള്ള ആളുകൾ എല്ലാത്തും മുട്ടിച്ചുവന്നിരിക്കാം. ആ നിഗമനത്തോടനുയോജ്യമായ ഒരു റിപ്പോർട്ടാണ് "ചൈനാ റിക്വെസ്റ്റ്സ്" എന്ന പ്രസിദ്ധീകരണത്തിലെ താഴെ പറയുന്ന പ്രസ്താവന.

റാിയൻ സ്റ്റീൻ ഓട്ടോ മൊബൈൽ അസംബ്ളി പ്ലാന്റും അതിന്റെ ഒന്നാമത്തെ കാർ നിർമ്മിക്കുവാൻ തീരുമാനം ചെയ്തപ്പോൾ, കാറിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നതിനുമുമ്പ് അതിനാവശ്യമുള്ള പല ഉപകരണങ്ങളുടെ അഭാവം തൊഴിലാളികൾ മനസ്സിലാക്കി. ജോലിക്കാർ ഇതിനെപ്പറ്റി ചർച്ചകൾ നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായി പഴയ യന്ത്രസാമഗ്രികളിൽനിന്നും സ്വൈയാർ പാർട്ടുകളിൽനിന്നും വേണ്ടതെല്ലാം അവർക്കു നിർമ്മിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

ഈ "കണ്ടുപിടുത്തത്തിൽ" നിന്നുത്ഭവിച്ച കാർ ടിയെൻസ്റ്റീനിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു.

തുണിനെയ്ത്തു വ്യവസായത്തിലും ഇങ്ങനെയുള്ള "കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളുടെ" നേരിട്ടുള്ള ഫലങ്ങൾ എനിക്കു കാണുവാൻ സാധിച്ചു. വസ്തുനിർമ്മാണത്തിൽ വലിയ ഒരു കുറവ് രാജ്യത്തിനു

നേരിട്ടു. അതു പരിഹരിക്കുവാൻ ഒരു ദേശീയ ധീരാത്മാവിനെ സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതായിവന്നു. അയാൾ കണ്ടുപിടിച്ച പുതിയ മാതൃഭൂമിയിൽക്കൂടെ ഭാവിയിൽ വസ്തുസമൃദ്ധിതന്നെ വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അങ്ങിനെയാണ് ഹോമിയൻ—സിയൂവിന്റെ കഥ ഉത്ഭവിച്ചത്. തുണിനെയ്ത്ത് വ്യവസായത്തിൽ അന്യാദൃശ്യ നേട്ടങ്ങൾക്ക് യഥാർഹമായ ബഹുമതികൾ നേടിക്കഴിഞ്ഞു ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയെപ്പറ്റിയാണ് ആ കഥ. 1952 ഏപ്രിൽ 11-ാം തീയതിയിലെ പീപ്പിൾസ് ചൈന എന്ന പത്രം ഇങ്ങനെ റിപ്പോട്ട് ചെയ്യുന്നു.

“ചൈനയിലെവിടെയും സുപ്രസിദ്ധയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന പതിനേഴുവയസ്സുകാരി ഹോമിയൻ സിയൂവിന്റെ ജന്മദേശം കൂടെയാണ് ഷാൻതുങ്. സിംഗ് ചാവൊ മോഡൽ ടെക്സ്റ്റൈൽ തൊഴിലാളിയായ ഈ വനിതയ്ക്ക്, നൂൽനൂൽക്കുന്നതിൽ സ്റ്റീൻഡി ലുകളിൽ നഷ്ടപ്പെടുന്ന പഞ്ഞിയുടെ തോളു് 1.5 ശതമാനത്തിൽ നിന്നു് 25 ശതമാനമായി കുറയ്ക്കുവാൻ സാധിച്ചു. അവളുടെ പുതിയ മാതൃക രാജ്യത്തെ തുണിവ്യവസായ ശാലകളിൽ എല്ലാം നടപ്പാക്കി. രാജ്യവ്യാപകമായി നടപ്പാക്കിക്കഴിയുമ്പോൾ 44,460 ബെയിൽനൂലോ 4.6 കോടിവാർ തുണിയോ, യന്ത്രസാമഗ്രികളിലോ സാധനങ്ങളിലോ ഒരൊറ്റ പെനി പോലും കൂടുതൽ ചെലവാക്കാതെ പ്രതിവർഷം നിർമ്മിക്കുവാൻ കഴിയും. ഇപ്പോഴത്തെ ശരാശരിയുള്ള ഉപഭോഗനിരക്കനുസരിച്ചു 40 ലക്ഷം ആളുകൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള തുണികൂടെയാണ് ഇങ്ങനെ കൂടുതലായി ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്.”

ഈ സ്ത്രീയുടെ ജീവചരിത്രം സംബന്ധിച്ചു് 1952 മെയ്-ജൂൺ ലക്കം “ചൈനാ റിക്വെസ്റ്റ്സ്” താഴെപ്പറയുന്ന വിവരങ്ങൾ നൽകുന്നു.

“ഹോമിയൻ—സിയൂവിന്റെ നേട്ടങ്ങൾ പ്രസിദ്ധമായ തിനോട്ടുകൂടി അനവധി, ബഹുമതികൾ അവൾക്കു നല്കപ്പെട്ടു. ചൈനീസ് ജനതയുടെ പൊളിറ്റിക്കൽ കൺസൾട്ടേറീവു കമ്മിറ്റിയുടെ നവംബർ സമ്മേളനത്തിൽ തൊഴിലാളി പ്രതിനിധിയായി അവൾ നിയോഗിക്കപ്പെടുകയും വിവിധ രംഗങ്ങളിലെ മുഖ്യ ദേശീയ നേതാക്കന്മാരുമായി ചർച്ചകളിൽ സംബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. പുതിയ ജനകീയ യുവജനസംഘത്തിലെ “മോഡൽ മെമ്പർ” ആയും അവൾ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അവളുടെ ഏറ്റവും വലിയ സംതൃപ്തി അവളുടെ പുതിയ സംപ്രദായം വ്യവസായവ്യാപകമായ തോതിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവെന്നുള്ളതും, അങ്ങനെ യാഥാസ്ഥിതികപത്തിന്റെ മേൽ മുഖരിതമായ ഒരു വിജയം നേടാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നുള്ളതുമാണ്.”

ദേശീയപ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ച ഇവളുടെ പുതിയ കണ്ടുപിടുത്തം ഹെക്ടിയുവാൻ ടെക്സ് ടൈൽ മിൽസിൽ വരുത്തിയ പരിവർത്തനങ്ങൾ എനിക്കു നേരിട്ടുകാണുവാൻ സാധിച്ചു. പിയെൻ ഷി-ചിംഗ് മാത്രമാണ് ഉല്പാദനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള യഥാർത്ഥ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ നല്കിയത്. ദേശീയ വിമോചനത്തിനുമുമ്പ് ഹെക്ടിയുവാൻ മിൽസ് 1000 ജോലിക്കാരെ നിയമിച്ചിരുന്നു. ഇന്ന് 1800 ജോലിക്കാർ 10 മണിക്കൂർ സമയത്തേക്കുള്ള രണ്ടു ഷിഫ്റ്റുകളായി ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. വിമോചനത്തിനുമുമ്പ് ഒരു സ്പിൻഡിലിനു 0.64 റാത്തൽ എന്നു കണക്കിൽ പ്രതിദിനം ഒരു ലൂമിൽ 47.16 വാര തുണി നെയ്തിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഒരു സ്പിൻഡിലിന് 0.97 റാത്തൽ നൂലും, 24 മണിക്കൂർ ദിനത്തിൽ ഒരു ലൂമിൽ 83 വരെ തുണിയും നെയ്തെടുക്കുന്നു. ഈ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ കാണിക്കുന്നത് ചെയ്തായിലെ ഒരു ജോലിക്കാരൻ ഏറ്റവും നന്നായി വേലചെയ്താൽ ഒരു ഇൻഡ്യൻ ടെക്സ് ടൈൽ ജോലിക്കാരനു സമമൊ, അതിൽ കുറവോ മാത്രം കാര്യക്ഷമത പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുവെന്നാണ്.

തൊഴിലാളികൾക്കു ഭരണനേതൃത്വം ഉള്ള ഒരു സംസ്ഥാനത്തു് അവനുവേണ്ടിയും, രാജ്യത്തിനുവേണ്ടിയും ജോലി ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് പല വ്യവസായങ്ങളിൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന കൂലി വ്യവസ്ഥകളെപ്പറ്റി അറിയുവാൻ എനിക്കു ജിജ്ഞാസ ഉണ്ടായിരുന്നു. മാനേജ്മെന്റുമായി വിലപേശൽ നടത്തി കൂലി വ്യവസ്ഥകൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നത് ടേഡ് യൂണിയനുകളുടെ ഒരു കർത്തവ്യമേയല്ല. മിനിമം കൂലിവ്യവസ്ഥ സ്റ്റേറ്റുതന്നെ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പ്രായപൂർത്തി വന്ന രണ്ടുപേക്കുള്ള ജീവിതച്ചെലവുകളുടേതുപോലെയല്ല പീസ് വർക്കിംഗിന്റേതായിട്ടുള്ള ജോലിയുടെ മാനദണ്ഡമനുസരിച്ചാണു് കൂലിവ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. ജീവിതച്ചെലവിൽ എന്തെല്ലാമുൾപ്പെടുന്നുവെന്നു വ്യക്തമായി അറിയുവാൻ യാതൊരു മാറ്റുവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മുകുടനിൽ കൂലി നൽകപ്പെട്ടിരുന്നതു് പോയിന്റുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണു്. അരിപ്പൊടി, എണ്ണ, വസ്ത്രം, ഉപ്പു്, കൽക്കരി മുതലായ ആവശ്യങ്ങൾക്കു് പ്രത്യേകം പോയിന്റുകൾ നിശ്ചയിക്കും, ഒരു പോയിന്റിനു് 1900 യുവാൻ അല്ലെങ്കിൽ 8 സെൻറ് (100 സെൻറ് = ഒരു ഡോളർ = നാലേകുക്കാൽ ഇൻഡ്യൻ രൂപാ ആണു് വിലമതിപ്പു്.) ഇവാനദീതടപദ്ധതിയിൽ ഒരു തൊഴിലാളിക്കു് 4 കട്ടികൾ അല്ലെങ്കിൽ 4 റാത്തൽ അരിയും, സൗജന്യമായ താമസസൗകര്യവുമാണു് കൂലി. എന്നാൽ ഈ കൂലിയിൽ 3 1/2 കട്ടികൾ ഭക്ഷണത്തിനു കർഷകത്തൊഴിലാളിക്കു വേണ്ടിയിരുന്നു. ബാക്കി 1/2 കട്ടി അരി, മറ്റാവശ്യങ്ങൾക്കു കൈമാറ്റം ചെയ്യുവാനുള്ള തുക മാത്രമായിരുന്നുവെന്നാണു് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയതു്. മഞ്ചേരി

യായിൽ ഞാൻ സന്ദർശിച്ച ഫാക്ടറികളിൽ തൊഴിലാളിക്കു പ്രതിമാസം 8.50 ഡോളർ മുതൽ 25.60 ഡോളർവരെ കൂലിയുള്ളതായി കണ്ടു. മോഡൽ വർക്കർ ഇപ്പോൾ ടെക്നീഷ്യൻസ് (സാങ്കേതികസാമർത്ഥ്യമുള്ള ജോലിക്കാർ) എന്ന വകുപ്പിലാണ് റിയപ്പെടുന്നത്. അവർക്ക് പ്രതിമാസം 41 ഡോളറാണ് കൂലി. ടിയെൻസ്റ്റിൻ ടെക്സ് ടൈൽ മില്ലുകളിൽ ചാമ ധാന്യമായിട്ടാണ് കൂലി നൽകപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഒരു തൊഴിലാളിക്കു 28 ഡോളറിന്റെ ചാമ പ്രതിമാസം കിട്ടും. ഈ കൂലി നിരക്ക് ഇൻഡ്യൻ ഇണിഷ്യവസായശാലകളിൽ ലഭിക്കുന്നതിനോടു സമമാണ്.

മുക്യനിലുള്ള ഘനവ്യവസായശാലകളിൽ കൂലിനിരക്കു വളരെ താണതാണ്. എന്നാൽ ഷാംഗ് ഹെയിൽവു സ്റ്റേറ്റ് വ്യവസായശാലകൾ ഏറ്റെടുത്തപ്പോൾ തൊഴിലാളിയുണിയൻ കുറഞ്ഞ കൂലിക്കു വേല എടുത്തുകൊള്ളാമെന്ന് സമ്മതിച്ചുവെന്നും, അങ്ങനെ ഗവർണ്മെൻറിന്റെ വ്യയന്യനീകരണപദ്ധതിയ്ക്കു തൊഴിലാളികളുടെ സംഭാവനയായി അതു പരിഗണിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും പറഞ്ഞുകേൾക്കുകയുണ്ടായി. ഇപ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്ന ചൈനയിലെ കൂലിനിരക്കു കണക്കിലും, പ്രയോജനത്തിലും മുമ്പിലത്തേതിനേക്കാൾ മെച്ചമാണെന്നുള്ളതു് ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. കൂടാതെ 1951-ലെ തൊഴിലാളി ഇൻഷുറൻസ് നിയമം വാർദ്ധക്യം, രോഗം മുതലായ അവശതകളിൽ തൊഴിലാളികൾക്കു സഹായം നൽകുന്നതുണ്ട്.

നിയമമനുസരിച്ചു, രോഗപ്രമാണിച്ചുള്ള അവധിക്കാലത്തു് തൊഴിലാളികളുടെ മെഡിക്കൽബിൽ മാനേജ്മെൻറുതന്നെ വഹിക്കുകയും അവധിക്കാലത്തു് ശമ്പളം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും വേണം. ജോലി സംബന്ധിച്ചുണ്ടാകുന്ന പരക്കുകൾക്കു മൂന്നു മാസം പൂർണ്ണശമ്പളത്തോടുകൂടിയും അല്ലാത്തതു പരക്കുകൾക്കു പകുതി ശമ്പളത്തോടു കൂടിയും അവധി നൽകണം. പിന്നീടുള്ള മൂന്നു മുതൽ ആറു മാസം വരെ ഇൻഷുറൻസ് ഫണ്ടിൽനിന്നു് ജോലിക്കാർക്കു് മൂന്നിലൊന്നു മുതൽ പകുതിവരെ ശമ്പളം ലഭിക്കും. ഈ കാലാവധിയും കഴിഞ്ഞാൽ അംഗഹീനർക്കും മറ്റു മുള്ള അവശതാപെൻഷ്യൻ വാങ്ങാം. ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു് വിരമിക്കുമ്പോൾ ഉള്ള പെൻഷൻ പുരുഷന്മാർക്കു് അറുപതു വയസ്സും, സ്ത്രീകൾക്കു് അൻപത്തഞ്ചു വയസ്സും തികയുമ്പോൾ മുതൽ നൽകപ്പെടും. ഈ പെൻഷനുളള അവകാശത്തിനു് ഇരുപത്തഞ്ചു കൊല്ലത്തെ സേവനവും, തൊഴിലാളി ജോലിയിൽനിന്നു വിരമിക്കുന്ന ഫാക്ടറിയിൽ തന്നെ പത്തു കൊല്ലത്തെ സേവനവും നടത്തിയിരിക്കണമെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥയുണ്ടു്. പ്രസവകാലത്തു് സ്ത്രീകൾക്കു് അൻപത്താറു ദിവസത്തെ പൂർണ്ണശമ്പളത്തോടുകൂടിയുള്ള അവധി നൽകും. മറ്റു മാതൃസൗജന്യങ്ങൾ ഇൻഷുറൻസു ഫണ്ടിൽ

നിന്നും ലഭിക്കുന്നതാണ്. പ്രസവകാലമുൻപുപറഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ മുഴുവൻ ചെലവും ഗവർണ്മെന്റാണ് വഹിക്കുന്നത്. തൊഴിലാളിയോ, തൊഴിലുടമയോ യാതൊരു സംഖ്യയും അതിന് നൽകേണ്ടതില്ല. ഒരു നിശ്ചിത വലുപ്പത്തിലുള്ള ഫാക്ടറികൾക്കാണ് ഈ നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്നത്. എങ്കിലും ചെറിയ ഫാക്ടറികളും ഈ നിയമശാസനങ്ങൾ അനുസരിക്കണമെന്നാണ് പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്.

യൂണിയനുകൾ മാനേജ്മെന്റുമായി സഹകരിച്ചു തൊഴിലാളികൾക്കു വിശ്രമസങ്കേതങ്ങളും, ആരോഗ്യകേന്ദ്രങ്ങളും (സാനിറ്റോറിയം) നഷ്ടസരികളും നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഫാക്ടറികളിൽ ചെലവു കുറഞ്ഞ രീതിയിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ഭക്ഷണശാലകൾ, അവിടെ ജോലിചെയ്യുന്നവർക്ക് പറ്റിയ ഭക്ഷണം നൽകുന്നു. ഒരു ജോലിക്കാരൻ അവധിയെടുക്കുക എന്ന പതിവേ ഇല്ല. അന്ധരോഗ്യം മൂലമല്ലാതെ യാതൊരു കാരണവശാലും ഫാക്ടറിയിൽ വന്നു ജോലി ചെയ്യാതിരിക്കാനാ പാടില്ല. ഒരു ജോലിയിൽ നിന്നു പിരിച്ചുവിടുക എന്നൊരർത്ഥമില്ല. ചില വിദേശകമ്പനികളിൽ ജോലിക്കാരെ കുറച്ചതിന്റെ വൈഷമ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാൻ ആരായുകയുണ്ടായി. പിരിച്ചുവിടീൽ നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നതു കൊണ്ട് തൊഴിലാളികളുടെ ഇടയിൽ തൊഴിലില്ലായ്മ വർദ്ധിക്കുന്ന പ്രശ്നം ഗുരുതരമായി നേരിടുന്നില്ല. ഫാക്ടറിത്തൊഴിലാളികൾ കൃഷിഭൂമിയിലേക്കു തിരിച്ചുപോകാൻ അനുവദിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. കർഷകജനത ഇപ്പോൾതന്നെ അപൂർണ്ണമായ തൊഴിൽ സൗകര്യത്തിൽ വിഷമിക്കുന്നുവെന്നതാണ് അതിനു കാരണം.

ഇങ്ങനെയൊരു തൊഴിൽനയം ഇവിടെ സാധ്യമാകുന്നത് ഉൽപ്പാദനച്ചെലവു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സാമ്പത്തിക നയത്തിൽ ഒരു പരിഗണനയേ അല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്. ഞാൻ സന്ദർശിച്ച ഒരു ഫാക്ടറിയിലും ഉൽപ്പാദനച്ചെലവുകളെപ്പറ്റി ഒരു അറിവു ലഭിക്കുവാൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെയുള്ള കണക്കുകൾ അവിടെ സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്നില്ലായിരിക്കാം. വ്യവസായനിർമ്മിതങ്ങളായ സാധനങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ ചൈനയിൽ മതിയാകുവണ്ണം ലഭ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് വ്യവസായസാധനങ്ങളുടെ വില നിയന്ത്രിക്കുന്നത് ഉപഭോഗത്തിന്റെയും, സാമ്പത്തികസ്ഥിരതയുടെയും ക്രമീകരണത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെ മുൻനിറുത്തിയാണ്. കൂലിനിരക്കു നിശ്ചയിക്കുന്നത് "രാജ്യത്തിന്റെ പൊതു ഉൽപ്പാദനപരിതസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഗവർണ്മെന്റു നൽകുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളനുസരിച്ചാണ്" എന്ന് മുക്തനിലുള്ള ഒരു ഫാക്ടറിയുടെ മാനേജർ എന്നോടു പറഞ്ഞു. അതായത് ഉപഭോഗത്തിന് അനുവദിക്കുന്ന പരിധിയനുസരിച്ചു വേലയും കൂലിയും

പുനർനിർണ്ണയം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നാണിതിന്റെയർത്ഥം. മുതലാളിത്തസാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥിതിയിൽ ഉള്ളതുപോലെ ഏതെങ്കിലും വ്യവസായത്തിന്റെ പ്രത്യേക പരിതസ്ഥിതിയെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചു കൂലിനിരക്ക് സ്ഥിതി ചെയ്യുകയല്ല.

ഞാൻ സന്ദർശിച്ച എല്ലാ ഫാക്ടറികളിലും ഒരു പുതിയ ഉടമസ്ഥാവകാശം തൊഴിലാളികളെ ഭരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവും, കർഷകരും, ഇടത്തരക്കാരും, ദേശീയ മുതലാളിമതരും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു ജനതയിൽ ഏറ്റവും പ്രാമാണ്യമുള്ള വിഭാഗം തങ്ങളാണെന്നു തൊഴിലാളികൾക്ക് ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. രാഷ്ട്രീയമൊ സാമ്പത്തികമൊ, ആയ ഏതു പ്രവർത്തനങ്ങളിലും തൊഴിലാളിയെ മുൻപന്തിയിൽ കൊണ്ടുപോകുകയും, ചൈനീസ് ജനതയെ സോഷ്യലിസത്തിലേക്കു നയിക്കുവാനുള്ള അവന്റെ കർത്തവ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം. 1952-ലെ വുഹാൻ ശുദ്ധീകരണപ്രസ്ഥാനത്തിൽ വ്യാപാരസംഘങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്ത്, ശിക്ഷാപീഡനങ്ങൾ നടത്തിയതിൽ ഈ പ്രാമാണികബോധം എങ്ങനെ പ്രകടമായി എന്ന് വിശദീകരിക്കുന്ന ഒരു സംഭവകഥ പറയാം. ചൈനാ ടൂത് ബുഷ് കമ്പനിയിലെ സുഗ്-ഷെൻ എന്ന ദേഹത്തെ കമ്പനിയിലെ തൊഴിലാളികളുടെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് പതിനേഴു വയസ്സു മാത്രം പ്രായമുള്ള ഒരു അപ്രൻറിസ് വിചാരണ നടത്തിയ വിവരം ചൈനീസ് പത്രങ്ങളിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു.

ചോദ്യം:—ഒരു അപ്രൻറിസ് എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്?

ഉത്തരം:—ഏതെങ്കിലും ഒരു വേല പഠിക്കുന്നു.

ചോദ്യം:—അതിന് അയാളെ തല്ലണമെന്നുണ്ടോ?

ഉത്തരം:—അതെന്റെ അപരാധമാണ്.

ചോദ്യം:—എന്താണ് അതിനു ചെയ്യേണ്ടത്?

ഉത്തരം:—തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിനു ഞാൻ സ്വയം വിധേയനാകുകയും തൊഴിലാളികളുടെ മുമ്പിൽ ഞാൻ തലകനിക്കുകയും ചെയ്യുക.

ചോദ്യം:—നിങ്ങളുടെ കുറസമ്മതം എന്തുകൊണ്ടാണ്? ടവർമെൻറിന് സമർപ്പിച്ചതും, ടവർമെൻറിനു തങ്ങളുടെ പേർക്കു അയച്ചുതന്നതും?

ഉത്തരം:—നിങ്ങൾ രാജ്യത്തെ നേതൃവർഗ്ഗം ആയതുകൊണ്ടാണ്.

ചോദ്യം:—ശരി, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഏതുതരം വ്യക്തി ആണ്?

ഉത്തരം:—ഞാൻ ഒരു അധമനായ വ്യാപാരിയാണ്.

ചോദ്യം:—നീ ഒരു ക്രിമിനൽ കുറ്റവാളിയാണോ?

ഉത്തരം:—അതെ.

അങ്ങനെ ജനങ്ങളുടെ വികാരത്തെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചു സമർത്ഥമായ പ്രചരണതന്ത്രങ്ങളിൽ കൂടെ സൗഭാഗ്യമായ സഹസ്രാബ്ദവാഴ്ച വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയാണ്. ഈ വാഗ്ദാനങ്ങൾ യഥാർത്ഥങ്ങളാണെന്ന് ഒരു ഉടമബോധത്തിൽകൂടെ നൽകുകയും ഈ ആഗ്രഹപാഠ്യത്തിന് തടസ്സക്കാരായിനിൽക്കുന്നവരെ വിചാരിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ നേക്ക് ഉഗ്രമായ രോഷം ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുകയുമാണ് പരിപാടി. "മോഡൽ" തൊഴിലാളികളുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി ഈ പ്രത്യേക ഓരോ തൊഴിലാളിയിലും ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുകയാണ്. ഒരു യാദൃച്ഛിക സന്ദർശകനായ എനിക്കു പോലും ചൈനീസ് തൊഴിലാളിയിൽ ഈ വികാരപാരവശ്യം ദൃശ്യമായിരുന്നു. ചൈനീസ് തൊഴിലാളിയുടെ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യുവാനും, വളരെ ഘനമുള്ള ചുമട്ടു ചുമക്കുവാനുമുള്ള കഴിവു പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇന്നതവൻ ചെയ്യുന്നത് പ്രത്യേകയോടുകൂടിയാണ്. ഇന്ന് ഒരു അനാസമാമനോഭാവം അവനില്ല. അവൻ ചെയ്യുന്ന ജോലി പഠിക്കുവാൻ അവനാഗ്രഹമുണ്ട്. വായിക്കുവാനും എഴുതുവാനും അവൻ ശ്രമിച്ചുപഠിക്കുന്നു. കേവലം ഉൽപാദനം കൊണ്ടുമാത്രം പഠിക്കുവാനോ, യന്ത്രങ്ങൾ നടത്തുവാനോ ഒരു പുതിയ യന്ത്രം അവനു നേടുവാനോ അവൻ കഴിയുന്നില്ല. ഇന്ന് ചൈനാ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടെ തന്റെ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിച്ചേരാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്ന് അവൻ അറിയുന്നില്ല.

വിദേശസഹായം

ചൈനയിലെ ഇപ്പോഴത്തെ വ്യാവസായിക പ്രയത്നങ്ങളുടെ ഒരു കണക്കു നിലയിക്കുമ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്നവിദേശ വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളുടെയും, അവയുടെ ഭാവിവികസനത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള മുതൽ നിക്ഷേപസാധ്യതകളുടെയും, തദ്ദേശീയരായ സാങ്കേതിക സാമർത്ഥ്യമുള്ളവരുടെ ലഭ്യതയെയും പരിഗണിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രാജ്യം വ്യവസായവൽക്കരിക്കുവാനും, ചൈനയുടെ നിസ്സിമങ്ങളായ വിഭവസമൃദ്ധിയെ പരിപോഷിപ്പിക്കുവാനും മുമ്പു യാതൊരു ശ്രമവും തന്നെ നടന്നിരുന്നില്ലെന്ന് അംഗീകൃതമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്. കടൽതീരങ്ങളിലുള്ള ഏതാനും വ്യവസായകേന്ദ്രങ്ങളൊഴിച്ചാൽ ചൈനയുടെ വിസ്തൃതമായ ഉൽപ്രദേശങ്ങൾ ഗ്രാമ്യത്തട്ടുകളായി ഇന്നു തുടരുന്നു. അവിടെ അസംസ്കൃതസാധനങ്ങൾ വിദേശ കയറ്റുമതിക്ക് ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അവർക്ക് അത്യാവശ്യമുള്ള വ്യവസായസാധനങ്ങൾ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നത് ഈ അംസ്കൃതസാധനങ്ങളുടെ കയറ്റുമതിയെ ആശ്രയിച്ചാണ് നിൽക്കുന്നതും.

അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന ചുരുക്ക ചില വ്യവസായശാലകൾ പ്രവർത്തനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നത്, വസ്ത്രം, സോപ്പ്, സിഗററ്റ്, മൈനിംഗ് എന്നിവയുടെ പൊതുസൗകര്യങ്ങളായ ട്രാൻസ്പോർട്ട്, ജലവിതരണം, വിദ്യുച്ഛക്തി മുതലായവയിലുമാണ്. ഈ വ്യവസായസംരംഭങ്ങളിൽ പലതും വിദേശികളുടെ വകയായിരുന്നു. വിപുലമായ വിപണിയും അനിയന്ത്രിതമായ ചൂഷണസൗകര്യങ്ങളുമാണ് അവരെ ഇങ്ങോട്ടാകർഷിച്ചത്. കുന്നുകൂടിയ അമിതലാഭങ്ങൾ രാജ്യത്തിന് വെളിയിലേക്കാണ് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ചൈനീസ് ജനതയ്ക്ക് വിലയുടെ തീരുമാനങ്ങളിലൊന്നും ഒരു പങ്കുമില്ല. കൂലിനിരക്കോ, അവരുടെ രാജ്യത്തെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതിനെ തടയുന്ന സാമ്പത്തിക നയമൊ ഒന്നും ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു അഭിപ്രായവും പറയാൻ കാര്യമുള്ള വിഷയങ്ങളായിരുന്നില്ല. വിദേശതാല്പര്യങ്ങൾക്ക് മനുഷ്യജീവികളെ വളരെ വിലകൊച്ചു കിട്ടുമായിരുന്നു. വിദേശ നിക്ഷേപകർ ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കൊണ്ട് അവരുടെ മുതൽ

മുടക്കു രണ്ടും മൂന്നും ഇരട്ടിയായി വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്ന് ചൈനക്കാർ പറയാറുണ്ട്.

അങ്ങനെയുള്ള പരിതസ്ഥിതിയിൽ വിവേകമുള്ള ഒരു ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റവും പ്രഥമമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യം ജനങ്ങളുടെ ജീവിതനിലവാരം ഉയർത്തുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയാണ്. രാജ്യത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും, അഖണ്ഡനിലയേയും പരിപാലിക്കുന്നതിനെക്കാൾ പരമമായ പരിഗണന ഒരു ഗവർണ്മെന്റിനുണ്ടാകാനില്ല. എന്നാൽ മറ്റെവിടെയുമെന്നപോലെ ചൈനയിലും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ ശ്രദ്ധ ജനങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിയെക്കാൾ വളരെ കൂടുതൽ അധികാരവും ഭരണാധിപത്യവും നേടുന്നതിലാണ്. വളരെ പ്രശാന്തരും സൗമ്യരമായ ജനതയുടെ നേക്കു വളരെ നിന്ദാപരമായ പെരുമാറ്റങ്ങൾ വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വിദേശികളുടെ നേക്കു തോന്നിയിരുന്ന സങ്കടം രൂക്ഷമായ ജനകീയ രോഷമായി ആളിക്കത്തിക്കുന്നതിന് യാതൊരു പ്രയാസവുമുണ്ടായിരുന്ന കാര്യമല്ല. അങ്ങനെയുള്ള പ്രകോചനം തുറന്നുവിട്ട ശക്തിപ്രവാഹം, സൃഷ്ടിപരമായ പ്രയത്നങ്ങൾക്കാവശ്യമായിരുന്ന സാമർത്ഥ്യവും, ജ്ഞാനവും മുതൽ മുടക്കും നേടുന്നതിന് സഹായിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അത് പ്രയോജനപ്രദമാകുമായിരുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ അങ്ങനെയുള്ള ഒരു പ്രതീക്ഷയ്ക്കു വകനൽകുന്ന യാതൊന്നും ഞാൻ ചൈനയിൽ കണ്ടില്ല.

വ്യവസായവൽക്കരണത്തിനുള്ള ശ്രമം മുഴുവൻ, വൻ തോതിലുള്ള യന്ത്രസജ്ജീകരണങ്ങളോ സാങ്കേതിക സാമർത്ഥ്യമോ ആവശ്യമില്ലാത്ത വല്ലതും പുതുക്കിപ്പണിയുവാൻ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവയിൽ മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നു. ചൈനയിലെ തൊഴിലാളികളും എഞ്ചിനീയർമാരും മുഖേന ആവശ്യമായ സാമർത്ഥ്യം സംഭരിക്കുവാൻ രാജ്യത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ വല്ല ആശയം തോന്നുമായിരുന്നു, ഈ വശത്തും ചൈനയിക്കു പല അവശതകളാണുള്ളത്.

ചൈനയുടെ സാമ്പത്തികാഭിവൃദ്ധി ആരംഭംമുതൽ ശരിയായ ഗതാഗതസൗകര്യത്തിന്റെ അഭാവം മൂലം വിഘ്നപ്പെട്ടു കിടന്നു. റെയിൽറോഡ് തീരപ്രദേശത്തുകൂടെ വടക്കുനിന്നു തെക്കോട്ടു നീങ്ങുകിടക്കുന്നു. ഉൾപ്രദേശങ്ങൾ തീരവുമായി വേർപെട്ടു കിടക്കുകയാണ്. പൂർവ്വപശ്ചിമ ഗതാഗതം നദികളെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കുന്നു. പന്തിരായിരം മൈലാണ് റെയിൽറോഡിന്റെ നീളം. ബ്രിട്ടൻ, ജപ്പാൻ, ഫ്രാൻസ്, ചൈന എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ ചേർന്നാണ് മൂവ്വായിരം മൈൽ ഈ റെയിൽവെ സർവീസ് നടത്തിയിരുന്നത്. ഇന്ന് ചൈനയിലെ റെയിൽവേകൾ വളരെ കാര്യക്ഷമമായി നടത്തപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നുള്ളത് വാസ്തവമാണ്. സുസംഘടിതമായ ഒരു സമ്പ്രദായമനുസരിച്ചു ശുശ്രൂഷ

സുകൾ. വളരെ നന്നായി ഇപ്പോൾ നടത്തുന്നുണ്ട്. അതു പോലെതന്നെ, വിദേശക്കമ്പനികളിൽനിന്ന് വിടിച്ചെടുക്കപ്പെട്ട ജലവിതരണം, വിദ്യുച്ഛക്തി വിതരണം ഷാഗ് ഹെ പോലെയുള്ള നഗരങ്ങളിൽ പ്രതീക്ഷകൾക്കെതിരായി വളരെ പ്രാപ്തമായി നടത്തപ്പെടുന്നുണ്ട്. പല കേന്ദ്രങ്ങളിലും, പുതിയ ഭരണത്തിൽ അവ അലങ്കോലപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ആശങ്കകൾ പൊട്ടിച്ചു കേട്ടിരുന്നതാണ്. എന്നാൽ വ്യവസായ പ്ലാൻറുകൾ, സാമഗ്രികളുടെ ദാരിദ്ര്യവും, സാങ്കേതിക വിജ്ഞാനരാഹിത്യവും, മാനേജ്മെന്റില്ലുള്ള അപ്രാപ്തിയും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പരിശീലനം കഴിഞ്ഞ ആളുകളുടെ കുറവ് ആണതിനു കാരണം. അടുത്ത ഭാവിയ്ക്കിടയിലേങ്ങും സർവകലാശാലകൾക്കോ, സാങ്കേതിക സ്ഥാപനങ്ങൾക്കോ ഈ ന്യൂനത പരിഹരിക്കുവാൻ കഴിവില്ലാതെ യുമാണിരിക്കുന്നതു്.

ചൈനയിലെ എല്ലാ പ്രസിദ്ധ സർവകലാശാലകളും ഞാൻ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. അവ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവശതകൾ ഞാൻ നേരിട്ടു കണ്ടു. പ്രായോഗിക പരിശീലനത്തിനു വഴ്യമായ ഉപകരണങ്ങൾ അവിടെ ഇല്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലുള്ള പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ പെട്ടെന്ന് നിർമ്മാജ്ജനം ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി, അദ്ധ്യയനപരമായി ചീനഭാഷയിൽ പോലുമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ലഭ്യമല്ലാതായി. രാജ്യത്തിന്റെ അത്യാവശ്യം കൊണ്ട് വിദ്യാർത്ഥികൾ അദ്ധ്യയനം പൂർത്തിയാക്കിയാലുടനെ തൊഴിലുകളിലേക്കു നിയമിക്കപ്പെടുകയായി. അടിയന്തിര പ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരം കാണുന്നതിലോ, ചില വ്യവസായങ്ങൾക്കു സ്റ്റേയർപാർട്ടുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിലോ, സർവകലാശാലകൾ ദത്തശ്രദ്ധരായിരിക്കും. സാമാന്യമായ സാങ്കേതിക പരിശീലനം നൽകുവാനുള്ള കഴിവു് സൂചകശാലകൾക്കില്ല. ഇപ്പോൾ അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്ന തൊഴിൽ തുറകളിൽ ഒഴിച്ചു വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പരിശീലനം നൽകാനുള്ള സൗകര്യവും സർവകലാശാലകളിൽ ഇല്ല.

പലപ്പോഴും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ട കേൾക്കാറുള്ള ഒരു വസ്തുതയാണ് റഷ്യയിൽനിന്നും ഗണ്യമായ സാങ്കേതിക സഹായങ്ങളും യുദ്ധംമൂലം അധപ്തിച്ച സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി പുനരുദ്ധരിക്കുവാൻ അനേകായിരം റഷ്യൻ സാങ്കേതിക വിദഗ്ദ്ധന്മാരും ചൈനയിൽ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു്. റഷ്യാക്കാർയി ഇവിടെയുള്ളവരുടെ സംഖ്യ അറിയുവാൻ വിഷമമാണു്. എന്നാൽ ചൈനയുടെ ആവശ്യത്തിനു മതിയാകുന്ന തോതിൽ അവർ ഇവിടെ ഇല്ലെന്നാണു് ഇവിടെ കാണുന്ന എല്ലാ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽനിന്നും അനുമാനിക്കേണ്ടതു്. മുകുന്ദനിലും, പീക്കിംഗിലും. റിയെൻസിനിലും ഞാൻ ത്രാമസിച്ച് ഹോട്ടലുകളിൽ ഞാൻ ചില റഷ്യാക്കാരുടെ കണ്ടു.

അവർ എന്നും രാവിലെ ഹോട്ടലിൽനിന്നു പോകും. അവരുടെ ഭക്ഷണം അവർ കഴിച്ചത് മറ്റു ഭക്ഷണമുറികളിലാണ്. മറ്റാരുടേയും ഇടപെടാതെ അവർ തമ്മിൽ മാത്രം അവർ സമ്പർക്കം പാലിക്കുന്നതായി കണ്ടു. അവർക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കാറുകളിൽ അവർ യാത്രചെയ്തിരുന്നു. നഗരത്തിൽ കൂടി ഓടിച്ചുകൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ കടുത്ത തൂണികൾ കൊണ്ടുള്ള കർട്ടൻ കാറിന്റെ ജനാലകളിൽ തൂക്കിയിട്ടിരുന്നു. ഇവർ ചൈനീസ് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ സാങ്കേതിക ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരായിരുന്നുവെന്നും, സൈനിക ചിട്ടയിൽ സംഘടിതമായിരുന്ന ഒരു എഞ്ചിനീയറിംഗ് സംഘമായി പ്രത്യേക വ്യവസായ സംരംഭങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടം അവർ വഹിച്ചിരുന്നുവെന്നുമാണ് എനിക്കു അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞത്. എന്റെ രണ്ടു സന്ദർശനങ്ങളിലും ചൈനയിൽ ഞാൻ പോയ ഒരു വ്യവസായശാലയിലും അവരെ ആരെയും കണ്ടില്ല. എന്നാൽ ഹുവായി നദീതടപദ്ധതിയുടെ സജ്ജീകരണക്കമ്മിറ്റിയുടെ പാർട്ടിപ്പാർട്ടിയിലുള്ള കേന്ദ്ര ആപ്തിസിൽ ഞാൻ ഒരു പടം കണ്ടു. അതിൽ ജലസംരക്ഷണവിദഗ്ദ്ധനായ ബുക്കോഫ്, ഈ പദ്ധതിയുടെ ചാർജ്ജ് വഹിക്കുന്ന ചൈനീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമായി ചർച്ചകൾ നടത്തുന്നതായി ചിത്രീകരിച്ചിരുന്നു.

ഞാൻ സന്ദർശിച്ച ഫാക്ടറികളെല്ലാം ചൈനാക്കാരുടെ മാനേജ് മെന്റിൽ പ്രതിദിനമുള്ള സാങ്കേതികപരിശോധനയോ സഹായമോ കൂടാതെ നടത്തപ്പെടുന്നതായി കണ്ടു. ചൈനാക്കാർക്കു തന്നെ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു പ്രശ്നം നേരിട്ടുമ്പോഴെ റഷ്യൻ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ അവിടെ എത്തുകയുള്ളു. അതിനു മുമ്പ് അവരുടെ സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള അഭ്യർത്ഥന റഷ്യൻ ബ്യൂറോയിൽ കിട്ടിയ ശേഷമേ അവർ ഫാക്ടറികൾ സന്ദർശിക്കൂ.

പഴയ ചൈനായിക്ക് സാങ്കേതികസഹായത്തിന് മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ ഗവർണ്മെന്റിനും ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ അതു ലഭ്യമാണ്. ജപ്പാനും, ബ്രിട്ടനും, യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സും ചൈനീസ് വ്യവസായങ്ങളിൽ വമ്പിച്ച തുകകൾ മുടക്കിയിരുന്നു. ജപ്പാന്റെ പരാജയത്തിനു ശേഷം ജപ്പാൻകാരുടെ വകയായുണ്ടായിരുന്ന വ്യവസായങ്ങളെല്ലാം ചൈനാ കൈവശപ്പെടുത്തി. അമേരിക്കയിലെ ചൈനീസ് ആസ്തികളെല്ലാം മരവിപ്പിച്ചതിനു പ്രതികാരമായി അമേരിക്കയുടെ നിക്ഷേപങ്ങൾ എല്ലാം കർശനമായ യിയന്ത്രണത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുകയാണ്. ബ്രിട്ടീഷ് വ്യവസായങ്ങൾ ഇപ്പോഴും തുടരുന്നു. 1930-ലെ കണക്കനുസരിച്ചു ചൈനയിലെ ബ്രിട്ടീഷ് വ്യാപ്തിജ്യവ്യവസായങ്ങളിലെ നിക്ഷേപങ്ങൾ 20 കോടി പവൻ

വരും. യുദ്ധത്തിനു മുമ്പ് ഈ നിക്ഷേപസംഖ്യ ഗണ്യമായ തോതിൽ വർദ്ധിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇന്നത്തെ കണക്കനുസരിച്ച് ബ്രിട്ടീഷ് നിക്ഷേപങ്ങൾ ഏകദേശം 35 കോടി പവൻ വരും.

ഈ ബ്രിട്ടീഷ് കമ്പനികൾ ചൈനായുമായി വ്യാപാര നടത്തുവാൻ തയ്യാറായിരുന്നു. അവർക്ക് അതിന് ആകാംക്ഷയുണ്ടായിരുന്നു. ആ കമ്പനികളെ ഭരിച്ചിരുന്നവർ പഴയ ചൈനയിൽ നല്ല പരിചയമുള്ളവരും ഇരുപതിലധികം കൊല്ലങ്ങൾ അവിടെ താമസിച്ചു രാജ്യത്തെ സ്ഥിതിഗതികൾ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞവരും ആയിരുന്നു. അവരിൽ പലരും രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളെപ്പറ്റി പച്ചമുള്ളവരായിരുന്നിരിക്കാം. വെള്ള കാരന്റെ ഉത്തരവാദിത്വമാണ് വർണ്ണവർഗ്ഗക്കാരെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു വരേണ്ടതെന്നുള്ള മനോഭാവം പുലർന്നവരായിരിക്കാം. എങ്കിലും ലാഭമുണ്ടാക്കാൻ സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നതിന് ഉറുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബിസ്സിനസ്സുകാരണവർ. ബ്രിട്ടൻ ചൈനായോടു് സൗഹാർദ്ദനയം സ്വീകരിക്കുന്നതിന് പ്രേരണ ചെലുത്തുവാൻ അവർക്ക് വേണ്ട സ്വാധീനശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു.

അതുകൊണ്ടു് ചൈനാക്കാർ എന്നെങ്കിലും അവരുമായി വ്യാപാരബന്ധം പുനസ്ഥാപിക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യം മനസ്സിലാക്കുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയിൽ ബ്രിട്ടീഷുകാർ രാജ്യത്തു് നിന്നു് പിന്മാറാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഉപഭോക്താക്കൾക്കാവശ്യമായ പല സാധനങ്ങളും, യന്ത്രസാമഗ്രികളും സാങ്കേതികസഹായവും, മുതൽമുടക്കും ചൈനയിൽ ആവശ്യമാണെന്നു് സങ്കാരണം അവർ മനസ്സിലാക്കി. അവരുടെ നിക്ഷേപങ്ങൾ പിൻവലിക്കുവാൻ നിർബന്ധിക്കപ്പെടാതെ ന്യായമായ ലാഭമുണ്ടാക്കാൻ അവരെ അനുവദിക്കുമെങ്കിൽ ഇവയെല്ലാം നൽകുവാൻ അവർ സന്നദ്ധരായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവർ പ്രത്യേകയോട്ടുകൂടി കാത്തിരുന്നു.

ഒരു പക്ഷെ, ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ആശ നീതികരിക്കത്തക്കതായിരുന്നിരിക്കാം. ചൈനയെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും അറിയാവുന്നവർക്ക് ആ രാജ്യം നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വൈഷമ്യങ്ങളെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. അവ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു് പുതിയ റവർമെൻറ് സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയിൽ മുതലാളിമാക്കും ഒരു സ്ഥാനം നൽകി. മാവോ സെ-തുംഗ് ഇപ്രകാരം എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. “വ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെങ്കിൽ നിസ്സീമമായ മുതൽ മുടക്ക് ആവശ്യമാണു്. എവിടെ നിന്നാണതു് വരുന്നതു്! രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടെ മാത്രമേ അതു ലഭിക്കുവാൻ കഴിയൂ. ചൈനീസ് ജനത തന്നെ നേരിട്ടു സംഭരിക്കുന്ന മുതലും, വിദേശനിക്ഷേപങ്ങൾ വഴിയായുള്ള കടവുമാ

ണതു്. ചൈനയിലെ നിയമശാസ്ത്രങ്ങൾ അവർ അന്വേഷിക്കുകയും, നമ്മുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതിക്ക് അവ പ്രയോജനകരമായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ വിദേശനികേഷനങ്ങളെ നാം സ്വാഗതം ചെയ്യും." ഈ ആശയം തന്നെ "ജനങ്ങളുടെ ജനാധിപത്യസേപച്ഛാധിപത്യം" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ അദ്ദേഹം ആവർത്തിച്ചുപറയുന്നുണ്ട്. "നമുക്ക് ബിസ്സിനസ് ഇടപാടുകൾ നടത്തുവാൻ ആവശ്യമുണ്ട്. നാം മറ്റാരെയും എതിർക്കുന്നില്ല." 1951-ൽ എന്റെ ഒരു ലേഖനത്തിന് ചെറു എൻ-ലായി ഇങ്ങനെ മറുപടി പറയുകയുണ്ടായി. "ഞങ്ങളുടെ സുപ്രതം രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഏതു സഹായം ലഭിച്ചാലും ഞങ്ങൾ അതിനെ വളരെയധികം സ്വാഗതം ചെയ്യും."

അതുകൊണ്ട്, ബിസ്സിനസ് നടത്താമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയിൽ ബ്രിട്ടീഷ് വ്യവസായികർ ചൈനയിൽ തുടർന്ന് താമസിച്ചു. ചൈനയിൽ വേഗം മറുക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഓർമ്മ ശക്തിയുണ്ട്. വെള്ളക്കാരന്റെ ഔദ്യോഗിക മരണ ഇന്നും ചൈനക്കാരന്റെ മനസ്സിൽ നിന്ന് മാഞ്ഞിട്ടില്ല. ഉന്നതബോധത്തിൽ നിന്ന് ജനിക്കുന്ന അഹങ്കാരഫലമായി ഒരു വ്യക്തിയുടെ അനുഭവത്തിൽ വന്നു ചേരുന്ന മാനഹാനി അവൻ വേഗം വിസ്മരിച്ചുപോകാൻ വരുന്നതല്ല. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള നിസ്സാര ഇച്ഛാഭംഗങ്ങൾ സ്വന്തം ശക്തിയെപ്പറ്റി ബോധമുള്ള ഒരു ജനത അവഗണനയായിക്കരുതി മുന്നേറുകതന്നെ ചെയ്യും. ചൈനീസ് ജനതയുടെ ജീവിതനിലവാരത്തിന്റെ ശീഘ്രമായ ഉയർച്ചയ്ക്ക് ആവശ്യമായ സങ്കേതികസഹായം ആരിൽ നിന്ന് വരുന്നുവോ അത് സ്വീകരിക്കുവാൻ രാജ്യതാല്പര്യം നിർബന്ധിക്കുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റും രാജ്യങ്ങൾക്കു നൽകുവാൻ കഴിയുന്നതിനെക്കാൾ എത്രയോ വലിയ തോതിൽ വ്യാവസായപുരോഗതി സമാജിച്ചു കഴിഞ്ഞ പശ്ചിമ യൂറോപ്പിനും, അമേരിക്കയ്ക്കും നൽകുവാൻ കഴിയും. ഗവർണ്മെന്റിന്റെ നയങ്ങളെ ഏതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ ബാധിക്കാതിരിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ പല നടപടികളും ക്രമീകരിച്ച് ഈ സഹായം തേടാവുന്നതാണ്. ഏതായാലും ഗവർണ്മെന്റിന്റെ നയത്തിലുള്ള ഇടപെടലുകളെ ഭയന്ന്, ഈ ദൂര സഹായം നിഷേധിക്കുന്നത് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ബലഹീനതയെ സ്വയം സമ്മതിക്കുകയും, സ്വന്തം കഴിവില്ലായ്മയെ വിശ്വാസക്കുറവിനെ പ്രകടിപ്പിക്കുകയുമാണ്.

ബ്രിട്ടനെപ്പറ്റി ഒരു തീരുമാനം ചെയ്യാൻ ചൈനയിൽ കഴിവില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നത്. പശ്ചിമചൈനയിലുള്ള സംഭരണശാലകളിലേയ്ക്കു സ്വതന്ത്രമായ പ്രവേശനാനുമതിയും ബ്രിട്ടന് നൽകിയിരിക്കുകയാണ്. എങ്കിലും ബ്രിട്ടന്റെ പൂർവചരിത്രം നിർഭാഗ്യകരങ്ങളായ ചില സ്മരണകളെ ചൈനക്കാരുടെ

മറസ്സിൽ അവശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് വിദേശികൾക്ക് പ്രത്യേക നൽകുന്ന പല പ്രസ്താവനകളും അധികാരികൾ ചെയ്യാറുണ്ടെങ്കിലും, യഥാർത്ഥത്തിൽ വിവേചനാപരമായ ഒരു നയം വിദേശികളെ സാവധാനത്തിൽ ചൈനയിൽ നിന്ന് പുറം തള്ളിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ബ്രിട്ടീഷ് വ്യവസായികളെ ചൈനയിൽ നിന്ന് പിൻവലിക്കാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ബ്രിട്ടൻ കത്തു നൽകിയതിന്റെ തലേദിവസം പീപ്പിൾസ് ബാങ്കിന്റെ ഗവർണ്ണർ നാൻ ഹാൻ-ചെൻ രാജ്യത്തുള്ള വിദേശതാല്പര്യങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള എന്റെ ഒരു ചോദ്യത്തിന് ഇങ്ങനെ ഉത്തരം നൽകി. "ഇപ്പോൾ ഇവിടെ പ്രവത്തനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിദേശവ്യവസായികളും, വ്യാപാരികളും ഇവിടെ തുടരാവുന്നതാണ്. പരസ്പരമുള്ള പ്രയോജനങ്ങളെയും സമതപത്തെയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പുതിയ നിക്ഷേപങ്ങൾ ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാനും ചെയ്യും. ഇവിടെത്തെ നിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി അവർ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നേയുള്ളൂ". ഇതേ മറുപടി തന്നെയാണ് ബ്രിട്ടീഷ് കമ്മീഷൻ വിദേശകാര്യാലയത്തിലെ ഉപമന്ത്രി നൽകിയതു്. ഈ പ്രസ്താവനകൾക്ക് പരമാർത്ഥത്തിൽ വലിയ അർത്ഥമാണുണ്ടായില്ല. ചൈനയിലെ വിദേശതാല്പര്യങ്ങൾ എത്രമാത്രം ഇവിടെത്തെ നിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി വർത്തിച്ചാലും ക്രമമാറ്റം സുനിശ്ചിതമായും പുറം തള്ളപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഈ ഉദ്ദേശസാധ്യത്തിന് സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾക്ക് ഒരു ക്രൂരവിനോദത്തിന്റെ വേഷപ്രകാശങ്ങളെല്ലാമുണ്ട്. തുടർച്ചയായി നടത്തുന്ന ഒരു ചിത്രവധത്തിന്റെ കഠിനവേദന:നാക്കിനിന്ന് ആഹ്ലാദിക്കുന്നതു് പോലെയാണതു്. വസ്തുവകകളെപ്പറ്റിയുള്ള ബോധവും, അമിതലാഭമേല്ക്കലും, ഒരു കാലത്തു മർദ്ദനം നടത്തിയിരുന്നവരെ മർദ്ദിതർ തയാറാക്കിയ കെണിയിലേക്കു ചാടിച്ചു. ഒരു കാലത്തു് ചൈനയുടെ രക്തം ഊറ്റി എടുത്ത വിദേശികൾക്ക് ഇന്നവരുടെ വസ്തുവകകൾ ഉപേക്ഷിച്ചുപോകാൻ കഴിവില്ലാതെ കഴയുന്നു. പൂർവ്വകാലങ്ങളിലെ അപരാധങ്ങൾക്ക് അവർ പരിഹാരം ചെയ്യുകയാണെന്നു ചൈനയ്ക്കു കരുതുന്നു.

ഇന്നു ബ്രിട്ടീഷുകാരുൾപ്പടെ പല വിദേശികൾക്കും വസ്തുവകകളും ഉപേക്ഷിച്ചു രാജ്യം വിടണമെന്നു് ആഗ്രഹമുണ്ട്. നിർഭാഗ്യവശാൽ അതിനവർക്ക് സാധ്യമല്ല. ലോകപ്രസിദ്ധമായ കാതേഹോട്ടലിന്റെ ഉടമസ്ഥർക്ക് നേരിട്ട അനുഭവത്തെപ്പറ്റി എനിക്കറിയാം. അവരുടെ മെട്ടിടങ്ങളുമെല്ലാമുപേക്ഷിച്ചു ചൈനാക്കാക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടു് ചൈനാ വിട്ടുപോകാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ അവരുടെ ബാധ്യതകളും അവസാനി

പിച്ച് കണക്കുകളും ശരിപ്പെടുത്തി സ്ഥലം വിടാനുള്ള ചെർമിറ്റ് കിട്ടുന്നതിന് അവരുടെ മാനേജർ രണ്ടു കൊല്ലങ്ങൾ പണപ്പെടേണ്ടിവന്നു. രാജ്യാന്തര പ്രസിദ്ധിയുള്ള ഒരു പുകയിലക്കമ്പനിയുടെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ കമ്പനി ചൈനാക്കാക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ തന്നെ ഒരു കൊല്ലം എടുത്തു പോകാനുള്ള ചെർമിറ്റ് കിട്ടാതെ അദ്ദേഹം ഇപ്പോഴും അവിടെ താമസിക്കുന്നു. അതേ സമയം ബാധ്യതകളും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നികുതികൾ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതിന് പുറമെ പിരിച്ചുവിടാൻ കഴിയാത്ത തൊഴിലാളികൾക്കു ശമ്പളവും തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കണം. അതേസമയം, ഈ ബാധ്യതകൾ കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള ഭാരം മാനേജർക്കു തന്നെയായി തുടരുന്നു. കൂടാതെ ഇപ്പോഴൊരു മുമ്പോ സ്റ്റാഫിൽ പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കാണിച്ചിട്ടുള്ള നിയമലംഘന പ്രവൃത്തികളുടെ എല്ലാം ഉത്തരവാദിത്വം മാനേജർ വഹിക്കണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും നന്ദിരക്ഷിതത്വത്തിന്റെയും നേരെ ഇതൊരു നിരന്തര ഭീഷണിയായി വർത്തിക്കുന്നു.

എന്റെ ഷാംഗ് ഹെ സന്ദർശനത്തിൽ ഞാൻ പല വിദേശ വ്യവസായ പ്രദേശങ്ങളെയും കമ്പോളവ്യാപാരികളെയും കണ്ടു. അവർ ചൈനയിൽ വളരെക്കാലം പഴകിയവരായിരുന്നു. വിപ്ലവത്തിനുശേഷം അവർക്ക് ഷാംഗ് ഹെ നഗരത്തിന് വെളിയിൽ പോകാൻ കഴിയാതെ ഇന്നും അവർ അവിടെ തുടരുകയാണ്. നവീന ചൈനയെപ്പറ്റി അവർ വളരെ അജ്ഞാതരായിരുന്നു. കൊളോണിയൽ രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ വളരെ പിന്നോക്കമായിരുന്നുവെന്നു, തങ്ങളെക്കാൾ താഴ്ന്നവരായിരുന്നുവെന്നുള്ള അവരുടെ ബോധ്യം ഇപ്പോഴും അവർ വെച്ചുപുച്ഛിക്കുന്നുണ്ടാവാം. എങ്കിലും മറ്റുള്ളവരിൽനിന്ന് ഇത്രയും വേർപെട്ട് ഏകാന്തമായി കഴിഞ്ഞ അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും കണ്ടപ്പോൾ ശ്രദ്ധവായു ശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതുപോലെ ഒരാനന്ദവും, ഉന്മേഷവും തോന്നിയതായി കണ്ടു. ഇൻഡ്യൻ എംബസ്സിയുടെ സഹായങ്ങളെ അവർ പല കാര്യങ്ങളിലും ആശ്രയിക്കേണ്ടതായിരുന്നുവെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടായിരുന്നില്ല അവർ എന്നെ ഇത്ര അധികം സന്തോഷത്തോടുകൂടി സ്വാഗതം ചെയ്തത്. ഞാൻ ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർ പറയുന്നത് കേൾക്കുവാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനായിരുന്നു. കല്പിതകഥകളല്ലാതെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുവാനും എനിക്കു സന്നദ്ധരായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവർക്ക് ഉത്സാഹം തോന്നിയത്.

അവരുടെ ആപ്തിനുകളിൽ മറ്റൊരുതരം സാന്നിധ്യം കൂടാതെ ഞാൻ തനിച്ചുചെന്നു. ഒരു വ്യവസായി, ഞാൻ ഇങ്ങനെ

യോരൂ രഹസ്യസംഭാഷണത്തിനു യെശുപ്പട്ടതിന്റെ സാഹസികത്വത്തെപ്പറ്റി വിസ്തരം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. എന്നെ പ്രത്യേകം അനുഗമിച്ച സൗകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്ത തരുവാൻ നിയുക്തമായിരുന്ന ചൈനക്കാർക്ക് ഇങ്ങനെയുള്ള എന്റെ പോക്കുകൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെന്നും എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. ഞാൻ ഒരു സന്ദർശനം കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചു ചെന്നാലുടനെ ഞാൻ എവിടെയായിരുന്നുവെന്നവർക്കറിയാം. എങ്കിലും അനേകം വിദേശബിസ്സിനസ്സുകാരെ സന്ദർശിച്ചു ഞാൻ സംഭാഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു, അവസാനം ഇൻഡ്യൻ എംബസ്സയിൽ നിന്നുതന്നെ എന്റെ വ്യക്തിപരമായ സുരക്ഷിതത്വത്തെപ്പറ്റി ആശങ്കകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനും മുന്നറിവു നൽകുവാനും ഇടയായി.

ഷാംഗ്ഹെയിലുള്ള ഒരു ബിസ്സിനസ് സ്ഥാപനം ഞാൻ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ പ്രൈവറ്റ് ബിസ്സിനസ് നടത്തുന്ന ഒരു മുതലാളിയുടെ പ്രത്യേകിച്ചു മുതലാളിയുടെ, വിധിയെന്തായിരിക്കുമെന്ന് ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു വലിയ പടം കണ്ടു. മാനേജറുടെ ആപ്പീസിന്റെ വാതിലിലാണ് അത് വരച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നത്. തടിയനായ ഒരു മുഷകൻ അഴിമതികളിലും, ലാഭാലോചനകളിലും മുഴുകിയിരിക്കുമ്പോൾ വിജയശ്രീലാളിതനായ തൊഴിലാളി അയാളെ ബയണറുകൊണ്ട് കുത്തിക്കീറിയിരിക്കാൻ തയ്യാറെടുക്കുന്നതാണ് ചിത്രം. തന്റെ മുറിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഓരോ സന്ദർഭത്തിലും ഈ ചിത്രം കണ്ടിട്ടുവേണം മാനേജർ അകത്തുകടക്കാൻ. നിന്ദയും, അപമാനവും നഗ്നമായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ചിത്രം മാറ്റുവാൻ അയാൾ അശക്തനായിരുന്നു.

ഞാൻ ഷാംഗ്ഹെയിലെ വിദേശബിസ്സിനസ് സ്ഥാപനങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ പരസ്പരമുള്ള പ്രയോജനമൊ ചൈനയിലെ പുതിയ നിയമങ്ങൾക്കു വിധേയമായി പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയോ ഒന്നുമില്ല അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അവിടെ തുടരുന്നതിന് ആസ്പദമായി വർത്തിച്ചതെന്ന് എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായി. അവരുടെ ഒരൊത്തൽ മാംസം തിരിച്ചെടുക്കുവാനും, പിന്നീട് അവശേഷിക്കുന്ന ശവശരീരങ്ങൾ ദൂരത്തെയോ ചൈനീസ് ജനത ദ്രവ്യനിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. ഇവരുടെ ഉദ്ദേശം എങ്ങിനെയാണ് സാധിതപ്രായമായിത്തീർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നുള്ളത് രസകരമായ ഒരു കഥയാണ്. ഈ കുരുക്കിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആളുകളെ അതിർന്നിനു വിട്ടു തിരി മാറ്റുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഒന്നാതന്നെ കാണപ്പെട്ടുനില്ക്കുന്നു.

ബ്രിട്ടൻ നൽകിയ കത്തിൽകൂടെ ഇപ്പോഴും ചൈനയിൽ അധിവാസിക്കുന്ന എന്തറിൽ പരം ഇംഗ്ലീഷുകാർക്ക് അവരുടെ ബിസ്സിനസ് തുടർന്നുപോകാമെന്നുള്ള ആശയം, അവരുടെ നിക്ഷേപത്തുകകൾ പിൻവലിക്കാതിരിക്കാമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയോ

ഇല്ലെന്നുള്ള ബോധ്യമാണ് അറിയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ലോകരാഷ്ട്ര സംരംഭങ്ങളുടെ സഹായം സഹായം, കൊറിയൻ യുദ്ധം, ചൈനീസ് ഗവൺമെന്റിന്റെ നയം എന്നിവയെല്ലാം, ചൈനാ വിട്ടുപോകുന്നതിനുള്ള അവസരമായെന്നും ഇംഗ്ലീഷുകാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ ബിസ്സിനസ്കാരിൽ പലരും അവരുടെ വൈഷമ്യങ്ങൾ വിവരിച്ചു. വിവേചനാപരമായ നികുതി വ്യവസ്ഥ, ചെലവുകൾക്കുപാത്രമുള്ള ശ്രമങ്ങളുടെ അസാധ്യത, സ്വകാര്യതയുടെ കളിയിൽനിന്നും സ്റ്റേറ്റ്സമയലേക്കു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന റ്റാപാരവ്യവസ്ഥിതി, അയവില്ലാത്ത വില നിയന്ത്രണ നയം എന്നിവയെല്ലാം അർക്കം വൈഷമ്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവരുടെ നേർക്ക് കൂടെ കൂടെപ്പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഡിമാൻഡുകൾ അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ വേണ്ട ഫണ്ടും അവർക്കില്ല. അവരുടെ ബാധ്യതകൾ എല്ലാം വ്യക്തിപരമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ സ്റ്റോക്കുകൾ ഈടു വെച്ചു ബാങ്കിൽ നിന്നും കടമെടുക്കാനും സാധ്യമല്ല. അറസ്റ്റും ചെയ്തു ജയിലിലടക്കുന്നതെപ്പോഴാണെന്നുള്ള നിരന്തരഭീഷണിയുടെ നിഴലിലാണവർ ജീവിക്കുന്നത്. സ്വന്തം നാട്ടിൽ ഒരു പവനിൽ 19 ഷില്ലിംഗ് ആദായനികുതി കൊടുക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാർ 30 ശതമാനം മാത്രം നികുതി വസൂലാക്കുന്ന ചൈനാവിൽ പരാതിപ്പെടുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി. "പക്ഷേ ലാഭമുണ്ടെങ്കിലും, ഉല്ലെങ്കിലും ഈ നികുതി ഞങ്ങൾക്കൊടുക്കണം. സാധാരണയായി ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു ലാഭവും ലഭിക്കാത്ത നിലയാണുള്ളത്" എന്ന് ഒരു ബിസ്സിനസ്സുകാരൻ എനോടു പറഞ്ഞു.

ആസ്തികളും സ്റ്റോക്കും ഇപ്പോഴത്തെ നിർമ്മിച്ചു തിട്ടപ്പെടുത്താൻ വിദേശകമ്പനികളെ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. 1949 ഓഗസ്റ്റ് 31-ലെ കണക്കു ബുക്കുകൾ അനുസരിച്ചുള്ള തേയ്മാനം (ഡിപ്രീസിയേഷൻ)ക്കുറവാണ് അതുകൊണ്ട് കണക്കിലെടുത്തു കൊണ്ടിരുന്നത്. ആ തീയതി കഴിഞ്ഞു ഹോംഗ്കോംഗ് ഡോളർ നിരക്കു 9.7 ഉൾപ്പെടെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയൊരു വിദേശകമ്പനികൾക്കു വളരെയധികം ലാഭമുണ്ടെന്നുള്ള ഒരു കണക്കു സങ്കല്പിച്ചു കൊണ്ടാണ് അങ്ങേയറ്റത്തെ നികുതി ചുമത്തുന്നത്. പിയാനോ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്ന ഒരു കമ്പനി ഒരു കെല്ലും മുഴുവനും ഒറ്റപിയാനോ പേലും വിൽക്കാതിരുന്നിട്ടും ആദായ നികുതി കൊടുക്കാനുള്ള ആജ്ഞ ലഭിച്ചു. നേരെ മറിച്ചു ചൈനാക്കാരുടെ ബിസ്സിനസ്സ് ആസ്തികൾ പുതിയ എക്സ് ചേഞ്ചു നിരക്കനുസരിച്ചു തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. നികുതികൾ ഉടനടി വസൂലാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. വീഴ്ച വരുത്തുന്ന ഓരോ ദിവസത്തിനും ഒരു ശതമാനം പിഴ നിശ്ചയിച്ചു. അതും നികുതിയാടകളുടെ വാങ്ങിച്ചിരുന്നു.

പല ഫാക്ടറികൾക്കും അസംസ്കൃതസാധനങ്ങളുടെ അനുലഭകകൊണ്ട് ആണ്ടിൽ എപ്പാ മാസങ്ങളും പ്രവർത്തനം നടത്തുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ആണ്ടു മുഴുവനും തൊഴിലാളികൾക്കു കൂലി കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അവ നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. തത്പത്തിൽ ഭേദയുണിതനുമായി ആലോചിച്ചു മൂന്നു മാസത്തെ ശമ്പളം കൊടുത്ത് തൊഴിലാളികളെ പിരിച്ചു വിടാമെന്നാണ് വയ്പ്പ്. പക്ഷെ പ്രായോഗത്തിൽ ഭേദയുണിയനുകളുടെ സമ്മതം ആ കാഴ്ചത്തിൽ ലഭിക്കുവാൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ല. ഇനിയും അങ്ങനെ ഒരു സമ്മതം ലഭിച്ചാൽ തന്നെ, സേവനകാലത്തെ ആണ്ടുകൾ കണക്കാക്കി ഓരോ ആണ്ടിനും ഒരു മാസത്തെ ശമ്പളവും, പിന്നെ മൂന്നു മാസത്തെ ശമ്പളവും കൂട്ടിയുള്ള ഒരു തുക ഒരുമിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടിവരും. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം ഓരോ കമ്പിനിയും ലിക്വിഡേറ്റു ചെയ്യുന്നതുവരെ, തൊഴിലാളികൾക്ക് ശമ്പളം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. ഈ ന്യയത്തിന്റെ പരിണതഫലമോ, വ്യാവസായിക രംഗത്തു കാർഷികരംഗത്തും അനദിനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തൊഴിലില്ലായ്മ ആയിരുന്നു. ആത്യന്തികമായി സകലസ്വകാര്യ വ്യവസായസംരംഭങ്ങളും പ്രവർത്തനരംഗത്തുനിന്നു പിന്മാറുകയെന്നുള്ളതാണ് ഫലം ഒരു ലാഭ്യമുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കു തെവരുന്നിടത്തു അങ്ങനെയല്ലാതെ സംഭവിക്കയില്ല. ലാഭത്തിന്റെ പരിഗണനയെക്കാൾ കഠിനമായ മറ്റു അവശതകൾ സ്വകാര്യ കമ്പിനികൾ നേരിടേണ്ടതുണ്ട്. അസംസ്കൃത സാധനങ്ങൾക്കുള്ള വില, നികുതികൾ, ന്യൂനീകരിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത ശമ്പളത്തുക ഇവയെല്ലാം ഉടനടി കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കണം. അതേ സമയം ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ വിറ്റഴിച്ചാതെ സ്റ്റോക്കിൽ കുന്നുകൂട്ടുന്നതും കമ്പിനിയുടെ ജംഗമം ആസ്തിയായി വർദ്ധിക്കുകയുമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ബാധ്യതകൾ ടെക്സ് ടൈൽ മില്ലുകൾ പോലെയുള്ള വ്യവസായങ്ങൾക്കു സമയമനുവദിക്കുകയോ ബങ്കിൽനിന്നും അഡ്വാൻസുകൾ ലഭിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ കൊടുത്തു തീർക്കാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അഡ്വാൻസുകൾക്കുള്ള അഭ്യർത്ഥനകൾ എല്ലാം പീപ്പിൾസ് ബാങ്ക് നിരാകരിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു. അതുകൊണ്ട് വിദേശകമ്പനികൾ സ്വന്തനാട്ടിൽനിന്നു വീണ്ടും പണം കൊണ്ടുവന്നു മുടക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരായി. അങ്ങനെ മുടക്കിയില്ലെങ്കിൽ കമ്പിനിഭാരവാഹികൾക്കു കാരാഗൃഹവാസമാണ് നേരിടേണ്ടിവന്നതു്. ഒരു ബിസ്സിനസ് സ്ഥാപനത്തിന്റെ അധിപൻ വ്യക്തിപരമായ ബാധ്യതകൾ ആരോപിക്കുകയാണ് ചൈനീസ് നിയമത്തിന്റെ പോക്ക്.

പുഴയ ചൈനായിൽ ജാർഡീൻ മന്ത്രേസൺ ആൻഡ് കമ്പി

നി ഒരു ബിസ്സിനസ് സാമ്രാജ്യം തന്നെയായിരുന്നു. അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കപ്പൽ കയറുമതി ഇറക്കുമതി, തുറമുഖത്തെ സാമാന കയറുമതി ഇറക്കുമതി, ടെക്സ്റ്റൈൽ, എഞ്ചിനീയറിംഗ്, മദ്യംവാറ്റ് മുതലായവയായിരുന്നു. മദ്യംവാറ്റ് ഗവർണ്മെന്റുമായുള്ള ഒരു കോൺട്രാക്റ്റ് വ്യവസ്ഥയിലാണ് നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നത്. വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് ഉൽപ്പാദനം മുഴുവൻ ഗവർണ്മെന്റു വാങ്ങണം. 1952—ലെ വ്യയനൃനീകരണപ്രസ്ഥാനമനുസരിച്ച്, ഗവർണ്മെന്റു, ബീയറിന്റെ ഉപജോഗം കുറയ്ക്കുകയും, വാങ്ങുന്ന മദ്യത്തിന്റെ അളവു സാരമായി ലംഘിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ഫലം മാർച്ചുമാസത്തിൽ മുപ്പതിനായിരം വീഴ്ച ബീയർ ചെലവാകാതെ കെട്ടിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു, അതിൽ മുടക്കിയ ഗണ്യമായ തുകയും വസ്തുലാക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ കെട്ടിക്കിടന്നു. കമ്പനിയുടെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ഗോർഡൻ, കമ്പനിയുടെ ബാധ്യതകൾ കൊടുത്തു തീർക്കാനും, തൊഴിലാളികൾക്കു ശമ്പളം കൊടുക്കാനും, നിവൃത്തിയില്ലാതെ വിഷമിച്ചു. അനേക ലക്ഷം പവൻ മുതൽ മുടക്കുള്ള ആ കമ്പനിയുടെ ആസ്തികൾ ഈടുവെച്ച് കുറെ പണം കടം നൽകുവാൻ മി. ഗോർഡൻ ചെയ്തു അഭ്യർത്ഥന നിഷേധിക്കപ്പെട്ടു. ഒന്നുകിൽ ലണ്ടനിൽ നിന്നു പണം വരുത്തുകയോ അല്ലെങ്കിൽ, മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ ജയിലിൽ പോകുകയോ അല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ലായിരുന്നു. ഗോർഡൻ പണം വരുത്തുവാൻ വിനമ്മതിച്ചു. ലണ്ടനിൽനിന്നു വരുത്തുന്ന അഡ്വാൻസ് പണം തിരിച്ചടയ്ക്കുവാൻ ഉള്ള കഴിവു ഗോർഡനുണ്ടാകുമ്പോൾ പുറത്തേക്കു പണം അയയ്ക്കുവാൻ ഗവർണ്മെന്റു വിനമ്മതിക്കുമെന്നുള്ളതായിരുന്നു ഗോർഡന്റെ ആലോചന.

അങ്ങനെ ചൈനീസ് ഗവർണ്മെന്റിന് ഒരു വിഷമപ്രശ്നം നേരിട്ടു. ഗോർഡനെ അറസ്റ്റു ചെയ്യുന്നതായാൽ, വിദേശ ബിസ്സിനസ് സ്ഥാപനങ്ങളുടെ വാണിജ്യപരവും വ്യാവസായികവുമായ സഹകരണം നേടാനുള്ള സാധ്യതകൾ എന്നനേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെടുന്ന ദുരവസ്ഥയാണ് അവരെ നേരിട്ടത്. അറസ്റ്റു ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ നിയമത്തെ അനാദരിക്കണം. ഇരുപതു ദിവസങ്ങൾ തുടർച്ചയായി ഗോർഡനുമായി അവർ സംവാദം നടത്തിനോക്കി “ജാർഡിൻ കമ്പനിപോലെയുള്ള ഒരു മഹാസ്ഥാപനത്തിനു പണമില്ലെന്ന് എങ്ങനെ പറയും മി. ഗോർഡൻ!” എന്നവർ ചോദിക്കുകയാണ്. “രണ്ടായിരത്തിൽപ്പരം പവന്റെ നിസ്സാരകാര്യമാണ്. നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ കാരാഗൃഹത്തിലാക്കുന്നത് നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കിഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. “പ്രേരണയും, സമ്മർദ്ദനവും മാറിമാറി അനേക ദിവസങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചുനോക്കി. അവസാനം ഗോർഡനെ അറസ്റ്റു ചെയ്യുകതന്നെ

ചെയ്തു. ക്ഷമാമൂർത്തികളായ ബ്രിട്ടീഷുകാർക്ക് ഇതവസാനത്തെ പ്രകോപനമായിരുന്നു. ചൈനാ വിപ്ലോകവാൻ അവർ തീരുമാനിച്ചു. 35 കോടിയിൽപ്പരം പവന്റെ നിക്ഷേപങ്ങൾ ആസകലം അവർ ഉപേക്ഷിച്ചു.

സാഹസികമായ ഈ വിനോദനാടകത്തിന് ഇടയാക്കിയത് കഴിഞ്ഞ രണ്ടുകൊല്ലം തുടർച്ചയായി പഴയ നിക്ഷേപങ്ങളെ രക്ഷിക്കുവാൻ പുതിയ മുതൽമുടക്ക് അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതു കൊണ്ടാണ്. അപ്പോൾ ലക്ഷം പവനാണ് 1951-ൽ തന്നെ ഷാർഹെയിലുള്ള ബ്രിട്ടീഷ് സ്വന്തികൾ പുതിയ നിക്ഷേപങ്ങളായി കൊണ്ടുവന്നതെന്നു കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത്. 1952-ൽ ഈ ഇനത്തിലുള്ള വരവ് പ്രതിമാസം ഇരുപത്തയ്യായിരം പവനായി കുറഞ്ഞു. ഉല്പാദനവും സാധനങ്ങൾ വിറ്റഴിക്കാനുള്ള സൗകര്യവും കുറഞ്ഞതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ സംഭവിച്ചത്. ഗോർഡന്റെ അറസ്റ്റ് വിദേശസ്ഥാപനങ്ങളോടുള്ള ചൈനീസ് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ നയത്തിൽ വ്യക്തമായ തെളിവാണ്. അവയെ തെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞു നശിപ്പിക്കുകയും, അതെ സമയം അവയുടെ ആസ്തികൾ യാതൊരു പ്രതിഫലവും നൽകാതെ ചൈനായുടെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി കൈവശപ്പെടുത്തുകയുമാണ് ആ നയം.

ഇപ്പോൾ അവിടെ തുടർന്നുവരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് കാരുടെ ക്ഷമ അൽഭുതകരമാണെന്നു പറയേണ്ടു. സുഭദ്രമായി വസ്തുധാരണം ചെയ്ത് അവരുടെ ആപ്പീസുകളിൽ അവർ ദിനന്തോറും പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വാരാന്ത്യഗോൾഫ് കളിവിനോദം അവർ ഇന്നും മുടക്കാറില്ല. ക്ഷമാപൂർവ്വം അവർ കാത്തിരിക്കുന്നു. അവരിൽത്തന്നെ അവർക്കുള്ള വിശ്വാസം സീമാതീതമാണ്. മുന്യണ്ടായിരുന്നതിൽ എത്രയോ അധികം ചൈനായിക്ക് ബ്രിട്ടീഷ് കാരുടെ സേവനം ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് അവർക്കറിയാം. മാറിയ പരിതസ്ഥിതിയുമായി പൊരുത്തപ്പെട്ടു ജീവിക്കുവാൻ അവർ സന്നദ്ധരാണ്.

ഞാൻ ഹോംഗ് കോംഗിൽവെച്ചു ജോൺകെന്വികിനെ കണ്ടു. ദീർഘകാലത്തും സുഖവരമായ ഈ ഇംഗ്ലീഷ് കാരുടെ ഒരു വക കളിമട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ചൈനീസ് സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി അവഗാഹമായ ജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്നു. അനേക നാളുകൾ ചൈനായുമായി ബിസിനസ്സ് ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടവൻ ബ്രിട്ടൻ സാധിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം കഴിച്ചു കൂട്ടി. അദ്ദേഹത്തെ ഒരു "കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്" എന്നാണ് സ്നേഹിതന്മാർ കളിയായി വിളിച്ചിരുന്നത്. ടിയെൻസ്സിനിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സങ്കല്പാതീതമായ രക്ഷപെടൽ ഉദ്യോഗസ്ഥ മേധാവിതവത്തിന്റെ സാവധാനമായ പ്രവർത്തനത്തിയുടെ ഉദ്ദാ

ഹരണമാണ്. പ്രത്യേകിച്ചു ഭരണ വരിചയമില്ലാത്ത ഒരു പുതിയ ഗവർണ്മെൻറിന് അതു അനിവാര്യവുമാണ്. ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു തിരിച്ചുപോകാൻ ഉൽക്കണ്ഠാഭരിതനായി ടിയെൻസ്റ്റീനിൽ കെസ്വിക് താമസിച്ചിരുന്നു. വളരെ ദീർഘമായ താമസം കഴിഞ്ഞു് ചൈനാവിട്ടുപോകാനുള്ള പെർമിറ്റ് അവസാനം കെസ്വികിനു ലഭിച്ചു. അപ്പോൾ ആഭ്യന്തരവകുപ്പിലുള്ള ആക്ടോ, കെസ്വിക് വിട്ടുപോയാൽ ബ്രിട്ടീഷ്കാർ കൂടുതൽ പണം കൊണ്ടുവന്നു് ചൈനയിൽ ചാടിക്കാൻ നിർബന്ധം ചെയ്യുന്ന മറ്റൊരു ആൾ പണയപണ്ടം ഇല്ലാതായിത്തീരമെന്നൊരു വിചാരമുണ്ടായി. കെസ്വിക് ഒരു ബ്രിട്ടീഷ്കപ്പലിൽ കയറിക്കഴിഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഒരു പോലീസ് ഓഫീസർവന്നു് കെസ്വിക് തിരിയെ കരസ്ഥിനി സ്വന്തം ബംഗ്ലാവിലേക്കു പോകാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു ഈ അഭ്യർത്ഥനയ്ക്കു യാതൊരു കാരണവും വിശദീകരിച്ചതുമില്ല.

കെസ്വിക് ഈ അപേക്ഷ നിരാകരിക്കുന്നപക്ഷം ബലം പ്രയോഗിച്ചതന്നെ അവിടെനിന്നു കൊണ്ടുപോരുമെന്നു് അദ്ദേഹത്തിനറിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് തിരിച്ചു താമസസ്ഥലത്തേയ്ക്കു് അദ്ദേഹം പോന്നു. പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽനിന്നുള്ള സമൺസ് കാത്തു് അദ്ദേഹം താമസം തുടർന്നു. രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു തന്റെ ചൈനീസ് വേലക്കാരനെ വിട്ടു പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽനിന്നു് കെസ്വികിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വാങ്ങിച്ചിരുന്ന പെർമിറ്റ് തിരിച്ചുതരുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. നിയമപരമായി ആ പെർമിറ്റ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിൽ ഇരിക്കേണ്ടതാണെന്നു് കെസ്വിക് അറിയിച്ചു. പെർമിറ്റു് റദ്ദ് ചെയ്യുവാൻ നിർദ്ദേശമൊന്നുമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു് സ്റ്റേഷനിൽനിന്നു് അതു് തിരിയെക്കൊടുത്തു. രണ്ടു് ആഴ്ചകൾക്കുടേ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽനിന്നു് എന്തെങ്കിലും വിവരം കാത്തു് അദ്ദേഹം താമസിച്ചു.

ടിയെൻസ്റ്റീനിൽനിന്നു ഹോങ്കോംഗിലേക്കു പോകുന്ന മറ്റൊരു ബ്രിട്ടീഷ്കപ്പൽ തുറമുഖം വിട്ടുവാൻ സമയമടുത്തു. ഒരു മണിക്കൂർ മുമ്പു് അദ്ദേഹം ആ കപ്പലിൽ യാത്രചെയ്യാൻ പോകുന്നുയെന്നും, രണ്ടു് ആഴ്ചയിലധികം സ്റ്റേഷനിൽനിന്നു് ആവശ്യപ്പെട്ടന്ന എന്തെങ്കിലും വിവരങ്ങൾ നൽകുവാൻ കാത്തിരുന്നു എന്നും അറിയിക്കുന്ന ഒരു കുറിപ്പു കൊടുത്തയച്ചു. "ഇനിയും എനിക്കു താമസിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എനിക്കു് ഒരു എക്സിറ്റു് പെർമിറ്റ് ഉള്ളതുകൊണ്ടു ഞാൻ പോകുകയാണ്" എന്നദ്ദേഹം എഴുതി. എന്താണു് ചെയ്യേണ്ടതെന്നറിയാതെ പോലീസ് കഴഞ്ഞു. പീക്കിംഗിലുമായി സമ്പർക്കത്തിലേർപ്പെടാൻ ഈ സമയം കൊണ്ടു് സാധിച്ചുമില്ല. തക്കസമയത്തു് തക്കവണ്ണം പ്രവർത്തി

കാനുള്ള കഴിവുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് കെസ്വികിനു ചൈന്യത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ സാധിച്ചത്.

സോവിയറ്റ് റഷ്യയെ വ്യവസായവൽക്കരിക്കാൻ ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ടായിരുന്ന അധികാരികൾ, ബ്രിട്ടനോടും അമേരിക്കയോടും ബിസ്സിനസ്സ് നടത്താൻ തയ്യാറായിരുന്നു. ഒന്നാംലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം ബോൾഷെവികുകാർക്ക് എതിരായി വെള്ളപ്പൊക്കാരെ അനുകൂലിച്ചവരാണ് ഈ രണ്ടു രാജ്യകാരും. ചൈന്യത്തിൽ എന്തുകൊണ്ട് അങ്ങനെ ചെയ്തുകൂടാ. ഇത്ര കയ്പായ സ്മരണകൾ എന്താണ് ചൈന്യത്തിനുള്ളത്? - അല്ലെങ്കിൽ ചൈന്യീസ് ജനതയുടെ ഭാവിയുടെ ശാസനാധിപത്യം വഹിക്കുകയും, അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്ന ഒരു നവീനചൈന്യത്തെ തടഞ്ഞു നിർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഇതരശക്തികൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടോ?

വ്യവസായപുരോഗതി

“നവീനചൈന കെട്ടിപ്പടുത്തുകൊണ്ടു വരുന്നതിൽ വ്യവസായവൽക്കരണമാണു്” ഞങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യമെന്നുള്ളതു് നിർവ്വഹമാണു്. ഈ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിച്ചേരാൻ ഞങ്ങളുടെ എല്ലാ കഴിവുകളും ഉപയോഗിക്കുകയാണു്” സാമ്പത്തികകാര്യങ്ങൾക്കുള്ള മിമ്മിററിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ മിസ്റ്റർ ചെർയ്യൻ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി.

“ചൈനയുടെ സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥിതി ഒരു ക്രമീകൃത പരിപാടിയനുസരിച്ചു പുരോഗമിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പു് ചൈനയുടെ ധനനില പുനരുദ്ധരിക്കുന്നതിനതന്നെ മുന്നോ അഞ്ചോ കൊല്ലങ്ങൾ എടുത്തേക്കാം. ഈ കാലയളവിൽ ഏതാനും മർമ്മസ്വാനങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ ഞങ്ങളുടെ ശക്തി കേന്ദ്രീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വ്യവസായവൽക്കരണത്തിനുള്ള പ്രധാന ആധാരങ്ങളായ മുതൽമുടക്കു്, ആഭ്യന്തരവിപണി, സാങ്കേതികജ്ഞാനം എന്നിവയുടെ പുരോഗതിയാണു് അതിനുള്ള കളമൊരുക്കൽ” ചൌ എൻ-ലിയുടെ പ്രസ്താവനയാണിതു്. 1950-ൽ പീപ്പിൾസ് പൊളിറ്റിക്കൽ കൺസൾട്ടേറീവു കൗൺസിലിന്റെ നാഷനൽ കമ്മിറ്റിയിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട റിപ്പോർട്ടുകളിലെ പ്രസ്താവനകളാണിവ. ഞാൻ ചൈനയിലെ വ്യവസായശാലകൾ 1951-ല്പ 1952-ല്പ സന്ദർശിച്ചതുകൊണ്ടു് ഈ വ്യവസായികപ്രയത്നങ്ങൾ എന്തല്ലാമാണെന്നും, ഇതു സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രതീക്ഷകളും വാഗ്ദാനങ്ങളും എത്രമാത്രം സാധിതപ്രായമെന്നും നേരിട്ടുകാണുവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞു. ചൈനയിലെ ജനലക്ഷങ്ങളുടെ ദാരിദ്ര്യത്തിനു നിവരണം വരുത്തണമെങ്കിൽ വ്യവസായവൽക്കരണമല്ലാതെ മാർഗ്ഗമില്ല. എന്നാൽ അവൾക്കു് അഭിവൃദ്ധി കരകണ്ടി വരുന്ന ചൈനയുടെ അനവധിയാണു്. എല്ലാ അവിഷ്കൃതരജ്യങ്ങൾക്കും പൊതുവായി നേരിടേണ്ടി വരുന്ന വൈഷമ്യങ്ങളാണവ. ചൈനാ സ്വന്തമായി സൃഷ്ടിച്ചതോ, ലോകസംഘർഷാ വസ്ഥ അവളുടെമേൽ കെട്ടിവെക്കുന്നതോ ആയ വൈഷമ്യങ്ങളും ഇല്ലാരില്ല.

ഈ വൈഷമ്യങ്ങളിൽ പലതും തന്നോടൊത്തു കഴിഞ്ഞതായി ചൈന അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ടു്. വ്യവസായിക ഉല്പാദന

ങ്ങളിൽ സാങ്കേതികവിജ്ഞാനത്തിലും ഗണ്യമായ തോതിൽ പുരോഗമിച്ചുകഴിഞ്ഞതായും ചൈന അഭിമാനിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയിലെ ഒരു വ്യവസായികപ്രദർശനത്തിൽ ചൈനയിൽ നിർമ്മിച്ച പല പണി ആയുധങ്ങളും ഉൽപ്പാദനനവീകരണങ്ങളും ചൈനീസ് സ്റ്റോളിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു പല സന്ദർശകരെയും ആകർഷിച്ചു. ചൈനയിലെ പത്രങ്ങളും മാസികകളും ചൈനീസ് തൊഴിലാളികൾ കണ്ടുപിടിച്ചു നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പല പുതിയ വ്യവസായ സാധനങ്ങളെപ്പറ്റിയും വിവരിച്ചുകാണാറുണ്ട്. ചൈനീസ് നേതാക്കന്മാർ വ്യവസായോല്പാദനത്തിൽ നേടിക്കഴിഞ്ഞ പല കണക്കുകൾ വിവരിക്കുന്ന ലഘുലേഖകൾ ചൈനീ സജനതയെ ബോധ്യപ്പെടുത്താനും, അഭിവൃദ്ധിയുടെ യുഗം വന്നുകഴിഞ്ഞുവെന്ന് ഉറപ്പുനൽകാനും വിതരണം ചെയ്യാറുണ്ട്. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഈ കണക്കുകൾ എല്ലാം കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലെമ്പോലെ 1949-ലേയും 1950-ലേയും നിലയിൽനിന്നുള്ള വർദ്ധിതശതമാനം മാത്രം കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥസ്ഥിതിവിചരങ്ങൾ ലഭ്യമാകാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

ചൈന, മുമ്പ് ലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾ സാമാനങ്ങൾ കണക്കില്ലാതെ കൊണ്ടുവന്നു ചാടിക്കുന്ന സ്ഥലമായിരുന്നു. നാണയപ്പെട്ട തപ്പുകാലത്തു് ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ച പലവിധ സാമാനങ്ങൾക്കു് ഇപ്പോൾ വലിയ വിലാണു്. അതുള്ളവർ പുഴുത്തിവയ്ക്കുന്നതു കൊണ്ടു് കമ്പോളങ്ങളിൽ അസുലഭത സൃഷ്ടിക്കുകയും അങ്ങനെ വില കുതിച്ചുകയറുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ കിടക്കുന്ന സ്റ്റോക്കുകളാണു് ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യം ഇന്നും നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. മറ്റു് ഇറക്കുമതി മാർഗ്ഗങ്ങൾ എല്ലാം തടഞ്ഞിരിക്കുകയാണു്. അതും പത്തു കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട സാധനങ്ങൾ മാത്രമേ വൻനഗരങ്ങളിലെ ഷോപ്പുകളിൽ കാണാൻ കഴിയൂ. സിഗററ്റും, സോപ്പും, വസ്തുക്കളും നിർമ്മിക്കുന്ന തദ്ദേശ വ്യവസായികൾ അനവധിയുണ്ടു്. എന്നാൽ അവയുടെ വില അമിതമായി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതു്, ആളുകൾ ഗണ്യമായ തോതിൽ അവ വാങ്ങാതിരിക്കാൻ ഒരു നിയന്ത്രണനടപടി കൂടെയാണു്. പല മരുന്നുകളും, ഇംഗ്ലീഷ് ഔഷധങ്ങളും പഴയ സ്റ്റോക്കിൽപ്പെട്ടതും നിരപയോഗമായിത്തീർന്നതുമാണു്.

ചൈനീസ് സാമ്പത്തികനിലയുടെ സ്ഥിരത ജനങ്ങളുടെ അത്യാവശ്യസാധനങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുകൊടുക്കാനുള്ള കഴിവിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. പരിഷ്കരിച്ച കൃഷിസമ്പ്രദായങ്ങളും ഉല്പാദനത്തിന്റെ കൂടുതൽ അംശം കർഷകൻ കൈവശം വയ്ക്കാനുള്ള സൗകര്യങ്ങളും വ്യവസായനിർമ്മിതങ്ങളായ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാനും അവയ്ക്കു് ആവശ്യം സൃഷ്ടിക്കാനും ഉപകരിച്ചു

ആഭ്യന്തരമായ നിർമ്മാണങ്ങൾ ആരംഭിക്കുകയോ, ഇറക്കുമതി ചെയ്യുകയോ അല്ലാതെ ഈ അ.വ.ശ്യം നിറവേറ്റാൻ കഴിയുന്ന തല്ല. മുമ്പ് ഞാൻ ഉദ്ധരിച്ച മിസ്റ്റർ ചെൻയൂണിന്റെ 1950-ലെ റിപ്പോർട്ടിൽ ചൈനീസ് വ്യവസായസാധ്യതയെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. "ഞങ്ങൾക്കുള്ള ചുരുക്കം ആധുനിക വ്യവസായശാലകൾ ഞങ്ങളുടെ ദേശീയസമ്പത്തിന്റെ പത്തു ശതമാനം മാത്രമേ കുറിക്കുന്നുള്ളൂ. ഉള്ളവ തന്നെ വളരെ ക്ഷീണിച്ച് അടി ഇളകിയരൂപത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു."

ഇൻഡ്യാപോലെ ചൈനയും ഒരു അവികസിതരാജ്യമാണ്. ഇപ്പോഴുള്ള കറെ ആധുനികവ്യവസായങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ഷാംഹായ്, ടിയെൻസ്സിൻ, കാൻറൺ, മഞ്ചൂറിയ എന്നിവിടങ്ങളിൽ താമസമുറപ്പിച്ച വിദേശികളുടെ വകയാണ്. പുതിയ ഗവർണ്മെന്റ് അവരെ രാജ്യത്തുനിന്നു തുരത്തിയതിനാൽ ഉള്ള ഉല്പാദനം തുടരാൻ തന്നെയുള്ള സാങ്കേതികജ്ഞാനവും ഭരണപരിചയവും ഇല്ലാതെ ചൈനാ വിഷമിക്കുകയാണ്.

മഞ്ചൂറിയ ചൈനയുമായി പുനഃസംയോജിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് ചൈനീസ് വ്യവസായത്തിന് സുഹൃദധാനമായ ഒരു നേട്ടമാണെന്നുള്ള കാര്യം പലപ്പോഴും വിനമരിക്കപ്പെട്ടുപോകാറുണ്ട്. ജപ്പാൻ മഞ്ചൂറിയയിൽ സൈനികാധിപത്യം ചെയ്തുകാലത്തു് ജപ്പാന്റെ നിക്ഷേപങ്ങൾ അവിടെ മൂന്നിരട്ടിയായി വർദ്ധിച്ചു. ഈ നിക്ഷേപങ്ങൾ വിവിധ തരത്തിലുള്ള സാമ്പത്തികപ്രവണനങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും, അവിടത്തെ പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. കൽക്കരി, ഇരുമ്പ്, ഉരുക്ക്, ചെമ്പ്, നാഗം, സ്വർണ്ണം, ഷുണ്ണ എന്നീ സാധനങ്ങൾ എല്ലാവ്യവസായാഭിരുചികൾ ഗണ്യമായതോതിൽ അവിടെ സഹായകമായി ഭവിച്ചു. കൊറിയൻ അതിർത്തിയിലുള്ള യാലുനദിയിൽ ഈ വ്യവസായങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായ ജലവൈദ്യുതപദ്ധതിക്കും സൗകര്യമായിരുന്നു. ആൻഷാപിലും മുക്വുണിലുമുള്ള പണിയായുധനിർമ്മാണം വളരെ വികസിച്ചു. വസ്തുനിർമ്മാണവും വിദ്യുച്ഛക്തിക്കുള്ള സാമഗ്രികൾ സംബന്ധിച്ച ചെറുകിടവ്യവസായങ്ങളും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ചൈനയുടെ വ്യവസായിക ഭവിക്കു് മഞ്ചൂറിയയുടെ സാമ്പത്തികസൗകര്യങ്ങൾ മഹാപ്രധാനമായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. 1930 കഴിഞ്ഞുള്ള വർഷങ്ങളിൽ ഈ പ്രാധാന്യം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതിനു ജപ്പാൻ കാർ ടിയെൻസ്സിൻ നഗരത്തിലെ നാൻകായി സർവ്വകലാശാല ബോംബിട്ടു നശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

അതുകൊണ്ടു് മഞ്ചൂറിയ സന്ദർശിക്കുന്നതിനു് എനിക്കു ലഭിച്ച സൗകര്യം ഞാൻ സഹർഷം സ്വാഗതം ചെയ്തു. മഹായുദ്ധാനന്തരം, ഈ പ്രദേശം റഷ്യൻസൈന്യങ്ങൾ കൈവശപ്പെ

ഭൂമി താവളമുറപ്പിച്ചതിനെപ്പറ്റിയും, അവിടത്തെ വ്യവസായ ശാലകളിൽനിന്നു യന്ത്രസാമഗ്രികൾ മുഴുവനും മാറിമതിനെക്കുറിച്ചും, സുദീർഘമായ വിവരണങ്ങൾ ഇൻ-ഗ്ലാൻ വാർത്താവിതരണ ഏജൻസികൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. പീക്കിംഗിൽ വെച്ച് ഇങ്ങനെ കൊള്ള മടിച്ചത് റഷ്യാക്കാരുല്ലെന്നും, കമിന്താങ്ങ് പിന്തിരിപ്പന്മാരായിരുന്നുവെന്നും ഞാൻ കേട്ടിരുന്നു. “കുറച്ചു യന്ത്രങ്ങൾ റഷ്യാക്കാർ കൊണ്ടുപോയെങ്കിലും അവയെല്ലാം അവർ തിരിച്ചുതന്നു” എന്നാണ് ഉന്നതസ്ഥാനത്തിലിരുന്ന ഒരു ദേഹം എന്നെ അറിയിച്ചത്. വേറൊരു ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞത് റഷ്യാക്കാർ കൊണ്ടുപോയ യന്ത്രസാമഗ്രികളിൽ “മിക്കവാറും” എല്ലാം തിരിച്ചുതന്നുവെന്നാണ്. ഓരോ പുതിയ പുതിയ ഭോദ്യങ്ങൾക്കും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ പടിപടിയായുള്ള സത്യസമ്മതങ്ങൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. യാഥാർത്ഥ വിവരങ്ങൾ ചികഞ്ഞറിയാനുള്ള മാർഗ്ഗം വളരെ ദീർഘവും, ശ്രമകരവുമായിരുന്നു. ചൈനയിൽ ഇപ്പോൾ ഉള്ള ചുരുക്കം ചില സാങ്കേതിക വിദഗ്ദ്ധന്മാരിൽനിന്നു എനിക്കറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞു റഷ്യാക്കാർ ചൈനയിലുണ്ടായിരുന്ന അനവധി വ്യവസായയന്ത്ര സജ്ജീകരണങ്ങൾ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയിയെന്നും, യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒന്നും അവർ തിരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നുമാണ്. കമിന്താങ്ങ് ഭടന്മാർ വല്ല വിനാശകപ്രവർത്തനങ്ങളും ചെയ്തെങ്കിൽ സഹതാപാർഹമായ ആ നിലയിൽ കിടക്കുന്ന യന്ത്രശാലകളുടെ ശോചനീയത്വം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ അവരും സഹായകമായി പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നുമാത്രമാണ്.

ചൈനയിൽ കൂടെയുള്ള റെയിൽവേയാത്ര രാജ്യത്തെപ്പറ്റി കൂടുതൽ പഠിക്കുവാൻ സൗകര്യം നൽകി. പീക്കിംഗ് നഗരം, മാവോസേതുംഗും, ചൌ എൻ-ലായിയും, ഇരുപതു മാറ്റു പാർട്ടിയ ഡികാരികളും ചേർന്നുള്ള അധികാരകേന്ദ്രമായിരുന്നു. ആധുനികഭരണസൗകര്യങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലാത്ത ഒരു രാജ്യമാണ് ചൈന. പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഒരു ഐക്യ ബന്ധം മാത്രമാണ് രാജ്യത്തെ ഏകീഭവിപ്പിച്ചു നിറുത്തിയിരുന്നത്. നേരെമറിച്ച് ഒരു സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിന് വിപുലവും, ഏകീകൃതവും സൂപ്പർസർഗിയുമായ ഒരു ഭരണരീതിയാണ് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നത്. പീക്കിംഗിന്റെ അധികാരശക്തി, സ്വല്പകാലംകൊണ്ടു അതിന് ആവിഷ്കരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ ഭരണയന്ത്രത്തെ ആശ്രയിച്ചാണ് നിന്നിരുന്നത്.

ചൈനായുടെ ഉത്തരപൂർവ്വപ്രദേശത്തെ വ്യവസായകേന്ദ്രത്തിലേക്കുള്ള ഞങ്ങളുടെ സന്ദർശനം ആരംഭിച്ചത് മുക്ഡനിൽ വെച്ചു നടന്ന കാർഷികവ്യവസായ പ്രദർശനത്തോടുകൂടിയാണ്. റൂട്കെകിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലെ ഉല്പാദനങ്ങൾ മാത്രമേ അവിടെ

പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നുള്ളു. വ്യവസായ സാമഗ്രികളും, ഉപഭോക്ത സാധനങ്ങളുമായി വിവിധതരത്തിലുള്ള സാധനങ്ങൾ അവിടെ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എല്ലാത്തരം ഉരുക്കു സാധനങ്ങൾ, യാന്ത്രിക പണിയായുധങ്ങൾ, കടച്ചിൽചക്രം, ടർബൈൻ, ജനറേറ്റർ, മോട്ടർ, കേബിൾ, കെവിൽ സാധനങ്ങൾ, കൃത്രിമചെടോൾ, കണ്ണാടിസാധനങ്ങൾ പാത്രങ്ങൾ, വസ്ത്രനിർമ്മാണം എന്നിവയെല്ലാം അവിടെ കാണാമായിരുന്നു. വലതിന്റെയും നിർമ്മാണ രീതികൾ കാണിക്കുന്ന ചെറിയ മോഡലുകളും പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. സാങ്കേതികമായി ഈ പ്രദർശനം പൂർണ്ണതയിൽതന്നെ എത്തിയിരുന്നുവെന്നു പറയാം. സന്ദർശകന് വ്യവസായ താല്പര്യം ജനിപ്പിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഓരോ പ്രദർശനവും സൂക്ഷ്മം ശ്രദ്ധിച്ചു തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. എല്ലാ സ്റ്റാളിലും നിന്നിരുന്ന അൺകട്ടികളും പെൺകട്ടികളും പ്രദർശന വസ്തുക്കളുടെ വിവരങ്ങൾ കാണാപ്പാഠം ചെയ്യുന്നതുപോലെ പറഞ്ഞുതന്നു. എന്നാൽ അവർ പറയുന്നത് അവർതന്നെ മനസ്സിലാക്കിയ ലക്ഷണം കണ്ടില്ല. സമീപപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു ബസ്സുകൾ നിറയെ ആളുകളെ കയറിക്കൊണ്ടുവന്ന് പ്രദർശനം കാണിക്കുമായിരുന്നു. അവരെല്ലാം വളരെ മതിപ്പോടുകൂടിയാണ് തിരിച്ചുപോയത്. എഷ്യൻ സന്ദർശകരായി അവിടെ എത്തിയവർക്കും പ്രദർശനത്തെപ്പറ്റി വളരെ മതിപ്പു തോന്നി. ഒരു ആധുനിക വ്യവസായശാലയുടെ ഉള്ളിൽ അവരാരും തന്നെ മുമ്പു കണ്ടിരുന്നില്ല. ചെറിയ യന്ത്രപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുപോലും എത്രമാത്രം പരിശീലനം കഴിഞ്ഞ തൊഴിൽക്കാരും സാങ്കേതിക വൈദഗ്ദ്ധ്യവും ടോണ്ടിയിരുന്നുവെന്ന് അവർക്കു ഒരു ഗ്രാഹ്യവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർക്കു അറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ അവിടെ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അത്യുത വസ്തുക്കളൊന്നും ചൈനയിൽ നിർമ്മിക്കാൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ലെന്ന് അവർക്കു മനസ്സിലാക്കുമായിരുന്നു. എല്ലാ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപ്രചരണമാർഗ്ഗങ്ങളുംപോലെ ഈ പ്രദർശനവും വിശദാംശങ്ങളിൽ സംപൂർണ്ണമായിരുന്നു. പ്രവർത്തനക്ഷമതയിൽ അന്യാദൃശ്യവൈഭവും. മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്ത കാര്യങ്ങൾ അപ്പടി വിശ്വസിക്കുന്ന മാനുഷിക ബലഹീനതയെപ്പറ്റിയുള്ള ജ്ഞാനവും ഈ പ്രദർശനം സംഘടിപ്പിച്ചതിൽ ദൃശ്യമായിരുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ സന്ദർശനപരിപാടിയിൽ ഈയവും ചെമ്പും ഉരുക്കുന്ന ഒരു ഫാക്ടറിയും, ഖനനയന്ത്രങ്ങളും മോട്ടോർ വാഹനങ്ങളുടെ ചക്രങ്ങളും നിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസായശാലയും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ ഫാക്ടറികൾ ഭരിച്ചിരുന്നതു പാർട്ടിയംഗങ്ങളായിരുന്നു. യെന്നാന്റെ കാലംമുതൽ പാർട്ടിയോടു വിശ്വസ്തരായിരുന്നുവെന്നതിനുള്ള അവരുടെ പുഴയു ലോയൽറ്റി കാർയു

കൾ അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കുള്ള അവരുടെ അവകാശങ്ങൾക്ക് മതിയായ ആധാരങ്ങളായിരുന്നു. സ്റ്റാഫിൽപ്പെട്ടവരായും, വിദഗ്ദ്ധന്മാരായും, സാങ്കേതിക ജ്ഞാനമുള്ളവരായും, ആയിരുന്നുവെന്നു. അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കെല്ലാം മാർഗ്ഗങ്ങൾകൊണ്ടായി അവർ സ്വീകരിച്ചത് മുക്തനിലുണ്ടായിരുന്ന വിവിധ ബ്യൂറോകളെയാണ്. ഈ ബ്യൂറോകളെല്ലാം നയിച്ചിരുന്നത് റഷ്യൻ വിദഗ്ദ്ധന്മാരാണ്. ഏതെങ്കിലും പ്രശ്നം അവരോടു അറിയിക്കുമ്പോൾ റഷ്യൻ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ ഫാക്ടറികൾ സന്ദർശിച്ച് ആവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയും, വിധങ്ങൾ കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരു തൊഴിലാളിയെ "മോഡൽ തൊഴിലാളി"യായി ഉയർത്തുമ്പോൾ അയാൾ സ്വാഭാവികമായി ഒരു സാങ്കേതികവിദഗ്ദ്ധൻ ആയിക്കൂടെ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നത് ഒരു രസകരമായ വസ്തുതയാണ്. ഈ ടെക്നീഷ്യന്മാർ റഷ്യൻ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ ഫാക്ടറി സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ സന്നിഹിതരായിരിക്കും. അവർക്ക് കൂടുതൽ ശമ്പളവും, പദവികളും മറ്റുമുള്ളതുകൊണ്ട് അവരുടെ നില മാറ്റം തൊഴിലാളികൾക്കും മേലാസ്ഥാപനകമായി വർത്തിക്കുന്നു. ജപ്പാൻസൈനികാധിവാസം അവിടെ നിലവിലിരുന്ന കാലത്ത് ഈ ഫാക്ടറികളിലെ ജോലിസാമാന്യമുള്ളവരെല്ലാം ജപ്പാൻകാരായിരുന്നു എന്ന് അവർ സമ്മതിച്ചു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അങ്ങനെ പ്രത്യേകവൈദഗ്ദ്ധ്യമോ, സാമന്ത്യമോ, ഉള്ളവരെ അത്ര അത്യാവശ്യമില്ലെന്നാണ് വയപ്. ചില സുരക്ഷിതത്വനടപടികളും, ആരോഗ്യസുരക്ഷണപദ്ധതികളും പരിശീലനം ലഭിച്ച തൊഴിലാളികളുടെ അത്യാവശ്യകത കുറച്ചു എന്നാണ് അവകാശപ്പെടുന്നത്.

ഫാക്ടറികളിലെ പല ജോലികളും കായികാധ്വാനംകൊണ്ടാണ് നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതെന്നു പ്രത്യക്ഷമായിരുന്നു. മൈനിംഗ് യന്ത്രങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച ഫാക്ടറിയിലെ മിക്കവശങ്ങളും അതിന്റെ വിസ്തൃതമായ വക്ഷോപ്പകളും ഒഴിഞ്ഞ ചിരട്ടകൾ പോലെ ശൂന്യമായിരുന്നു. ഒരു വലിയ വക്ഷോപ്പ് മുറിയിൽ ഒരു ഒടിഞ്ഞ ക്രെയിൻ മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നത്. മറ്റൊന്നിൽ കറേപ്പേർ കൂടിയിരുന്നു ഒരു ചതുരത്തിലുള്ള ഇരിമ്പുകമ്പി ന്യൂമാറിക് ചുറ്റികകൊണ്ട് തല്ലി ശരിപ്പെടുത്തുന്ന ജോലി പഠിക്കുകയായിരുന്നു. മറ്റൊരു മുറിയിൽ വണ്ടിചക്രങ്ങൾ കൈകൊണ്ടു വാർത്തുക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു വക്ഷോപ്പിൽ മാത്രമാണ് കടച്ചിൽ യന്ത്രവും, കട്ടിംഗ് യന്ത്രവും യന്ത്രചിന്തേതുമുണ്ടായിരുന്നത്. ഒരുകാലത്ത് ഉല്പാദനാനുസന്ധികൊണ്ടിരുന്ന ഈ ഫാക്ടറി ഇങ്ങനെ ക്ഷീണിച്ചരീതിയിൽ തുടരുന്നത്, തൊഴിലാളികൾക്കു ജോലി നൽകാനും ക്രമേണ അവരെ ഫാക്ടറി നടപടികളിൽ പരിശീലി

പ്പിച്ചു ആവശ്യമായ യന്ത്രസാമഗ്രികൾ വന്നുചേരുമ്പോൾ അവരെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനും വേണ്ടിയാണെന്നു തോന്നുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റും സാമൂഹികവ്യവസ്ഥിതിയിൽ നിർമ്മാണച്ചെലവു ഒരു പരിഗണനയേതല്ല. പ്രചരണങ്ങൾക്ക് എത്രമാത്രം പ്രയോജനപ്പെടുമെന്നുള്ളതാണ് ചെലവിൻറെ മാനദണ്ഡം. പ്രദർശനപ്പാളിൽ വച്ചു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയതു് ചെന്നാ മൈനിസ്റ്റ് യന്ത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ്. അതു നിർമ്മിക്കുമെന്നു പറയപ്പെട്ട വ്യവസായശാലയാണ് ഞാൻ സന്ദർശിച്ചതു്. എന്നാൽ ഒരു ഘനനയന്ത്രവും അതിൻറെ പൂർണ്ണനിലയിൽ ഒരിടത്തും കണ്ടില്ല. യന്ത്രങ്ങൾ കൂട്ടിയിണക്കുന്ന ജോലി നടക്കുന്ന ഒരു യൂണിറ്റു് കാണിച്ചുതരുവാൻ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതിനു് എനിക്കു ലഭിച്ച മറുപടി ഒരു യന്ത്രം തീരാത്ത താമസമേയുള്ളു അതു് ഉടനെ ഹാക്ടറിയിൽനിന്നയച്ചുകഴിയുമെന്നാണ്. അത്രയ്ക്കു് അടിയന്തിരമായ ആവശ്യത്തിലാണ് രാജ്യം കഴിയുന്നതെന്നു് എന്നെ അറിയിച്ചു. ഈയവും ചെന്നും ഉരക്കുന്ന ശാലകൾക്കുടേ ദേവമായിരുന്നു. അവിടെയും ഭൂരിഭാഗം ജോലി കൈപ്പന്നിയായിട്ടാണ് നടന്നതു്; പ്ലാനിംഗോ വിദഗ്ദ്ധസേവനമൊ അവിടെയെങ്ങും കണ്ടില്ല.

ചെന്നാ വളരെ വിഷമകരമായ പരിതസ്ഥിതികളിൽകൂടെയാണ് അവരുടെ നിർമ്മാണപദ്ധതികൾ നടത്തുന്നതെന്നു് കാണിക്കാനല്ലെങ്കിൽ എന്തിനാണ് ഈ സന്ദർശനങ്ങൾക്കു് ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയതെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമുണ്ടു്. വിപരീത ശക്തികളെ നേരിടാനുള്ള നിശ്ചയദാർഢ്യത്തെ പറ്റിയും സഹകരണത്തെയും പറ്റി യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടുകൂടിയ ഒരു സമീപനം നടത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ ഈ വൈഷമ്യങ്ങൾ നിഷ്പ്രയാസം പരിഹരിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു എന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിച്ചതു്. അഥവാ ചെന്നായുടെ സ്ഥിതി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ റഷ്യൻ സഹായത്തെ ആശ്രയിക്കുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്നുള്ള ഒരു പരിതസ്ഥിതിയായിരിക്കാം അവർക്കു നേരിടേണ്ടിവന്നതു്. ഏതായാലും ചെന്നായുടെ നിസ്സഹായസ്ഥിതി റഷ്യയുടെ സ്വന്തപ്രയോജനത്തിനുവേണ്ടി ചൂഷണം ചെയ്യുവാൻ റഷ്യമടിച്ചില്ലെന്നുള്ളതു് നിസ്സംശയമാണു്.

ഏട്ടുമാസം കഴിഞ്ഞു് മുകുടൻ ഞാൻ വീണ്ടും സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ യന്ത്രസാമഗ്രികളിലും, കാര്യക്ഷമതയിലും അല്പമൊതു പുരോഗതിയെങ്കിലും വന്നുകാണുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചു. റഷ്യയ്ക്കും പൂർവ്വ യൂറോപ്യൻരാജ്യങ്ങൾക്കും അത്യാവശ്യമുള്ള ഘനനാധനങ്ങൾ നൽകി സഹായിക്കുവാൻ പ്രാപ്തിയുണ്ടായിരുന്നു. കൂടാതെ റഷ്യയും ചെന്നായും ഒപ്പുവച്ചു ഒരു ഉടമ്പടിയനുസരിച്ചു

ആറുകോടി ഡോളർ പ്രതിവർഷം അഞ്ചു കൊല്ലത്തേക്ക് ഒരു ശതമാനം പലിശയ്ക്കു രാഷ്ട്രകടം നൽകാമെന്ന് വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നു. ആ കടം "എ. എസ്. എസ്. ആറിൽനിന്ന് യന്ത്രസാമഗ്രികൾ വാങ്ങുവാൻ" ഉപയോഗിക്കണമെന്നാണ് വ്യവസ്ഥ. അങ്ങനെ നൽകുന്ന യന്ത്രസാമഗ്രികളിൽ "എലക്ട്രിക്കൽ പവർ സ്റ്റേഷനാവശ്യമുള്ള യന്ത്രങ്ങൾ, ലോഹനിർമ്മാണ പ്ലാന്റുകൾ ഏഞ്ചിനീയറിംഗ് പ്ലാന്റുകൾ, കൽക്കരി ഇരിമ്പുഖനികൾക്കുള്ള യന്ത്രങ്ങൾ, ട്രാൻസ്പോർട്ട് സാമഗ്രികൾ, റോഡ് പാളങ്ങൾ, ചൈനായുടെ സാമ്പത്തികാഭിവൃദ്ധിക്കാവശ്യമായ മറ്റു സാധനങ്ങൾ" എന്നിവയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ ഉടമ്പടിക്കു വല്ല പ്രാധാന്യവുമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ താറ്റുമാറായിരിക്കുന്ന ചൈനീസ് വ്യവസായങ്ങൾ സമൃദ്ധരിക്കാനുള്ള അത്യാവശ്യ സാധനങ്ങൾ എല്ലാം ലഭിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ വിപുലമായ തോതിലുള്ള യാതൊരു സഹായവും പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിയുമായിരുന്നില്ല. കാരണം, പിക്കിംഗിൽ വെച്ചു വിശ്വസനീയമായ ഒരു കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നെനിക്കറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞത് ചൈനയ്ക്കു യന്ത്രസാമഗ്രികൾ ലഭിക്കുവാൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ല എന്നാണ്. വല്ലതും ലഭിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ തന്നെ ദിർഘകാലാവധിയിൽ പുച്ഛരൂപ്യൻ രാജ്യങ്ങൾ നൽകിയ യന്ത്രസാമഗ്രികൾ മാത്രമായിരുന്നു.

അതുകൊണ്ട് മുകുന്ദനിലെ ദിനീയ സന്ദർശനത്തിൽ ഒരു പണിയായുയ നിർമ്മാണശാലയും, മോട്ടോർവാഹന നിർമ്മാണ ഫാക്ടറിയും ഉൾപ്പെടുത്തിയത് എന്നിങ്ങനെ പ്രത്യേക താല്പര്യം ജനിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യത്തെപ്പോലെ തന്നെ വ്യവസായപ്രദർശനം കാണുകയായിരുന്ന അദ്ദേഹവസത്തെ പരിപാടി. മോട്ടോർവാഹനനിർമ്മാണഫാക്ടറിയുടെ കാര്യം വിനോദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മഞ്ചൂറിയൻ വ്യവസായകേന്ദ്രങ്ങൾ കാണണമെന്ന് ഞങ്ങൾ നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ മോട്ടോർവാഹന നിർമ്മാണശാലയ്ക്കു പകരം ഒരു കൽക്കരിഖനികാണുവാനാണ് സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതെന്ന് ഞങ്ങളെ അറിയിച്ചു. വാഹനനിർമ്മാണശാലയിൽ വാഹനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നില്ലെന്നും, വണ്ടികളുടെ റിപ്പയർ പണികളും, വണ്ടിചക്രങ്ങളുടെ നിർമ്മാണവും മാത്രമേ അവിടെ നടക്കുന്നുള്ളൂയെന്നും ഞങ്ങളെ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി കഴിഞ്ഞപ്രാവശ്യം കാണുവാൻ നിർമ്മാണശാല ഞാൻ നല്ലവണ്ണം ഓർത്തു. അവിടേയ്ക്ക് ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപോകാതിരിക്കാൻ ചൈനാകാക്കുണ്ടായ ഉൽക്കണ്ഠ എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാമായിരുന്നു.

ഒന്നിടയിൽ കാരണങ്ങളാൽ കൽക്കരിഖനിയും, ഷെൽ എണ്ണ ശുദ്ധീകരണശാലയും സന്ദർശിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു രസ

പ്രമോയി തോന്നി ചൈന-ജപ്പാൻ യുദ്ധത്തിനുമുമ്പ് ചൈനാ ജപ്പാനിലേക്കു കൽക്കരി കയറുമതി ചെയ്തിരുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ അങ്ങനെ യാതൊരു കയറുമതിയും നടന്നില്ല. വില സ്ഥിരീകരണപദ്ധതികളിലെല്ലാം കൽക്കരിക്ക് അതിപ്രധാനമായ സ്ഥാനമുള്ളതു്. ചൈനയുടെ നഷ്ടപ്പെടുമ്പോഴേ കൽക്കരി ഉല്പാദനം പുനരുദ്ധരിച്ച യുദ്ധകാലത്തിനുമുമ്പുള്ള നിലയിൽ എത്താമെങ്കിൽ, കയറുമതിക്ക് അതു് സഹായകമാകുമെന്നു മാത്രമല്ല അപകട വ്യവസായങ്ങൾക്കാവശ്യമായ ഇന്ധനാമുഴുപ്പൻ ലഭിക്കുവാൻ കഴിയും. 'ചൈനാ ചരിത്ര റിപ്പോർട്ട്' എന്ന മാസികയുടെ ജൂൺ ലക്കത്തിൽ ട്രാറ്റാഗുവനിയിലെ 1957-ലുള്ള ഉൽപ്പാദനം 1950-ലേക്കാൾ 284 ശതമാനം അധികമാണെന്നും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു് ഞാൻ വായിച്ചു. ഇതു വലിയ അത്ഭുതമുള്ള ഒരു കണക്കല്ലെന്നു് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. ട്രാറ്റാഗുവിൽ ഏതാനും കഴുതകളുടെ പുറത്തു കാര കൽക്കരി ചാക്കുകൾ കയറിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതു് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ള കാഴ്ചയാണു്. ഫുഷണിലുള്ള കൽക്കരി ഖനികാണുവാൻ ഉള്ള ഒരു സന്ദർഭമെന്ന നിലയിൽ ഈ ദ്വീപിലെ സന്ദർശനം ഞാൻ സ്വഗതം ചെയ്തു.

മുക്ഡണിൽ നിന്നു ഫുഷണിലേക്കുള്ള റോഡ് നിമ്നോന്നതമായ ഒരു പ്രദേശത്തുകൂടെയാണു് കടന്നുപോയതു്. അങ്ങുമിങ്ങും കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ ജപ്പാൻ വ്യവസായശാലകളുടെ ചിമ്മിനികൾ പുകവമിക്കുന്നതു കാണാമായിരുന്നു. മുക്ഡണെപ്പോലെ തന്നെ ഫുഷണും ആധുനികചാത്താത്യരീതിയിലുള്ള ഒരു ജപ്പാൻ നഗരമായിരുന്നു. അതിന്റെ വിസ്മൃതമായ തെരുവുകൾ കൽക്കരിപ്പെടി വീണു് ചാരനിറം പുണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ആളുകൾ താമസിക്കുന്ന റസിഡൻഷ്യൽ ഭാഗങ്ങൾ പരിഷ്കൃതമായി കണ്ടു. എല്ലാ നഗരസൗകര്യങ്ങളുമുള്ള ഫുഷണിൽ കുതിരപ്പന്നയം നടത്തുന്ന ഒരു റെയിൽ കോഴ്സുപോലും ഉണ്ടായിരുന്നു. സുപ്രസിദ്ധമായ ലിംഗ് ഫുഗ് ഖനിയിലേക്കുണു് ഞങ്ങളെ ആനയിച്ചതു്. പത്തുകൊണ്ടുള്ള വായ് മുടികൾ ധരിച്ച ഞങ്ങൾ ഒരു ഖനിക്കഴിയുടെ വക്കത്തു് ചെന്നു നിന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ അടിയിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട കൽക്കരി ഭക്ഷകൾ മുകളിൽ റന്നു ഈ കൽക്കരിക്കഴികൾ എങ്ങനെ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നുവെന്നു കാണുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. "വിമോചനത്തെ നമു് മുമ്പുള്ളതിന്റെ നാലിട്ടിയായി ഉൽപ്പാദനം വർദ്ധിച്ചതായി അവകാശപ്പെടുന്നുതു്. ശരിയാണോ എന്നു പരീക്ഷിക്കുവാനും സാദ്ധ്യമല്ലായിരുന്നു. അവർ പറഞ്ഞുതന്ന കണക്കുകൾ സ്വീകരിക്കയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. പതിനായിരം കൂലിക്കാർ അവിടെ ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നും,

വളർ സൗജന്യവ്യവസ്ഥകളും നൽകിയാണ് പരെ താമസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. മിക്ക സന്ദർശകരും ആവശ്യത്തിനു മതിയാവണം ഖനി പ്രവർത്തനം കണ്ടു മുക്ടാണിലേയ്ക്ക് മടങ്ങി.

തിരിച്ചുപോകാതെ അവിടെ താമിച്ച ഞങ്ങൾ ആദിപസം കുറെ വൈകിയാലപ്പോൾ ഒരു തുറന്ന കൽക്കരിക്കുഴി കാണുവാൻ പോയി. ആകർഷണീയമായ ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു അത്. 7000 വാർ നീളവും 300 മുതൽ 1200 വാർ വീതിയും 170 വാർ താഴ്ചയുമുള്ള ഒരു മഹാവിളർപ്പായിരുന്നു ആ കുഴി. ഇവിടത്തെ മാർദ്ദവമായ കൽക്കരി അട്ടികൾക്കു 30 മുതൽ 90 മീറ്റർ വരെ താഴ്ചയുള്ളതായിരുന്നു. കൽക്കരിക്കു മുക്തിൽ ഷെയിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ആ പ്ലാറ്റിനം സമീപമായി ഷെയിൽ ശുദ്ധീകരിച്ച് എണ്ണ എടുക്കുന്ന പ്ലാന്ററും സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. പ്രതിരോധവകുപ്പിന് അത്യാവശ്യമായ ഒരു ത്വണനമായിരുന്നു അത്. ഉത്തരപൂർവദേശത്തു ഞാൻ സന്ദർശിച്ച പ്ലാന്ററുകളിൽ നിന്നു വിഭിന്നമായിരുന്നു ഇവിടത്തെ സ്ഥിതി. ഈ ശുദ്ധീകരണശാല അതിന്റെ പൂർണ്ണമായ കഴിവിൽ ഉല്പാദനം നടത്തി. ഈ പ്ലാന്ററിന്റെ 90 ശതമാനവും പുതിയ ചൈനീസ് ഗവർണ്മെന്റു മാറി ശരിപ്പെടുത്തിയന്നാണ് പറഞ്ഞത്. യുദ്ധകാലത്തിനു മുമ്പുള്ള ഉല്പാദനത്തോട് അത് എത്തിക്കഴിഞ്ഞു.

ഞങ്ങളുടെ സന്ദർശനപട്ടികയിൽ ഒരു പണിയായുധനിർമ്മാണശാല കൂടെ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. കടച്ചിൽ യന്ത്രങ്ങളും, കട്ടിംഗ് യന്ത്രങ്ങളും നിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസായശാലയാണത്. വലിയ സാങ്കേതികസാമർത്ഥ്യങ്ങളൊന്നും ആവശ്യമില്ലാത്ത ലഘുവായ സാധനങ്ങളാണ് അവിടെ നിർമ്മിക്കുന്നത്. പ്രഥമമായി ഇവിടെ വെച്ച് റഷ്യയിൽ നിന്നു ഇറക്കുമതി ചെയ്ത ചില യന്ത്രങ്ങൾ കാണുവാനിടയായി. ഈ ഓരോ യന്ത്രങ്ങളുടെയും പേരുകൾ ചൈനീസ് ഭാഷയിൽ കൊത്തിയിരുന്നത് രസകരമായി തോന്നി. ഒരു പ്രിസിഷൻ യന്ത്രത്തിനു മാത്രമേ റഷ്യൻ ഭാഷയിൽ പേരുകളുണ്ടുള്ളൂ. ഇതാണ് ഞങ്ങൾ പ്രദർശനത്തിൽ വെച്ചു കണ്ട ചൈനീസ് നിർമ്മിത യന്ത്രങ്ങളുടെ രഹസ്യമെന്ന് ഈ സാധനങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തി. ചൈനീസ് പേരുകൊത്തിയിരുന്ന ഒരു പ്രിസിഷൻ യന്ത്രം എവിടെയാണ് നിർമ്മിക്കുന്നതെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ ആൽഷാൻമെഷീൻട്രൂൾസ് കമ്പനിയിലാണെന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു. നിർഭാഗ്യവശാൽ ആ വ്യവസായശാല ഞങ്ങളുടെ സന്ദർശന ലിസ്റ്റിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഈ ഉദാഹരണത്തിൽ നിന്നും മറ്റു പല തെളിവുകളിൽ നിന്നും അനുമാനിക്കേ

ണ്ടതു ചെയ്തതായി ഒരു പ്രസിദ്ധൻയത്രംപോലും നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നാണ്.

ടെക്സ്റ്റിൽ വ്യവസായത്തിന്റെ കാര്യം ഇതിൽനിന്നൊക്കെ വ്യത്യസ്തമാണ്. ആ വ്യവസായം കാര്യക്ഷമമായി നടത്തുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യവും ഭരണപാടവവും ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നില്ലെന്ന് ഷാംഗ്ഹായിലെ ബ്രിട്ടീഷ് വ്യവസായികൾതന്നെ എന്തോട പറഞ്ഞതാണ്. ടെക്സ്റ്റിൽ മില്ലുകൾ പലതും ചെയ്തതായി ഗ്രേറ്റ് പോളിന്റിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഭൂരിപക്ഷവും ഷാംഗ്ഹായിനഗരത്തിൽ തന്നെയാണ്. പല ചെറിയ വ്യവസായങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലെന്നപോലെ വസ്തുനിർമ്മാണശാലകൾ സ്വകാര്യമുതലാളികളുടെ ഉടമയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് താല്പര്യമുള്ള വ്യവസായശാലകളുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം ചെയ്തുകൊടുത്താണ് ആൻഡ് ക്ലോത്ത കമ്പനിയെന്ന ഗവർണ്മെന്റ് സംഘടനയുടെ കീഴിലാണ് പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നത്. ഈ നിയന്ത്രണമനുസരിച്ച ഗവർണ്മെന്റ് നൽകുന്ന പണി വാങ്ങി, വസ്തുനെയ്ത ഗവർണ്മെന്റിനെ ഏൽപ്പിക്കണം. ആ സേവനത്തിന് നിശ്ചിതതോതിൽ ഒരു കൂലി നൽകും. ഉല്പാദനം ഒരു സ്റ്റാൻഡാർഡ് തോതിലും, തരത്തിലും നടക്കുന്നതുകൊണ്ടു ലഭിക്കുന്നതിനോ, കൂടുതൽ വൈശിഷ്ട്യം വരുത്താനുള്ള ഉത്സാഹത്തിനോ വസ്തുനിർമ്മാണത്തിൽ സ്ഥാനമില്ല. ടിയെൻസ്സാനിൽ ഒരു പ്രൈവറ്റ് വ്യവസായി നടത്തുന്ന മില്ലും, ഷാംഗ്ഹായിൽ ഗവർണ്മെന്റ് നടത്തുന്ന ഒരു മില്ലും ഞാൻ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി.

വസ്തുക്കാര്യത്തിലും തെരക്കും അനുഭവിക്കുന്ന ചെയ്തതായിലെ ജനലക്ഷങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും അത്യാവശ്യസാധനം തുണിയാണ്. സാമ്പത്തികമായ സുസ്ഥിരതയ്ക്കുതന്നെ വസ്ത്രം മതിയായ തോതിൽ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ദേശീയകറൻസിയിൽ പൊതുജന വിശ്വാസം പരിപാലിക്കുവാൻ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള "പാറിറി ഡിപ്പോസിറ്റ്" യൂണിറ്റി"ൽ വസ്തുനിർമ്മാണം ഒരു പ്രധാനഘടകമാണ്. അതുകൊണ്ടു തുണിയെടുത്തു വ്യവസായം ചെയ്തുകൊണ്ടു പുനരുത്ഥാനപദ്ധതികളിൽ അതിപ്രധാനമായ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു. വസ്തുനിർമ്മാണത്തിൽ സ്വയം പര്യാപ്തത ചെയ്യാനോ നേടിക്കഴിഞ്ഞു വെന്നും ചെയ്തിന് കർഷകൻ മുന്പത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ തുണി ഉല്പാദിപ്പിക്കുവാൻ അതിനോടൊന്നിച്ച് അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ട്. ജനസാമാന്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവും പ്രധാനലക്ഷണമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്നു. പീകിംഗ് നഗരത്തിലെ മേയർ പെംഗ്ചെൻ അവകാശപ്പെട്ടതു് 1949-ൽ 10.8 അടി തുണി

മാത്രം വാങ്ങിയിരുന്ന കർഷകൻ 1951—ൽ * 24 അടിവാങ്ങിക്ക
ന്നുയെന്നും ഭൂനിയമപരിഷ്കാരംമൂലം അവർണ്ടായ വർദ്ധിച്ച
ക്രയശക്തിയുടെ ഫലമാണതെന്നാണ്.

ഉത്തരപ്പുറച്ചൈനായിലുള്ള കാവൊകാംഗ് എന്ന ഗ്രാമ
ത്തിലെ ഒരു കർഷകൻ അടിമാനപ്പർച്ചം സന്ദർശകരോടു
പറഞ്ഞു, “വിമോചന”ത്തിനു മുമ്പു കീറി തുനിയ
ഒരു പഴയ സൂട്ട് മാത്രമാണ് അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നതെന്ന്.
ഇന്ന് അയാൾക്ക് അഞ്ചു പുതിയ സൂട്ടുകളുണ്ട്. സാമ്പത്തികവും,
മാനസികവുമായ ഒരു സംതൃപ്തി ചൈനായിൽ, തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്ന
ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിന്റെ ലക്ഷണമാണിത്.

എന്നാൽ ചൈനയിൽ ആവശ്യത്തിനുമതിയായ തോതിൽ
പണതിയും, വസ്തുവും മുമ്പിലായിരുന്നു. ജപ്പാനിൽനിന്നു വമ്പി
ച്ചതോതിൽ തുണി ഇറക്കുമതി ചെയ്യുകയായിരുന്നു ചൈന, ചൈ
നീസ് തുണിനെയ്ത്തു വ്യവസായത്തിന് ഇൻഡ്യ പഞ്ഞി കയ
റുമതി ചെയ്യുമായിരുന്നു. ചൈനയിൽ 50 ലക്ഷം സ്റ്റീൻഡി
ലുകളിൽ കൂടുതൽ ഇല്ല. ആവശ്യത്തിന് പഞ്ഞി ലഭിക്കാതിര
നിട്ട് 1957—ൽ ആറു ആഴ്ചത്തേക്കു മില്ലുകൾ പൂട്ടിയിടേണ്ടിവന്നു.
എല്ലാ സ്റ്റീൻഡിലുകളും, അണ്ടിൽ എല്ലാ ദിവസവും ജോലി
ചെയ്യാൽ തന്നെ 200 കോടി വാർ തുണിയിൽ കൂടുതൽ അവിടെ
നെയ്യുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഇറക്കുമതി നിരോധനം മൂലം അവിടെ
തുണി ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നുമില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് എത്രതന്നെ
കാർഷ്യമത ചൈനീസു തൊഴിലാളികൾ നേടിയതായി അവകാ
ശപ്പെട്ടാലും, ജനങ്ങളുടെ എല്ലാം അത്യാവശ്യത്തിനുപോലും മതി
യായതോതിൽ അവിടെ ഉല്പാദനം സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് വ്യക്ത
മാണ്. ചൈനയിൽ തുണി ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ഏകമാറ്റം
ചൈനയിലെ മില്ലുകളിൽ തന്നെയുള്ള ഉല്പാദനം ആയതുകൊണ്ട്
വസ്തുനിർമ്മാണം ഒരേ സ്റ്റാൻഡാർഡിൽ മാത്രം നടക്കുവാനും,
വിലവർദ്ധിക്കുവാനും, തുണിക്കാമം സൃഷ്ടിക്കുവാനും കാരണ
മായി. ഒരു വാർ സാധാരണ തുണിക്കു നാല്പത്തിരണ്ടു സെൻറു
അവിടെ വിലയാണ്.

ഞങ്ങളുടെ സംവത്സരകർമ്മങ്ങൾ നോക്കാൻ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെ
ട്ടിരുന്ന യുവഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഒരേ നില സൂട്ട് നനയ്ക്കാനെയും
ഇസ്കിരിക്കിടാനെയും ദിവസവും ധരിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നിരുന്നത്
ഞാൻ കണ്ടു. ഒരാണ്ടിൽ ഒരു കോട്ടൺസൂട്ടുമാത്രമാണ് അവർക്ക്
നൽകപ്പെട്ടിരുന്നത്. പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് ചൈനാ അവ

* ഔദ്യോഗികമായ കണക്ക് ഒരാൾ ശരാശരി പതിനാറു
വാർതുണി വാങ്ങുന്നുവെന്നാണ്

ളുടെ വസ്തുവശ്യങ്ങൾ മുഴുവൻ നിറവേറ്റിയിരുന്നെന്നു പറയുന്നതു്?

ടിയെൻസ്സിനിലുള്ള ഹെൻറിയുവാൻ ടെക്സ്റ്റൈൽമില്ലിന്റെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ ഒരു മാതൃകാവ്യവസായസംരംഭത്തിന്റെ മാതൃകാസ്വകാര്യമുടമയാണ്. 1951-ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ അദ്ദേഹം എന്നെ സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ വളരെ മുൻകൂട്ടി ഏതാനുമാണ് ബുദ്ധിപൂർവ്വമെന്ന് കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു. പുരോഗമനാശയമുള്ള മുതലാളിയെന്ന ഉന്നതപദവി കരസ്ഥമാക്കിയിരുന്നു. ഒരു കഷണിത്തലയനായിരുന്നെങ്കിലും ആരെയും ആകർഷിക്കുന്ന ഒരു മുഖഭാവം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. കണ്ണടവെച്ചിരുന്ന ആ മുഖത്തു് ചിനപ്രഭുക്കൾക്കു സാധാരണ കാണുന്ന കൃശമായ മേൽമീശ കളിയാടി. മറ്റു ദേശീയ മുതലാളിമാരിൽനിന്നു വീരീനമായി, അദ്ദേഹം ഒരു നിലസൺ-യാറ്-സെൻതുണിപ്പോരം ധരിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൂട്ടു് അലക്കിവൃത്തിയായിരുന്നതു കൂടാതെ നല്ല തയ്യൽക്കാരൻ തയ്ച്ചതാണെന്നു് ഒരു വ്യത്യസ്തവുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൃദലകരങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിച്ച നിശ്ചയ ദാർശ്യവും പ്രശാന്തമായ പെരുമാറ്റവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട യജമാനനാശമായി കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ അദ്ദേഹത്തിനറിയാമെന്നു് വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനഗതിയെപ്പറ്റി ഞങ്ങളെ വിവരിച്ചു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനിടയിൽ ഞങ്ങൾക്കു ചൈനായു് വെച്ചു കടിക്കുവാൻ ലഭിച്ചതിൽ ഏറ്റവും നല്ല ചായയും ഞങ്ങൾക്കു വികർന്നതന്നു. 1950-ൽ അദ്ദേഹത്തിനു ആവശ്യമുള്ള പത്തു ലഭിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ ഒരു സ്വകാര്യവ്യവസായി എന്ന നിലയിൽ അതു കിട്ടുവാൻ ചെയ്ത പ്രയത്നത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഗവർണ്മെൻറിന്റെ സി. സി. ഓ. സി. സി. യെ (ചൈന കോട്ടൺയാൺ ആൻഡ് ക്ലോതു് കമ്പനി) അദ്ദേഹം സമീപിച്ചു. അദ്ദേഹം നിർമ്മിക്കുന്ന തുണി മുഴുവനും ഗവർണ്മെൻറിനു നൽകാമെന്നും, ആവശ്യമുള്ള പത്തും നിർമ്മാണച്ചെലവും മാത്രം ഗവർണ്മെൻറു് നൽകിയാൽ മതിയെന്നുമുള്ള ഒരു സമ്പടിയിൽ ഒപ്പുവയ്ക്കാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറാണെന്നും അറിയിച്ചു. ഗവർണ്മെൻറു് ഈ വ്യവസ്ഥ അംഗീകരിച്ചു. തുണിവാലയുടെ 17 ശതമാനം വരുന്ന യാൺ നികുതിയുടെയും തുണിനികുതിയുടെയും ബാധ്യത ഗവർണ്മെൻറു് ഏറ്റെടുത്തു. ഈ പദ്ധതിമിസ്റ്റർ ഷി. ചിംഗിനു സാർവ്വപ്പീകരമായ ഒന്നായി ഭവിച്ചു. കമ്പനി 7 1/2 ശതമാനം ഡിവിഡൻഡു് ഓഹരിയുടമസ്ഥർക്കു വീതിച്ചു എന്നതന്നെയല്ല 1000 കോടി യുവാൻ (448,000 ഡോളർ) വീതം ചെയ്യാത്ത ലാഭമായി മുതൽ കൂട്ടുകയും ചെയ്തു. ഒരു മാതൃകാവ്യവസായി എന്ന

നിലയിൽ മിസ്റ്റർ ഷി.ചിംഗ് തൊഴിലാളികളുമായി വളരെ സൗഹൃദപരമായ ബന്ധം പാലിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

സാധാരണ എല്ലാ സന്ദർശനങ്ങളിലുമെന്നപോലെ ഹെംഗിയുവാൻ മില്ലിൽ ചെന്നപ്പോഴും, ടേഡ് യൂണിയൻ നേതാക്കന്മാരും “മോഡൽ” തൊഴിലാളികളും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. എന്നാൽ ഔദ്യോഗികപദപ്രയോഗങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ട റിപ്പോർട്ടുകൾ ഈ വ്യവസായം നടത്തുന്നതിനെപ്പറ്റിയൊന്നും അവിടെ ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചില്ല. മിസ്റ്റർ ഷി.ചിംഗ് ഒരു പ്രസംഗം പറയുന്നതിനേക്കാൾ ഞങ്ങൾ ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടി നൽകുവാനാണിഷ്ടപ്പെട്ടത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലിയെപ്പറ്റി നല്ല പരിജ്ഞാനം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. വ്യവസായശാലയുടെ വിവിധഭാഗങ്ങളിലേക്കു ഞങ്ങളെ ആനയിച്ച അവസരത്തിൽ പ്രത്യേകവിശദീകരണങ്ങൾ ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോഴെല്ലാം തൃപ്തികരമായ വിവരണങ്ങൾ അദ്ദേഹം നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ മറ്റു സന്ദർശനങ്ങളിൽനിന്നു ഭിന്നമായ ഒരു സന്ദർശനമായിരുന്നു ഇത്. ഉല്പാദന കണക്കുകൾ ഞാൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ ഒഴികഴിവു പറയുന്ന രീതിയിലായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടികൾ. തന്റെ തൊഴിലാളിയജമാനന്മാരെ സംതൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞുയെന്നുള്ളതു പ്രകടമായിരുന്നു.

ഞാൻ ടിയെൻസ്റ്റിനിൽ രണ്ടാംപ്രാവശ്യംവന്നപ്പോൾ ഗവർണ്മെൻറിനെയും വ്യവസായത്തെയും ശ്രദ്ധിക്കുകയാണുള്ള പഞ്ചമുഖപ്രവർത്തനം അതിന്റെ അന്ത്യഘട്ടത്തിലേക്കു നീങ്ങുകയായിരുന്നു. ഒരു പ്രാവശ്യംകൂടെ മിസ്റ്റർ ഷി—ചിംഗിനെ കാണുവാൻ ഞാൻ വളരെ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ ഹെംഗിയുവാൻ മിൽ സന്ദർശിക്കുവാനുള്ള എന്റെ അഭ്യർത്ഥനകൾ ആരും ശ്രദ്ധിച്ചതേയില്ല. ഒരുപക്ഷേ, ആ കൊടുങ്കാറ്റിൽപ്പെട്ട് മാതൃകാവ്യവസായിയായിരുന്ന ചിംഗ് അപ്രത്യക്ഷനായിരിക്കാം.

ഈ ടിയെൻസ്റ്റിൻ ടെക്സ്റ്റൈൽ മില്ലിൽ അംഗീകരിച്ച ഉടമ്പടി വ്യവസ്ഥകൾ സാധാരണപതിവിൽ നിന്നൊക്കെ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. ഷാംഗ് ഹായിലുള്ള മില്ലുകൾക്കു നൽകിയ നിർമ്മാണച്ചെലവു്, വ്യവസായികൾക്കു് വളരെ തുച്ഛമായ ഒരു ലാഭംമാത്രമേ നൽകിയിരുന്നുള്ളൂ. ബ്രിട്ടീഷ് വ്യവസായികൾ എന്നോടു പറഞ്ഞതു്, കമ്മോഡിറ്റിനികതിയും, വ്യാപാരനികതിയും സ്റ്റാമ്പുനികതിയും നിഷ്കിയാൽ, അവർക്കു് യാതൊരു മിച്ചവും എടുക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു എന്നാണ്. അതേ സമയം അവർ ഗവർണ്മെൻറിനു നൽകിയ തുണിവിറ്റു്, വളരെ വിപുലതോതിലുള്ള ലാഭം സി. സി.വൈ. സി. സി. ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ വ്യവസ്ഥിതിയനുസരിച്ചു തുണി

വ്യവസായം മാത്രമാണ്, മറ്റെല്ലാ വ്യവസായങ്ങളെയുമപേക്ഷിച്ച്, വിജയസാധ്യതയുള്ള ഏകസംരംഭം. ആണ്ടു മുഴുവൻ ജോലിയും, കഴിഞ്ഞു നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകാനുള്ള വരുമാനവുമുള്ള ഏക വ്യവസായമാണിത്.

നാകിംഗിന് സമീപമുള്ള ഒരു വളം നിർമ്മാണ വ്യവസായ ശാലയും ഞാൻ സന്ദർശിച്ചു. ഒരു സാങ്കേതികവിദഗ്ദ്ധനെന്ന നിലയിൽ അവിടെലോകപ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ച ഡോക്ടർ ഹോവെ ആയിരുന്നു അതിന്റെ ഭരണം നടത്തിയത്. അദ്ദേഹം വളരെക്കാലം അമേരിക്കയിൽ താമസിച്ചിരുന്നയാളാണ്. യൂഗ്-ലിംഗ് കെമിക്കൽസിന്റെ സാങ്കേതിക ഡയറക്ടറും ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ഉപദേശകനുമായിരുന്നുദ്ദേഹം. ഈ രാസദ്രവ്യ വ്യവസായം വളരെ വികസിച്ചിരിക്കുവാൻ പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ നാകിംഗ് സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ വ്യവസായശാലയുടെ മാനേജർ പൂർണ്ണ യൂറോപ്പിൽ യന്ത്രസാമഗ്രികൾ വാങ്ങിക്കുവാൻ പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു.

ഷാംഗ്ഹായിൽ ഞാൻ മറ്റു പല വ്യവസായികളെയും സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. അവരിൽ പലരും വിദേശികളായിരുന്നു. ഞാൻ സന്ദർശിച്ച മിക്ക പ്ലാന്റുകളെ സംബന്ധിച്ചും എനിക്കു കിട്ടിയ അറിവ് മാസത്തിൽ മൂന്നാഴ്ചകളും അവ വെറുതെ കിടക്കേണ്ടിവന്നു എന്നാണ്. ഒന്നുകിൽ ആവശ്യത്തിനുള്ള അസംസ്കൃത സാധനം ലഭ്യമല്ല; അല്ലെങ്കിൽ സാധനം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള ഓർഡറുകൾ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ചൈനക്കാർ വലിയ പുകവലിക്കാരെന്ന് പ്രസിദ്ധി നേടിയിട്ടുള്ളവരാണെങ്കിലും ഇപ്പോഴത്തെ ടൂബാക്കോക്കമ്പനിയുടെ ഗംഭീരമായ നിർമ്മാണശാല അതിന്റെ കഴിവിൽ മുന്നിലൊരു ഭാഗമേ ജോലി ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ. ഇ. ഡബ്ളിയു. ഒ. വാറ്റു വ്യവസായശാലയിൽ ബീയർ വീപ്പുകൾ അനേകമായി കെട്ടിക്കിടന്നു. ചോറിൽനിന്നുള്ള വീഞ്ഞിനെക്കാൾ ചൈനക്കാർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നത് ബീയറായിരുന്നു താനും.

ഇതിൽനിന്നെല്ലാം അനമാനിക്കേണ്ടതു്, കഴിഞ്ഞ മൂന്നു കൊല്ലങ്ങളായി വ്യവസായ പുനരുദ്ധാരണത്തിന് ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചൈന, ആ കാര്യത്തിലുള്ള നേട്ടങ്ങളെക്കാൾ അധികം പ്രയത്നങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നുമാത്രമാണ്. പറയത്തക്ക ഒരു വളർച്ചയ്ക്ക് മൂലധന സാധനങ്ങളുടെയും, അസംസ്കൃതസാധനങ്ങളുടെയും അഭാവം തടസ്സമായി നിന്നു. അവളുടെ ഏറ്റവും അത്യാവശ്യസാധനങ്ങൾ കൈത്തറിവ്യവസായങ്ങൾമൂലം നിർമ്മിക്കുവാൻ അവർ നിർബന്ധിതരായി. അതേ സമയം ഉഗ്രമായ വ്യയന്യൂനീകരണവും, ചില പഴയ സാധന

ങ്ങൾക്കു വളരെ വലിയ വിലകൊടുത്തും, പുതിയ നിർമ്മാണങ്ങൾക്കുള്ള ആവശ്യം നിർദ്ദാക്ഷിണ്യം തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

നാകിംഗിലുള്ള ഒരു ഷോപ്പിൽ ഇറക്കുമതി ചെയ്ത ബ്രിട്ടീഷ് സൈക്കിളുകൾക്കു 225 ഡോളർ വിലയ്ക്കും, ജപ്പാൻ സൈക്കിളുകൾ 98 മുതൽ 170 ഡോളർ വരെ വിലയ്ക്കും വിൽക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. വലിയ നഗരങ്ങളിൽ ട്രാക്കറ്റുകളും ഒടിഞ്ഞു തകരാനായ പഴഞ്ചെർ റിക്ഷാകളും കഴിഞ്ഞാൽ ഗതാഗതത്തിനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം സൈക്കിളാണ്.

ചൈനയിൽ അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ചുരുക്കം യന്ത്രസാമഗ്രികളുടെ അങ്ങേയറ്റം പ്രയോജനം വരുത്തി തൊഴിലാളികൾക്കു പരിശീലനം നൽകാനും, ജനങ്ങൾക്കു യന്ത്രങ്ങളിൽ താല്പര്യം ജനിപ്പിക്കാനും കഴിവതു ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. ഞാൻ ടിയെൻസ്സിനിൽ സംഘടിപ്പിച്ചു കണ്ട മറ്റൊരു പ്രദർശനം ഇതു വ്യക്തമാക്കി. തങ്ങളുടെ രാജ്യം ഇതുവരെ നേട്ടവാൻ കഴിയാത്ത പലതും ഇപ്പോൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനുള്ള ഒരുഭിമാനബോധം ജനങ്ങളിൽ വളർത്താൻ ഇതിനേക്കാൾ മെച്ചമായ ഒരു അഭ്യസനപദ്ധതി രൂപവൽക്കരിക്കാൻ വിഷമമാണ്. അവിടെ വിടെ പതിച്ചിരുന്ന ലഘുവായ ഭിത്തിനോട്ടീസുകൾ വഴി സ്റ്റേറ്റിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ സാധിക്കാൻ ജനങ്ങളുടെ പ്രയത്നങ്ങളെ നയിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. കൃഷി, വ്യവസായം, വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം എന്നീ വിവിധ ശാഖകളിൽ നവീനചൈനയുടെ നേട്ടങ്ങളെയും ലക്ഷ്യങ്ങളെയും ചിത്രീകരിച്ചിരുന്നു. പ്രദർശനവസ്തുക്കളിൽ ഒന്നു ചൈനീസ് തൊഴിലാളികളുടെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് തീർപ്പുത സാധിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു മോട്ടോർകാർ ആയിരുന്നു. യന്ത്രസാമഗ്രികളോ, എങ്ങിനെയാണുണ്ടാക്കുന്നതെന്നുള്ള അറിവോ കൂടാതെ ഒരു തൊഴിലാളി സ്റ്റേറ്റു നേട്ടവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു സാദ്ധ്യതയാണ് കൺമുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകണ്ടതു്. ആകാറിന്റേ റോഡിൽക്കൂടെ ഓടിക്കുവാൻ കഴിയുമൊ എന്നതു മറ്റൊരു പ്രശ്നമാണ്. അതിന്റെ പുറം കല്ലായത്തിനുള്ളിൽ ഒരു ഇന്റേണൽ കംബസ്റ്റിയൻ എഞ്ചിൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

വർദ്ധനവിന്റെ ഗതമാനക്കണക്കുകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു മാത്രമായില്ല. വല്ലപ്പോഴുമൊക്കെ ജനങ്ങൾക്കു, യഥാർത്ഥവലിപ്പത്തിലുള്ള മോഡലുകൾ തന്നെ കാണുകയാണു വേണ്ടതു്. ആവശ്യമെങ്കിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയുന്ന എഞ്ചിൻതന്നെ ഘടിപ്പിച്ച ഒരു പ്രദർശനമാണ് പ്രയോജനം. മുസ് അവരുടെ ഭാവനയിൽ മാത്രം ഇരുന്നതു് പ്രത്യക്ഷമായി കണ്ടു അവർക്കു്

വിശ്വസിക്കാം. അങ്ങനെ പ്രചരണങ്ങൾ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ
 പശ്ചാത്തപ്യമായി ഭവിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പ്രത്യക്ഷമായ അനുഭവഫലം
 എന്റെകൂടെ ഈ പ്രദർശനം സന്ദർശിച്ച സ്നേഹിതന്മാർ
 ഇൻഡ്യയിൽ തിരിച്ചെത്തി ചെന്നായിൽ മോട്ടോർകാറും, കൃത്രിമ
 പെട്രോളും, മറ്റു പലതും നിർമ്മിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതിൽ
 നിന്നറിയാം. സാധ്യമായ ഏഷ്യാക്കാർ എനൈകിലും ഒരു
 ക്യാലത്തു് ഇവയെല്ലാം അവന്റെ കഴിവിൽ എത്താമെന്നു് ഭാവന
 ചെയ്യുകയാണു്.

നാണയപ്പെരുപ്പവും മുതലെടുപ്പും

യുദ്ധാനന്തരം ചൈനയുടെ സാമ്പത്തികനില പരിപൂർണ്ണമായി അധപ്തമായി. മഞ്ചൂറിയയിൽ നടന്നതുപോലെ ചൈനയിലെ പല വ്യവസായങ്ങളും തകരുകയും, യന്ത്രസാമഗ്രികൾ മാറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്തു. റെയിൽവേകൾ ഒരു നിശ്ചലാവസ്ഥയിൽ എത്തി. റെയിൽപ്പാതകൾ, ലോഹങ്ങൾ ആദിയായ റോളിംഗ് സ്റ്റോക്കുകൾ ദരിദ്രാവസ്ഥയിൽ ആണു കിടന്നത്. കൃഷി അസാധ്യമായ രൂപത്തിൽ താറ്റമായി. വിസ്തൃതമായ പ്രദേശങ്ങൾ ക്ഷാമബാധിതമായി. കൃഷിചെയ്ത കർഷകർ ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ പൂഴ്ത്തിവെച്ചു. സാമ്പത്തികമായ അത്യവസ്ഥിതി ജനങ്ങളുടെ ഞെരുക്കം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അവരുടെ കയ്യിലിരുന്ന പണത്തിന്റെ വില എത്രമാത്രമാണ് അവർക്കിടയാക്കാഴ്ചിട്ടെത്തില്ല. മണിക്കൂറുകൾതോറും പണത്തിന്റെ വിനിമയവില മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ഉള്ള പണം സാധനങ്ങളിൽ നിക്ഷേപിക്കുവാൻ ജനങ്ങൾ നിർബന്ധിതരായി. കറൻസിയുടെ ജനങ്ങൾക്കൊരു വിശ്വാസ്യമില്ലാതായി. അതുകൊണ്ട് വ്യാപാരം നിശ്ചേഷ്ടസ്ഥിതിയിലെത്തി. 1949-ൽ രാജ്യത്തെ കറൻസി ആകെ വ്യാപാരത്തിന്റെ നാൽപ്പതിലൊരംശമേ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നള്ളൂ എന്നു കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. നാണയവിനിമയത്തിന് സ്വർണ്ണവും വിദേശ കറൻസികളും മാത്രമായിരുന്നു അവലംബം. കമിതാങ്ങ് കറൻസിനോട്ടുകൾ അച്ചടിച്ചു പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ വിലയും പ്രചാരത്തിലിരുന്ന പണവുമായി ഒരു ബന്ധവും ഇല്ലാത്ത നിലവന്നു. പൊതുജനവിശ്വാസത്തെയാ വിശ്വാസരാഹിത്യത്തെയാ ആശ്രയിച്ചു കറൻസി ഒഴുകിനടന്നു. യുദ്ധത്തിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന കറൻസിയുടെ 176.8 ബില്ല്യൻ (നൂറുകോടി) ഇരട്ടികറൻസി 1949-ൽ പ്രചാരത്തിലിരുന്നവെന്നും, വില സൂചിക 13, 884.2 ബില്ല്യൻ ഇരട്ടിയായിരുന്നവെന്നും കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെയർത്ഥം യുദ്ധത്തിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പതിനായിരം ചൈനീസുഡോളർ കൊണ്ട് റെൽക്ക് ഒരു തീപ്പെട്ടിക്കോൽവാങ്ങിക്കുവാൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ലെന്നാണ്.

ഈ സംഭവവികാസം ഉൽപ്പാദനത്തെ വളരെയധികം ബാധിച്ചു. കൃഷി 30 ശതമാനത്തിലധികവും, വ്യവസായം 50 ശതമാനവും കുറഞ്ഞു. ഒരു ചെറിയ കാലാവധിക്കുള്ളിൽ ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക ജീവിതത്തിൽ വിശ്വാസവും ക്രമീകരണവും പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണത്തിന്റെ നേട്ടമായിത്തന്നെ പറയാം. ഈ സാമ്പത്തിക സ്ഥിരതയിലേക്കുള്ള തിരിച്ചുവരവാണ്. ചെറിയ വ്യാപാരികളുടെയും ബിസിനസ്സുകാരുടെയും, വ്യവസായികളുടെയും ഇടയിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മതിപ്പും വർദ്ധിക്കുവാൻ കാരണം. ഇപ്പോൾ വിലകൾ ഒരു ക്രമീകൃത വ്യവസ്ഥയിലായിട്ടുണ്ട്. സാമ്പത്തികമായി സമീകൃതസ്ഥിതി എത്തിയിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ നാണയപ്പെരുപ്പത്തിനുള്ള ഒരു പ്രവണത ഇപ്പോഴും കാണാമെങ്കിലും, ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു ഭദ്രതാബോധവും വിശ്വാസവും വന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

നാണയപ്പെരുപ്പം തടയാനുള്ള നടപടികൾ 1950-ൽ മാർച്ച് മുതൽ ജൂൺവരെയുള്ള മൂന്നു മാസങ്ങളിൽ നടത്തുകയുണ്ടായി. സാമ്പത്തികനീർച്ചാലുകൾ തടഞ്ഞുകെട്ടിക്കിടന്നെല്ലാം വെട്ടി മാറ്റിയുദ്ധകാലപരിതസ്ഥിതിയിൽനിന്നു സമാധാനകാലത്തെ പുനരുദ്ധാരണശ്രമങ്ങൾ സാധ്യമാകത്തക്കവിധത്തിലുള്ള പരിതസ്ഥിതിയിലേക്കു മാറ്റുവാൻവേണ്ട ശ്രമങ്ങൾ നടത്തി. ഇതുപെട്ടെന്നുള്ള ഫലം കാണിക്കുവാൻ ഒരു സേപ്താധിപത്യസാമ്പത്തികനിലയ്ക്കു മാത്രമേ കഴിയുകയുള്ളായിരിക്കാ. എന്നാൽ ഈ പദ്ധതികൾ ഇത്രവിജയപ്രദമായി നടപ്പാക്കിയവിധം കാണിക്കുന്നത് പുതിയ ഭരണാധിപന്മാരുടെ ഭരണപ്രാപ്തിയാണ്. കറൻസിയുടെ പുനരുദ്ധാരണത്തിന് മൂന്നു സംഗതികൾ ആവശ്യമായിരുന്നു. ഒന്നാമത്തേത് ബഡ്ജറ്റിലെ വരവും ചെലവും നിയന്ത്രണാധീനമാക്കി സമീകരിക്കുകയായിരുന്നു. രണ്ടാമത്തേത് ജനങ്ങളുടെ കയ്യിലിരുന്ന പണത്തിന് അതിന്റെ ശരിമായ കൈമാറ്റവില ലഭിക്കുമെന്ന് അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരുന്നു. ഈ ബോധ്യം നിലനിറുത്തണമെങ്കിൽ സാധനങ്ങളുടെ വില നിയന്ത്രണത്തിൽ വരുത്തുകയായിരുന്നു മൂന്നാമത്തെ നടപടി.

ആദ്യത്തെ ഉദ്ദേശം സാധിക്കാൻ സ്റ്റേറ്റിന്റെ സാമ്പത്തികനില ക്രമപ്പെടുത്തി. എല്ലാ മുതലെടുപ്പും കേന്ദ്രീകരിച്ച് ചെലവുകൾ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ വരുത്തി. കർഷകരുടെ ഭൂനികുതി ധാന്യവും, പുത്തീയുമായി നൽകാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു. വ്യവസായങ്ങൾ ഉൽപ്പാദനം തുടരാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ ഗവർണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുത്തു. റെയിൽവെ സർവീസുകൾ ശരിപ്പെടുത്തി. "സൈന്യങ്ങൾ എവിടെപ്പോകുന്നുവോ അവിടെ തീവണ്ടിയും പോകണം" എന്നുള്ള നയത്തെ ആധാരമാക്കി

റെയിൽവേ പുനരുദ്ധരിച്ചു. ഈ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ മുതലെടുപ്പവർദ്ധനയാണ് വരുത്തിയത്. നേരെ മറിച്ചു ചെലവുകൾ കർശനമായി വെട്ടിക്കുറച്ചു. ഗവർണ്മെന്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ പലക്കും ശമ്പളമില്ല. അവരുടെ സമ്പാദനത്തിനുള്ള സാധനങ്ങളും, താമസിക്കാൻ കെട്ടിടവുമൊത്രം ലഭിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ പണിയെടുക്കണം. സൈനികചെലവുകൾ വേർതിരിച്ചു കണക്കാക്കി. ഒരു സ്വയം പര്യാപ്തനായമാണ് സൈന്യചെലവുകാര്യത്തിൽ സ്വീകരിച്ചതെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നു. പീപ്പിൾസ് ബാങ്കചെയർമൻ മി. നാൻ ഹാൻ ചെൻ പറഞ്ഞത് ഈ നടപടികൾകൊണ്ട്, 10 കോടി ഡോളറിന്റെ ഒരു കടപ്പത്രം പുറപ്പെടുവിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം ആ ആണ്ടത്തെ രാജ്യാവശ്യങ്ങൾ എല്ലാം നിറവേറ്റാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നാണ്. ബോണ്ടുകൾ ഒരു നിശ്ചിതവിലയ്ക്ക് സാധ്യങ്ങളായൊ, വെള്ളി ഡോളർ നൽകിയൊവാങ്ങാൻ വ്യവസ്ഥചെയ്തു.

രണ്ടാമത്തെ ഉദ്ദേശമായ നാണയവിനിമയ സ്ഥിരത സാധിക്കാൻ ഒരു "പാരിറ്റി ഡിപ്പോസിറ്റ് യൂണിറ്റ്" സ്ഥാപിക്കുകയായിരുന്നു ഗവർണ്മെന്റിന്റെ നടപടി. ഗവർണ്മെന്റു സംഘടനകളും പ്രസ്ഥാനങ്ങളും, സ്കൂളുകളും, സൈന്യവിഭാഗങ്ങളും മൂന്നു ദിവസത്തേക്കുള്ള ചെലവിന് മാത്രം ആവശ്യമായ പണം സൂക്ഷിക്കുവാനെ ഈ പദ്ധതിപ്രകാരം അനുവദിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ജനങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഉള്ള അധിക ഫണ്ടുകൾ മുഴുവൻ ബാങ്കുകളിൽ നിക്ഷേപിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ നിക്ഷേപിക്കുന്ന സംഖ്യ യൂണിറ്റുകളായി കണക്കിൽ കൂട്ടി, അവയുടെ മാർക്കറ്റ് വില എന്തായിരുന്നാലും അതു നൽകുന്നതാണെന്ന് ഗവർണ്മെന്റ് ഉറപ്പു നൽകി. പി. ഡി. യു. (പാരിറ്റി ഡിപ്പോസിറ്റ് യൂണിറ്റ്) ഇങ്ങനെ വില്പനകളാക്കുന്നതിൽ നെല്ലു, തുണി, എണ്ണ, വീട്ടുവശ്യത്തിനുള്ള കൽക്കരി എന്നിവയെല്ലാം ഉൾപ്പെടും. സ്വർണ്ണം കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നത് നിയമവിരുദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. അവരുടെ കയ്യിലുള്ള സ്വർണ്ണം ബാങ്കുകളിൽ ഏല്പിച്ചു അവിടെ കൊടുക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ വില വാങ്ങിക്കൊള്ളണം. വിദേശ കറൻസികളും ഇതുപോലെ പിൻവലിക്കപ്പെട്ടു. അവയ്ക്കു നൽകിയ വിലയും, യഥാർത്ഥ വിലയുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്തതരത്തിൽ തുച്ഛമായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടെ ഇറക്കുമതിക്കാവശ്യമുള്ള പണം മുഴുവൻ ഗവർണ്മെന്റു ശേഖരിച്ചു. ചൈനയിലെ 800—ൽപരം സ്വകാര്യബാങ്കുകൾ, പീപ്പിൾസ് ബാങ്കിന്റെ ഭരണപരമായ അധികാരത്തിൻകീഴിൽ സംഘടിപ്പിച്ചു. കറൻസിയിലും വ്യാപാരത്തിലുമുള്ള ഊഹകച്ചവടങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുകയായിരുന്നു ഈ നടപടിയുടെ ഉദ്ദേശം.

അവസാനത്തെ ഉദ്ദേശം സാധിക്കാൻ ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ, ഉണി, കൽക്കരി മുതലായവയുടെ വ്യാപാരം ഒരു കേന്ദ്ര നിയന്ത്രണാധികാരത്തിൽ വരുന്നതിനായി വിചിന്തനം നടന്നു. ഗവർണ്മെന്റുതന്നെ സാധനങ്ങൾ സ്റ്റോക്കു ചെയ്തു ഗവർണ്മെന്റുഷോപ്പുകൾ വഴിയായി വില്പന നടത്തി. ഭക്ഷ്യധാന്യമായിരുന്നു ഏറ്റവും ഗുരുതരമായ പ്രശ്നം. മറ്റു സാധനങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കിയതിനാൽ വ്യാപാരവിശ്വാസം പുനഃസ്ഥാപിച്ചതോടുകൂടി പുറത്തു വരാൻ തുടങ്ങി. ഭൂമിയിൽ ഗവർണ്മെന്റു വിപുലമായ തോതിൽ ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു. ഇങ്ങനെ വസൂലാക്കിയ ധാന്യം തന്നെ നാലരക്കോടി ആളുകളെ ഒരു കൊല്ലം തീറ്റിപ്പോറ്റാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നു. എന്നാൽ നഗരങ്ങളിലും ക്ഷാമബാധിത പ്രദേശങ്ങളിലുമായി ആറു കോടി ആളുകളുടെ ഭക്ഷണം ഗവർണ്മെന്റു കാണേണ്ടിയിരുന്നു. അതിനുവേണ്ടി തുറന്ന വിപണിയിൽനിന്നും ഗവർണ്മെന്റു ധാന്യം വിലയ്ക്കുവാങ്ങി. പിന്നെയും പോരാതെവന്നത് 1949-ലെതും, 1950-ലെതും ഭൂമിയിൽ ആ ആണ്ടിൽ തന്നെ ഗവർണ്മെന്റു പിടിച്ചെടുത്തു. കയറ്റുമതി ഉല്ലാസനംകൊണ്ട് ആവശ്യത്തിനുള്ള കൽക്കരി ചൈനയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഖനികളിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞു കൽക്കരി മുഴുവൻ രാജ്യത്തെ ആവശ്യം മുഴുവൻ നിറവേറ്റാൻ മതിയാകുമായിരുന്നുവെന്നാണ് ഗവർണ്മെന്റു അവകാശപ്പെട്ടത്.

1951 ഒക്ടോബറിൽ പീക്കിംഗിൽ വന്നെത്തിയ സന്ദർശകരെ, നാണയപ്പെരുപ്പത്തിനെതിരായി ചൈന നടത്തിയ സമരത്തെപ്പറ്റി വിശദമായി പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത് നാൻ ഹാൻ-ചെൻ ആയിരുന്നു. പീപ്പിൾസ് ബാങ്കിന്റെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ എന്ന നിലയിൽ ചൈനയുടെ സാമ്പത്തികവും നാണയസംബന്ധമായ നയങ്ങൾ അദ്ദേഹമാണ് നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത്. കമിന്റാന്റെ ഭരണകാലത്ത് ബാങ്ക് ഓഫ് ചൈനയിലെ ഒരു ക്ലാർക്കായിരുന്നു അദ്ദേഹമെന്ന് ഏതോട് ആരോ പറഞ്ഞു. ഇന്നദ്ദേഹം വിശ്വസ്തമായും പ്രശസ്തമായും വളരെ ദുർഘടം പിടിച്ച ഒരു സാമ്പത്തികനായ വിജയപ്രദമായി നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സീമാതീതമായ സാമ്പത്തിക വൈഷമ്യങ്ങൾക്കിടയിൽ എന്തൊക്കെ സമീകൃതനില പാലിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. രാജ്യത്ത് ഒരു കറൻസിപുളയം തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചശേഷം അത് ആളുകളിൽനിന്നും ഞെക്കിപ്പിടിഞ്ഞെടുത്ത് വിലനിയന്ത്രണം സാധിക്കുകയും ചെയ്തു സംഭവത്തിനു പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച വിദഗ്ദ്ധ തലച്ചോറ് അദ്ദേഹത്തിന്റേതായിരുന്നു. മൂന്നു മണിക്കൂറുകൾ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം സന്ദർശകരോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വിദഗ്ദ്ധം പലകും താല്പര്യമില്ലാത്തതുമായ ഒരു വിഷയമായിരുന്നെങ്കിലും,

വളരെ ലളിതസുഭഗമായി അദ്ദേഹം നൽകിയ വിശകലനവും, പ്രശാന്തമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാഷണപ്രത്യേകതകളും അവരിൽ പലരെയും സമാകർഷിക്കുതന്നെ ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ഒരു കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയംഗമാണെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ധോക്തർ ഷാട്ടിനെപ്പോലെ ഭരണാധികാരികളോടു് അത്യന്താ വിശ്വസ്തമായി അദ്ദേഹം വർത്തിക്കുകയും, ഒരു വിദഗ്ദ്ധനെന്ന നിലയിൽ അവരുടെ നയങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ നയവിജയത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെയാണ് അദ്ദേഹം വിശദീകരിച്ചത്. "അമിതമായി സാധനങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു വയ്ക്കുകയോ, സാധനങ്ങളുടെ ക്ഷാമം നേരിടുകയോ ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യം ഞങ്ങൾക്കില്ല. ഞങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമില്ലാത്ത ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളും തൂണിയും ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിൽ ചാടിക്കുന്നതിനെ തടയുകയും, ഇറക്കുമതി നിരോധിക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടു് കാർഷികവും വ്യവസായികവുമായ ഉല്പാദനത്തിനു് പ്രേരണയും അവയ്ക്കു് ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിൽ തന്നെയുള്ള വിപണിവികസനസൗകര്യങ്ങളും ഞങ്ങൾ നൽകി. അങ്ങനെ വ്യാപാരം പർദ്ധിച്ചു. അതിനോടുകൂടി കുറൻസിയും പ്രചരിച്ചു. നീക്കിബാക്കിയുള്ള ഒരു ബഡ്ജറ്റു് രൂപവൽക്കരിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞു. ആവശ്യത്തിനു മതിയായ വിദേശനാണ്യസൗകര്യവും ഞങ്ങൾക്കുണ്ടു്. കഴിഞ്ഞ ഒരു കൊല്ലത്തിലധികമായി സാമ്പത്തിക സുസ്ഥിരതയും, വിലനിയന്ത്രണവും ഞങ്ങൾ നേടി. ദുർല്ലഭാ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ചില സാധനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ പോരായ്മകൾ നേരിട്ടിരിക്കാം. എന്നാൽ അവ പെട്ടെന്നു പരിഹരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഞങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികക്ഷമത്തിനു് സഹായകവും, ജനങ്ങൾക്കു പ്രയോജനപ്രദവുമായ ഞങ്ങളുടെ വ്യവസായങ്ങൾ പുനസ്സംഘടിപ്പിച്ചു് അവയുടെ ഉല്പാദനപ്രാപ്തി പുനരുദ്ധരിച്ചു. ഊവായി നദീപദ്ധതിപോലെയുള്ള വൻജലസേചനസംരംഭങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചു. നിരന്തരമായ ക്ഷാമബാധ നടമാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന രണ്ടുകോടി ഏക്കർ പ്രദേശങ്ങൾ ഏഴുപതു ലക്ഷം ഏക്കറായി കുറയ്ക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞു. കാർഷികസാധനങ്ങളുടെയും വ്യവസായ സാധനങ്ങളുടെയും വിലകൾ തമ്മിലുള്ള അന്തരം ഇന്നും ഞങ്ങളു നേരിടുന്ന പ്രശ്നമാണു്. എന്നാൽ പെട്ടെന്നു് അതു് പരിഹരിക്കാവുന്ന ഒരു കാര്യമല്ലെങ്കിലും ഭൂതഗതിയിലുള്ള വ്യവസായ വികസനം കൊണ്ടു് ഞങ്ങൾ ആ ദുസ്ഥിതി പരിഹരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും."

1951-ലെ സന്ദർശകർക്കു ലഭിച്ച ഈ വിവരണം നിശ്ചയമായും അഭിനന്ദനാർഹമായ ഒന്നുതന്നെയായിരുന്നു.

അടിസ്ഥാനപരമായ ആവശ്യം ദേശീയ കറൻസിയീർ ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസം വീണ്ടെടുക്കുകയും, വിദേശ കറൻസികളും സ്വർണ്ണവും നാണയ വിനിമയവശ്യത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെ നിരോധിക്കുകയുമായിരുന്നു. പാരിവർത്തികൾക്കും സർവ്വതോമുഖമായ സാധനങ്ങളെ കറൻസിയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി. ഈ നാലു സാധനങ്ങളും സംപൂർണ്ണ നിയന്ത്രണനിരമത്തിൽ ആക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഭൂനികുതി ധാന്യമായി സ്വീകരിക്കാനും, നെല്ലോ ചാമയോ കാപ്പോളിയോ ആയി വേലക്കൂലി നൽകുവാനും ഗവർണ്മെന്റു സന്നദ്ധമായതുകൊണ്ട്, കർഷകർക്കും, തൊഴിലാളികൾക്കും ഭദ്രമായ ഒരു ജീവിതത്തോതിനപ്പറ്റി വിശ്വാസം ജനിച്ചു. ആ ജീവിത നിലപാടും താണതായിരിക്കാം. ആ ജീവിതത്തോതിൽ നിന്നുള്ള ഏതെങ്കിലുമുയർച്ച വരുമാനത്തെല്ലെങ്കിലും ഉൽപ്പാദനത്തെയാണ് ആശ്രയിച്ചു നിന്നത്. മറ്റുള്ള സാധനങ്ങളുടെ വില ഈ സാധനങ്ങളിലെ സുലഭതയെയും ജനങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഉണ്ടായ മിച്ചത്തെയും ആശ്രയിച്ചിരുന്നു.

രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിലുള്ള സുസ്ഥിരതയും ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ആജ്ജിക്കുന്നതിൽ ഒരു സുപ്രധാന ഘടകമായിരുന്നു. നാണയപ്പെരുപ്പത്തെ നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടന്നിട്ടും അതു തുടർന്നു. എന്നാൽ ചൈന—സോവിയറ്റ് സഖ്യത്തിന് ഒപ്പു വച്ചശേഷം മാത്രം 1950 ഫെബ്രുവരിയിൽ മോസ്കോയിൽ നിന്ന് തിരിച്ചുവന്നത് കറൻസിയുടെ നിലയ്ക്കു പ്രത്യേകമായ ഒരു അന്തരം വരുത്തി. പുതിയ ജനാധിപത്യ കർമ്മങ്ങളെ അനുകൂലമായി ഉറപ്പിരിക്കുകയാണ്. അതിന്റെ ഭാവിയിൽ അപകടത്തിലാകണമെങ്കിൽ ഇനിയും ഒരു ലോകമഹായുദ്ധത്തിന് മാത്രമേ കഴിയൂ. കൂട്ടിവെച്ചിരുന്ന വിദേശകറൻസിയും സ്വർണ്ണവും ജനങ്ങൾക്കു കറഞ്ഞ വിലയ്ക്കു പരിഷ്കരിച്ച് വിൽക്കേണ്ടി വന്നു. അങ്ങനെ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ സാമ്പത്തിക നയം നടപ്പിലാക്കാൻ അധികാരികൾക്കു കഴിഞ്ഞു.

എന്നാൽ വിലക്കയറ്റത്തിൽ ദർശിച്ച മന്ദത താൽക്കാലികമായിരുന്നു. മറ്റു സേച്ഛാധിപത്യരാജ്യങ്ങൾ പോലെതന്നെ ചൈനയും കറൻസി അച്ചടിച്ചു വിട്ടാണ് ജീവിക്കുന്നത്. ഒരു അവികസിത രാജ്യത്തിന്റെ പരിമിത കഴിവിന് അപ്പുറമായ ബാധ്യതയാണ് അർപ്പണലക്ഷണത്തിൽ കവിഞ്ഞുള്ള ഒരു സൈന്യത്തെ പരിപാലിക്കുക എന്നത്, ഉള്ള വരുവിനങ്ങൾ കൊണ്ട് ധനാഭ്യർത്ഥനകൾ വികസിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ദീർഘകാല പദ്ധതികളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതും, ഒരു സേച്ഛാധിപത്യത്തിന് വേണ്ടി

വരുന്ന വൻപിച്ച ഭരണച്ചെലവുകളും ബഡ്ജറ്റിലെ * യഥാർത്ഥങ്ങളുകൾ ലഭ്യമല്ലെങ്കിലും, വരവിനങ്ങൾ, ഗവർണ്മെന്റിന നേരിട്ട ഭരിച്ച ചെലവുകൾ താങ്ങാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് അവിതർക്കിതമാണു്. കൂടുതൽ കൗൺസിലി പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നവെന്തുള്ളതിന്നു മറ്റു തെളിവുകൾ ഉണ്ടു്. 1950—51-ൽ ഒരു അഭൂത പൂർവമായ വിലക്കയറ്റം നേരിട്ടുവെന്നുള്ളതു് നിശ്ചയമാണു്. കാർഷിക വിഭവങ്ങൾക്കു 13 ശതമാനവും, വ്യവസായോൽപ്പന്നങ്ങൾക്കു് 19 ശതമാനവും മാത്രം വില കൂടിയെന്നു ഗവർണ്മെന്റു പറയുന്നള്ളു. എന്നാൽ യഥാർത്ഥ വിലക്കയറ്റം 40 ശതമാനമാണെന്നു് ഒരുയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനും, അല്ല 100 ശതമാനമായിരുന്നു എന്ന് സ്വകാര്യ വ്യവസായികളാ പ്രസ്താവിക്കയുണ്ടായി.

* 1953 ഫെബ്രുവരിയിൽ പ്രഥമമായി പിക്വിസ് ഗവർണ്മെന്റു് നാഷണൽ ബഡ്ജറ്റിന്റെ കണക്കുകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ധനകാര്യമന്ത്രി പോ-യി-ചൊ പാഞ്ഞു ദേശീയവരുമാനം ഏകദേശം 8 ബില്ല്യൻ ഡോളർ (5,000,000,000) ആണ്ടിൽ ചെലവു കഴിഞ്ഞുള്ള മിച്ചം 1 ബില്ല്യൻ ഡോളറും ആയിരിക്കുമെന്നു്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ കണക്കുകൾക്കു് അമേരിക്കൻ ഡോളറുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ല. വിദേശനാണു വിനിയമ നിരക്കു് ഗവർണ്മെന്റു് യഥേഷ്ടം നിശ്ചയിക്കുകയാണു്. ആ നിരക്കിനു്, വില സൂചികയും, വ്യാപാര മിച്ചവുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ല. ഞാൻ ചോദിച്ച ഒരു ചോദ്യത്തിനു് നാൻ ഹാൻ—ചെൻ മറുപടി പറഞ്ഞതു്, 1937—ലെ വില സൂചികയുടെ ഇരുപത്തയ്യായിരം മടങ്ങു് വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു് ഇപ്പോഴത്തെ സൂചിക എന്നാണു്. കമിത്താങ്ങു് ഭരണകാലത്തെ ബഡ്ജറ്റും ഇപ്പോഴത്തേതുമായി താരതമ്യം നടത്തുമ്പോൾ ഈ കാര്യം മാത്രം പരിഗണിച്ചാൽ പോരേ? വ്യവസായങ്ങളുടെ ഗണ്യമായ വിഭാഗം ദേശവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടുവെന്നതും, ആഭ്യന്തര വ്യാപാരത്തിൽ ഭൂരിഭാഗവും വിദേശവ്യാപാരം മുഴുവനും ഗവർണ്മെന്റിന്റെ കയ്യാണെന്നുള്ളതും കൂടെകണക്കിലെടുത്താലേ വ്യത്യസ്ത മനസ്സിലാകൂ. പോ-യി-ചൊ സമ്മതിച്ച ബഡ്ജറ്റിലെ 50 ശതമാനത്തിൽ കുറവാണ് നികുതിയിനത്തിലുള്ള വരവെന്നു്. ബാക്കി മുഴുവൻ സ്റ്റേറ്റുമയിലുള്ള സാരഭങ്ങളിൽ നിന്നും, ത്രിവിരുദ്ധ പഞ്ചവിരുദ്ധ മുതലായ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽക്കൂടെ പിടിച്ചെടുത്തതിൽ നിന്നുമുള്ളവരവാണ്. 1953—ലെ വരവിൽ 16 51 ശതമാനം മൂന്നാണ്ടത്തെ ബാക്കിയും മറ്റിനങ്ങളുമാണെന്നു് ബഡ്ജറ്റിൽ പറയുന്ന “മറ്റിനങ്ങൾ” മിക്കവാറും ട്രെഷ്യറിയിൽ പിന്നാൻസിയോഗാണെന്നു് അനുമതിക്കാം.

എല്ലാ കൂലിയും, നിശ്ചിതശമ്പളവും നൽകുന്നത് നെപ്പിന്റെയും, ചാമയുടെയും അളവനുസരിച്ചാണ്. പണമായിരിക്കാൻ കഴിയുന്നതു്. ശമ്പളം കൊടുക്കുന്ന ദിവസത്തെ ഈ ധാന്യങ്ങളുടെ വിലനിരക്കനുസരിച്ചാണ് പണം കൊടുക്കുക. അതുകൊണ്ടു വിലക്കയറ്റങ്ങൾ ഈ ധാന്യങ്ങളെയല്ല മറ്റു ഉപഭോഗസാധനങ്ങളെ മാത്രമേ ബാധിക്കൂ. ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളുടെ വിലക്കയറ്റം, കറൻസിയുടെ വില കുറയുന്നുവെന്നുള്ള ലക്ഷണം മാത്രമാണ്. കാരണം ആവശ്യമനുസരിച്ചുള്ള സപ്ലൈയുടെ അനപാതാനിയന്ത്രിക്കുവാൻ ശ്രമമില്ലെന്നുള്ളതാണ്. ഈ ആവശ്യങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞുള്ള ക്രയശക്തിയും ഇല്ലെന്നു പറയാം.

“പിപ്പിൾസ് ചൈന” എന്ന പ്രസിദ്ധീകരണം ഈ വാസ്തുവത്തിനുള്ള വിശദീകരണം നൽകാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ വളരുന്നതും കൂടാതെ തുറന്നു ചില കാര്യങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

ചില സാധനങ്ങളുടെ വില അല്പം ഉയരാനെ നിർവാഹമില്ലെന്നുള്ള പരിതസ്ഥിതി ആവിർഭവിച്ചതു് ജനസാമാന്യത്തിന്റെ, പ്രത്യേകിച്ചു കർഷകജനതയുടെ ക്രയശക്തി ക്രമമായി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനോടു് തുല്യമായി അർക്കു് ആവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങളുടെ നിർമ്മാണം അത്രയ്ക്കു തന്നെ സാധിച്ചു കഴിയാത്തതുകൊണ്ടാണ്. സാമ്പത്തിക പുനരുദ്ധാരണയത്നങ്ങളിൽ ദർശിക്കാവുന്ന ഒരു അനിവാര്യ പ്രത്യേകതയാണതു്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം ചില സാധനങ്ങളുടെ വിലയിൽ 138 ശതമാനം വർദ്ധനവു കണ്ടതു് ജനങ്ങളുടെ ക്രയശക്തി വർദ്ധിച്ചു എന്നുള്ളതിന്റെ ലക്ഷണമാണ്.

തൊഴിലാളികളുടെ കൂലിനിരക്കു വർദ്ധിച്ചതു് അവരുടെ ക്രയശക്തി വർദ്ധിക്കുന്നതിനു് കാരണമായി എന്നു വാദിക്കാം. എന്നാൽ അതുപോലെയുള്ള വർദ്ധനവും ഉൽപ്പാദനത്തിലും അവകാശപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു് വിലക്കയറ്റം കൂടാതെ തന്നെ ആവശ്യത്തിനു മതിയായ സാധനങ്ങൾ ഉൽപ്പാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു് ധരിക്കാം. അതുകൊണ്ടു് ബഡ്ജറ്റിൽ നേരിട്ട കാഷ് കറൻസിക്കുള്ള ആവശ്യമാണു് പണത്തിന്റെ വില കുറയ്ക്കുവാനിടയായതു്. ഡെഫിസിറ്റ് ഫൈനാൻസിംഗിൽ സ്വാഭാവികമായി ദർശിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേകതയാണിതു്.

ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതു് ദേശീയ ബഡ്ജറ്റ് സമീകരിക്കുവാൻ ചൈനയ്ക്കു കഴിയുന്നില്ലെന്നാണ്. ഭാരിച്ച സൈനിക ചെലവുകളും ദേശീയ വ്യവസായ പദ്ധതികൾക്കു വേണ്ടി പരന്നു വമ്പിച്ച മുതൽമുടക്കും നോട്ടുകൾ അച്ചടിച്ചു വിട്ടെന്നു ലഘുവായ ഒരു ഉപായംകൊണ്ടു് സാധിക്കുകയാണ്. ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ കർശനമായ നിയന്ത്രണം പാലിക്കുന്നിടത്തോളം ആ നയാ സാധ്യമാണു്. സാധനങ്ങളുടെ വിലയിലോ, മറ്റോതെങ്കിലും

ഘടകത്തെയോ ആസ്പദമാക്കിയല്ല കറൻസി നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. സ്റ്റേറ്റിന്റെ ശാസനപത്രങ്ങൾ മാത്രമാണ് കറൻസിയുടെ അടിസ്ഥാനം.

വിലയുടെ സമീകരണം കൂടാതെ ജനങ്ങളുടെ കയ്യിലെ കറൻസി നിയന്ത്രിക്കുന്നതിന് സംഭാവനകൾ ഗവർണ്മെന്റ് ആവശ്യപ്പെടാറുണ്ട്. ഈ സംഭാവനകൾ നിർബന്ധമൊന്നുമില്ലാതെ സേപ്റ്റാനസരണം നൽകുന്നതാണെന്ന വേദന ഉള്ള കഴിഞ്ഞ മൂന്നു കൊല്ലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഇങ്ങനെയുള്ള സംഭാവന പ്രസ്ഥാനം ഗവർണ്മെന്റ് നടത്തി. ആദ്യത്തേത് പത്തു കോടി ഡോളർ ബോണ്ടുകളായിരുന്നു. പിന്നീടു വന്നത് കൊറിയ സഹായക അമേരിക്കൻ പ്രതിരോധക ഫണ്ടാണ്. യുദ്ധവികാസനഫണ്ടിനോടു ചേർത്താണ് ഈ സംഭാവനാസംരംഭം നടത്തിയത്. അവസാനത്തേത് 1952 ആരംഭത്തിൽ പുറപ്പെടുവിച്ച സാൻഫ്രാൻസിസ്കോ ഫണ്ടാണ്. ഈ സംരംഭങ്ങൾ മൂന്നിലും വിപുലമായ സംഖ്യകൾ ജനങ്ങളെ ഞെക്കി ഞെരുക്കി പിരിച്ചെടുത്തു. ഇങ്ങനെ ആ പണം പോയില്ലെങ്കിൽ വിപണികളിൽ അതു ചെന്നു ചേരുന്നതായിരുന്നു. പ്രായോഗികമായ പ്രയോജനം കൂടാതെ സാമ്പത്തികമായ ദ്രാവശ്യം കൂടെയായിരുന്നു ഇത്.

എന്റെ രണ്ടാം സന്ദർശനത്തിൽ ഞാൻ സാൻഫ്രാൻസിസ്കോയിലെ വീണ്ടും കണ്ടു. പതിവുപോലെ എന്റെ ചോദ്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പുകൂട്ടി എഴുതി അയച്ചിരുന്നു. പല ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടികൾ കേൾക്കാൻ ഞാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു, "ഞങ്ങളുടെ വരുമാനങ്ങൾ പ്രധാനമായി താഴെപ്പറയുന്ന ഇനങ്ങളിലാണ്. 1) സാധനങ്ങളിന്മേലുള്ള നികുതി (കമ്മോഡിറ്റി നികുതി), ബിസ്സിനസ് ടേണോവർ നികുതി, ആദായ നികുതി, വില്പനനികുതി. 2) സ്റ്റേറ്റ് നടത്തുന്ന വ്യവസായങ്ങൾ. 3) ഭൂനികുതി. ഭൂനികുതിയല്ല വരുമാന ഇനത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായത്. ഞങ്ങളുടെ ബഡ്ജറ്റ് ഞങ്ങൾ സമീകരിച്ച് ഈയാണ്ടിൽ ഒരു മിച്ചം തന്നെ ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. രാജ്യത്തുതന്നെ ഞങ്ങൾക്കു മതിയായ മിച്ചത്തുകകൾ ഉണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ ഡവലപ്മെന്റ് പദ്ധതികൾക്കു ഞങ്ങളുടെ വരുമാനങ്ങളിൽ നിന്നാണ് മുടക്കുന്നത്. കേന്ദ്രഗവർണ്മെന്റ് രാജ്യത്തെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി കർശനമായി നിയന്ത്രിക്കുന്നു. മുൻകൂട്ടി ക്രമീകരിക്കുന്ന പദ്ധതികൾ അനുസരിച്ച് റവന്യൂ വിഹിതം ഓരോ സംസ്ഥാനത്തിനും നൽകുന്നു. നാണയപ്പെരുപ്പം എന്നൊന്ന് ഇവിടെ ഇല്ല. തുറന്ന മാർക്കറ്റിൽ വരുന്ന സപ്ലൈയും ആവശ്യവും അനുസരിച്ച് വിലകൾ നിർണ്ണയിക്കപ്പെടും. ഗവർണ്മെന്റുതന്നെ സ്റ്റോക്കുചെയ്തിരിക്കുന്ന സാധ

നങ്ങൾ വിപണികളിൽകൊണ്ടുവന്ന വില ഒരു പരിധിക്കുള്ളിൽ നിറുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുമെന്നുള്ളതു് വാസ്തവമാണു്. ഉപഭോക്താവിന്റെയും ഉൽപാദകന്റെയും താല്പര്യങ്ങൾക്കതു് ആവശ്യമാണു്. കാർഷികവും വ്യാവസായികവുമായ ഉൽപാദനത്തിലുള്ള അന്തരം വിലനിയന്ത്രണത്തിനുള്ള ആവശ്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല. ചൈനായുടെ കറൻസി ഏതെങ്കിലും സാധനങ്ങളുടെ വിലയേയോ, പി. ഡി. യു. യിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള സാധനങ്ങളുടെ പോലും വിലയേയോ ആശ്രയിച്ചല്ല നിൽക്കുന്നതു്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ സ്റ്റോക്കിലുള്ള സാധനങ്ങൾ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന കറൻസിയുടെ മൂന്നിരട്ടിയുണ്ടു്.

എന്റെ സന്ദർശനം ഒരു മണിക്കൂറിലധികം നീണ്ടുനിന്നു. ഞാൻ രേഖാമൂലം അയച്ച ചോദ്യങ്ങൾ മാത്രം ഞങ്ങളുടെ സംഭാഷണത്തിൽ പരാമർശിക്കുവാൻനിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു. നാൻ ഹാൻ-ചെൻ ഇവിടെ ഒരു വിലക്കയറ്റം നേരിട്ടുവെന്ന വസ്തുത നിഷേധിക്കുവാൻ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ഗവണ്മെൻറു് ആവശ്യം പോലെ കറൻസി അച്ചടിച്ചു പ്രചരിപ്പിച്ചുവെന്നോ, ജനങ്ങളുടെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ക്രീണശക്തികൾ പിൻവലിക്കുന്നതിനു് നിർബന്ധപൂർവമായ സംഭാവനകൾ പിരിച്ചെടുത്തുവെന്നോ അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചില്ല. കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തിൽ കർശനമായ വിലനിയന്ത്രണമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഇപ്പോൾ അതില്ലെന്നു് അദ്ദേഹം ഏന്നോടു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ എന്റെ സന്ദർശനവേളയിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്ത പ്രസ്താവനകൾ നിശ്ചിതമായ ഒരു വില നയം ഗവർമെൻറിനുണ്ടെന്നും, ജനങ്ങളുടെ ആകെ ഉൽപാദനമായ ദേശീയ വരുമാനത്തിന്റെ മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗവും ഗവർമെൻറിനു് പിടിച്ചെടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നു് പെട്ടിപ്പുട്ടത്തി. ഉയർന്ന വിലനിരക്കും ; താണ നിലയിലുള്ള ജീവസമ്പാദനത്തിനുംമാത്രം ജനങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ക്രീണശക്തി അനുപദിക്കുന്ന രീതിയുംകൊണ്ടാണു് ഗവർമെൻറു സാധിച്ചതു്. ജീവിതച്ചെലവുമായി കറൻസിക്ക് വളരെ കുറഞ്ഞ ബന്ധമേ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതും പ്രത്യക്ഷമായിരുന്നു. പണം സ്റ്റേറ്റിന്റെ ബലമാണു്. സ്റ്റേറ്റിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ സാധിക്കത്തക്കവണ്ണം അതച്ചടിച്ചുവിട്ടു ആ പണത്തിനു് വളരെ താണ വില യ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

ചൈനായുടെ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥിതി

ചൈനായുടെ സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതി അഞ്ചുഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കാമെന്നും, അതിന്റെ പ്രകൃതി സോഷ്യലിസ്റ്റിനനനുയോജ്യമാണെന്നും, സ്റ്റേറ്റിന്റെ നേതൃത്വമാണിതിനുള്ളതെന്നും പ്രധാനമന്ത്രി ചൗ എൻ-ലായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സ്റ്റേറ്റിന്റെ കർത്തവ്യം അവയുടെ പ്രത്യേക പ്രവർത്തന രംഗങ്ങളിൽ, അസംസ്കൃത സാധനങ്ങളുടെ സുലഭത, മാർക്കറ്റിംഗ്, തൊഴിലാളിനില, സാങ്കേതിക സാമഗ്രികൾ, പൊതുവായും സാമാന്യമായുള്ള ധനനില സംബന്ധിച്ചുള്ള നയങ്ങൾ എന്നിവ സംയോജിപ്പിക്കുകയും, ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുകയെന്നതാണ്.

അഞ്ചു വിഭാഗങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്. വ്യക്തിപരമായ സാമ്പത്തികപ്രവർത്തനം ഇതിൽ കടുപ്പ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളും ഏല്പാ കൈത്തറി വ്യവസായങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. സ്വകാര്യ മുതലുടമ സംരംഭങ്ങൾ, സ്റ്റേറ്റിന്റെയും, സ്വകാര്യ ഉടമകളുടേയും മുതൽ മുടക്കിയുള്ള സ്റ്റേറ്റു മുതലുടമ സംരംഭങ്ങൾ; സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ; ദേശവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട പദ്ധതികൾ. അവസാനത്തെ ഭാഗത്തിൽ മുമ്പ് വിദേശികളുടെ ഉടമയിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന സംരംഭങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഉദാഹരണമായി ചൈനയിൽനിന്ന് ഓടിക്കപ്പെട്ട ജപ്പാൻകാരുടെ പലവ്യവസായങ്ങളും ഇപ്പോൾ ദേശവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ ഏകദേശം 80 ശതമാനം ഘനവ്യവസായങ്ങളും, 30 ശതമാനം ചെറു വ്യവസായങ്ങളും ദേശവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

സ്വകാര്യ കാർഷിക സംരംഭങ്ങളുടെയും വ്യവസായങ്ങളുടെയും സഹവർത്തിത്വം, പഴയ ഫ്യൂഡൽ സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള ചൈനാ കർതാവ് സോഷ്യലിസ്റ്റിനിലേക്കു പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരിടക്കാല വ്യവസ്ഥയായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. “ന്യൂ ഡെമോക്രാസി” യിൽ മാവോ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരുന്നു. “പ്രഥമ ഘട്ടം പുതിയ ജനാധിപത്യമാണ്; രണ്ടാമത്തേത് സോഷ്യലിസം. എന്നാൽ ഒന്നാമത്തെ ഘട്ടത്തിന്റെ കാലാവധി വളരെ നീണ്ടുനിന്നേക്കാം”. നവീന ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ സ്വഭാവത്തെ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എഴുതിയത് ഇങ്ങനെയാണ്.

സാമ്പത്തികമായി എല്ലാ മുതലാളി താല്പര്യങ്ങളെയും സാമ്രാജ്യദുർമ്മോഹങ്ങളുടേയും രാജ്യദ്രോഹികളുടേയും പിന്നിരിപ്പന്മാരുടെയും വിപുല സംരംഭങ്ങളെയും ദേശവൽകരിക്കുന്നതിനുമധിക്കുന്നു. വലിയ എസ്റ്റേറ്റുകൾ വിഭജിച്ചു ചെറു കർഷകർക്കു വിതച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അതേ സമയം ധനികരായ കർഷകരുടെ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥിതി നിർമ്മാജ്ജനം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കാതെ ഇടത്തരക്കാരുടെയും, ചെറിയ സ്വകാര്യ വ്യവസായികളുടെയും സഹായിക്കും. ഒരുവിധത്തിൽ പുതിയ ജനാധിപത്യം മുതലാളിത്തത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം തെളിക്കുകയാണെങ്കിലും മറ്റൊരു വിധത്തിൽ സോഷ്യലിസത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു മുൻനടപ്പു സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഒരു സന്ദർശകൻ ചെന്നാ ഒരു സമ്മിശ്ര സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിയെയാണ് പ്രദർശിപ്പിച്ചു കാണിക്കുന്നത്. വിസ്തൃതമായ ഭാഗങ്ങൾ ഇന്നും ആകർഷണീയമായ ലാഭം എടുക്കാൻ അനുവദിക്കപ്പെടുന്ന സ്വകാര്യ ഉടമകളുടെ അധീനതയിലാണ്. ഒരു സ്വകാര്യ മുതലാളിക്ക് 15 ശതമാനം ലാഭമെടുക്കാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. ജോയിന്റ് സ്റ്റോക്കുകമ്പനികൾക്ക് 8 ശതമാനംവരെ ആദായവിതരണ പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ അനുവാദമുണ്ട്. ഇതുകൂടാതെ ലാഭത്തിന്റെ 10 ശതമാനം കരുതൽ ധനമായി മുതൽ കൂട്ടാനും നിശ്ചയം അനുവദിക്കുന്നു. പിന്നെയുള്ളതിന്റെ 60 ശതമാനം ഓഹരി ഉടമസ്ഥർക്കു ബോണസ്സായി നൽകാം. അതിന്റെ 15 ശതമാനം തൊഴിലാളികൾക്കുമായി വിനിയോഗിക്കണം. ഫെറോസിയം വെർക്ക്സ് മില്ലിന്റെ ഉദാഹരണം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടു. വിമോചനത്തിനു മുമ്പ് പണമില്ലാതെ വലിയ നഷ്ടം നേരിട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ആ കമ്പനി ഇപ്പോൾ ലാഭകരമായി നടത്തപ്പെടുന്ന ഒരു വ്യവസായമാണ്.

നേരേമറിച്ച് ചെന്നായിലുള്ള ബ്രിട്ടീഷ് വ്യവസായികൾ പറയുന്നത്, വ്യവസ്ഥിതിയിൽ യാതൊരു ലാഭവും ലഭിക്കയില്ലെന്നാണ്. ടെക്സ്റ്റൈൽ മില്ലുകൾ പോലും തുണികൾക്ക് നല്ല വില കിട്ടിയിട്ടും കഷ്ടിച്ചു നന്നുപോകുന്നുവെന്നുള്ളവെന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. നെയ്ത്തുകൂലി മാത്രം മില്ലുകൾക്കനുവദിച്ച ശേഷം, തുണിയുടെ വിൽപ്പനലാഭം മുഴുവൻ ഗവർണ്മെന്റ് എടുക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് നേരിട്ട് വിൽപ്പന നടത്തുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെടുന്ന മില്ലുകളിൽനിന്നു വ്യാപാരികൾ തുച്ഛമായിട്ടു വാങ്ങുന്നു. അങ്ങനെ സ്റ്റോക്കു വർദ്ധിച്ചു കെട്ടിക്കിടക്കും. സ്വകാര്യ വ്യാപാരിയുടെ വിപണിയേ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. വ്യാപാരം ഗവർണ്മെന്റിന്റെയോ സഹകരണസംഘങ്ങളുടേയോ കയ്യിൽ ചെന്നുചേർന്നിരിക്കുന്നു. ഞാൻ സന്ദർശിച്ച എല്ലാ നഗരങ്ങളിലും

ഉലും ഗവർണ്ണെൻറുവകയായുള്ള ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറൽ സ്റ്റോറുകളിൽ അളകളുടെ തിരക്കുകണ്ടു. അതേ സമയം മറ്റു ഷോപ്പുകൾ വിജനമായിരിക്കുന്നു. ഷോപ്പുകളിലെ വിലകൾ ക്കുളിപ്പിച്ചെടുത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ അതേ സാധനംതന്നെ വാങ്ങുന്നവരുടെ വീടുകളിൽ കുറഞ്ഞവിലയ്ക്കു എത്തിച്ചുകൊടുക്കാൻ ഷോപ്പുമെന്മാർ സന്നദ്ധരായിരുന്നു.

ഹെർഗിയവാൻമിൽസ് അതിന്റെ കരുതൽധനത്തിൽ നിന്നു സിയാനിൽ ഒരു മിൽ തുറക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ഒരു കെട്ടിടം അതിനുവേണ്ടി പണിതു. ആവശ്യമായ യന്ത്രസാമഗ്രികളും വാങ്ങി. എന്നാൽ സിയാനിൽ മിൽ നടത്താൻ വേണ്ടിയ സാങ്കേതികജ്ഞാനമുള്ളവരെക്കൊണ്ടോ ജോലിക്കാരെയോ കിട്ടാൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ല. കടൽത്തീരങ്ങളിലെ വ്യവസായ മേഖലയിൽനിന്നു ജോലിക്കാരെ കൊണ്ടുവന്നാൽ അവർക്കു കൂടിയ നിരക്കിലുള്ള ശമ്പളം കൊടുക്കണം. അതുകൊണ്ടു മിസ്റ്റർ ചിയെൻഷി—ചീംഗ് ഗവർണ്ണെൻറുന്റെ എക്കണോമിക് ആൻഡ് ഫിനാൻസ് കമ്മീഷനെ കണ്ടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈഷമ്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. കമ്മീഷൻ തീരുമാനിച്ചതു സിയാൻപ്ളാൻറു ഏറ്റെടുക്കാനായിരുന്നു.

ഇതു ഭൂപരിഷ്കാരത്തിന്റെ നേരിട്ടുള്ള ഒരു ഫലമായിരുന്നു. ചെറിയ കർഷകൻ അവന്റെ ഭൂമിയുപേക്ഷിച്ചു ഒരു കൂലിക്കാരനായി പോകാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. എന്നാൽ സമുദ്രതീരങ്ങളിലെ സ്ഥിതി അതല്ലായിരുന്നു. അവിടെ ശരാശരി ഭൂമിയുടെ വിസ്തീർണ്ണം 1.7 മൊ മാത്രമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ ഒരു നിരന്തരഭീതി അവിടെ തുടർന്നു.

ഈ സമയംകൊണ്ടു ഗവർണ്ണെൻറുന്റെ വ്യാപാര വികസിപ്പിച്ചുവന്നു. കയറുമതിയുടെയും ഇറക്കുമതിയുടെയും ഭൂരിഭാഗവും ഗവർണ്ണെൻറു നേരിട്ടുനടത്തി. മൊത്തവ്യാപാരത്തിന്റെ 40 മുതൽ 100 ശതമാനംവരെ ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളും, കൽക്കറിയും പണിയും, ഉപ്പും, ചഞ്ചസാരയും, ഇരുമ്പും, ഉരുക്കും, തടിയുമായിരുന്നു. സിമൻറു ഗവർണ്ണെൻറുവക ഭേഡിംഗ് കമ്പനികളുടെ കരുതലായിരുന്നു. റിട്ടെയിൽവ്യാപാരത്തിന്റെ 30 ശതമാനവും ഗവർണ്ണെൻറുന്റെയോ സഹകരണസംഘങ്ങളുടെയോ കയ്യിലായിരുന്നു. മിക്ക വൻവ്യവസായശാലകളും അവരുടെ ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ മുഴുവൻ ഗവർണ്ണെൻറു വിൽക്കുമെന്നുള്ള ദീർഘകാല കരാറിൽ പ്രവേശിച്ചിരുന്നു.

ചൈനീസ് സമ്പദ് വ്യവസ്ഥിതി സമ്മിശ്രമായ ഒന്നല്ല. സ്റ്റോറു ക്രമീകരിക്കുകയും, നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയാണതു്. സ്വകാര്യമേഖലയിലുള്ള സാഹസങ്ങളെ മർമ്മസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിയന്ത്രിച്ചു സ്റ്റോറിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾക്കു കീഴ്പ്പെട്ടു

ത്തുകയാണ് സ്റ്റേറ്റു ചെയ്യുന്നത്. ഉൽപ്പാദനവും, അസംസ്കൃത വിഭവങ്ങളും വിഭജിക്കുന്നതിലും, പണമായും ക്രൈഡിറായുമുള്ള ഉടമയുടെ നിയന്ത്രണത്തിലും, വ്യവസായവ്യാപാരനികൃതികളിലും, ലാഭവിതങ്ങളുടെ ക്രമീകരണത്തിലും കൂടെ സ്വകാര്യ സംരംഭങ്ങളെയെല്ലാം സ്റ്റേറ്റുപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ പോഷകഘടകങ്ങളായൊ, അവരുടെ കൺട്രാക്ടർമാരായൊ മാറ്റിക്കഴിഞ്ഞു. മൊത്തമായി സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുകയും, സ്റ്റേറ്റു റിട്ടെയിൽ വ്യാപാരസ്ഥാപനങ്ങൾ വഴിയായി വിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു മൂലം ഗവർണ്മെന്റിന് "വിലയുടെ നേതൃത്വം" ലഭിക്കയും, അങ്ങനെ യഥേഷ്ടം വില നിശ്ചയിക്കാനുള്ള സൗകര്യം കിട്ടുകയുമാണു ചെയ്യുന്നത്.

അങ്ങനെ സ്വകാര്യവ്യാപാരമണ്ഡലം ചുരുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. പൊതുവായ പരിപാടിയിലെ 31-ാം വകുപ്പ് ഈ സംഭവവികാസം ഉണ്ടനെതന്നെ വരണമെന്നു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായി കാണിക്കുന്നു. "സാധ്യമാകുമ്പോഴും ആവശ്യമുള്ളപ്പോഴും സ്റ്റേറ്റുമുതലാളിത്തത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നവിധത്തിൽ സ്വകാര്യ മുതൽമുടക്ക് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. സ്റ്റേറ്റുടമയിലുള്ള സംരംഭങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മതക്കിടമകളുടെയും സ്റ്റേറ്റുടമയിലുള്ള വിഭവങ്ങളെ സൗജന്യങ്ങളെന്ന വിധത്തിൽ ചൂഷണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടെ അതു സാധിക്കണം."

സ്വകാര്യബിസിനസ്സുകാരുടെ നേക്കു നൽകിയ ഏറ്റവും വലിയ പ്രഹരം സാൻഫ്രാൻസിസ്കോ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ആയിരുന്നു. കേവലം തുച്ഛമായിരുന്ന അവരുടെ മിച്ചങ്ങളുടെമേൽ ഭാരിച്ച പിഴകൾ കെട്ടിവയ്ക്കുകയായിരുന്നു ആ സംരംഭം. വേണ്ട ക്രൈഡിറസൗകര്യങ്ങൾ കൂടാതെയും, ബിസിനസ്സു ഭാവി കാണാതെയും അച്ഛൻ ചെയ്ത വ്യാപാരങ്ങളിലേക്കു പ്രവേശിക്കുകയാണ്. ചൈനയിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം കാണുന്ന പ്രൈവറു ബിസിനസ്സിന്റെ വികസനം എന്നപേരിൽ ഗവർണ്മെന്റു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന കണക്കിൽനിന്നു ഈ പരിവർത്തനം മനസ്സിലാക്കാം. ദേശീയബൂർഷ്വാകളെ മാവോ സൈ-തുഗ് വിളിക്കുന്നത് അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന പിന്തിരിപ്പൻവകുപ്പുകാരെന്നാണ്. സോഷ്യലിസം പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരം വരുമ്പോൾ ഇവർക്കു വേണ്ട അഭ്യസനവും പരിശീലനങ്ങളും ജനകീയ സൈന്യങ്ങളുടെയും, പോലീസിന്റേയും, കോടതികളുടെയും സഹായത്തോടുകൂടി നൽകി അവർക്കുള്ള അതിൽ സംയോജിപ്പിക്കുമെന്നാണ് അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ യുക്തിപൂർവ്വമായ നിഗമനങ്ങൾ "വിമോചനത്തിന്" ശേഷം രണ്ടുകൊല്ലങ്ങൾക്കകം ബൂർഷ്വാകളെ എല്ലാം നിശ്ചേഷ്ടമാക്കുന്ന ആവശ്യത്തിലേക്കു മാവോയെ നയിച്ചു. മാവോയുടെ

സാമ്പത്തികനയം പരിവർത്തനദശയിലേക്കു മാറിയതിനു
യാണു്.

ജനങ്ങളുടെ ജീവിതനിലവാരം ഉയർത്തുവാൻ ചൈനാ ഒരു
പഞ്ചവൽസരപദ്ധതി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിൽ ഘനവ്യവ
സായങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും, കൃഷി യന്ത്രവൽക്കരിക്ക
പ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്നാണു് പറയപ്പെടുന്നതു്. എന്നാൽ ഞാൻ
കണ്ട ചുരുക്കം ചില കാഴ്ചങ്ങളിൽനിന്നു് ഞാൻ അനുമതിക്ക
ന്നതു് ഈ ലക്ഷ്യസാധ്യത്തിനു വേണ്ട സാങ്കേതികവിദ്യപങ്ങളോ
ശുദ്ധമായ വിദേശസഹായമില്ലാതെ അതിനു മുകക്കാൻ പണമോ
ചെയ്യാനായിക്കില്ലെന്നുള്ളതാണു്. ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തോടു്
ഇപ്പോൾ ഭൂരിഭാഗവും കഷ്ടിച്ചു ജീവസന്ധാരണത്തിനുപോലും
നിവർത്തിയില്ലാത്ത നിലയിൽനിന്നു് സാമാന്യനിലയെങ്കിലും
പ്രാപിക്കുകയാണു് ചെയ്യാനയുടെ പ്രശ്നം. അതേസമയം ജന
ങ്ങൾക്കു തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, മുതൽമുടക്കും വ്യവസാ
യങ്ങൾ നടത്താനുള്ള അറിവും, എല്ലാവർനമുപരിയായി ഇനിയും
ത്യാഗങ്ങൾ സഹിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധത ജനങ്ങളിൽ സൃഷ്ടിക്ക
കയും ചെയ്യേണ്ടതു് ചെയ്യാനയുടെ ആവശ്യമാണു്. ഒരു സേപ്താ
ധിപത്യത്തിനു ജനങ്ങളുടെമേൽ ദുർവ്ചലമായ ഭാരങ്ങൾ കെട്ടി
വയ്ക്കാൻ കഴിവുണ്ടായിരിക്കാം. എങ്കിലും അവരുടെ നിത്യജീവി
തത്തിൽ ഏതാണ്ടെല്ലാം ചില പ്രയോജനങ്ങൾ, ന്യായമായ ചില
അഭിവൃദ്ധി, അവരുടെ ജീവിതനിലവാരത്തിൽ വരുത്താനുള്ള
ഉറപ്പു് ആ സേപ്താധിപത്യം നൽകിയേ തീരൂ. അതുകൊണ്ടു്
അത്യന്തകരമായ പല നേട്ടങ്ങളെയും പഠിയ്ക്കുന്ന പ്രഖ്യാപന
ങ്ങൾ ജനങ്ങൾ കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. അതിന്റെകൂടെ ആഭ്യന്തര
മായ കഷ്ടപ്പാടുകളിൽനിന്നു ശ്രദ്ധ മാറ്റുവാൻ ഒരു ശത്രുവിനെ
സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതും ഗവർണ്മെന്റിനു് ആവശ്യമായി. സ്വതന്ത്രമായ
ഒരു ജനതന്ത്രേ വർത്തമാനകാലത്തെ ത്യാഗങ്ങൾ സ്വതന്ത്രമായി
വഹിക്കുവാൻ കഴിയൂ. പൂർണ്ണസഹകരണത്തോടുകൂടി ഭാവി പടു
ത്തുയർത്തുവാൻ അവർക്കു സാധിക്കും.

ഏഷ്യയിലെ അവികസിതരാജ്യങ്ങളിൽ സ്റ്റോറിനു് ജന
ങ്ങളെ, നല്ലനാളെക്കുവേണ്ടി ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ ത്യാഗങ്ങൾ
സഹിക്കുന്നതിനു് നിർബന്ധിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അവരവ
രുടെ ജനങ്ങളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ ലഘൂകരിക്കുവാൻ ഈ രാജ്യ
ങ്ങളെല്ലാം തങ്ങളുടെ കഴിവനുസരിച്ചുള്ള വിഭവങ്ങൾ ശേഖരി
ക്കുകയും, സമാധാനത്തിലും സൗഹാർദ്ദത്തിലും പരസ്പരം സഹക
രിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാൻ തയ്യാറാകുകയും ചെയ്യാതെ, എന്തെങ്കിലും
പുരോഗതിയൊ സാമാന്യജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികാഭിവൃദ്ധിയൊ
സാധ്യമായി വരുന്നതല്ല. ഏഷ്യൻരാജ്യങ്ങൾക്കു് അടിയന്തര

മായ വിദേശസഹായം ആവശ്യമുണ്ട്. കയ്യിൽ മിച്ചമൊ ആവശ്യത്തിനുള്ള യന്ത്രസാമഗ്രികളൊ അവകിലല്ല.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചൈനാ മഹാരാജ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കുവാനാണ് തീരുമാനിച്ചത്. തൽക്കാലം സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിന്, വിപുലമായ ഭരണകൂടം നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാം. ബഹുലമായ ഒരു സൈന്യത്തെ പോറ്റാനും, തകർന്നതരിപ്പണമായ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി കരെയെല്ലാം പരിഹരിക്കാനും ഡഹിസിറൂ് ഫൈനാൻസിംഗിന്റെ ഭാരങ്ങൾ കെട്ടിവെച്ചുകൊണ്ടും ജനങ്ങളുടെ കഴിവിനപ്പുറമായ നികുതികൾ ഈടാക്കിയും അത്യാവശ്യമായ പണം ശേഖരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ കുറഞ്ഞകൂലിക്കിട്ടുന്ന തൊഴിലാളിപ്പട്ടയെക്കൊണ്ട് ഹൂവായിലെ മണ്ണുപണികൾ മാത്രം നടത്താനെ കഴിയും. ഭൂമിക്കുവേണ്ടിയുള്ള ജനങ്ങളുടെ തൃഷ്ണകറുത്തുവാനൊ സംഭ്രമത്തോടുകൂടി തങ്ങളുടെ കൊച്ചു കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുപോകാതെ സൂക്ഷിക്കുന്ന ഒരു കർഷകജനതയുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുവാനോ തൊഴിലിനും, വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിക്കും ആവശ്യമായ വകുപ്പ് ഉണ്ടാക്കുവാനോ അവർക്കു കഴിയുന്നതല്ല.

കർഷകജനതയുടെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന സംശയങ്ങളെ നേരിടുവാൻ സമർത്ഥമായ പ്രചരണവിദ്യകളെല്ലാം ചൈന പ്രയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. അമേരിക്കയാണ് ചൈനയുടെ പുതിയ ശത്രു. പ്രശാന്തരും സൗമ്യരമായ ഒരു ജനതയുടെ വെറുപ്പും വിരോധവും ഇളക്കിവിട്ടും ആളിക്കത്തിയും അവരുടെ ശ്രദ്ധയെ തിരിച്ചുവിടുകയാണ്. എന്നാൽ കൊറിയായിൽ നടക്കുന്ന യുദ്ധം ചൈനയെ ക്ഷീണിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധമാറ്റാൻ ഒരു പുതിയ പ്രസ്ഥാനം അഴിച്ചുവിടാനുള്ള സാദ്ധ്യത കാണുന്നുണ്ട്. വ്യക്തിഗതത്തിനെതിരായും, സമാധാനവും സൗഭാഗ്യവും തേടുന്ന പിന്നിരിപ്പന്മാർക്കെതിരായും അവന്റെ സ്വന്തഭൂമി കൈവിടാൻ വിസമ്മതമുള്ള കർഷകനെതിരായും ഒരു പ്രചരണം തുടങ്ങിയേക്കാം. എന്നാൽ മാനുഷികമായ സഹനശക്തിക്കെതിരാണ്. ചൈനീസ് ജനത അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം വീണ്ടെടുക്കാൻ എഴുന്നേൽക്കുമോ? അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ തകർന്നുപോയ പ്രത്യംഗകൾ വിസ്മരിക്കുവാൻ ദക്ഷിണപൂർവ്വേഷ്യൻരാജ്യങ്ങളിൽ ചില സാഹസികസംരംഭങ്ങളിലേക്കു, "ജനാധിപത്യസ്വേച്ഛാധിപത്യം" അവരെ നയിക്കുമോ? ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നത് ദക്ഷിണപൂർവ്വേഷ്യൻരാജ്യങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്ന ഒരുകോടി ചൈനാക്കാരെ സ്വന്തപക്ഷത്തേക്ക് ആത്യന്തികമായി ചേർക്കുവാൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചൈന ശ്രമിക്കാതിരിക്കയില്ലെന്നാണ്.

ഭാഗം മൂന്നു്

മഹത്തായ സമാധാനം

© 1900

AMERICAN BOOK CO.

മസ്ജിദ് ക്ക പ്രക്ഷാളനം

കമ്യൂണിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തത്തിലുള്ള അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസത്തെയും ചോദ്യംചെയ്യാൻ ബദ്ധപ്പെടാത്ത ഒരു മനസ്സിനെയും ആണ് കമ്യൂണിസ്റ്റാ ആശ്രയിക്കുന്നത്. തലച്ചോറിന്റെ കഴുകൽ അല്ലെങ്കിൽ മസ്ജിദ് ക്കപ്രക്ഷാളനം, അങ്ങനെ അവരുടെ ചിന്താനിയന്ത്രണനയത്തിന്റെ ഒരു സൂക്ഷ്മ നദാഗമാണ്. എല്ലാ സംശയങ്ങളെയും, വിജ്ഞാനത്തിന്റെ എല്ലാ ഉറവിടങ്ങളെയും ഒരു വ്യക്തിയും സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശത്തെയും, ഹേമിച്ച് ഒരു മൂശയിൽ പിടിപ്പിച്ചു അവിടെ ആത്യന്തികവും സംപൂർണ്ണവുമായ സത്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്നു അവകാശപ്പെടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ടു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളും നിയന്ത്രിക്കുവാൻ കമ്യൂണിസ്റ്റ് ചൈനാ ശ്രമിക്കുമെന്നുള്ളതു് സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ട ഒരു വസ്തുതയാണ്. പൊതുപരിപാടി (കോമൺ പ്രോഗ്രാം)* അനുശാസിക്കുന്നത് “വിപ്ലവകരവും ദേശീയവുമായ സൃഷ്ടിപരപ്രയത്നങ്ങളുടെ വിപുലമായ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുവാൻ സാർവത്രികമായ വിദ്യാഭ്യാസം ഉപകരിക്കപ്പെട്ടു” എന്നാണ്. വിദ്യാഭ്യാസം പുതിയ വിപ്ലവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ സാധിക്കാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം മാത്രമാണ്.

ഈ സംരംഭം ഗംഭീരമായ ഒന്നുതന്നെയാണ്. ചൈനീസ് ജനതയുടെ പരമ്പരാസിദ്ധമായ സ്വഭാവപ്രത്യേകതകൾ പരിവർത്തനംചെയ്യേണ്ട ഭാരം അതിലുൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അസഹിഷ്ണുതയും, ക്രൂരതയും പരിത്യജിക്കുന്ന ഒരു തത്വസംഹിതയാണ്. നൂറ്റാണ്ടുകളായി ചൈനാക്കാർ കെട്ടിപ്പടുത്തുകൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നത്, ജീവിതത്തിലെ വൈവിധ്യം അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു വ്യക്തിഗതതത്വമായിരുന്നു അവരുടേതു്. ചൈനീസ് പണ്ഡിതൻ, ഏകാഗ്രമായ അദ്ധ്യയനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ മുത്തിമതു് ഭാവമാണ്. സൗമ്യമായ ജീവിതവും സമസൃഷ്ടങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള അഗാധജ്ഞാനവുമാണ് അയാളുടെ ലക്ഷണം. സിദ്ധാ

---

* അനുബന്ധം കാണുക

നങ്ങൾ ഒന്നും അവിടെ രൂപമെടുത്തില്ല. ശതാബ്ദങ്ങളിൽ കൂടെ സുരക്ഷിതത്വവും യതിവര്യഭാവവും പ്രകാശിപ്പിച്ചിരുന്ന ശ്രീബുദ്ധപ്രതിമകളുടെ പ്രശാന്തമായ അലങ്കൃതരൂപം സൗമ്യവും മനുഷ്യാചിതവുമായ ഒരു പുഞ്ചിരിയിലേക്കു പരിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പുതിയ ചൈനാ സിദ്ധാന്തപ്രധാനവും ക്രൂരവുമാണ്.

ഷാംഗ് ഹായിൽ മാഡം സൺയാറ്—സെൻ നടത്തിയിരുന്ന നഴ്സറിസ്കൂളിൽ ഈ ക്രൂരത എനിക്കു ദർശിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. മൂന്നുവയസ്സിനും ഏഴുവയസ്സിനും ഇടയ്ക്കുള്ള ഇരുന്തിൽ പരം കണ്ണുങ്ങൾ അവിടെ പഠിച്ചിരുന്നു. ഈ നഴ്സറിവിദ്യാലയം സന്ദർശിക്കുവാൻ ഇൻഡ്യൻസന്ദർശകസംഘത്തെ പ്രത്യേകം ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. മാഡം സൺയാറ്—സെൻ ഇപ്പോൾ പൂർണ്ണശ്രദ്ധയും പ്രയത്നങ്ങളും സാമൂഹ്യസേവനത്തിൽ ചെലവിടുകയാണ്. അതിഥികളുടെ വിനോദത്തിനുവേണ്ടി കുട്ടികൾ ഒരു പ്രകടനം നടത്തി. ആ അഭിനയത്തിൽ കണ്ണുങ്ങൾ ജനകീയ വിമോചനസൈന്യമായി മാർച്ചുചെയ്തു. അവരുടെ കളിത്തോക്കുകൾ മുകളിൽ പറന്നുനിൽക്കുന്ന "അമേരിക്കൻ" വിമാനങ്ങളുടെ നേരെ ചൂണ്ടി. അവർ വെറുക്കുവാനും കൊല്ലുവാനും പഠിച്ചു. ക്യാമ്പുകളിൽ അഞ്ചുതരം സ്നേഹത്തെപ്പറ്റി അവർ പഠിച്ചു—പിതൃരാജ്യസ്നേഹം, ജനസമുദായസ്നേഹം, തൊഴിൽസ്നേഹം, ശാസ്ത്രങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹം, പൊതുവസ്തുക്കളോടുള്ള സ്നേഹം. മാതാപിതാക്കന്മാരോടും കുടുംബത്തോടുമുള്ള സ്നേഹം ഈ ലിസ്റ്റിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഈ പിഞ്ചുപൈതങ്ങൾക്ക് ആ സ്നേഹം രചിച്ചറിയുവാൻ സന്ദർഭം കിട്ടിയില്ല. അവരെ സന്ദർശിച്ച ഞങ്ങളെ അവർ കെട്ടിപ്പിടിക്കുകയും ഞങ്ങളുടെ ആശ്ചര്യവും ചുംബനങ്ങളും അവർ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ചിലരെ പൊക്കിയെടുത്ത് ഓമനിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ കണ്ണുനിർ നിറയുന്നത് കാണാമായിരുന്നു. ക്രൂരത എന്താണെന്നു, ഞാൻ അപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കി.

ഞാൻ അത് വീണ്ടും വീണ്ടും പലയിടത്തുവെച്ചും കണ്ടു. ഞങ്ങളുടെ ചുറ്റും ഓടിക്കൂടിയില്ല. കണ്ണുങ്ങളുടെയും, പുരുഷന്മാരുടെയും, സ്ത്രീകളുടെയും, മുഖത്ത് വാത്സല്യത്തിന്റെയും, മനുഷ്യത്വത്തിന്റെയും, സൗഹാർദ്ദത്തിന്റെയും നേർക്കുള്ള ദാഹം കാണാമായിരുന്നു. സൗഹാർദ്ദം തുളുമ്പുന്ന മുഖങ്ങൾ കാണുവാൻ ചൈനായിൽ സാധ്യമല്ല. ചൈനായിൽ അനേകവർഷങ്ങൾ താമസിച്ചിരുന്നവർ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു പറയുന്ന ഒരു വസ്തുത കടുത്ത ദരിദ്രാവസ്ഥയിലും അവർ കാണിക്കുന്നത് പുഞ്ചിരിയ്ക്കുന്ന മുഖമാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഒരു പ്രത്യേകതരത്തിൽ ഭാവമെടുത്തതും രൂക്ഷവുമായ മുഖങ്ങളാണ് കാണുന്നത്. പുതിയ ജനാ

ധീവതൃത്തിൽ ഉള്ള വിഷയങ്ങളുടെ കരച്ചിൽ കോപത്തിന്റെ അലറലുകളായിട്ടാണ് ഒരു സ്റ്റേഹിതൻ വിവരിച്ചത്.

തൊട്ടിയിൽ പോലും കമ്യൂണിസം പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കണ്ണങ്ങളെയാണ് മാധംസൺ പരിശീലിപ്പിച്ചു വന്നത്. എന്നിട്ടു ചൈനയിലെ വിവിധ പ്രായത്തിലുള്ള വർദ്ധിച്ച വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായങ്ങൾ കാണണമെന്നത് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. ചൈനാ അവകാശപ്പെട്ടിനതത് ജനങ്ങൾക്കു സേവനം ചെയ്യാനുള്ള തൃഷ്ണ പരിശീലിപ്പിക്കുകയും, വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, ചെയ്യുന്ന ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു പൊതുദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതി ആവിഷ്കരിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ മിഡിൽസ്കൂളുകളും, സർവകലാശാലകളും, തൊഴിലാളിസ്കൂളുകളും, കർഷകമിഡിൽസ്കൂളുകളും പീപ്പിൾസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയും സന്ദർശിച്ചു.

പീക്കിംഗിലെ എട്ടാം മിഡിൽസ്കൂളിൽ 900 വിദ്യാർത്ഥികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. തൊഴിലാളികളുടെയും ചെറുകർഷകരുടെയും മക്കളുടെ കൂടെ ഉപപ്രധാനമന്ത്രി കുവോമൊ-ജോയുടെ മകനും അവിടെ പഠിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പഴയ പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളും, സിലബസ്സും, അദ്ധ്യയനരീതികളും എല്ലാം പാടെ മാറിക്കളഞ്ഞിരുന്നു. വിദ്യാലയങ്ങൾ "ജനങ്ങളുടെ താല്പര്യത്തെ" സംരക്ഷിക്കുവാനുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് സോവിയറ്റ് റഷ്യയിലെ രീതിയാണ് അവിടെ നടപ്പാക്കിയിരുന്നത്. എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളും യുവസമാജത്തിന്റെയോ യൂത്ത് പയണിയേഴ്സിന്റെയോ അംഗങ്ങളായിരിക്കണം. രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അവർ പങ്കെടുത്തു. ഒരു ക്ലാസ്സിൽ ചെന്നപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ സന്ദർശകസംഘത്തിൽ പെട്ട ഒരാൾ ഒരു ചോദ്യം ചോദിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. "സോവിയറ്റ് റഷ്യ ചൈനയെ ആക്രമിച്ചാൽ നിങ്ങൾ എന്തുചെയ്യും" എന്നായിരുന്നു ആ ചോദ്യം. "അതൊരിക്കലും സംഭവിക്കുകയില്ല" എന്നായിരുന്നു കുട്ടിയുടെ മറുപടി. കൺഫ്യൂഷ്യസ് ആരായിരുന്നു എന്ന ചോദ്യത്തിന് "അയാൾ ഒരു പഴഞ്ചൻ ഹ്യൂഡൽ തത്വചിന്തകനായിരുന്നു" എന്നു കുട്ടി മറുപടി പറഞ്ഞു.

സാധാരണ മിഡിൽസ്കൂളുകളിൽ ആറുകൊല്ലത്തെ അദ്ധ്യയനമാണുള്ളത്. തൊഴിലാളികൾക്കും കർഷകർക്കും ഈ അദ്ധ്യയനകാലം മൂന്നുവർഷമായി കുറച്ചിട്ടുണ്ട്. ചൈനയിൽ അങ്ങനെ നാല്പതു സ്കൂളുകളുള്ളതിൽ വിപ്ലവത്തിൽ സഹായിച്ച പതിനയ്യായിരം തൊഴിലാളികളും കർഷകരും ഹാജർ പുസ്തകത്തിൽ പേരുചേർത്ത് പഠിത്തത്തിന് ഹാജരാകുന്നുണ്ട്. അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം അവരെ പരിശീലിപ്പിച്ചത് ഭാവി ഗ്രാമീണഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായും, പാർട്ടിയുടെ ശിക്ഷണാ

നടപ്പുകേണ്ട പാലും തിരുന്നതിനാണ്. വായിക്കുവാനും എഴുതുവാനും പഠിക്കുന്നതിനു പുറമെ മാർക്സിസം, ഉൾജ്ജ്വലനം, രസതന്ത്രം വിപ്ലവത്തിന്റെ ചരിത്രം എന്നീ വിഷയങ്ങൾ കൂടെ അവരെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. അപ്പർ ബോർഡിംഗിൽ താമസിക്കുകയും, അന്വേഷണം അവരുടെ ചിന്താഗതികൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. ആയിരം വാക്കുകൾ എഴുതാൻ പഠിച്ചാൽ പ്രതിദിനം ഡയറിക്കാപ്പുകൾ എഴുതാനും, അവരുടെ വികാരങ്ങളെയും ചിന്തകളെയും രേഖപ്പെടുത്താനും ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഗ്രൂപ്പായിട്ടുള്ള ചർച്ചകളിൽ ഈ ഡയറികൾ പരിശോധിക്കപ്പെട്ടു. തെറ്റായ ആശയങ്ങൾ മാറ്റിത്തുരുത്തുകയും അങ്ങനെ ആ മസ്തിഷ്കപ്രകൃതികളെ പരിമേധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

പിപ്പിൾസ് പൊളിറ്റിക്കൽ കൺസൽട്ടേറ്റീവ് കമ്മിറ്റിയിൽ 1951 ഒക്ടോബർ 21-ാം തീയതി മാവോ ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. “ആശയങ്ങളുടെ പുനരാവിഷ്കരണം, പ്രത്യേകിച്ചു വിവിധ തരത്തിലുള്ള ബുദ്ധിജീവികളുടെ ആശയപുനരാവിഷ്കരണം, ജനാധിപത്യപരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുള്ള സുപ്രധാനമായ ഉപാധിയാണ്”. രാജ്യം മുഴുവൻ ഈ ഉദ്ദേശം സാധിച്ചത് അത്യുല്പന്നങ്ങളിലായിട്ടാണ്. ആദ്യത്തെ ഘട്ടം വിമർശനവും സ്വയം വിമർശനവുമാണ്. ഈ പ്രസ്ഥാനം ചെറു എൻ-ലായി അദ്ദേഹത്തെ തന്നെ വിമർശനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതായിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ ഘട്ടം സ്നേഹിതന്മാരെയും, ശത്രുക്കളെയും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചറിയുവാൻ പഠിക്കുകയും, പിന്തിരിപ്പൻ ആശയങ്ങളെ വ്യക്തമായ അതിർത്തിരേഖകൾമൂലം വേർതിരിച്ച് അവയെ പാടെ ഉപേക്ഷിക്കുകയുമാണ്. ഈ ഘട്ടം ഉൽഘാടനം ചെയ്തത് പീക്കിംഗിലെ മേയറായ പെംഗ്-ചെൻ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഭൂപരിഷ്കാരത്തെയും, കമ്മിന്യാങ്ങിന്റെ ഏജൻറന്മാരെയും, അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യദുർമ്മോഹത്തെയും പറ്റി പ്രസംഗിച്ചു. മൂന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും ഘട്ടങ്ങളിൽ കമ്മ്യൂണിസത്തെയും, ചൈനയുടെ സാമ്പത്തികഘടനയെയും പറ്റി മാവോ സേ-തുംഗിന്റെ ചിന്തകൾ പ്രചരിപ്പിച്ചു പഠിപ്പിച്ചു. അവസാനമായി ഓരോ വ്യക്തിയേയും വരുത്തി അവരുടെ മനോബോധ്യങ്ങൾ പറയുവാനും, അങ്ങനെ കൂടുതൽ പരിശോധനകൾക്കു വിധേയമാകുവാനും നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടു.

ഈ പ്രക്രിയകൾ കൊണ്ട് പ്രൊഫസ്സർമാരായും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരായും മറ്റുമുള്ള ബുദ്ധിജീവികൾ ചിന്താപരിവർത്തനത്തിന് വിധേയരായി. ഓക്സ്ഫോർഡ്, സർവകലാശാലയിൽ വെച്ചു പഠിച്ച എല്ലാ സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രതത്വങ്ങളും വിസ്മരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ച ഒരു പ്രൊഫസറെ ഞാൻ കണ്ടു. സിൻഡ്രെ

സർവകലാശാലയിലെ സുപ്രശസ്ത ഫിലോസഫി പ്രൊഫ
സ്സർമാരായിരുന്ന ഡോക്ടർ ലിംഗം ഡോക്ടർ ഫോംഗും പഴയ
ചൈനീസ് തത്വശാസ്ത്രം കേവലം ഒരു ഫ്യൂഡൽ ആശയ
സംഹിതയാണെന്നു പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അവർ മുൻപുതീയിട്ടുള്ള
ഗ്രന്ഥങ്ങളെയെല്ലാം അവർ തുറന്ന് നിഷേധിച്ചു. കമ്യൂണിസ്റ്റും
ഭൗതികവാദത്തിന്റെ തത്വസാഹിത അവർ പുതുതായി പഠിക്ക
വാൻ ആരംഭിച്ചു.

ചൈനയിലെ ഉപപ്രധാനമന്ത്രിയും, കവിയും, പ്രസിദ്ധ
പുരാണവസ്തുശാസ്ത്രജ്ഞനും ആയ കുവോമൊ-ജോ എന്റെ
ഒരു ചോദ്യത്തിനുത്തരമായി ചൈനയിലെ ബുദ്ധിപരമായ
സ്വാതന്ത്ര്യത്തെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "ജനങ്ങളിൽ ഭൂരി
പക്ഷമായ തൊഴിലാളികളുടെയും, കർഷകരുടെയും, ഭടന്മാരു
ടെയും ഉത്തമതാല്പ്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായി എഴുതുന്ന കാലത്തോളം
ചൈനയിലെ ഒരു എഴുത്തുകാരന് അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്ക
വാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്."

പീപ്പിൾസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലാണ് മസ്തിഷ്ക
പ്രക്ഷാളനം പരമാവധി കാര്യക്ഷമതയോടുകൂടി നിർവഹിക്ക
പ്പെട്ടിരുന്നത്. കമ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിയുടെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മി
റ്റിയിലെ ഒരു അംഗമാണ് വ്യ യു-ചാംഗ്. 1950 ലാണ് ഈ
ജനകീയ സർവകലാശാല സമാരംഭിച്ചത്. ആകെ 2800 വിദ്യാ
ർത്ഥികളുണ്ടായിരുന്നവരിൽ രണ്ടായിരവും, സംസ്കാരനിലയിൽ
താണവരും, ഒരു കൊല്ലത്തെ പരിശീലനം നൽകി സംസ്കാരികനി
ലവാരം ഉയർത്തുവാൻ അയയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നവരുമാണ്. ചൈനാ
യിലെ സംസ്കാരമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൽ മാർക്സിസവും
ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ ആദർശത്തോടു വേണ്ടവണ്ണമുള്ള ഭക്തിവൈ
രാഗ്യം അവരുടെ ചരിത്രപരമായ വീക്ഷണശക്തിയിൽ
പോരാതെ കണ്ടുവരേണ്ടതാണ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ
ആക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള രണ്ടായിരംപേരിൽ
71.7 ശതമാനം വിദ്യാർത്ഥികൾ മൂന്നു മുതൽ ഏഴു വർഷം
വരെ ഗവർണ്മെന്റുദ്യോഗത്തിൽ പരിചയം സിദ്ധിച്ചവ
രാണ്. അതായത് അവരിൽ അനേകരും കമ്മിതാണ് ഭരണ
കാലത്ത് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരുന്നവെന്നർത്ഥം. അവർ ഉദ്യോഗ
ത്തിൽ തുടരുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ട പരോ അല്ലെങ്കിൽ യുദ്ധ
കാലത്ത് വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിഞ്ഞ പരോ ആയിരുന്നു.
ശിഷ്ടമുള്ളവരിൽ 22ശതമാനം ബുദ്ധിപരമായും മറ്റും ഭേദ
പ്പെട്ടനിലയിൽ ഉള്ളവരും ബാക്കി തൊഴിലാളികളുമാണ്.

ഏതപകാലപരിശീലനപരിചാടിയിൽ സിദ്ധാന്തപരമായി
തീയറിപഠനവും, ഉൽപ്പാദനപരമായ ജോലിയും ഉൾപ്പെടുന്നു.
സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം, ചൈനാൻ ട്, ബാങ്കിംഗ് വ്യാപാരം, സാഹ

കരണം, ഫാക്ടറിഭരണം, രാജ്യതന്ത്രനിർവഹണം എന്നിവയെല്ലാം പഠിപ്പിക്കും. എന്നാൽ അദ്ധ്യയനസമയത്തിന്റെ 70 ശതമാനവും, ഉൽപ്പാദനജോലിയിലുള്ള പരിശീലനമാണ് നൽകുന്നത്. പൂർണ്ണമായ അദ്ധ്യയനപദ്ധതിയിൽ ചേരുന്നവർക്കു ഇവകൂടാതെ, സാമ്പത്തികസംവിധാനം (എക്കണോമിക്സ് പ്ലാനിംഗ്) നിയമം, റഷ്യൻഭാഷ എന്നിവകൂടെ പഠിപ്പിക്കും. ടീച്ചിംഗ് റിസേർച്ച് ഗ്രൂപ്പുകൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രത്യേക വകുപ്പും സർവകലാശാലയിൽ ഉണ്ട്. മുപ്പത്തിയെഴു ഗ്രൂപ്പുകൾ അങ്ങനെ പ്രവർത്തനം നടത്തിയിരുന്നു അദ്ധ്യയനപരിപാടികൾ ഫലപ്രദമായവിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടോയെന്നു പരിശോധിക്കുകയാണി ഗ്രൂപ്പുകളുടെ ജോലി. പഠിപ്പിക്കുന്ന രീതികളും മാർക്സിസവും മാവോയിസവും അവർ പഠിക്കും. അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയും അവർ സൂക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ ഗ്രൂപ്പുകൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സെല്ലുകളാണ്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും അദ്ധ്യാപകരുടെയും ജീവിതത്തിൽ അവർക്കു ഗണ്യമായ നിയന്ത്രണാധികാരമുണ്ട്.

ഞങ്ങൾ സർവകലാശാല സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ പതിവുപോലെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയേയും അവിടെ എങ്ങും കാണാനില്ല. മാതൃകാവിദ്യാർത്ഥികളെന്ന നിലയിൽ തിരഞ്ഞെടുത്ത കുറെ വിദ്യാർത്ഥികളെ മാത്രം ഞങ്ങൾക്കു പരിചയപ്പെടുത്തി. പതിനേഴുവയസ്സുകാരനായ ഒരു കർഷകവിദ്യാർത്ഥിയെ ഞങ്ങൾ കണ്ടു. ജനകീയവിമോചനസൈന്യത്തിൽ അയാൾ സേവനം നടത്തുകയും ജപ്പാൻകാരാൽ തടവുകാരനായി പിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മറ്റൊരു വിദ്യാർത്ഥി കൽക്കരിഖനിയൽ ജോലിയെടുക്കുന്ന ഒരാളുടെ പുത്രനാണ്. അയാളുടെപ്പുട്ടു ഭേഡ് യൂണിയനിലെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റിയംഗമായിരുന്നു ആ വിദ്യാർത്ഥി. ഒരു "മോഡൽ" തൊഴിലാളിയായ ഇയാൾ ഇപ്പോൾ പീപ്പിൾസ് പൊളിറ്റിക്കൽ കോൺസൾട്ടേറീവുകമ്മിറ്റിയിലെ അംഗമായി കഴിഞ്ഞു. പിന്നീട് വിദ്യാർത്ഥികൾ ചെയ്ത ജോലികളുടെ ഒരു പ്രവർത്തനങ്ങളെ കാണിച്ചു. അതിൽ പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ഡയാലക്റ്റിക്സുമുണ്ടായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ ധ്യാനികൾ ക്ലാസ്സുകളിൽ കൊണ്ടുവന്ന ചർച്ചചെയ്യപ്പെടുന്നതിൽ ഓരോ 'വിദ്യാർത്ഥിക്കും തോന്നുന്ന ഭിത്തിയെപ്പറ്റി നമുക്കുഭാവന ചെയ്യാം. വിദ്യാർത്ഥികൾ വളരെ അടുത്തടുത്ത് കിടന്നുറങ്ങുകയും, പരസ്പരം നോട്ടുപുറ്റളികളെപ്പോലെ നിരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഡോർമിറ്ററികളും ഞങ്ങൾ കണ്ടു.

ആവശ്യത്തിനു മതിയായ അദ്ധ്യാപകന്മാരും അദ്ധ്യയനസാമഗ്രികളും പാഠപുസ്തകങ്ങളും മറ്റു സാധനങ്ങളും സർവകലാശാലയിൽ ഇല്ലെന്നു പ്രസിദ്ധമുണ്ട്. മി. വു സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായി. പഴയപാഠപുസ്തകങ്ങൾ എല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ

വിദ്യാർത്ഥികൾ ക്ലാസ്സുകളിൽ കുറിച്ചെഴുതുന്ന നോട്ടുകളെയാണ് വലംബിക്കേണ്ടിവരുന്നത്. റഷ്യയിൽ പരിശീലനം കഴിഞ്ഞു വന്ന എന്താനും പ്രൊഫസർമാരും അദ്ധ്യാപകന്മാരും അദ്ധ്യാപകർക്കുവേണ്ടിയുള്ള കുറെ നോട്ടുകൾ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവ രാജ്യത്തുള്ള എല്ലാ സർവകലാശാലകളിലും പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഒരു "ചിന്താപരിവർത്തന"ത്തിന് ഈ പ്രൊഫസർമാരും അദ്ധ്യാപകന്മാരും വിധേയരായിക്കഴിഞ്ഞു. വിവിധരാജ്യങ്ങളിൽ പോയി പഠിച്ചു അവർ ശേഖരിച്ച അറിവുകളെല്ലാം അവർ മറക്കുവാൻ ചെയ്യുന്ന പ്രയത്നം സന്താപദ്വേഷാതകമായ ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു വിദ്യാഭ്യാസപരമായ ഡിഗ്രികൾക്കോ നേട്ടങ്ങൾക്കോ വലിയ സ്ഥാനമൊന്നുമില്ല. പാർട്ടി കാർഡുകൾ ഉള്ളവരാണ് എല്ലാം നിയന്ത്രിച്ചത്. മുക്തനിലുള്ള ഒരു പ്രഖ്യാതമായ മെഡിക്കൽകോളജിന്റെ തലവൻ മുപ്പത്തിയഞ്ചുവയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു "സഖാവു" ആയിരുന്നു. മെഡിക്കൽവിദ്യാഭ്യാസം അദ്ദേഹം പൂർത്തിയാക്കിയിരുന്നില്ല "വിമോചനസമര കാലത്ത്" വിദേശസ്നേഹിതന്മാരുടെ കീഴിൽ" അയാൾക്കു മെഡിക്കൽ പരിശീലനം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടത്രെ.

പീക്കിംഗ് നഗരത്തിലെ സിംഗ് ഹുവാ, ചെൻചിംഗ്, നാഷനൽ സർവകലാശാലകൾ ഞാൻ സന്ദർശിച്ചു. നാങ്കിംഗിലെ നാങ്കായി, ടിയെൻസ്സിൻ, നാങ്കിംഗ് എന്നീ സർവകലാശാലകളും ഞാൻ പോയിക്കണ്ടു. ചൈനാ അവളുടെ യുവജനങ്ങളുടെ പരിശീലനകാര്യത്തിൽ സർവശ്രദ്ധയും കേന്ദ്രീകരിക്കുകയാണ്. വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ഭരണപരമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കും, സാമ്പത്തിക പുരോഗതിക്കുള്ള ശാസ്ത്രീയവും സാങ്കേതികവുമായ സംരംഭങ്ങൾക്കും അവർക്കു പരിശീലനം കഴിഞ്ഞ ആളുകളെ ആവശ്യമുണ്ട്. മുസ് ഈ സർവകലാശാലകൾ സ്വതന്ത്രവും പുരോഗമനപരവുമായ ചിന്താകേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നു. സാമ്രാജ്യദുഷ്പ്രഭുത്വത്തിനെതിരായുള്ള മെയ്ഫോർത് പ്രസ്ഥാനം ഉടലെടുത്തത് ഈ സർവകലാശാലകളിലാണ്. ഇന്നാകട്ടെ യുവജനങ്ങളുടെ അന്തരാത്മാവു പ്രഭാതമുതൽ സൂര്യാസ്തമനം കഴിയുന്നതുവരെ, അമേരിക്കയോടു വിദ്വേഷവും, സ്വേച്ഛാധിപത്യപരമായ നവീന ചൈനായോടുള്ള ഭക്തിയും വിളംബരം ചെയ്ത് അടിക്കുന്ന ചെണ്ടയ്ക്കും ഹൈക്കമിഷനും താളംതുളളി മാർച്ചുചെയ്ത് പോകുകയാണ്. സാൻഫ്രാൻസിസ്കോ, കൊറിയൻസഹായം, അമേരിക്കൻ പ്രതിരോധനം എന്നീ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലെല്ലാം വിദ്യാർത്ഥികളും അവരുടെ യുവനേതാക്കന്മാരും പുതിയ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളും പ്രയോഗങ്ങളും മുറുകുപഠിച്ചു. നാലുമാസത്തേക്കു കോളേജുകളും, സർവകലാശാലകളും പൂട്ടിയിട്ടു. വിദ്യാർത്ഥികളും പ്രൊഫസർമാരും സുദീർഘമായ ചർച്ചകളിലും, പരസ്പരം

വിമർശനങ്ങളിലുംപങ്കെടുത്തു. ചിലപ്പോൾമറ്റുള്ളവരുടെ കുറവും കളം ന്യൂനതകളും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കും. മറ്റു സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവരവർതന്നെ സ്വയം വിമർശനം നടത്തും. ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ പിന്തിരിപ്പൻവിഷയങ്ങൾ ഉപന്യാസങ്ങൾക്കു തെരഞ്ഞെടുത്തതിന് ഒരു വിദേശപ്രൊഫസറിനെ വിദ്യാത്മികൾ കുറപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ആ വിഷയങ്ങളെക്കാൾ അണുസന്ദർഭത്തെപ്പറ്റി ഉപന്യാസം എഴുതുന്നതാണ് അവർ ആഗ്രഹിച്ചതെന്നുപറഞ്ഞു.

നാങ്കിംഗിലുള്ള ഒരു വനിതാകോളജിൽ മിസ്സ് വു പ്രൊഫസറായിരുന്നു. അവർ സുന്ദരിയും, ബുദ്ധിശാലിനിയും വിദ്യാത്മികളുടെ ഇടയിൽ സുസമ്മതയായ ഒരു അദ്ധ്യാപികയുമായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ സംഘത്തിപ്പെട്ട ഒരാൾക്ക് അവളുമായി പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു സംഘത്തിന്റെ കത്തുണ്ടായിരുന്നതു കൊണ്ട് ഞങ്ങൾ നാങ്കിംഗിൽ വന്നപ്പോൾ അവളെ കാണാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ കോളജിൽനിന്നു വിട്ടുപോകുവാൻ അവർ നിർബന്ധിതയായെന്നും, ഇപ്പോൾ ഷാംഗ് ഹായിൽ താമസമാണെന്നും വിവരം കിട്ടി. മസ്കിങ്ക് പ്രക്ഷാളനത്തിന് അവർ സ്വയം കീഴ്പ്പെടാൻ വിസമ്മതിച്ചതാണതിന്റെ രഹസ്യമെന്ന് വിചാരിക്കപ്പെടുന്നു. ഷാംഗ് ഹായിൽവെച്ചു ഞങ്ങൾ അവളെ കാണാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, സംഭീതയും ഇതികർത്തവ്യതാമൂഢയുമായ ഒരു സ്ത്രീയുടെ ശബ്ദമാണ് ഹോണിൽ ഞങ്ങൾ കേട്ടത്. സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നവസാനിപ്പിച്ചു അവർ ഹോൺ താഴെ വെച്ചു. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു അവർ ആത്മഹത്യ ചെയ്തതായ റിപ്പോർട്ടു ഞാൻ കേട്ടു.

ഇതേ അനുഭവംതന്നെ ഒരു പ്രസിദ്ധ ജന്തുശാസ്ത്രപ്രൊഫസറിനും നേരിട്ടു. അയാളുടെ കുറവും പല കോളജുകളിൽ അയാൾ പഠിപ്പിക്കുകയും അതിനു ശമ്പളം വാങ്ങുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ളതാണ്. 1952 ഏപ്രിൽ 19-ാം തീയതി ടിയെൻസ്സിനിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട "യിപൊ" എന്ന പത്രം അയാൾ ഒരു തട്ടിപ്പകാരണം വഞ്ചകനമാണെന്നു റിപ്പോർട്ടു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. "നമ്മുടെ യുവജനങ്ങളുടെ വികസനത്തെ തടയുകയല്ലാതെ അയാൾക്ക് എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും? നീതിബോധമുള്ള എല്ലാ ജനങ്ങളും, ജനങ്ങളുടെ സേവനത്തിനുവേണ്ടി ദുഃഖനീശ്ചയം ചെയ്തവരും, ആശയപരമായ പരിവർത്തനത്തിന് വിധേയമാകുവാൻ ആത്മാർത്ഥമായി പ്രയത്നിക്കണം. പിന്തിരിപ്പൻ ബുർഷാ ആശയങ്ങളെ അവർ പ്രതിരോധിക്കണം."

സ്കൂളുകളിലും കോളജുകളിലും ജീവിതം മാർക്സിസത്തിൽ ആരംഭിച്ചു മാവോയിസത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു. മുന്യ "തെറ്റായ സിദ്ധാന്തങ്ങളും തത്വജ്ഞാനവും" മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ, രാജ്യം മുഴുവൻ ഞാൻ കണ്ട എല്ലാ ഗവർണ്മെന്റാപ്പീസുകളിലും,

പ്രധാന സ്ഥാനങ്ങളിലും യുവജനങ്ങൾ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാകുന്ന താമസമേയുള്ള അവർ സ്റ്റേറ്റിന്റെ സേവനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയായി. ഒരു എഞ്ചിനീയറോ, ഡോക്ടറോ, പ്രൊഫസറോ ആകണമെന്നുള്ള യുവാവിന്റെ അഭിലാഷം ഈ നിയമനങ്ങളിൽ പരിഗണിക്കപ്പെട്ടില്ല. വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്ത എന്ന് പറയപ്പെടാവുന്ന എല്ലാവരുടെയും സേവനം 'സ്റ്റേറ്റിന്' ആവശ്യമുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസം എന്ന് പറയുന്ന പദവി കുറച്ചുപേർക്കു മാത്രമേ ലഭിക്കാൻ സാദ്ധ്യമായിരുന്നുള്ളൂ. ചൈനയിലെ സർവ്വകലാശാലകളിൽ എല്ലാകൂടെ 135,000 വിദ്യാർത്ഥികൾ ഉണ്ട്. അടുത്ത കൊല്ലം 150,000 വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പ്രവേശനം നൽകാൻ സൗകര്യപ്പെടുത്തും.

കമിതാങ്ങു ഭരണകാലത്തെപ്പോലെ തന്നെ സ്കൂളുകളിലും കോളേജുകളിലും വിദ്യാഭ്യാസം സൗജന്യമായിരുന്നു. സർവ്വകലാശാലകളിൽ പഠിക്കുവാൻ പ്രത്യേകാവകാശം സിദ്ധിക്കുന്നവരെ രാജ്യത്തുള്ള വിവിധ കോളേജുകളിലായി വിഭജിച്ചു പ്രവേശനം നൽകുന്ന ചുമതല ഒരു കേന്ദ്രസംയോജക അതോറിറ്റി നിർവഹിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസനിലവാരം വളരെ താഴ്ന്നതാണ്. ശാസ്ത്രീയവും സാങ്കേതികവുമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് മറ്റൊരു പരിമിതി കൂടെനേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. ദൈനന്തിനുള്ള കാർഷികവും വ്യാവസായികവുമായ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കേണ്ട ആവശ്യം നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഗവേഷണതത്പരമായ പഠനവും ശരിയായി നിർവ്വഹിക്കുവാനുള്ള നിഷ്ഠ വിരളമാണ്. സുപ്രസിദ്ധരായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ശ്രദ്ധമുഴുവൻ ചൈനയിൽ തന്നെ ലഭ്യമായിരുന്ന അസംസ്കൃതസാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു ഡി. ഡി. റി. മുൻപായ സാധനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള പരീക്ഷണങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. വിഖ്യാതരായ ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാർ ശാസ്ത്രീയപദങ്ങൾ ചൈനീസ് ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിൽ ദത്ത ശ്രദ്ധരായിരിക്കുകയാണ്.

ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും സിങ്കിയാംഗിൽ ആറം ഗവേഷണങ്ങൾ നടന്നുവരുന്നതായും മറ്റുമുള്ള അവകാശവാദങ്ങൾ ഞാൻ കേട്ടു. ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് ആറം ശാസ്ത്രജ്ഞനായിരുന്ന ഡോക്ടർ ബ്രൂണോ പോണ്ടിക്കോർവൊ, ഇറാലിയിൽ വിശ്രമാർത്ഥം താമസിച്ചിരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ പശ്ചിമരാജ്യങ്ങൾ വിട്ടുപോന്നതായും ഇപ്പോൾ ചൈനയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതായും കിംവദന്തിയുണ്ടായിരുന്നു. കാൻറണിൽ വെച്ചു നടന്ന ദേശീയവിഭവ പ്രദർശനത്തിൽ ഒരു യൂറേനിയം പാഠകാഷണവും പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഗവേഷണമെന്നും കണ്ടുപിടുത്തമെന്നും വിദ്യാഭ്യാസമെന്നും വിജ്ഞാനമെന്നും മറ്റും പറയുന്നതിന് യാതൊരുർത്ഥവുമില്ല. യഥാർത്ഥമായ വിദ്യാഭ്യാസം അവിടെ നടക്കുന്നില്ല. അവിടെ നടക്കുന്നത് യുവജനങ്ങളിൽ കമ്യൂണിസം

കുത്തിവെക്കുകയും, കമ്യൂണിസ്റ്റത്തിന്റെ മഹത്വങ്ങൾ പ്രകീർത്തിച്ചു അവർ യുവജനങ്ങളെ കീഴ്പ്പെടുത്തുകയുമാണ്.

ഞങ്ങളുടെ വനിതാ ദ്വിഭാഷികളിൽ ഒരുത്തി ന്യൂയോർക്കിലെ കൊളമ്പിയൻ സർവ്വകലാശാലയിൽ അദ്ധ്യയനം കഴിഞ്ഞ ആളാണ്. അനേക ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാണ് ഈ മഹതി പാശ്ചാത്യവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ച ഒരാളാണെന്നു ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞത്. ഇതു മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ചോദിച്ചു "അമ്മേരിക്കയിലെ നിങ്ങളുടെ താമസം നിങ്ങൾക്കു എന്തുമാത്രം ഹിതകരമായിരുന്നു?" എന്ന്. "എന്റെ താമസത്തിലെ ഓരോ നിമിഷവും ഞാൻ ചെറുപ്പോട്ടുകൂടിയാണ് സഹിച്ചത്" അവൾ മറുപടി പറഞ്ഞു. അവളുടെ മാതാപിതാക്കൾ നാകിംഗിൽ താമസിച്ചിരുന്നതെന്നാണ് ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയത്. ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടും അവൾ അവരെ പോയി കണ്ടില്ല ഞങ്ങൾ നാകിംഗിൽ വന്നപ്പോൾ, പോയിമാതാപിതാക്കന്മാരെ കാണുവാൻ മിസ്സിസ് പണ്ഡിറ്റ് അവളോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവൾ തിരിച്ചുവരുന്നതുവരെ ഞങ്ങൾ താമസിച്ച ഹോട്ടലിൽനിന്നു പുറത്തു പോകുകയില്ലെന്നു മിസ്സിസ് പണ്ഡിറ്റ് ഉറപ്പു നൽകിയിട്ടും അവൾ ആ സന്ദർശനത്തിനു സന്നദ്ധയായില്ല.

വിദേശകാര്യലയത്തിലെയും വിദേശഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലെയും അനവധി യുവാക്കന്മാരും യുവതികളും ഞങ്ങളുടെ ദ്വിഭാഷിസംഘത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. സൗഹാർദ്ദം തുല്യസുന്ദരരൊരാറുമുഖമെങ്കിലും ഞാൻ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കണ്ടില്ല. യാതൊരു പുഞ്ചിരിയും അവരുടെ മുഖത്തു കാണാനില്ലായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ആറാഴ്ചയോളം ഒരുമിച്ചു നടന്നിരുന്നെങ്കിലും ഒരൊറ്റയാൾ മാത്രമേ സൗഹാർദ്ദവികാരത്തിന്റെ ഏതാണ്ടാരുലാഞ്ചന പ്രദർശിപ്പിച്ചുള്ളൂ. ഞങ്ങൾ ചെന്നു വിട്ടു പോന്ന ദിവസം ഞങ്ങളുടെ കൂടെത്തന്നെ അങ്ങുമിങ്ങും നടന്നശേഷം നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടുകൂടെ ഞങ്ങളെ ആശ്ലേഷിച്ചു യാത്ര പറഞ്ഞത് ആ ഒരൊറ്റ വ്യക്തിയാണ്. ചൈനീസുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അയാളുടെ ആ സൗഹാർദ്ദപ്രകടനം കണ്ടിരിക്കയില്ലെന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. കണ്ടെങ്കിൽ ഒരു മസ്തിഷ്കപ്രക്ഷാളന പരിപാടിക്കു വീണ്ടും അയാൾ വിധേയനാകേണ്ടിവരുമെന്നാണ് എന്റെ ഭയം.

ഞാനുൾപ്പെട്ട ചെറിയ സംഘത്തിന്റെ ദ്വിഭാഷി മിസ്റ്റർ ചാംഗ് ആയിരുന്നു. ഷാംഗ് ഹായ് സർവ്വകലാശാലയിലെ ഒരു ബിരുദധാരിയായിരുന്ന ചാംഗ് ഇംഗ്ലീഷും ഫ്രഞ്ചും സംസാരിച്ചു, വികാരഭേദങ്ങളോ, രസികത്വമൊ ഇല്ലാത്ത അയാൾ എപ്പോഴും കടിച്ചുപിടിച്ചു നടന്നിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ സന്ദർശനത്തിന്റെ അവസാനദിവസം കാൻറൺ നഗരത്തിൽ വലിയ ചുട്ടുതോന്നി.

കൊതുകിന്റെ ശല്യവും വളരെയുണ്ടായിരുന്നു. പണ്ടു ബ്രിട്ടീഷുകാർ സൗജന്യങ്ങളനുവദിച്ചിരുന്ന നഗരഭാഗത്തു സ്ഥിതിചെയ്ത ഒരു പഴയ ഹോട്ടലിലാണ് രാത്രി കഴിച്ചത്, രാത്രി ആരും ഒട്ടും ഉറങ്ങിയില്ല. രാവിലെ പ്രഭാതഭക്ഷണത്തിനു എല്ലാവരും ക്ഷീണിച്ചും അല്പം തുണി തോന്നിയുമാണ് വന്നിരുന്നത്. ഏതു സമയവും വിനോദരസികത്വം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഒരാൾ മാത്രമെ ഞങ്ങളുടെ സംഘത്തിൽ ഈ പ്രകൃതിക്കു വ്യത്യസ്തമായിരുന്നുള്ളൂ. ഈ സുഹൃത്തു ചാങ്ങിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. "ചാങ്ങി ഇന്നലെ രാത്രി ഒരുപോള കണ്ണു ഞാൻ അടച്ചില്ല. കൊതുകുകൾ രാത്രി മുഴുവൻ എന്റെ, രക്തം വലിച്ചു കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരെ ഞാൻ ജന്മികളെന്നാണ് വിളിക്കാൻ പോകുന്നത്." ചാങ്ങിന്റെ കോപത്തിനതിരില്ലായിരുന്നു. ചെന്നായിൽ വൻഭ്രമകളൊന്നുമില്ലായിരുന്നല്ലോ. അയാൾ രൂക്ഷസ്വരത്തിൽ മറുപടി പറഞ്ഞു. "അല്ല, ജന്മികളെന്നല്ല, അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യദൂർമ്മോഹികളായ ആക്രമികൾ എന്നു വേണം അവരെ വിളിക്കേണ്ടതു്." ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ചിരിച്ചു. ചാങ്ങ് മാത്രം ഉജ്ജ്വലകോപാഗ്നിയിൽ മുക്കുത അവലംബിച്ചു.

രാജ്യസേവനത്തിനുവേണ്ടി ആത്മാർപ്പണം ചെയ്ത അനേകം യുവജനങ്ങളെ ഞാൻ കണ്ടു. അവരിൽ പലരും വിദേശങ്ങളിൽ അദ്ധ്യയനം കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചെത്തി, വളരെ തുച്ഛ ശമ്പളത്തിൽ കഠിനമായ ത്യാഗജീവിതം അവർ നയിക്കുകയാണ്. എല്ലാ മത വൈരാഗ്യവും നിസ്വാർത്ഥമായ ഭക്തിയെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കാറുണ്ട്. ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസവും അതിനു വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ യുവജനങ്ങൾക്കു സഹജമായിക്കാണുന്ന എടുത്തു ചാട്ടങ്ങളൊ ആവേശമൊ ഒന്നും അവരിൽ കണ്ടില്ല. സ്നേഹത്തിന്റെ ആനന്ദമൊ നിരാശയുടെ ദുഃഖമൊ അവരിൽ കാണാനില്ല. പ്രത്യാശയുടെ പ്രകടനങ്ങൾ ചാരുവേല നടത്തുക, മറ്റുള്ളവക്കെതിരായി അറിവുകൾനൽകുക, കുറ്റാരോപണം ചെയ്യുക രാജ്യത്തോടും ആദർശത്തോടുമുള്ള വിശ്വസ്തത കാണിക്കുക എന്നിവയിൽകൂടെയാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നത്.

വിദ്യാഭ്യാസസംരംഭത്തിന്റെ ഒരു വശത്തിൽ ചെന്നാ ശ്രദ്ധേയമായ പ്രയത്നം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. വയോജന വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു പുൻ പ്രശ്നമായിരുന്നു. അതിനു പരിഹാര നടപടികൾ എടുത്തതിൽ പുരോഗതി കാണുവാനുണ്ട്. ചൈനീസ് ഭാഷ പഠിപ്പിച്ചു ലളിതമാക്കി. എണ്ണറുമുതൽ ആയിരംവരെ വാക്കുകൾ വശമാക്കിയാൽ സാധാരണ വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങൾ വായിക്കാനും, തങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന രാജ്യത്തെക്കുറിച്ച് അല്പമൊക്കെ പഠിക്കാനും അവർക്കു കഴിയുന്നു. ജനകീയ വിമോചന സൈന്യത്തിൽപെട്ട ഭടന്മാരെല്ലാം അവരുടെ മാർച്ചിംഗിൽ എഴുതാനും

വായിക്കാനും പഠിച്ചു. നഗരങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും വിദ്യാർത്ഥികളും, ഷോപ്പുമന്ദിരം, മാനേജർമാരും പ്രായമുള്ള ആളുകളെ പഠിപ്പിച്ചു. പ്രതിദിനം രണ്ടു മണിക്കൂറുകൾ ഇക്കാര്യത്തിന് അവർ വിനിയോഗിച്ചു. പഠിച്ചവർ മറ്റുള്ളവരുടെ അടുക്കൽ വലിയ അഭിമാനത്തോടുകൂടി അവരുടെ സാമർത്ഥ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു.

ജനങ്ങളുടെ വീക്ഷണവുമനോഹരതയും പരിവർത്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടുവരുന്നത് അത്ര ലഘുവായ ഒരു കാര്യമല്ല. അസഹിഷ്ണുതയും, സിദ്ധാന്തങ്ങളോടുള്ള മുറുകി പിടുത്തവും ചൈനയുടെ പാരമ്പര്യത്തിലേങ്ങും കാണാൻ കഴിയാത്ത സ്വഭാവമാണ്. അനേക പണ്ഡിതന്മാരും, പ്രൊഫസർമാരും പുതിയ മസ്തിഷ്കപ്രക്ഷാളനത്തെയും അതിനെ അനുയാത്രചെയ്യുന്ന ഭീകരതയെയും അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അവയെല്ലാം സഹിച്ചാലും ചൈനയെ ഒരു വിധത്തിൽ സേവിക്കാമെന്നുള്ളത് മാത്രമാണ് അവരുടെ സമാധാനം. പട്ടാളച്ചിട്ടയും ശിക്ഷണവും അവർ അംഗീകരിച്ചു. ലോകത്തിലൊരിടത്തും മാതൃരാജ്യത്തോടു ഇത്രയധികം സ്നേഹമുള്ള ഒരു ജനതയെ കാണുവാൻ സാധ്യമല്ല.

രാജ്യത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഒരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന യുവജനങ്ങൾ ജീവിതത്തിന് ഇവിടെ ഒരു ഏകാഗ്രമായ ഔത്സുക്യം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ തത്വങ്ങളും പ്രായോഗികവശങ്ങളും പഠിക്കുന്നതിൽ യുവലോകം ബദ്ധശ്രദ്ധരായിരിക്കുന്നു. യുവജനങ്ങൾ അവരുടേതായ ഉത്തരാവാദിത്വങ്ങളിലേക്കു പ്രവേശിച്ചതുകൊണ്ട് അതിലൊരു സൗഭാഗ്യവും നിശ്ചയദാർഢ്യവും അവർക്കുണ്ട്. ഷാംഗ് ഹെയിലുള്ള ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് വൈദികൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതുകേട്ടു. “എന്റെ ഇരുപത്തട്ടു കൊല്ലത്തെ അനുഭവത്തിൽ ഇപ്പോൾ കാണുന്ന ഒരു വിജ്ഞാനരൂപ്തയെ മുമ്പൊരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. വിശ്രമവേളകളിൽ മുതിർന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ തൊഴിലാളികൾക്ക് ഭാഷാപരമായ ക്ലാസ്സുകൾ നടത്തുമ്പോൾ പ്രായംകുറഞ്ഞ വിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രൈമറി ക്ലാസ്സുകൾ നടത്തുന്നു” ഇങ്ങനെയുള്ള അനേകായിരം യുവജനങ്ങൾ ഒരു വൃഹാൽ യോഗത്തിലേക്കോ, ഒരു ഞായറാഴ്ച വിനോദ പര്യടനത്തിനോ മാർച്ച് ചെയ്ത് പോകുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. നിശ്ചയദാർഢ്യവും, ഉൽക്കർഷേഹവും അവരിൽ ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായി. മേലുദ്യോഗ സ്ഥന്മാർക്കു സമർപ്പിക്കുവാനുള്ള ഡയറികൾ എഴുതുവാൻ മണിക്കൂറുകൾ ചെലവഴിക്കുന്നത് ഞാൻ ദർശിച്ചു. എന്നാൽ സൗഭാഗ്യമെന്നത് ഞാൻ അവിടെ എങ്ങും കണ്ടില്ല. ഭാവി തങ്ങളുടേതാണ് ചൈനീസ് യുവജനങ്ങൾക്കറിയാം. എന്നാൽ ആ ഭാവിയിൽ സ്ഥാനം വേണമെങ്കിൽ സ്വേച്ഛാധിപത്യപ്രവണമായ ഒരു സ്റ്റേറ്റിന്റെ യാത്രികപ്പാവകളായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രമേ സാധിക്കൂ എന്നും അവർക്കറിയാം.

തൊഴിലിൽ കൂടെ സംസ്കരണം

അനേകലക്ഷം ജനങ്ങളെ കൊന്നൊടുക്കിയതായി ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ പേരിൽ ജനാധിപത്യ രാജ്യങ്ങളിലെ പത്രങ്ങൾ ഗൗരവമായ ആരോപണങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നു. ആഭ്യന്തരയുദ്ധം അനേകായിരം പേരുടെ ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ ഇടയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ചൈനീസ് പാർട്ടിയിൽ പൊളിറ്റിക്കൽ കൺസൾട്ടേറ്റീവ് കോൺഫറൻസിന്റെ സജ്ജീകരണകമ്മിറ്റിയുടെ ഒരു മീറ്റിംഗിൽ വെച്ച് മാവോ സേ-തുങ് തന്നെ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട് 5,900,000 പിൻതിരിപ്പൻ കൂമിത്താണ്ട് ഭടന്മാരെ ജനകീയ വിമോചന സൈന്യം നിർമ്മാജ്ജനം ചെയ്തുവെന്ന്. ആ അവസരത്തിൽ തന്നെ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു "കൂമിത്താണ്ട്" സൈന്യത്തിൽ ഇപ്പോൾ മിച്ചമുള്ളത്, സർവ്വീസിലും അല്ലാതെയും, പിന്നിൽ വർത്തിക്കുന്ന സൈനിക സംഘടനകളിലും സൈനികസ്കൂളുകളിലും എല്ലാം കൂടെ ആകെ കണക്കുകൂട്ടിയാൽ 15 ലക്ഷം ആളുകളിൽ കവിയുകയില്ല. ഇവരെക്കൂടെ നാമാവശേഷമാക്കുവാൻ അല്ലസമയംകൂടെ വേണ്ടിവരും. എന്നാൽ വളരെയൊന്നും താമസിതേണ്ടി വരില്ല." ഇങ്ങനെ അവശേഷിച്ച 15 ലക്ഷം പിൻതിരിപ്പന്മാരെയും "ലിക്വിഡേറ്റ്" ചെയ്തു കഴിഞ്ഞുവെന്ന് പ്രധാനമന്ത്രി ചൗ എൻ-ലായി 1951 സെപ്റ്റംബറിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ വിധം പരസ്യമായ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ഉണ്ടായതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ കൂട്ടക്കൊലയെപ്പറ്റിയുള്ള ആരോപണങ്ങൾ ഉണ്ടായതിൽ വിസ്മയിക്കാനൊന്നുമില്ല.

1951 ഒക്ടോബറിൽ ഒരു ജനകീയ വിസ്താരം നടക്കുന്നതായി ഞാൻ പീക്ലിംഗ് നഗരത്തിൽ വെച്ച് വായിച്ചു. 676 പിന്നിപ്പിന്മാരാണ് ഈ വിസ്താരത്തിൽ അകപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇതേ കുറുത്തിന് ടിഇവാ എന്ന സ്ഥലത്തു് 234 ആളുകൾ ഈ സമയത്തു തന്നെ വിസ്തരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചൈനീസ് പത്രങ്ങളിൽ ഈ വിസ്താരങ്ങളെപ്പറ്റി ചെയ്ത കുറിപ്പുകൾ മാത്രമാണ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. അതിനാൽ ഈ "നിർമ്മാജ്ജനപ്രസ്ഥാനം" ഞെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിയുവാൻ എനിക്കു ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ടായിരുന്നു. ഇവയെപ്പറ്റി ശരിയായ വിവരങ്ങൾ ഒന്നും ലഭ്യമായിരുന്നില്ല.

നീല്പ. അതുകൊണ്ട് കിംവദന്തികളെയും, നഗരത്തിലെ സാഭാ
ഷണങ്ങളെയും അരിച്ചു പെറുക്കിയമാർത്ഥ വിവരങ്ങൾ ശേഖരി
ക്കുവാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടി വന്നു.

ചിയാങ്ങു് കൈഷിഷ് ചൈനീസ് വൻകരയിൽ വിട്ടിട്ടു
പോയ കൂമിന്താങ്ങു് സൈന്യഭടന്മാർ രാജ്യം മുഴുവൻ ചിനിച്ചി
തറി താമസിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ ആയുധസാമഗ്രികൾ അവർ
ഭളിച്ചുവെച്ചു. രഹസ്യങ്ങളുകെട്ടുകൾക്കും സംഘടനകൾക്കും പ്രസി
ദ്ധമായ ഒരു നാടാണു് ചൈന. അങ്ങിനെയുള്ള രഹസ്യ സംഘ
ടനകളിൽ ഈ കൂമിന്താങ്ങു് ഭടന്മാർ ചേർന്നു. ഇവരോടു ദക്ഷി
ണ ചൈനയിലെ ജന്മിമാരും യോജിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു. ഭൂപരി
ഷ്കാരംമൂലം അവരെല്ലാം നാമാവശേഷമാക്കപ്പെട്ട പരിതസ്ഥി
തിയാണു് അവരെ നേരിട്ടിരുന്നതു്. ചൈനീസ് റിപ്പ
ബ്ളിക് ഭരണം സ്ഥാപിച്ചതോടുകൂടി കൂമിന്താങ്ങു് ഭടന്മാ
രായി രാജ്യത്തുള്ളവരെല്ലാം പേർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണമെന്നു് ഗവ
ണ്മെൻറു് പ്രഖ്യാപിച്ചു. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ അവരോടു വളരെ
ഉദാരമായി വർത്തിക്കുന്നതാണെന്നു് ഒരു വാഗ്ദാനവും ആ പ്ര
ഖ്യാപനത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏറ്റുപറയാൻ വിസമ്മതിച്ച
വരെ മാത്രമാണു് ഗവർണ്മെൻറു് അന്വേഷിച്ചു പിടിച്ചതു്. ഭൂ
പരിഷ്കാരം പുരോഗമിച്ചതോടുകൂടി ജന്മിമാരും അവരുടെ രഹസ്യ
സൈന്യങ്ങളും പലയിടത്തും എതിർപ്പു പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഷാംഗ്
ഹെയിൽ തന്നെ അച്ചായിരം പേരെ കണ്ടുപിടിച്ചു തൽക്ഷണം
വെടിവെച്ചു കൊന്നതായി എനിക്കു അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

1949-ൽ ഗവർണ്മെൻറിന്റെ നയം വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടു്
മാവോ പ്രഖ്യാപിച്ചതു് ജനകീയ സൈന്യവും, പോലീസും കോട
തികളും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയാണു് ഉടനെയുള്ള കർമ്മപദ്ധതിയാണു്.
എന്തെന്നാൽ "സൈന്യവും പോലീസും കോടതികളും ചേർന്നുള്ള
ഒരു ഭരണസംവിധാനം കൊണ്ടെ ഒരു വർഗ്ഗത്തിനു് മറ്റൊരു
വർഗ്ഗത്തെ മർദ്ദിച്ചു കീഴ്പ്പെടുത്താൻ സാധിക്കു്." ജനകീയ ഗവർ
ണ്മെൻറു് മറ്റു വർഗ്ഗങ്ങളോടു ഉദാര നയം അനുവർത്തിക്കുന്ന കാര്യം
അദ്ദേഹം തുറന്നു നിഷേധിച്ചു. "പിന്തിരിപ്പന്മാരോടും എതിർ
വിപ്ളവക്കാരോടും ഞങ്ങൾക്കു സൗജന്യപൂർവ്വമായ നയമൊന്നു
മില്ല." എന്നദ്ദേഹം മേലുദ്ധരിച്ച പ്രഖ്യാപനത്തിൽ തന്നെ
പറഞ്ഞു. "ജനങ്ങളുടെ നിരയിൽ നിന്നു മാറിനിൽക്കുന്നവരോടല്ല
ഞങ്ങളുടെ ഉദാരനയം. ആ നയം ജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ
മാത്രമേ ബാധിക്കു്."

"ജനങ്ങൾ" എന്ന് പദംകൊണ്ടു് ചൈനീസ് ഗവർണ്മെൻറു
നിർവചിക്കുന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത ഈ ഗ്രൂപ്പുകളോടു്
വളരെ ദുഃഖമായി പെരുമാറുവാനാണു് ഗവർണ്മെൻറുദ്ദേശിച്ചി
രുന്നതെന്നു് വ്യക്തമാണു്. അതിനു സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗം ഒന്നു

കിൽ മരണം അല്ലെങ്കിൽ “തൊഴിലിൽകൂടെയുള്ള സംസ്കരണം” അയിരുന്നു. മാവോ പറഞ്ഞു. “പിൻതിരിപ്പൻ വക്ത്രത്തിലോ ഗ്രൂപ്പുകളിലോ പെട്ടവർക്ക് ഞങ്ങൾ ഭ്രമിയും ജോലിയും നൽകും. അവരുടെ കാലക്ഷേപത്തിനുള്ള പണം സമ്പാദിക്കാൻ അനുവദിക്കും. ഈ തൊഴിലിൽകൂടെ പുതിയ വ്യക്തികളായി സ്വയം സംസ്കരിക്കപ്പെടുന്നതിനു അവർക്ക് സൗകര്യം നൽകും. അവർ ജോലി ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധരല്ലെങ്കിൽ ജനങ്ങളുടെ സ്റ്റേറ്റ് അവരെ നിർബന്ധിച്ചു ചെയ്യുക”

അതുകൊണ്ട് “ലിക്വിഡേഷൻ” എന്ന നടപടിയിൽ എപ്പോഴും മരണമാണ് അനുഭവമെന്ന് വിചാരിക്കേണ്ടതില്ല. ചൈനീസ് ഭാഷയിൽ ആ പദത്തിനുള്ള അർത്ഥം “പ്രയോജനരഹിതരാക്കുക” എന്നു മാത്രമാണ്. മുമ്പ് ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ച കാൻറൺ വിസ്താരത്തിൽ 22പേർ വധശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കപ്പെട്ടു. പതിനൊന്നു പേർക്ക് കൂടി വധശിക്ഷവിധിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ രണ്ടു കൊല്ലത്തേക്ക് ആ ശിക്ഷ മാറ്റി വച്ചു. പതിനാറു പേർ മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ബാക്കി 627 ആളുകളെ ജയിൽ ശിക്ഷയ്ക്കാണ് വിധിച്ചത്. ജയിൽ ശിക്ഷ എന്നു പറയുന്നത് തടങ്കൽ പാളയം ആകാം. റിഹ്യാവായിൽ 18 പേരെ വധശിക്ഷയ്ക്കും, 6ആളുകളെ രണ്ടു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞുള്ള വധത്തിനും, 199 പേരെ വിവിധ ആണ്ടുകളിലേക്കു തടവ് ശിക്ഷയ്ക്കുമാണ് വിധിച്ചത്. 11 പേർ മാത്രം വിമോചിതരായി.

ഈ വിസ്താരങ്ങളും അന്വേഷണങ്ങളും സംബന്ധിച്ച നടപടികളുടെ ചുമതല മുഴുവൻ പോലീസ് സെക്യൂറിറ്റി ഓഫീസിനായിരുന്നു. തെളിവുകൾ ശേഖരിക്കുക, കുറ്റസമ്മതങ്ങൾ ക്ഷണിക്കുക, പൊതുജനങ്ങളിൽനിന്ന് കുറ്റാരോപണങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുക, അപരാധിയുടെ പേരിലുള്ള ചാർജ്ജ് ഷീറ്റ് തയ്യാറാക്കുക, എന്നിവയെല്ലാം ഈ ആപ്പീസിന്റെ ചുമതലയായിരുന്നു. ശിക്ഷയെന്നായിരിക്കണമെന്ന് ശുപാർശ ചെയ്യുന്ന ഉത്തരവാദിത്വം കൂടെ അവർ നിർവഹിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന കേസുകൾ പരിശോധിച്ചു വിധി കല്പിക്കുന്നതിനു ഒരു കമ്മിറ്റിയുണ്ട്. അവസാനം ഒരു പരസ്യവിചാരണനടത്തും. അപ്പോൾ സാക്ഷികൾ മുമ്പോട്ടു വന്ന് ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കും. വിസ്താരസമയത്ത് പ്രതി നിശബ്ദത പാലിക്കണമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് സ്വയരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരു വാദവും നടത്താൻ നിർവാഹമില്ല. അന്വേഷണഘട്ടത്തിൽ മാത്രമേ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട തെളിവുകൾ എതിർക്കുകയോ, നിഷേധിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ അവസരമുള്ളൂ. ഒരു അഭിഭാഷകനും പ്രതിയുടെ താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഹാജരാകുന്നില്ല. പരസ്യവിചാരണ തന്നെ മറ്റുള്ളവരിൽ ഭീതിയും അനുസരണ ശീലവും സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള

ഒരു തരം പ്രചരണോപാധിയാണ്. ജയിൽ ശിക്ഷകൾ കുറവാ-
ളികളെ തടങ്കൽ പാളയങ്ങളിലേക്കു നയിക്കും. ഈ പാളയങ്ങളെ
അലങ്കാരഭാഷയിൽ "തൊഴിൽ പാളയങ്ങളിൽ കൂടെയുള്ള
സംസ്കരണ" കേന്ദ്രങ്ങളായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

ഒക്ടോബർ മാസം അവസാന ആഴ്ചയിൽ ഒരു ദിവസം
ഞാൻ നാങ്കിംഗിലായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു തടങ്കൽപാളയ
ത്തെപ്പറ്റി ഒരു വിവരണം ഒരു സുപ്രസിദ്ധ ദിനപ്പത്രമായ
"സിൻഹ്വെപാവോ" "എതിർ വിപ്ലവകാരികൾക്കുള്ള ചിങ്ങ"
ഹാ കൃഷിത്തോട്ടം" എന്ന ശിർഷകത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി
യിരുന്നു. ആ ലേഖനം 'ദിഭാഷിഎനിക്കു പരിഭാഷപ്പെടുത്തി
ത്തന്നു.'വായിക്കാൻ കൗതുകം തോന്നുന്ന ലേഖനമായിരുന്നു.

ചിങ്ങ ഹാ ഫാം ഒരു കൊല്ലം മുമ്പ് എതിർ വിപ്ലവ
കാരികളെ സംസ്കരിക്കുവാൻ പബ്ളിക് സെക്യൂറിറ്റി
ബ്യൂറോ ആരംഭിച്ചതാണ്. ഈ സമയംകൊണ്ട് സാമ്പത്തി-
കമായിത്തന്നെയല്ല, രാഷ്ട്രീയമായും ഈ കൃഷിസ്ഥലം ഒരു
വിജയമായിക്കഴിഞ്ഞു. ഉൽപ്പാദനകരമായ പ്രയത്നങ്ങളിൽ
ശ്രദ്ധിച്ചു പണിയെടുത്തതുകൊണ്ട് അനേകം കുറവാളികൾ
അവരുടെ പിന്തിരിപ്പൻ ആശയങ്ങളിൽനിന്ന് വിമുക്തി
നേടിയിരിക്കുന്നു. ഇവരിൽ അനേകരും തൊഴിൽ ചെയ്യാൻ
വളരെ ഉത്സാഹം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. മുമ്പിലത്തെ ജീവി-
തത്തെപ്പറ്റി പശ്ചാത്തപിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പുതിയ ജീവി-
തത്തിലേക്കു അവർ പ്രവേശിക്കുകയാണ്. 1950—ലാണ്
ചിങ്ങ ഹാ ഫാം ആരംഭിച്ചത്. അന്നു ജനവാസമില്ലാതെ
വെറും തരിശാക്കിക്കിടന്ന ഒരു ഭൂമിയായിരുന്നു അത്.
ഇപ്പോഴാകട്ടെ എട്ടു പുതിയ ഗ്രാമങ്ങൾ അവിടെ നിർമ്മി-
ച്ചിരിക്കുന്നു. 2500 മുറികൾ * അവിടെ പണിതീർന്നു.
1,500,000 ക്യൂബിക് അടിയുള്ള ഒരു കനാൽ വെട്ടി
ത്തിർത്തു. അതായത് 20 ലൈനീളം വരമതിന്. കൂടാതെ
ഒരു പൗച്ചർ സ്റ്റേഷനും അവർ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു
കൊണ്ട് 50,000 മൗ ഭൂമിക്കുവേണ്ട വെള്ളം പമ്പു ചെയ്യാനും
ആവശ്യത്തിനുള്ള വിദ്യുച്ഛക്തി ലഭിക്കുവാനും സാധിക്കുന്നു.

---

* ഇതിന്റെ അർത്ഥം പതിനായിരത്തിലധികം കുറവാ-
ളികൾ ആ പാളയത്തിൽ വസിച്ചിരുന്നു എന്നാണ്. സാധാരണ
ചൈനീസുതൊഴിലാളി വിട്ടുകളിൽ ഒരു മുറിയിൽ പതിനാലും
പതിനാറും പേരെ പാർപ്പിക്കും. 10 അടി നീളവും 8 അടി വീതി
യുമുള്ള ഒരു മുറിയിൽ 8 അടി നീളവും ആറടി വീതിയുമുള്ള ഒരു
'കാംഗ്' ഉണ്ടായിരിക്കും. അതിൽ നാലു പേർക്കു ശയിക്കാം.

ഇപ്പോൾ അവർക്ക് ലേഖനം, ആശുപത്രിയും, ഒരു എഞ്ചിനീയറിംഗ് സംഘവും, ഗതാഗതവകുപ്പും ലാബറററിയും, യന്ത്രസാമഗ്രികളുടെ ചുമതലവഹിക്കുന്ന സംഘവും ഇഷ്ടിക ചുട്ടയും, ധാന്യം പൊടിക്കുന്ന മില്ലും, വൈക്കോൽ സഞ്ചികൾ നിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു ശാലയുമുണ്ട്.

ഈ ക്രിമിനൽ കുറ്റക്കാർ ഹാമിൽ വന്ന അവസരത്തിൽ ഇവരിൽ പലരും ഒരു ജോലിയും ചെയ്തു ശീലമുള്ളവരല്ലായിരുന്നു. ഉൽപ്പാദനരീതികളൊന്നും അവർക്ക് വശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ജോലി ചെയ്യുന്നതിനേപ്പറ്റി ഒരു വക ഭീതിയും വെറുപ്പും ഉള്ളവരായിരുന്നു. പരോക്ഷമായി പലരും ചില പണിമുടക്കു രീതികൾ തന്നെ അവലംബിച്ചു. ഉദാഹരണമായി മണ്ണു ചുമന്നുകൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ അവർ മറിഞ്ഞുവീണു പോകുന്നതായി ഭാവിക്കും, വീണിടത്തു കിടന്നു് അല്പം വിശ്രമം അനുഭവിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ കുളിമുറിയിൽ കയറി ദീർഘസമയം കഴിക്കും. എങ്ങിനെയെങ്കിലും ജോലി ചെയ്യാതിരിക്കാൻ മാർഗ്ഗം തേടും. ചിലർ തുറന്നുതന്നെ, വേല ചെയ്യുന്നതിൽനിന്നു് പ്രതിഷേധിച്ചു മാറും. ചില യന്ത്രങ്ങൾ ആരുമറിയാതെ താറു മാറാക്കിയും, ചില തടങ്കൽപ്പള്ളികളെ ഒളിച്ചോട്ടുവാൻ സഹായിച്ചും അവർ പണിക്ക് വിഘ്നമുണ്ടാക്കും. എന്നാൽ നിഷ്കർഷമായി ജോലികളിൽ പങ്കെടുത്തും, അവരുടെ ചിന്തകളെ മരുക്കിയെടുക്കുന്ന വദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി മൂലവും ഈ ജയിൽവാസികളുടെ മനസ്സിനു് വളരെ വ്യക്തമായ പരിവർത്തനം സംഭവിച്ചു. അവരിൽ അനേകരും അവരുടെ കുറ്റങ്ങൾ സ്വയം സമ്മതിക്കുകയും അവരുടെ ജീവിതഗതിക്കു മാറ്റം വരുത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലരുടെ ശിക്ഷയുടെ കാലാവധി അവസാനിച്ചാൽ പോലും അവിടെനിന്നു വിട്ടുപോകാൻ അവർക്ക് മനസ്സില്ല. ഹാമിൽ തുടർന്നു ജീവിച്ചു പണിയെടുക്കാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെയൊരു പരിവർത്തനം ഈ ഹാമിൽ സാധിച്ചതെങ്ങനെയാണു്? രാഷ്ട്രീയമായ പരിവർത്തനത്തോടനുബന്ധിച്ചു് തൊഴിൽപരമായ സംസ്കരണവും കൂടെ സാധിക്കണമെന്നുള്ള തത്വം അംഗീകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടാണു്. അവരുടെ മനസ്സു മാറിക്കൊണ്ടുവരുന്നതു് അത്ര എളുപ്പമായ കാര്യമല്ലായിരുന്നു. അവരുടെ ചിന്താഭ്യസനത്തിനു് എത്രമാത്രം ബുദ്ധിമുട്ടും, ജോലിയും സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. “ജനങ്ങളുടെ ജനാധിപത്യസ്വേച്ഛാധിപത്യം” എന്നമാവോസേതുംഗിന്റെ സിദ്ധാന്തം അവരുടെ അടുക്കൽ പ്രഥമമായി വിശദീകരിക്കുകയും, തൊഴിലിൽ കൂടെയുള്ള സംസ്കരണപദ്ധതി വിവരിച്ചു

കൊടുക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ആ ആശയത്തിനെതിരായവലിയ അതൃപ്തി അവർ പ്രകടിപ്പിച്ചു. വളരെപ്പേർ കരഞ്ഞു. മറുപലരും നിരാഹരവൃതം തുടങ്ങി. അധികംപേരും അവരുടെ അന്ത്യശ്വാസനങ്ങൾ എഴുതി വച്ചു. കുറച്ചുപേർ ആത്മഹത്യയ്ക്കൊരുങ്ങി. ചിലർ അവിടെനിന്നൊളിച്ചോടുവാനും ശ്രമിച്ചു. ഫാമിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഈ കുറ്റവാളികളോടു് അവർക്ക് ഒരു പുതിയ ജീവിതം നയിക്കുവാനുള്ള പ്രത്യാശയുണ്ടെങ്കിൽ തൊഴിലിൽ കൂടെയുള്ള സംസ്കരണമല്ലാതെ മറ്റു മാർഗ്ഗമില്ലെന്ന് ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തു. സാമൂഹ്യജീവിതപുരോഗതിയെപ്പറ്റിയും, ലോകവും അതിലുള്ള സകലതും വേലയെടുക്കുന്നവരാണ് പണിതീർത്തതെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചും ക്ലാസ്സുകൾ വച്ച് അവരെ പഠിപ്പിച്ചു. തൊഴിൽ ചെയ്യുകയെന്നതു് വെറുപ്പോടും പരിഹാസത്തോടും കൂടെ വീക്ഷിച്ചിരുന്ന ഈ കുറ്റവാളികൾക്കു് ജോലി എടുക്കുന്നതിനോടുള്ള മനോഭാവം മാറാൻ അങ്ങനെ സാധിച്ചു. എന്നാൽ തൊഴിൽ ചെയ്യാൻ അവർ തയ്യാറായതിനോടുകൂടെ, ഉടനെ അവരുടെ ചിന്താഗതിക്കു് പരിവർത്തനവും സ്ഥിരതയും ലഭിച്ചില്ല. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് പുറത്തുള്ള സംഭവവികാസങ്ങൾ അവരെ വ്യതിചലിപ്പിച്ചു. ഉദാഹരണമായി അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യദൂർമോഹികൾ കൊറിയായിൽ വന്നിറങ്ങുകയും, കൊറിയൻ ജനകീയ സൈന്യങ്ങൾ താൽക്കാലികമായി പിൻമാറേണ്ടിവരികയും ചെയ്തപ്പോൾ ഈ കുറ്റവാളികളിൽ പലരും പാസ് പാസ അമേരിക്കൻ വിജയസാധ്യതയെയും, ചിയാംഗ് കൈഷ്കിന്റെ തിരിച്ചുവരവിനെയും പഠി പ്രത്യാശാപൂർവ്വം സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

രാഷ്ട്രീയ വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു് ചിന്താപരിവർത്തനം സാധിക്കുന്നതിനുള്ള വിവിധ പരിപാടികളെ വിവരിച്ച ശേഷം ആ ലേഖനം ഇങ്ങനെ തുടരുന്നു:—

ഇതെല്ലാമായാലും എതിർ വിപ്ലവകാരികളെ മരുക്കിയെടുക്കുന്നതു് അത്ര എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല. അവരിൽ ചിലർ ഇന്നും യാതൊരു മാറ്റവുമില്ലാതെ തുടരുന്നുണ്ടു്. ഫാമിലെ ഉല്ലാഭനവും ശിക്ഷണവും തകർക്കാൻ അവർ കഴിയുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെയുള്ളവർക്കു് ശിക്ഷയും പ്രതിഫലവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കണം. അവരെ സംബന്ധിച്ചു് ശിക്ഷയുടെ വിധങ്ങളും വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും പ്രയോഗിക്കാതെ തരമില്ല. നേരെ മറിച്ച് ആത്മാർത്ഥമായി പശ്ചാത്തപിക്കുകയും പുതിയ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള ആഗ്രഹം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ ശിക്ഷാകാലാവധി കുറച്ചുകൊടുക്കുന്നു.

അങ്ങനെ 1950—മാർച്ച് മുതൽ ഇതുവരെ ഇങ്ങനെ പരിവർത്തനം പ്രാപിച്ച ഇതരൂപേർ വിമോചിതരായിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ നാല്പതുപേർ ശിക്ഷയുടെ കാലാവധി പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ വിട്ടയക്കപ്പെട്ടവരാണ്. പ്രത്യക്ഷമായ അഭിപ്രായം പ്രകാശിക്കുന്നവർ പാരിതോഷികങ്ങൾ, ഭൗതികമായും, അദ്ധ്യാത്മികമായും നൽകി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ. അവരുടെ ജോലികൾ ചെയ്യാതെ, തൊഴിൽ കൂടെ സ്വയം സംസ്കരണം നിർവഹിക്കുന്നതിനെ എതിരിടുകയോ, അങ്ങനെയുള്ള പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ തകിടം മറിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒളിച്ചോടിപ്പോകുകയോ ചെയ്യുന്നവരെ തക്കവിധത്തിൽ ശിക്ഷിക്കാൻ. കെ. എം. റി. യുടെ ഒരു രഹസ്യ ഏജൻറായിരുന്ന റുഷി-ചിൻ എന്നയാൾ ആറു ക്രിമിനൽ പുള്ളികൾ ഒളിച്ചോടിപ്പോകാൻ സഹായിച്ചു. അയാളെയും ഈ ആറുപേരോടുകൂടി അറസ്റ്റുചെയ്തു ഫാമിൽ തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരുകയും, എല്ലാവരുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ വെടി വെച്ചു കൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

ഈ ലേഖനം ചൈനീസ് പത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഒരു ഒന്നാന്തരം മാതൃകയാണ്. ഞാൻ ഈ ലേഖനം ഇത്രയും വിസ്തരിച്ച് ഉദ്ധരിച്ചത് അതിന്റെ വരികൾക്കിടയിൽ എതിർപ്പിന്റെയും, നിർബന്ധിതതൊഴിൽ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും ആത്മഹത്യയുടെയും യഥാർത്ഥ വാർത്തകൾ പ്രത്യക്ഷമായിക്കാണാവുന്നതുകൊണ്ടാണ്. പത്രങ്ങൾ വാർത്തകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നില്ല. സ്റ്റേറ്റിന്റെ പ്രചരണ ഏജൻസികളായി പ്രവർത്തിക്കണമെന്നാണ് അവരിൽ നിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്.

എന്നിരുന്നാലും ഈ ലേഖനം നൽകിയ വിവരങ്ങൾ അതേപടി സ്വീകരിക്കുവാൻ ഞാൻ സ്നേഹനായിരുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു കൃഷിസ്ഥലം കാണിച്ചു തരണമെന്ന് ഞാൻ എന്റെ ദ്വിഭാഷിയോടഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ സന്ദർശകസംഘത്തിലെ മറ്റു രണ്ടുപേരും ഈ അഭ്യർത്ഥനയിൽ എന്തോടുകൂടിയോജിച്ചു. എന്റെ അഭ്യർത്ഥനയ്ക്കു മുകുതയായിരുന്നു മറുപടി. ഞങ്ങൾ ഷാംഗ് ഹായിൽ നിന്ന് കാൻറണിലേക്കുപോകുന്നവഴിയാണെന്ന് തോന്നുന്നു, ഒരു റെയിൽവെ സ്റ്റേഷനടുത്ത് ഏകദേശം 200-ൽപരം ജയിൽ പുള്ളികൾ നിരന്ന് നിൽക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. രണ്ടുപേരെ വിതരണക്കാര്യം കൊണ്ട് ബന്ധിച്ചിരുന്ന ഈ സംഘം എവിടേയ്ക്കോ മാറ്റപ്പെട്ടുവാൻ വണ്ടികാത്തുനിൽക്കുകയാണ്. ഞങ്ങളുടെ വണ്ടിവന്നുനിന്നത്, ഈ സംഘം നിന്നിടത്തുനിന്നു അല്പദൂരം മാറിയിരുന്നു. ഇവരാണെന്നറിയുവാൻ ഞാൻ ജിജ്ഞാസുവായിത്തീർന്നു. ഞങ്ങളുടെ സംഘത്തിന്റെ ചുമതല വഹിച്ച ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ

അടുക്കൽ പാഞ്ഞുചെന്ന് അവർ ആരാണെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം അങ്ങനെയൊരു സംഘത്തെ കണ്ടേയില്ലെന്നു മറുപടി നൽകി. ഞാൻ ആ ജയിൽ പുള്ളികളുടെ നിലയും വേഷവുമെല്ലാം വിവരിച്ചുകേൾപ്പിച്ചു. "ആയിരിക്കാം" എന്നു മാത്രമാണ് ആ ഓഫീസർ നൽകിയ മറുപടി.

എതിർ വിപ്ലവത്തിന്റെ ആപൽ സാധ്യത, ഏതു നിമിഷത്തിലും വരാവുന്നതുപോലെ നിലകൊള്ളുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും അതിന് വലിയ പ്രസിദ്ധീകരണം നൽകപ്പെടുന്നുണ്ട്. എല്ലാ പ്രതികൂലഅഭിപ്രായഗതിക്കാരെയും നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അടവുമാത്രമായിരിക്കും ആ പ്രചരണം. പൊതുവായ പരിപാടി രാജ്യത്തെ അടിസ്ഥാനനിയമമായതുകൊണ്ട് അതിനു എതിർക്കുകയോ, അംഗീകരണം നൽകാതിരിക്കുകയോ, വിമർശിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് രാജ്യദ്രോഹത്തിനു തുല്യമാണ്. ഭീകരതയാണ് സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ ആയുധം. അതിന്റെ ശക്തി മുഴുവൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുചൈനയുടെ ആധിപത്യത്തിന് തലകനിച്ചുകൊടുക്കാൻ ജനങ്ങളെ നിർബന്ധിക്കുന്നതിന് പ്രയോഗിക്കുന്നുമുണ്ട്. — തടങ്കൽ പാളയങ്ങൾ, അർദ്ധരാത്രിയിൽ നടക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ അന്തർദ്ധാനം, അത്മഹത്യ, പരസ്യവിസ്താരം, പരസ്യവധം എന്നിവയെല്ലാം പ്രതിദിനജീവിതത്തിലെ സാധാരണ സംഭവങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ പീക്കിംഗിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ മറ്റൊരു വിചാരണയെപ്പറ്റി കേട്ടു. അതിൽ മൂന്ന് ഇറ്റാലിക്കാരും, ഒരു ജർമ്മൻ കാരനും, ഒരു ഫ്രഞ്ചുകാരനും, ഒരു ജപ്പാൻ കാരനും, ഒരു ചൈനാക്കാരനും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ടിയെൻ ആൻ മാൻ 1950 ഒക്ടോബർ ഒന്നാം തീയതി നശിപ്പിച്ചു അതിനോടുകൂടെ റിപ്പബ്ലിക് നേതാക്കന്മാരെ ഒന്നാക നിഷ്കാസനം ചെയ്യുവാനുള്ള ഒരു ഗൂഢാലോചനയിൽ പങ്കെടുത്തുവെന്നാണ് ഇവരുടെ പേരിലുള്ള ആരോപണം. ഫാസിസ്റ്റ് ആശയമുള്ള ജപ്പാൻ, ചൈന, അമേരിക്കൻ ഗവർണ്മെന്റുകളുടെ ചാരന്മാരായി ഇവർ പ്രവർത്തിച്ചുവത്രെ. ഇവരിലൊരാൾ ഒരു കത്തോലിക്ക ബിഷപ്പും പാപ്പൽ നൻഷിയൊ സംഘത്തിലെ അംഗവുമാണ്. ഇവരുടെ പേരിൽ തയാറാക്കിയ ചാർജ്ജ്ഷീറ്റ് സങ്കല്പവൈചിത്രം തികഞ്ഞതാണ്. സാധാരണ സംഭവിക്കാറുള്ളതുപോലെ ഇവരെല്ലാം കുറ്റം സമ്മതിച്ചു ഏറ്റുപറഞ്ഞതായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്നു.

മേന്യോവിചാരണകൾപോലെതന്നെ ഈ ഏറ്റുപറച്ചിൽ "സ്വന്തം ഘാതകർക്കു സ്തുതിഗീതങ്ങൾ പാടുവാൻ നിർബന്ധിക്കുന്ന" കരതയുടെ സംസ്കാരവിശേഷത്തിന്റെ അന്ത്യപ്രകടനമാണ്.

൯". * ഈ 'ശുദ്ധാലോചന'ക്കാരെ 1950 സെപ്റ്റംബർ 26-ാം തീയതി അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. പതിനൊന്നു മാസങ്ങൾ സൈക്യ റിറ്ററി പോലീസ് അവരെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നീട് വരെ പ്രൊക്യുറേറ്ററുടെ അപ്പീസിലേക്കയച്ചു. ഒരു സൈനിക കോടതി അവരെ വിസ്തരിച്ചു 1951 ഓഗസ്റ്റ് 17-ാം തീയതി വിധി കല്പിച്ചു. ഈ തീയതികൾക്ക് കൊറിയൻ യുദ്ധത്തിൽ ചൈനായുടെ പ്രവേശനവുമായി അല്പം ബന്ധമുണ്ട്. 1950 സെപ്റ്റംബറിലാണ് കൊറിയൻ പ്രശ്നത്തിൽ ഇടപെടാൻ ചൈനാ തീരുമാനിച്ചത്. 1951 ഓഗസ്റ്റ് 23-ാം തീയതി കെയി സോംഗിൽ വച്ചു നടന്ന സംഭാഷണങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടു. ഈ വിചാരണ സംബന്ധിച്ചുള്ള കുറ്റാരോപണങ്ങളുടെയും വിധിയുടെയും ഓരോ പ്രതി എനിക്കു ലഭിച്ചു. ഈ കടലാസുകളിൽ നിന്ന് പ്രതികൾ കുറ്റം ചെയ്തതായി മനസ്സിലാക്കാൻ വളരെ വിഷമമുണ്ട്. ഇവരുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്നതായി കണ്ടുപിടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന രേഖകൾ ഒന്നും വിശ്വസനീയമായിത്തോന്നുന്നില്ല. ഒന്നാം പ്രതിയും യു എസ്. സൈനിക മേധാവിയുമായി ബന്ധമുണ്ടെന്ന് കാണിക്കുവാൻ ചൈനാക്കാർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഒരേഴത്തു ഞാൻ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

പി.കി.ഗ്

29 നവംബർ 1949

പ്രിയ ടോണി,

താങ്കളും 'വൈ'യും സി പിയായ് ചെയി ഹൂതുംഗിലുള്ള എന്റെ ഭവനത്തിൽ ഡിസംബർ 2-ാം തീയതി 12: 45-ന് ലണ്ടുകഴിക്കുവാൻ സദയം വന്നുചേരണമെന്നഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അന്ന് ഇവിടെ വരാനുള്ള ക്ഷണം മിസ്റ്റർ ക്ലബ്ബ് സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ "വൈ"യ്ക്ക് പ്രത്യേകം ക്ഷണകത്തു് എഴുതാതെ സമയവും ബദ്ധപ്പാടും ലാഭിക്കുന്നതിന് ക്ഷമിക്കണമെന്ന് പറയണം.

നിങ്ങൾ എന്റെ പേക്ക് വെറും ഇണ്ടുകടലാസിൽ ക്ലാസ്സിഫയഡ് സാധനങ്ങൾ അയക്കുന്നതിൽ എനിക്കു പരിഭ്രമം തോന്നുന്നു. ഇതിനു കഴപ്പമൊന്നുമില്ലെന്നതാകൾ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ? നിങ്ങളുടെ പരിചാരകനിൽനിന്ന് പിടിച്ചെടുക്കപ്പെടുന്ന ഒറ്റ എഴുത്തു നമ്മെ രണ്ടു പേരെയും തീരാക്കുരുക്കിൻ വിഴിക്കാൻ മതിയാകുന്നതാണ്.

നിങ്ങൾ അയച്ച സാധനം വളരെ വിലയേറിയതായി

---

* ലെസ്ലി പോൾ എഴുതിയ "Age of Terror" എന്ന പുസ്തകത്തിൽനിന്ന്.

ഞാൻ കരുതുന്നു. അതു ലഭിച്ചതിൽ എനിക്കുളവാറ സന്തോഷമാണുള്ളതു്.

എന്നു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്താൽ,
വെളിച്ചം.

ഈ എഴുത്തു് എഴുതിയ ആളിന്റെ മറ്റുഭാഷ ഇംഗ്ലീഷായിരിക്കുകയില്ലെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നിയതു്. ചൈനീസുഭാഷയുടെ ഒരു പ്രതിരോധം പ്രതിരോധം. ഈ കേസുവിസ്താരവും വിധിയും ചൈനയിൽ അധിവസിച്ചിരുന്ന സർവ്വവിഭാഗികൾക്കും ദുരവസ്ഥകളാലുള്ളതായിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു റോമൻകാലത്ത് പുരോഹിതന്മാർക്കു് അതങ്ങനെയെന്നായിരുന്നു. മിഷനറിമാർ അനുഭവിച്ച ദണ്ഡനങ്ങളെപ്പറ്റി അധികമൊന്നും വെളിപ്പെടുത്തുക കഴിഞ്ഞില്ല. പല മിഷൻ സംഘങ്ങൾക്കും ചില പ്രത്യേക സൗജന്യങ്ങളും അവകാശങ്ങളും അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു മിഷൻ അധികൃതരിൽനിന്നു ഒരു കുറിയും കൊണ്ടുവന്നാൽ കോടതികളിൽ ഒരു കേസു് ജയിക്കുവാൻ ചൈനീസു് ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിഷമമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മിഷൻസംഘങ്ങളിൽ റോമൻ കത്തോലിക്കുപുരോഹിതന്മാരാണ് മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ അവഹേളിക്കപ്പെട്ടതു്. കാർഡിനൽ റെഡ്ഫീൽഡ്, ചിയോംഗ് കെയിഷിക്കിന്റെ ഉപദേശിച്ചവയായ യു. പിൻ, എന്ന ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചതും, അതിന്റെ ഫലമായി മേരി ലീഗ് സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും എതിർ വിപ്ലവസംരംഭമായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസം മതത്തിനു നേരെയുള്ള ഭീഷണിയായി കത്തോലിക്കരെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ടു് സർവ്വശക്തിയുമുപയോഗിച്ചു അതിനെ എതിർക്കണമെന്നു് അവരോടു ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നുമാണു് പറയപ്പെട്ടതു്. കത്തോലിക്കന്മാരുടെ ദേശാഭിമാനമായി ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രതിരോധപ്രവർത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. എങ്കിലും ആ സഭയുടെ ആനുകൂല്യവും പ്രേരണാശക്തിയും എതിർവിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തിനുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. നിർഭാഗ്യകരമായ ഒരു സങ്കടാവസ്ഥയായിരുന്നു അതു്. അതുവരെ ചൈനീസു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ മതകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാതിരുന്ന നയം മാറി. പുരോഹിതമർദ്ദനത്തിനു ഒരു നീതികരണമായി ഇതിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുപോന്നു.

പിന്നിടാതെ, നാകിംഗിലും വെച്ചു കന്യാസ്ത്രീകൾ നടത്തിയ അനാഥശാലകൾക്കെതിരായി ആരോപിക്കപ്പെട്ട പല വേദകരമായ സങ്കല്പങ്ങളെയും പഠിപ്പിക്കുക കേൾക്കുവാനിടയായി. ഒരു കേസിൽ അനാഥശാലയിലെ പ്രായംചെന്ന കുട്ടികൾ കന്യാസ്ത്രീകൾക്കെതിരായി സാക്ഷിമൊഴി കൊടുത്തു. എന്നാൽ പ്രായം കുറഞ്ഞ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടോ എന്തോ, സ്നേഹവും ആർദ്രതയും തികഞ്ഞ പെരുമാറ്റമാണു്

കന്യാസ്ത്രീകളിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നതെന്നു് മൊഴികൊടുത്തു. അങ്ങനെയുള്ള അനവധി കഥകൾ ചൈനയിൽ എവിടെ ചെന്നാലും കേൾക്കാം. അവ എന്തെ അസ്വസ്ഥനാക്കി. മനപ്പൂർവ്വം യുദ്ധത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള വിദേശം ആളി കത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു രാജ്യത്താണ് ഞാൻ നിൽക്കുന്നതെന്നുള്ള ഒരു തോന്നൽ എനിക്കുണ്ടായി.

ഇന്നു എഴുപതു വിദേശികൾ ചൈനീസ്കാരാഗ്രഹങ്ങളിൽ കിടന്നു കഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടു്. അവരുടെ കുറ്റമെന്നാണെന്നവർക്കിങ്ങുകൂടാ. നീതിപൂർവ്വമായ ഒരു വിസ്താരമൊ, അവരുടെ നിരപരാധിത്വം തെളിയിക്കാനുള്ള നിയമസൗകര്യമൊ അവർക്കു ലഭിക്കയില്ല. "പൊതുപരിപാടി"യിലെ 7-ാം വകുപ്പു് അനുശാസിക്കുന്നതു് ജനകീയ ജനാധിപത്യത്തെ അതായതു് കമ്യൂണിസ്റ്റുത്തെ എതിർക്കുന്ന എതിർ വിപ്ലവകാരികളെ എല്ലാം അമർച്ച ചെയ്യണമെന്നാണ്. എല്ലാ ആരോപണങ്ങളെയും പരിശോധന നടത്തി, 'അയഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ചാട്ടുകൾ മുറുക്കിക്കെട്ടണം.' ഷാംഗ് ഹായിൽ അങ്ങനെയുള്ള പരിശോധനയും, ക്രോസ് വിസ്താരവും നടന്നതു് എനിക്കു നേരിട്ടറിയുവാൻ ഇടവന്നു. എലക്ട്രിക്കൽ വകുപ്പിലുള്ള ഒരു തൊഴിലാളി, എതിർവിപ്ലവകാരിയെന്ന കുറ്റാരോപണത്തിനു് വിധേയനായി. അയാളോടു വിരോധമുള്ള ഏതാനും കൂട്ടുജോലിക്കാരാണ് സാക്ഷികളായി വിളിക്കപ്പെട്ടതു്. അയാൾക്കെതിരായുള്ള ആരോപണങ്ങളെ കൂട്ടിക്കെട്ടി ശരിപ്പെടുത്തിയ ഒറ്റ ഒരു തെളിവു് അയാൾ "വോയിസ് ഓഫ് അമേരിക്ക" എന്ന അമേരിക്കൻ പ്രക്ഷേപണം കേട്ടു എന്നുള്ളതു മാത്രമാണു്.

ഇതു തന്നെയാണ് എതിർ വിപ്ലവകാരികളെന്നും ചാരന്മാരെന്നും അറിയപ്പെടുന്ന ഓരോരുത്തർക്കും ലഭിക്കുന്ന അനുഭവം. എന്നാൽ സാധാരണക്കാരന്റെ ഗതിയെന്താണ്? നിയമത്തിന്റെ വാഴ്ച അവന്റെ കാര്യത്തിൽ ബാധിക്കുന്നുണ്ടോ? ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മൗലികപ്രമാണങ്ങളിൽ ഒന്നു് വ്യക്തിയുടെ അവകാശങ്ങൾ നിയമം പരിരക്ഷിക്കുമെന്നുള്ളതാണ്. ചൈനയിൽ വ്യക്തിക്കൊരവകാശവുമില്ല, ഒരു ഗ്രൂപ്പിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ സാഹചര്യത്തിന്റെ ഒരംഗമെന്നുള്ളതു മാത്രമാണു വ്യക്തിയുടെ സ്ഥാനം. ഉടമ്പടിപ്രകാരമുള്ള അവന്റെ അവകാശങ്ങൾ സ്റ്റേറ്റിനോടുള്ള അവന്റെ ബന്ധത്തെ ആസ്പദമാക്കിമാത്രമാണു്. "പൊതുപരിപാടി" അനുസരിച്ച സംഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സ്റ്റേറ്റു് മാത്രമെ എന്തെങ്കിലും സ്ഥാനമൊ പരിഗണനയൊ അർഹിക്കുന്നുള്ളു. വ്യക്തിക്കു ആ സ്ഥാനമില്ല. ജൂഡീഷ്യറി അതുകൊണ്ടു് ഭരണിധികാരികളായ എക്സിക്യൂട്ടീവിന്റെ പരിചാരികമാത്രമാണു്. അതുകൊണ്ടു് സുപ്രീം കോടതിയിലെ ചീഫ് ജസ്റ്റീസ്

ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഒരു ഗമാണ്. രാഷ്ട്രീയമായ പ്രത്യേക ഉദ്ദേശങ്ങൾക്കും ആലോചനകൾക്കും അദ്ദേഹം നിയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയമാണ് നിയമത്തെ ഭരിക്കുന്നത്; നീതിനിർവഹണമെല്ലാ നിയമത്തിന്റെ ആധാരം.

കോടതികളിൽ ന്യായാധിപന്മാർക്കു നിയമപരിജ്ഞാനം ആവശ്യമായിരുന്നില്ല. പീപ്പിൾസ് കോർട്ട് എന്നറിയപ്പെടുന്ന ജനകീയ കോടതികളിൽ ചിലതു പീക്കിംഗിലും നാക്കിംഗിലും, ഷാംഗ് ഹായിലും ഞാൻ സന്ദർശിച്ചു; വിസ്താരങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. നിയമത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സാധാരണ തത്വങ്ങളും ധാരണകളുമായി എന്തെങ്കിലും പരിചയം ന്യായാധിപന്മാർക്കുള്ളതായി കണ്ടില്ല. രാഷ്ട്രീയമായ വിശ്വാസ്യതയും ഭക്തിയുമുണ്ടെന്ന് സ്റ്റേറ്റിനു വിശ്വാസം തോന്നിയവർ മാത്രമായിരുന്നു അവർ. ഔദ്യോഗികമായ യാതൊരു നടപടികളും അവിടെ ആചരിക്കപ്പെട്ടില്ല. മുമ്പു നടന്നിട്ടുള്ള കേസുകളും വിധികളും മാറ്റുപാടുകളുമായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നില്ല. നിയമപുസ്തകങ്ങളൊന്നും അവിടെ കാണാനായില്ല. പ്രോസിക്യൂട്ടർമാരായോ, പ്രതി വക്കീലന്മാരായോ അഭിഭാഷകർ വാദം നടത്താൻ സന്നിഹിതരായിട്ടില്ല. വിധികർത്താക്കളായ ടിബ്യൂണൽ, അഡ്വക്കനായ ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റും, കുറവാളിക്കു അംഗത്വമുള്ള വർഗ്ഗ സംഘടനയുടെ പ്രതിനിധിയും, റിക്കാർട്ടുകൾ എഴുതിയെടുത്തു സൂക്ഷിക്കുന്ന ഒരു ക്ലാർക്കും മാത്രം ഉൾപ്പെട്ടതാണ്. പഴയ നിയമങ്ങളെയെല്ലാം അസ്ഥിരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ വിവാഹ നിയമം, ഭേദം യൂണിയൻ നിയമം, പ്രേരിഷ്കാരനിയമം എന്നിവയും "പൊതുപരിപാടി" യുമാണു സ്റ്റേറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനനിയമങ്ങൾ. കോടതികളിൽ സന്ദർശകരായി വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നവർക്കും വിസ്താരങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ അനുവാദമുണ്ട്. അവരിൽ ആർക്കെങ്കിലും സാക്ഷികളായി കുമ്പോട്ടുവന്നു കഠിനമായ ആരോപണങ്ങൾ നടത്തുകയും, കൂടുതൽ നിർദ്ദയമായ ശിക്ഷനൽകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യാം.

പീക്കിംഗിൽ ജനകീയ കോടതിയിൽ വിസ്തരിച്ച ഒരു വിവാഹ മോചനക്കേസു ഞാൻ കേട്ടു. മൂന്നു കുട്ടികളുടെ മാതാവായ ഒരു സ്ത്രീ ഭർത്താവിന്റെ ക്രൂരമായ പെരുമാറ്റങ്ങൾ മൂലം വിവാഹമോചനത്തിനാവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഭർത്താവ് ഇതു കാര്യം ഒന്നുകൂടെ പുനരാലോചന ചെയ്യണമെന്ന് കോടതി അയാളോടഭ്യർത്ഥിച്ചു. "നിങ്ങൾക്കു പഴയ 'ഫ്യൂഡൽ' ആശയങ്ങളേതെങ്കിലും മനസ്സിൽനിന്നു പോകാതെ കിടപ്പുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കുക. നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയെ സ്വയം വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യാനും, അവളുടെ സാംസ്കാരികനില ഉയർത്താനും നിങ്ങൾ സഹായിക്കണം."

അല്ലാതെ അവളോടു കൂടിയായി പെരുമാറുകയല്ല വേണ്ടതു്. അതിരുകടന്ന ദേശാധികാരം നിങ്ങൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ അതു് ദൂതനെ റിയുക" ആ ദമ്പതികൾ കേസ്സു പിൻവലിച്ചു.

നാങ്കിംഗിൽ ഒരു കൊലക്കേസ്സു വിസ്താരമാണു്താൻ കേട്ടതു്, ഒരു അമ്മാവിയമ്മ മരുമകളെ ആത്മഹത്യ ചെയ്യാൻ ഇടയാക്കിയെന്നാണു് കേസു്. ശ്വശൂരൻ ഭാര്യയുടെ ചൊൽപ്പടിക്കു നടക്കുവനായതുകൊണ്ടു് അവളുടെ ക്രൂരനടപടികൾ തടഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് അയാളുടെ പേരിലും കുറുമായി. മരിച്ച സ്ത്രീയുടെ ഒരു ഭർതൃ സഹോദരനും, രണ്ടു ഭർതൃ സഹോദരികളും, ഈ സ്ത്രീയെ ഉപദ്രവിച്ചതായി കുറ്റാരോപണമുണ്ടു്. ഈ കേസു് വളരെ പൊതുജനതാല്പര്യം ജനിപ്പിച്ച ഒന്നായിരുന്നതുകൊണ്ടു് പ്രതികളുടെ അയൽവാസികളായും മറ്റും ധാരാളംപേർ വിസ്താരം കേൾക്കുവാൻ കോടതിയിൽ തടിച്ചുകൂടി. മജിസ്ട്രേട്ടു് പ്രതികളുടെ പേരിലുള്ള ആരോപണങ്ങളും തെളിവുകളും വായിച്ചു. അതു കഴിഞ്ഞു സന്ദർശകരിൽ പലരും മുന്പോട്ടു വന്നു് പ്രതികൾക്കെതിരായി സാക്ഷിമൊഴി നൽകി. അയൽവാസികളായിരുന്നതുകൊണ്ടു് കേട്ടറിഞ്ഞ ചില സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കയായിരുന്നു അവരുടെ തെളിവു്. പ്രതികൾ ഇവരെ ക്രോസുവിസ്താരം നടത്തിയില്ല; കൊണ്ടു വരപ്പെട്ട തെളിവുകൾ നിഷേധിക്കുവാൻ മാത്രമെ പ്രതികളെ അനുവദിച്ചുള്ളൂ. അവസാനം, തന്റെ ഭാര്യ മരുമകളെ ദ്രോഹിച്ചതായി ശ്വശൂരൻ ഏറ്റുപറഞ്ഞു. ഈ അവസരത്തിൽ, ജനാധിപത്യ വനിതാ സംഘടനയുടെ ഒരു പ്രതിനിധി, സാമൂഹ്യ പരിഷ്കാരം, സ്ത്രീകളുടെ പദവി, കുടുംബജീവനം എന്നിവയെപ്പറ്റി കോടതിയിൽ ഒരു പ്രഭാഷണം നടത്തി. ഇതു കഴിഞ്ഞു് പ്രതികളെയെല്ലാം ശിക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് മജിസ്ട്രേട്ടു വിധിപറഞ്ഞു. വൃദ്ധയായ അമ്മാവിയമ്മയ്ക്കു് 15 വർഷത്തെ ജയിൽ ശിക്ഷ ലഭിച്ചു. "പെൺകോത" നായതിനു് ഭർത്താവിനു് രണ്ടു കൊല്ലത്തെ തടവും കിട്ടി.

ഷാംഗ് ഹായിലും മറ്റൊരു കൊലക്കേസ്സാണു് ഞാൻ കേട്ടതു്. ഇവിടെ "പെൺകടുവ" എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരു സ്ത്രീ വേലക്കാരിയെ ഹിംസിച്ചതായിരുന്നു കേസു്. കൂമിത്താങ്ങു് ഭരണകാലത്തു് ചാർജ്ജ് ചെയ്ത ആ കേസിൽ പോലീസു് ഈ സ്ത്രീയെ വെറുതെ വിട്ടതായിരുന്നു. ഈ കേസു് ഇപ്പോൾ വീണ്ടും ചികഞ്ഞെടുക്കുകയും അയൽവാസികൾ പ്രതിക്കെതിരായി സാക്ഷിമൊഴി നൽകാൻ മുന്പോട്ടു വരികയും ചെയ്തു. ചാർജ്ജ് ഷീറ്റിൽ ഇവളുടെ മകൻ ജപ്പാൻകാക്കു് രഹസ്യവിചരം നൽകുന്ന ഒരുത്തനാണെന്നും, കൂമിത്താങ്ങിന്റെ ചാരനാണെന്നുമുള്ള വാചകങ്ങൾ ഉണ്ടു്. കേസുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമുള്ള വിചരങ്ങളല്ലായിരുന്നു ഇവ. സ്ത്രീ ഒരു എതിർ വിപ്ലവകാരിയെന്നു വരുത്താൻ

ഇതുകൂടെ ചേർത്തായിരിക്കും. ക്രോസുവിസ്കാരമൊന്നും ഉണ്ടായി
രുന്നില്ല. തെളിവുകൾ പ്രതി നിഷേധിക്കമാത്രം ചെയ്തു.

ഈ വിസ്കാരങ്ങൾ എന്നെ ധരിപ്പിച്ചത് ചൈനയിൽ ജഡ്ജി
യുടെയും പ്രോസിക്യൂഷന്റെയും ജോലികൾ ഒരാളിൽ സായോജി
പ്പിച്ചിരിക്കയാണത്രെ. ഏതെങ്കിലും ഒരു കുറവാളി അവന്റെ
നിരപരാധിത്വം തെളിയിക്കുന്നതുവരെ അവൻ കുറക്കാരനാ
ണെന്നുള്ള സങ്കല്പമാണ് ഇവിടത്തെ വിസ്കാരങ്ങളുടെ വൈഷ
മ്യങ്ങൾ വളരെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നത്. നിയമത്തിന്റെ വാഴ്ച
നടക്കാത്തതുകൊണ്ട് തെളിവുകൾ ഉത്തരവുദമാക്കിയുള്ള നീതി
ലഭിക്കാൻ ഒരു വ്യക്തിക്കു സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നില്ല.

സാൻ ഫാൻ വ. ഫാൻ

ഞാൻ ചൈനയിൽ തിരിച്ചു വന്ന പ്രഥമ ദിവസം തന്നെ, ഉത്തര ചൈനയിൽനിന്നും രാജ്യം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചുവരുന്ന ഒരു പുതിയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഒഴുക്ക് കാൻറണിൽ വച്ചു ഞാൻ കണ്ടു. തെരുവുകളിൽ “നിയമം ലംഘിച്ചു വന്ന ബിസ്സിനസ്” എന്ന പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഔദ്യോഗിക മുദ്രവച്ചു പുട്ടിയിരുന്ന ഈ പീടികകൾ ഈ ഒഴുക്കിന്റെ ശക്തി എന്നെ അറിയിച്ചു. പണ്ടത്തെ ബ്രിട്ടീഷ് സൗജന്യപ്രദേശത്തെ നഗരവുമായി വേർപെടുത്തിയ കനാലിന്റെ എതിരായി ഒരു ചെറിയ ഷോപ്പിന്റെ മുൻവശത്തു് മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ വിളിച്ചുപറയുന്ന ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തെ കാണാമായിരുന്നു. ഷോപ്പിനുള്ളിൽ തറയുടെമദ്ധ്യത്തിൽ ഷോപ്പ് ഉടമസ്ഥൻ കൈപിറകിൽ കെട്ടി തന്റെ ജോലിക്കാരുടെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി വണങ്ങി ദൃഷ്ടികൾ കീഴോട്ടു പതിച്ചു നിന്നിരുന്നു. ‘അവിടെ എന്താണ് നടക്കുന്നത്?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു “ഒരു യോഗം” എന്നായിരുന്നു ഒറ്റവാക്കിലുള്ള മറുപടി. ‘ഏതു തരം യോഗമാണ്?’ ഞാൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചു. അതിൽ കൂടുതൽ യാതൊരു വിവരവും എനിക്കു ലഭിച്ചില്ല.

അന്നു രാവിലെ തന്നെ, ഇതേ തരത്തിലുള്ള മറ്റൊരു രംഗം നദീതീരത്തുള്ള റോഡിൽവെച്ചു ഒരു മരത്തണലിൽ നടക്കുന്നതും എനിക്കു കാണുവാനിടയായി. ഏതാനും യുവാക്കളും യുവതികളും കയ്കളിൽ നോട്ടുബുക്കുകളും പെൻസിലുകളുമായിരുന്നു വളരെ നഗരവുമായ ചർച്ചയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ അവരുടെ അടുക്കൽ നിന്നു അവരോടു സംസാരിച്ചു. നഗരത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗത്തുള്ള ഒരു സ്ത്രീളിലെ വിദ്യാർത്ഥിനീവിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്നു അവർ. ആൻറി ത്രി, (ത്രികാര്യ വിരുദ്ധം) ആൻറിഫൈവു് (പഞ്ചകാർത്ഥിരുദ്ധം) സാൻഫാൻ വുഫാൻ എന്നീ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെപ്പറ്റി അവർ പഠിക്കുകയായിരുന്നു എന്നവർ പറഞ്ഞു. അഴിമതി, ഉദ്യോഗസ്ഥദുഷ്പ്രഭുത്വം, പാഴ്ച്ചെലവു് എന്നീ മൂന്നു ദൃഷ്ടങ്ങളെപ്പറ്റി അവർ ചർച്ചകൾ നടത്തുകയായിരുന്നു. “നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീലുള്ള പഠിതവദ്യപേക്ഷിച്ചു് ഇവിടെ വന്നിരുന്നു പാഴ്ച്ചെലവിനെപ്പറ്റിയുള്ള

പഠനം നടത്തുന്നതു പാഴ്വേലയല്ലേ?" എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. "സൂക്ഷ്മ പൂട്ടിയിരിക്കുകയാണ് കൂടാതെ ഇതു ഞങ്ങളുടെ സ്വദേശസ്നേഹം അനുശാസിക്കുന്ന കർത്തവ്യമാണ്" അതിലൊരാൾ മറുപടി പറഞ്ഞു. എന്റെ ചോദ്യംകൊണ്ട് വിഷമിച്ച ഭവിഭാഷി അവിടെനിന്നു മാറിപ്പോകാമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഈ കാഴ്ച കാൻറണിൽ പലയിടത്തും അന്നു ഞാൻ കണ്ടു. ആൺകുട്ടികളുടെയും ചെൺകുട്ടികളുടെയും ഘോഷയാത്രകൾ ഷോപ്പുകളിലും ഹാക്ടറികളിലുമുള്ള തൊഴിലാളികളുടെ പട്ടണ പ്രദക്ഷിണങ്ങൾ, ചെണ്ടയുടെ താളത്തിനൊത്തു കൊടികൾപറപ്പിച്ചുപോകുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ചെണ്ടകൾ "യാഗ്കൊ"താളമാണു് കൊട്ടിയതു്. കൊയ്ത്തുകാലത്തെ ചെണ്ടമേളമാണതു്. വിദ്വരമായ ആഫ്റിക്കൻ മദ്യങ്ങളുടെ മാത്രകളും വികാരാവേശവുമാണു് അതിനുള്ളതു്. എവിടെയും ഈ 'മാർച്ചിംഗ്' നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു ചിലരെല്ലാം അവരുടെ മേൽ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന അഴിമതികളുടെയും, കൈക്കൂലിയുടെയുംപേരിൽ അനിവാര്യമായിവരുന്ന ദുർവഹമായ പ്രതികാരമർദ്ദനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതിലും ഭേദം ആത്മഹത്യയാണെന്നു് മനസ്സിലാക്കി. ചൈനാക്കാർ പറഞ്ഞതു് ഇതു രാജ്യത്തിന്റെ ധർമ്മികപുനരായുധീകരണമാണെന്നാണു്. ജനങ്ങളെ പിഴിഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന പഴയ പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ നേരെ രാജ്യവും പാർട്ടിയും ധർമ്മസമരം നടത്തുകയാണത്രെ. പവിത്രീകരണം സാധിക്കുന്ന ഒരു കമ്പസാരകർമ്മത്തിന്റെയും ശുദ്ധീകരണം നടത്തുന്ന രാഷ്ട്രീയ സ്വയം വിമർശനത്തിന്റെയും വൈരാഗ്യം ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ദൃശ്യമായിരുന്നു.

1951 ആരംഭത്തിൽ കിയാഗ്സിപ്രോവിൻസിലുള്ള ജൂചുവാനിൽ പാർട്ടിയംഗങ്ങളുടെ ചില പ്രവർത്തനങ്ങൾ അനഭിലഷണീയമായിത്തീർന്നതു്, കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു. പോലീസ് മേധാവിയും, പ്രചരണവകുപ്പിന്റെ ചാർജ്ജ് വഹിച്ചയാളും, മറ്റു പല പാർട്ടിയംഗങ്ങളും അഴിമതിയും, കൈക്കൂലിയും മറ്റു നാനാവിധങ്ങളും കാണിച്ചുവന്നതായി കണ്ടതിനാൽ അവർ പാർട്ടിയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു. ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റാൽ നടന്ന ഒരു ഗൂഢാലോചന വെളിയിൽവന്നു. ചെറുകിടഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായ (കാൻപുസ്) മുപ്പത്തിയൊന്നുപേർ ചേർന്നു് 700കോടി യുവാൻ അപഹരിച്ചു. (പത്തുലക്ഷം യുവാൻ=16പവൻ=45ഡോളർ) ഇതിനെത്തുടർന്നു് പല അപഹരണങ്ങളും നടന്നു. ഗതാഗതവകുപ്പു മന്ത്രിയുടെ ആഫീസിലെ പതിനേഴു കാൻപുസ്മാർ ചേർന്നു 800കോടി യുവാന്നും പൂർച്ചചൈനായിൽ മറ്റൊരു ഉദ്യോഗസ്ഥസ്തംഭം 2000കോടി യുവാന്നും അപഹരിച്ചു. അങ്ങനെ പാർട്ടി

യിൽ പല അഴിമതികളും നടക്കുന്നു എന്നുള്ളതിന് തെളിവുകൾ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പുതുതായി പാർട്ടിയിൽ ചേർന്ന അനേകായിരങ്ങൾ പാർട്ടിയുടെ ആദർശനിയമങ്ങളുടെ ശക്തിക്കു കോട്ടു വരുത്തി. പെട്ടെന്നുള്ള അധികാരസ്ഥാപനം, പാർട്ടിനിരയിൽ അലംഭാവവും ശക്തിക്കുയവും വരുത്തുവാൻ സഹായിച്ചുവെന്നാണ് വിചാരിക്കേണ്ടത്. വിപ്ലവത്തിന്റെ ഉന്മേഷവർദ്ധന മത്സരത്തിൽ കൂടെയാണ് ലഭിക്കുന്നത്. സമരം അവസാനിച്ചപ്പോൾ ആ ഉന്മേഷം കുറഞ്ഞു. ജീവിതസുഖങ്ങളിലേക്കു കണ്ണു തിരിച്ചപ്പോൾ ഒളിഞ്ഞുകിടന്ന അഴിമതിയുടെ തല പെളിക്കുവന്നു. ചൈനീസ് സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ അഴിമതി ഒരു മഹാവ്യാധിയായി അനേകകാലം നിലനിന്നതാണ്.

ലിയു ഷാവൊ—ചിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ “ആധുനിക ചൈനയിലെ സാമൂഹ്യജീവിതനിരയിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയാണ് ഏറ്റവും ഉജ്ജ്വലവും പുരോഗമനാത്മകവുമായ വിഭാഗത്തിന്റെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്നത്. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ബോധവാന്മാരായ പുരോഗമനവാദികളേയും വിവേകശാലികളേയുമാണ് കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിൽ ശേഖരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്” എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള പാർട്ടി അത്രയും അഴിമതിരഹിതമാണെന്നോ അത്രയ്ക്ക് ധാർമ്മികനില പാലിക്കുന്നുവെന്നോ ഇപ്പോൾ കണക്കാക്കപ്പെടുന്നില്ല. അനവധി കിംവദന്തികളും, അവസംബന്ധിച്ചുള്ള അസ്വസ്ഥതകളും രാജ്യമാകെ വ്യാപിച്ചിരുന്നു. എന്തെങ്കിലും നിഷ്കർഷയായ നടപടികൾ എടുക്കുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ലാതായി. എങ്ങനെ കാര്യങ്ങൾ തുടരണമെന്ന് ലിയു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. “അന്ധകാരസംപൂർണ്ണവും പ്രതിലോമപരവുമായ സ്വാധീനശക്തികൾക്കെതിരായി മാത്രം നാം പടവെട്ടുവാൻ പോര. സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലെ അന്ധകാരമേയും, പ്രതിലോമപരവുമായ വശങ്ങളെ പാർട്ടിയിൽ പ്രതിബിംബിപ്പിക്കുന്ന ചഞ്ചല ഹൃദയക്കാക്കും ചപലമനസ്ഥിതിക്കാക്കുമെതിരായി നാം ഉൾപ്പാർട്ടിനുമരം നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ സുദീർഘസമരത്തിൽ നാം സഖാക്കളെ പരിശീലിപ്പിക്കുകയും വിമർശിക്കുകയും മനോധൈര്യം നൽകി ഉറപ്പിക്കുകയും സംസ്കരിച്ചെടുക്കുകയും വേണം. അവർക്കു തെറ്റായ പല ആശയങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ തെറ്റു തിരുത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നത് അസാധ്യമായി കരുതേണ്ടതില്ല.”

നിഷ്ഠൂരനും പാർട്ടിയിലെ അഴിമതിരഹിതനായ സുശിക്ഷിതനേതാവുമായ കാവൊ കാംഗ് വിപുലമായ ഒരു ശുദ്ധീകരണനടപടി എടുക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. അദ്ദേഹം കേന്ദ്ര ജനകീയ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ

ഉപാധ്യക്ഷനും ഉത്തരപുർവദേശത്തെ ജനകീയഗവർണ്മെൻ്റ് റി
 റ്റൻ്റെ അധ്യക്ഷനുമായിരുന്നു. 1951 ഓഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ മഞ്ചേ
 റിയായിലെ പാർട്ടിനേതാക്കന്മാരെ അഭിസംബോധനചെയ്തു
 കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പ്രസംഗിച്ചു. "ഭൂനിയമപരി
 ഷ്കാരം കഴിഞ്ഞുള്ള ഗ്രാമങ്ങളിലെ സാമ്പത്തികഗതി
 കളെപ്പറ്റിയുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണകൾ, വലതുപക്ഷ വീക്ഷണ
 ങ്ങളുടെ ഫലമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഭൂപരിഷ്കാരം
 കൊണ്ട് ഗ്രാമങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുവരുന്നതിനാൽ ചില
 സഖാക്കൾ കരുതുന്നത് സ്വാഭാവികമായി ഗ്രാമീണകർഷ
 കൻ ശക്തിപ്രാപിക്കുമെന്നാണ്. വർഗ്ഗവിഭജനം അങ്ങനെ
 അവിതർക്കിയമായി വന്നുചേരമെന്നും, അതുകൊണ്ട് കാർഷി
 കോൽപ്പാദനം സംഘടിപ്പിച്ച് വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമി
 ല്ലെന്നും ഈ സഖാക്കൾ കരുതുന്നു. പരസ്പരസഹായ പരിപാ
 ടിയും ആവശ്യമില്ലെന്നു തന്നെയല്ല കാർഷികസംരക്ഷണ
 സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ കൂട്ടുകൃഷിയായി വികസി
 പ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഒട്ടുമില്ലെന്നുമാണ് അവരുടെ
 അഭിപ്രായം. ചില സഖാക്കൾ വിചാരിക്കുന്നത്
 ഗ്രാമീണ കർഷകശക്തി എങ്ങനെ വികസിക്കുമെന്നു പരിമിതി
 കല്പിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നാണ് അവർ ഒരു കാര്യം വിസ്മരി
 ക്കുന്നു. ഗ്രാമീണ പാർട്ടിയംഗങ്ങളുടെ ചുമതലയെന്താണ്? കർ
 ഷകരുടെ ഇടയിൽ പരസ്പരസഹായപദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്ക
 കയും സഹകരണസംഘങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയുമാണ്. അങ്ങനെ
 പടിപടിയായി അപര കൂട്ടുകൃഷി പ്രസ്ഥാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടു
 വരണം. ഇതിനു പകരം പാർട്ടിയംഗങ്ങളുടെ വിചാരം ഗ്രാമ
 ങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തേണ്ടുവാൻ, അവരുടെ ജോലി, തൊഴി
 ലാളികളെ കൂലിക്കുവിട്ടിട്ടു നിയമിക്കുകയും, അങ്ങനെ ധനി
 കകർഷകരായിത്തീരുകയുമാണെന്നാണ്.

ഈ മനോഭാവം, ഏറ്റവും വിശ്വസ്തരായ തൊഴിലാളിവർ
 ഗ്ഗമെന്ന നിലയിൽ കർഷകർ പുരോഗമിക്കുന്നതിനെ തടയുകയാ
 ണ്. ഇതിൻ്റെ പരിണതഫലം തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന് കർ
 ഷകരുടെമേലുള്ള നേതൃത്വനഷ്ടപ്പെടുകയാണ്. അതു കാണി
 കുന്നത് ശക്തിക്ഷയവും ഗ്രാമങ്ങളിൽ വളർന്നുവരുന്ന മുതലാളി
 ത്വത്തിനോടുള്ള കീഴ്വഴക്കവും ആണ്."

1951 ഒക്ടോബറിൽ നടന്ന പീപ്പിൾസ് പൊളിറ്റിക്കൽ
 കൺസൽറ്റേറ്റീവ് സമ്മേളനത്തിൻ്റെ തൃതീയ യോഗത്തിൽ
 മാവോസേ-തുംഗ് പ്രസംഗിച്ചത് കാവോയെ അനുകരിച്ചുകൊ
 ണ്ടായിരുന്നു. വ്യയന്യനീകരണത്തിൻ്റെയും, ഉൽപാദനവർദ്ധ
 നവിൻ്റെയും, ആശയപുനരൂപവൽക്കരണത്തിൻ്റെയും ആവശ്യ

കുത അദ്ദേഹവും ഉണനിപ്പറഞ്ഞു. മുതലാളികളും, ദേശീയബുർഷാകളും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിൽ നശ്ചത്തു കയറി അതിനെ അഴിമതി സംപൂർണ്ണമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം കുറപ്പെടുത്തി. "കൈക്കൂലി ഉള്ളടക്കം ചെയ്ത പഞ്ചസാര പൊതിഞ്ഞ പെടിയൂണ്ടകളാണ്" "അവർ അയയ്ക്കുന്നതെന്ത്" അദ്ദേഹം അപലപിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ തുടർന്നു: "ദേശീയ കമ്മിറ്റിയുടെ ദ്വിതീയ സമ്മേളനത്തിൽ സ്വയമായ അഭ്യസനത്തിനും ആശയ സംസ്കരണത്തിനുമുള്ള മാർഗ്ഗമായി വിമർശനവും സ്വയം വിമർശനവും ഞാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. ഈ നിർദ്ദേശം പടിപടിയായി പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആശയങ്ങളുടെ പരിവർത്തനം പ്രത്യേകിച്ചു വിവിധ തരത്തിലുള്ള ബുദ്ധിജീവികളുടെ ആശയ പുനരൂപവൽക്കരണം രാജ്യത്തെ വ്യവസായ വൽക്കരണ സംരംഭത്തിൽ ജനാധിപത്യ പരിഷ്കാരങ്ങൾ സാധിക്കുവാൻ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒരു ഉപാധിയാണ്. അതു കൊണ്ട് ഈ സ്വയം വിമർശനപദ്ധതിയിൽ കൂടുതൽ കൂടുതൽ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുമെന്ന് നമുക്കു പ്രതയാശിക്കാം."

അങ്ങനെ പാർട്ടിക്കുള്ളിൽ ആശയക്കുഴപ്പമുള്ളവരുടെ ശുദ്ധീകരണത്തിനുവണ്ടിയും അഴിമതിക്കാരായ അംഗങ്ങളെ പരിച്ചുകളയുവാനുമുള്ള മഹാസംരംഭം ആരംഭിച്ചു. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ സാൻ ഫാൻ അല്ലെങ്കിൽ ത്രി വിരുദ്ധ പ്രസ്ഥാനം എന്നാണ് വിളിച്ചത്. ശുദ്ധീകരണം ഗവർണ്മെൻറിൽ തന്നെ പ്രഥമത: ആരംഭിച്ചു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് തത്വത്തിൽ അന്തർലീനമായിരുന്ന ഒരു നടപടിയായിരുന്നു ഇത്. എല്ലാ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും സ്വയം വിമർശനത്തിനും ഏറ്റുപറച്ചിലിനുമായി വിളിക്കപ്പെട്ടു. അവരുടെ കീഴിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണ് ആരോപണങ്ങളും അവയെ സാധൂകരിക്കുന്ന വിശദീകരണങ്ങളും നടത്തുന്നത്. നാലു മാസം മുഴുവൻ ഭരണയന്ത്രം നിശ്ചലമായെന്നു പറയാം. ഹൃദയാന്തർഭാഗം വരെ പിശോധന കഴിക്കുന്നതിനുള്ള സുദീർഘമായ വകുപ്പു തിരിച്ചുള്ള യോഗങ്ങൾ കാൻപസ് നടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കുറാരോപണങ്ങൾക്ക് വിധേയരായി നിന്നവർക്ക് മൗനമവലംബിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം പോലും നൽകപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അല്ലതാെ തികഞ്ഞ ചോദ്യശരവർഷങ്ങൾ നടത്തുക, അവസമ്മതിച്ചു ഏറ്റുപറയുക എന്നിവ മുറയ്ക്കു നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. നീതിന്യായ വകുപ്പിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷയായ മന്ത്രിണി തനിക്കു പുഷ്പങ്ങളോടു വലിയ കൗതുകമുണ്ടെന്നും സ്റ്റേറ്റു ചെലവിൽ പുഷ്പങ്ങൾ വാങ്ങിപ്പിച്ചു കോടതിയിൽ വയ്ക്കുമായിരുന്നു എന്നും ഏറ്റു പറഞ്ഞു. മാവോയും ചൗ എൻലായും അവരുടെ കൗൺസിൽ മുമ്പാകെ ഹാജരായി അവർ മുന്പുചെയ്ത തെറ്റുകളെപ്പറ്റി സ്വയം വിമർശിച്ചു. 1952 ജനു

വരി മാസമായപ്പോഴേക്കു ഗവർണ്മെന്റിന്റെ 27 വകുപ്പുകളിലായി 1670 ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അഴിമതിക്കാരാണെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു. അവരെല്ലാം സ്വന്തം കുറ്റങ്ങൾ സ്വയം ഏറ്റുപറയുന്നതിനു ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടു. ഏറ്റുപറഞ്ഞ പലരും തെറ്റു തിരുത്തലിനു അതീതരല്ലെന്നുള്ള വിധിയനുസരിച്ച് ചില പിഴകളോ, ലഘുവായ ശിക്ഷകളോ നൽകി വിട്ടയക്കപ്പെടുകയാണ് ചെയ്തത്. എന്നാൽ ഏറ്റുപറച്ചിൽ നടത്താൻ വിസമ്മതിച്ചവർ മരണശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കപ്പെട്ടു. വളരെ ഗുരുതരമായ കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്തവർക്കും വധശിക്ഷ നൽകി. അവരിൽ ചിലർക്കു വലിയ സംഖ്യകൾ പിഴ ഒടുക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടു. അതിന്റെ ഫലം അവർ നിത്യദാരിദ്ര്യത്തിൽ വീഴുകയായിരുന്നു.

ബാങ്ക് ഓഫ് ചൈനയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സാമ്പത്തികമായ അറിവുകൾ വ്യാപാരികൾക്ക് നൽകിയതിനു പ്രതിഫലമായി ഒരു കോടി യുവാൻ വാങ്ങിയതായി കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു. ടിയെൻത്സിനിലെ ഏറ്റവും ഉന്നത പാർട്ടിനേതാക്കന്മാരായിരുന്ന ലിൻചിംഗ്-ഷാ, ചാംഗ് സെ-ഷാൻ എന്നിവർക്കു വധശിക്ഷ നൽകി. ടിയെൻത്സിനിലെ പാർട്ടി ആഫീസിൽ സെക്രട്ടറിമാരായിരുന്ന ഇവർ അഭയാത്മികർക്കു, ഗുരുവനിർമ്മാണത്തിനും വേണ്ടി വകകൊള്ളിച്ചിരുന്ന ഫണ്ടിൽ നിന്നു 15300 കോടി യുവാൻ അപഹരിച്ചു. ഫെബ്രുവരി ഒന്നാം തീയതി നടത്തിയ ഒരു പരസ്യവിചാരണയിൽ ഏഴ് ഉന്നത ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും പാർട്ടി നേതാക്കന്മാരെയുമാണ് വിസ്താരം നടത്തിയത്. ഇങ്ങനെ വിസ്തരിക്കപ്പെട്ടവരിൽ പൊതുരക്ഷാവകുപ്പിന്റെ കേന്ദ്രഭരണആഫീസ് ഡയറക്ടറായ സാംഗ്-ടെ-കുവായ് റെയിൽവെ വകുപ്പിലെ ഫെൽത് ബ്യൂറോയുടെ ഡയറക്ടറായ മാവുയെൻ ഉരുക്കുവ്യവസായ ഡയറക്ടർ ലുടാ എന്നിവർ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഷാംഗ്ഹായിലെ ഒരു പ്രൈവറ്റ് മുതലാളിയും ചൊഗ്തായി റബ്ബർ ഫാക്ടറിയുടെ ഡയറക്ടറുമായിരുന്ന ഒരു ദേഹവും ഈ പൊതുവിചാരണയിൽ പെട്ടിരുന്നു. അനേകലക്ഷം യുവാൻ വരുന്ന ഒരു സംഖ്യ ഗവർണ്മെന്റിനെ വഞ്ചിച്ചെടുത്തു എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലുള്ള കുറ്റം.

ഈ പരസ്യവിചാരണയുടെ ഫിംഗിം എടുത്തിരുന്നതു ഷാംഗ്ഹായിൽ പ്രദർശിക്കപ്പെട്ടതു ഞാൻ കണ്ടു. ഇൻഡ്യൻ പ്രതിനിധിസംഘം ഈ പടം കാണണമെന്നാഗ്രഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചതനുസരിച്ചു ഒരു പ്രത്യേക പ്രദർശനം ഞങ്ങളുടെ പേക്കു ഏർപ്പാടുചെയ്യുകയായിരുന്നു. കഴുവുരത്തിനു ഇരയാക്കാൻ കൊണ്ടുപോകുന്ന ഫതഭാഗ്യരെ കയറിയ പട്ടാളവണ്ടികൾ പാരീസിലെ തെരുവുകളിൽ കൂടെ പോകുമ്പോൾ പ്രേകക്ഷർ

കൂടി വിളിച്ചു കലത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ചിത്രമായിരുന്നു അത്. ന്യായാനുനപീഠത്തിൽ ചൈനായിലെ ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് ഉപവിഷ്ണുനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു അന്താരാഷ്ട്രീയ നിയമപണ്ഡിതനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ധനകാര്യമന്ത്രി പോയി-പോയും ഇരുന്നിരുന്നു. ഉഗ്രമായ വ്യയനിയന്ത്രണ പരിശോധകവകുപ്പിന്റെ കേന്ദ്രസമിതിയദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ചൈനയിൽ കർമ്മണിസ്റ്റുകാർ നടത്തിയ ഒളിപ്പോർ (ഗെറില) സമരം സംഘടിപ്പിച്ചതും അദ്ദേഹമായിരുന്നു. ഈ അധികാരപ്രമുഖന്മാരുടെ മുമ്പിൽ ജനസമൂഹത്തിന് ഭീമമായി ആ ഏഴ് കുറവാളികൾ നിന്നു. അവരെ യഥാ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് ആനയിച്ച സാമുധഭേന്ദാർ അവരുടെ പിന്നിൽ നിന്നു നിന്നിരുന്നു. ജയിൽപ്പള്ളികൾ കൈകൾ പിറകിൽ പിടിച്ച് അധോമുഖമായി നിലത്തേയ്ക്ക് ഭൃഷ്ടിപതിച്ചാണ് നിന്നത്. കുറവാളികളും രാജ്യദ്രോഹികളുമായി അവരെ മുദ്രയടിച്ചതിന്റെ അടയാളമായി ഒരുതരം കൊടിക്കുറുകൾ തോളമുതൽ പാദംവരെ നിണ്ടുകിന്നു. സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരുടെടങ്ങിയ ജനസംഘം അവരുടെ ആരോപണങ്ങൾ നേത്തുവാനുള്ള അവസരം കാത്തു് മുക്തമായി ഉരിപ്പറപ്പിച്ചു.

ഈ ഏഴുപേരുടെ പ്രവർത്തനഫലമായി രാജ്യത്തിന് നേരിട്ട നഷ്ടം നാലരകോടി ഡോളർ ആണെന്ന് ചാർജ്ജ് ഷീററ്റ് വായിച്ചുകൊണ്ട് പ്രഖ്യാപിച്ചു. "ഈ തുക കൊണ്ട് ഒരു കോടി ഏൺപതുലക്ഷം കട്ടി ഭക്ഷ്യധാന്യം വാങ്ങിച്ച് 280,000 ആളുകളെ ഒരു കൊല്ലത്തേയ്ക്ക് തീറ്റിപ്പോറ്റാനായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ 66 യുദ്ധവിമാനങ്ങൾ വാങ്ങി അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യദുർമോഹത്തിനെതിരായുള്ള നമ്മുടെ പ്രതിരോധനടപടി ശക്തിപ്പെടുത്താനായിരുന്നു." ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ സദസ്യർ ആ രാജ്യദ്രോഹികളുടെ രക്തം ചിതറുവാൻ അട്ടഹസിച്ച് തുടർച്ചയായ പ്രകടനങ്ങൾ നടത്തി.

പോയി-പോ ഇങ്ങനെ തുടർന്നു. "ഈ അഴിമതികളെ പിടിക്കാതെ ഈ തോതിൽ രാജ്യം മുഴുവൻ പ്രചരിച്ചുവെന്നു വരുകിൽ ഫലമെന്താകുമായിരുന്നു. 2000 മുതൽ 3000 പേക്ക് റൊഴിൽ നൽകാൻ സാധിക്കുന്ന പത്തു് ആധുനിക വ്യവസായ ശാലകൾക്കുള്ള പണമു അപഹരിക്കപ്പെട്ടുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ വ്യവസായ പുരോഗമനശ്രമങ്ങളെല്ലാം അവർ പിന്തിരിപ്പിക്കുമായിരുന്നു." പിന്നീട് അദ്ദേഹം ജനങ്ങൾക്കെതിരായി ഓരോരുത്തരും നടത്തിയ കഠിനദ്രോഹത്തെ ഒന്നൊന്നായി വിവരിച്ചു. ഈ പ്രസംഗം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ജനക്കൂട്ടം നേരിട്ടു് ഇവരുടെ മേൽ പ്രതികാരം നടത്താനുള്ള അനുവാദം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള ആരവം ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന ഒരു പരിപാടിയനുസരിച്ചാണ് ഈ അട്ടഹാസങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നതെന്ന് തോന്നുമായിരുന്നു. ആദ്യം ഒരു മൂലയിൽനിന്ന് ആരവം ആരംഭിക്കും. പിന്നെ അടുത്ത ഒരു ഭാഗം അതിനെ തുടർന്ന് ഒതുങ്ങി ആരംഭിക്കും. ഇങ്ങനെ പടർന്നു പിടിച്ചു ജനക്കൂട്ടം മുഴുവനും കൂടെ ഒരുമിച്ചു ശബ്ദം മുഴക്കും. റേഡിയോ, ടെലിഫോൺ, സിനിമ മുതലായവയും കൂടെ ഈ ജനാവത്തിൽ പങ്കെടുത്ത്, ആ രംഗത്തിലെ പ്രതികാരപ്രകടനത്തിന് ശക്തി നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ടെലിഫോണിൽ കൂടെ സ്വഗൃഹങ്ങളിൽ നിന്ന ആളുകൾ വിളിച്ചുപറഞ്ഞത് ഈ കുറുകാക്ഷ് വധശിക്ഷ നൽകണമെന്നായിരുന്നു.

കമ്യൂണിസ്റ്റും സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് കോടതികൾ ബഹുജനങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു വിധിയെഴുതുന്ന നടപടിയുള്ള ഉപകരണങ്ങളാണ്. "പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ സംഘടിപ്പിച്ചു ഏകീകൃതമാക്കിക്കൊണ്ടു വരുന്നതിന്റെ പരമകോടതിയിൽ എത്തുകയാണ് വിധിയെഴുത്ത്. വിധി പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ കുറുവാളിനെ നേരെ ജനസഞ്ചയം രോഷം പൂണ്ടെഴുന്നേൽക്കണം." ഇങ്ങനെയുള്ള പരസ്യവിസ്താരത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം നാട്ടിൽ ഭീകരത സൃഷ്ടിക്കുകയാണ്. ശത്രുവിന്റെ നേരെ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ തീവ്രവികാരശക്തി ഇളക്കി വിട്ടുകൊടുക്കുകയാണ്. ചൊയ്-പോ വീണ്ടും ആസന്നസ്ഥനായി കഴിഞ്ഞു. ജനക്കൂട്ടം അട്ടഹസിക്കുകയും രാജ്യദ്രോഹികളുടെ രക്തം അവർക്കു കിട്ടണമെന്നു ആർത്തുവിളിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ചിത്തം മുട്ടിച്ചു, തക്കാളിപ്പഴവും, കല്ലും തടവുകാരെ നേരെ അവർ എറിഞ്ഞു. തടവുകാരാകട്ടെ, ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ നേർക്കോ, ന്യായാധിപന്മാരുടെ നേർക്കോ നോക്കുവാൻ കഴിയാതെ തലകനിച്ചു നിന്ന നിലയിൽ തന്നെ തുടർന്നു. കുറുചെയ്തവരെ യാതൊരു വിസ്താരവും നടത്തിയില്ല. അവരുടെ പേരിൽ ഉണയിക്കപ്പെട്ട ആരോപണങ്ങൾക്കു മറുപടി പറയാൻ അവർക്കുണ്ടായില്ല. ചീഫ് ജസ്റ്റീസ് എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് രണ്ടു പേരെ വധശിക്ഷിക്കും, നാലുപേരെ വിവിധ കാലങ്ങളിലേക്കു തടവുശിക്ഷിക്കും വിധി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഒരാളെ വെറുതെ വിട്ടു. ബന്ധനവിമുക്തനായ ആൾ ഉടൻതന്നെ ജനക്കൂട്ടത്തിൽ പോയിരുന്നു, ശിക്ഷിച്ചവരുടെ നേർക്കു നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന അവഹേളനപ്രകടനത്തിൽ പങ്കെടുത്തു.

അങ്ങനെ ആ ഭീകരത ആരംഭിച്ചു. പീക്കിംഗ് നഗരത്തിലെ മേയർ പെഗ്ഗ്മെൻ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചുമതല വഹിക്കുവാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. അഴിമതി, ദുർവ്യയം, ഉദ്യോഗസ്ഥ ദുഷ്പ്രഭുതം എന്നിവയെല്ലാമുണ്ടായിട്ടാണ് സാൻഫ്രാൻസിസ്കോയിലെ ജനങ്ങൾക്ക് അവസാനിപ്പിക്കാൻ

മാത്രമല്ല, ബുർഷ്യാ മാതൃകയിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥ പെരുമാറ്റവും, ജോലി ചെയ്യുന്നതിലുള്ള വൈമുഖ്യവും പ്രതാപജീവിതവും, ജനസാമാന്യത്തിൽനിന്നുവേർപെട്ടവരാണെന്നുള്ള ഒരു തൃബോധവും എല്ലാം നിഷ്കാസനം ചെയ്യാനുള്ള പ്രസ്ഥാനമായിരുന്നു ഇത്. ഇതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ, ഏറ്റെടുപ്പിച്ചത്, വിമർശനം, സ്വയം വിമർശനം, അവസാനം പരസ്യവിചാരണ, ആരോപണപ്രകടനം എന്നിവയായിരുന്നു.

പീകിംഗ് പരസ്യവിചാരണയെത്തുടർന്ന് നാകിംഗ്, മുഹറാൻ, ഷാഗ്ഹായി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും ഇതേ രൂപത്തിലുള്ള വിസ്ഫോരം നടന്നു. സങ്കല്പാതീതമായ കുറ്റാരോപണങ്ങളും, മാതൃകാപരമായ ശിക്ഷകളുമാണ് നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്. കിയാംഗ്സി സംസ്ഥാനത്തിൽ ചിംഗ്സി കൗണ്ടിയിലുള്ള ഏഴു കാൻപുസ്മാരെ തരംതാഴ്ത്തി. "പിന്തിരിപ്പിന്മാരും എതിർവിപ്ലവകാരികളുമായ പ്രേമകന്മാരുടെ" പുത്രിമാരെ വിവാഹം ചെയ്തതാണ് അവരുടെ വേദിലുള്ള കുറ്റം. 1951 ഒക്ടോബർ ഒന്നാം തീയതിയിലെ ദേശീയാഘോഷപ്രകടനങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ച വിദേശരാജ്യ പ്രതിനിധികളെ ആകർഷിക്കാൻ വിദേശ വസ്തുക്കൾ ധരിച്ചു എന്ന ദുർവ്യയക്കുറ്റം ചുമത്തി ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ ശിക്ഷിച്ചു (ഇൻഡ്യൻ പ്രതിനിധിസംഘത്തിലെ ഒരംഗ മെനനിലയിൽ ഞാൻ സന്നിഹിതനായിരുന്നു ഈ സന്ദർഭത്തിൽ വേഷാലങ്കാരം പ്രദർശിപ്പിച്ച ഒരുത്തനെയും ഞാൻ കണ്ടില്ല) ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ പേരിൽ അയാളുടെ ഡ്റൈവറാണ് കുറ്റാരോപണം നടത്തിയത്. ഒരു നൃത്തനമ്മേളനം കഴിഞ്ഞു അയാളുടെ കാറിൽ ഒരു സ്റ്റേഹിതയെ കയറ്റിക്കൊണ്ടുപോന്നു എന്നായിരുന്നു അയാളുടെ അപരാധം. ഷാഗ്ഹായിൽ പതിനാറു വാർട്ടിയാംഗങ്ങളെ ഒരു ഉദ്യോഗികവീട്ടുകൾക്കായി ജോലിയിൽ നിന്നു പിരിച്ചുയച്ചു. നീന്തൽക്കളമുള്ള ഒരു വിശാലമന്ദിരം പാർട്ടി സെക്രട്ടറി താമസിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചതായി കുറ്റപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. മറ്റൊരു ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ മേൽ 'സ്വകാര്യപുത്തോട്ടം നിർമ്മിക്കുക. രഹസ്യമായി നടത്തപ്പെടുന്ന ഡാൻസിംഗ് പാർട്ടികളിൽ സംബന്ധിക്കുക, സ്ത്രീകളുമായി ഉല്ലസിക്കുക' തുടങ്ങിയ ദുർവൃത്തികൾ ആരോപിക്കപ്പെട്ടു. മറ്റൊരാൾ അയാളുടെ ഓഫീസ് മുറിക്കു വെളിയിലുള്ള നോട്ടീസ്ബോർഡിൽ തന്റെ ഒരു പേന നഷ്ടപ്പെട്ടതായി നോട്ടീസ് പതിച്ചുപെന്നും, ഓഫീസുമായി ഇടപാടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്ന ബ്രോക്കർമാരുടെ പക്കൽനിന്ന് അഞ്ചു പാർക്കർ 51 പേനകൾ കോഴവാങ്ങിയെന്നുമായിരുന്നു കുറ്റാരോപണം.

ദേശശവാവസ്ഥയിൽമാത്രം ഇരുന്ന ചൈനീസ് ഭരണകൂടം നാലുമാസങ്ങളിൽ വേരുവരെ ഇളകിപ്പോയി. ഈ സ്വയം

ശുദ്ധീകരണസംരംഭത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിരുന്നപ്പോൾ കാൻപുസിന് ഒരു ജോലിയും നിർവഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഞാൻ വീണ്ടും ചെന്നാ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ഈ ധർമ്മികപുനരായുധീകരണ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ ദൃശ്യമായിരുന്നു. ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനും ഏതെങ്കിലും തീരുമാനം ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധനായിരുന്നില്ല. ഏതു കാര്യം വന്നാലും മേലുദ്യോഗസ്ഥന്റെയടുക്കൽ ആലോചിക്കണം. സകല അധികാരങ്ങളും കേന്ദ്രീകൃതമേഖലയിലേക്കു മാറി. പ്രകടമായ കാര്യക്ഷമത രാഹിത്യം ഉടനീളം കാണാമായിരുന്നു. എല്ലാവിധ കാലവിളംബങ്ങളും ഉദ്യോഗീകനിർവഹണത്തിൽ സാധാരണമായിത്തീർന്നിരുന്നു. ഇൻഡ്യൻ പ്രതിനിധിസംഘത്തിന്റെ യാത്രാപരിപാടികളിൽ ഞാനെ എപ്പോഴും കഴപ്പങ്ങളും താമസങ്ങളും നേരിട്ടു. എഴുത്തുരൂലം ഏതെങ്കിലുമൊരു കാര്യം ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ പീക്കിംഗിൽ നിന്നു മറുപടി വരുന്നതുവരെ യാതൊരു നപാചിയും എടുത്തിരുന്നില്ല. എന്റെ രണ്ടു സന്ദർശനങ്ങളിൽ കണ്ട വ്യത്യസ്തങ്ങൾ ശ്രദ്ധയിൽ പെടാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അത്ഭുത നിസ്സാരങ്ങളായിരുന്നു.

എന്നാൽ പാർട്ടിയിലെ തെറ്റുകൾ തിരുത്തുകയും, ഭരണനടപടികൾ ശരിപ്പെടുത്തുകയും മാത്രമായിരുന്നില്ല സാൻഫാൻ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. അതിലും വിപുലമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ആ സംരംഭത്തിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു. കാൻപുസിന്റെ മേലുള്ള വിദേശ സ്വാധീനങ്ങൾ നിലവിലിരുന്നതു് കൂടെക്കൂടെ വെളിക്കുകൊണ്ടുവന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള സ്വാധീനങ്ങളെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധക്ഷണിക്കുകയും, മുന്നറിവു നൽകുകയുമായിരുന്നു ഹൈബ്രിഡിസം തീയതിയിലെ വിസ്താരത്തിൽ ഒരു സ്വപകാര്യ മുതലാളിയെ ഉൾപ്പെടുത്തിയതിന്റെ ഉദ്ദേശം. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സിലാന്നം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞ ഒരു തത്വം പാർട്ടിക്കകമെയുള്ള മൽസരം പുറമെ നടക്കുന്ന വർഗ്ഗസമരത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിച്ഛായയാണെന്നുള്ളതാണ്.

പാർട്ടിയുടെ ബുദ്ധിനേതാവും, തത്വപണ്ഡിതനുമായിരുന്ന കൃശഗാന്ധനായ ലിയു ഷാപോ-ചി ഈ ആപൽസാധ്യത 1941 മുതലെ മുൻകൂട്ടി കണ്ടിരുന്നതാണ്. മാവോയിസവും സ്റ്റാലിനിസവും തമ്മിൽ ഏകീഭവിപ്പിക്കുകയും, രണ്ടും തമ്മിൽ വ്യത്യസ്തമില്ലെന്ന് സ്ഥാപിക്കുകയുമായിരുന്നു ലിയു ഷാ പോയുടെ മുഖ്യകർത്തവ്യം. 1941-ൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരുന്നു: “ഞങ്ങളുടെ പാർട്ടിയുടെ ജനനം മുതൽതന്നെ ഗുരുതരമായ മൽസരങ്ങളുടെ സാഹചര്യത്തിൽനിന്നു കഴിവായിരുന്ന ഒരു നിമിഷം പോലുമുണ്ടാകാതിട്ടില്ല. പാർട്ടിയും തൊഴിലാളി വർഗ്ഗവും, തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിൽ പെടാത്ത വർകിട ബുർഷ്വാകൾ, ചെറുകിട

ബുർഷ്യാകൾ, കർഷകർ, അവശേഷിച്ച ഫ്യൂഡൽ പ്രഭുക്കന്മാർ ആദിയായവരാൽ സംവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ വർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനെതിരായി മൽസരം നടത്തുമ്പോഴോ, അവരുമായി സഹകരിക്കുമ്പോഴോ പാർട്ടിയിലെയും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിലെയും അസ്ഥിരമായിരിക്കുന്നവരെ പാർട്ടിയുടെയും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെയും ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തു നശിക്കുകയെന്നും, പാർട്ടിയെയും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തെയും ആദർശത്തിലും ജീവിതരീതിയിലും തത്വങ്ങളിലും പ്രവർത്തനത്തിലും സ്വാധീനപ്പെടുത്താനും വിനിയോഗിക്കുന്നു” അതുകൊണ്ട് ആഭ്യന്തരമായ പാർട്ടിമൽസരം പുറത്തുള്ള വർഗ്ഗമത്സരത്തിന്റെ പ്രതിച്ഛായ ആണെന്നുള്ള നിഗമനത്തിൽ അദ്ദേഹം എത്തിച്ചേർന്നു.

1949 ജൂലൈ മാസത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് മാവോ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു. “ആരാണ് ജനങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നത്? ചൈനയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ കാലഘട്ടത്തിൽ അവർ തൊഴിലാളികളും, ചെറുകർഷകരും, ചെറുകിട ബുർഷ്യാകളും, ദേശീയ ബുർഷ്യാകളുമാണ്” ഈ വർഗ്ഗങ്ങളുടെയെല്ലാം ഐക്യം ജനാധിപത്യസേച്ഛാധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുവാൻ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. “ഇങ്ങനെ കാര്യങ്ങൾ നടത്തിയില്ലെങ്കിൽ ഈ വിപ്ലവം അധഃപതിക്കും. ജനങ്ങൾ ദുരിതമനുഭവിക്കും. സ്റ്റേറ്റ് നശിക്കും.” ഈ വർഗ്ഗങ്ങളുടെ ഐക്യമാണ് യൂറോപ്യന്മാർക്ക് സുപരിചിതമായ ജനകീയ മുന്നണി. ഇപ്പോൾ വിപ്ലവം വിജയിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക്, ഈ ഐക്യം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾക്ക് വിപ്ലവമായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ബുർഷ്യാകളുടെ പണം അവരുടെ സാമ്പത്തികവൈഷമ്യങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ കൂടിയേ തീരൂ. രാഷ്ട്രീയമായി ഒരു തൊഴിലാളിവിപ്ലവമാണ് അവർക്കു വേണ്ടിയിരുന്നത്. അവരുടെ സേച്ഛാധിപത്യം സ്ഥാപിക്കാനും, ശതാബ്ദങ്ങളായി ചൈനീസ് സാമൂഹ്യബോധത്തിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ ലഭിച്ചിരുന്ന താവോയിസത്തിന്റെ വ്യക്തിപ്രാധാന്യസിദ്ധാന്തം തകർക്കാനും തൊഴിലാളിവിപ്ലവമായിരുന്നു ആവശ്യം.

വിപ്ലവത്തിനും, സുസ്ഥിരമായ ഒരു സ്റ്റേറ്റ് സ്ഥാപിക്കാനുള്ള പ്രയത്നത്തിനും ഇടയ്ക്ക് ഒരു കൃത്രിമ ഐക്യം ചൈനീസ് ജനതയ്ക്കു ലഭിച്ചു. കമിന്റാൻ ഭരണാവസാനിപ്പിക്കാനുള്ള ഭഗീരഥ പ്രയത്നത്തിലാണ് ആ ഐക്യം അവർ നേടിയത്. സാൻഹാൻ വുമാൻ പ്രസ്ഥാനം 1949-ലെ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെ അന്ത്യവും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാധിപത്യത്തിന്റെ സ്ഥാപനവും കുറിക്കുന്നു. ബോൾഷെവികുകാർ മെൻഷെവി

ക്സിനെ തുർത്തിയ സാഭവം ഇതിനു സമാന്തമായി ചരിത്രത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നു.

ഈ മത്സരത്തിൽ സ്റ്റേറ്റിന്റെ സർവ്വ സാമ്പത്തിക കഴിവുകളും നിർലോഭം വിനിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. പത്രങ്ങൾ, റേഡിയോ, സിനിമ, പൊതുവിസ്താരങ്ങൾ, ഘോഷയാത്രകൾ, യോഗങ്ങൾ, മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം ഈ സമരത്തിൽ പങ്കുവഹിച്ചു. ഷോപ്പുതൊഴിലാളികൾ, ഫാക്ടറിജോലിക്കാർ, വിദ്യാർത്ഥികൾ, പുത്രന്മാർ, പുത്രിമാർ, വിട്ടുവേലക്കാർ, വിദ്യാർത്ഥികൾ എന്നിവരെല്ലാം സ്വന്തം തൊഴിലുടമകൾക്കും, മാതാപിതാക്കൾക്കും, ഭർത്താക്കന്മാർക്കും, പ്രൊഫസർമാർക്കും എതിരായി സാക്ഷിമൊഴി നൽകാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടു.

ഫെബ്രുവരി ഒന്നാം തീയതിയിലെ വിചാരണ ദേശീയ ബൂർഷ്വാകൾക്ക് എതിരായ ഒരു മുന്നറിയിപ്പായിരുന്നു. ഈ ഭീഷണിക്കെതിരായ ആദ്യത്തെ പ്രതികരണം സ്വയംസരക്ഷണത്തിനും ആക്രമണത്തിനും ഒരു ലീഗ് സംഘടിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശ്രമമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഷാംഗ് ഹായിലെയും, ടിയെൻത്സിനിലെയും, വ്യാപാരികൾക്ക് ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രതിരോധത്തിന്റെ ഫലമെന്തായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു് അറിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു്, ഇതിനു പകരം അവരുടെ ഉൾഭീതിയുടെ പ്രതികരമായി വുമാൻ (പഞ്ചപ്രതിരോധ) പ്രസ്ഥാനം ആരംഭിച്ചു. അവരിൽ തന്നെ വിശ്വസിക്കാൻ കൊള്ളാത്തവരെ തിരിഞ്ഞു പിടിച്ചു പുറന്തള്ളുകയായിരുന്നു ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം. ചില അധിമതിക്കാരെ തിരിഞ്ഞു പിടിക്കുക മാത്രമായിരുന്നു കേവലം ഇതുകൊണ്ടു് സാധിച്ചതു്.

വുമാൻ അഞ്ചു പാപങ്ങൾക്കെതിരായുള്ള ഒരു സമരമായിരുന്നു. (1) കൈക്കൂലി (2) ഗവർണ്മെൻറു വക സ്വത്തുക്കളുടെ മോഷണം. (3) ഗവർണ്മെൻറിനെ ചതിക്കുക. (4) സാമ്പത്തികമായ അധിപത്യം സമ്പാദിക്കുകയും അവ സ്വകാര്യലാഭത്തിനു് വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും. (5) നികുതി കൊടുക്കുന്നതിൽ നിന്നു തെറ്റിയൊഴിയുക. ഓരോ ഷോപ്പും, ബിസ്സിനസ്സു കമ്പനിയും, ഫാക്ടറിയും, ഏറ്റു പറച്ചിൽ, വിമർശനം, സ്വയം വിമർശനം എന്നീ നടപടികളിൽ കൂടെ കടന്നു പോകേണ്ടിയിരുന്നു. ഓരോ തൊഴിൽക്കാർക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കമ്മിറ്റികൾ സംഘടിപ്പിച്ചു്, അവരുടെ സഹപ്രവർത്തകരെ പരിശോധന നടത്തുവാൻ ഏർപ്പെടുത്തി. ഷോപ്പുകളും ബിസ്സിനസ് ശാലകളും മേഖലകളായോ, ഡിസ്ട്രിക്റ്റുകളായോ വിഭജിച്ചു് ഓസ്റ്റിറിറി ഇൻസ് പെക്ഷൻ കമ്മിറ്റി (ഉഗ്ര വ്യയന്യനീകരണപരിശോധനകമ്മിറ്റി) കളുടെ കീഴിലാക്കി, കുറ്റസമ്മതങ്ങൾ ഈ കമ്മിറ്റികൾക്കു സമർപ്പിക്കുകയും, അതിനു ശേഷം ഷോപ്പുകളിലെ

യും ബിസ്സിനസ് ശാലകളിലെയും ജോലിക്കാർ അവരുടെ തൊഴിലുടമകളെപ്പറ്റി അറിയാവുന്ന വിവരങ്ങൾ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി അവ പരിശോധിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും. തൊഴിലുടമകളെ പിന്നീടു പീഡനപരമായ നീതിവിചാരണകൾക്കു വിധേയമാക്കും. യഥാർത്ഥവും സാങ്കല്പികവുമായ സാക്ഷിമൊഴികൾ നൽകുവാൻ അവരുടെ പുത്രന്മാരും, ഭ്രാതൃന്മാരും, വീടുവേലക്കാരന്മാരും മുന്നോട്ടു വരുന്നത്. തല കുനിച്ചു നിന്ന് ആ കുറാരോപണങ്ങൾ മൂകരായി അവർ കേൾക്കും.

ടിയെൻത് സിനിൽ ഒരു വിചിത്രവസ്തുഷോപ്പുടമസ്ഥന്റെ കഥ ഞാൻ കേട്ടു. അയാളുടെ ഷോപ്പ് സുപ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ചു ക്നായിരുന്നു. വിപ്ലവത്തിനു മുമ്പ് ലോകത്തിലെ പ്രധാന നഗരങ്ങളിലെല്ലാം, ഷോപ്പിന്റെ ശാഖകൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ ശാഖകൾ എല്ലാം അവരുടെ സ്വതന്ത്രമായ നിലയിൽ പിന്നീടു ബിസ്സിനസ് നടത്തി വന്നതിനാൽ കേന്ദ്ര ഉടമസ്ഥന് വലിയ നിയന്ത്രണമൊന്നും അവരുടെ മേൽ ഇല്ലായിരുന്നു. എഴുപതിൽപ്പരം വയസ്സുണ്ടായിരുന്ന ഈ വൃദ്ധനോടു ശാഖകളുടെ എല്ലാം കണക്കുകൾ സമർപ്പിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. നികുതിപ്പെടുത്തുന്നതിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ ശ്രമം നടത്തിയതായി അയാളുടെ മേൽകുറും ആരോപിക്കപ്പെടുകയും, നികുതിയടയ്ക്കുവാൻ അയാളോടാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു ഈ നിർദ്ദേശം അനുസരിക്കാനുള്ള കഴിവുകേടിനെപ്പറ്റി വളരെ വിശ്വസനീയമായ കാരണങ്ങൾ അയാൾ ബോധിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അയാൾ ബന്ധനത്തിലാക്കപ്പെട്ടു, ഒരു ദിവസം ഒരു കയറും കഴുത്തിൽ അണിയിച്ചു, കരങ്ങൾപിന്നിലാക്കിക്കെട്ടി നഗരവീഥികളിൽ കൂടെ അയാളെ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോയി. താൻ ഒരു ക്രിമിനൽ കുറുവാളിയാണെന്നെഴുതിവെച്ച ഒരു വിളംബരപ്പത്രവും അയാൾ പിടിച്ചുകൊണ്ട് നടക്കേണ്ടിവന്നു. ഇതുകഴിഞ്ഞു ഒരു മാസത്തേക്ക് അയാളെ പരോളിൽ ബന്ധനവിമുക്തനാക്കി. ഈ കാലാവധിക്കുള്ളിൽ വിദേശശാഖകളുടെ കണക്കുകൾ വരുത്തി സമർപ്പിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ മരണശിക്ഷയ്ക്കു തയ്യാറാകുകയോ വേണമെന്ന് അയാൾക്ക് മുന്നറിവു നൽകി. നിസ്സഹായനായി അയാളുടെ മരണക്കിടക്കയിൽ പടരാൾ കാലാവധിയുടെ അന്ത്യം കാത്തു അയാൾ കിടന്നു.

ഷാംഗ് ഹാറിയിൽ ഒരു ചെറിയ ഷോപ്പുടമസ്ഥൻ ഒരു ജോയിൻറു സ്റ്റോക്ക് കമ്പനിയിൽ 85 ഡോളറിന്റെ ഓഹരികൾ വാങ്ങിയിരുന്നു. ഈ ഓഹരിയുടമസ്ഥത തുടർന്നില്ലാത്ത ഭോഷതപത്തിന്റെ ദുരന്തഫലം അയാൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ കമ്പനിയുടെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ സ്റ്റേറ്റിനെ അനേകലക്ഷം ഡോളർ വരുന്ന സംഖ്യയ്ക്ക് കബളിപ്പിച്ചുവെന്ന് കുറും ആരോപി

ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. കമ്പനി ദുർ വഹമായ പിഴശിക്ഷ നല്ലേണ്ടി വന്നു. ഓഹരിക്കാർ ഈ കമ്പനിയുടെ ഗുണഭോക്താക്കളായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരിൽ നിന്നു കൂടി ഈ തുക ഈടാക്കണമെന്നായിരുന്നു ഗവർണ്മെന്റ് നടപടി. ഈ ഷോപ്പുടമസ്ഥൻ 2800 ഡോളർ കമ്പനിയുടെ ബാധ്യതയുടെ പേർക്ക് കൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇത്രയും വമ്പിച്ച തുക നൽകുവാൻ അയാൾക്ക് യാതൊരു പ്രാപ്തിയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു ദിവസം താമസിച്ചു പോയാൽ അടയ്ക്കേണ്ട സംഖ്യ കൂടും. അതുകൊണ്ട് ഗത്യന്തരമില്ലാതെ അയാൾക്കുള്ള സർവ്വവും എത്രയും വേഗം വിറ്റു പണമടയ്ക്കുവാൻ അയാൾ നിർബന്ധിതനായി.

ഷാംഗ് ഹായിലെ പിപ്പിൾസ് ബാങ്ക് കെട്ടിടത്തിന് മുമ്പിൽ ഒരു മൈൽ നീളത്തിൽ ആളുകൾ കൂട്ടി നിൽക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. അവരുടെ ദുർവഹമായ പിഴശിക്ഷ ഒട്ടുകാൻ ഉള്ള പൊന്നും പണ്ടങ്ങൾ ബാങ്കിൽ വിൽക്കുവാൻ നിന്നവരാണവർ. ദിവസങ്ങൾ ഇങ്ങനെ കാത്തുനിന്നവർ മുറുമുറുക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവരുടെ ബാധ്യതകൾക്ക് പണയമായി അവരുടെ സ്വർണ്ണം മുഴുവൻ വാങ്ങി വയ്ക്കാൻ ഗവർണ്മെന്റ് സമ്മതിച്ചു. സ്വർണ്ണം കൊടുത്ത തീയതി പിഴയൊടുക്കിയ തീയതിയായി വകവെച്ചു കൊണ്ട് ഓരോരുത്തരായി സൗകര്യപ്പെട്ടു നോൾ സ്വർണ്ണത്തിന്റെ വില തിട്ടപ്പെടുത്താൻ പിന്നീട് ചെയ്യാൻ മതിയെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു. അങ്ങനെ ബുർഷാകളുടെ മിച്ചമെല്ലാം ഗവർണ്മെന്റിന്റെ കൈവശമായി. അവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും അവരുടെ തൊഴിൽ തുടർന്നു നടത്താൻ നിർവാഹമില്ലാതെ നിത്യ ദാരിദ്ര്യത്തിലേക്കു താണു.

ടിയെൻത്സിനിലും, ഷാംഗ് ഹായിലും, കാൻറണിലും അനേകം ബിസ്സിനസ്സുകാർ ആത്മഹത്യ ചെയ്തതായി ഞാൻ കേട്ടു. അവരുടെ മേൽ നടത്തിയ പീഡനങ്ങൾ സഹിക്കുവാനോ, അവരുടെ പരിമിതമായ സാമ്പത്തികകഴിവിനപ്പുറമായ പിഴകൾ ഒട്ടുകുവാനോ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. ജനലുകളിൽ കൂടെ താഴേയ്ക്ക് ചാടിയോ, നദികളിൽ ചാടിയോ അവർ മരണം വരിച്ചു. ആംബുലൻസ് കാറിന്റെ സൈറൻ ഉഴുതി കേൾക്കുന്നത് ഒരു സാധാരണ സംഭവമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള അപമൃത്യുവാൽപ്പെട്ടവരുടെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ എടുത്തു മാറ്റുവാനും, അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ജനസംസാരം തെക്കുവാൻമാണ് ഈ ആംബുലൻസ് കാറുകൾ ഏതുനേരത്തും പാഞ്ഞു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നത്. ഷാംഗ് ഹായിൽ ആത്മഹത്യ ചെയ്തവരുടെ സംഖ്യ 200 മുതൽ 2000 വരെയുണ്ടെന്നു കണക്കു കേട്ടിരുന്നു. നഗരത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽ എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതു കൊണ്ട് ശരിയായ കണക്കെടുക്കുക സാധ്യമായിരുന്നില്ല. കാൻറ

ണിൽ ഞാൻ കേട്ടത് അവിടെ പ്രതിദിനം അഞ്ചും ആറും ആത്മ ഹത്യകൾ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നവെന്നാണ്.

വൃഹാനിൽ കൂടെ കടന്നുപോയപ്പോൾ കണ്ട ബിസ്സിനസ് സ്ഥാപനങ്ങളെ അഞ്ചു തരങ്ങളായി വിഭജിച്ചു സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. (1) നിയമവിധേയതമുള്ളവ (2) അടിസ്ഥാനപരമായി തന്നെ നിയമവിധേയതമുള്ളവ. (3) അർദ്ധ നിയമവിധേയതമുള്ളവ. (4) നിയമലംഘനക്കാർ. (5) സംപൂർണ്ണമായ നിയമലംഘനക്കാർ. രണ്ടാമത്തെ തരത്തിൽപ്പെട്ട സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ അമിതലാഭങ്ങൾ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ അനവാദമുണ്ട്. അവരുടെ ലാഭം 20 ലക്ഷം യുവാനിൽ (90 ഡോളർ) കവിയരുതെന്നുള്ളു. മൂന്നാം വകുപ്പുകാരുടെ ലാഭം മുഴുവൻ സ്റ്റേറ്റിലേക്കു തിരിച്ചടയ്ക്കണം. നാലാമത്തെ കൂട്ടർ ലാഭം മുഴുവൻ തിരിച്ചടയ്ക്കുകതന്നെയല്ല ഒരു പിഴ കൂടെ ഒടുക്കണം. അഞ്ചാംവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവർക്കു തടവുശിക്ഷയും, ചിലക്കു മരണശിക്ഷതന്നെയും നൽകും. 1952 ഏപ്രിൽ 21-ാം തീയതി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട ഒരുത്തരവനുസരിച്ചു സംഖ്യകളുടെ തോതനുസരിച്ച് ഒരു കൊല്ലംകുതൽ ജീവപര്യന്തം തന്നെയുള്ള ശിക്ഷകൾ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. കുറ്റങ്ങളുടെ ഗൗരവം താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങളനുസരിച്ചു ലഘൂകരിക്കപ്പെട്ടു.

- 1) സ്വമേധായുള്ള ഏറ്റുപറച്ചിൽ
- 2) പ്രാരംഭത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനെത്തുടർന്ന് സംപൂർണ്ണമായ ഏറ്റുപറച്ചിൽ
- 3) മറ്റുള്ളവക്കെതിരായി നടത്തുന്ന അപമേളനം
- 4) യുവത്വം.

ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സാൻഹാൻ വശത്തു ശിക്ഷകൾ കുറയ്ക്കുകയോ ഗുരുതരമായിരുന്നു. ഒരു കോടി യുവാനിൽ (450 ഡോളർ) കൂടുതൽ അപഹരണം നടത്തുന്നവർക്കെല്ലാം കഠിനമായ തടവോ, മരണമോ, വസ്തുക്കളുടെ മുഴുവൻ കണ്ടുകെട്ടലോ ആണ് ശിക്ഷ.

ട്രെയിൻസിനിലെ രണ്ടാം വാർഡിലെ മുനിസിപ്പൽ ഓസ്റ്റിററി അന്വേഷണകമ്മിറ്റിയുടെ ഒരു റിപ്പോർട്ടു എന്റെ കൈവശമുണ്ട്. 4000 സ്ഥാപനങ്ങളുടെ അന്വേഷണം പൂർത്തിയാക്കിയതിന്റെ റിപ്പോർട്ടാണത്. 1952 ഏപ്രിൽ 23-ലെ "ചൈനീസ് ഇംഗ്ലീഷ് ഇൻറർലിങ്ക്സ്" എന്ന പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരുന്നതാണത്. അതിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:—

വ്യാവസായികവാണിജ്യസ്ഥാപനങ്ങളുടെ തരംതിരിച്ചുള്ള പരിശോധന കമ്മിറ്റി നടത്തിയതിൽ നാലായിരത്തിൽപരം സ്ഥാപനങ്ങൾ പരമമായ റിപ്പോർട്ടു സംബന്ധിച്ചുള്ള നടപിത്രങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ലഭ്യമായ സ്ഥിതിവിവരങ്ങളുടെ

അടിസ്ഥാനത്തിൽ 460 നിയമവിധേയതപമുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളും, 2672 അടിസ്ഥാനപരമായി നിയമവിധേയതപമുള്ളവയും, അർദ്ധനിയമവിധേയതപമുള്ളതും നിയമംലംഘിച്ചതുമായ 84 സ്ഥാപനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ആകെ 3216 സ്ഥാപനങ്ങളാണുണ്ടായിരുന്നത്. ബാക്കിയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ സൂക്ഷ്മമായ കണക്കുകൂട്ടലും പരിശോധനയും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളുടെ നടപടികൾ പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പാസ്സാക്കിക്കഴിയാത്ത ദശക്കണക്കിനു സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇനിയും അവശേഷിക്കുന്നു. സത്യസന്ധമായ തുറന്ന ഏറ്റെടുപ്പിൽ ഇനിയുംനൽകുന്നതിനു അവർ വിസമ്മതം പ്രകടിപ്പിച്ചാൽ അവർക്കുമാർഗ്ഗമായശിക്ഷകൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടിവരുന്നതാണ്."

ഞാൻ ഇവിടെ കണ്ടത് ചൈനയിലെ ബിസ്സിനസ്സ് ശാലകളുടെയും വ്യാപാരസ്ഥാപനങ്ങളുടെയും നേരെ അലയടിച്ച ഭീമമായ തിരയുടെ ഒരു അംശം മാത്രമായിരുന്നുവെന്നു എനിക്കു നിശ്ചയമുണ്ട്. ഇവരാണ് ചിയാംഗ് കൈപ്പകിന്റെ ഭാണമവസാനിപ്പിക്കാൻ വലിയ സംഭാവനകൾ നൽകി വിപ്ലവാസാധ്യമാക്കിത്തീർത്തത്. സാമാന്യജനങ്ങളെ സംഭരിച്ച സജ്ജീകരിച്ചുകൊണ്ടു "ജനാധിപത്യം കർമ്മപദ്ധതിയിൽ" എന്ന പേരിൽ ഒരു പ്രസ്ഥാനം അഴിച്ചുവിട്ടുകയാണ് ഇപ്പോൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. വൃഹാൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മർമ്മം ഒരു വർഗ്ഗസമരമാണ്. അധികാരത്തിലിരിക്കുന്ന പാർട്ടി സ്വന്തം ജനങ്ങളുടെ നേരെ നടത്തുന്ന ഈ സമരം, രാജ്യം മുഴുവൻ ഏകവർഗ്ഗമാക്കി അതിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ നശിപ്പിക്കുന്നതിനാണ്. ജനസാമാന്യത്തെ പ്രബുദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നത് അവരുടെ തീരുമാനമാണ് നടപ്പിൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നു അവരെക്കൂടെ ബോധ്യപ്പെടുത്താനാണ്. എന്താണ് സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നു അവർക്കുതന്നെ രൂപമില്ല. എന്നാൽ വികാരങ്ങൾ ആളിക്കത്തുമ്പോൾ ജനക്കൂട്ടത്തിനു എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ ഒരുല്ലാസം കൈപറന്നു, രാജ്യത്തെ സ്വർത്തിക്കുന്ന ഗുരുതരമായ മാറ്റങ്ങളിൽ അവർക്കു ഒരു പങ്കുണ്ടെന്നുള്ള ബോധ്യം ജനിപ്പിക്കുന്നു.

ഈദൃശമായ നടപടിയുടെയോ, സ്വയം വിമർശനത്തിന്റെയോ ഉടനടിയുള്ള ഫലം, തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു പുതിയജീവനം, വിക്ഷണനഗതികൾക്കും വിശ്വാസങ്ങൾക്കും ഒരു നവോത്ഥാനവും സംഭവിക്കുകയാണെന്നു പല വ്യക്തികളും പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. പീക്കിംഗിലുള്ള ഒരു ഡെൻറിസ്റ്റർ സ്വന്തം തൊഴിലിൽപ്പെട്ടവരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ഏറ്റെടുപ്പിൽ നടത്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിപരമായ ജീവിതത്തിലും, തൊഴിൽജീവിതത്തിലും എന്തോ

ഭാരം നീങ്ങി സൗഭാഗ്യം വന്നുചേർന്നതായി തോന്നിയെന്നു എന്നോടു പറഞ്ഞു. പൂർവ്വജീവിതത്തിലെ സകല ഭാരങ്ങളുംനീക്കപ്പെട്ടതായി അയാൾക്കു തോന്നിയത്രെ. ലോകപ്രസിദ്ധനായിരുന്ന ഒരു ചൈനീസ് പ്രൊഫസർ ഏറ്റുപറഞ്ഞത് ഇതുവരെ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന അറിവുകളും പഠിച്ചുവെച്ചിരുന്ന സിദ്ധാന്തങ്ങളും എല്ലാം തെറ്റായിരുന്നു എന്നതാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ശുദ്ധീകരണംകുറവോധത്തിൽനിന്നു താൽക്കാലികമായ ആശ്വാസം നൽകിയേക്കാം. എന്നാൽ സ്ഥായിയായ പ്രയോജനം ഇതിൽനിന്നുണ്ടാകണമെങ്കിൽ, പരസ്യമായ ഏറ്റുപറച്ചിൽ മൂലം മനസ്സിൽ അടിച്ചേല്പിക്കുന്ന സംഭീതി മാത്രംകൊണ്ടു വല്ലതും സാധിച്ചേക്കാം. ഈശ്വരൻറെയും മനസ്സാക്ഷിയുടെയും സ്ഥാനം "ജനസാമാന്യത്തിൻറെ താല്പര്യം" അപഹരിക്കുമാണ്. മാനുഷികമായ സമ്പർക്കങ്ങളിലെല്ലാം കർശനമായ ശിക്ഷണം പാലിക്കാൻ ഈ പുതിയ ശക്തി നിർബന്ധം ചെലുത്തുന്നു. ഫെബ്രുവരിമാസത്തിൽ റെയിൽവെമന്ത്രീയുടെ ആഫീസിലുള്ള അഞ്ചു അഴിമതിക്കാരരുടെ കുറ്റം വെളിയിൽ വന്നതു സ്വന്തം കുടുംബാംഗങ്ങൾ നടത്തിയ അവഹേളനങ്ങൾ നിമിത്തമാണത്രെ. മനുഷ്യമാഹാത്മ്യബോധം അന്തർദ്ധാനം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.

പാർട്ടിയിൽ ശുദ്ധീകരണം വരുത്താനും ഗവണ്മെന്റിൽ അഴിമതി നീക്കാനും സമാരംഭിക്കപ്പെട്ട ഒരു പ്രസ്ഥാനം ദേശീയ ബുർഷ്വാകൾക്കെതിരായ ഒരു വക്ത്രസമരമായി മാറി. ആ ഒരു വക്ത്രംനിശ്ശേഷം നിഷ്കാസനം ചെയ്യപ്പെട്ട നിലയായിരുന്നു അതിൻറെ ഫലം. ചൈനീസ് സാമ്പത്തികനിലയ്ക്കു എന്തു പ്രയോജനമാണ് ഇതു കൊണ്ടുവരാൻ പോകുന്നതെന്നു കണ്ടറിയണം. പാർട്ടിയിലും സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലും ചില ശുദ്ധീകരണങ്ങൾ വരുത്തണമെന്നുള്ള പ്രഥമലക്ഷ്യങ്ങളിൽ കവിഞ്ഞ പരിണതഫലങ്ങളാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനംകൊണ്ടുവന്നു ഭവിച്ചതെന്നു നേതാക്കന്മാർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ ഈ പ്രസ്ഥാനം അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമങ്ങൾ നടന്നു. മെയ് ദിനാഘോഷവും, വിദേശസന്ദർശകരുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും ഈ സംരംഭം നിറുത്തിവയ്ക്കുന്നതിനു ഒരു കാരണവുമായി.

ഈ "കരുണാരഹിതമായ സമരം" ചൈനീസ് വിപ്ലവത്തിൻറെ ഇന്നത്തെ ഘട്ടത്തിൽ നടത്തുവാൻ മറ്റു കാരണങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. അടുത്ത ഭാവിയിൽത്തന്നെ ഒരു സന്ധിയില്ലാസമരം ഘോഷിപ്പിക്കുവാനുള്ള കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർക്കു ഉറച്ച വിശ്വാസമുള്ളതായി പറയപ്പെടുന്നു. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ, സംപൂർണ്ണവും സുദൃഢവുമായ ദേശീയഐക്യം പാലിക്കേണ്ടതുവശ്യമാണ്. രാജ്യഭക്തിയിൽ സംശയമുള്ളവരെ ബഹിഷ്കരിക്കേണ്ടതു ആവശ്യമാണെന്നു ചൈനാസ്തു തോന്നിയിരിക്കും.

രോഗാണു സമരം

എന്റെ രണ്ടാം പീക്കിംഗ് നഗരസന്ദർശനത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ “യുദ്ധപ്രദർശനം” ഇൻഡ്യൻ പ്രതിനിധിസംഘത്തിന്റെ സന്ദർശനപരിപാടിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ഞാൻ ഈ പരിപാടിയെപ്പറ്റി കാര്യമായി ഒന്നു ചിന്തിച്ചില്ല. ഈ പ്രദർശനം വളരെ ഉച്ചത്തിൽ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന രോഗാണു സമരആരോപണങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചായിരുന്നുവെന്നു ഞാൻ ധരിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ടു ഇവിടെ വന്നെത്താൻ കഴിഞ്ഞതു് സ്വാഗതാർഹമായ ഒരു അപ്രതീക്ഷിതസംഭവമായിരുന്നു. ചൈനീസ് ഗവർണ്മെൻ്റ് ഒരു ലോകപ്രശ്നം തന്നെയാക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ച ഒരു വിഷയത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ സാധിച്ചതു് അപ്പോൾ മാത്രമാണു്. രോഗബീജങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ചുള്ള സമരരീതിയെപ്പറ്റി ആരോപണങ്ങൾപത്രവാർത്തകളായി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. അവ യഥാർത്ഥങ്ങളാണെന്നു് സന്ദർശകരെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ഏർപ്പെടുത്തിയ ഒരു പ്രദർശനമായിരുന്നു അതു്.

പ്രദർശനം മൂന്നുഭാഗങ്ങളായിട്ടാണു് സംവിധാനം ചെയ്തിരുന്നതു്. ആദ്യത്തെ ഭാഗം രോഗബീജസമരത്തിൽ അമേരിക്ക കാര്യമായ ശ.വേഷണങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു എന്നു തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ളതാണു്. അമേരിക്കൻ സൈനിക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ, ശാസ്ത്രീയഗ്രന്ഥങ്ങൾ, മാസികകൾ മുതലായവ ഈ പ്രശ്നത്തെയും അതിന്റെ സാധ്യതകളെയും പറ്റി ചർച്ച ചെയ്തിരുന്നുവെന്നു കാണിക്കുന്നതിനാണു് അവ ശേഖരിച്ചു പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു്. ജപ്പാൻ ജനറൽമാരായിരുന്ന ഷിറോ ഉഷി, ജിറോവാകനാട്സു എന്നിവരെ കൊറിയായിൽ നിയോഗിച്ചുവെന്ന വാർത്തയെ ഈ രോഗാണു സമരത്തിനു് മതിയായ തെളിവായി പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ ജനറൽമാർ രണ്ടുപേരും ഹാർബിനിലെ 731-ാം നമ്പർജപ്പാൻ വകുപ്പുമായി 1935-36-ൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. ജനറൽ റിഡ്ജ് വെസാക്രമികരോഗബീജങ്ങൾ വഹിച്ച കീടങ്ങളെ കൊറിയായിൽ ഇട്ടുന്നതിനു മാർഗ്ഗങ്ങൾ പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നു് ജപ്പാൻ ജനറൽമാരുടെ നിയമനങ്ങൾ തെളിയിച്ചിരുന്നുവത്രെ.

രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗത്തിൽ കമ്പാർട്ട്മെന്റ് ബോംബ്, പാർച്യൂസ്, കാർഡ് ബോർഡ് പെട്ടികൾ, ഒരു പോർസ് ചെയിൻ ബോംബ് പൊട്ടിയതിന്റെ ചില കഷണങ്ങൾ ഉത്തരകൊറിയായിലും മഞ്ചൂരിയായിലും ഇട്ടതെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന ചില ഷെല്ലുകൾ മുതലായവ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഷെല്ലുകളിൽ രോഗബീജങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന ഈച്ചകൾ, കൊതുക് മറ്റു ചെറുജീവികൾ എല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നുവത്രെ. ബോംബുകൾ എറിഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളുടെ ഫോട്ടോകൾ ഭിത്തികളിൽ തൂക്കിയിട്ടിരുന്നു. ചില ഫോട്ടോകളിൽ വെള്ളമേല്ക്കുകയും ചെയ്ത പരിശോധകക്കമ്മീഷണറുമാർ സ്ഥലപരിശോധന നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നത് ചിത്രീകരിച്ചിരുന്നു. ഈ ഫോട്ടോകൾ വളരെ കൃത്യകപ്രദമായി തോന്നി. ബോംബ് വിണതിയതിയും, അന്വേഷണം നടത്തിയ തീയതിയും ഫോട്ടോകളിൽ കുറിച്ചിരുന്നു ഒരു പ്രത്യേക ഫോട്ടോ എന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു. ഫുഷൻ റേഡ്യോകോഴ്സിന്റെ (കുതിരപ്പന്തയ ഓട്ടാനടത്തുന്നകളും) ഒരു ഫോട്ടോ ആയിരുന്നു അത്. അവിടെ 1952 ഫെബ്രുവരിയിൽ ഒരു ബോംബിട്ടുവെന്ന് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അന്വേഷണസംഘം സ്ഥലപരിശോധന നടത്തുവാനുള്ള എല്ലാ സാമഗ്രികളുമായി അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ മാർച്ച് 24 ആയി.

പ്രദർശനഫോളിയന്റെ ഒരു മൂലയിൽ ഒരു വയർറെക്കോർഡർ രണ്ട് അമേരിക്കൻ വിമാനസൈന്യഭടന്മാരുടെ ഏറ്റവും പറ്റിച്ചിൽ ലൗഡ് സ്പീക്കറിൽ കൂടെ പ്രക്ഷേപണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർ 1952 ജനുവരി മുതൽ യുദ്ധത്തടവുകാരായിരുന്നു. ആ വിമാനം അന്നു കൊറിയായിൽ വച്ച് വെടിവെച്ചു വിഴ്ത്തപ്പെട്ടു. റിക്കാർഡ് ചെയ്ത അവരുടെ പ്രസ്താവനകളിൽ കെനത്ത് ഈ നോക്കും, ജോൺകപിനും അറിയിച്ചത് ഉത്തരകൊറിയായിൽ ജനുവരി 4 മുതൽ 11 വരെ തുടർച്ചയായി അവർ ബോംബാക്രമണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നുവെന്നാണ്. രോഗബീജങ്ങളുള്ള തൂണിക്ഷണങ്ങൾ അടങ്ങിയ അനേകം ബോംബുകൾ വർഷിച്ചുവെന്നാണ് അവർ അവകാശപ്പെട്ടത്. അവരുടെ പ്രസ്താവനകളിൽ രോഗാണു സമരം സംബന്ധിച്ച ഈ തീയതികൾക്കുമുമ്പു അവർക്കു ലഭിച്ച പരിശീലനങ്ങൾ, പ്രസംഗങ്ങൾ മുതലായവയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിച്ചുശേഷം അവർ ഇങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിച്ചു "അമേരിക്കയിലെ ജനങ്ങൾ രോഗാണുസമരം നടത്തുന്നതിന് സമ്മതിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ യഥാർത്ഥ സംഭവങ്ങൾ എന്താണെന്ന് അവർ അറിയുന്നില്ല". റെക്കാർഡിനു സമീപം വച്ചിരുന്ന ഒരു കണ്ണാടി പേടകത്തിൽ ഇവരുടെ രേഖാമൂലമായ പ്രസ്താവന അടക്കം ചെയ്തിരുന്നു. അവരുടെ സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ ആണ് അതു എഴുതിയിരുന്നതെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രസ്താവനകൾ

അമേരിക്കൻ സൈന്യങ്ങൾ കൊറിയായിൽ വർത്തിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നും സംശയരഹിതമായ തെളിവുകൾ നൽകുന്നതെന്നും ചൈനാ അവകാശപ്പെട്ടു. മൂന്നാമത്തെ ഭാഗം പ്രദർശിപ്പിച്ചതു പലതരം ഭൂതകണ്ണാടികളാണ്. ഇവയുടെകൂടെവിവിധതരം രോഗ ബീജങ്ങൾ വളർത്തിയെടുക്കുന്ന രീതികളും കാണിച്ചിരുന്നു. തുമ്പി, മുട്ട, ഈച്ച, കടന്നൽ, എട്ടുകാലി, വിട്ടിൽ, കൊതുകു മുതലായ ജീവികളിൽ നിന്നാണ് ഈ ബീജങ്ങൾ എടുത്തിട്ടുള്ളത്. ഇവയിൽ പല ജന്തുക്കളും കൊറിയായിൽ മുമ്പു അറിയപ്പെട്ടിട്ടുപോലും ഇല്ല. ഭീത്തിയിൽ തൂക്കിയിരുന്ന ചിത്രങ്ങളിൽ പലതരം ബീജങ്ങളുടെ മാതൃകകളും ചിത്രീകരിച്ചിരുന്നു. യു. എസ്. റിമാനങ്ങൾ നടത്തിയ ആക്രമണത്തിന്റെ ഫലമായി ഈച്ചകൾ വരുത്തിയ പ്ലേഗ് മൂലം അന്തരിച്ച മൂന്നുപേരുടെ ഹോട്ടോകളും ഈ പടങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ രോഗാണുക്കളുടെ ആക്രമണത്തെ സമർത്ഥമായി പ്രതിരോധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നു വിശദീകരിക്കുന്ന പ്രചരണ നോട്ടീസുകളാണ് പിന്നെ സന്ദർശകൻ കാണുന്നത്.

അവസാനം ഒരു വലിയ പോസ്റ്റർ നോട്ടീസിൽ 1952 ജനുവരി 28 മുതൽ മാർച്ച് 31 വരെ കൊറിയായിലും ഉത്തര ചൈനയിലുമായി 804 രോഗാണു ബോംബാക്രമണം നടത്തിയതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. എല്ലാ ഹോട്ടോകളുടെ അടിയിലുള്ള വിവരങ്ങളും പോസ്റ്റർ നോട്ടീസുകളും ചൈനീസ് ഭാഷയിലും റഷ്യൻ ഭാഷയിലും ഇംഗ്ലീഷിലുമായി മൂന്നു ഭാഷകളിൽ നൽകിയിരുന്നു. പ്രദർശനത്തിന്റെ ഓരോ വിശദാംശങ്ങളിലും ഇൻഡ്യൻ പ്രതിനിധി സംഘത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിക്കുകയും ഗൈഡുകൾ, ഹോട്ടോ വിവരണങ്ങളും, പോസ്റ്ററുകളും വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മുന്നിൽപരം നീണ്ട മണിക്കൂറുകൾ പ്രദർശനം മുഴുവൻ ചുറ്റിനടന്നു കാണുവാൻ എടുത്തു. മിസ്സിസ്സ് പണ്ഡിറ്റ് എല്ലാ വിവരണങ്ങളും കേട്ടു നടക്കുന്നതിൽ നിസ്സീമമായക്ഷമ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ഓരോ വിശദാംശവും, മിസ്സിസ്സ് പണ്ഡിറ്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടണമെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ ചൈനാക്കാരുടെ പ്രകടമായ ഉൽക്കണ്ഠ കാണാമായിരുന്നു. സന്ദർശനപരിപാടി അവസാനിച്ചപ്പോൾ പ്രതിനിധി സംഘാംഗങ്ങളെ അടുത്തുള്ള ഒരു മുറിയിലേക്കാനയിക്കുകയും; ചൈനാക്കാരുടെ പതിവുരസരിച്ച ചായയും, പഴങ്ങളും, കേക്കും നൽകി ഉപചരിക്കുകയും ചെയ്തു. ചായ കുഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ആരോഗ്യവകുപ്പു മന്ത്രിണിമാധം ലി ടെ-ചുവൻ പ്രദർശനത്തെപ്പറ്റി സന്ദർശകരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ സ്വാഗതം ചെയ്തു. മന്ത്രിണി ആയിരുന്നു മിസ്സിസ്സ് പണ്ഡിറ്റിനെ പ്രദർശനവിവരങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ട് കൂടെ നടന്നിരുന്നത്. വളരെ ശ്രമകരമായ

ഒരു മൂറ്റല കർത്തവ്യമായിരുന്നു അത്. ഞങ്ങളുടെകൂടെ നടന്ന എല്ലാ ദ്വിഭാഷികളും അവരവരുടെ അതിഥികളുടെ അഭിപ്രായം സശ്രദ്ധം കേൾക്കണമെന്നു നിർദ്ദേശം നൽകപ്പെട്ടു. എന്നാൽ മിസ്സിസ്സ് പണ്ഡിറ്റ് സന്ദർഭോചിതമായി ചെറുമാറി. എല്ലാവരുടെ പേക്കുംവേണ്ടി മിസ്സിസ്സ് പണ്ഡിറ്റ് "എക്സിബിഷൻ കാണിച്ചുകൊടുത്തതിനു" ആരോഗ്യ മന്ത്രിണിക്ക് കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിച്ചു.

അന്നു ഉച്ചതിരിഞ്ഞു വീദേശ പത്ര പ്രതിനിധികളുടെ സമ്പക്(ലിയസോൺ) ആപ്പീസിൽ നിന്നു എനിക്കൊരു മോൺ സന്ദേശം ലഭിച്ചു. ഞാൻ, യുദ്ധപ്രദർശനം പൊതുജനങ്ങൾക്കായി തുറക്കുന്നതിനുമുമ്പു അന്നു ചൈകനേരം കാണണമെന്നു നിർബന്ധപൂർവ്വം എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ട അന്നുരാവിലെ ഏകദേശം നാലു മണിക്കൂറോളം ഞാൻ ആ പ്രദർശനം കണ്ടുകഴിഞ്ഞുവെന്നു അറിയിച്ചിട്ടും, നിഷേധപരമായ ഒരുത്തരം കേൾക്കുന്നതിനു ലിയസോൺ ആപ്പീസു സന്നദ്ധരായില്ല. ഞാൻ അവിടെ ചെല്ലേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നും, അവിടെ ഒരു പ്രസ്സ് കോൺഫ്രൻസും നടക്കുമെന്നും എന്നിക്കാഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ അവസരം നൽകുമെന്നും എന്നെ അറിയിച്ചു. ഇൻഡ്യൻ പ്രതിനിധി സംഘത്തിന്റെ പ്രതികരണമെന്താണെന്നറിയാൻ അവർക്കു ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ടെന്നു് എന്നു് ക്ഷയിച്ചായിരുന്നു. എന്നിൽ കൂടെ സംഘത്തിന്റെ സാമാന്യമായ അഭിപ്രായമെന്താണെന്നറിയുവാൻ കഴിയുമെന്നു് അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചു. അതുകൊണ്ടു് ഞാൻ പോകുന്ന കാര്യത്തിൽ അവർ ശരിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. ഗത്യന്തരമില്ലാതെ ഞാൻ പോയി.

എന്തൊരു പ്രസ് കോൺഫറൻസായിരുന്നു അത്? എന്റെ പ്രയോജനത്തിനു് വേണ്ടി മാത്രം ഭൂതഗതിയിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ ഒരു സമ്മേളനമായിരുന്നു അതെന്നു് സംശയില്ല. എന്നിൽ കൂടെ ഇൻഡ്യൻ പ്രതിനിധി സംഘത്തിന്റെ അഭിപ്രായം അവർക്കു കയ്യും വേണം. യുദ്ധരംഗ പരിശോധന നടത്തിയ കമ്മീഷൻ അംഗങ്ങൾ എല്ലാം അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. കമ്മീഷനിൽ പാതോളജിസ്റ്റ് എൻറമോളജിസ്റ്റ് (കീടകശാസ്ത്രജ്ഞൻ) ഫിസിഷ്യൻ എന്നിവരെല്ലാം ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. കമ്മീഷനദ്ധ്യക്ഷൻ ചൈനാ സമാധാന കമ്മിറ്റിയുടെ ഉപാദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന ചൌഷു-തുഗ് ആയിരുന്നു. ടാസ്സ്, പ്രവദ, വിറ്റ്മിൻസ്റ്റേസ് ഏജൻസിസ് എന്നിവയുടെ പ്രതിനിധികളും ഒരു ഡസനിലധികം ചൈനീസ് റിപ്പോർട്ടർമാരും, ഇൻഫർമേഷൻ വകുപ്പിന്റെയും വിദേശകാര്യാലയത്തിലെ ഗവേഷണ വകുപ്പിന്റെയും അദ്ധ്യക്ഷനായ മാഡം കുംഗ് പെഗും അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നു.

പത്രപ്രതിനിധികൾ ആഗതരായ ഉടനെ പ്രദർശനം കാണുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഞാൻ കൂടെപോകുവാൻ അപ്പം ശങ്കിച്ചുനിന്നു. എന്നാൽ ലിയാസോൺ ഓഫീസർ എന്റെ അടുക്കൽ പ്രത്യേകമായി വന്നു പ്രദർശനഹോളിലേക്കു വരുവാൻ നിർബന്ധിച്ചു. അകത്തു പത്രപ്രതിനിധികൾ നടന്നു പോകുന്നതിന്റെ സിനിമാ പടങ്ങൾ എടുക്കുവാനുള്ള ക്രൗസെർ കാമറാകൾ, ആക്ട് ലൈറ്റുകൾ എല്ലാം ശരിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഇതര പത്രപ്രതിനിധികളുടെ കൂടെ എന്റെയും പടങ്ങൾ എടുക്കുന്നതിൽ വല്ല വിരോധവുമുണ്ടോ എന്നു എന്നോടു ചോദിച്ചു. നിഷേധരൂപത്തിൽ മറുപടി പറയുന്നത് വിഷമകരമായിത്തോന്നി. ഞാൻ ഈ പ്രദർശനം കണ്ടുയെന്നുള്ള വസ്തുതയ്ക്ക് പ്രസിദ്ധീകരണം നൽകുന്നതിനെ ഞാൻ എന്തുകൊണ്ട് എതിർന്നു? എന്നാൽ എന്റെ പടം എടുക്കുന്നതിന് എനിക്കു യാതൊരു വിരോധവുമില്ലെങ്കിലും പ്രദർശനം ഒരു പ്രാവശ്യം കൂടെ നടന്നു കാണുവാൻ എനിക്കു യാതൊരുദ്ദേശവുമില്ലെന്നു ഞാൻ ഓഫീസറോടു വ്യക്തമാക്കി.

മറ്റുള്ളവരോടുകൂടെ എന്റെയും ഫിലിം എടുക്കുവാനുള്ള ശ്രമം ചെന്നക്കാർ ഉപേക്ഷിച്ചു. എന്റെ ഓർമ്മ പുതുകുമാൻ വേണ്ടി ചില പ്രത്യേക പ്രദർശനങ്ങൾ മാത്രം ഞാൻ അങ്ങമിങ്ങും യഥേഷ്ടം നടന്നുകണ്ടു. വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന പ്രദർശനവസ്തുക്കളാണ് ഈ ശേഖരത്തിൽ പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. സുദീർഘ തലമുറകളിലേക്കു നിലനിൽക്കുന്നവിധത്തിൽ പശ്ചിമ രാജ്യങ്ങളും പൂർവ രാജ്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ സ്റ്റർശിക്കുന്ന ഒരു പ്രദർശനമായിരുന്നു അത്. ഹിറോഷിമ കയ്പായ പല സ്മരണകൾക്കും അനവധി ഏഷ്യാക്കാരുടെ മനസ്സിൽ മായാത്ത സ്ഥാനം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെയുള്ള മറ്റൊരു ശ്രമം വേറൊരു ഏഷ്യൻ രാജ്യത്തിൽ നടത്തുന്നതിന് എത്രയധികം നീതീകരണമുണ്ടായാലും, പാശ്ചാത്യർക്കു പൂർവദിക്കുകളിലെ ജനങ്ങളുടെ ജീവനെപ്പറ്റി വളരെ നിസ്സാരമായ മതിപ്പെട്ടുള്ള എന്ന സംശയത്തിനു വളരെ ശക്തി വർദ്ധിക്കും. അവഗണനീയമായ ഒരു വിലയെ ഒരു ഏഷ്യാക്കാരന്റെ ജീവന് പശ്ചിമ രാജ്യക്കാർ നൽകുന്നള്ളു എന്ന ധാരണശക്തിപ്പെട്ടു. രാവിലെയുള്ള എന്റെ സന്ദർശനം ഈ പ്രദർശനം ഒന്നും തെളിയിച്ചില്ലെന്ന് എന്നെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. രോഗബീജ സംബന്ധമായി കാണിച്ചിരുന്നതെല്ലാം ഏതെങ്കിലും ഒരു ലാബറട്ടറിയിൽ ഉൽപാദിപ്പിക്കാവുന്നതു മാത്രമായിരുന്നു. അന്വേഷണങ്ങൾ കേവലം ഉപരിപ്ലവമായിരുന്നു. മുൻവിധിയോടുകൂടിയ ഒരു പാർട്ടിയാണ് അത് നടത്തിയത്. ഈനോക്കും, ക്വിന്നും വിമാനക്രമങ്ങളെപ്പറ്റിയും, അവയ്ക്കു

മുമ്പുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ, പരിശീലനങ്ങൾ, നിർദ്ദേശങ്ങൾ ആദിയായവ സംബന്ധിച്ചും നൽകിയ വിശദവിവരങ്ങൾ ചില സംശയങ്ങൾ ജനിപ്പിക്കുന്നുവെന്നത് വാസ്തവമാണ്. എന്നാൽ ജനറൽ റിഡ്ജ് വെയും, യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു നടപടിയുടെ വിഡ്ഢിത്തം നല്ലതുപോലെ അറിയാവുന്നവരാണെന്ന് എനിക്കു നല്ലബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. മനുഷ്യരൂപമായ പരിഗണനകൾ മാറ്റി വെച്ചാൽ തന്നെ, തന്ത്രപരമായും ഇതു മടയത്തരമായിരുന്നു.

ഞാൻ അങ്ങനെ അവിടെയും ഇവിടെയും നടന്നപ്പോൾ മാഡം കംഗ് പൊഗ് എന്നെ സമീപിച്ചു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നേതൃസംഘത്തിൽ കണ്ടുമുട്ടുന്ന ചില അഗാധവ്യക്തികളിൽ ഒരുത്തിയായിരുന്നു അവർ. വിദേശവകുപ്പിന്റെ ഇൻഫർമേഷൻ അഭ്യർത്ഥനയായിരുന്ന അവർ ഇതിനകം കാര്യമാത്ര പ്രസക്തതയ്ക്കു പ്രസിദ്ധി സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. സാധാരണ ചൈനക്കാർക്കുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞ ഉയരം ഈ സ്ത്രീക്കുണ്ട്. നല്ലതുപോലെ ചികി മിനിക്കിവെച്ചിരുന്ന അവരുടെ കറത്തിരുണ്ട തലമുടി അവരുടെ മുഖത്തിനു ഒരു ഗൗരവം നൽകുന്ന വിധത്തിലാണ് കെട്ടി ഒതുക്കിവെച്ചിരുന്നത്. മഹായുദ്ധകാലത്ത് അവർ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. മറ്റു പല രാജ്യങ്ങളും അവർ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ് വെള്ളംപോലെ സംസാരിക്കുവാൻ അവർക്കു കഴിയും. അവർക്കു ആവശ്യമുള്ളിടത്തേ അതു ഉപയോഗിക്കും. മറ്റു സന്ദർഭങ്ങളിൽ പതിവുള്ള ദ്വിഭാഷികയുടെയുണ്ട്, ഞാൻ അവരെ അന്വേഷിക്കുന്നതിനു പകരം അവർ എന്നെ തേടി വന്നതിൽ എനിക്കു ആശ്ചര്യം തോന്നി. ഞാൻ ഒരു പരിശോധനയ്ക്കു വിധേയനാകാൻ പോകുകയാണെന്ന് എനിക്കു പ്പോൾ തോന്നി. ഇത് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷകൊണ്ടെ സാധിക്കും. അതവർ ഉപയോഗിക്കാനും തീരുമാനിച്ചു. “എനിക്കു വളരെ ജോലിത്തീരുകണ്ടായിരുന്നതിനാൽ എനിക്കു നിങ്ങളെ കാണണമെന്നു വളരെ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും സാധിച്ചില്ല. ഈ പ്രദർശനത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായമെന്താണ്” എന്ന് അവർ ചോദിച്ചപ്പോൾ ഇത്ര ഋജുവായ ഒരു ചോദ്യത്തിനു ഉത്തരം പറയാൻ ഞാൻ തയ്യാറായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഏഷ്യയിലെ നിഷ്പക്ഷ രാജ്യങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയും, അവയുടെ സഹതാപം ചൈനയിക്കനുകൂലമായി സമ്പാദിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യതയെപ്പറ്റിയും ഞാൻ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി. ഇതു രണ്ടു വിധത്തിൽ സാധിക്കാവുന്നതാണെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഉത്തരകൊറിയായ്ക്കാരും ചൈനക്കാരുമുമാണു സമരം മൂലം പടർന്നു പിടിച്ച സാമൂഹിക രോഗത്തിന്റെ ഫലമായി സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന യുമാന്ദ്ര ദുരിത

ങ്ങൾ മറ്റു ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ സ്വതന്ത്രവും, നിഷ്പക്ഷവുമായ ഒരു അന്വേഷണക്കമ്മീഷന്റെ റിപ്പോർട്ട് അവരുടെ അറിവിനായി സമർപ്പിക്കണം. മൂന്നാമതൊരു മാഗ്നീല്ല.

മാധം കുംഗ് അവളുടെ ചോദ്യങ്ങളുമായി ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ എന്നെ നേരിട്ടു. “ആത്മാർത്ഥമായ ഒരു അന്വേഷകൻ ഈ നോക്കിന്റെയും കപിനിയുടെയും പ്രസ്താവനകൾ മതിയായ തെളിവല്ലേ?”

ഞാൻ എന്റെ മുൻകരുതലുകളെല്ലാം ദൂരത്തറിഞ്ഞുകൊണ്ട് മറുപടി പറഞ്ഞു. “അല്ല. ഒരു യുദ്ധത്തടവുകാരൻ നിർബന്ധിതമായ തങ്കേൽ സാഹചര്യത്തിലാണ്. അയാളുടെ യാതൊരു പ്രസ്താവനയും സ്വതന്ത്രമായി നൽകുന്നവയാണെന്ന് അംഗീകരിക്കാവുന്നതല്ല.”

“ഞങ്ങൾ യുദ്ധത്തടവുകാരോടു വളരെ ഉദാരമായിട്ടാണല്ലോ വർത്തിക്കുന്നത്. ഈ നോക്ക, കപിനും അവരുടെ പ്രസ്താവനകൾ അവരുടെ സ്വന്തം അഭിപ്രായസരിച്ചു നൽകിയതാണ്. അനിതിപരമായ ഒരു യുദ്ധമാണ് അവർ നടത്തുന്നതെന്നു ബോധ്യത്തിലാണ് അവർ ആ പ്രസ്താവന ചെയ്തത്”

“അങ്ങനെയായിരിക്കും മാധം കുംഗ്!” ഞാൻ പറഞ്ഞു.

“എന്നാൽ ഇൻഡ്യയുടെ സ്വതന്ത്ര്യസമരകാലത്ത് ഞാനും ഒരു രാഷ്ട്രീയത്തടവുകാരനായിരുന്നു. കാരാഗൃഹങ്ങൾ എന്നാണെന്നെനിക്കറിയാം, പെരുമാറ്റങ്ങൾ എത്രതന്നെ വിശേഷമായിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ.”

മാധംകുംഗ് പെട്ടെന്നു സംഭാഷണകൗതുകം മാറി രൂക്ഷഭാവം അവലംബിച്ചു. ഒരുപക്ഷാരികമായി മാത്രം അവർ പെരുമാറി. സായാഹ്നത്തിൽ നടക്കുന്ന പ്രസ്സസമ്മേളനത്തിൽ എന്റെ കിലും ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു അവർ ചോദിച്ചു. ഉണ്ടെങ്കിൽ ചോദ്യങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചിരിക്കണമെന്നു അവർ നിർദ്ദേശം നൽകി. ഞാൻ എന്റെ ചോദ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അതുവരെ ഒന്നും ചിന്തിച്ചില്ല. ചൈനയിൽ ഞാൻ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രഥമ പ്രസ്സ് കോൺഫറൻസായിരുന്നതുകൊണ്ട് നടപടി ക്രമങ്ങളെപ്പറ്റി എനിക്കു യാതൊരു ഗ്രാഹ്യവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സമ്മേളനത്തിൽ വല്ല പ്രസ്താവനകളും ഉണ്ടാകുമെന്നും അവയെ ആസ്പദമാക്കി ചോദ്യം ചോദിക്കാൻ അവസരമുണ്ടാകുമെന്നുമാണ് ഞാൻ കരുതിയത്. എന്നാൽ മാധംകുംഗിന്റെ നിർദ്ദേശം എനിക്കറിയാനുള്ള വിവരം മുൻകൂട്ടി അവരെ അറിയിച്ചിരിക്കണമെന്നുള്ള വസ്തുത സൂചകമാക്കി. അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഈ സമ്മേളനത്തിനു വരാതിരിക്കുകയായിരുന്നു ഭേദം. ഞാൻ ഒരു പത്രപ്രതിനിധി മാത്രമായിരുന്നു

വെന്നും, എന്റെ ചോദ്യങ്ങൾ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതോ അല്ലാത്തതോ ആയ കാര്യങ്ങളുമായി ബന്ധമില്ലെന്നും ഞാൻ അറിയിച്ചു. എന്റെ രാജ്യത്തുള്ള വായനക്കാർക്ക് താല്പര്യമുള്ള വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു എന്റെ ജോലി. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ചോദിച്ചത് “സംഭവസ്ഥലങ്ങളിൽ” അന്വേഷണം നടത്തിയെന്നും കമ്മീഷൻ ചെയ്യുമ്പോൾ അവർ എന്താണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നറിയിക്കണമെന്നായിരുന്നു. ആരോപിതമായിരിക്കുന്ന രോഗാണുസമരം ചൈനയിൽ വരുത്തിയ ഫലങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്? ഒരു സ്വതന്ത്രാധികാരമുള്ള സമിതി രൂപംവെച്ചു നടത്തുന്നത് ചൈനയിൽ അംഗീകാര്യമായ ഒരു നിർദ്ദേശമാണോ? എന്റെ രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യത്തിന് മറുപടി നൽകിയില്ലെങ്കിൽ, ഒരു സൈനികരഹസ്യം മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ശ്രമമാണെന്നുള്ള ധാരണയിൽ അങ്ങനെ നിഷേധിച്ചതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ എനിക്കു കഴിയുമെന്നും മാധ്യം കംഗിനെ അറിയിച്ചു.

വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം തല വണങ്ങിയ ശേഷം യഥേഷ്ടം അവിടെ നടക്കുവാൻ എന്നെ സൈപരമായി വിട്ടിട്ടു അവർ നടന്നുപോയി. പ്രദർശനസന്ദർശനംപ്രസ്തു പ്രതിനിധികൾ തിരഞ്ഞെടുത്തവരെ അന്വേഷണകമ്മീഷൻ വിശ്രമിച്ചിരുന്ന മുറിയിലേക്കാണ് മാധ്യംകംഗ് പോയത്. രണ്ടു മണിക്കൂർ നേരം കഴിഞ്ഞു പ്രതിനിധികൾ സന്ദർശനംപൂർത്തിയാക്കി. അന്നുസായാഹ്നത്തിലേക്കു പ്രധാന പരിപാടി ഉടനെ ആരംഭിച്ചു. എനിക്കു നന്നെ വിശന്നു. അന്ന് എനിക്കു ഡിന്നർ കഴിക്കുവാൻ സൗകര്യം കിട്ടിയില്ല. എന്നാൽ ആസന്നമായിരിക്കുന്ന കൊടുങ്കാറ്റിൽനിന്നു രക്ഷപെടാൻ എനിക്കു യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു കക്ഷണം കേൾക്കുകയുണ്ടായി. അൽപ്പം ചായയും കുടിച്ച് ഞാൻ മുറിയുടെ ഒരു മൂലയിൽ ഇരിപ്പാർച്ചു. ലൈയിസൺ ഓഫീസിലെ ഒരു ദ്വിലാഷിയും എന്റെ അരികിൽ ഇരുന്നു. കോൺഗ്രസ്സു നടത്തിയ മുറിയിലും ഫിലിം എടുക്കുന്ന ക്യാമറകളും ലൈറ്റു മെല്ലാം സ്ഥാനംപിടിച്ചു. അവിടെത്തന്നെ നടപടികൾ ഫിലിം ചെയ്യാനുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്വേഷണ കമ്മീഷൻ പ്രസിഡൻറു ചെയർഷ്മാന്മാരുടെ അടുത്തുതന്നെ ഇരിക്കുവാനാണ് എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടത്. മറ്റുള്ളവരെല്ലാം അവരവരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ഇരിപ്പിടങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു.

ചുരുങ്ങിയ പ്രസംഗം നടത്തി. യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിന്റെ പേരിലുള്ള ആരോപണങ്ങൾ നിഷേധിക്കുവാനുള്ള ശ്രമമുണ്ടെങ്കിലും, ഞങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട തെളിവുകൾ ഏതൊരു നിരീക്ഷകനെയും ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താൻ മതിയായ ധാരണയുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അതിനുശേഷം എനിക്കറിയാനുള്ള

എന്നെങ്കിലും വിവരങ്ങളെപ്പറ്റി ചോദിക്കാമെന്ന് എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ചോദ്യങ്ങൾ മാത്രം അതെപടി ചോദിക്കുന്നതു കൊണ്ട് തെറ്റിദ്ധാരണകൾ ഉദിക്കാമെന്നു എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് എന്റെ ചോദ്യങ്ങൾ എന്തിനാണ് ചോദിക്കതെന്ന് ഞാൻ വിശദീകരിച്ചു. എന്റെ ജോലി എത്രയും കാര്യക്ഷമമായി നിർവഹിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു എന്റെ ലക്ഷ്യമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. അതിനാൽ എന്റെ ചോദ്യങ്ങൾ വ്യക്തിപരമായ എന്റെ അഭിപ്രായം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയാണെന്നു ധരിക്കരുതെന്ന് ഞാൻ മുന്നറിവു നൽകി. അതിനുശേഷം ഞാൻ മാഡംകംഗിനോടു ചോദിച്ച മൂന്നു ചോദ്യങ്ങൾ ഞാൻ ആവർത്തിച്ചു. രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യത്തിനു ഉത്തരം നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ എനിക്കനിർബന്ധമില്ലെന്നു ഞാൻ വ്യക്തമാക്കി.

എന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്കുശേഷം ടാസ് ഏജൻസി പ്രതിനിധി എഴുന്നേറ്റു ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു. "സമരംഗത്തു പടിക്കപ്പെട്ട കീടജീവികൾ ചൈനയിൽ കാണാത്തവയാണെങ്കിൽ അവർ എവിടെനിന്നു വന്നു?" വിയാറുനാ പ്രതിനിധി അമേരിക്കൻസാമ്രാജ്യഭൃഷ്ടപ്രട്ടുപത്തോടു ചൈനീസ്ജനത നടത്തുന്ന സമരത്തിൽ തനിക്കുള്ള ഏകീകാപം പ്രകടിപ്പിച്ചു. ചൈനീസ് റിപ്പോർട്ടർമാർ ഈ കിടങ്ങൾ കൃഷിയേറ്റാ മൂറങ്ങളേയും, വൃക്ഷലതാദികളെയും ബാധിക്കുന്നുണ്ടായോ എന്നു ചോദിച്ചു. എല്ലാ ചോദ്യങ്ങളും ക്ലിഷ്ടതയോടെ സമ്മേളനം അൽപ്പനേരത്തേക്കു നിറുത്തിച്ചു.

അരമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു കമ്മീഷൻ അംഗങ്ങൾ തിരിച്ചുവന്നു. ഓരോ അംഗവും ഓരോ വൻ ചുരുക്കം നടത്തി. "സാഭവസ്ഥലത്തെ അന്വേഷണം" എന്താണത്മാക്കുന്നതെന്ന് ചോദിക്കുവാൻ ഡെരട്ടപ്പെട്ട എന്റെ നേരെ അറിവുവിദഗ്ദ്ധരായ ചുരുക്കം നടങ്ങളായിരുന്നു എല്ലാ പ്രസംഗങ്ങളും. കമ്മീഷന്റെ വിശ്വാസനിയത, എക്സിസിബിഷനിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച വസ്തുതകൾ, തെളിവുകളുടെ അപൂർണ്ണത എന്നിവയെല്ലാം ഞാൻ ചോദ്യം ചെയ്തെന്ന അനുമാനത്തിലാണ് ഈ അവലോകനങ്ങൾ നടന്നത്. ഇതുപോലെയൊരു സംഭവം കമ്യൂണിസ്റ്റുചൈനയിൽ ഒരിക്കലും നടന്നുകാണുകയില്ലായിരിക്കാം. "ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു" എന്നുള്ള വിരസമായ ആവർത്തനങ്ങൾ കേൾക്കാതെ അവിടെ പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പ്രക്ഷുബ്ധമായ ആരംഗത്തിൽ ഷൂർഭാഷയിൽ ആ പ്രസംഗങ്ങൾ ഭാഷാന്തരചെയ്യാൻ ആരെ ഓർത്തില്ല. ഞാൻ മാത്രമായിരുന്നു വിമർശനവിഷയം. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ പ്രസംഗങ്ങളും ഇംഗ്ലീഷിൽ പരിഭാഷപ്പെടുത്തി.

കമ്മീഷന്റെ ഉപാധ്യക്ഷനായ മിസ്റ്റർ ലാലുഷാവൊ-ചി, ഓരോ ദൃശ്യവും റെഡ്ക്രോസ് സംഘാധ്യക്ഷനായ ഡോക്ടർ

ലിയു, എൻറമോളജിസ്റ്റ്, ശീതോഷ്ണമേഖലാരോഗവിദഗ്ദ്ധൻ നായ ഡോക്ടർ ജോൺ, പതോളജിപ്രൊഫസർ ഡോക്ടർ പെൻ ചി—യു, മുതലായ പലരും ഏൻറ നേരെ പ്രസംഗം നടത്തി. ബോംബാക്രമണം നടന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ അവർതന്നെ എത്തി നേരിട്ട് അന്വേഷണം നടത്തിയെന്നും അവിടെയുള്ള ആളുകളെ കണ്ടു സംസാരിക്കുകയും യഥാർത്ഥതെളിവുകൾ ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും കോപാവേശം പൂണ്ടു അവർ ഓരോരുത്തരും ആവർത്തിച്ചു.

“അന്വേഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന കമ്മീഷൻറമേൽ രോഗബീജങ്ങൾ വർഷിച്ചുവെന്നുള്ളതിന് തെളിവു വേണമെങ്കിൽ ഏപ്രിൽ 2—ന് നടന്ന ഒരു യഥാർത്ഥസംഭവം ഞങ്ങൾക്കു പറയാനുണ്ട്. പ്രൊഫസർ വെയിഷിയും “ഡെയിലിവർ” പത്രത്തിൻറ ബ്രിട്ടീഷ് പ്രതിനിധിയുംകൂടെ സമരക്കളത്തിൽ നടന്നുപോകുമ്പോൾ അവരുടെമേൽ രോഗബീജങ്ങൾ വർഷിച്ചു. “ഡെയിലിവർ” പ്രതിനിധിയുടെ പേരു കേട്ടപ്പോൾ എൻറ മുഖത്തു് ഒരു പുഞ്ചിരി നിഴലിച്ചു. അന്വേഷണങ്ങൾ എങ്ങിനെയാണു് നടത്തിയതെന്നുള്ളതല്ലാധിരുന്നു എൻറ ചോദ്യം. എങ്കിലും മേല്പുറ്റുകളും റബ്ബർചെരിപ്പും ധരിച്ചു ബോംബാക്രമണം നടന്ന ഒരുമാസം കഴിഞ്ഞു സ്ഥലത്തുചെന്നു് രോഗബീജങ്ങൾ തേടിനടന്നതിൻറ പല ഫോട്ടോകൾ അവർ എണ്ണ കാണിച്ചു.

രോഗാണുസമരം ഉത്തരചൈനയിലും ഉത്തരകൊറിയയിലും ഏതെല്ലാം അന്തർദ്വേഷങ്ങളാണു് വരുത്തിയതെന്നു പറയാൻ കമ്മീഷൻ തയ്യാറല്ലെന്നു് രോഷപൂർവ്വം അംഗങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചു. “അതാണു അമേരിക്കക്കു അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്” ജനുവരികുതൽ ജൂൺവരെ, അമേരിക്കർ ഇത്ര ആക്രമണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതെന്നു് അവർ ഉറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞു. ഒരു വസ്തുതയെപ്പറ്റി എനിക്കു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. തൊറിയരിക്കപ്പെട്ട ചില ഉത്തരവുകൾ അനുസരിച്ചു യു. എസ്. സൈനികനേതാക്കന്മാർ : വല്ല പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നാൽ തന്നെയും, ചൈനാക്കാർ പറയുന്നതുപോലെ തുടർച്ചയായി അവർ നടത്തിയിരിക്കുമെന്നു എനിക്കു ഒരിക്കലും വിശ്വാസം തോന്നുന്നില്ല. ഏഷ്യയിലെപ്പോലെതന്നെ അമേരിക്കയിലെയും പോതുജനാഭിപ്രായം പ്രബുദ്ധമായിത്തീരുന്നതെന്നു ഒരു സംശയം തീരുന്നതല്ല. ജനാധിപത്യത്തിന്റ അങ്ങനെയൊരു വസ്തുതയെ നേരിടാൻ സാധ്യമായിത്തീരുന്നതല്ല. ഇത്രയും അതിശയോക്തിപരവ്യാ സാങ്കല്പികവുമായവിധത്തിൽ ചൈനാ ആരോപണം നടത്തിയല്ലാധിരുന്നെങ്കിൽ ഏഷ്യൻജനത അവ വിശ്വസിക്കാൻ കുറച്ചുകൂടെ സാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നു. ആരോപണങ്ങൾ

ങ്ങളുടെ അതിശയോക്തിപരമായ സ്വഭാവമാണ് കേവലം പ്രചരണതന്ത്രമാണെന്ന് അവ പരിഗണിക്കപ്പെട്ടവാൻ കാരണമായിത്തീർന്നത്.

എന്റെ മുഖ്യചോദ്യം ഒരു സ്വതന്ത്ര അന്വേഷണത്തിന് ചെന്നാ സമ്മതിക്കുമോ എന്നുള്ളതായിരുന്നു. അന്വേഷണകമ്മീഷൻ അവകാശപ്പെട്ടത് ചൈനീസ് സമാധാനക്കമ്മിറ്റി അങ്ങനെയൊരു സ്വതന്ത്ര കമ്മീഷന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞുവെന്നാണ്. രാജ്യാന്തരജനാധിപത്യ അഭിഭാഷകർ അങ്ങനെയൊരു കമ്മീഷനെ നിയോഗിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെന്നും, സമാധാനക്കമ്മിറ്റി രാജ്യാന്തരശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അടങ്ങിയ മറ്റൊരു കമ്മീഷനുള്ള ഉടനെ നിയോഗിക്കുന്നതാണെന്നും അവർ പറഞ്ഞു. ഉപാധ്യക്ഷൻ പ്രസ്താവിച്ചത് സംശയരഹിതമായ നിഷ്പക്ഷതയുള്ള ഒരു കമ്മീഷന്റെ അന്വേഷണം ചൈനീസ് ജനത സ്വാഗതം ചെയ്യുമെന്നാണ്. "ഈ കമ്മീഷൻ എങ്ങനെ സംഘടിപ്പിച്ചാലും അതു നിഷ്പക്ഷവും നീതിപൂർവ്വവും മുൻവിധി രഹിതവുമായി പ്രവർത്തിക്കണം. എല്ലാ വസ്തുതകളെയും പര്യാലോചിക്കയും വേണം." രാജ്യാന്തര ഓഡിറ്റോറിയം സംഘത്തിന്റെ നിഷ്പക്ഷനിലയെപ്പറ്റി ചൈനീസ് ജനതയ്ക്കുള്ള ഞെറ്റിലാർജ്ജനകളെപ്പറ്റിയാണ് എന്റെ ചോദ്യം പ്രത്യേകമായി സ്പർശിച്ചത്. എങ്കിലും സമാധാനക്കമ്മിറ്റിപോലെയുള്ള ഇതര സംഘടനകളെപ്പറ്റിയും, ലോകത്തിലെവിടെയുമുള്ള നിഷ്പക്ഷ ജനതകൾക്ക് സംശയം തോന്നാമെന്നുള്ള വസ്തുതയും ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാതിരുന്നില്ല.

പാതിരാത്രിവരെ സമ്മേളനം തുടന്നു. എനിക്കു വിശപ്പും ക്ഷീണവും വർദ്ധിച്ചു. യാതൊരു പ്രയാജനവും ഈ സമ്മേളനം വരുത്തിയതായി തോന്നിയില്ല. വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ കൂടിയിരുന്ന പത്രപ്രതിനിധികളുടെ മുമ്പിൽ കമ്മീഷനംഗങ്ങളുടെ പാർട്ടിഭക്തി പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നു മാത്രമാണ്. താമസസ്ഥലത്തേക്കു ഒരു ക്യാരിൽ അയക്കാൻ ദയകാണിച്ചു ചെയി സൺഓഫീസറോടു ഞാൻ അതീവകൃതജ്ഞനായിരുന്നു.

ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു, സമാധാനകൗൺസിൽ ചെയർമാനും ചൈനയിലെ ഉപ പ്രധാനമന്ത്രിയുമായ മിസ്റ്റർ കുവോമോ—ജോ എന്നെ സ്വീകരിച്ചു സംഭാഷണം നടത്തുവാൻ ഒരുക്കമാണെന്ന് എന്നെ അറിയിച്ചു. എനിക്കു നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സന്ദർശനതീയതിക്കു രണ്ടാഴ്ചകൾക്ക് മുമ്പ് എന്റെ ചോദ്യങ്ങൾ ഞാൻ അറിയിച്ചിരുന്നു. പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽ ഞാൻ ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങളാണ് ഈ സന്ദർശനം അനുവദിക്കുവാൻ ഇടയാക്കിയതെന്നു എനിക്കു സംശയവുമുണ്ടായിരുന്നു.

ചൈനീസ് സമാധാനകൗൺസിൽ ഒരു സ്വതന്ത്ര അന്വേഷണകമ്മീഷനെ രോഗാണുസമരം സംബന്ധിച്ച നിയോഗിക്കുവാൻ സമ്മതിക്കുമെന്ന് എന്ന് അറിയിച്ചു. എന്റെ ചോദ്യം, സ്വതന്ത്ര കമ്മീഷൻ ഒരു നിഷ്പക്ഷ കമ്മീഷൻ ആയിരിക്കണമെന്നുള്ള കാര്യവും ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. അംഗങ്ങളുടെ നിഷ്പക്ഷത നിർണ്ണയിക്കുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടായതുകൊണ്ട്, രണ്ടു പക്ഷക്കാർക്കും സ്വീകാര്യമായ നാമങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുകമാത്രമേ കരണിയമായിട്ടുള്ളൂ എന്നും ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നു.

കുവൈറ്റ്-ജോ എന്നെ സ്വീകരിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വകാര്യവസ്തിതിയിലായിരുന്നു. സ്വീകരണമുറിയിൽ ചുവന്ന ഡാലിയാ പുഷ്പങ്ങളുടെ ഒരു വലിയ പെയിന്റിംഗ് തൂക്കിയിട്ടിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ—ചില വരച്ചതായിരുന്നു അത്. കുവൈറ്റ്-ജോയുടെ കലാവാസനയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും പ്രതീകമായിരുന്നു അത്. അദ്ദേഹം ഒരു കവിയെന്നനിലയിൽ മാത്രമല്ല പ്രസിദ്ധനായിരുന്നു. ചൈനയിലെ പുരാണവസ്തുശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ ഒരു നേതൃസ്ഥാനവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംസ്കാരം തുളുമ്പുന്ന പ്രസംഗവും വാചാലതയും സുപ്രസിദ്ധമായിരുന്നു. ഇൻഡ്യ-ചൈനാ സൗഹാർദ്ദസംഘടനയുടെ ഉൽഘാടനയോഗത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രസംഗിക്കുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. എനിക്കു ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുന്ദരമായ സ്ഫുടതയും, മൃദലമായ ശബ്ദവും മയ്യാദപൂർവ്വമായ പെരുമാറ്റവും എന്നെ വളരെ വശീകരിച്ചു.

ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ട നിഷ്പക്ഷ കമ്മീഷനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചു. "ഒരു വ്യക്തിയോ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനോ ഒരു അഭിഭാഷകനോ ഒരു കേസ് കണ്ടശേഷം അയാൾ കണ്ടത് അതേപടി പറയുവാൻ തയ്യാറാണെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അയാൾ ഒരു നിഷ്പക്ഷ വ്യക്തിയാണ്. കറപ്പ് കറപ്പാണെന്നു അറിയുകയും, അതു അതുപോലെ പറയുവാൻ മുൻവിധികൾ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഈ ആരോപണങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തുന്നതു ഞങ്ങൾ സ്വാഗതം ചെയ്യും. ഇന്ന് വളരെയാളുകൾ കറപ്പു കണ്ടിട്ട് ചാരനിറമാണെന്നു പറയും. ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്, യാഥാർത്ഥ്യം ഒരു കണ്ണാടിപോലെ പ്രതിബിംബിപ്പിക്കുന്ന മനസ്സുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, സഞ്ചാരികളും, അഭിഭാഷകരുമുണ്ടെന്നാണ്. അങ്ങനെയുള്ളവർ കമ്മീഷൻ സംഘടിപ്പിക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നു. അവർ ഒരു വശവും ചേർത്തവർ ആയിരിക്കുകയില്ല. അവർ നീതിയുടെ വശത്തേക്കു നിൽക്കും. കറുപ്പേർ ഒരാളെ നിഷ്പക്ഷകൻ എന്നു വിളിച്ചതുകൊണ്ട് അയാൾ അങ്ങനെ ആകണമെന്നായില്ല. ലോകാഭിപ്രായത്തിന്റെ വിധിയിൽ അയാൾ അങ്ങനെ

ആയിരിക്കണം. ലോകാഭിപ്രായം നിർണ്ണയിക്കുന്നത് ഭൂലോകത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം നോക്കിയാണ്."

ഞാൻ ഇടയ്ക്കുകയറി പറഞ്ഞു ലോകാഭിപ്രായം അറിയുവാൻ മാർഗ്ഗമൊന്നുമില്ലെന്നു്. നിഷ്കക്ഷക്കമ്മീഷനെ നിയമിക്കണമെങ്കിൽ ഇതുകൂട്ടക്കം സ്വീകാർത്ഥമായ ആളുകളെ നിർദ്ദേശിക്കുകയെ മാർഗ്ഗമുള്ളു്.

കു-വൊ-മൊ-ജൊ ഏന്റെ നിർദ്ദേശം അവഗണിച്ചു. "രണ്ടു രാജ്യക്കാക്കം സ്വീകാർത്ഥമായ ഒരു കമ്മീഷനെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ അസ്സാദ്ധ്യമാണു്. ഞങ്ങൾക്കു സ്വീകാർത്ഥമെന്നു തോന്നുന്ന ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനും പലത്തെ അന്വേഷിക്ക ഒരിക്കലും അനുകൂലിക്കയില്ല. ആ ഗ്രൂപ്പു് നിഷ്കക്ഷമായും സത്യസന്ധമായും പറഞ്ഞാൽ പ്രസിഡണ്ടു് അവരുടെ റിപ്പോർട്ടു് സ്വീകരിക്കയില്ല."

ഞാൻ പിന്നെയും ഇടയ്ക്കുകയറി പറഞ്ഞു. "ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഏഷ്യൻദേശക്കാർ മാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു കമ്മീഷനെ ചൈനാ അംഗീകരിക്കുമോ?"

"ലോകസമാധാനകൗൺസിൽ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഒരു കമ്മീഷനെ നിയോഗിക്കുന്നുണ്ടു്. ആ കമ്മീഷന്റെ ജോലിയിൽ ഇൻഡ്യ പങ്കെടുക്കുന്നതു് ഞങ്ങൾ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു." കു-വൊ-മൊ-ജൊ പറഞ്ഞു.

അങ്ങനെ "കറത്തു" എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടതു് കറത്തതായി സ്ഥിതി ചെയ്യുകയൊ, അങ്ങനെ തന്നെ കാണുകയൊ ചെയ്യണം. ചൈനാ ഒരുകാലത്തു് കറത്തതിനും വെളുത്തതിനും വിവിധനിയന്ത്യാസങ്ങൾ ഒരുകാലത്തു കണ്ടിരുന്നു. ഇന്നു് വിദേശത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാൻ ചൈന കച്ചകെട്ടിയിരിക്കുകയാണു്. ഞാൻ അപ്പോൾ വിചാരിച്ചില്ല മുക്ഡൻ ഞങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ ഒരു രോഗാണുസമരം സംഭവിക്കാൻ ഇടയാക്കുമെന്നു്. ഫുഷൺ കൽക്കരിഖനികൾ സന്ദർശിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ പോയ സന്ദർഭത്തിൽ അന്വേഷണകമ്മീഷനംഗങ്ങളുടെയെല്ലാം അവഹേളനത്തിനു് എന്നെ പാത്രമാക്കിയ ആ റെഡ്കോഴ്സ് ഒരു നോക്കു കാണുവാൻ എന്നിക്കു കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ അതു കണ്ട ഉടനെ അറിഞ്ഞു, ആ റെഡ്കോഴ്സ് ഉപയോഗിക്കാതെ കളകൾ കയറി മുടിയിരിക്കുകയാണു്. അവിടെവിടെ കൂടിക്കിടന്ന മലിനസാധനങ്ങളുടെ കൂനകൾക്കിടയ്ക്കു ചില പശുക്കൾ മേയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. സംഭവസ്ഥലം അന്വേഷണം നടത്താൻ നിയുക്തനായ ഒരു കമ്മീഷൻ സന്ദർശിക്കത്തക്കവിധം രോഗാണു ബോംബാക്രമണത്തിന്റെ യാതൊരു ലക്ഷണവും അവിടെ കണ്ടില്ല. അവിടെനിന്നു ചില കോൺക്രീറ്റുണുകൾ അവിടെത്തന്നെ നിന്നതു് ദ്വിഭാഷിയെ ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. ഈ റെഡ്കോഴ്സ് ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞതു് എന്നെ പല

വൈഷമ്യങ്ങളിൽ ചാടിച്ച്, അന്നു വൈകുന്നേരം മുകൾ നിൽ നിന്നു് ടിയെൻത്സനിലേക്കു പോകുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ഹെൽത് സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ പരിശോധിക്കണമെന്നു് അധികാരികൾക്കു പെട്ടെന്നു തോന്നി. ഞങ്ങളുടെ പെട്ടികൾ ട്രെയിനിൽവെച്ചു തുറന്നു് അവ അവരെ ഏല്പിക്കേണ്ടിവന്നു. അർദ്ധരാത്രിയിൽ എന്തെ ഉണർത്തി എനിക്കു് പ്ലേഗിനുള്ള കത്തിവയ്പ്പിന്റെ സർട്ടിഫിക്കറ്റില്ലെന്നു, അതുകൊണ്ടു്, ചൈനയിലെ മഹാഭിത്തിയിലുള്ള ഷാഗ് ഹായ് ക്വാൻ എന്ന സ്ഥലത്തു് അധികാരികൾ എന്ന തടഞ്ഞുനിറുത്തുമെന്നു എന്തെ അറിയിച്ചു. മഞ്ചൂറിയായിൽ നിന്നു് ചൈനയിൽ പ്രവേശിക്കണമെങ്കിൽ ഈ സർട്ടിഫിക്കറ്റു കൂടിയെ തീരു.

ഞാൻ രാത്രി മുഴുവൻ ഉറങ്ങാതെ കിടന്നു. ഞാൻ എന്റെ പാദങ്ങൾ കഴപ്പത്തിൽ കൊണ്ടു് ചാടിപ്പോകുന്ന ചിന്ത എന്തെ അലട്ടി. എനിക്കു നൽകിയിരുന്ന ഉഗ്രന്തായ ദ്വിഭാഷിയുടെ സുസൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടും ഞാൻ അതിർത്തികടന്നു. പിന്നെ ഒരു ക്വാൻ റെൻ ആപ്പീസിൽ താമസിക്കേണ്ടിവന്നു. സ്റ്റേഷനിൽ വെച്ചു് എന്തെ പ്ലേഗിനുള്ള വാക്സൈൻ കത്തി വെക്കുവാൻ ഇടയുണ്ടെന്നും പിന്നീടു യാത്ര തുടരാൻ കഴിഞ്ഞെന്നു മെന്തെ വെളുപ്പിനു് മൂന്നു മണിക്കു് അറിയുകിട്ടി. രണ്ടു മണിക്കുർ നേരം വീണ്ടും നിദ്രാഹിതനായി ഷാഗ് ഹായ് ക്വാനിൽ ഞാൻ കഴിച്ചു. അപ്പോൾ രണ്ടു ഡോക്ടർമാർ വെള്ളമേലുടുപ്പു് ധരിച്ചു സിറിഞ്ചുമായി എനിക്കുവേണ്ടി കാത്തുനിന്നതു കണ്ടു. അവർ വായ്മുടിവരെയുള്ള വേഷവിധാനങ്ങൾ ധരിച്ചുവന്നു നിന്നതു്. ഉറയില്ലാത്ത കൈകൊണ്ടു് ഒരാൾ സൂചി തപ്പിത്തീർത്തു. സിറിഞ്ചു് ശരിപ്പെടുത്താൻ അയാൾക്കു് അല്പ സമയം വേണ്ടി വന്നു. പിന്നെ വലിയ നടപടികളൊന്നും കൂടാതെ സൂചി എന്റെ കയ്യിൽ കുത്തിക്കയറ്റി. അയാൾ പമ്പു് തള്ളി, എന്നാൽ ഒരൊറ്റത്തുള്ളിമരുന്നും ഉള്ളിൽ കടന്നില്ലെന്നു എനിക്കു നിശ്ചയമായിരുന്നു. "രോഗാണുസമര"ത്തിലെ ഒരു ഓപ്പറേഷൻ നടന്നു കഴിഞ്ഞു. അങ്ങനെ ഞാൻ ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു.

ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു് ഞാൻ ചൈനാ വിട്ടുപോകുന്നതിനു് തലദിവസം ചൈനാക്കാരുമായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സഭാഷണത്തിൽ എത്തിനാണ് ഉപയോഗശൂന്യമായ

ഒരു സിറിഞ്ചിൽ ഗ്ലൂക്കോസ് നിറച്ചു ഇങ്ങനെയൊരു കുത്തി വയ്പ്പു പ്രമേധനം നടത്തിയതെന്ന് ആരോ ആരായുന്നതു കേട്ടു. ചൈനാക്കാരൻ ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു. "കുത്തിവച്ചാൽ പത്തു ദിവസം കഴിഞ്ഞെ ആ വാക്സിന്റെ ഫലം ഉള്ളവനെ ഞങ്ങൾക്കറിയാം. അതുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും രോഗത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു ശരിയായി സൂക്ഷിച്ചു മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ ഹതീസിംഗിനെ ഷാൻഹായി ക്യാനിൽ വിട്ടേച്ചുപോരുന്നതിനേക്കാൾ ഞങ്ങളുടെ കൂടെ കൊണ്ടുപോരികയായിരുന്ന സൗകര്യമെന്നു തോന്നി. കൂടാതെയും, അതു ഗ്ലൂക്കോസ് ആയിരുന്നു നീല്പ്."

കുത്തിവച്ചാൽ പത്തു ദിവസം കഴിഞ്ഞെ ആ വാക്സിന്റെ ഫലം ഉള്ളവനെ ഞങ്ങൾക്കറിയാം. അതുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും രോഗത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു ശരിയായി സൂക്ഷിച്ചു മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ ഹതീസിംഗിനെ ഷാൻഹായി ക്യാനിൽ വിട്ടേച്ചുപോരുന്നതിനേക്കാൾ ഞങ്ങളുടെ കൂടെ കൊണ്ടുപോരികയായിരുന്ന സൗകര്യമെന്നു തോന്നി. കൂടാതെയും, അതു ഗ്ലൂക്കോസ് ആയിരുന്നു നീല്പ്.

സ്വേച്ഛാധിപത്യം

ഞാൻ പീക്കിംഗ് നഗരം വിട്ടുപോന്നത് വളരെ ചേദനോടുകൂടിയാണ്. മനോഹരമായി വികസിച്ചു നിൽക്കുന്ന പിയോണിസ്മങ്ങളുടെ സൗരഭ്യം സെൻട്രൽ പാർക്കിൽ എവിടെയും തുളുമ്പിനിന്നു. എന്നാൽ ഇനിയും ഒന്നും നിർവഹിക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. പീക്കിംഗ് നഗരത്തിന് ദുർഗ്രഹമായ ഒരു മുഖമാണുണ്ടായിരുന്നത്. അധികാരസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നവർ തുടർച്ചയായി "വിമോചിതമായ" ക്രാന്തനഗരത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി വർണ്ണിക്കുമായിരുന്നു. അവർ പാർലമെന്റിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം ഞങ്ങൾതന്നെ രാജ്യത്തിലെവിടെയും നോക്കി മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഞങ്ങളോടു അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ട് മൂന്നു വാഗ്ദാനങ്ങളിലായി, ഞങ്ങൾ പീക്കിംഗ് വിട്ടുപോന്നു. ഒരു റെസ്റ്റോറന്റുകാർ (വണ്ടിയിലെ ഭക്ഷണശാല) ഞങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനായി മാത്രം ഞങ്ങളെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു.

ചൈനയുടെ കടൽതീരപ്രദേശങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ആറു വൻനഗരങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചതുകൊണ്ട് ഇതുവരെ ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതിൽ വളരെ കൂടുതൽ ഞങ്ങൾ ഒക്കാനും ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു സാധാരണ ജനങ്ങളെ കാണുവാനോ അവരുമായി സംസാരിക്കുവാനോ സാധിച്ചില്ല. മുദ്രവച്ചു ബന്ധമില്ലാത്ത ഒരു വണ്ടിയിലാണ് ഞങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ചത്. വിരസപ്രദമായ ആവർത്തനങ്ങൾ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു മണിക്കൂറുകൾ തള്ളിപ്പിടാൻ തുടരെ തുടരെ ബീയർ കുടിക്കുകയായിരുന്നു ഒരു ജോലി. ഞങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ച ചെറിയ കമ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ ജനലുകളിൽ കൂടെ അക്ഷിണനായി അവന്റെ ചെറുവയലിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന കർഷകനെ കാണാനായിരുന്നു. അവന്റെ കൊച്ചു മകൻ കൂടെ നടക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സ്ത്രീ തോളിൽ കയറിയ മുട്ടവടിയിൽ തുങ്ങിക്കിടന്ന ഭാരവുമായി അവനെ അനുഗമിക്കും. അവരുടെ ലളിതമായ വസ്ത്രത്തിന്റെ നീലനിറം കൂടെക്കൂടെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കാം. കോടാനുകോടി ജനങ്ങളെ തീറ്റിപ്പോറ്റിയ ഈ പുരാതന ഭൂമിയുടെ ചുളികൾ വീണ മുഖം ഞങ്ങളുടെ

മുമ്പിൽ നീണ്ടുകിടന്നു. വല്ലപ്പോഴും സാഭ പിടന്ന പ്രകൃതിക്കോടു
ത്തിന്റെ നിഷ്ഠൂരപ്രവർത്തനഫലമായി ഒറയടിക്കു് ഈ ജന
ലക്ഷങ്ങളെ തുത്തുമാറുന്ന ഘട്ടങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ മനോദൃഷ്ടിക്കു
ഗോചരമായി.

ഒരുദിവസം സന്ധ്യയോടടുത്തപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ട്രെയിൻ
ഒരു റോഡ് ക്രോസിംഗിന്റെ സ്ഥാനത്തു നിറുത്തി. അസ്തമന
സൂര്യൻ ശീലാഗതിയിൽ താണുകൊണ്ടിരുന്നു. ചക്രവാളത്തിനു
നേരെ ഒരു നിര ആളുകൾ നടന്നുപോകുന്നതിന്റെ ഛായ വീക്ഷി
ക്കാമായിരുന്നു. പെട്ടെന്നു് കതിരവന്റെ ചെൻകതിരുകൾ
എങ്ങും പ്രകാശിച്ചു് പക്ഷലിന്റെ അസ്തമനപ്രഭവീശി. ഒരു
കർഷകകുടുംബം ഞങ്ങൾക്കു അധികം ദൂരെയല്ലാതെ നിൽക്കുന്നതു
തെളിഞ്ഞുകണ്ടു. ഭൂമിദേവിയുടെ പുറം അതിൽകൂടെ കടന്നുപോയ
ഭാരവണ്ടികളുടെ ചക്രത്തിന്റെ താണപാടുകൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചു.
റോഡിന്റെ ഒരുവശം ആ കർഷകകുടുംബം നിന്നിരുന്നു. അവ
രുടെ നിലക്കുപ്പായങ്ങൾ ആകാശത്തിന്റെ തകവർണ്ണത്തിനും
ഭൂമിയുടെ തവിട്ടുനിറത്തിനും അന്തരം ചാത്തി. കലപ്പയിൽ
ബന്ധിച്ചിരുന്ന ഒരു കഴുത അടുത്തുനിൽക്കുന്നുണ്ടു്. മനുഷ്യൻ
അവന്റെ വിഷമകരമായ പരീക്ഷണങ്ങളിൽ കൂടെയെല്ലാം,
ഭൂമിയെ സ്നേഹിച്ചു് ആശ്ളേഷിച്ചു നിന്നതിന്റെ കാരണം
അപ്പോൾ എനിക്കറിയാൻ കഴിഞ്ഞു.

പീക്കിംഗിൽനിന്നു താത്തുംഗിലേക്കാണ് ഞങ്ങൾ പോയതു്.
ഇൻഡ്യയും ചൈനയുമായി പുരാതനകാലംമുതൽ നിലനിന്ന
സാംസ്കാരികബന്ധത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കേന്ദ്രമായി
രുന്നു താത്തുംഗ്. അഞ്ചാംനൂറ്റാണ്ടിൽ കെക്കീയ എന്നുപേരായ
ഒരു ഇൻഡ്യൻസന്യാസി ഇവിടെവന്നു. അന്നു ഇവിടെ രാജാധി
പത്യം സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന ഒരു മാഗോൾ ദേശാധിപനായ
ബെയിലവെയിയുടെ കൊട്ടാരത്തിലേക്കാണ് കെക്കീയ വന്നതു്.
സംസ്കാരത്തിന്റെയും രാഷ്ട്രീയശക്തിയുടെയും പ്രബലകേന്ദ്രമായി
താത്തുംഗ് ആയിരം കൊല്ലക്കാലത്തേക്കു നിലനിന്നു. പീക്കിംഗു
മായി ഒരു മത്സരത്തിൽ കഴിഞ്ഞ നഗരമായിരുന്നു അതു്.
കെക്കീയായും ശിഷ്യന്മാരും നഗരത്തിനു് ഏതാനും മൈൽ
അകലെ പ്രസിദ്ധമായ യംഗ് കാംഗ് ഗുഹകളുടെ
പണികൾ ആരംഭിച്ചു. ഏകദേശം അമ്പതുകൊല്ലങ്ങൾ
കൊണ്ടാണ് ആ ഗുഹകൾ വെട്ടിത്തീർത്തതു്. അവയിൽ കാണുന്ന
ഭീമാകാരമായ ബുദ്ധപ്രതിമകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃഭൂമി
യുടെ ചിത്രകലാപാരമ്പര്യത്തിൽപ്പെട്ട ഗുഹാമാതൃകയിൽ തന്നെ
കൊത്തിയെടുത്തിരിക്കുയാണ്.

ഇൻഡ്യാക്കാർ അഹ്ഗാനിസ്താനിലും മദ്ധ്യഏഷ്യയിലും
സഞ്ചരിച്ചു. പേർഷ്യൻഗ്രീക്കുകലകളുടെ പ്രേരണകൾ ഇൻഡ്യ

യിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇന്നു ബുദ്ധഗൃഹകളുടെ സുദീർഘമായ ഒരു ചങ്ങല മദ്ധ്യഇൻഡ്യയിലെ അജന്ത മുതൽ അഫ്ഗാനിസ്താനിലെ ബാമിയാനിൽകൂടെ സിക്രിയാംഗ്, ടൺ-ഹുവാംഗ് വഴി യംഗ്കാംഗ് വരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്നുണ്ട്. ബുദ്ധമതം യാത്ര ചെയ്ത മാർഗ്ഗമാണ് ഈ ചങ്ങല അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത്.

നഗരത്തിൽനിന്നു പത്തുമൈൽ ആകലയാണ് ഗൃഹകൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ശാന്തമായി ഒഴുകുന്ന ഒരു നദിയുടെ കരയിൽ വലിയ ഉയരമില്ലാത്ത ഷാൻസികുന്നുകളുടെ ഇടയ്ക്കു അവ നിലകൊള്ളുന്നു. അമ്പതടി ഉയരമുള്ള ബുദ്ധപ്രതിമകളുടെ ശാന്തിവിതറുന്ന കണ്ണുകൾ പ്രശാന്തമായ താഴ്വരകൾ നോക്കി നിൽക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. പ്രശാന്തസുന്ദരമായിരുന്ന ഈ ദിവസത്തിൽ വെള്ള ലിലാകുപ്പുഷ്പങ്ങൾ സൗരഭ്യം വിതറിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനിടയിൽ ഈ പ്രതിമകൾ വിജ്ഞാനപ്രഭാപുരാവിശിക്തമാണിരിക്കുന്നതായി തോന്നി. മൈത്രിയബുദ്ധന്റെ ഒരു പ്രതിമയും ഇവിടെ സിംഹസിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്നുണ്ട്. മൈത്രിയബുദ്ധൻ ഭാവിയിൽ വരാനിരുന്ന മിശിഹായാണ്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം വിടാവനം ചെയ്തിരുന്ന ഭാവി വിദ്വേഷം, ഭീതി, ഭയം, ഭ്രാന്തപ്പിടിച്ച അസഹിഷ്ണുത എന്നിവയുടെ മുത്തീകരണത്തിലാണ് കലാശിച്ചിരിക്കുന്നത്. രണ്ടായിരം കൊല്ലങ്ങൾ ഇൻഡ്യയും ചൈനയും പരസ്പരസൗഹാർദ്ദത്തിലും സമാധാനത്തിലും വസിച്ചു. ജീവിതത്തിന്റെ കല അവർ അഭ്യസിച്ചു. ഇപയെല്ലാം സാധാരണക്കാരന്റെ പേരും പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയണമെന്നുണ്ടോ? ജീവിതം ഒരു കാരാഗൃഹമായി മാറണമെന്നുണ്ടോ? ഏതാനുംപേരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യപരമായ അത്യാത്തിയിൽ അധികാരം മുഴുവൻ അവർ കയ്യടക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ലക്ഷക്കണക്കിനു മനുഷ്യജീവിതം ഹോമിച്ചിരിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ തലമുറയിലെ ഒരു ദുരന്തനാടകമാണ് സഹിഷ്ണുതയുടെയും, സഹാനുഭൂതിയുടെയും കേളിരാഗമായിരുന്ന ചൈനാനിർദ്ദയമായ അസഹിഷ്ണുതയുടെ ഇരയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ നമ്മെ അനേകം നല്ലകാര്യങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ച ചൈനയെ ഞാൻ സ്വപ്നലോകത്തിൽ ദർശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ എല്ലാം വിഭിന്നമായിരുന്നു.

പഴയ പ്രതിമകൾ എല്ലാം ദൂരത്തെറിഞ്ഞു. അനവധി പ്രതിമകൾ ജപ്പാൻ സൈന്യങ്ങൾ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ സ്ഥാനം ചൈനയിലെ പുതിയ "രക്ഷകനക്ഷത്രം" അപഹരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. താത്തുംഗ് പണ്ടൊരു കൽക്കരിനഗരമായിരുന്നു. അനേകായിരം ടൺ കൽക്കരി അവിടത്തെ ഖനികൾ ഉല്പാദിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ റോഡുകളിൽക്കൂടെ ഏതാനും കഴുതകൾക്കുറെ കൽക്കരിച്ചാക്കുകൾ വഹിച്ചുകൊണ്ട് പോകുന്നതെ കാണ

കയ്യിട്ടു. ഞങ്ങൾക്കു അന്നു വൈകുന്നേരം നൽകിയ മൂന്നിപ്പത്ത് ഡിന്നർസൽക്കാരത്തിൽ നവീനചൈനായുടെ പരമപരമം മുഴങ്ങുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. "നിർവാണ"ത്തിൽനിന്നു അമേരിക്കൻ വിരുദ്ധമുറവിളികളിലേക്കുള്ള വ്യതിമാനം എന്തൊരന്തമാണ്. ചൈനയിലെ സാധാരണക്കാരൻ ഈ പുതിയ സുവിശേഷം അംഗീകരിച്ചുവെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ എനിക്കു വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്.

താത്തുംഗിൽനിന്ന് ഗ്രോറുവോളി (മഹാഭിത്തി) ലേക്കുള്ള യാത്ര ചരിത്രത്തിൽ പൂർവ്വകോട്ടുള്ള സഞ്ചാരമായിരുന്നു. ആക്രമണത്തിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി നിർമ്മിച്ച ഈ ചോക്രമഹാ രൂപം പണിതീർക്കുവാൻ അനേകായിരം ആളുകൾ ജീവൻ പണയംവെച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതിഭീമമായ ഭിത്തി പ്രയാജനരഹിതമായിരുന്നു. അനേകം അക്രമികൾ ഈ ഭിത്തി കടന്നുവന്നു അവരുടെ ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചു. ഇന്നാകട്ടെ അക്രമി അകത്തു തന്നെയാണ്. ജനസ്വാതന്ത്ര്യം അപകടത്തിലായിരിക്കുന്നു. മഞ്ചൂറിയായുടെ വിസ്മൃത ഭൂതലം നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്ന ഒരു കാവൽക്കാരനെ അവിടെ കണ്ടുള്ള അവൻ നവീനചൈനായുടെ ഒരു പ്രതീകമായിരുന്നു. ഭിത്തിക്കുള്ളിൽ ഒളിച്ചിരുന്ന ചൈനായല്ല ഏഷ്യയും മാറ്റു ചോക്രമെയും ഏകീഭവിപ്പിക്കുവാൻ. പുറത്തേക്കു മാർച്ചുചെയ്യുന്ന ചൈനയെ അവർ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. ആക്രമകാരിയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ചൈനാ സാമ്രാജ്യദൃഷ്ടപ്രളതപത്തിന്റെ അടിമതപത്തിൽ അനേകവർഷങ്ങൾ കഴിച്ച ശേഷം ആ അടിമച്ചങ്ങല ബന്ധിപ്പിച്ച് മറ്റുള്ളവരെ ബന്ധിക്കുവാൻ അതു ഉപയോഗിക്കുകയാണ്.

അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് അവിടെ എത്തിയ സന്ദർശകരുമായി കൂടിച്ചേർന്നു ഞങ്ങൾ ആ ഭിത്തിയുടെ മുകളിൽ കയറിയിരുന്നു. എത്രമാത്രം അനാവശ്യമായിരുന്ന ഒരു പാഴ്ചെയലായിരുന്നു ഈ ഭിത്തിക്കുവേണ്ടിയുള്ള മനുഷ്യപ്രയത്നമെന്ന് ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരവരുടെ രാജ്യങ്ങളിലെ പാട്ടുകൾ ഞങ്ങൾ പാടി. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും, സമാധാനത്തിന്റെയും വിമോചനത്തിന്റെയും ഗാനങ്ങൾ ആണ് ഞങ്ങൾ പാടിയത്. സ്വാതന്ത്ര്യം മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ കുടികൊണ്ടില്ലെങ്കിൽ, ജനങ്ങൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ വസിക്കയില്ലെന്നുള്ളതിന്റെ സ്മാരകസ്മരണമായിരുന്നു ഈ മഹാഭിത്തി. ആ സ്വാതന്ത്ര്യം രക്ഷിക്കാൻ ഉള്ളതു മുഴുവൻ ത്യജിക്കാൻ അവർ തയ്യാറായിരിക്കാം. വൻകിടസൈന്യങ്ങൾക്കു അതു സംരക്ഷിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അവരതു നശിപ്പിക്കുകയുള്ളു. ഈ ഭിത്തിയുടെ ജീർണ്ണാവശിഷ്ട

ങ്ങൾ ശതാബ്ദങ്ങളുടെ ഭാരത്തിൽ തെരിഞ്ഞുകർന്നു കിടക്കുകയാണ്.

മുക്ഡണിലേക്കുള്ള യാത്ര അവിടെയുള്ള പുതിയ ബ്ലോക്ക് കെട്ടിടങ്ങളുടെ സമീപത്തു കൂടെയായിരുന്നു. ഈ കെട്ടിടങ്ങൾ ഈ ഭൂമിയുടെ അവകാശം സംബന്ധിച്ച എപ്പോഴും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന യുദ്ധങ്ങളുടെ ഒരു അനുസ്മരണയായിരുന്നു. ജപ്പാൻകാരു, റഷ്യയും, കമിന്താങ്ങാ വിഭവസമൃദ്ധമായ ഈ ഭൂവിഭാഗം ചൂഷണം ചെയ്യാൻ പ്രയത്നിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചൈനയുടെ സാമ്പത്തികസുഭദ്രതയ്ക്കു ഒഴിച്ചുകൂടാൻ വയ്യാത്ത ഒരു രാജ്യമാണിത്. മഞ്ചുവംശം തെക്കോട്ട് പോയി പീക്കിംഗിൽ അനേകശതാബ്ദങ്ങൾ ഭരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഇന്നു ദക്ഷിണദിക്കുകൾ മുക്ഡനിൽ എത്തി ചൈനയുടെ സമ്പത്തു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. എന്നാൽ മഞ്ചുറിയ മുഴുവൻ റഷ്യൻ സ്വാധീനശക്തിയുടെ അനവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. ഹോട്ടലുകൾ, തെരുവുകൾ, അനവധി ഷോപ്പുകൾ എന്നിവയെല്ലാം റഷ്യൻ ഭാഷയിൽ പേര് എഴുതിയ പലകകളാണ് മുവിൽ വച്ചിരിക്കുന്നത്. എവിടെയും, സ്റ്റാലിൻറയും മാവോസേതുംഗിൻറയും ചിത്രങ്ങൾ ഒരുമിച്ചാണ് പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. അതുകാണിച്ചത് റഷ്യൻ നഹായം കൂടാതെ മുഖോട്ട് പോകാൻ ചൈനയ്ക്കു് സാദ്ധ്യമല്ലെന്നമാത്രമാണ്.

മുക്ഡൻ ഒരു ജാപ്പനീസ് നഗരമാണ്. ഉയരം കൂടിയകെട്ടിടങ്ങളും വിസ്മയകരമായ തെരുവുകളുമാണവിടെയുള്ളത്. കരിങ്കൽ ചില്ലുകൾ ഉറപ്പിച്ച റോഡുകളിൽ കോവർ കഴുതകളെ കെട്ടിയ ഭാരവണ്ടികൾ അത്യാവശ്യസാധനങ്ങൾ കയറ്റി ഇറക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ചില സമയങ്ങളിൽ ഒരു ട്രക്ക് ഹാക്ടറിയിൽ വേലയെടുക്കാൻ പോകുന്ന തൊഴിലാളികളെയും കയറ്റിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതുകാണാം. അതിഥികൾക്ക് ഏറ്റവും ആധുനികമാതൃകയിലുള്ള അമേരിക്കൻ കാറുകൾ ഉണ്ട്. ഇവ കടൽവഴി വ്യാജമായി കടത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന കാറുകളാണ്.

പിന്നിട്ട് ടിയെൻത്സിൻ പട്ടണത്തിലാണ് പോയത്. അതൊരു പാശ്ചാത്യനഗരമാണ്. ബ്രിട്ടീഷ്കാരു ഫ്റഞ്ചുകാരു മാറ്റുപലരും ഇതരഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ഈ നഗരത്തെ വേർതിരിച്ചുനിറുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഇന്നതിന് ഒരു ചൈനീസ് ഭാവം വന്നിട്ടുണ്ട്. അവിടുത്തെ ജനങ്ങളിൽ സന്തോഷം പെടിഞ്ഞ ഒരു മുകതയാണ് കണ്ടത്. നഗരത്തിലെ ഭംഗിയുള്ള ഷോപ്പുകളിൽ നിന്നും വാങ്ങാനാരും എത്തുന്നില്ല. ഇനിയും അവശേഷിക്കുന്ന വിദേശികൾ ചായകുടിക്കാനും, ഫ്റഞ്ചു അട തിന്നാനും മുനിസിപ്പൽ കാഫേയിൽ വന്നുകൂട്ടും. പുറത്തേക്കു പോകാൻ

അനുമതിനൽകുന്ന എക്സിററ്റ് പെർമിറ്റ് ലഭിക്കുന്ന ദിനവും കാത്തു അവർ കഴിഞ്ഞു കൂട്ടുന്നു.

അധുനികരീതിയിൽ വിസ്താരമുള്ള റോഡുകളും കൊട്ടാരങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിലും നാങ്കിംഗ് ഒരു പൂർവികനഗരമാണ്. ചിയാങ് അവിടെ വളരെക്കാലം താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും അത്യാർത്ഥിയാ, കാര്യക്ഷമതാരാഹിത്യവും ജനങ്ങളുടെ പ്രയോജനത്തിനുവേണ്ടി അധികാരം വിനിയോഗിക്കാനുള്ള കഴിവുകേടും കൊണ്ട് തകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാമൂഹ്യപരിതസ്ഥിതിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരാജയത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ കാണാൻ അദ്ദേഹം വിസമ്മതിച്ചു. നാങ്കിംഗിൽ ചിയാങ് താമസിച്ചിരുന്ന കൊട്ടാരവും അതിന്റെ അനവധി അങ്കണങ്ങളും, ഉദ്യാനങ്ങളും, ചുവന്ന അഴികളാൽ അലാകൃതമായ ഇടനാഴികളും എല്ലാം വിജനമായിക്കിടന്നു. ഇനിയുമവിടെ അധിവാസമുണ്ടാകയില്ലെന്നുള്ള ഒരു ശൂന്യതയുടെ അനുസ്മരണയായിരിക്കാം അതങ്ങനെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. 1911-ൽ സൺയാറ്റ് സെന്നിന്റെ വിപ്ലവലക്ഷ്യം ചൈനയെ ഹൃദയം പ്രഭുക്കന്മാരിൽ നിന്നും, പാശ്ചാത്യസാമ്രാജ്യദൃഷ്ടിപ്രഭുത്വത്തിൽ നിന്നും സംരക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ കമിന്റാങ്ങ് ദേശീയനേതാക്കന്മാർക്ക് ആ ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനു കാരണം “അവർ ഒരിക്കലും ഗ്രാമീണഅധികാരികളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്തില്ലെന്നു തന്നെയല്ല അവരുമായി ഒത്തുതീർപ്പിൽ കഴിയുകയും ചെയ്തു. ഒരിക്കലും പാശ്ചാത്യസാമ്രാജ്യപ്രമത്തതയെ ഉടച്ചില്ല. അതിനെ ആശ്രയിക്കയാണവർ ചെയ്തത്.” അതുകൊണ്ട് ചിയാങ് രാജ്യത്തുനിന്നു ബഹിഷ്കൃനായി. അദ്ദേഹം ഇനിയും ഒരിക്കലും തിരിച്ചുവരികയില്ല. സൺയാറ്റ്-സെൻ സ്ഥാനത്തിന്റെ ഗോളാകാരമായ ഗോപുരത്തിനു മുകളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാർട്ടിയുടെ പതാക പറക്കുന്നില്ല. അതിന്റെ സ്ഥാനം ചെങ്കൊടി അപഹരിച്ചു. ഒരു പുതിയ അധികാരവംശം ഉടലെടുത്തിരിക്കുകയാണ്. രക്തസാക്ഷികളുടെ കുന്നിലെ രക്തം പുരണ്ട കല്ലുകളുമായി ഈ അധികാരിവർഗ്ഗം സാസർഗ്ഗം പുലർത്തുകയാണ്. നാങ്കിംഗിലെ സുന്ദരമായ പാർക്കുകൾ വിജനമായിരിക്കുന്നു. തെരുവുകൾ ഒരു സന്താപത്തിന്റെ ഛായയാണ് പ്രതിബിംബിപ്പിക്കുന്നത്. നാങ്കിംഗ് മൃതമായി കിടക്കുന്നു.

സ്ഥാനം ആകർഷണീയമാംവിധം ഭംഗിയുള്ളതാണ്. ചുറ്റുമുള്ള താഴ്വരകളുടെ പ്രകൃതിസൗന്ദര്യത്തെ ഭരിച്ചുകൊണ്ടാണ് അതുയർന്നു നിൽക്കുന്നത്. ലളിതമായ ശില്പകലയും കുന്നിന്റെ അടിവാരം മുതൽ കെട്ടിയുയർത്തിരിക്കുന്ന വിസ്തൃതമായ കല്ലടകളും, പടിവാതിലിന്റെ മേൽപ്പുറയുടെ നീല ഓട്ടുകളും ചുറ്റുമുള്ള ഉദ്യാനങ്ങളിലെ സദാഹരിതവീഥികളും

ഒരു ജനതയുടെ വിരാധനയുടെ ലക്ഷ്യമായി നില കൊള്ളുന്നു. അവരുടെ ഭക്തിപൂർണ്ണ പാത്രമായ മഹാത്മന്മാർ അവയുടെ ഉപജ്ഞാതാവിന്റെ നിർദ്ദേശത്തോടുകൂടി അന്തരിച്ചു. പുറകെ വന്ന സേപ്റ്റാധിപത്യത്തിന് ഒരു ഇതിഹാസം സഭാ വന ചെയ്യുവെന്ന ഒരു പ്രയോജനം മാത്രമാണ് അവയുള്ളത്. 1951 ഒക്ടോബറിൽ സൺയാറ്റ് സെനിയർ ഗവൺമെന്റ് ഞങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ഒരു ഇൻഡ്യൻ സന്ദർശകൻ അന്യായമായ വികാരാവേശം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം തെറ്റിദ്ധരിച്ചത് ചൈനയിലെ "ജനകീയജനാധിപത്യം" ഡോക്ടർ സൺയാറ്റ്-സെനിയർ ആദർശങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതല്ലെന്നാണ്. അദ്ദേഹം നാകിംഗ് നൽകപ്പെട്ട പല സ്വീകരണ സർക്കാരുകളിൽ സൺയാറ്റ്-സെനിയർ മാഹാത്മ്യങ്ങളെ പ്രകീർത്തിച്ചുകൊണ്ട് പ്രസംഗങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചു. എന്നാൽ ആ പ്രശംസകൾ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് വഹിക്കാവുന്നതിൽ കൂടുതലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഇനിയും പരാമർശിക്കരുതെന്ന് ഈ സന്ദർശകനോട് അധികാരികൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. "ഞങ്ങൾ വളരെ ആദരവോടുകൂടെയാണ് സൺയാറ്റ്-സെനിയർ സ്മരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം അത്ര വളരെ ഉയർത്തിയോടുകൂടി പരസ്യമായി പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നതിന് ഞങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല" എന്നാണ് സന്ദർശകനോടു പറഞ്ഞത്.

ഷാംഗ് ഹായ് നഗരം, സാമൂഹ്യമായി ഭയനങ്ങൾ നൽകിവേദനാപൂർണ്ണമായ ഒരു മരണത്തിലേക്കു നയിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രതിതിയാണ് ഞങ്ങളിൽ ജനിച്ചത്. പണ്ട് ആ നഗരം ഒരു സാമ്രാജ്യം തന്നെയായിരുന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ ഇതര ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് വേർപെട്ട അതു നിന്നിരുന്നു. വിദേശകോടീശ്വരന്മാരും പുറപ്പെട്ടുപോന്ന കൊള്ളത്തലവന്മാരും അവിടുത്തെ ഐശ്വര്യപ്രഭയിൽ ഇടകലർന്ന് സമ്മേളിച്ചു. അതിന്റെ അതിർത്തികളിൽ സാമ്രാജ്യഭർമ്മോഹത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിലൂടെ ലക്ഷ്യമായ വൻ സൗഖ്യങ്ങൾ നിൽക്കുന്നുണ്ട്. അവയെല്ലാം പഴയ കാലത്തെ "കൂലി"കളുടെ ചൂഷണസ്മരകമായി മാത്രം ഇപ്പോൾ കാണാം. നാകിംഗ് റോഡിലുള്ള ഫ്ലാഗ് സൗജന്യ മേഖലയിൽ പരിഷ്കൃതചോപ്പുകൾ അവയുടെ മങ്ങിയ പ്രഭയിൽ ഇപ്പോഴും നിൽക്കുന്നുണ്ട്. അവശേഷിക്കുന്ന ഏതാനും വിദേശ്യരുടെ പേർമാത്രമാണ് ആ ചോപ്പുകൾ തുടരുന്നത്. വ്യാപാരമെക്കാനിസ്റ്റ് ഒരു കാലത്തു ഏപ്പോഴും ആൾത്തീരങ്ങളായിരുന്ന തുറമുഖങ്ങളിലും ബാങ്കിംഗ് സ്ഥാപനങ്ങളും, പിരിച്ചു വിടാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത കറേ ആളുകൾക്ക് മാത്രം ശ്രദ്ധണം നൽകുന്നു. നിയന്ത്രണാതീതമായ അവിടുത്തെ

ഗതാഗതം ശതക്കണക്കിനുള്ള റിക്‌ഷോവണ്ടികൾ മൂലം മന
ഗതിയിലായിരിക്കുന്നു.

ഭാവിയില്ലാത്ത ഒരു നഗരമാണ് ഷാംഗ്‌ഹായ്. അവിടെ
യുണ്ടായിരുന്ന പല വ്യവസായങ്ങളും ഉൾപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു
മാറ്റപ്പെട്ടിരിക്കയാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ കോടി
ക്കണക്കിനുള്ള അവിടത്തെ നഗരവാസികൾക്ക് വ്യാപാരവും
നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സാധാരണ കാണാറുള്ള നീല കോ
ട്ടൺയൂണിഫോറത്തിന് പകരം വിദേശവസ്തുങ്ങൾ ധരിച്ച പുരു
ഷന്മാരും, സ്ത്രീകളും ആയിരിക്കണക്കിനു ചൊച്ചാഴ്ചത്തെ പ്രഭാതം
കാത്തുകഴിയുന്നുണ്ട്. ഒരു പക്ഷെ അന്നത്തെ പ്രഭാതപത്രത്തിൽ
അവർക്ക് ചൈനാ വിടാനുള്ള എക്സിറ്റു പെർമിറ്റ് ലഭിക്കുന്ന
സൗഭദ്രവാത്ത് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയേക്കാമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷ
യാണ് അവരെ ഭരിക്കുന്നത്. പീക്കിംഗിലെ പരുപരുത്ത ചാര
വർണ്ണവസ്തുങ്ങൾ കണ്ട ശേഷം ഭംഗിയായ പട്ടുവസ്തുങ്ങൾ
ധരിച്ച ചൈനീസുസ്ത്രീകളെ കാണുന്നത് സന്തോഷപ്രദമായി
തോന്നി. ചുറ്റുചുറ്റുപു തോന്നിക്കുന്ന തലക്കെട്ടുകളും, പെയിൻറു
ചെയ്ത ചെങ്ങുണ്ടുകളും, അവരുടെ ദന്തവർണ്ണ മുഖകമലങ്ങൾക്കു
പ്രശോഭ നൽകി. എന്നാൽ അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ സംഭീതി
ളളിച്ചു കിടക്കുന്നതു കാണാം. ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശത്തിന്
അവർ ദാഹം കൊള്ളുകയാണ്. ഇത്രവളരെ ഭീതി ബാധിച്ച
മുഖങ്ങൾ ഞാൻ ഒന്നിച്ചു കണ്ടിട്ടില്ല.

ഷാംഗ്‌ഹായ് ഒരു വൻകാരാഗ്രഹമായിരുന്നു. അവിടെ
താമസ്സിക്കുന്നത് എനിക്കു ദുസ്സഹമായി തോന്നി. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു
കൾ ചെറുകർഷകരായിരുന്നു. വൻ നഗരങ്ങളിൽ അവരുടെ പരാ
ജയം ഒഴിവാക്കാനുള്ള ഉൽക്കണ്ഠയിൽ അവർ അങ്ങെ അറ്റാ
ത്തെ നിർദ്ദയപരിപാടികൾ സ്വീകരിച്ചു. ഈ നഗരങ്ങൾ എതിർ
വിപ്ലവകാരികൾക്കു അഭയം നൽകുമെന്നു അവർ ഭയപ്പെട്ടു.
അവരുടെ സുദീർഘമായ പരിചയമനുഭവങ്ങളും അധികാരപാര
മ്പര്യവും കൊണ്ട് കർഷക കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു ഭടന്മാരെ അഴിമതി
ക്കാരാക്കിത്തീർക്കുമെന്നായിരുന്നു ഭയം. സാൽഫാൻ പ്രസ്ഥാനം
ഉദ്യോഗസ്ഥദുഷ്പ്രഭുതപടുള്ളതും കേന്ദ്രീകൃതവുമായ ഒരു ഭരണ
കൂടത്തിൽ നിന്നൊഴിവാക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു തെളിയിച്ചു. അതു
കൊണ്ട് ഈ നഗരങ്ങൾ തന്നെ നശിപ്പിക്കുവാനാണ് നിശ്ച
യിച്ചത്. പുതിയ ജനാധിപത്യത്തിലുണ്ടെന്നു പ്രഖ്യാപിതമായ
വിശ്വാസം, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുത്തിന്റെ യുക്തികാരകൾ കൊണ്ട് തന്നെ
മാറ്റിവയ്ക്കേണ്ടിവന്നു. കൂടുതൽകൂടുതൽ യുവാക്കന്മാർ പുതിയ
സിദ്ധാന്തങ്ങൾ കർത്തിച്ചും, പ്രായം ചെന്നവർക്ക് മസ്തിഷ്ക
പ്രക്ഷാളനം നൽകിയും, ചാരവൃത്തി, ഏറ്റു പറച്ചിൽ, ലിക്വി
ഡേഷൻ എന്നിവ നടത്തിയുമാണ് മാവോ ലക്ഷ്യം സാധിച്ചത്.

ചൈനായുടെ വൻനഗരങ്ങളിൽ കൂടെയുള്ള പ്രയാണം, ഇഷ്ടികഭിത്തികളുടെയും നിഃരാധിത തെരുവുകളുടെയും ഇടയിൽ കൂടെയുള്ള സഞ്ചാരമായിരുന്നു. കണ്ണാടിവാതിലുകൾക്കുള്ളിൽ മനുഷ്യമുഖങ്ങൾ ഞങ്ങൾ കണ്ടു. അവർക്കു എന്താണ് സംഭവിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതെന്ന് ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞില്ല. അവരുടെ പത്രങ്ങളോ, മാസികകളോ, അവരുടെ ജീവിതത്തെ പഠിയ്ക്കാനോ, സന്തോഷങ്ങളേയോ സന്താപങ്ങളേയോ പഠിയ്ക്കാനോ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയില്ല. പിക്കിംഗിൽ നിന്നാജ്ഞാപിക്കുന്നതു മാത്രം അവർ ഏറ്റവും പാശ്ചാത്യർ. ഷാംഗ്ഹായിലെ "ഇംഗ്ലീഷ് ഡെയിലി", പിക്കിംഗിലെ "പീപ്പിൾസ് ഡെയിലി" പത്രത്തിന്റെ മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ ദിവസവും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ജനങ്ങൾ ഒരു അപരിചിതനോടു സംസാരിക്കുകയോ അവനെ സമീപിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതായി കണ്ടില്ല. അനവധി പൊതുസ്വീകരണങ്ങളും ഡിന്നർ സൽക്കാരങ്ങളും നൽകപ്പെട്ടെങ്കിലും, അവിടെയെങ്ങും മനുഷ്യാചിതമായ സ്നേഹാതിരേകമോ, സൗഹാർദ്ദബന്ധമോ കാണാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു. പിക്കിംഗ് മുതൽ കാൻറൺവരെ ഒരേ തരം സ്വന്തം പ്രസംഗങ്ങളും സമാധാനം, ഏഷ്യൻ ഐക്യം, അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വം, പ്രത്യേകം, രണ്ടായിരം കൊല്ലത്തെ സംസ്കാരികസമ്പ്രദായങ്ങൾ എന്നിവയെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രഭാഷണങ്ങളും തന്നെയാണ് കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നത്. കറൈക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഈ പ്രസംഗങ്ങൾ ഭാഷാന്തരം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ അതിലെ ഓരോ വാക്കും ഞങ്ങൾക്കറിയാമായിരുന്നു.

അടിസ്ഥാനപരമായി ഗ്രാമങ്ങളിലും, ഇതരപ്രദേശങ്ങളിലും ഇതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിപ്ലവം ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലാണ് സമാരംഭിച്ചത്. ഭൂപരിഷ്കാരം കൊണ്ടു്, ഗ്രാമീണർക്കു പുതിയ പ്രത്യേകതയും വരുത്തുകയുണ്ടായി. എങ്കിലും, സുഭദ്രമായ ഒരു ഗ്രാമീണസാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതി കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കർഷകർക്കു് ഒരു അധികാരമനോഭാവം വളർത്താൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കർഷകസംഘങ്ങളിൽ കൂടെ ആ അധികാരം പ്രായോഗികമാക്കുന്നുണ്ടു്. സ്ത്രീകളിൽ ഒരുവിമോചിതബോധം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഒരു പുതിയ ചൈതന്യം ഗ്രാമങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇനിയും നിർബാധമായി തങ്ങളെ വിട്ടേക്കണമെന്നും, സമ്പാദിച്ച സ്വത്തുകാരാകുന്നതിനുള്ള സൗക്യം ലഭിക്കണമെന്നുമാണു് കർഷകരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ അഭിലാഷം. പക്ഷേ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർ അങ്ങിനെ അവരെ വിട്ടേക്കുകയില്ല. പ്രചരണം, സിദ്ധാന്തവൽക്കരണം, വിപണിനിയന്ത്രണം എന്നിവകൊണ്ടു് ഒരു വട്ടാളച്ചിട്ടു കർഷകർക്കു് നൽകുകയാണു്. മഞ്ചുരി

യായില്ല കാവോ കാംഗ്ഗ്രാമം, ഈ കൂട്ടുകൃഷി മനോഭാവത്തിന് പ്രകടമായ എതിര പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്.

ഞങ്ങൾ കൂബോവുഗ്രാമത്തിൽ പോയി. കൺഫ്യൂഷ്യസിന്റെ ശവകുടീരം ഞങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു. ഈ കൊച്ചു ഗ്രാമത്തിലെ "പൊതുക്ഷേമ" പദ്ധതിക്ക്, തലമുറകളായി അവിടെ അടിഞ്ഞു കിടന്ന പൊടിപടലം നീക്കാൻ സാധിച്ചതായിതോന്നിയില്ല. വയലുകളിൽ ധാന്യം വിളഞ്ഞു കിടന്നു. എന്നാൽ ഗ്രാമത്തിൽ ദാരിദ്ര്യവും പൊടിയും നടമാടി. ഇടിഞ്ഞു പൊളിഞ്ഞ ക്കിലുകൾ റോഡിന്റെ വശങ്ങളിൽ നിരന്നു സ്ഥിതി ചെയ്തു. കർഷകർ വയലുകളിൽ നടന്നു പോകുന്നത് ദുർവഹമായ ഭാരങ്ങൾകൊണ്ട് വളഞ്ഞുകനിഞ്ഞാണ്. നിശ്ചയമായും പ്രദർശനാഹമായ ഒരു ഗ്രാമമായിരുന്നില്ല അത്.

മാവോയും, ഈ ഗ്രാമത്തിലും കൺഫ്യൂഷ്യസിന്റെ ക്ഷേത്രത്തിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. പീക്കിംഗ് സർവകലാശാലാ ലൈബ്രറിയിൽ വിശപ്പുകൊണ്ടു വലഞ്ഞു കഴിച്ചുകൂട്ടിയ പല വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം നടത്തിയ സഞ്ചാരത്തിനിടയിലാണ് അദ്ദേഹം ഇവിടെ വന്നത്. ഇവിടെയാണ് രണ്ടായിരം കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് കൺഫ്യൂഷ്യസ് ജീവിച്ചതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ "അനാലെക്ടാസ്" പഠിപ്പിച്ചതും. തന്റെ ഉപദേശത്തിന്റെ മായാത്ത മുദ്രകൾ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതരീതിയിൽ അദ്ദേഹം പതിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിതൃഭക്തി, പുത്രികന്മാരെയുള്ള ആരാധന, കൺഫ്യൂഷ്യൻപുണ്യകർമ്മങ്ങൾ, വിജ്ഞാനത്തെയും വൃദ്ധന്മാരെയുമുള്ള ആദരവ്, മാർയാദകളെ സംബന്ധിച്ച ആചാരവിധികൾ എന്നിവയെല്ലാമടങ്ങിയ ചട്ടങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീർന്നു. സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലെ ചില നിയമസംഹിതകളെല്ലാം അവർ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവ ലംഘിക്കപ്പെടാത്ത കാലത്തോളം വ്യക്തിപരമായ അവരുടെ രഹസ്യജീവിതത്തിൽ ആരും ഇടപെട്ടുകൂടെന്നൊരു ദേശീയസ്വഭാവമാണ് അവർ നിലനിറുത്തിയിരുന്നത്. ഒൻപതാം ശതാബ്ദത്തിൽ ഒരു സ്വതന്ത്രവ്യക്തിക്കുമാത്രം എഴുതാൻ കഴിയുന്ന വരികളാണ് പോ ചു—ഐ എഴുതിയത്:

കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം ഞാൻ രോഗിയായി കിടന്നപ്പോൾ
ഞാൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു
ഞാൻ ജീവിക്കുന്ന കാലത്തോളം
ഒരു തുള്ളിപോലും ഞാൻ തൊടുകയില്ലെന്നു—
എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം ആർക്കറിയാം

ഇരയാണ്ടത്തെ വസന്തകാലം എന്തെല്ലാം കൊണ്ടുവന്നി-
മെന്ന്,

ഇപ്പോൾ ഞാനിതാ

വൃദ്ധനായ ലിയുവിന്റെ ഗൃഹത്തിൽനിന്നുവരികയാണ്
മൂക്കറ്റം കുടിച്ചുകൊണ്ട്.

പഴയ ഇടപ്രളയങ്ങളുടെകാലം നിർമ്മാജ്ജനം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. ജനങ്ങളുടെ ചേരിൽ ഭരിക്കുന്ന ഒരു സേപ്താധിപതി ആ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുകയാണ്. നവീനചൈന ജനാധിപത്യത്തെ പറ്റിയാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ കമ്മ്യൂണിസത്തിൽ വ്യക്തികൾക്കു ഒട്ടും സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ അഭിപ്രായം വ്യക്തി പ്രധാനമായ ജീവിതം അഴിമതി, അധികാരത്തുണി, കൈക്കൂലി എന്നിവയിലേക്കു നയിക്കുമെന്നാണ്. "പൊതുപരിപടി"യിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ സേപ്താധിപതിക്കുമാത്രമുള്ളതാണ്—പ്രസംഗസ്വാതന്ത്ര്യം, ചിന്താസ്വാതന്ത്ര്യം, പ്രസിദ്ധീകരണം, സംഘം ചേരുക, സംഘടന, എഴുത്തുകൂട്ടം, വ്യക്തി, കുടിയേറ്റം, മതവിശ്വാസം, പരസ്യ പ്രകടനസ്വാതന്ത്ര്യം ഇവയെല്ലാം "പൊതു പരിപാടിയിൽ സുരക്ഷിതമാക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സ്വാതന്ത്ര്യമെന്നതിനു പകരം "പൊതു നന്മ"യാണിപ്പോഴത്തെ ലക്ഷ്യം. വ്യക്തിപരമായ അവകാശങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് "പൊതുജനങ്ങളോടുള്ള ബാധ്യതയെപ്പറ്റിയാണ് പറയുക. ജനങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് ആജ്ഞാപിക്കപ്പെടുകയാണ്. വ്യക്തിക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമൊന്നുമില്ല. കാരണം നിയമത്തിന്റെ വാഴ്ച അവിടെ ഇല്ല.

പ്രസംഗസ്വാതന്ത്ര്യമൊ, സംഘടനാസ്വാതന്ത്ര്യമൊ എങ്ങനെയാണ് സാധ്യമാകുക? എല്ലാ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളെയും പത്രങ്ങളെയും "ജനകീയഗവർണ്മെന്റിന്റെ നിയമങ്ങളെ ലംഘിക്കരുതെന്നും, പുതിയ ജനാധിപത്യഭരണത്തിനു ദോഷകരമായ പ്രചരണങ്ങൾ യാതൊന്നും നടത്തിക്കൂടെന്നും" അനുശാസിച്ചിരിക്കുകയാണ്. "പൊതുപരിപാടിക്കും" കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടി നേതൃത്വത്തിനും എതിർപ്പു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത് രാജ്യദ്രോഹമാണ്. ഗവർണ്മെന്റ് ഞാനെ വാർത്തകൾക്കു യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല. ഔദ്യോഗികാഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാതെ ചൈനീസുപത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താറില്ല. വിദേശവാർത്തകൾ ഗവർണ്മെന്റ് അനുമതി നൽകുന്നതുവരെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൂട. 1951 ഒക്ടോബറിൽ സ്റ്റാലിൻറെ പ്രസ്താവനപോലും അനേകദിവസങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താതെ തടഞ്ഞുവെച്ചിരുന്നു. പകുതിനൂറ്റാണ്ട് പ്രധാനമന്ത്രി ലിയാക്കുത്താലിയുടെ വധം നടന്നപ്പോൾ ഞാൻ നാകിംഗിലായിരുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു വാർത്തയും ചൈനീസ് പത്രങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയില്ല. ഇൻഡ്യൻ എംബസ്സിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനി

നാണ് ഞങ്ങൾ ആ വാങ്ങ് കേട്ടത്. ഇൻഡ്യൻറേഡിയൊ പ്രക്ഷേപണങ്ങൾ കേൾക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. വിദേശറേഡിയൊ പ്രക്ഷേപണങ്ങൾ ഒന്നും കേൾക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നായിരുന്നു മറുപടി.

സാഹിത്യം രാഷ്ട്രീയത്തിന് താഴെയാണ്. അതുപോലെ തന്നെയാണ് കലയും, സിനിമയും, നാടകവും. എല്ലാം വിപ്ലവത്തിന്റെ വിജയത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കണം. വിദേശപത്രങ്ങൾ ചൈനയിൽ വരാൻ അനുവദിച്ചാൽ പൊതുജനങ്ങളുടെ കണ്ണിൽനിന്നു ഒന്നും മറച്ചുവയ്ക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഇന്നു എന്തെങ്കിലും ആരെയെങ്കിലും കാണുവാൻ സാധ്യമല്ല. മാവോയെപ്പോലും ഇപ്പോൾ കാണുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. സാമ്യനൃജനങ്ങളുമായുള്ള സമ്പർക്കംകൊണ്ടാണ് മാവോയുടെ സ്വാധീനശക്തി സംഭരിച്ചത്. ഇന്നുകൂടെ "മോചനതാരം" എന്നുള്ള പുരാവൃത്തത്തിന്റെ മറവിൽ അദ്ദേഹം ഒളിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഞാൻ സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ള അനേകരാജ്യങ്ങളിൽ ഭാഷയുടെ വൈഷമ്യം നേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇത്രയധികം ഏകാന്തത തോന്നിയ മറ്റൊരാൾ രാജ്യവും എന്റെ അനുഭവത്തിൽ വന്നിട്ടില്ല.

സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യമൊ, താമസസ്വാതന്ത്ര്യമൊ ഇവിടെ ഇല്ല. പോലീസിന്റെ പെർമിറ്റു കൂടാതെ ഒരു ഡിസ്സിക്രിട്ടിൽ നിന്നു മറ്റൊരു ഡിസ്സിക്രിട്ടിലേക്കു പോകുവാൻ ജനങ്ങൾക്കനുവാദമില്ല. പെർമിറ്റൊന്നു പറഞ്ഞാൽ അന്തമില്ലാത്ത കാലവിളംബവും, വിശദീകരണങ്ങളും, പരിശോധനകളുമാണ്. ചൈനാ വിട്ടുപോകണമെങ്കിലും ഇതുതന്നെയാണ് ഗതി. എക്സിറ്റിംഗ് പെർമിറ്റുകൾക്കു മാസങ്ങൾ താമസിക്കേണ്ടിവരും. അത്രകിട്ടുന്ന ഭാഗ്യവാന്മാർ ചൈനയിലെ നിശാക്ലബുകളിൽ വലിയ അനുഭവദന സമാഘോഷങ്ങൾ നടത്തും. "അവൻ ഒരു ഉല്ലാസവാനായ നല്ലവൻ" എന്ന ഇംഗ്ലീഷുപാട്ടുകൾ പാടി സന്തോഷിക്കും. താമസസ്ഥലത്തുനിന്നു ഒരു ദിവസത്തിൽ കൂടുതൽ മാറിത്താമസിക്കാൻ അനുവാദമില്ല. മാറുന്നത് അന്നുതന്നെ പോലീസിൽ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുകയും വേണം.

ജനകീയ പോലീസിനെ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതാണ് വിപ്ലവത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ജോലിയായി മാവോ കരുതിയത്. ഭീകരതയുടെ ഉപകരണം, ആളുകളെ യോജിപ്പിച്ചുനിറുത്താൻ ആവശ്യമായിരുന്നു. ഡിസ്സിക്ടും തെരുവുംകമ്മിറ്റികളിൽ കൂടെ നടത്തുന്ന വിദ്യാഭ്യാസവും, പ്രചരണങ്ങളും കൊണ്ടു ചിന്താനിന്ദ്രണം, സ്വയം വിമർശനം, മസ്കിക്ലപ്രക്ഷാളനം എന്നിവ സാധിക്കുന്നു. ഭർത്താക്കന്മാർക്കെതിരായി ഭാര്യമാർ മൊഴി കൊടുക്കണം. മാതാപിതാക്കന്മാർക്കെതിരായുള്ള വിവരങ്ങൾ അറിയിച്ചു കൊടുക്കാൻ കുട്ടികൾ നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടു. അഞ്ചുപേർ അംഗങ്ങൾ

ളായുള്ള സംഘങ്ങളെ സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവർ പർ
സ്പരം സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണം ചെയ്തുകൊള്ളണം. രാജ്യത്തെ ഓരോ
പൗരന്റെയും രാജ്യഭക്തിനിതാന്തപരിശോധനയ്ക്കു വിധേയമായി
കൊണ്ടിരിക്കും.

സേപ്താധിപത്യത്തിന്റെ സ്വാഭാവികയുക്തി പരിണാമം
മൂലം കൂടെക്കൂടെ ലിക്വിയേഷൻ സംരംഭങ്ങൾ നടത്താൻ കമ്യൂ
ണിസ്റ്റുകൾ നിർബന്ധിതരാണ്. തടങ്കൽ പാളയങ്ങളും, ആത്മ
ഹത്യകളുമാണ് ജനങ്ങളിൽ സംഭീതി വർദ്ധിപ്പിക്കാനും
അങ്ങനെ അവരെ കീഴ്പ്പെടുത്താനും സേപ്താധിപത്യം പ്രയാ
ശിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ. ചൈനയുടെ പല സുഹൃത്തുക്കളും ഈ
അവസ്ഥാ വിശേഷത്തെ അവഗണിക്കുന്നതായിക്കാണു.
വിപ്ലവത്തിൽ വന്നുകൂട്ടുന്ന അനിവാര്യമായ ഒരു ത്യാഗമായി
ട്ടാണ് ഇതിനെ അവർ കരുതുക. ചൈനയിലെ ജനലക്ഷങ്ങ
ൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമെങ്കിലും ലബ്ധമായല്ലൊയെന്നും, സ്ത്രീകൾക്കു
അടിമത്വത്തിൽനിന്നുള്ള വിമോചനം സിദ്ധിച്ചല്ലോയെന്നുമാണ്
അവർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. താൽക്കാലികമായി കർഷകന്റെ
ചോറ്റു പാത്രം കുറച്ചുകൂടെ നിറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് വാസ്തവ
മാണ്. സ്ത്രീകൾക്ക് ശബ്ദമുണ്ടെന്നു് തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അവരെ
ഒരു പുതിയ അഭിമാനബോധം ഭരിക്കുന്നുമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ
വക പരിവർത്തനങ്ങൾ മാത്രം ജനങ്ങളെ എത്രനാൾ സംതുഷ്ടിപ്പെ
ടുത്തുമെന്നു കണ്ടറിയാം. ജീവിതം സേപ്താധിപത്യത്തിനു
കീഴ്പ്പെട്ട ഒരു നിര തര അടിമത്വമാണെന്നു ബോധപ്പെട്ടു
മ്പോൾ താൽക്കാലികപ്രയോജനങ്ങൾ നിഷ്പ്രഭമാകും.

കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ചൈനയെ സാബോധന ചെയ്യുന്നതു്
ഒരു "നവീന ജനാധിപത്യ"മെന്നാണ്. തൊഴിലാളികൾ,
കർഷകർ, ചെറുബൂർഷ്യാകൾ, ദേശീയബൂർഷ്യാകൾ എന്നി
നാലു "സ്റ്റേഹിതവർഗ്ഗങ്ങൾ" കമ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വ
ത്തിൽ എല്ലാ ജനാധിപത്യസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും അനുഭവി
ക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് പറയുന്നത്. "പുതിയ ജനാധിപത്യം"
എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ, വളരെ വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു് മാവോ ഇങ്ങനെ
എഴുതി. "തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ സേപ്താധിപത്യമുള്ള
സോഷ്യലിസ്റ്റ് സ്റ്റേറ്റിൽ നിന്നു് തത്വത്തിൽ വിഭിന്നമാണു്
ജനാധിപത്യ വർഗ്ഗങ്ങൾ ചേർന്നുള്ള ഒരു ഐക്യത്തിന്റെ ജനാ
ധിപത്യം. ചൈനയുടെ പുതിയ ജനാധിപത്യ ഭരണകാലത്തെ
ങ്ങും, ഒരു വർഗ്ഗത്തിന്റെ മാത്രം സേപ്താധിപത്യമുള്ള ഗവണ്മെ
ന്റോ, ഒരു പാർട്ടിയുടെ മാത്രം കർത്താവകാശമുള്ള ഭരണരീതിയോ
സ്വീകരിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. സാധിക്കയും വേണ്ടു്"

ഈ മനോഭാവത്തിന്റെ തെളിവിനായിട്ടാണെന്നു പറയ
പ്പെടുന്ന ഇന്നത്തെ ചൈനീസ് ഗവർണ്മെന്റു, കൂമിനാങ്ങു് ഭര

ണത്തെ എതിരിട്ടുപാർട്ടികളുടെ സംയുക്തഭരണമാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. ഈ പാർട്ടികളുടെ എല്ലാം അംഗത്വം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളുടെ അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടു്.

ഞാൻ പീക്കിംഗിലുണ്ടായിരുന്ന സമയത്താണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിൽ ചേരണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് യുവാക്കൾ എഴുതിയ ഏതാനും ലേഖനപരമ്പരകൾചൈനീസ് പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കണ്ടതു്. അവർ മറ്റുപാർട്ടികളുടെ അംഗത്വം സ്വീകരിക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടുവത്രെ. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിലെ അംഗത്വം 50 ലക്ഷം മാത്രമാണു്. തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിൽതന്നെ 20 ലക്ഷം ആളുകളെ ചൈനയിൽ ആകെയുള്ള പാർട്ടിയിൽ അധിക പ്രാതിനിധ്യം ചെറുകർഷകർക്കാണ്. ഒരു സ്വയരക്ഷണ നടപടി മാത്രമാണു് ഈ യുവാക്കളെ അന്യപാർട്ടികളിലേക്കുപറഞ്ഞയച്ചതു്. ഒരുപാർട്ടിയംഗം എന്നോടു ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി. “ഞങ്ങൾ ഈ യുവാക്കളെ അന്യപാർട്ടികളിൽ പറഞ്ഞയക്കുന്നതു് ആ പാർട്ടികൾ ശരിയായി സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനു് സഹായിക്കാനാണു്.”

മാവോ എപ്പോഴും ആവർത്തിച്ചുവർത്തിച്ചു എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. “ഞങ്ങളുടെ പ്രാരംഭ തത്വം തന്നെ ചൈനീസ് ജനതയെ ആത്മാർത്ഥതയോടെയും ഉള്ളഴിഞ്ഞും സേവിക്കയും അവരുമായി ഒരിക്കലും വേർപെടാതിരിക്കുകമാണു്. എന്നാൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ജനകീയ അഭിലാഷം എന്താണെന്നു് വിശകലനം ചെയ്യുവാനോ, അതു സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതെങ്ങനെയാണെന്നു് മനസ്സിലാക്കുവാനോ ഒരിക്കലും ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. ജനകീയ ഇച്ഛാശക്തി ഇപ്പോൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതു് ഹിറാൾറിന്റെ തത്വത്തിലും ചൈനയിലെ പുതിയ ഇതിഹാസത്തിലുമാണു്. പൊതുപരിപാടി, പാർട്ടി സംയോജനം, പുതിയ ജനാധിപത്യം എന്നിവയെല്ലാം അടിസ്ഥാനപരമായി ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിലും അതിന്റെ തലവനിലുമാണു്. മറ്റുള്ളവർക്കുള്ളല്ലാം, സാമാന്യ ജനതയുടെ ഇച്ഛാശക്തിക്കു കീഴ്പ്പെടണം. ഗ്രൂപ്പുകളുടെ സംയോജനം അംഗീകരിക്കേണ്ടതു് പാർട്ടിയിൽ കൂടെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഇച്ഛാശക്തിയാണു്.

“ചൈനാ ലോകത്തെ ഇളക്കുന്നു” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ജാക്ക് ബെൽഡൻ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്—“മാവോ പറയുന്ന സിദ്ധാന്തം സാമാന്യജനങ്ങളിൽ നിന്നു പഠിച്ചിട്ടു അവരെ പഠിപ്പിക്കണമെന്നാണു്. ഇതു് ലയോളായുടെ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ഒരു വികൃതരൂപമാണു്. ലയോളായുടെ സിദ്ധാന്തമിതാണു്. ‘അന്യന്റെ ഗതിയെ അനുകരിച്ചു നിങ്ങളുടെ സ്വന്ത ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിച്ചേരണം’. അങ്ങനെ മുമ്പു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ മതവാദികളെ പ്രശംസിച്ചിരുന്നു; വിദ്യാർത്ഥികളെ കയ്യടിച്ചു പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു;

പ്രസംഗ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് ഉച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കി വാദിച്ചു; ദുർഭരണം അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ അട്ടഹസിച്ചു.' ഇന്നും അതിനുവേണ്ടി യൊക്കെ അവർ ശബ്ദമുണ്ടാക്കും. എന്നാൽ അവരുടെ ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നതുകൊണ്ട് സ്വാതന്ത്ര്യം "ജനങ്ങൾക്കു" മാത്രമാണ്. പിന്തിരിപ്പന്മാർക്കല്ല. ഒരു പിന്തിരിപ്പൻ എന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെ എതിർക്കുന്നവൻ എന്നാണ്.

ഓ! അങ്ങാണം പ്രശോഭിതമായ ചിഹ്നവും, വിജയപതാകയും.

ആരാധനീയനായ മാവോ ചിരം ജീവിക്കട്ടെ. അങ്ങയുടെ തലമുറയിൽ ജീവിക്കുകയും അങ്ങയുടെ മാതൃക പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ഞങ്ങളുടെ ഭാഗ്യമാണ്. ഞങ്ങൾ അങ്ങയെ പിന്തുടന്ന് പുതിയ ഒരു ലോകത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കും.

ആരംഭത്തിൽ വിപ്ലവത്തിന്റെ വികാരാവേശം, സ്റ്റേറ്റിന്റെ സ്ഥാപന ലക്ഷ്യത്തിന് ശക്തി പ്രദാനം ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് സ്ഥാപനശ്രമത്തിൽ വിവിധ പാർട്ടികളും രാഷ്ട്രീയ അഭിപ്രായക്കാരും, പല സ്ഥാനങ്ങളിലിരിക്കുന്നവരും സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു. ഈ വികാരാവേശം ശരിയായി പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട്, ചിയാങ്ങിന്റെ ശക്തിയെ നശിപ്പിച്ചാൻ അവർക്കു സാധിച്ചു. ഇന്ന് ആ ആവേശം അസ്തമിച്ചു. അവരുടെ അധികാരത്തിനതുകൊണ്ട് പുതിയ പരിമിതികൾ നേരിടുകയാണ്.

ജനങ്ങളും പാർട്ടിയും തമ്മിൽ വിടവ് വർദ്ധിച്ചു വരികയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതുവരെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ആശ്രയിച്ചിരുന്നത് ഗ്രാമങ്ങളിലും, ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലും അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന അനുഭവനേട്ടങ്ങളെയാണ്. ഇന്ന് മാവോ ജീവിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രഹസ്യക്ഷേത്രത്തിലാണ്, ലിയു ഷാവോ-ചി മാവോ സിദ്ധാന്തം അല്ലാത്തതായി രൂപവൽക്കരിച്ചു പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ലെനിൻ-സ്റ്റാലിൻ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ഒരു സ്വഭാവപരമായ പരിണാമമായി മാവോയിസത്തെ വിശദീകരിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ ചൈനയുടെ പ്രശ്നങ്ങളെ സിദ്ധാന്തപരമായി അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഒരു ഗതിയിലേക്കു വഴുതി വീഴുകയാണ്. രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ ബന്ധങ്ങളും, പൂർവകാലത്തെ വിദ്വേഷങ്ങളും സാമ്പത്തികമായി ചൈനാ ഒറ്റാതിരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പതനത്തിലേക്കാണ് നയിക്കുന്നത്.

സംയുക്ത ഗവർണ്മെന്റിന് പറയുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ഗവർണ്മെന്റാണ്. മറ്റുള്ള പാർട്ടികൾ ഗവർണ്മെന്റിൽ തുടരുന്നു എന്നു പറയുന്നത് ചരിത്രപര

മായ അതിന്റെ മുൻബന്ധംകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. ഇവയെല്ലാം അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നത് ആഭ്യന്തര സ്ഥിതിഗതികളെക്കാൾ രാജ്യാന്തരപരമായ സംഭവ വികാസങ്ങളെയാണാശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത്. മാവോ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് “നമ്മുടെ കൂടെയുള്ളവർ നമ്മുടെ കൂടെ തുടരും” എന്ന്. മാഡംസൺ തന്നെ അവർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരോടുചേർന്ന് ഭരമേററിരിക്കുന്ന ചുമതലകളിൽ ഒരു തടവുകാരിയായി കഴിയുകയാണ്. ആ മഹതി അവരുടെകൂടെ തുടരുന്നത് അവർ സൺയാററ്-സെനിയർ ഭാഗ്യയായതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ്.

ആകെയുള്ള ആറു ഭരണപരമായ മേഖലകളിൽ നാലിലും സൈനിക ഭരണമാണ് ഇന്നു നടക്കുന്നത്. ഈ മേഖലകളിൽ ഭരണാധിപത്യം വഹിക്കുന്ന ജനറൽമാർ ചുവപ്പുപടയിലെ പഴയ അംഗങ്ങളാണ്. മുമ്പിലത്തേപ്പോലെ ജനകീയ വിമോചന സൈന്യം സമാനഭാവത്തിലായിരുന്നില്ലെങ്കിലും മത്സരത്തിൽ അവർക്ക് പ്രത്യേക പരിഗണനകൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ മൂന്നു കൊല്ലങ്ങൾക്കകം സൈന്യം മുഴുവൻ പുതിയ വിശ്വാസങ്ങൾകൊണ്ട് സിദ്ധാന്തവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. കൊറിയൻ യുദ്ധം സൈന്യങ്ങളെ ആധുനിക സമ്പ്രദായത്തിലാക്കാൻ സഹായിച്ചു.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും സൈന്യവും തമ്മിൽ മത്സരമുണ്ടാകുന്ന സാധ്യതയെപ്പറ്റി ചിലർ പ്രവചിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായത്തിനു ഉപോൽബലകമായി അവർ ആശ്രയിക്കുന്നത് ചൈനായുടെ പാരമ്പര്യ ചരിത്രമാണ്. ഇടപ്രഭുക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള മത്സരവും, സംസ്ഥാനിക മോഹങ്ങളും രാജ്യത്തിന്റെ വിഭജനത്തിനിടയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പഴയ ചുവപ്പുപട സംപൂർണ്ണമായി ചുട്ടു കരിയോട്ട് ഭക്തിയുള്ളവരാണ്. ചുട്ടു കരിയോട്ട് വളരെ സൗഹാർദ്ദവേഷ്ടയിലുമാണ്. സൈനിക ജനറൽമാരെ അവർക്കെന്തെങ്കിലും സ്വാധീനമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ നിയമിക്കാതിരിക്കാൻ മാവോയും പ്രത്യേകം കരുതി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

പുതിയ ജനാധിപത്യം പേരിൽ മാത്രമാണ് ജനാധിപത്യമായിരിക്കുന്നത്. അവിടത്തെ സംയുക്ത ഗവണ്മെന്റിനാണ് പറയുന്നത് വെറുമൊരു മഹ്യമാത്രമാണ്. നയരൂപവൽക്കരണത്തിൽ ചൈനീസ് ജനതയ്ക്കു യാതൊരു പങ്കുമില്ല. ജനസാമാന്യരുടെ വക മത്തു പിടിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. നേതാവിന്റെ ആഹ്വാനങ്ങൾ എടുത്തു പാടുന്നതിലും രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്ന നയങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിലും ഒരാലേയും അവർക്കു നൽകുന്നു. എന്നാൽ വ്യക്തികൾ അവികസിതനായിക്കഴിയുന്നു. അവർ ഏതോ ഒരു മാതൃകയായി വർത്തിക്കുന്നു; മുദ്രാവാക്യം മുഴക്കാനുള്ള ഒരു പകരണം മാത്രമാണ്. ചൈനാ ഒരു സ്വേച്ഛാധിപത്യരാജ്യം

മായിതീർന്നിരിക്കുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളാണ് അതിലെ ഭൗതികവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ അധിപന്മാർ. അവർ പഴയ ദേവന്മാരെ മടുപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. ഈ ജീവിതത്തിൽ വെച്ചു തന്നെ മനുഷ്യരുടെ പ്രയാശകൾ സഫലമാകുവാൻ സാധ്യമാണെന്നു കാണിച്ചാണ് ദേവന്മാരെ തോല്പിച്ചത്.

ഈ പുതിയ ഏകമരത്യാധിപത്യം ജനങ്ങളുടെ പ്രതിദിന ജീവിതത്തെബന്ധനമോചനത്തിന് വിലകൊടുക്കാൻ ബാധ്യതപ്പെടുത്തിവെച്ചിരിക്കുകയാണ് ചൈനയിൽ സമാധാനമുണ്ട്. രാജ്യത്തിനകത്തു നിയമമനുമാധാനമുണ്ട്. കോടിക്കണക്കിനുള്ള ജനങ്ങൾക്കു ഇതൊരു യഥാർത്ഥസമാധാനം തന്നെയാണ്. ഈ സമാധാനംകൊണ്ട് അവരുടെ ഭൂമിയിൽ കൃഷിചെയ്യാനും അവരുടെ ദീപ്തിയുടെ ആഹാരം കഴിക്കാനും സാധിക്കുന്നു. എന്നാൽ ജനസാന്ദ്രതയുടെ മർദ്ദനം പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ പ്രേരിപ്പിക്കാൻ തീർന്ന ഫലങ്ങൾ കേവലം മായയായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലായിത്തുടങ്ങും. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ വിദേശനയം രാജ്യത്തെ ഒരു പുതിയ സാമ്രാജ്യദൃഷ്ടിപ്രഭുത്വത്തിലമർത്തിവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യരുടെ ജീവിതം തന്നെയല്ല, മനുഷ്യരുടെ മനസ്സും നിയന്ത്രിക്കുകയാണവരുടെ പ്രയത്നം. ആ സംരഭത്തിൽ ഒരു പുതിയ അടിമത്തമാണ് ജനലക്ഷങ്ങളുടെ മേൽ വന്നുഭവിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ അനിവാര്യമായ ഫലമെന്തായിരിക്കും. ഈ പുതിയ ജനാധിപത്യം അതിന്റെ പരിണാമയുക്തികൊണ്ടു തന്നെ അതിന്റെ അധഃപതനത്തിന്റെ വിത്തുകൾ വിതയ്ക്കുകയാണ്.

മാവോ ഒരിക്കൽ ഒരു കവിത രചിച്ചതിൽ ചൈനയുടെ ചരിത്രം മുഴുവൻ അദ്ദേഹം സംക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ ഉത്തരഭൂവിഭാഗത്തിൽ, ഈ കൊടുങ്കാറ്റിൽ, ആയിരം ഏക്കർ ഹിമാവൃതമായിരിക്കിക്കുന്നു. പതിനായിരം ഏക്കറുകൾ മഞ്ഞുമഴയിൽ ആണ്ടുകിടക്കുന്നു. മഹാഭിത്തിയുടെ ഇരുവശവും നിരീക്ഷിക്കുക വിസ്മയമായ ഒരു ശൂന്യതമാത്രം അവശേഷിക്കുന്നു.

ഭാവി സംബന്ധിച്ച ചൈനാ യാതൊരു പ്രയാശയ്ക്കും വകനൽകുന്നില്ല. മാവോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയത്തിന്റെ ദീർഘദർശിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരാജയത്തിന്റെ അന്തകനും അദ്ദേഹംതന്നെ ആയിരിക്കുമോ?

അനുബന്ധം

പൊതുപരിപാടി

1949 ഒക്ടോബർ 1-ാം തീയതി പിക്നിംഗ് നഗരത്തിലെ ടിയൻ ആൻമാൻ സ്കൂളിൽ വെച്ചു മാവോസേ-തുംഗ് ചൈനയിലെ ജനകീയ റിപ്പബ്ലിക് സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. "ഞങ്ങൾ നാല്പത്തിയേഴര കോടി ചൈനീസ് ജനങ്ങൾ, സൂര്യം എഴുന്നേറ്റുനിന്നു. ഞങ്ങളുടെ ദേശത്തിന്റെ ഭാവി അതിശോഭനമായ ഒന്നുതന്നെയാണ്" അനു സ്ഥാപിതമായ ഗവർണ്ണർ "പൊതുപരിപാടിയനുസരിച്ചുള്ള ജനകീയ ജനാധിപത്യസേച്ഛാധിപത്യം ചൈനാമഹാരാജ്യത്തിന്റെ അതിർത്തിക്കുള്ളിലെല്ലാം നടപ്പാക്കാ" എന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

പൊതുപരിപാടി (കോമൺപ്രോഗ്രാം) എന്നു പറയുന്ന ആധാരം ഏകദേശം അറുപതു വകുപ്പുകൾ ചേർന്നതാണ്. ഇവ കൂടാതെ ചൈനീസ് പീപ്പിൾസ് പൊളിറ്റിക്കൽ കൺസൾട്ടേറ്റീവ് കോൺഫറൻസ്, കേന്ദ്രജനകീയ ഗവർണ്ണർ എന്നിവയുടെ നിയമാവലികളും ഈ പ്രമാണത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. 1949 സെപ്റ്റംബർ 21 മുതൽ 30 വരെ പിക്നിംഗിൽ വെച്ചു നടന്ന പീപ്പിൾസ് പൊളിറ്റിക്കൽ കൺസൾട്ടേറ്റീവ് കോൺഫറൻസിന്റെ പ്രഥമസമ്മേളനത്തിൽ പച്ചാണ് ഈ പരിപാടി പാസ്സാക്കിയത്. വിവിധതൊഴിലാളി സംഘടനകളുടെയും കർഷകസംഘടനകളുടെയും 662 പ്രതിനിധികൾ ഈ സമ്മേളനത്തിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. തത്പരതിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പ്രാതിനിധ്യം, ചൈനയിലുള്ള മറ്റു പത്തു രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾക്കുള്ള പ്രാതിനിധ്യസംഖ്യയോളം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ജനകീയ വിമോചന സൈന്യം, കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിമോചനമേഖലകൾ, ജനാധിപത്യ സംഘടനകളായി വിളിക്കപ്പെടുന്ന വിദ്യാർത്ഥിസംഘടനകൾ, വനിതാസംഘടനകൾ, യുവജന സംഘടനകൾ, വിവിധതൊഴിൽ സംഘടനകൾ എന്നിവയെല്ലാം തൊഴിലാളികളുടെയും കർഷകരുടെയും സംഘടനകൾക്കു പുറമെ പ്രാതിനിധ്യം നൽകിയിരുന്നു. ഈ ഗ്രൂപ്പുകളുടെയെല്ലാം പ്രാതിനിധ്യംകൊണ്ട് കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കു മുന്നിൽ രണ്ടു ഭാഗത്തിൽ കൂടാൽ ഭരിപ്പക്ഷപ്രാതി

നിധ്യം ലഭിച്ചിരുന്നു. തത്പത്തിൽ അവർക്ക് മൂന്നിലൊന്നേയ്ക്കുള്ള വെന്നാണ് പറയുന്നത്.

ചൈനീസ് പീപ്പിൾസ് പൊളിറ്റിക്കൽ കൺ സർട്ട്രോറിയു കോൺഫറൻസ് (സി. പി. പി. സി. സി.) ആണ് രാജ്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രനിയമസഭയായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നത്. രാജ്യത്തെ നിയമങ്ങൾക്കു ഭേദഗതി വരുത്താനോ പൊതുപരിപാടിയിലുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ മാറാനോ, അഖില ചൈനീസ് ജനകീയ കോൺഗ്രസ്സു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നതുവരെ നാഷണൽ കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുക്കാനോ ഉള്ള അവകാശം സി. പി. പി. സി. സി. ക്ലാൺ. മൂന്നു കൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ ഈ കോൺഫറൻസ് സമ്മേളിക്കും അതുവരെ അതിനേക്കാൾ ചെറിയ ഒരു കമ്മിറ്റി അതിന് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ചുമതലകൾ നിർവഹിക്കും. അതാണു നാഷണൽ കമ്മിറ്റി.

നാഷണൽ കമ്മിറ്റിയിൽ 198 അംഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. സി. പി. പി. സി. സി. യിൽ നിന്നാണ് അതു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നത്. നാഷണൽ കമ്മിറ്റി ആറു മാസത്തിലൊരിക്കൽ സമ്മേളിക്കും. സ്റ്റാൻഡിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ അഭിമുഖ്യത്തിലാണ് അതു വിളിച്ചു കൂട്ടുന്നത്. സി. പി. പി. സി. സി സമ്മേളനങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു നാഷണൽ കമ്മിറ്റി ചെയ്യുന്ന തീരുമാനങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നത് സ്റ്റാൻഡിംഗ് കമ്മിറ്റിയാണ്. സി. പി. പി. സി. സി. ക്ലാൻ ഒരു കേന്ദ്ര ജനകീയ ഗവർണ്മെന്റും ഒരു ഭരണകൗൺസിലുമുണ്ട്. ഭരണകൗൺസിലിൽ ചെയർമാൻ, ആറു വൈസ് ചെയർമാന്മാർ, 56 കൗൺസിൽ മെമ്പർമാർ എന്നിവർ ഉൾപ്പെടും. ഈ കൗൺസിലിന്റെ കീഴിൽ അഞ്ചു കമ്മിറ്റികളും 21 മന്ത്രിമാരുടെ വകുപ്പുകളും, മൂന്നു കമ്മീഷനും, നാലു അഡ്മിനിസ്ട്രേഷനും, പീപ്പിൾസ് ബാങ്ക് ഒ. ഫ് ചെയ്നായും പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ചെയർമാൻ മാവോസെ-തുംഗ് ആണ്. അദ്ദേഹം വൈസ് ചെയർമാന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ ഭരിക്കുന്നു. അവരിൽ ചുട, ലിയുഷാവൊ—ചി, മാധംസെൻ, കാവോകാഗ് എന്നിവർ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇനിയും മറ്റു രണ്ടു പേരു കൂടെയുണ്ട്. അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് കൗൺസിലിൽ പ്രധാനമന്ത്രി ചൗ എൻ—ലായിയുടെ കീഴിൽ നാലു ഉപപ്രധാനന്ത്രിമാരും 16 കൗൺസിൽ അംഗങ്ങളും ഉണ്ട്. റിദേശകാര്യവകുപ്പും പ്രധാനമന്ത്രി ചൗ എൻ—ലായിയുടെ ചുമതലയിലാണ്.

അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് കൗൺസിലിന്റെ കീഴിലുള്ള അഞ്ചു കമ്മിറ്റികളാണ് വിവിധമന്ത്രവകുപ്പുകളുടെ പ്രവർത്തനം സംയോജിപ്പിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണമായി സാമ്പത്തിക കാര്യകൗൺസിലാണ്, ഖജനാവ്യ, വ്യാപാരം, വ്യവസായം, കൃഷി, ഗതാഗതം എന്നീ വകുപ്പുകൾ സംയോജിപ്പിക്കുന്നത്.

സി. പി. പി. സി. സി ഒരു സൈനികകൗൺസിലിനെയും ഒരു സുപ്രീം കോടതിയെയും, ഒരു പ്രോക്യൂറേറ്റർ ജനറലിനെയും തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. സൈനികകൗൺസിലിന്റെ അധ്യക്ഷൻ മാവോ തന്നെയാണ്. മറ്റു അംഗങ്ങൾ ചു—ടേ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ആറു വൈസ് ചെയർമാൻമാരും മറ്റു രണ്ടു ജനറൽമാരും, ചൌ എൻ—ലായി, ലിയു ഷാവൊ—ചി, കാവോ കാംഗ് എന്നിവരുമാണ്.

ഭരണപരമായി രാജ്യം ആറു മേഖലകളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവയിൽ നാലെണ്ണവും സൈനികവും, ഭരണപരവുമായ കമ്മിറ്റിയാണ് ഭരിക്കുന്നത്. ഉത്തരപൂർവസംസ്ഥാനവും ഉത്തര സംസ്ഥാനവും മാത്രമാണ് ഒരു ജനകീയഗവർണ്മെൻറിന്റെ കീഴിൽ വർത്തിക്കുന്നത്.

പൊതു പരിപാടിയുടെ മുഖവുരയിൽ പറയുന്നത് ജനാധിപത്യസേച്ഛാധിപത്യം എന്നാൽ ജനങ്ങളുടെ ജനാധിപത്യമെന്നതിലും അധികാരം ആണെന്നാണ്. തൊഴിലാളികൾ, കർഷകർ, ചെറുബൂർഷ്വാകൾ, ദേശീയബൂർഷ്വാകൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെട്ടതാണ് ഈ ജനാധിപത്യമെന്നി. ഇവരാണ് മുന്നണിയിലെ “നാലു സുഹൃത്തുക്കൾ.” പരിപാടി ഗവർണ്മെൻറിനോടാവശ്യപ്പെടുന്നത് സകല കർമ്മകാവകാശങ്ങളും അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നും, ഉദ്യോഗസ്ഥദൃഷ്ട് പ്രത്യേകഭരണത്തിലെ സകല മുതലുകളും കണ്ടുകെട്ടണമെന്നും, ഭൂപരിഷ്കാരം നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നുമാണ്. മറ്റൊരു ലക്ഷ്യമായി പൊതുപരിപാടിയിൽ പറയുന്നത് ഒരു കർഷകപ്രധാനമായ രാജ്യം എന്ന നിലയിൽ നിന്ന് വ്യവസായപ്രധാനമായ രാജ്യമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തണമെന്നാണ്.

ആറാംവകുപ്പും പറയുന്നത് ചൈനയിലെ ജനങ്ങൾക്കു ചിന്താസ്വാതന്ത്ര്യം, പ്രസംഗസ്വാതന്ത്ര്യം, ആദിയായവ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നാണ്.

എട്ടാം വകുപ്പു ചില ബാധ്യതകൾ എല്ലാ പൗരന്മാരുടെയും മേൽ കെട്ടിവയ്ക്കുന്നു. മാതൃരാജ്യം സംരക്ഷിക്കുക, നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുക, ശിക്ഷണം പാലിക്കുക, പൊതുവസ്തുക്കൾ സൂക്ഷിക്കുക, പൊതുവായും സൈനികമായും സേവനം സംഭാവന ചെയ്യുക, നികുതി കൊടുക്കുക എന്നിവയാണ് ആ ബാധ്യതകൾ.

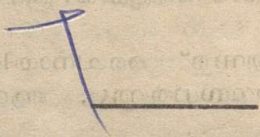
പതിനൊന്നാം വകുപ്പ് വിദേശനയത്തെപ്പറ്റിയാണ് പറയുന്നത്. “സമുദാനകാംക്ഷികളും, സ്വാതന്ത്ര്യകാംക്ഷികളുമായ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളോടും പ്രഥമമായി യു. എസ്. എസ്. ആറിനോടും ഐക്യപ്പെടുകയാണ്” ചൈനയുടെ നയം.

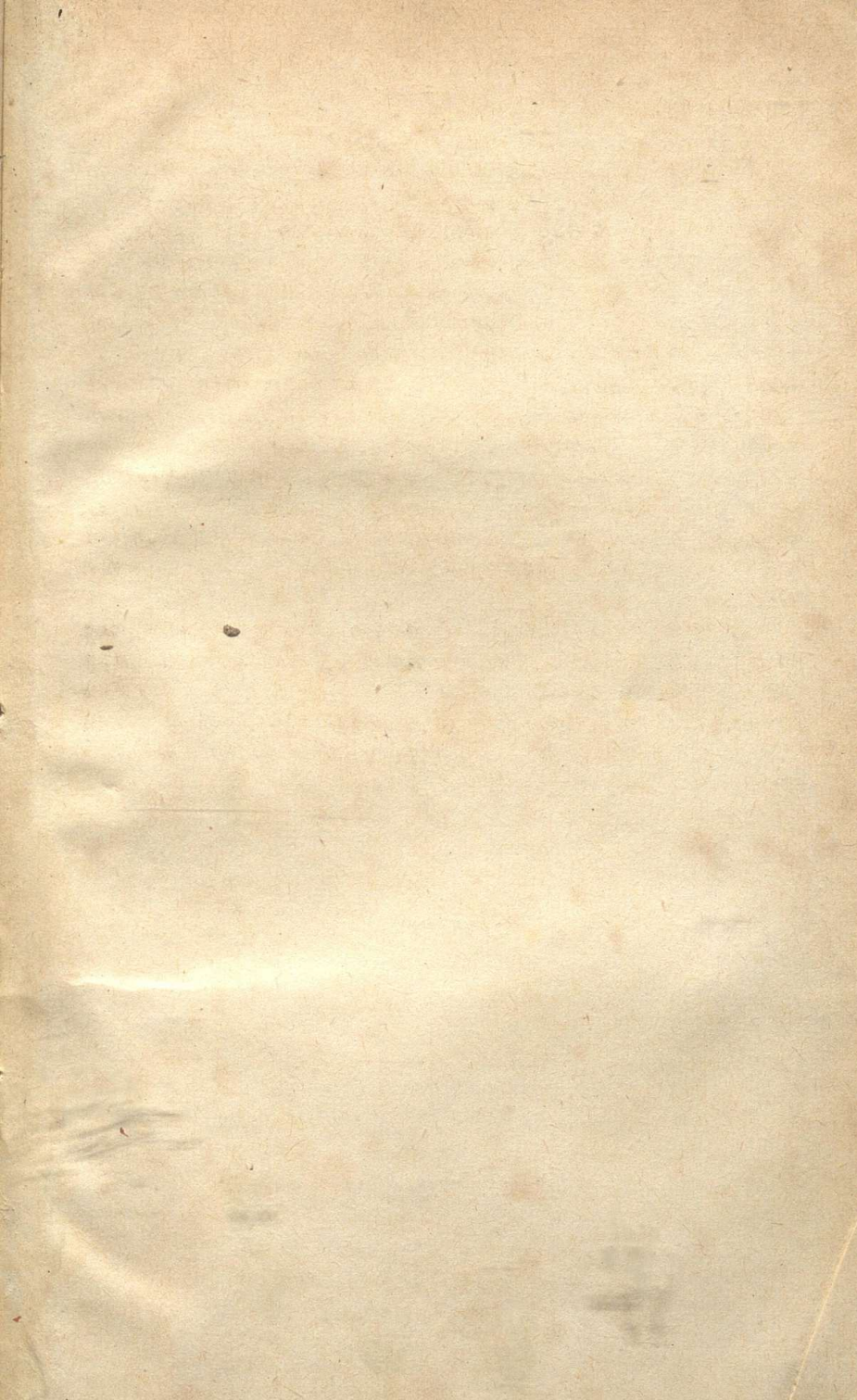
മറ്റു വകുപ്പുകൾ സ്റ്റേറ്റിന്റെ അധികാരം വിവിധസംഘടനകളിൽകൂടെ പ്രയോഗിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ്. സാമ്പത്തിക

കനയവും നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുമിനാടീനൊ സകല നിയമങ്ങളും ബഹിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു.

26—ാം വകുപ്പു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ് “ജനകീയ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വം, പൊതുവും സ്വകാര്യവുമായ താല്പര്യങ്ങളും, തൊഴിലാളികൾക്കും, കൃതലാളികൾക്കുമുള്ള പ്രയോജനങ്ങളും കണക്കിലെടുത്ത് രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്ന നയങ്ങളിൽ കൂടെ ഉൽപ്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയെന്നതാണ്” സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥിതിയുടെ വിവിധ മേഖലകളെ സാധാരണയായി പ്പിക്കുവാനും, വ്യവസായശാലകളിലെ അധ്വാനിനിയോഗിപ്പുകമ്മിറ്റികൾ സംഘടിപ്പിക്കുവാനും അങ്ങനെ വ്യവസായവൽക്കരണത്തിന്റെയും, സോഷ്യലിസത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനക്കല്ലുകൾ പാകുവാനും സ്റ്റേറ്റിനോട്ട് കോമൺപ്രോഗ്രാം അവശ്യപ്പെടുന്നു. പൊതുപരിപാടിചെയ്യാനായുടെ ഉള്ളിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഇതര ദേശീയക്കും അവരുടെ ഭാഷകളും സംസ്കാരങ്ങളും പുലർത്തുവാൻ സംരക്ഷണ നൽകുമെന്നും. പ്രാദേശികമായ ഭരണ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനവകാശമുണ്ടായിരിന്നെന്നും ഉറപ്പു നൽകുന്നുണ്ട്.

അവസാനത്തെ വകുപ്പു വിദേശികൾക്കു നൽകുന്ന സംരക്ഷണയെപ്പറ്റിയാണ്. “ജനകീയതാൽപ്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും, സമാധാനത്തിനും ജനാധിപത്യത്തിനും വേണ്ടിയും വാദിച്ചതിനു അവരുടെ സ്വന്തരാഷ്ട്രങ്ങളിൽ മർദ്ദനം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന വിദേശികൾ ചെയ്യാനിൽ അഭയാ തേടിയാൽ അവർക്കു സംരക്ഷണം” വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന വകുപ്പാണിത്.

951

72752

ഹരീശ്ചന്ദ്രൻ

വഹരായ സമാധാനം

Indic Digital Archive Foundation

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. 951 ..... Acq. No. 72752

Author. വാതിസിംഗ് രാജാ

Title. മഹത്താല നയാധാനം

